R. P. R.

DOS. Nr. 40001 VOL. Nr. 53

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ARHIVA OPERATIVA

DOSAR

Ancheta Maniu Iuliu

CSJ-C9 2/198

Data

Urmează

D. M. Nr. 117/924
Cap. I. Art. 4.

ROMÂNIA

Do 53.

MINISTERUL DE RĂZBOIU

1) Tribunalul Militar Buc
2) S I

DOSARUL Nr. 5262

PE ANUL 1947

OBIECTUL SUMAR

Copia Sentinței Nr 1988 / 947
privire
Iuliu Maniu și alții

OBSERVAȚIUNI

1) Se va completa cu corpul sau serviciul.

C. 65-774. — M. O. Imprimeria Centrală.

DOSAR

LIBRĂRIA NOASTRĂ

C. 980. — Centrul Poligrafic Nr 3, Bucureşti

TRIBUNALUL MILITAR AL REGIUNII II-A MILITARA BUCURESTI SECTIA I-A

Dosar Nr.5262/1947

01

S E N T I N T A

Nr.1938

M I H A I I.

Prin graţia lui Dumnezeu şi voinţa naţională
R E G E A L R O M A N I E I
La toţi de faţă şi viitori sănătate

Astăzi 29 Octombrie 1947 (anul Una mie nouă sute patru zeci şi şapte, luna Octombrie ziua douăzeci şi nouă).

Tribunalul Militar al Regiunei II-a Militară Bucureşti Secţia I-a, compus conform art.9,10,14 şi 624 C.J.M. din D-nii :

Colonel Magistrat Dr. PETRESCU I. ALEXANDRU - Prim Preşedintele Tribunalului ca preşedinte

Colonel Magistrat VASILESCU MIHAI } Membrii judecători
Colonel ZIMNITA ALEXANDRU }

Colonel Magistrat GHEORGHESCU ALEXANDRU - Prim Procuror Militar

Colonel ALEXANDRESCU VICTOR - Procuror Militar

Colonel STANCIU CONSTANTIN - Procuror Militar

Grefier de şedinţă - fiind Dl. TUDOR PETRESCU-JOITEANU Primul Grefier al Tribunalului Militar Bucureşti

S'a întrunit în şedinţă publică cu respectarea dispoziţiunilor art.19,20 şi 21 C.J.M. şi având toţi prestat jurământul conform art.22 din C.J.M. în scop de a proceda la judecarea cauzei privitoare pe trădătorii :

1/. IULIU MANIU, din Bucureşti Str. Sfinţilor Nr.10, trimis în judecată pentru crima de complot, înaltă trădare, tentativă la surparea ordinei constituţionale, răsvrătire, insurecţie armată, instigare la înaltă trădare prin necredinţă şi participare la tentativa de trecere frauduloasă a frontierei, prev. şi pen. de art.227 al.1,2 şi 3 c.p., comb. cu art.184 al 1 c.p., cu art.186, 207,210,211 c.p.; de art.184,186 al.2 c.p., de art.210 al.1 c.p. de art.211 c.p., de art.190 pct.1 c.p. comb. cu art.120 c.p. şi art.207 c.p.comb. cu art.96 şi 97 al.1 c.p. ;de art.579 C.J.M. comb.cu art.120 c.p., toate comb. cu art.101 pct.1 şi 103 c.p.; cu L.D. Nr.856/1938,1108/1938 şi cu art.482 C.J.M. ;

2/. ION MIHALACHE, din Com. Dobreşti-Muscel, trimis în judecată pentru crima de complot, înaltă trădare, tentativă la surparea ordinei constituţionale, răsvrătire, insurecţie armată,

.//.

încercare de trecere frauduloasă a frontierei şi port ilegal de armă, prev. şi pen. de art.227 al.1,2 şi 3 c.p., comb.cu art. 184,186,207,210 şi 211 c.p. ; de art.184 al.1 c.p., de art.207 c.p. comb. cu art.96 al.1 c.p., de art.210 al.1 c.p., de art.211 c.p., de art.579 C.J.M., art.32 comb.cu art.35 pct.1 din legea 190 publicată în Monitorul Oficial Nr.134 din 16 Iunie 1947, toate comb.cu art.101 pct.1 şi 103 c.p., cu I.D.Nr.856/1938, 1108/1938 şi cu art.482 C.J.M.- ;

3/. NICOLAE PENESCU, din Bucureşti Str. Andrei Mureşanu 16, trimis în judecată pentru crima de complot, şi încercare de trecere frauduloasă a frontierei, prev. şi pen. de art.227 al. 1,2 şi 3 c.p. comb.cu art.184 al.1 c.p. şi art.207 c.p. ; de art. 579 C.J.M. toate comb. cu art.101 pct.1 c.p. şi cu I.D.Nr.856/1938, 1108/1938 şi cu art.482 C.J.M. ;

4/. NICOLAE CARANDINO, din Bucureşti Str. Spiru Haret Nr.16, trimis în judecată pentru crima de complot şi încercare de trecere frauduloasă a frontierei prev şi pen. de art.227 al.1,2 şi 3 c.p. comb. cu art.184 al.1 şi art.207 c.p. ; de art.579 C.J. M., toate comb.cu art.101 pct.1 c.p. cu I.D.Nr.856/1938, 1108/1938 şi cu art.482 C.J.M. ;

5/. ILIE LAZAR, din Bucureşti Str. Poştei Nr.2, trimis în judecată pentru crima de complot şi încercare de trecere frauduloasă a frontierei, prev. şi pen. de art.227 al.1,2 şi 3 c.p. comb. cu art.184 al.1 c.p. şi art.207 c.p. ; de art.579 C.J.M. toate comb. cu art.101 pct.1 c.p., cu I. D. Nr.856/1938, 1108/1938 şi cu art. 482 C.J.M. ;

6/. GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI, cu ultimul domiciliu în Bucureşti Calea Victoriei 107, trimis în judecată pentru crima de complot, înaltă trădare, tentativă la surparea ordinei constituţionale, răsvrătire, insurecţie armată şi trecere frauduloasă a frontierei, prev. şi pen. de art.227 al.1,2 şi 3 comb. cu art.184 al.1, art.186, 207, 210 şi 211 c.p. ; de art.184 al.1 c.p., de art. 186 al.2 c.p., de art.207 c.p. comb. cu art.96 şi 97 al.1 c.p., de art.579 C.J.M. toate comb. cu art.101 pct.1 şi art.103 c.p., cu I.D.Nr.856/1938, 1108/1938 şi cu art.482 C.J.M. ;

7/. GRIGORE GAFENCU, cu ultimul domiciliu în Bucureşti, trimis în judecată pentru crima de complot, înaltă trădare, tentativă la surparea ordinei constituţionale, răsvrătire şi insurecţie armată prev. şi pen. de art.227 al.1,2 şi 3 c.p. comb. cu art.184 al.1 c.p., art.186, 207, 210 şi 211 c.p., de art.184 al.1 c.p., de art.207 c.p. comb. cu art.96 şi 97 pct.1 c.p. toate comb. cu art.101 pct.1 şi art.103 c.p., cu I.D. Nr.856/1938, 1108/1938 şi cu art.482 C.J.M. ;

./.

8/. ALEXANDRU CRETZEANU, cu ultimul domiciliu în Bucureşti trimis în judecată pentru crima de complot, înaltă trădare, tentativă la surparea ordinei constituţionale, răsvrătire şi insurecţie armată prev. şi pen. de art.227 al.1,2 şi 3 c.p.comb.cu art.184 al.1, art.186,207,210 şi 211 c.p., de art.184 al.1 c.p. ; de art. 207 c.p. comb.cu art.96 şi 97 al.1 c.p.toate comb.cu art.101 pct. 1 şi art.103 c.p., cu I.D.Nr.856/1938,1108/1938 şi cu art.482 C. J.M. ;

9/. CONSTANTIN VISOIANU, cu ultimul domiciliu în Bucureşti, trimis în judecată pentru crima de complot, înaltă trădare, tentativă la surparea ordinei constituţionale, răsvrătire, insurecţie armată şi trecere frauduloasă a frontierei, prev. şi pen. de art.227 al.1,2 şi 3 c.p., comb.cu art.184 al.1, art.186,207,210 şi 211 c.p. ; de art.184 al.1 c.p. de art.207 c.p.comb. cu art. 96 şi 97 c.p. al.1 ; de art.579 C.J.M. toate comb.cu art.101 pct. 1 şi art.103 c.p., cu I.D.Nr.856/1938,1108/1938 şi cu art.482 C. J.M. ;

10/. VICTOR RADULESCU-POGONEANU, din Bucureşti Str.Arhitect Louis Blank Nr.19 A., trimis în judecată pentru crima de complot şi instigare la crima de înaltă trădare prin necredinţă, prev. şi pen.de art.227 al.1,2 şi 3 c.p.comb. cu art.184 al.1 c.p., cu art.186,207,210 şi 211 c.p. ; de art.190 pct.1 c.p. comb.cu art. 120 c.p. toate comb.cu art.101 pct.1 şi cu art.103 c.p. ; cu I.D. Nr.856/1938,1108/1938 şi art.482 C.J.M. ;

11/. EMIL OPRISANU din Bucureşti Str. Argentina Nr.38, trimis în judecată pentru crima de complot şi trădare prin necredinţă prev. şi pen. de art.227 al.1 şi 2 c.p. comb.cu art.184 al.1 c.p.de art.190 c.p. comb. cu art.101 pct.1şi art.103 c.p., cu I.D.Nr.856/1938,1108/1938 şi cu art.482 C.J.M. ;

12/. FLORIN ROIU, din Bucureşti Str. Intrarea V. Păun Nr.3 trimis în judecată pentru crima de complot şi înaltă trădare prin necredinţă, prev. şi pen. de art.227 al.1 şi 2 c.p.comb. cu art.184 al.1 c.p.; art.190 pct.1 c.p. comb.cu art.101 pct.1 şi art.103 c. p.cu I.D.Nr.856/1938, 1108/1938 şi cu art.482 C.J.M. ;

13/. EMIL LAZARESCU, din Bucureşti Str.V.A.Ureche Nr.5, trimis în judecată pentru crima de complot prev. şi pen.de art. 227 al.1 şi 2,comb. cu art.184pct.1 c.p., cu I.D.Nr.856/1938, 1108/1938 şi cu art.482 C.J.M. ;

14/. CAMIL DEMETRESCU, din Bucureşti Str. Zece Mese Nr.5, trimis în judecată pentru crima de complot, instigare la înaltă trădare prin necredinţă prev şi pen. de art.227 al.1 şi 2 c.p. comb.cu art.184 al.1 c.p., de art.190 c.p.comb.cu art.121 pct.1 c.p. şi cu art.230 al.2 c.p., toate comb.cu art.101 pct.1 şi 103

c.p., cu I.D.Nr.856/1938,1108/1938 şi cu art.482 C.J.M. ;

15/. VASILE SERDICI, din Bucureşti Str. Cristian Tell, Nr.10, trimis în judecată pentru crima de complot, surparea ordinei constituţionale şi instigare la înaltă trădare prin necredinţă, prev.şi pen. de art.227 al. 1 şi 2 c.p.comb. cu art.184 al.1 şi art.207 c.p., de art.190 pct.1 c.p. comb. cu art.120 c.p., toate com- cu art.101 pct.1 şi art.103 c.p., cu I.D.Nr.856/1938,1108/1938 şi cu art.482 C.J.M. ;

16/. RADU NICULESCU BUZEŞTI, din Bucureşti Str. Sft. Constantin Nr.24, trimis în judecată pentru crima de complot, prev. şi pen.de art.227 al.1,2 şi 3 c.p. comb.cu art.184 al.1,186,207, 210 şi 211 c.p.şi cu I.D.Nr.856/1938,1108/1938 şi cu art.482 C.J. M. ;

17/. ION DE MOCSONY-STYRCEA, din Com.Bulci Jud.Severin, trimis în judecată pentru delictul de nedenunţare de complot prev. şi pen.de art.228 c.p.comb. cu I.D.Nr.856/1938,1108/1938 şi cu art.482 C.J.M.-

18/. COLONEL IN REZERVA STOIKA STEFAN, din Bucureşti Str. Cornul Caprei Nr.69, trimis în judecată pentru crima de complot, prev. şi pen.de art.227 c.p. comb.cu art.210 şi 211 c.p. comb. cu I.D. Nr.856/1938,1108/1938 şi cu art.482 C.J.M. ;

19/. Lt.Colonel în retragere STATESCU DUMITRU, din Bucureşti Str. Moise Nicoară Nr.37, trimis în judecată pentru crima de complot prev. şi pen. de art.227 c.p. comb. cu art.210, 211 c.p. şi cu I.D.Nr.856/1938,1108/1938 şi cu art.482 C.J.M.-

Şedinţa publică fiind deschisă, preşedintele a ordonat introducerea acuzaţilor.-

S'au prezentat înaintea instanţei, sub pază şi fără fiare următorii acuzaţi : IULIU MANIU, ION MIHALACHE, NICOLAE PENESCU, ILIE LAZAR, NICOLAE CARANDINO, VICTOR RADULESCU-POGONEANU, EMIL OHRISAN, FLORIN ROIU, EMIL LAZARESCU, CAMIL DEMETRESCU, VASILE SERDICI, RADU NICULESCU-BUZEŞTI, ION DE MOCSONY-STYRCEA, Col.în rezervă STOIKA STEFAN şi Lt.Colonel în retragere STATESCU DUMITRU, asistaţi fiind de apărătorii lor aleşi şi din oficiu după cum urmează: Acuzatul Iuliu Maniu asistat de Dl.Avocat Constantin Paraschivescu Bălăceanu din Bucureşti apărător numit din Oficiu ; acuzatul Ion Mihalache asistat de D-nii Avocaţi Grigore Dobrovici şi Iancu Vasiliu din Bucureşti apărători numiţi din oficiu ; acuzatul Nicolae Penescu asistat de Dl.Avocat Vlad Dimitriu şi D-na Avocat Lucia Vasiliu, din Bucureşti, apărători aleşi ; acuzatul Ilie Lazăr asistat de Dl.Avocat Dr.Nicolae Ursu, apărător ales ; Nicolae Carandino asistat de Dl.Avocat Prof.Mircea Manolescu din Bucureşti, apărător numit din Oficiu ; acuzatul Victor Rădulescu-Pogoneanu

./.

15/. STATESCU DUMITRU,Lt.Colonel în retragere,în vârstă de 51 ani,născut la 26 Martie 1896 în Bucureşti,fiul lui Gheorghe şi Ecaterina,de profesiune pensioner militar, cu domiciliul în Bucureşti Str. Moise Nicoară Nr.37,condamnat înainte a fost la 2.000 lei amendă pentru duel şi amnistiat.-

Au lipsit acuzaţii : GRIGORE NICULESCU-BUZESTI,GRIGORE GAFENCU,ALEXANDRU CRETZEANU şi CONSTANTIN VISOIANU.-

Procedura îndeplinită conform art.364 C.J.M.

Dl. Prim Procuror Militar având cuvântul solicită judecarea în contumacie a acuzaţilor absenţi,faţă de care s'a îndeplinit procedura în conformitate cu dispoziţiunile art.364 C.J.M.-

Apărarea din partea acuzaţilor prezenţi nu ausvut nimic de obiectat.-

Tribunalul deliberând în secret şi având în vedere că procedura faţă de acuzaţii absenţi ; GRIGORE NICULESCU-BUZESTI, GRIGORE GAFENCU,ALEXANDRU CRETZEANU şi CONSTANTIN VISOIANU s'a îndeplinit prin chemarea dela ultimul domiciliu,publicarea în Monitorul Oficial Nr.247 din 25.X.1947 a ordonanţelor de contumacie potrivit dispoziţiunilor art.364 C.J.M.cu unanimitate de voturi hotărăşte judecarea lor în contumacie conform art.364 C.J.M. şi dispune continuarea desbaterilor.-

Dată şi citită în şedinţă publică astăzi 29 Octombrie 1947.-

După aceasta Preşedintele a ordonat grefierului să facă apelul nominal al martorilor propuşi în cauză.-

Martorii în cauză au fost propuşi de acuzare şi apărare şi anume :

Martori propuşi de acuzare : General Negrei Gabriel din Bucureşti Str.Brezoianu 17,General Zorzor Vasile din Bucureşti Str. Căluşei Nr.33,General Gheorghieş Alexandru Str. Mântuleasa Nr.5,General Stoika Grigore din Bucureşti Str.Adrian Nr.4,General Gheorghiu Ermil din Bucureşti,Colonel Demetrescu Constantin din Bucureşti Str. Dr.Manoleanu Nr.2,Colonel Pancu Gheorghe,Bucureşti Str. Viitor Nr.33,Lt.Comandor Mircea Cioroiu,din Bucureşti Aleia Matei Corbescu Nr.8,Căpitan Comandor Mocanu Gheorghe din Bucureşti Lt.Colonel Mihăilescu Ticuţă din Bucureşti, Maior Fetecău Ioan din Bucureşti Str. Oastei Nr.77,Căpitan Zaharia Marin din Bucureşti Splaiul Independenţei Nr.31,Sbl.Valter Paul din Bucureşti Str. Cireşului Nr.23,Plotunier Albu Gheorghe Str. Radul Dela Afumaţi Nr.17, Maestru electrician Cazan I.Teodor,din Bucureşti Str. Preot Bidoianu Nr.4,Ghiţă Pop din Bucureşti, Nestor Badea din Bucureşti Str. Berna Nr.3,Mihăilescu Stefan din Bucureşti Str.

./.

Aleia Zoe Nr.9,Zaharia Boilă din Cluj Str.Băii Nr.1,Lt.Colonel Ion Vâlceanu din Botoşani Str. Regina Maria Nr.26,Pitpinic Gheorghe din Bârlad Str. Mihai Viteazul Nr.31,Russu Vasile avocat din Tulcea Str.Elizeu Nr.4,Gheorghe Ionescu,avocat din Ploeşti Str. Ulieru Nr.2,Ionescu Vasile avocat din Sinaia Str. Regele Mihai Nr.10,Nicolae T.Popescu-Zorica din Bucureşti Str. Dr.Staicovici Nr.21,Bunescu Alexandru inginer din Bucureşti Str.Arcului Nr.26, Popescu-Mehedinţi din Bucureşti Str. Mitrpolitul Filaret Nr.33, Emil Haţieganu din Cluj Str. Sincai Nr.9,Leucuţia Aurel din Bucureşti Str. Schitu Măgureanu Nr.19,Răutu Mihail din Bucureşti Str. Gogu Cantacuzino Nr.59,Iovipale Nicu din Craiova,Popescu Atanasie din Constanţa Str. Romană Nr.6,Paliacu Nicolae deţinut în închisoarea Aiud,Steanţă Dumitru deţinut în închisoarea Aiud,Fedorciuc Octavian deţinut în închisoarea Aiud,Lt.Colonel Plesnilă deţinut în închisoarea Aiud,Chinţescu Gheorghe deţinut în înch soarea Aiud, Tantu Mihail deţinut în închisoarea Aiud,Novac Victor din Blaj Str. Regele Ferdinand Nr.43,Sergent Major Istrate Alexandru din Legiu ea de Jandarmi Someş,Sergent Major Mocanu Gheorghe,din Legiunea de Jandarmi Someş,Popovici Marcel din Sibiu Str.Oituz Nr.20,Ioaniţoiu Cicerone din Penitenciarul Văcăreşti,Avramescu Aurel,Inginer din Bucureşti Str.Sfântul Constantin Nr.24,Dr.Gafencu Constantin din Bucureşti Str. Hatmanul Arbore Nr.25,Adjutant aviator Lustig Romulus din Bucureşti Str.Sibiu Nr.36,Adjutant aviator Preda Gheorghe din Corpul Aero-Transport-Giuleşti, Vlad Haţieganu Str. Intrarea Armaşului Nr.3 Bucureşti,Subinginer Popescu Gheorghe din Bucureşti Str. Vasile Gherghel Nr.21,Cecilia Rădulescu Pogoneanu din Bucureşti,Popescu Nicolae din Bucureşti Str. Medic Locotenent Slătescu Nr.39,Neamţu Octavian Str. Dr.Drăghicescu Nr.9 Bucureşti,Constantin Tincu din Bucureşti Str.Aviator Mircea Zorileanu Nr.86,Mihail Rădulescu ataşat de Legaţie Bucureşti, Spirescu Florica din Bucureşti Str. Banu Manta Nr.24, Cârje Nicolae Bucureşti Str. Alexandru Dobrescu Nr.2,Senti Ioan din Bucureşti piaţa Rosetti Nr.3,Tancu Gheorghe Bucureşti Str. Romană Nr.77 A. şi Ghiţulescu Dumitru din Bucureşti Str. Amiral Murgescu Nr.14.-

Martori propuşi de către apărare :

Propuşi de acuzatul Iuliu Maniu,General Zorzor Vasile din Bucureşti Str. Căluşei Nr.33,General Gheorghieş Alexandru din Bucureşti Str. Mântuleasa Nr.5,General Stoika Grigore Bucureşti Str. Adrian Nr.4, Lt.Comandor Mircea Cioroiu din Bucureşti Aleia Matei Corbescu Nr.8,Lt.C mandor Mocanu Gheorghe din Bucureşti,

.//.

 04

Nicolae T.Petrescu Zorica din Bucureşti Str.Staicovici Nr.21,Emil Haţieganu din Cluj Str. Sincai Nr.9,Vlad Haţieganu ~~x~~din Cluj Str. Sincai Nr.9,Zaharia Boilă din Cluj Str. Băii Nr.1,Constantin I.C. Brătianu din Bucureşti Calea Dorobanţi,Constantin Titel Petrescu din Bucureşti Str. Brezoianu Nr.29,Constantin Goroneanu din Bucureşti Preşedinţia Consiliului de Miniştri,Aurel Leucuţia din Bucureşti Str. Schitu Măgureanu Nr.19.-

Martori propuşi de către acuzatul Nicolae Penescu : Ion Vinea ziarist din Bucureşti Str. Bateriilor Nr.4,D-na Mireşanu asistentă Sanatoriul Dr.Jovin Bucureşti Bucureşti Bdl.Dacia Nr. 19,Virgil Veniamin,profesor universitar din Bucureşti Bdl.Dacia Nr.1, doctorand Jemna din Bucureşti,avocat Dumitru Ionescu din Bucureşti,Tiberiu Ştefănescu din Bucureşti Bdl.Calinderu Nr.1, Brătianu Constantin Bebe din Bucureşti Str.Visarion Nr.6,Aristiţa Çazimir Str.Mezincescu Nr.2 Bucureşti,Mihail Romniceanu din Bucureşti Bdl.Dumbrava Roşie Nr.3,Căpitan Senchea arestat la Interne sau la Văcăreşti,Ion Bărbuş arestat la Ministerul de Interne sau la Văcăreşti,Mihai Popovici din Bucureşti Str.Sofia Nr.22,Coposu Corneliu din Bucureşti Bdl. Generalissimul Stalin Nr.72,Maior Magistrat Popescu Iorgu,procuror Tribunalul Militar Bucureşti, Avocat Ion Popescu Bucureşti Str.Finlanda Nr.12,D-na Cernăuţeanu din Bucureşti Str. Clemenceau Nr.9 şi D-na Tamara Darie din Bucureşti Str. Uranus.-

Martori propuşi de către acuzatul Nicolae Carandino : Stefan Voitec din Bucureşti Str.Dr.Obedenaru Nr.8,Emil Haţieganu din Cluj Str. Sincai Nr.9,Radu Xenopol din Bucureşti Str. Dimitrie Racoviţă Nr.14,N.D.Cocea din Bucureşti Str.N.Iorga Nr.40,Emil Socor din Bucureşti Str. Vişinilor Nr.15,Dr. Grigore Graur Str.Vasile Lascăr Nr.23 Bucureşti,Colonel inginer Al.Ghimuş din Bucureşti Str. Chişinău Nr.12,Corneliu Çoposu din Bucureşti Str. Generalissimul Stalin Nr.72,Zaharia Stancu din Bucureşti Aleia Alexandru Nr. 41,Sergiu Dan din Bucureşti Bdl. Lascăr Catargiu Nr.28,Lucia Demetrius Bucureşti Str.Stefan cel Mare Nr.54,Oscar Lemnaru Str.Plevnei Nr.10 din Bucureşti la " Dreptatea Nouă",A.L.Zissu din Bucureşti Str. Aurel Vlaicu Nr.34,Teodorescu N.I.Arghezie din Bucureşti Prelungirea Mărţişor Nr.37,Gh.Millian Bucureşti Str. G.Cantacuzino Nr. 38,N.Deleanu Bucureşti Str.Oteteleşanu Nr.3 la ziarul " Ultima Oră ",H.K.Zambacian din Bucureşti Str.Inginer Al.Davidescu Nr.21, Răutu Mihail din Bucureşti Str.G.Cantacuzino Nr.59,G.Ivaşcu din Bucureşti Str.Wilson la Ministerul Propagandei Direcţia Presei, Lt.Colonel Mihăilescu Ticuţă din Bucureşti,Locot.Comandor Mircea Cioroiu din Bucureşti Aleia Matei Corbescu Nr.8,Căpitan Comandor Mocanu Gheorghe din Bucureşti Sos.Panduri Scoala Superioară de

.//.

Războiu,Aurel Leucuţia din Bucureşti Str. Schitu Măgureanu Nr.19 şi Andrei Cerbulescu Zilber din Bucureşti Str.Dionisie Nr.2.-

Martori propuşi de acuzatul Ilie Lazăr : Aurel Leucuţia din Bucureşti Str. Schitu Măgureanu Nr.19,Ghiţă Pop din Bucureşti,Virgil Solomon din Bucureşti Bdl.Dacia,Avocat Ion Lupu din Bucureşti,Inspector General Mihalcea din Ministerul de Interne,Comisar Stanciu din Ministerul de Interne,Comisar Alexandrescu din Ministerul de Interne,Victor Sârbu deţinut Penitenciarul Văcăreşti,Valer Moldovanu avocat Bucureşti,Dr.Roşnl Pop avocat Bucureşti Splaiul Unirii Nr.5,George Fotino Profesor Universitar Bucureşti,Emil Serghie ziarist Bucureşti Str. Vatra Luminoasă, Dr.Jovin Ioan Bucureşti Bdl. Dacia Nr.19,Cpt.Dumitrescu Comandantul Legiunii de Jandarmi Bistriţa,Aurel Măldărescu Bucureşti arestat la Siguranţă, Dr.Anton Ionel Mureşanu, arestat la Siguranţă, Vasile Nettoa ziarist Bucureşti,ziarul " Ardealul ",Mihail Răutu Bucureşti Str. Gogu Cantacuzino 59,Nicolae Calcea arestat Penitenciarul Aiud,Groşeanu Ion ziarist arestat Penitenciarul Aiud,Ion Domocoş Garajul Mihăilescu Bucureşti,Ion Lambru arestat la Penitenciatul Văcăreşti,Victor Isac arestat la Penitenciarul Văcăreşti sau Aiud,Cornel Pop arestat la Penitenciarul Văcăreşti sau Aiud,Profesor Marius Pop arestat la Văcăreşti sau Siguranţă, Maior Ioan Lupoaia Bucureşti Aleia Jianu 24,baron Francisc Neuman din Industria Textilă Arad,Maior Iorgu Popescu Tribunalul Militar Bucureşti Dr.Vale Roman avocat din Braşov,Maşek Skoda din Bucureşti Palatul Mica,Adonis Popov avocat Bucureşti Str.Frumoasă Alice Sturdza din Bucureşti Aleia Jianu 18,General Aldea Aurel arestat la Penitenciarul Aiud sau Siguranţă,Dr.Zeno Bianu din Bucureşti Palatul Generala,Colonel Petrescu Ion Bucureşti Str. Poştei Nr.2,Cpt.Preot Toma Victor deţinut Penitenciarul Aiud, Donaatt director General la C.A.S.B.I.-

Martori propuşi de acuzatul Victor Rădulescu-Pogoneanu: Gheorghe Davidescu ministru plenipotenţiar,fost secretar General, Braşov,Eugen Filotti ministru plenipotenţiar,fost secretar general din Bucureşti,Emil Bodnăraş subsecretar de Stat la Preşedinţia Consiliului de Miniştri,Lucreţiu Pătrăşcanu Ministrul Justiţiei şi Dimitrie Iuraşcu Ministru Plenipotenţiar din Ministerul Afacerilor Străine Bucureşti.-

Martori propuşi de acuzatul Emil Oprişan : Pamfil Ripoşanu Consilier de Legaţie din Bucureşti Str. Cometa Nr.12, Stoika Vasile Ambasadour,Ministrul Românei la Haga,Botez Stroe Director la Sovromtransport Bucureşti Str. Atena Nr.1,Călin Botez Consul din Bucureşti Str.Vasile Alexandri Nr.16,Marcov Henri din Bucureşti Str.Gogu Cantacuzino Nr.40,Mercaţ Tănase

.//.

cartograf ministerul de Externe şi Brebeţeanu Victor Ministru Plenipotenţiar Str. Episcopiei Nr.1 Bucureşti.-

Martori propuşi de acuzatul Florin Roiu : Eugen Filotti Bdl.CarolNr.35 Bucureşti,Gambor Ruper secretar de Legaţie Ministerul de Externe Comisia Păcii,Romulus Cordescu secretar de Legaţie Ministerul de Externe Cabinet,Secretariatul General, D'Albon Ion Secretar de Legaţie din Ministerul Afacerilor Străine Direcţia Cifrului,Prof.Dr.Tănăsescu Ioan Bucureşti Str. Stirbey Vodă Nr.37,Traian Ionaşcu profesor Universitar din Bucureşti Str. Vasile Conta Nr.3,Victor Cădere Profesor Universitar,Bucureşti Str.Basarabiei,Radu Cruţescu Ministru Plenipotenţiar Bucureşti Str. Aurel Vlaicu Nr.22,George Nedelschi,judecător Ministerul Justiţiei Cabinet,Alexandru Bârlădeanu secretar general la Ministerul Economiei Naţionale,Victor Brabeţeanu Ministru Plenipotenţiar Ministerul Afacerilor Străine Cabinet,Petre Vişoianu avocat din Bucureşti Ministerul Afacerilor Străine Contencios, Alexandru Voitinovici Judecător la Ministerul de Justiţie,Buzdugan Dumitru Ministru Plenipotenţiar din Bucureşti Str.Luterană Nr.7,Mircea Pavelescu funcţionar din Bucureşti la Preşedinţia Consiliului de Miniştri,Sanda Racoviţă funcţionară la Ministerul Afacerilor Străine,Mihai Pencovici Ministru Plenipotenţiar la Ministerul Afacerilor Străine, Radu Flondor Ministru Plenipotenţiar la Ministerul Afacerilor Străine,George Elefterescu Ministru Plenipotenţiar la Ministerul Afacerilor Străine,George Macovei Profesor Universitar Bucureşti Str.Stirbey Vodă Nr.85,Cecilia Rădulescu-Pogoneanu,Bucureşti Str. Arhitect Louis Blank Nr.19, Spirescu Florica funcţionară la Ministerul Afacerilor Străine, Bucureşti Str.Banu Manta Nr.24,Neamţu Octavian Bucureşti Str.Dr. Drăghiescu Nr.9 şi Tincu Constantin Consul în Ministerul Afacerilor Străine.-

Martori propuşi de acuzatul Emil Lăzărescu : D'Albon Ion Prim Secretar de Legaţie la Ministerul Afacerilor Străine, Cernăvodeanu Paul Consul la Ministerul Afacerilor Străine,Cordescu Romulus Secretar de Legaţie la Ministerul Afacerilor Străine, Teianu Nicolae Secretar de Legaţie la Ministerul Afacerilor Străine,Schelete Vlad,secretar de Legaţie la Ministerul Afacerilor Străine,Scinescu Constantin director Cabinetul Cifrului la Ministerul Afacerilor Străine,Atanasescu Mircea ataşat de Legaţie la Ministerul Afacerilor Străine,Cosmescu Nicolae secretar de Legaţi la Ministerul Afacerilor Străine,Neamţu Octavian din Bucureşti Str. Drăghiescu Nr.9,Spirescu Florica din Bucureşti Str.Banu Manta Nr.24,Cecilia Rădulescu Pogoneanu Str.Arhitect Louis Blank 19 Bucureşti.-

./.

Martori propuşi de acuzatul Camil Demetrescu : Constantin Titel Petrescu din Bucureşti Str.Brezoianu Nr.9 şi C.I. C.Brătianu din Bucureşti Str. Dorobanţi Nr.16.-

Martori propuşi de acuzatul Vasile Serdici : Coletta Bruteanu din Bucureşti Str.Visarion Nr.8,Vasile Pintea avocat din Sighişoara,Ionel Borcoman notar public din Rupea Jud. Târnava Mare,Nicolae Anghel avocat din Bucureşti,Tudor Stoica din Sighişoara Str.Libertăţii Nr.20 şi Cezar Spineanu din Bucureşti Str.Cobălcescu.-

Martori propuşi de acuzatul Ion de Mocsony-Styrcea : Gheorghe Ionescu Bălăceanu din Bucureşti Calea Moşilor 103,Ferry F.Proimescu avocat din Bucureşti Str.Luterană Nr.24,D-na Virgil Madgearu din Bucureşti şi Vişa Augustin funcţionar la C.E.C. Bucureşti.-

Martori propuşi de acuzatul Colonel în rezervă Stoika Stefan : General Negrei Gabriel Bucureşti Str.Brezoianu Nr.7,General Zorzor Vasile Str.Căluşei Nr.33 Bucureşti,General Stoika Grigore Bucureşti Str.Adrian Nr.4.- Colonel Dumitrescu Constantin Bucureşti Str.Manoleanu Nr.2,Col.Pancu Gheorghe Bucureşti Str.Viitor Nr.31,Maior Fetecău Ioan Bucureşti Str.Oastei Nr.77,Cpt.Zaharia Marin din Bucureşti Splaiul Independenţei Nr. 21 şi Plot.Major Sanitar Gongearâc.-

Martori propuşi de acuzatul Locot.Colonel în retragere Stătescu Dumitru : General Negrei Gabriel Bucureşti Str. Brezoianu Nr.7, General Zorzor Vasile Bucureşti Str.Căluşei Nr. 33,General Gheorghieş Alexandru Bucureşti Str.Mântuleasa Nr.5, General Stoika Grigore din Bucureşti Str.Adrian Nr.4,Lt.Colonel Mihăilescu Ticuţă din Bucureşti,Maior Fetecău Ioan din Bucureşti Str.Oastei Nr.77,Căpitan Zaharia Marin Bucureşti Splaiul Independenţei Nr.21,General Burnea Ioan din Bucureşti Str.Dr.Coch Nr.2,General Lupescu C.din Ministerul de Războiu Direcţia Materialelor, Colonel Ionescu Aristide din Bucureşti Str.Dr.Pasteur Nr.69,Colonel Spiridoneanu Ernest Aleia General Socec Nr.7,Cezar Spineanu Avocat Bucureşti Str.Mântuleasa Nr.23,Dumitru Ionescu Str.Turturele Nr.40 Bucureşti,V.Siclovan Bucureşti Bdl.Dr.Calinderu Nr.12,N.Stoika din Bucureşti Str.Frumoasă Nr.54,Locot.Colonel Pirea Victor Bucureşti Intrarea Colentina,Maior Boncescu Ioan Bucureşti Str. Turturele Nr.15 bis,Sandu Docteur din Bucureşti Str.Daniel Barceanu Nr.6,B.Alcalay din Bucureşti Str.Valeriu Branişte Nr.48,Popescu Ioan Str. Valeriu Branişte Nr.56,Colonel Leonescu G.C.din Bucureşti Str.Popa Petre Nr.9,B.Martin din Bucureşti Str.Popa Nan Nr.128,Constantin Nicolae din Bucureşti Str.Valeriu Branişte Nr.56.-

Acuzaţii Ion Mihalache şi Radu Niculescu-Buzeşti nu au propus martori.-

La apelul nominal făcut de către primul grefier al instanţei au răspuns prezenţi următorii martori : General Negrei Gabriel, General Zorzor Vasile, General Gheorghieş Alexandru, General Stoica Grigore, General Ghiorghiu Emil, Colonel Dumitrescu Constantin, Colonel Pancu Gheorghe, Locot. Comandor Mircea Cioroiu, Căpitan Comandor Mocanu Gheorghe, Locot. Colonel Mihăilescu-Ticuţă Maior Fetecău Ioan, Căpitan Zaharia Marin, Sublocotenent Valter Paul, Plotonier Albu Gheorghe, Maistru Cazan Teodor, Pop Ghiţă, Nestor Badea, Mihăilescu Stefan, Zaharia Boilă, Locot. Colonel Ion Vălceanu, Pitpinic Gheorghe, Russu Vasile, N.T. Popescu-Zorica, Bunescu Alexandru, Popescu-Mehedinţi, Emil Haţieganu, Leucuţia Aurel, Răutu Mihail, Iovipali Nicu, Locot. Colonel Plesnilă, Tanţu Mihail, Novac Victor, Sergent Major Istrate Alexandru, Sergent Major Mocanu Gheorghe, Ioaniţoiu Cicerone, Avramescu Aurel, Dr. Cafencu Constantin Adjutant Aviator Lustig Romulus, Adjutant Aviator Preda Gheorghe, Subinginer Popescu Gheorghe, Ceciclia Rădulescu-Pogoneanu, Popescu Nicolae, Neamţu Octavian, Mihail Rădulescu, Spirescu Florica, Cârje Nicolae, Senti Ioan, Tancu Gheorghe şi Ghiţulescu Dumitru, propuşi de acuzare şi General Zorzor Vasile, General Gheorghieş Alexandru General Stoika Grigore, Locot. Comandor Mircea Cioroiu, Căpitan Comandor Mocanu Gheorghe, N. Popescu-Zorica, Emil Haţieganu, Zaharia Boilă, Titel Petrescu, Aurel Leucuţia, Ion Vinea, D-na Mureşanu, Coposu Corneliu, Ion Popescu, Radu Xenopol, Dr. Grigore Graur, A.L. Zissu, Răutu Mihai, Gheorghe Ivaşcu, Locot. Colonel Mihăilescu Ticuţă Pop Ghiţă, Inspector General Mihalcea, Anton Ionel Mureşanu, Nicolae Caleia, Marius Pop, Macek Skoda, Dr. Zenobian, General Aldea Aurel, Stoika Vasile, Stroe Botez, Călin Botez, Marcov Henri, D'Albon Ioan, Traian Ionaşcu, Buzdugan Dumitru, Neamţu Octavian, Tincu Constantin, Teianu Nicolae, Ionel Borcoman, Cezar Spineanu, Ferry Froimescu, Colonel Dumitrescu Constantin, Maior Fetecău Ioan, Căpitan Zaharia Marin, General Burnea Ioan, V. Siclovan, Colonel Leonescu C. propuşi de apărare lipsind ceilalţi martori propuşi de acuzare şi apărare.

Dl. Prim Procuror Militar având cuvântul declară că nu renunţă la martorii acuzării lipsă şi că nu îşi însuşeşte martorii ai apărării absenţi şi cere să fie chemaţi în timpul desbaterilor.-

Apărarea prin Dl. Avocat Paraschivescu Bălăceanu din partea acuzatului Iuliu Maniu declară că nu renunţă la martorii apărării absenţi.-

Dl. Avocat Mişu Nicolau pentru acuzatul Styrcea declară că nu renunţă la martorii lipsă şi în special are nevoie de

martorul Gheorghe Ionescu-Bălăceanu.-

Dl. Avocat N.N.Vasiliu din partea acuzatului Pogoneanu declară că nu renunţă la martorii lipsă şi că are nevoie în special de martorul Eugen Pilotti.-

Dl.Avocat Radu Matei pentru acuzatul Vasile Serdici, declară că are nevoie de martora Coletta Brutoanu,renunţând la ceilalţi martori.-

Dl.Avocat Dr.Nicolae Ursu,din partea acuzatului Ilie Lazăr declară că nu renunţă la martorii absenţi şi în special la martorii Paliscu şi Groşianu,cerând a fi aduşi martorii din Bucureşti.-

D-na Avocat Ana Ciobanu din partea acuzatului Stătescu Dumitru declară că nu renunţă la martorii absenţi şi în special arată că are nevoie de martorii B.Alcalay,Maior Boncescu,Ionescu Dumitru,Cezar Spineanu şi General Lupescu.-

Dl.Avocat Lăzărescu pentru acuzatul Lăzărescu Emil declară că nu renunţă la martorii apărării absenţi.-

Dl. Avocat Ionel Teodoreanu din partea acuzatului Emil Oprişan şi pentru acuzatul Florin Roiu declară că nu renunţă la martorii apărării absenţi.-

Dl. Avocat Paul N.Roşu pentru acuzatul Roiu Florin nu renunţă la martorul Eugen Pilotti.-

Dl.Avocat Birnberg pentru acuzatul Stoika Stefan nu renunţă la martorii lipsă şi cere a se admite noui martori.-

Dl.Avocat Mircea Manolescu pentru acuzatul Carandino declară că nu renunţă la martorii apărării absenţi.-

Acuzatul Ilie Lazăr cere a fi aduşi martorii absenţi arătând că majoritatea sunt în închisori.-

Acuzatul Ion Mihalache,aduce la cunoştiinţa instanţei că renunţă la martori şi la orice apărare.-

Acuzatul Nicolae Penescu declară că nu renunţă la martorii apărării absenţi şi cere a fi aduşi, renunţând numai la martora Cernăuţeanu.-

Acuzatul Stoika Stefan, declară că nu renunţă la martorul Plotonier Major Congearâc.-

Acuzatul Florin Roiu cere a fi aduşi martorii : Ruper Gamber,Mihail Pencovici,Romulus Cordescu,Petre Vişoianu şi Eugen Pilotii.-

Dl. Prim Procuror Militar având cuvântul arată că nu s'a ridicat un incident referitor la martorul absent,astfel că în această situaţie nu a fost un incident de amânare.-

Acuzatul Iuliu Maniu,cere a fi adus martorul Vlad Haţieganu şi cere totodată amânarea procesului sau/suspendare de 3-4 zile pentru a putea studia întreg dosarul cauzei arătând că nu

./.

a avut timpul suficient pentru studierea tuturor volumelor dosarului.-

Dl. Avocat Paraschivescu Bălăceanu apărătorul acuzatului Iuliu Maniu arată că,acuzatul doreşte să vadă toate volumele dosarului,dar că pocesul va dura mai multe zile,astfel că va fi timp suficient pentru studiere,însă arată că acuzatul a făcut prin aceasta o cerere de amânare.-

Dl. Prim Procuror Militar luând cuvântul arată că acum s'a ridicat incident de amânare format pe două laturi : una din lipsa martorilor şi alta din lipsa de timp pentru studierea dosarului.- D-sa arată că nu s'a cerut o amânare propriu zisă ci numai aducerea martorilor absenţi,deci în acest caz se cere unirea incidentului cu fondul ; în ceeace priveşte latura pentru nestudierea dosarelor termenul de fond pentru judecată a fost pus în vedere acuzaţilor cu patru zile înainte,deşi ne găsim cu stare de asediu,când termenul poate fi redus la 24 de ore,în speţă s'a îndeplinit procedura prevăzută de art.254 la 24 Octombrie 1944 şi dela 25 Octombrie 1947 dosarul cauzei a fost pus la dispoziţia acuzaţilor în fiecare zi între orele 8-16,uneori şi noaptea,deci a fost suficient timp pentru ca acuzaţii cât şi apărarea să poată lua cunoştinţă de dosar şi apoi în cursul desbaterilor în timpul liber când şedinţa e suspendată,dosarul va fi pus din nou la dispoziţia apărării şi acuzaţilor şi în concluziuni cere respingerea incidentului.-

Dl. Avocat Dr.Nicolae Ursu pentru acuzatul Ilie Lazăr arată că nu au sosit până în prezent dosarele procesului " Sumanelor Negre " şi cere a se repeta adresa iar în ce priveşte nestudierea dosarelor arată că va fi timp suficient să fie văzute în timpul liber aşa cum a spus Dl.Prim Procuror Militar.-

Dl. Avocat Mircea Manolescu pentru acuzatul Carandino de acord,dar solicită de a fi aduse dela Academia Română colecţia ziarelor " Dreptatea " pe anul 1946-1947.-

Acuzatul Stoika Stefan arată că nu a putut lua contact cu apărătorii săi şi nu a avut timp să studieze dosarele.-

Acuzatul Iuliu Maniu declară că nu a cerut o amânare a procesului ci numai o suspendare de 3-4 zile pentru studierea dosarelor.-

Acuzaţii Florin Roiu şi Victor Rădulescu-Pogoneanu declară că nu au avut timpul material pentru a studia toate dosarele.-

Tribunalul deliberând în secret asupra incidentului referitor la lipsa martorilor propuşi de acuzare şi apărare.-

Având în vedere că majoritatea martorilor propuşi

./.

de părţi în cauză au răspuns prezent la apelul nominal.-

Având în vedere că procesul prin natura lui, prin numărul acuzaţilor şi al martorilor, face ca desbaterile să se prelungească un timp astfel că se pot face toate diligenţele necesare pentru ca martorii absenţi şi care vor fi găsiţi necesari să fie chemaţi şi audiaţi în cursul desbaterilor pe măsură ce se vor prezenta ;

Având în vedere că în faza actuală a procesului instanţa nu se poate pronunţa asupra oportunităţii audierii sau neaudierii martorilor absenţi sau a vre-unui probatoriu cerut ;

Că astfel fiind incidentul referitor la martorii absenţi cată a fi unit cu fondul.-

In ceeace priveşte cererea acuzaţilor de a se suspenda desbaterile pentru câteva zile necesar pentru studierea dosarelor, instanţa apreciază că cererea este neîntemeiată întrucât potrivit dispoziţiunilor art.429 C.J.M., termenul de judecată se fixează în timpul stării de asediu cu 24 ore înainte, ori în speţă Tribunalul a avut în vedere toate acestea şi a fixat termenul cu 4 zile libere înainte punând la dispoziţia acuzaţilor şi a apărărei dosarele cauzei în fiecare zi dela orele 8 la orele 16, ba chiar uneori şi noaptea şi în plus s'a pus la dispoziţia acuzaţilor la fiecare în parte copie de pe referat (actul de acuzare) astfel că acuzaţii au avut timpul necesar pentru a lua cunoştinţă de toate actele dosarului şi de cuprinsul referatului, au putut lua cunoştinţă de toate faptele ce li se impută ;

Că astfel fiind cererea de suspendarea desbaterilor pentru nestudierea dosarelor este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă ca atare ;

Pentru aceste motive Tribunalul cu unanimitate de voturi uneşte incidentul cu fondul privitor la lipsa martorilor, chemarea lor în cursul procesului, acelor ce se vor găsi necesari audierea lor pe măsură ce se vor prezenta şi respinge cererea acuzaţilor de suspendarea desbaterilor pentru nestudierea dosarelor ca nefondată şi în consecinţă dispune continuarea desbaterilor.-

Dată şi citită în şedinţă publică astăzi 29 Octombrie 1947.-

Preşedintele în virtutea art.309 C.J.M. dispune să se aducă dosarele procesului " Sumanelor Negre " şi colecţia ziarului " Dreptatea " pe anul 1946-1947.-

După aceasta s'a dat citire de către grefierul instanţei a actului de acuzare conform art.291 C.J.M.-

./.

La orele 14,25 preşedintele suspendă şedinţa pentru repausul judecătorilor şi a acuzaţilor până la orele 14,30 astăzi 29 Octombrie 1947 când se va relua desbaterile în continuare.-

Sedinţa publică dela 29 Octombrie 1947 orele 16,30.

După deschiderea şedinţei publice,Tribunalul fiind în aceiaşi compunere preşedintele a ordonat introducerea acuzaţilor pentru a fi interogaţi separat conform art.292 C.J.M.,prezenţi fiind toţi apărătorii acuzaţilor.-

Apărarea prin D-na Avocat Timofte şi Dl.Avocat Lăzărescu depune în scris la dosar cerere menţionând excepţiunea prevăzută de art.293 C.J.M. în sensul că Tribunalul nu este compus conform art.14 din C.J.M.,arătând că unul din acuzaţi are gradul de Colonel în rezervă şi anume Stoika Stefan,în care caz Tribunalul trebue să fie prezidat de un general şi de doi ofiţeri cu gradul de colonel,ori în speţă Tribunalul este prezidat de un colonel contrar dispoziţiunilor art.14 din C.J.M. combinat cu legea 1004/1946

In conformitate cu dispoziţiunile art. 293 C.J.M. preşedintele a ordonat depunerea acestor cereri la dosarul cauzei întrucât potrivit acestui text nici o excepţiune asupra compunerii Tribunalului şi nici o recuzaţiune nu pot fi ridicate de acuzat, apărător sau Ministerul public.-

S'a introdus apoi în sala de şedinţe acuzatul Florin Roiu căruia preşedintele în prezenţa apărării şi acuzării s'a pus în vedere faptele şi dovezile ce i se aduc în sarcină şi a procedat la luarea interogatoriului său,separat conform art.292 C.J.M.iar răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de grefierul instanţei semnată de către acuzat vizată de preşedinte şi contra semnată de primul grefier,care au fost ataşate la dosarul cauzei,prin proces verbal separat,conform art.291 C.J.M.-

S'a introdus după aceasta, acuzatul Emil Lăzărescu căruia preşedintele în prezenţa apărării şi a acuzării i-a pus în vedere dovezile faptelor imputate şi a procedat la luarea interogatoriului său separat în baza art.292 C.J.M.,iar răspunsurile acuzatului reporduse în rezumat conform art.291 C.J.M. de către grefierul instanţei prin proces verbal separat,semnat de acuzat, vizat de preşedinte şi contra semnat de primul grefier au fost ataşate la dosarul cauzei.-

S'a introdus apoi acuzatul Camil Demetrescu căruia preşedintele deasemenea în prezenţa apărării şi a acuzării i-a pus în vedere dovezile faptelor ce i se aduc în sarcină, cerându-i totodată să spună ceeace este util apărării sale şi a procedat la luarea interogatoriului său separat conform art.292 C.J.M.

.//.

răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de grefierul instanţei prin proces verbal separat conform art.291 C.J.M.,semnat de acuzat,vizat de primul preşedinte şi contra semnat de primul grefier au fost ataşate la dosarul cauzei.-

După aceasta a fost introdus acuzatul Emil Oprişan, căruia în prezenţaa acuzării şi a apărării primul preşedinte i-a pus în vedere dovezile faptelor imputate şi a procedat la luarea interogatoriului său,cerându-i totodată să spună ceeace este util apărării sale.- Răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de grefierul instanţei prin proces verbal separat potrivit art.291 C.J.M.,semnat de acuzat vizat de primulpreşedinte şi contra semnat de primul grefier care a fost ataşat la dosarul cauzei ; interogarea făcându-se separat conform art.292 C.J.M.-

Orele fiind înaintate preşedintele pentru repausul judecătorilor şi a acuzaţilor suspendă şedinţa la orele 22,15 până mâine 30 Octombrie 1947 orele 8 dim.când se vor relua desbaterile în continuare.-

Şedinţa dela 30 Octombrie 1947 ora 8 dimineaţa

După deschiderea şedinţei publice,Tribunalul fiind în aceiaşi compunere,preşedintele a procedat în continuare la luarea interogatoriului acuzaţilor,separat conform art.292 C.J.M., apărarea fiind reprezentată prin aceiaşi apărători aleşi sau din oficiu.-

S'a introdus în sala de şedinţe Victor Rădulescu Pogoneanu căruia preşedintele în prezenţa apărării şi a acuzării i-a pus în vedere infracţiunile pentru care este dat judecăţii şi dovezile faptelor imputate şi a procedat la luarea interogatoriului său,cerându-i să spună tot ceeace este util apărării sale.- Răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de către grefierul instanţei prin proces verbal separat conform art.291 C.J.M. care au fost semnate de acuzat,vizate de prim preşedinte şi contra semnate de primul grefier ataşându-se dosarului cauzei.-

După aceasta a fost introdus în sala de şedinţe acuzatul Radu Niculescu Buzeşti,căruia,în prezenţa apărării şi acuzării prim preşedintele i-a pus în vedere infracţiunile pentru care este dat judecăţii şi a procedat la luarea interogatoriului său separat conform art.292 C.J.M.,punându-i în vedere dovezile faptelor imputate şi cerându-i să spună tot ceeace este util apărării sale.- Răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de grefierul instanţei prin proces verbal separat conform art. 291 C.J.M.semnat de către acuzat,vizat de prim preşedinte şi contra semnat de primul grefier,au fost ataşate la dosarul cauzei.-

.//.

S'a introdus apoi în sala de ședință inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea, căruia deasemenea prim președintele în prezența apărării și acuzării, i-a pus în vedere infracțiunea pentru care este dat în judecată și dovezile faptelor imputate și a procedat la luarea interogatoriului său, separat conf. art. 292 C.J.M., cerându-i tot odată să spună ceace este util apărării sale.

Răspunsurile inculpatului au fost reproduse în rezumat de către primul grefier al instanței, prin proces verbal separat conf. art. 291 C.J.M., semnat de inculpat, vizat de primul președinte și contra semnat de primul grefier, care a fost atașat la dosarul în cauză.

Orele fiind înaintate președintele pentru repausul judecătorilor suspendă ședința la orele 15 până la orele 17, astăzi 30 Octombrie 1947 când se vor relua desbaterile în continuare.

Ședința dela 30 Octombrie 1947 orele 17:

După deschiderea ședinței publice, Tribunalul fiind în aceiaș compunere, președintele a procedat în continuare la luarea integogatoriilor acuzaților separat conform art. 292 C.J.M., apărarea fiind reprezentată prin aceiași apărători aleși și din oficiu.

S'a introdus în sala de ședință acuzatul Nicolae Penescu căruia în prezența apărării și a acuzării președintele i-a pus în vedere infracțiunile pentru care este dat judecății și dovezile faptelor imputate, procedând la luarea interogatoriului său separat, conform art. 292 C.J.M., cerându-i tot odată să spună tot ceace este util apărării sale.- Răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de grefierul instanței prin proces separat conform art. 291 C.J.M. semnat de acuzat, vizat de primul președinte și contra semnate de primul grefier, atașându-se la dosarul cauzei.

După aceasta a fost introdus în sala de ședințe acuzatul Nicolae Carandino, căruia prim președintele în prezența apărării și a acuzării, i-a pus în vedere infracțiunile pentru care este dat judecății și dovezile faptelor imputate procedând la luarea interogatoriului său separat conform art. 292 C.J.M. cerându-i tot odată să spună ceace este util apărării sale.- Răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de către grefierul instanței semnate de către acuzat vizat de prim președinte și contra semnate de primul grefier atașându-se la dosarul cauzei conform art. 291 C.J.M.

A fost introdus apoi în sala de ședințe acuzatul Ilie Lazăr, căruia prim președintele în prezența apărării și acuzării

./.

i-a pus în vedere infracţiunile pentru care este trimis în judecată şi dovezile faptelor ce i se aduce în sarcină şi a procedat la luarea interogatoriului său, cerându-i totodată să spună ceace este util apărării sale.- Răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de grefierul instanţei, semnată de către acuzat, vizată de prim preşedinte şi contra semnată de prim grefier, ataşându-se dosarului cauzei conform art. 291 C.J.M.

După aceasta s'a introdus în sala de şedinţe acuzatul Ion Mihalache, căruia deasemenea în prezenţa apărării şi acuzării, prim preşedintele i-a pus în vedere infracţiunile pentru care este dat judecătii şi dovezile faptelor ce i se aduc în sarcină, procedând la luarea interogatoriului acuzatului cerându-i tot odată să spună tot ceace este util apărării sale.- Răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de către grefierul instanţei, semnate de către acuzat, vizată de primul preşedinte şi contra semnate de primul grefier, ataşându-se la dosarul cauzei conform art. 291 C.J.M.

Orele fiind înaintate, preşedintele pentru repausul judecătorilor suspendă şedinţa la orele 23,3o până mâine 31 Octombrie 1947 orele 8,3o când se va relua desbaterile în continuare.

Şedinţa publică dela 31 Octombrie 1947 orele 8,3o.

După deschiderea şedinţei publice Tribunalul fiind în aceiaşi compunere şi apărarea fiind reprezentată de aceiaş apărători, preşedintele a ordonat introducerea acuzatului Iuliu Maniu în sala de şedinţe, căruia în prezenţa apărării şi acuzării, i-a pus în vedere infracţiunile pentru care este trimis în judecată şi dovezile faptelor ce i se aduc în sarcină, procedând la luarea interogatoriului acuzatului separat, conform art. 292 C.J.M., cerându-i tot odată să spună ceace este util apărării sale.- Răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de primul grefier al instanţei, semnată de acuzat, vizată de primul preşedinte şi contra semnată de primul grefier, ataşându-se la dosarul cauzei conform art. 291 C.J.M.

După aceasta a fost introdus în sala de şedinţe acuzatul Vasile Serdici căruia deasemenea prim preşedintele în prezenţa apărării şi acuzării, i-a pus în vedere infracţiunile pentru care este dat în judecată şi dovezile faptelor imputate, procedând la luarea interogatoriului acuzatului, cerându-i tot odată să spună ceace este util apărării sale.- Răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de către grefierul instanţei, semnată de acuzat, vizată de primul preşedinte şi contra semnată de primul grefier, ata-

./.

şându-se la dosarul cauzei conform art.291 C.J.M.

La ora 13,30,preşedintele pentru repausul judecătorilor şi a acuzaţilor suspendă şedinţa până la orele 17 astăzi 31 Octombrie 1947 când se vor relua desbaterile în continuare.

Şedinţa dela 31 Octombrie 1947 orele 17:

După deschiderea şedinţei publice Tribunalul fiind în aceiaşi compunere şi apărarea reprezentată prin aceiaşi apărători preşedintelea procedat la continuare la luarea interogatoriului acuzaţilor separat,conform art.292 C.J.M.şi s'a introdus în sala de şedinţe Locotenentul Colonel în retragere Stănescu Dumitru, căruia prim preşedintele în prezenţa apărării şi acuzării,i-a pus în vedere infracţiunile pentru care este dat judecăţii şi dovezile faptelor imputate,procedând la luarea interogatoriului său,cerându-i tot odată să spună ceace este util apărării sale. Răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de către grefierul instanţei,semnată de acuzat,vizată de prim preşedinte şi contra semnată de primul grefier,ataşându-se la dosarul cauzei,conform art.291 C.J.M.

După aceasta a fost introdus în sala de şedinţe acuzatul Colonel în rezervă Stoika Stefan,căruia desseme~~x~~ea prim preşedintele în prezenţa apărării şi acuzării,i-a pus în vedere infracţiunile pentru care este dat judecăţii şi a procedat la luarea interogatoriului său,punându-i în vedere dovezile faptelor ce i se aduc în sarcină şi cerându-i tot odată ceace este util apărării sale. Răspunsurile acuzatului au fost reproduse în rezumat de către grefierul instanţei,semnată de către acuzat, vizată de primul preşedinte şi contra semnată de primul grefier, ataşându-se la dosarul cauzei conform art.291 C.J.M.

La orele 2o,15 preşedintele pentru repausul judecătorilor şi a acuzării suspendă şedinţa până la orele 22 astăzi 31 Octombrie 1947,când se vor relua desbaterile în continuare.

Şedinţa dela 31 Octombrie 1947 orele 22.

Şedinţa publică fiind deschisă,Tribunalul fiind în aceiaşi compunere,preşedintele a ordonat introducerea acuzaţilor cari s'au prezentat în faţa instanţei asistaţi de apărătorii lor aleşi din oficiu ca şi în şedinţele precedente.-

In conformitate cu dispoziţiunile art.292 C.J.M.primul preşedinte a dispus să se citească de primul grefier al instanţei toate răspunsurile acuzaţilor la interogatoriu,reproduse în rezumat conform art.292 C.J.M.- S'a dat citire de primul grefier al instanţei în şedinţa publică şi în prezenţa acuzaţiilor tuturor răspunsurilor la interogatoriu ale acuzaţilor luate în rezu-

./.

mat conform art.291 C-J.M.după care președintele a procedat conform art.292 C.J.M.la confruntarea acuzaților: Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Vasile Serdici, Colonel în rezervă Stoika Stefan,Victor Rădulescu Pogoneanu și Ion De Mocsony-Styrcea,ale căror răspunsuri au fost reproduse în rezumat de grefierul instanței,ca o continuarea a interogatoriului precedent,semnat de către acuzați,fiecare în parte,vizat de prim președinte și contra semnat de primul grefier care a fost atașat la dosarul cauzei.

Orele fiind înaintate,președintele pentru repausul judecătorilor și a acuzaților suspendă ședința la orele 2,1o noaptea azi 1 Noembrie 1947 până la orele 9 dimineața astăzi I Noembrie 1947,când se vor relua desbaterile în continuare.

Sedința dela 1 Noembrie 1947 orele 9 dimineața.

Sedința publică fiind deschisă,Tribunalul fiind în aceiași compunere,președintele a ordonat introducerea acuzaților,cari s'au prezentat în fața instanței sub pază și fără fiare asistați de apărătorii lor aleși din oficiu ca și în ședința precedentă.

S'a procedat la audierea martorilor acuzării în ședință publică și în prezența acuzaților,după cum urmează;

General în rezervă Stoika Grigore în vârstă de 6o ani,de profesiune pensionar,cu domiciliu în Bucuresti str. Adrian nr. 4;

General Gheorghiu Emil,în vârstă de 51 ani,de profesiune agricultor,cu domiciliul în Bucuresti B-dul Dacia;

Locotenent comandor rezervă Ciorăău Mircea în vârstă de 33 ani,de profesiune ofiter în rezervă domicilist în Bucuresti Aleia Matei Corbescu 8;

Căpitan comandor rezervă Mocanu Gheorghe,în vârstă de 43 ani,de profesiune ofiter în rezervă,domicilist în Bucuresti Soseaua Panduri nr.63;

Plutonier în rezervă Albu Gheorghe în vârstă de 36 ani,de profesiune pensionar,domicilist în Bucuresti str.Radu dela Afumați 17;

Cazan I.Teodor în vârstă de 3o ani,de profesiune radio-telegrafist,domicilist în Bucuresti str.Preot Bidoianu nr.4;

General în rezervă Gheorghieș Alexandru în vârstă de 62 ani,de profesiune pensionar,domicilist în Bucuresti str. Mântuleasa 5;

Martorii de mai sus au fost introduși în sala de ședin-

dință pe rând și separat și audiați conform art.298 C.J.M.și 302 C.J.M.,după ce mai întâiu au prestat jurământul conform art. 191 C.J.M.și după ce s'a îndeplinit în prezența lor dispozițiunile art.194 C.J.M.

Depozițiile martorilor reproduse în rezumat de grefierul instanței semnat de martori,contra semnat de primul grefier și vizat de primul președinte conform art.301 C.J.M.prin procese verbale separate au fost atașate la dosarul cauzei.

La orele 15 președintele pentru repausul judecătorilor și a acuzaților suspendă ședința până la orele 17,când se vor relua desbaterile în continuare.

Ședința dela 1 Noembrie 1947 orele 17:

După deschiderea ședinței publice,Tribunalul fiind în aceiași compunere,președintele a ordonat introducerea acuzaților care s'au prezentat în fața instanței sub pază și fără fiare asistați de apărătorii lor aleși din oficiu ca și în ședința precedentă.

S'a procedat apoi la audierea martorilor în continuare conform art.297,298 și 300 C.J.M.după cum urmează;

Locotenent colonel în rezervă Mihăilescu Constantin zis Ticuță,în vârstă de 47 ani de profesiune pensionar,domiciliat în Bucuresti str.Gramont 7;

Maior în rezervă Petecău Ioan în vârstă de 42 ani,de profesiune ofiter în rezervă,domiciliat în Bucuresti str.Oastei nr.77;

Paliecu D.Nicolae în vârstă de 30 ani fără profesiune fost student,domiciliat în Penitenciarul Aiud,în executarea unei condamnațiuni la muncă silnică pe viață.

Steanță Dumitru în vârstă de 25 ani,fără profesiune fost student,domiciliat în Penitenciarul Aiud,în executarea unei condamnațiuni.

Chintescu Gheorghe în vârstă de 47 ani,de profesiune fost funcționar,domiciliat în Penitenciarul Aiud,în executarea unei condamnațiuni.

Tanțu Mihail căpitan în rezervă parașutist,în vârstă de 33 ani,domiciliat în Penitenciarul Văcăresti;

Victor Novac în vârstă de 21 ani,de profesiune student cu domiciliul în Blaj str.Regele Ferdinand nr.3;

Istrate Alexandru,în vârstă de 28 ani,de profesiune subofiter activ,domiciliat în comuna Clinesti jud.Someș.

Mocanu Gheorghe în vârstă de 27 ani,de profesiune sergent major,domiciliat în comuna Valea Lungă - Bacău;

./.

Spirescu Florica, in vârstă de 38 ani, de profesiune stenodactilografă în Ministerul Afacerilor Străine, domiciliată în Bucuresti str. Banu Manta nr. 24;

Cârje Nicolae în vârstă de 34 ani, de profesiune funcționar particular, domiciliat în Bucuresti str. T. Masaryk nr. 18;

Tanțu Gheorghe în vârstă de 42 ani de profesiune funcționar, domiciliat în Bucuresti str. Romană nr. 77 A.;

Ghițulescu Dumitru în vârstă de 49 ani, de profesiune funcționar public, domiciliat în Bucuresti sttr. Amiral Murgescu 44;

Neamțu Octavian în vârstă de 36 ani, domiciliat în Bucuresti str. Dr. Drăghiescu de profesiune profesor secundar.

Tincu Constantin, în vârstă de 39 ani, de profesiune consul în Ministerul Afacerilor Străine, domiciliat în Bucuresti str. Aviator Zorileanu nr. 6;

Oafencu Constantin, în vârstă de 29 ani, de profesiune medic, domiciliat în Bucuresti str. Hatmanul Arbore nr. 25;

Lustig Romulus în vârstă de 29 ani, de profesiune subofiter activ, adjutant aviator, domiciliat în Penitenciarul Văcărești.

Preda Gheorghe, în vârstă de 28 ani, de profesiune adjutant aviator, subofiter activ, domiciliat în comuna Tulucești jud. Covurlui;

Dr. Vlad Hatieganu, în vârstă de 41 ani, de profesiune medic, domiciliat în Bucuresti str. Intrarea Aresului nr. 3;

Popescu Gheorghe, în vârstă de 36 ani, de profesiune subinginer constructor, domiciliat în Bucuresti str. Vasile Gherghel 21;

Popescu-Mehedinți, în vârstă de 38 ani, de profesiune funcționar, domiciliat în Bucuresti str. Filaret nr. 33;

Nestor Badea, în vârstă de 49 ani, de profesiune funcționar particular, domiciliat în Bucuresti str. Berna nr. 3;

Martorii de mai sus au fost audiați pe rând și separat după ce mai întâiu au depus jurământul, conform art. 191 C.J.M. în afară de Paliscu Nicolae, Steanță Dumitru, Chintescu Gheorghe și Tanțu Mihail, cari n'au depus jurământul întrucât sunt condamnați definitiv pentru crâmă, îndeplinindu-se în privința lor dispozițiunile art. 194 C.J.M.- Depozițiile martorilor și informatorilor au fost reproduse în rezumat de grefierul instanței, rezumat și semnat de către martor sau infractor contra semnat de primul grefier și vizat de primul președinte conform art. 3ol C.J.M. prin procese verbale separate s'au atașat la dosarul cauzei.

La orele 21 președintele pentru repausul judecătorilor și acuzaților suspendă ședința până la orele 22 astăzi 1 Noembrie 1947,

./.

când se vor lua desbaterile în continuare.

Sedința dela 1 Noembrie 1947 orele 22;

După deschiderea ședinței publice, Tribunalul fiind în aceiași compunere, președintele a ordonat introducerea acuzaților care s'au prezentat asistați ~~xxx~~ de aceiași apărători ca și în ședința precedentă.

S'a procedat la audierea în continuare a martorilor conform art.297,298,300 și 302 C.J.M. după cum urmează:

Zaharia Boilă în vârstă de 55 ani, de profesiune avocat și publicist, domiciliat în Cluj str. Băii nr.1;

Popescu Nicolae în vârstă de 41 ani, de profesiune funcționar domiciliat în București str. Lt. Medic Zlătescu 39;

Vâlceanu Ion, în vârstă de 60 ani, de profesiune pensionar domiciliat în Botoșani str. Regina Maria 26;

Popescu T. Nicolae Zorica în vârstă de 66 ani, de profesiune avocat domiciliat în București str. Dr. Staocovici nr.21;

Pitpinic Gheorghe în vârstă de 22 ani, de profesiune contabil, domiciliat în Bârlad str. Mihai Viteazul;

Ion B. Georgescu în vârstă de 65 ani, de profesiune avocat, domiciliat în Craiova str. Jules Michelet;

Martorii de mai sus au fost audiați pe rând și separat după ce mai întâiu au depus jurământul conform art.191 C.J.M. și după ce s'a îndeplinit în privința lor și dispozițiunile art. 194 C.J.M.- Depozițiile martorilor au fost reproduse în rezumat de grefierul instanței, rezumat semnat de către martorul respectiv, contra semnat de primul grefier și vizat de primul președinte conform art.301 C.J.M. prin procese verbale separate care s'au atașat dosarului cauzei.

Orele fiind înaintate președintele pentru repausul judecătorilor și a acuzaților, suspendă ședința la orele 23,30, până mâine 2 Noembrie 1947 orele 9 dimineața, când se vor relua desbaterile în continuare.

Sedința dela 2 Noembrie 1947 orele 9 dimineața

Sedința publică fiind deschisă și Tribunalul fiind în aceiași compunere, președintele a ordonat introducerea acuzaților cari s'au prezentat în fața instanței asistați de apărătorii lor ca și în ședința precedentă.

S'a procedat în continuare la audierea martorilor conform art.297,298,300 și 3002 C.J.M., după cum urmează;

Aristița Cazimir, în vârstă de 40 ani, de profesiune funcționară, domiciliată în București str. Muzicescu nr.2.

Popescu Ioan, in vârstă de 53 ani, de profesiune funcționar, domicilist în București str. Vasile Braniște;

Grigore Greur, in vârstă de 63 ani, de profesiune medic și ziarist domicilist in București str. Vasile Lascăr 23;

Sergiu Dan, in vârstă de 43 ani, de profesiune ziarist, domicilist 9n București B-dul Lascăr Catargiu nr.28;

Vasile Nettea, in vârstă de 35 ani, de profesiune ziarist, domicilist in București str. Medic Col. Ionescu nr.9;

Wilhelm Maşek Skoda, ae in vârstă de 47 ani, de profesiune funcționar particular, delegatul uzinelor Skoda din România, domicilist in București str. Dr. Capșa 3;

Alice Sturdza in vârstă de 40 ani, de profesiune casnică, domicilistă în București Sos. Jianu nr.24;

Mihail Romniceanu in vârstă de 55 ani, de profesiune avocat, domicilist în București str. Dumbrava Roșie 3;

Constantin Titel Petrescu, in vârstă de 59 ani, de profesiune avocat, domicilist in București str. Brezoianu 29;

Ion Borcoman in vârstă de 41 ani, de profesiune notar public, domicilist in comuna Rupea jud. Târnava Mare.

Ion Gheorghe Ionescu - Bălăceanu, in vârstă de 37 ani, de profesiune funcționar particular, domicilist in București Calea Moșilor nr.1o3.

Eugen Filotti in vârstă de 51 ani, de profesiune diplomat, domicilist in București B-dul Carol 55,

Dr Albon Ioan in vârstă de 32 ani, de profesiune prim secretar de legație, domicilist în București str. Intrarea 11 Iunie 5;

Teodorescu Arghezie, în vârstă de 67 ani, de profesiune scriitor, domicilist în București str. Mărțișor nr.26.

Romulus Cordescu în vârstă de 3o ani, de profesiune secretar de legație, domicilist în București str. Smârdan nr.18;

Zambacian Grigore, in vârstă de 59 ani, de profesiune publicist, domicilist în București str. Davidescu 21 B.;

Botez Călin in vârstă de 38 ani, de profesiune consul, domicilist in București str. Vasile Alexandri nr.16;

Mercuț Tănase, in vârstă de 37 ani, de profesiune funcționar, domicilist in București Sos. Gherase;

Dumitru Busdugan, în vârstă de 48 ani, de profesiune diplomat, domicilist în București str. Puterenă nr.7;

General în rezervă Burnea Ion, in vârstă de 56 ani, de profesiune pensionar, domicilist în București str. Dr. Koh nr.2;

Colonel în rezervă Spiridoneanu Ernest, in vârstă de 57 ani, de profesiune pensionar, domicilist in București Intra-

./.

rea Socec Nr.3;

Maior în rezervă Boncescu Ioan, în vârstă de 51 ani, de profesiune pensionar, domiciliat în Bucureşti, Str. Turturele Nr.15 bis.-

Dr. Ioan Tănăsescu, în vârstă de 73 ani, de profesiune pensionar, domiciliat în Bucureşti, Strada Stirbei Vodă Nr.87.-

Simon Docteur, în vârstă de 52 ani, de profesiune comerciant, domiciliat în Bucureşti, Strada Daniel Barcianu Nr.-.

Lt.Colonel în rezervă Firea Victor, în vârstă de 42 ani, de profesiune pensionar, domiciliat în Bucureşti,Intrarea Colentina Nr.2 A.-

Mureşeanu Maria, în vârstă de 50 ani, de profesiune infirmieră, domiciliată în Bucureşti, B-dul Dacia Nr.19.-

Dumitru Ionescu, în vârstă de 62 ani, de profesiune pensionar, domiciliat în Bucureşti, Strada Turturele Nr.10;

Popovici Marcel, în vârstă de 26 ani, de profesiune fără, fost student, domiciliat în Sibiu, Strada Oituz Nr.24.-

Valter Paul, în vârstă de 27 ani, de profesiune ofiţer de rezervă, domiciliat în Bucureşti, Strada Cireşului Nr.23.-

Lt.Colonel rezervă Plesnilă Eugen, în vârstă de 46 ani de profesiune ofiţer de rezervă, domiciliat în Penitenciarul Aiud.-

Iovipali Nicu, în vârstă de 57 ani, de profesiune avocat, domiciliat în Craiova, Strada Cazărmilor Nr.24.-

Martorii de mai sus au fost audiaţi pe rând şi separat în şedinţă publică, după ce mai întâiu au depus jurământul, conform art.191 C.J.M., şi după ce mai întâiu s'au îndeplinit în privinţa lor şi dispoziţiunile art.194 C.J.M.-

Depoziţiile martorilor au fost reproduse în rezumat de grefierul instanţei, conform art.301 C.J.M., prin procese verbale separate, rezumat semnat de către martorii respectivi contra semnată de către primul grefier şi vizată de prim preşedinte au fost ataşat dosarului cauzei.-

Orele fiind înaintate, Preşedintele pentru repausul judecătorilor şi a acuzaţilor suspendă şedinţa la orele 16,30 până mâine 3 Noembrie 1947, orele 17, când se vor relua desbaterile în continuare.-

Sedinţa publică dela 3 Noembrie 1947, orele 17;

Sedinţa publică fiind deschisă şi Tribunalul Militar fiind în aceiaşi compunere, Preşedintele a ordonat introducerea acuzaţilor, cari s'au prezentat în faţa instanţei sub pază şi

./.

fară fiare, fiind asistaţi de apărătorii lor, aleşi din oficiu ca şi în şedinţa precedentă.-

Nemai fiind martori prezenţi preşedintele a dat cuvântul reprezentanţilor Ministerului Public, pentru susţinerea rechizitoriului.-

Dl. Procuror Militar Colonel Alexandrescu Victor, având cuvântul, a fost ascultat în desvoltarea mijloacelor sprijinitoare acuzaţiunii, care în fapt a susţinut că acest proces depăşeşte cu mult procesele mari, nu pentrucă în boxa acuzaţilor, sunt acuzaţi a căror nume şi situaţii politice se cunosc, nu pentru faptul că aceste nume se leagă în proces prin crimele lor de unii foşti ofiţeri activi sau funcţionari publici superiori, cunoscuţi în anumite cercuri şi de amestecul direct al reprezentanţilor diplomatici străini, ci pentrucă acuzaţii au comis cele mai odioase crime împotriva poporului.-

In acest proces se oglindeşte în primul rând trădarea prin organizarea de acord cu agenţii unor puteri străine a unui complot cu scopul de a răsturna prin forţă guvernul constituit în conformitate cu constituţia Ţării. Că din actele dosarului şi din desbaterile orale s'a constatat că Partidul lui Iuliu Maniu sub masca de Naţional Ţărănesc, a fost totdeauna un duşman al poporului şi un aservit al intereselor capitaliste internaţionale.

Că actul dela 23 August 1944, prin care a fost doborât regimul dictaturii antonesciene, a răsturnat socotelile reacţiunii internaţionale şi odată cu aceasta şi pe ale Partidului Naţional Ţărănesc şi Maniu n'a ştiut nimic de cele petrecute la 23 August 1944, pentrucă singur a declarat la 11 Mai 1946, când a fost ascultat ca martor în procesul lui Antonescu, că n'a avut nici o cunoştinţă asupra desfăşurării evenimentelor până a doua zi în zori când a venit şi i-a comunicat Aurel Leocuţia ceeace s'a întâmplat. In această privinţă citează declaraţia acuzatului Florin Roiu dela fila 491, dosar volumul III, în care arată că din moment ce actul dela 23 August 1944, a fost înfăptuit, reprezentanţii reacţiunii au căutat mijloace cu care să combată efectele pe cari le prevăzuseră şi să creeze instrumentul cu care să răstoarne situaţia politică care nu putuse fi evitată.

Că Iuliu Maniu nu voise actul dela 23 August 1944, aşa cum dorea Ţara, susţine că proba evidentă o arată faptul că el ţinea la curent pe fascistul Antonescu cu tot ceeace forţele de-

./.

mocratice se trudesu să înfăptuiască. Citează actul dela fila 228 dosarul documente şi anume: scrisoarea lui Mihai Antonescu, în care spune că cele trimise, au fost comunicate lui Iuliu Maniu, care i-a încunoştiinţat că Blocul Partidelor Democrate s'a constituit din Partidul Naţional Ţărănesc, Partidul Naţional Liberal, Partidul Social Democrat şi Partidul Comunist Român, condus de preşedinţii acestor partide. Astfel aceasta este proba evidentă că Iuliu Maniu divulga în acelaşi timp un secret al neamului.

Că acuzatul Pogoneanu la interogator a recunoscut nota del la fila 228 din dosar, care a fost găsită la el. Susţine că tot acuzatul Florin Roiu, în declaraţia dela fila 491 volumul III, afirmă că mişcarea organizată în Ţară şi în străinătate, urmărea ca scop final creiarea în Ţară şi în străinătate a unei mişcări, cu care la momentul oportun să poată răsturna prin violenţă regimul democratic, instaurat la 6 Martie 1945, şi ideia acestei rezistenţe a încolţit chiar la 23 August 1944, deoarece toate negocierele duse în străinătate în numele lui Maniu şi cari căpătaseră un aspect personal, altul decât cel necesar pentru cauza Ţării, eşuaseră prin surpriza actului, dela 23 August 1944. Reţinând faptul că ideia activităţii subversive a încolţit încă dela 23 August 1944, în mintea acuzaţilor, examinează acţiunile întreprinse de Partidul Naţional Ţărănesc, prin exponenţii săi, acuzaţii Iuliu Maniu, preşedintele acestui partid, Ion Mihalache, vice preşedintele partidului, Nicolae Penescu, secretarul general al partidului, Grigore Niculescu Buzeşti, membru de partid, fost ministru al Afacerilor Străine, actualmente fugar în străinătate, în complicitate cu restul acuzaţilor din proces şi al lui Alexandru Creţeanu şi Constantin Vişoiu fugiţi în străinătate, cum şi Grigore Gafencu rămas în străinătate şi astfel Dl. Procuror Militar arată că; Pe plan extern Grigore Niculescu Buzeşti, în calitatea sa de Ministru al Afacerilor Străine, în înţelegere cu intimul său colaborator Victor Rădulescu Pogoneanu, consilier de legaţie, în chiar dimineaţa zilei de 24 August 1944, trimite în străinătate după cum declară acuzatul Florin Roiu, pe Ciurea la Ankara şi Djuvara la Stokholm, doi colaboratori foarte intimi ai lui Pogoneanu cari puteau fi utilizaţi pentru legăturile necesare cu anglo-americanii. Deasemenea menţine în posturile cheie din străinătate diplomaţi prieteni devotaţi ai lui Pogoneanu; la Lisabona pe Coste, la Berlin pe Anastasiu şi pe Titu Pogoneanu, la Ankara pe Cretzeanu şi pe

./.

Dumitrie Popescu iar la Stöckolm pe Duca. Că toate acestea s'au făcut cu de făcut cu deplinul consimţământ al acuzatului Iuliu Maniu, cu scopul de a frâna şi combate efectele evidente ale desvoltării democratice şi a promova interesele capitalisto-burgheze, că acuzatul Penescu Nicolae, în declaraţia dela fila 535 volumul I descrie pe Grigore Niculescu Buzeşti, că el se bucură de încrederea şi aprăcierea superlativă a acinatului Maniu, care vedea în el un om de mare viitor şi că intrarea lui Buzeşti la Maniu era oricând liberă şi în sfârşit crede că Maniu îl consulta în toate problemele externe. Că tot în ideia acestei mişcări şi pentru eventualitatea pierderii acestor posturi cheie, Partidul Naţional Ţărănesc, prin semnătura fostului Ministru de Externe Vişoianu, creiază fondul organizaţiei în valoare de milioane franci elveţieni, prin trecerea acestei sume care se găsesc depusă de Statul Român la Berna, pe numele personal al lui Cretzianu Alexandru, Ministru la Ankara.-

Inscăunarea la cârma Ţării la 6 Martie 1945, a guvernului Dr. Petru Groza, aduce după sine înlăturarea reprezentanţilor diplomatici români, cari formau reţeaua Grigore Niculescu Buzeşti - Victor Rădulescu Pogoneanu, cari rămânând în străinătate ca simbriaşi ai fondului de 6 milioane franci elveţieni, formau aşa zisul grup subversiv pe ţări. Citează extrase din declaraţiile acuzatului Florin Roiu, care ilustrează organizarea acestei reţele între 6 Martie 1945, şi Septembrie 1946, şi acţiunea ei. Astfel în declaraţia dela 27 August 1947, arată că organizarea grupărilor pe ţări este următoarea: în Franţa un secretariat compus din Burileanu, Ciurea şi Pleşea, în plus Niculae Vianu, Maior Raţiu şi Mihail Romniceanu; In Elveţia Gafencu, Cretzianu, Anastasiu, Caramfil, Coste şi Titu Pogoneanu; In Anglia Tilea, Cornel Bianu, Lt.Colonel Iliescu; In Italia Dumitru Popescu şi Augustin Popa iar în America Davilla. Grupările acestea din străinătate duceau o acţiune de uzură împotriva prestigiului guvernului prin articole tendenţioase şi informaţiuni eronate, publicate în presa străină cu tendinţe de dreapta. In declaraţia dela 9 Septembrie 1947, arată că grupul subversiv pe ţări, a fost ajutat şi de foştii reprezentanţi ai regimului antonescian rămaşi în străinătate, In în declaraţia dela 5 Septembrie 1947, arată că conducerea întregii organizaţiuni subversive o avea Iuliu Maniu, acesta transmitea ordinele sale fie direct lui Pogoneanu, fie prin emisarii de încredere, recte, Camil Demetrescu şi Radu Niculescu Buzeşti, după

./.

plecarea lui

Grigore Niculescu Buzeşti, din Ţară; în declaraţia dela 9 Septembrie 1947, arată că din modul de lucru al acestui grup şi în special din faptul că orice hotărâre care se lua nu era o iniţiativă a acestora, ci o consecinţă a unor instrucţiuni primite dela Maniu, a dedus că acest grup avea un rol de execuţie, rol pe care şi l-a păstrat ba chiar accentuat, după plecarea lui Constantin Vişoianu şi Grigore Niculescu Buzeşti; în declaraţia din 28 August 1947, arată că scrisorile şi instrucţiunile se predau lui Radu Niculescu Buzeşti şi lui Camil Demetrescu cari le transmiteau prin intermediul unor militari americani al căror nume era păstrat în cel mai mare secret; în declaraţia din 26 August 1947, vorbind de propaganda în străinătate, arată că în această privinţă Grigore Niculescu Buzeşti şi Constantin Vişoiu îi cerea să le dea informaţii rezultate din telegramele cifrate ce interesau conferinţa dela Londra, dela Moscova, asupra procesului de 6 milioane franci elveţieni dela Berna, întrevederile lui Franasovici dela Paris, etc.-

Citează scrisoarea originală din 2 Septembrie 1946, aflată în dosar de documente pagina 105, adresată de Cretzianu lui Maniu, din care se desprinde că Alexandru Cretzianu a primit la Londra în ajunul plecării textul instrucţiunilor lui Iuliu Maniu, din 1 August 1946, şi că va utiliza aceste instrucţiuni şi documente în acţiunea ce va începe în Statele unite.-

Că a luat măsurile necesare pentru ca aceste texte să parvină prietenilor cari continuă acţiunea în Europa. Arată că acuzatul Florin Roiu la interogatoriul în instanţă a confirmat că a cunoscut pe Melbourne, Porter, Marjoriebanks şi Hulick în împrejurări dictate de cariera sa şi în afară de aceasta ca trimis de Pogoneanu, pentru ca din ordinul lui să le predea scrisori pentru Cretzianu, recunoscând că din ordinul lui Pogoneanu a predat trei-patru scrisori al căror conţinut nu-l ştia, dar că din acestea deschizând din curiozitate plicul, nefiind lipit, a văzut o scrisoare a lui Maniu către Cretzianu în care i se spunea că plecând în Apus să organizeze lupta conform intereselor Partidului. In acel timp Cretzianu se afla la Ankara, iar scrisorile trebuiau duse de Burton Berry. Că pe plan intern, în intervalul dela 23 August 1944, la Septembrie 1946, acuzatul Iuliu Maniu şi complicii săi organizează în interiorul Ţării grupuri de terorişti, pe cari le subvenţionează şi îi îndeamnă să comită acte de sabotaj şi asasinate. In toamna anului 1944, când armata română cot la cot cu

./.

Armata sovietică pătrunsese adânc în Ardeal şi lupta pentru desrobirea Ardealului de Nord, Partidul Naţional Ţărănesc, organizează "Gărzile Iuliu Maniu", încadrându-le cu elemente naţional-ţărăniste, cu legionari şi criminali de războiu, pe care le trimite în Ardeal, unde săvârşesc jafuri şi crime contra naţionalităţilor conlocuitoare. De reţinut că ziarul "Dreptatea" oficiosul Partidului Naţional Ţărănesc, publică un apel către "Camarazii Gărzilor Naţionale" în care le mulţumeşte pentru patriotismul cu care s'au devotat acţiunii şi le urează deplină mulţumire sufletească în rezultatul final. Printre comandanţii acestor gărzi se găsea şi Horaţiu Comaniciu, căruia acuzatul Iuliu Maniu, i-a răspuns la cererea de înscriere în Partidul Naţional Ţărănesc, următoarele: "Aceste declaraţii ale fruntaşilor conducerii erau de altfel în deplină concordanţă cu declaraţia categorică pe care a făcut-o întemeetorul acţiunii Dvs. Corneliu Codreanu, cu ocazia pen-ultimei întâlniri ce a avut-o cu el". Că în anul 1945, după înstalarea la cârma Ţării a regimului de libertăţi democratice, acuzatul Iuliu Maniu şi complicii săi continuă cu organizarea grupărilor clandestine, pe care le aţâţă să treacă la acţiune. Astfel, în procesele ce s'au judecat în faţa curţilor marţiale după descoperirea organizaţiilor "Haiducii lui Avram Iancu", "Sumanele Negre", "Graiul Sângelui", "Tineretul liber", "Vlad Ţepeş" şi "Sarmisegetuza", s'a evidenţiat legătura pe care aceste organizaţii o aveau cu acuzatul Iuliu Maniu şi cu diferiţi membrii ai Patidului Naţional Ţărănesc. Gavrilă Olteanu unul din şefii organizaţiei "Sumanele Negre", a declarat că a prezentat acuzatului Maniu raportul de activitate al organizaţiei şi planul de luptă Nr.1 şi Nr.2, iar Steanţă Dumitru dela "Haiducii lui Avram Iancu", a declarat că a avut două intervederi cu acuzatul Maniu, dela care a primit îndrumări în legătură cu viitoarea sa activitate clandestină şi că a avut legături permanente cu Ilie Lazăr, Bogca Mălin şi Horaţiu Comaniciu. In toamna anului 1945, conducătorii Partidului Naţional Ţărănesc şi ai Partidului Naţional Liberal, hotărăsc să-şi unească forţele şi astfel ia naştere organizaţia "M.N.R.", pusă sub comanda generalului Aldea, care pregătea în Ţară asasinate politice, acte de sabotaj şi a elaborat planul de activitate în vederea unui nou războiu imperialist, pe care Partidul Naţional Ţărănesc îl dorea şi pentru care milita pe toate căile. Maniu şi complicii săi poartă răspunderea asasinatelor politice din Comuna Apărătorii Patriei dela 29 Noembrie 1944, a asasinatelor din Piaţa Palatului dela 26 Februarie 1945 şi dela 8 Noembrie 1945. Citează declaraţiile

./.

Stoenţă Dumitru dosar fila 67o - 673, Paliscu Nicolae fila 66o -
662,664, lt.colonel Pleşnilă Eugen fila 679 şi Tanţu Mihail fila
685, dosar volum 4. In legătură cu evenimentele dela 8 Noembrie
1945 citează declaraţiile lui Ilie Lazăr, Vasile Serdici şi Nicolae
Penescu şi anume arată că Ilie Lazăr la pagina 82 volumul II. de-
clară că „la fel s'a petrecut şi la 8 Noembrie 1945" „când am luat
contact mai întâi cu unii prieteni şi i-am sfătuit să ia parte
la manifestaţia pentru Rege ca cetăţeni liberi, cum aflasem că
hotărâse conducerea partidului. După aceste evenimente este drept
că mulţi se lăudau că au avut un rol important, eu consider însă
că înainte de aceste organizaţii pe Capitală, partidul era anemic
ca dinamism". Vasile Serdici arată la fila 139 volumul II: "In le-
gătură cu cele petrecute la 8 Noembrie 1945 ştiu dela Virgil Solo-
mon şi Banu Ghika, că manifestaţia a fost pregătită până la detalii
de Banu Ghika, Dr. Virgil Solomon, Tartea, Ilie Lazăr şi Sarbuş", iar
Nicolae Penescu la fila 559 volumul I. arată că după audienţa dela
8 Noembrie 1945 ora 9 dimineaţa când ministrul de Interne a cerut
ca cele două partide să ia măsuri pentru împiedicarea manifesta-
ţiilor deoarece elemente iresponsabile ar putea provoca incidente
arătându-i şi adresa Comisiei Aliate de Control, s'a dus la lo-
cuinţa acuzatului Maniu pentru a-i raporta şi precizează: "am sta
acolo cam până la orele 11. Am văzut împreună cu cei prezenţi un
grup cam de 1oo studenţi în frunte cu studentul Ludoşanu, trecând
pe Str. Schitu Măgureanu şi strigând "Regele şi Patria". Maniu s'a
bucurat evident la vederea manifestanţilor. De faţă era şi Mihala-
che şi alţi fruntaşi ai partidului". Lipsa de succes a acţiunilor
subversive descoperite la timp de organele Siguranţei de Stat cum
şi faptul că intervenţiile diplomatice adresate Guvernului Român
nu-şi găsise rezultatul scontat de Partidul Naţional Ţărănesc, de-
termină pe Iuliu Maniu şeful Partidului Naţional Ţărănesc, să inten-
sifice acţiunea sa şi asistăm astfel din prima jumătate a lunei
Septembrie 1946 până la 14 Iulie 1947 (fuga dela Tămădău), la o
febrilă activitate a Partidului Naţional Ţărănesc. Din documentele
dela dosar se vede că reprezentanţii Serviciului de Spionaj a Sta-
telor Unite ale Americei Thomas R. Hall şi adjutantul generalului
Cortland Schuyler, şeful Misiunei Militare Americane din România
James Hamilton, intră în legătură cu şeful Partidului Naţional Ţă-
rănesc acuzatul Iuliu Maniu, prin împuternicitul său pentru proble-
mele externe. fostul ministru al Afacerilor Străine Grigore Niculescu
cu Buzeşti şi prin consilierul intim al acestuia, Victor Rădulescu
Pogoneanu, consilier de legaţie şi fost director de cabinet al

./.

Ministrului Afacerilor Străine. In şedinţă Nicolae Penescu a precizat că Maniu rezerva lui Grigore Niculescu Buzeşti, cele mai mari roluri în partid şi-l considera ca un om excepţional, foarte pregătit, pătrunzător, energic şi hotărât, de aceea nimeni în partid nu încerca cel puţin să micşoreze trecerea pe care o avea Buzeşti pe lângă Maniu, iar acuzatul Maniu la interogator a răspuns că Buzeşti avea în partid rolul de sfătuitor eminent, era foarte priceput în chestiuni de politică externă, era un om de încredere al său şi când erau chestiuni mai importante de politică externă, îi cerea părerea pentru a fi edificat. Folosind prilejul unei misiuni neoficiale în casa colonelului din Armata Americană Henry Wilcox din str. Jianu 12 Bucureşti, Hall şi Hamilton au cerut inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea, prieten comun al lui Grigore Niculescu Buzeşti şi Victor Rădulescu Pogoneanu, să le prilejuiască o convorbire cu aceştia, ceeace Ion De Mocsony-Styrcea a şi făcut. Identitatea de vederi între reprezentanţii cercurilor imperialiste străine şi reacţiunea românească era atât de perfectă încât nu a fost nevoie decât de două şedinţe pentru a se pune la punct în detalii planul criminal al unei puternice activităţi subterane de răsturnarea prin violenţă a regimului democrat şi de provocare la războiu civil. Prima consfătuire a avut loc la 18 Septembrie 1946, în casa surorii inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea din str. Sofia 12 Bucureşti şi a doua la Palatul Ştirbei Bucureşti la locuinţa acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti. La aceste şedinţe în afară de acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti, Victor Rădulescu Pogoneanu şi Ion De Mocsony-Styrcea a mai participat: Radu Niculescu Buzeşti şi steno-dactilografa Ioana Bujoiu, fugită ulterior în străinătate. Convorbirile din 18 Septembrie 1946 au fost stenografiate de Ioana Bujoiu, un exemplar a fost luat de reprezentanţii americani iar un exemplar a fost găsit în caseta acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, ascunsă de prietenul său Nicolae Popescu, sub dărămăturile unui garaj la Ploeşti şi care se află la dosar. Tot Ioana Bujoiu a scris la maşină şi textul documentului întocmit de Grigore Niculescu Buzeşti, sub titlul "Memorandum" cu data de 30 Septembrie 1946. Copia acestu document al cărui original a fost trimis la Washington de spionii americani, a fost găsită tot în caseta lui Pogoneanu şi se află la dosar. In legătură cu cele expuse citează declaraţiile acuzaţilor Radu Niculescu Buzeşti, Ion De Mocsony-Styrcea şi Victor Rădulescu Pogoneanu, cari reliefează perfect conspirativitatea tratativelor duse de Partidul Naţional Ţărănesc, cu agenţii organelor de spio-

./.

naj dela Washington şi hotărârile luate.Astfel Radu Niculescu Buzeşti în declaraţia dela fila 218 dosar vol.III.afirmă asupra împrejurărilor în care a avut loc întrevederea din Palatul Stirbei între fratele său şi Hall şi Hamilton în jumătatea lunei Septembrie 1946 orele 11 - 11,30 noaptea,că a participat fratele său Grigore,Hall,Hamilton,Ion De Mocsony-Styrcea şi în parte şi el. Spune în parte findcă el nu a fost prezent dela început şi nici în timpul convorbirilor nu a fost tot timpul prezent,întrucât trebuia să vegheze ca în jurul camerei în care avea loc întrevederea să nu se apropie vre'o ureche indiscretă.Pentru păstrarea secretului între dânşii s'au luat precauţiuni speciale: ora a fost aleasă în aşa fel încât servitorii să fie toţi culcaţi şi intrarea oaspeţilor s'a produs prin uşa din dos,prin grădină dinspre str.Bănului,iar convorbirea a avut loc în camera ce era mai puţin expusă riscului ca în ea să se afle vre'un dispozitiv de ascultare.Aranjarea întrevederilor a fost anunţată de fratele său chiar în seara în care a avut loc.Această păstrare a secretului inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a confirmat-o mai precis la interogator anume că Grigore Niculescu Buzeşti l-a rugat să aranjeze această întâlnire la el sau în altă parte,să nu fie în Palatul Stirbei.Americanii ţineau să nu se facă la părinţii steno-dactilografei Ioana Bujoiu,unde aceasta locuia.Americanii n'au venit în uniformă ci în civil cu pantaloni de tenis şi cu rachete în mână.Grigore Niculescu Buzeşti a venit cu maşina deschisă şi cu nişte beţe de golf.La a doua întâlnire s'au luat măsuri mai severe, nu se putea şti dacă nu se făcuse o indiscreţie cu privire la prima întâlnire.Americanii au dorit ca întâlnirea să aibe loc noaptea. Intrarea s'a făcut prin grădină,servitorii au fost lăsaţi liberi, iar Radu Niculescu Buzeşti a îndeplinit funcţia de portar supraveghetor tot timpul.Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu în declaraţia dela fila 91 dosar vol.III.declară că se mai întâlnise ocazional cu Hall şi Hamilton şi că-i cunoştea.Recunoaşte că a participat la consfătuirea din seara de 18 Septembrie 1946 la locuinţa surorii lui Ion De Mocsony-Styrcea precizând că,convorbirea a decurs în general potrivit consemnării din documentul în limba engleză ce se află vizat de el la dosar şi care a fost redactat după notele stenografice ale steno-dactilografei Ioana Bujoiu. Lt.Hamilton se înapoiase din concediu dela Waschington şi în exprimarea sa a afirmat că cercurile competente din Statele Unite ale Americei,arătau oarecare surprindere faţă de pasivitatea opoziţiei române,precizând că nu se putea aştepta la o intervenţie

./.

.cace din partea Statelor Unite în chestiunea schimbării regimului din România,atâta timp cât o tensiune vizibilă nu apărea în viața noastră internă.Pentru a justitifa această intervenție cei doi ofiteri americani preconizau organizarea unei acțiuni în condițiunile arătate în minuta sus amintită.Agenții americani sunt desemnați în minută prin litera R.din analiza declarațiilor și a minutei se constată că Hall și Hamilton reprezentau vederile cercurilor conducătoare ale Americei.Ion De Mocsony-Styrcea a declarat că americanul Hall a spus că reprezintă servicii foarte sus plasate și că are autoritate independentă față de reprezentanții diplomatici și de Misiunea Militară Americană din Bucuresti.Grigore Niculescu Buzești,era împuternicitul acuzatului Maniu și el reprezenta Partidul Național Tărănesc.In această privință Ion De Mocsony-Styrcea a confirmat la interogatoriu că Grigore Niculescu Buzești urma să se consulte cu șefii săi și în orice caz cu Iuliu Maniu,desigur,pentrucă nu crede ca Buzești lua ordine dela altcineva în partidul în care era membru, decât direct dela Maniu și el prezenta "Memorandumul" în numele Partidului Național Tărănesc.Deasemenea tot la interogator acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a precizat că în epoca aceea, l-a văzut pe Maniu de două-trei ori.Consfătuirile între acești reprezentanți au avut un caracter strict secret și conspirativ, luându-se cele mai severe măsuri de siguranță,pentru ca aceste ședințe să nu se cunoască și ca discuțiunile să nu fie câtuși de puțin divulgate,mergând până la faptul plecării din Țară a tuturor acelora cari cunoșteau această conspirație.Faptul că Vișoianu și Ioana Bujoiu sunt recunoscuți,aduce sancțiuni severe prin înlăturarea ofiterilor americani cari nu știuse să ia toate măsurile de camuflare.Deasemenea după cum a declarat Ion de Mocsony-Styrcea la interogator,atunci când a fost chemat la Bucuresti din cauza acestei indiscreții,agentul american i-a vorbit de suprimare,spunându-i: "In caz că vorbesti suntem obligați dacă nu te suprimi să te suprimăm noi,contra voinței Dumitale",propunându-i-se să-i trimită și otravă.Că Statele Unite ale Americei a găsit astfel în Partidul Național Tărănesc,complicii acțiunilor subversive.In aceste convorbiri s'a stabilit înființarea unui comitet Național în străinătate,care să devină guvern,precizându-se plecarea în străinătate a acuzaților Ion Mihalache,Grigore Niculescu Buzești,Constantin Vișoianu,restul urmând să fie desemnați ulterior de conducerea Partidului Național Tărănesc.Organizarea și înarmarea organizațiunilor subterane și modul lor de camuflare și de lucru.Instrucția în străinătate a comandanților care urmau să con-

./.

după aceste organizaţii. Fondurile necesare în monedă jubiliară aur ce urmau să fie falsificate în străinătate şi aduse în Ţară. Organele de conducere erau reprezentate prin: un comitet politic secret format din Partidul Naţional Ţărănesc în contact permanent cu guvernul american; un alt comitet politic compus din reprezentanţii celor trei partide de opoziţie, acesta al doilea comitet nu trebuie să ştie nimic de scopurile finale, natural exceptând pe membrii cari fac parte din ambele comitete politice un comitet restrâns militar, care nu trebue să cunoască scopul final şi care să aibă dreptmisiune aparenţă culegerea informaţiunilor militare pentru aliaţi. Aminteşte declaraţia inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea, în care acesta arată că Grigore Niculescu Buzeşti la sfârşitul conversaţiei a arătat că a înţeles problema şi că se va consulta şi gândi, urmând a prezenta memoriul cerut de agenţii americani. Citeşte acest memoriu operă de desăvârşită concepţie a conducătorilor Partidului Naţional Ţărănesc, prezentat la câteva zile după consfătuirea din casa Stirbei şi care poartă titlul de: "Memorandum", datat 30 Septembrie 1946. Deţinătorul actului, acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu şi acei care au fost părtaşi la această conspiraţie îi recunosc autenticitatea. Acest "Memorandum" după cum au declarat acuzaţii Victor Rădulescu Pogoneanu şi Radu Niculescu Buzeşti, a fost transmis de Grigore Niculescu Buzeşti prin Ioana Bujoiu lui Hall şi Hamilton, pentru a fi depus la Waschington şi de unde după cum s'a văzut în minuta din 16 Septembrie 1946, se aştepta o hotărâre. In continuare Dl. Procuror Militar examinează modul cum Partidul Naţional Ţărănesc condus de acuzatul Iuliu Maniu,a executat acest adevărat contract pentru ca organizaţiile clandestine unite cu forţele para-militare să fie gata la ora H., aşa cum s'a afirmat în discuţiile cu Hall şi Hamilton, pentru a da lovitura de Stat. Alcătuirea comitetului aşa cum s'a văzut din declaraţia dela 14 Septembrie 1947, a acuzatului Ion De Mocsony-Styrcea se compunea: dintr'un comitet secret în străinătate format din Grigore Niculescu Buzeşti Preşedinte, Alexandru Cretzianu şi Constantin Vişoiu şi în cazul când Constantin Vişoiu n'ar fi acceptat, Grigore Gafencu; comitetul central executiv din Ţară trebuia să cuprindă trei sau cel mult patru membrii din care unul observator american; comitetul politic urma să aibă reprezentanţii celor trei partide de opoziţie. Deoarece unul din membrii acestui comitet trebuia să facă parte şi din comitetul central executiv, acesta trebuia să fie neapărat naţional-ţără-

./.

ast, întrucât Partidul Naţional Tărănesc avea iniţiativa şi conducerea întregii acţiuni; Comitetul militar trebuia să fie alcătuit dintr'unul sau mai mulţi ofiţeri specialişti, un civil român priceput în chestiuni de informaţii şi observatorul american care urma să facă legătura cu comitetul central executiv. Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu confirmă cele arătate de Ion De Mocsony-Styrcea în declaraţia din 11 Septembrie 1947, atestând că, comitetul din străinătate ar fi urmat să cuprindă între alţii pe Grigore Niculescu Buzeşti, Constantin Vişoianu şi Alexandru Cretzianu. In Tară ar fi urmat să se constituie un comitet restrâns din care ar fi făcut parte şi el împreună cu Grigore Niculescu Buzeşti, dacă acesta s'ar fi decis să nu mai plece în străinătate. Un comitet lărgit cuprinzând şi pe reprezentanţii partidelor de opoziţie şi a cărui legătură cu comitetul restrâns ar fi fost asigurată prin persoana unuia din membrii acestuia din urmă şi un eventual comitet militar în privinţa căruia nu s'a discutat însă numele participanţilor.
Că din citirea declaraţiei inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea se vede precis cum conform înţelegerii încheiate în Septembrie 1946, cu reprezentanţii americani s'a executat de către acuzatul Iuliu Maniu un prim punct al angajamentului şi anume trimiterea în străinătate întâi a împuternicitului său Grigore Niculescu Buzeşti însoţit de Ioana Bujoiu şi apoi a lui Constantin Vişoianu şi că din lectura aceleiaşi declaraţii s'a văzut secretul acestei călătorii şi efectuarea lui cu ajutorul celor doi reprezentanţi ai serviciului de spionaj american Hall şi Hamilton. Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu referitor la aceasta spune în declaraţia din 11 Septembrie 1947, că în ce priveşte plecarea din Tară a lui Grigore Niculescu Buzeşti şi Constantin Vişoianu, ştie că aceştia au plecat pe rând în condiţiuni asemănătoare cu câte un avion american şi graţie mijlocirii maiorului Hall şi Lt.Hamilton; că plecarea lui Constantin Vişoianu s'a produs în locul său care condiţionase propria sa plecare de aceea prealabilă a lui Vişoianu, el având de altfel intenţiunea de a nu părăsi Tara. Pe de altă parte arată că este exact cu sugerase ideia şi acuzatului Florin Roiu să plece în străinătate spre a îndeplini funcţiunea de secretar al lui Grigore Niculescu Buzeşti şi Constantin Vişoianu, al căror şefi de cabinet fusese pe vremea ministeriatelor respective.-

Că odată ce se executase acest prim punct din "Memorandum" şi fuga în străinătate a acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti devenise fapt împlinit, sub comitetul secret avea de acum un şef. Ce

./.

trece deci la execuţia punctului 2,acela de a întări pe acest fugar printr'un mandat scris sub semnătura acuzatului Iuliu Maniu şi a celor doi şefi de opoziţie,aşa cum se hotărâse tot în consfătuirile secrete dirijate de şeful Partidului Naţional Ţărănesc.Înţelegerea pentru trimiterea acestui mandat era stabilită între Grigore Niculescu Buzeşti şi Iuliu Maniu odată cu stabilirea plecării în străinătate a lui Grigore Niculescu Buzeşti.Mandatul a fost iniţiat de Iuliu Maniu aşa cum se vede în scrisoarea lui Grigore Niculescu Buzeşti,adresată lui Victor Rădulescu Pogoneanu şi aflată la dosarul de documente pagina 189.Mandatul a fost redactat şi scris la maşină de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu şi dus lui Maniu de către Radu Niculescu Buzeşti,pe care Iuliu Maniu l-a semnat imediat.Apoi mandatul a fost semnat deasemenea şi de Constantin I.C.Brătianu şi de Constantin Titel Petrescu,care au mai adăugat " De acord cu dl.Maniu".Cu tratativele pentru semnarea acestui mandat de către cei doi şefi ai opoziţiei a fost însărcinat acuzatul Camil Demetrescu.Martorul Constantin Titel Petrescu a confirmat în instanţă că a semnat mandatul şi că la data semnării actul purta semnăturile lui Maniu şi Brătianu. După ce au obţinut aceste trei semnături Radu Niculescu Buzeşti a înmânat mandatul agentului serviciului de spionaj american lt.Hamilton pentru a fi trimis în mod clandestin fratelui său Grigore Niculescu Buzeşti,care se afla la sfârşitul anului 1946 în Elveţia.În declaraţia dela pagina 146 vol.3 acuzatul Radu Niculescu Buzeşti afirmă: textul mesajului a fost compus de Victor Rădulescu Pogoneanu în baza indicaţiunilor fratelui său care discutase în prealabil chestiunea cu Maniu. Că Maniu a depus imediat semnătura sa pe scrisoarea gata alcătuită.Textul scrisorii din câte îşi aminteşte era o atestare a faptului că fratele său i-a fost un colaborator foarte apropiat şi că în consecinţă este calificat a cunoaşte opinia lui Maniu în chestiuni interesând politica Ţării.Că în temeiul acestui fapt roagă pe fratele său să grupeze pe românii din străinătate într'un mănunchiu care să colaboreze armonios. Pe textul de mai sus Brătianu a mai adăugat: "De acord cu Maniu" şi a semnat,iar Titel Petrescu a adăugat că: roagă pe Buzeşti să ia contact cu personalităţile mişcării socialiste din străinătate.Aceste două ultime semnături au fost obţinute de Camil Demetrescu.Obţinerea acestui mesaj şi transmiterea lui s'a petrecut în adoua jumătate a lunei Octombrie 1946. Textul mesajului a fost redactat de Pogoneanu în prezenţa sa

./.

..n casa fratelui său care plecase. Textul a fost scris la maşină de Pogoneanu, iar a doua zi a mers personal la Maniu care se găsea suferind în casa lui Serdici şi acolo a obţinut semnătura fără a fi prezent cineva din anturajul lui Maniu. Acuzatul Camil Demetrescu în declaraţia dela fila 282 volumul 3, spune că a primit scrisoarea semnată de Maniu şi pe care a dus-o consecutiv spre examinare şi eventuală semnare lui Brătianu şi Titel Petrescu, care au fost de acord cu scrisoarea semnând-o. În legătură cu acest mandat acuzatul Iuliu Maniu în declaraţia dela fila 24 vol.1 arată: "Cu ocazia acestei plecări despre care am ştiut, i-am pregătit o scrisoare prin care am constatat că este membru al partidului nostru şi că este un influent prieten politic al nostru. Scopul pentru care i-am dat acea scrisoare a fost ca cei în drept, adică ceilalţi prieteni politici ai mei şi care se găseau în străinătate să fie încredinţaţi că Niculescu Buzeşti este persoana agreiată şi de încredere a mea. Dl. Buzeşti mi-a spus că va cere o similară declaraţie şi dela dnii Brătianu şi Titel Petrescu, pentru a dovedi faţă de prietenii acestora că posedă şi încrederea acestor şefi de partide cu care eu m'am declarat de acord". Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a afirmat că desele vizite făcute de Grigore Niculescu Buzeşti lui Iuliu Maniu în timp ce se duceau tratativele cu reprezentanţii organizaţiilor de spionaj american şi faptul că Iuliu Maniu a dat lui Grigore Niculescu Buzeşti împuterniciri largi în vederea desfăşurării activităţii sale în străinătate, dovedesc că Iuliu Maniu era la curent şi dirija înţelegerea secretă încheiată cu reprezentanţii acestor organe de spionaj americane. Acest acuzat în declaraţia dela fila 101 vol.3. arată: "Imi intemeiez convingerea că Iuliu Maniu a fost pus în curent de dl. Grigore Niculescu Buzeşti cu conversaţiile dintre acesta şi maior Hall şi lt. Hamilton, pe următoarele: 1/. Faptul că în cursul conversaţiei la care am asistat, dl. Grigore Niculescu Buzeşti a invocat calitatea sa de reprezentant al Partidului Naţional Ţărănesc; 2/. Faptul că la timpul când au avut loc conversaţiile ca şi după aceasta dl. Grigore Niculescu Buzeşti a vizitat în câteva rânduri pe dl. Maniu; 3/. Faptul că dl. Maniu a acordat dlui Buzeşti mandatul pe care acesta îl arătase în cursul conversaţiilor la care am asistat, că este în măsură să obţină dovada calităţilor sale şi 4/. Faptele relatate în declaraţiile ce mi s'au comunicat ale lor: Ion De Mocsony-Styrcea şi Radu Niculescu Buzeşti, au fost deasemenea de natură, a-mi confirma această convingere." În continuare dl. procuror militar arată că faptele care definesc cu toată preciziunea

./.

că acuzatul Iuliu Maniu este conducătorul şi inspiratorul întregii activităţi subversive nu se termină aci.In adevăr în tot timpul tratativelor Grigore Niculescu Buzeşti a invocat autoritatea lui Iuliu Maniu şi a declarat că-l reprezintă pe el şi pe partidul său.La confruntarea din 22 Septembrie 1947 între Ion De Mocsony-Styrcea şi Iuliu Maniu s'a stabilit că ultima dată când Grigore Niculescu Buzeşti a afirmat cu tărie că reprezintă Partidul Naţional Ţărănesc şi pe Iuliu Maniu,a fost în cursul tratativelor duse de Grigore Niculescu Buzeşti cu agenţii puterilor străine, agenţii puterilor străine se adresau prin Grigore Niculescu Buzeşti lui Iuliu Maniu. Acuzatul Ion De Mocsony-Styrcea în declaraţia dela 22 Septembrie 1947,spune: "Agenţii străini au răspuns că dl.Maniu trebuie însfârşit să înţeleagă,că dacă nu se organizează în sensul discutat va fi depăşit de alţii".Iuliu Maniu însuşi a confimrtt înscris poziţia lui Grigore Niculescu Buzeşti în tratativele şi asentimentul său la hotărârile luate.Ion De Mocsony-Styrcea a declarat la 18 Septembrie 1947: "Stiu deasemenea că agentul străin nu şi-a putut ascunde satisfacţia primind mandatul de mai sus,întrucât în acest fapt avea nu numai asigurările lui Grigore Niculescu Buzeşti ci şi dovada formală a asentimentului celor trei şefi ai partidelor de opoziţie.Grigore Niculescu Buzeşti s'a consultat cu Iuliu Maniu în cursul şi după terminarea tratativelor asupra aplicării planului complotului.In această privinţă tot Ion De Mocsony-Styrcea arată în declaraţia dela 13 Septembrie 1947: "In zilele următoare am mai avut prilejul să-l vedem de mai multe ori pe Grigore Niculescu Buzeşti,am putut stabili din convorbirile noastre că el avea consultări cu dl. Maniu în legătură cu aplicarea planului".De altfel în discuţiile pe care le-a avut cu ofiterii americani,Grigore Niculescu Buzeşti,aşa cum arată Ion De Mocsony-Styrcea în declaraţia dela 12 şi 13 Septembrie 1947,a precizat:"Chestiunea în întregimea ei nu va fi cunoscută decât de dl.Maniu,ceace este inevitabil pentru obţinerea mandatulului scris de mai sus.Ultima dată când l-am văzut mi-a spus că nu are posibilitatea să menţină contactul. Atunci dl.Maniu va fi acela care va trebui să desemneze persoanele corespunzătoare".Iuliu Maniu s'a comportat în relaţiunile cu cei ce erau la curent cu tratativele,ca un cunoscător al acestora şi în această privinţă Radu Niculescu Buzeşti la 17 Septembrie a declarat: " Imi dau seama că e natural că

./.

Dl. Maniu nu a găsit util să-mi pună nici o intrebare cu privire la continutul tratativelor". In afară de aceasta el a semnat mandatul prevăzut în plan, aceasta fiind o condițiune expresă din "Memorandum". Iuliu Maniu a organizat și ajutat la plecarea unor personalități politice în vederea constituirii în străinătate a unui guvern și aceste plecări erau prevăzute în planul complotului. Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea afirmă în declarațiile dela 13 Septembrie 1947: " Dl. Buzești a arătat apoi că este absolut necesar ca oamenii politici români să poată părăsi Tara în timp util pentru a se putea constitui în străinătate un comitet național care în momentul oportun să poată deveni guvernul recunoscut de puterile Occidentale. Persoanele vizate erau pe lângă D-sa și dnii: Vișoianu, Mihalache și alte personalități din partidele de opoziție care urmau să fie desemnate ulterior. Chiar acuzatul Iuliu Maniu în declarația sa dela 2 Septembrie 1947, recunoaște că în audiența pe care a avut-o la Legația Americană, a mulțumit pentru ajutorul dat spre a putea trimiete câtiva prieteni în străinătate. Acțiunea dela Tămădău întreprinsă cu plecarea în străinătate a acuzaților Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Lazăr, a fost recunoscută de acuzatul Iuliu Maniu în declarația dela 5 August 1947, unde arată: " Prefer și astăzi că a fost făcută decât să nu fi fost inițiată și pentru care îmi iau toată răspunderea morală și politică". Această acțiune este prevăzută tot în "Memorandum". Apoi în legătură cu tot ceace știa Maniu din obligațiile "Memorandumului" s'a văzut că face contiuu intervenții și față de reprezentanții oficiali americani. Astfel vorbind cu reprezentantul diplomatic al Statelor Unite ale Americei, așa cum se constată din minuta întrevederii aflată la dosarul de documente fila 42, acuzatul Iuliu Maniu își exprima părerea că ar fi bine dacă s'ar putea proteja în străinătate un guvern al rezistenței. Acuzatul Iuliu Maniu a inițiat și participat potrivit planului complotului, la constituirea comitetului pentru apărarea libertății alegerilor, care este precizat în "Memorandum". Acest comitet urma să fie compus din: reprezentanții celor trei partide opoziționiste. In această privință martorul Titel Petrescu a declarat: " In ziua de 21 Octombrie 1946 am încheiat cu Iuliu Maniu și Constantin I. C. Brătianu un acord în vederea apărării în comun a libertății alegerilor, conducerea acestei acțiuni urmând a fi încredințată

./.

unui comitet. Acest acord a fost inițiat de Dl. Maniu care mi-a propus inițial un cartel electoral".

Acuzatul Iuliu Maniu a condus activitatea centrului profesional militar și a inițiat și organizat informarea Legației Americane tot conform planului complotului și sub acest raport Vasile Serdici a declarat: "Tot ceace am predat la misiuni, fie ca studii, fie ca răspuns la informațiile cerute, fie ca informații cari nu au fost cerute, nu am predat fără să fi avut aprobarea sau îndrumarea Dlui Maniu.

Am făcut aceste servicii în calitate de național țărănist și mai ales de însărcinat al Dlui Maniu, cu aceste lucrări".-

Amintind declarațiile lui Steanță Dumitru și Nicolae Paliacu citite la începutul rechizitoriului Dl. Procuror Militar precizează că în cursul cercetărilor s'a stabilit că Iuliu Maniu prin apropiatul său acuzatul Ilie Lazăr a fost în legătură cu organizația clandestină teroristă "Sumanele Negre" și după cum au spus acești martori condamnați în acel proces, au avut și ei o întâlnire cu acelaș reprezentant al serviciului de spionaj american Hamilton, care după ce a ascultat raportul acestora privitor la activitatea organizației "Sumanele Negre" i-a aprobat și le-a promis tot sprijinul din partea reprezentanților americani.

In legătură cu această întâlnire martorul Steanță Dumitru a declarat: " In ziua de 1 Mai 1946, m'am întâlnit în casa avocatului Teodorciuc Octavian vice-președintele organizației național țărăniste din Județul Câmpulumg - Bucovina și președintele organizației național țărăniste din Vatra Dornei, cu Hamilton și trabslatorul acestuia Teodor Manicatide.-

Discuțiile au fost duse de mine și colegul meu Paliacu Nicolae.-

Am facut un scurt istoric al organizației "Sumanele Negre", locotenentului Hamilton. Acesta mi-a comunicat că știe de prezența organisației pe teritoriul Țării" și mai departe martorul arată: "Hamilton ne-a promis tot sprijinul material ca postul de emisiune, armament, munițiuni, bani, aceasta în cazul unui conflict armat. Hamilton mi-a spus că am găsit cu adevărat persoana pe care o căutam, deoarece D-sa se ocupă în sudestul european cu organizații

./.

versive care au acelaş caracter ca organizaţia noastră şi că are legătura cu Waschington". Tot în legătură cu acea întâlnire martorul Paliacu Nicolae a declarat în faţa instanţei şi aceiaşi declaraţie se află la dosarul cauzei, care a afirmat: "Lt. Hamilton prin translatorul Manicatide mi-a comunicat că se bucură foarte mult de această întrevedere, întrucât scopul vizitei sale era tocmai de a se întâlni şi de a lua contact cu conducătorii organizaţiei "Sumanele Negre", despre care aflase dela congresul Partidului Naţional Ţărănesc, ţinut la Năsăud cu două zile înainte".

Acuzatul Ilie Lazăr ascunde acest adevăr al participării la congres al Lt.Hamilton, căutând ca prin depoziţia sa la interogator să eludeze realitatea prin cuvintele: "Mi-a eşit înainte Lt.Hamilton". Martorii Steaţă şi Paliacu mai declară că urma să aibă loc noui întâlniri cu Hamilton, însă din cauza arestării lor nu s'a mai realizat acest fapt.-

In ce priveşte organizarea complotului din străinătate Dl. Procuror Militar arată că încă dela 23 August 1944, încolţise ideia unei organizaţii subversive şi susţine că împuternicitul acuzatului Iuliu Maniu, acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti urmat de acuzatul Constantin Vişoianu, luase în calitatea lor de miniştri toate măsurile, culminând întrevederea lor prin sustragerea din avutul Statului, a sumei de 6 milioane franci elveţieni, apoi că dela 6 Martie 1945, punându-li-se în faţă dorinţa poporului, li s'a răsturnat toate planurile criminale.- In faţa acestei situaţii Partidul Naţional Ţărănesc îşi creiază în străinătate un centru format din toţi aceşti vinovaţi trădători cari nu au voit să se întoarcă în Ţară. Trădătorilor Grigore Gafencu şi Alexandru Cretzianu cari au stat în fruntea rezistenţei în străinătate, li se alătură la finele anului 1946, fugarii Grigore Niculescu Buzeşti şi Constantin Vişoianu.-

Grigore Niculescu Buzeşti vine de astă dată bine iniţiat prin agenturile de spionaj pomenite şi învestit cu împuterniciri speciale nu numai din partea acuzatului Iuliu Maniu, dar şi din partea celor doi şefi ale celor două partide din aşa zisa opoziţie.- Printr'un contact permanent cu acuzatul Iuliu Maniu şi după instrucţiunile acestuia, el desfăşoară în străinătate o activitate subversivă încercând să surpe suveranitatea şi independenţa naţională a Statului nostru.-

Puşi în slujba intereselor imperialismului american şi ale aliatului său englez, joacă rolul de unelte ale politicei

imperialiste sub veşnica mască afişată de atâtea ori de Iuliu Maniu, pe care o numea democraţie. Din probele adunate se constată că centrul complotist din străinătate reprezentat prin Grigore Niculescu Buzeşti, Grigore Gafencu, Alexandru Cretzianu şi Constantin Vişoianu dirijat de Iuliu Maniu şi Ion Mihalache, a desfăşurat o criminală şi asiduă activitate în vederea răsturnării prin violenţă a regimului existent din Ţară. In acest scop centrul complotist din străinătate a desfăşurat o propagandă ostilă regimului existent din România, pentru răsturnarea guvernului democrat cum şi o propagandă criminală pentru un nou războiu imperialist contra Uniunii Sovietice şi a altor ţări prietene României. A participat direct şi activ în campania plină de minciuni şi calomnii împotriva României, după ce Presa reacţionară engleză şi americană şi a altor ţări a desfăşurat campania de nerecunoaştere a guvernului legal al României şi mai târziu când acest fapt nu a fost posibil, a colaborat cu imperialiştii capitalişti, pentru ca România să nu intre în organizaţia naţiunilor unite, iar în timpul conferinţei de pace dela Paris a desfăşurat o acţiune trădătoare şi dăunătoare intereselor ţării adresând memorii în calitate de grup ilegal în opoziţie cu delegaţia oficială română care reprezenta punctul de vedere al guvernului şi al poporului român. Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu care a luat parte la tratativele duse de Grigore Niculescu Buzeşti cu reprezentanţii serviciului de spionaj american Hall şi Hamilton şi care dădea consultaţii în chestiuni de politică externă şefului Partidului Naţional Ţărănesc, a recunoscut că a organizat şi a întreţinut legătura ilegală cu centrul complotist din străinătate şi că a fost ţinut întotdeauna la curent cu activitatea criminală a acestui centru. Astfel în declaraţia dela pagina 53 vol.3 descrie modul cum s'a format centrul complotist din str străinătate, în modul "următor". Plecând din Turcia la începutul verii 1946, Alexandru Cretzianu s'a oprit mai întâiu, în drum spre Statele Unite, în Elveţia. Aci s'a întâlnit cu Gafencu cu care luase în acelaş timp dar oarecum necoordonat iniţiativa de a grupa în vederea unei acţiuni de propagandă politică pe oamenii politici şi pe foştii diplomaţi români aflaţi în străinătate. Intrunirea a avut loc la Geneva la Dl. Grigore Gafencu acasă. Au aderat în persoană sau prin corespondenţă la această iniţiativă D-nii: Caramfil, Cornel Bianu, Răutu Paul, Petrescu Comnen, V. Tilea, Augustin Popa, etc. Aceste adeziuni s'au produs după consfătuirea dela Geneva. In această consfătuire s'a decis constituirea grupului fără o

./.

...ie formală. S'a hotarât în special întocmirea unui memoriu care a şi fost apoi presentat conferinţei de pace dela Paris şi pentru redactarea căreia Alexandru Cretzianu a putut pune la dispoziţie în ceeace priveşte sectorul economic şi situaţia politică a ţării materialul pe care-l primise dela Dl. Grigore Niculescu Buzeşti, în special memoriul întocmit de acesta şi predat în numele partidului Naţional Tărănesc, Dlui Etheridge, precum, şi unele date pe care D-sa le obţinute din sursa Grigore Niculescu Buzeşti. Ulterior după publicarea textului proectului tratatului de pace cu România, s'a întocmit al doilea memoriu sub conducerea Dlui Gafencu şi înaintat deasemenea conferinţei de pace dela Paris. Continuându-şi drumul spre Statele Unite, Dl. Cretzeanu se opreşte şi la Londra, unde împreună cu Dl. V.V.Tilea, a avut o serie întrevederi cu diferiţi oameni politici britanici în special miniştri şi parlamentari laburişti. Aci e locul să amintesc că în primăvara anului 1946, Dl. Gafencu făcuse o vizită la Londra, unde văzuse între alţi pe Churchill şi Eden precum şi mai multe personalităţi din partidul laburist cu care fusese pus pus în legătură tot cu V.V. Tilea. Aceste declaraţii sunt confirmate şi de acuzatul Florin Roiu, legat direct de Victor Rădulescu Pogoneanu în activitatea subversivă ce a desfăşurat cum şi prin contactul personal pe care-l ţinea cu acuzatul Iuliu Maniu. In declaraţia dela dosar fila 321 arată: " In ceeace priveşte organizarea acţiunii din străinătate, începutul organizării s'a făcut prin venirea lui Cretzianu dela Ankara la Berna. Organizarea a devenit posibilă după ajungerea lui Cretzianu la Berna şi s'a definitivat în timpul conferinţei dela Paris, ajungând la perfecţiune după ajungerea în străinătate a lui Grigore Niculescu Buzeşti" şi mai departe " După plecarea în străinătate a lui Grigore Niculescu Buzeşti, Vişoianu a început lucrul organizat între conducerea mişcării din Bucureşti şi reprezentanţii grupului din străinătate.

Dela centru se trimeteau instrucţiuni reprezentând punctul de vedere al conducerei şi se primeau scrisori informative şi rapoarte.- Pentru susţinerea acestei afirmaţiuni citează următoarele fapte concrete: Radu Niculescu Buzeşti şi Camil Demetrescu erau oamenii cari făceau legătura între Maniu şi Pogoneanu; afirma cu certitudine că aceştia aduceau lui Pogoneanu instrucţiuni despre activitatea de partid, diverse informaţiuni pentru presa din străinătate, care erau apoi trimise de Pogoneanu în străinătate". Aceşti trădători aflaţi peste graniţă erau desemnaţi să joace rolul de membrii ai guvernului care trebuiau

./.

la momentul oportun să se instaureze în opoziţii cu guvernul legal instaurat la 6 Martie 1945. Acuzatul Florin Roiu în declaraţia dela fila 372 vol.3 arată că acest guvern ar fi venit în Ţară în momentul izbucnirii insurecţiei.-

Tot acuzatul Florin Roiu mai declară că într'o discuţiune cu Pogoneanu, acesta ia arătat că grupul din străinătate nu trebue organizat erarhic pentrucă nu era încă momentul să apară ca un guvern aflat în Exil. De aci a tras concluzia că erarhizarea şi distribuirea precisă de roluri avea să se producă la acel moment oportun care trebue totodată ţinute în secret, organizarea guvernului care cu siguranţă avea să ia forma concretă la sosirea în străinătate a grupului Mihalache. Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a participat la consfătuirile secrete care au avut loc la sora sa şi în casa Stirbey, cunoaşte perfect de bine conţinutul planului de acţiune numit "Memorandum" şi se pregătea pentru a da lovitura de stat şi mărturiseşte că în străinătate urma să se constitue un comitet secret aşa cum se hotărâse în "Memorandum". In declaraţia dela fila 687 vol.3 se citeşte "Comitetul secret din străinătate s'ar fi compus din Niculescu Buzeşti preşedinte, apoi în ordinea importanţei Alexandru Cretzianu şi Constantin Vişoianu". Aceasta mărturisire este confirmată şi de alţi acuzaţi astfel Radu Niculescu Buzeşti fratele fugarului Grigore Niculescu Buzeşti, acela care supraveghea în timpul consfătuirii casa Stirbei arată: "In preajma plecării fratelui meu în cursul unei convorbiri în care veneau sporadic în discuţii şi chestiuni legate de conţinutul negocierilor duse cu americanii, am auzit pronunţându-se numele Dlor Cretzianu, Gafencu, ca acela al unor persoane ce ar fi trebuit să ocupe un loc de frunte în cadrul grupului din afară". Acuzatul Emil Oprişan complice în complot care a fost la Paris ca membru în delegaţia română la conferinţa de pace, unde după cum singur declară a avut misiunea dată de Pogoneanu ca să ia contact cu membrii centrului complotist din străinătate, precizează în declaraţia dela fila 584 vol. 3 următoarele: "Organizaţia care s'a închegat în străinătate, are în frunte şi un comitete de conducere compus din Grigore Gafencu, Alexandru Cretzianu, Grigore Niculescu Buzeşti şi Constantin Vişoianu". Deasemenea în declaraţia aceasta se vede că acest comitet lucrează după ordinele şi instrucţiunile date de acuzatul Iuliu Maniu. Constatările acuzatului Oprişanu sunt întemeiate prin faptul că plecând la Paris cunoştea din Ţară toate vederile acestui partid după cum reiese din următoarele: "Din discuţiile avute la Paris cu membrii grupului Gafencu-Cretzianu, am putut

Astata în primul rând existenţa unei desăvârşite unităţi de vedere între Partidul Naţional Ţărănesc şi grupul Cretzianu,- Atât cei din Ţară cât şi cei din străinătate urmăreau acelaş obiectiv comun: răsturnarea regimului instaurat la 6 Martie 1945, cu ajutorul elementelor din Ţara grupate în jurul Partidului Naţional Ţărănesc şi a intervenţiei americane din afară".

In acest sens acuzatul Oprişan mai preciază că, coordonarea acţiunii dusă în Ţară cu cea din străinătate se facea tot după directivele acuzatului Iuliu Maniu şi anume: "Din discuţiile avute cu Dl. Costa, care avea în acel timp calitatea de secretar general al grupului Gafencu - Cretzianu, prezent în conferinţa păcii, am înţeles că acţiunea lor se găseşte pe linia atitudinii luată în materie de politică externă de Partidul Naţional Ţărănesc, iar ei acţionau ca mandatarii acestui partid, după cum dovedeşte şi mesajul ce-l primisem pentru Dl. Buzeşti şi Pogoneanu, spre a fi trimis Dlui Maniu. Tot în timpul şederii mele la Paris Dl. Costa m'a înştiinţat că Dl. Gafencu a pregătit pentru Dl. Maniu un raport asupra conferinţei de pace şi asupra situaţiei politice internaţionale, raport care urma să fie transmis la Bucureşti prin mijloacele de care dispunea grupul. Acţiunea domnului Pogoneanu cât şi a grupului din străinătate nu erau acte de iniţiativă proprii ci rezultatul unor directive pornite dela Domnul Maniu cu care Dl. Victor Pogoneanu se găsea într'un contact permament". Dar, proba concludentă a activităţii acestui comitet şi legăturile cu Partidul Naţional Ţărănesc se face nu numai cu declaraţiile precise ale martorilor sau prin cunoaşterea acuzaţilor ci şi cu actele originale formate din scrisori şi dări de seamă pe care membrii acestui comitet secret din străinătate le-a trimis preşedintelui Partidului Naţional Ţărănesc acuzatului Iuliu Maniu. Astfel declaraţia acuzatului Oprişan în care arată că Grigore Gafencu a trimis lui Iuliu Maniu un raport despre activitatea sa la conferinţa de pace dela Paris, este confirmată de chiar scrisoarea lui Gafencu din 8 Septembrie 1946, şi de raportul său din 15 Octombrie 1946. In caseta lui Pogoneanu ascunsă după cum ama arătat în ruinile unui garaj din Ploeşti, s'au găsit şi aceste scrisori împreună cu o serie de acte cari se găsesc astăzi în dosarul cu documente din acest proces. Dl. Procuror Militar citeşte apoi câteva extrase din aceste scrisori. Scrisoarea din 8 Septembrie 1946, adresată acuzatului Iuliu Maniu de către acuzatul Gafencu fila 72, în care spune: " am lucrat ca o delegaţie oficială trimiţând adr se şi primind raspunsuri", deci astfel descrie activitatea sa dela conferin-

./.

ţa de pace dela Paris. Scrisoarea dela pagina 68 a lui Gafencu trimisă lui Maniu, prin care-l informează despre întâlnirea ce a avut loc la Paris cu trădătorul poporului jugoslav Macek care sosise din America. In această scrisoare Gafencu arată lui Maniu că Macek i-a comunicat următoarele: "Oamenii politici americani ar fi arătat mai mult interes, în deosebi pentru mişcarea ţărănească şi pentru partidele cari o reprezintă. Ei ar privi cu ochi buni strânsa apropiere dintre partidele ţărăneşti din Jugoslavia, România, Ungaria şi Polonia. Dl. Macek a avut în această privinţă convorbiri cu Dl. Gh. Dimitrov şeful partidului agrarian bulgar aflat actualmente la Waschington, precum şi cu Dl. Eckhardt fostul preşedinte al partidului micilor agricultori din Ungaria. Deoarece este cu neputinţă să aibă relaţiuni cu partidul său din Croaţia, Dl. Macek şi-a exprimat dorinţa ca fruntaşii Partidului Ţărănesc Român să caute pe o altă cale directă să stabilească un contact cu locţiitorul său din Zagreb A. Chesutici, care a fost eliberat acum doi ani din închisoare şi mai departe proectul pentru federalizarea Europei nu este încă pus la punct. Despre proectul de federalizare al Europei, sprijinit cu căldură de Wiston Churchill şi Mareşalul Smutch am să arăt interesul şi speranţele pe care aceste proecte le trezesc în România într'o serie de articole pe care le voiu publica". Această permanentă legătură a centrului complotist din străinătate şi acuzatului Maniu este confirmată nu numai de scrisorile acuzatului Gafencu ci şi ale acuzatului Alexandru Cretzianu. Astfel scrisoarea dela pagina 105 datată 2 Septembrie 1946, adresată de Cretzianu lui Maniu, scrisă depe vaporul "Aquitania" în drum spre America, se arată următoarele: "Am primit dela Londra în ajunul plecarii textul instrucţiunilor Dvs. din 1 August. Dela Londra v'am trimis prin Dl. Pogoneanu schimbul de scrisori ce l-am avut cu Dl. Cornel Bianu, cu privire la adeziunea D-sale la grupul de organizare al acţiunii din străinătate; textul memoriului suplimentul depus după publicarea proectului de tratat de pace cu România; interviewurile date de Dl. Gafencu ziarelor etc. Voiam să vă raportez în mod precis, dacă am putut îndeplini mandatul şi aţi binevoit a-mi da prin scrisoarea Dvs. din 27 Mai 1946, şi de aceea nu v'am mai scris dela plecarea mea din Istambul". Si mai departe Cretzianu înştiinţează pe Maniu că, în ceeace priveşte activitatea desfăşurată la Paris va primi o dare de seamă amănunţită din partea lui Gafencu.-

Dl. Procuror Militar în continuare arată că, după cum

./.

prevăzut în acel rechisitoriu. Partidul Naţional Ţărănesc îşi formase încă din anul 1946, un fond de 6 milioane franci elveţieni şi cercetările au stabilit că acuzatul Constantin Vişoainu succesorul lui Grigore Niculescu Buzeşti, în guvernul Rădescu la Ministerul Afacerilor Străine, a dispus în mod ilegal transferarea pe numele şi la dispoziţia acuzatului Cretzianu a acestei sume. Suma a fost depusă pe numele lui Cretzianu la banca "Union din Banque Suisses", la procesul lui Cretzianu s'a stabilit că el şi-a însuşit peste 3 milioane franci elveţieni, iar restul sumei transferate pe numele lui, s'a mai putut o ridica, deoarece în urma procesului intentat de Statul Român, suma a fost blocată. Aceşti bani ai Statului, însuşiţi de Cretzianu cu complicitatea lui Vişoianu, au constituit după cum s'a arătat primul fond de finanţare a activităţii criminale a centrului complotist din străinătate. Acuzatul Oprişan care a fost însărcinat de Pogoneanu să ia contact la Paris cu membrii centrului complotist din străinătate şi să se informeze despre activitatea subversivă ce duc, arată în declaraţia sa dosarul 3 fila 630 următoarele: "referitor la fondurile din care se alimentează trădătorii din străinătate, ştiu că o bună parte din fondul de 6 milioane franci elveţieni, transferaţi de Vişoianu, la ordinul lui Cretzianu a fost deblocată şi este utilizată de d-sa pentru acoperirea cheltuelilor de întreţinere a acestora cari colaborează cu D-sa şi cu Dl. Gafencu". Asupra aceleiaş chestiuni şi inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea declară următoarele: " l-am auzit pe Domnul Grigore Niculescu Buzeşti, vorbind de afectarea acestui fond, cu prilejul întrevederii cu ofiţerii americani la Palatul Ştirbey, când D-sa a arătat că toţi acei cari lucrează în străinătate după dispoziţiunile Dlui Maniu, sunt subvenţionaţi din fondul susmenţionat". Din actele dosarului şi din declaraţiile acuzaţilor în instanţă se stabileşte că Victor Rădulescu Pogoneanu a sustras dela Ministerul Afacerilor Străine o serie de documente în legătură cu procesul referitor la aceste 6 milioane franci elveţieni, pe care bani i-a trimis în străinătate. Ceva mai mult a căutat şi a obţinut chiar o consultaţie din partea Dlui Avocat Emil Oţetulescu. Această împrejurare este confirmată prin declaraţia acuzatului Pogoneanu precum şi de scrisoarea din 21 Mai 1947, primită de el din Berna dela Gheorghe Anastasiu, cel mai apropiat colaborator al lui Cretzianu, Acesta îi mulţumeşte lui Pogoneanu pentru materialul documentat trimis. După aceea îi povesteşte mersul procesului, Dl. Procuror Militar citează din acea scrisoare ce se găseşte la pagina 167 dosar documente, următoarele:"Tribunalul

./.

Berna având în vedere importanţa litigiului a admis blocarea până la pronunţarea acţiunei însuşi. Azi suma este aşa dar blocată de Curtea de Apel. In ziua în care se va pronunţa asupra acţiunii civile prin acceptarea sau respingerea excepţiilor de incopetenţă invocate de noi, implicit va avea să se pronunţe şi asupra blocării. Iţi mulţumesc pentru materialul documentar trimis. Iţi mulţumesc am şi expediat lui Radu cele ce-i erau destinate la fila 114 din acel dosar se găseşte scrisoarea lui Cretzianu din 16 Octombrie 1945, prin care cere sfaturi lui Grigore Niculescu Buzeşti tot asupra acestei chestiuni şi se plânge că primeşte invitaţiuni dela Ministerul Afacerilor Străine pentru a depune această sumă. In această scrisoare se mai vede că între acei ce se aflau în străinătate şi cei aflaţi în Ţară se întrebuinţează cuvinte convenţionale. De altfel asemenea expresii se găsesc şi în scrisorile lui Buzeşti, Vişoiu, Cretzianu, Anastasiu unde se întrebuinţează expresii ca: "nepotul plecat în America", " burlacul vânător" şi altele. Din lămuririle date de acuzatul Pogoneanu în declaraţia dela fila 26, se lămureşte că în adevăr se întrebuinţau în acţiunea conspirativă cuvinte convenţionale, explicând că: "burlacul vânător" este Constantin Vişoianu, "nepotul plecat în America", este V.V.Pella; "Dumitru sau preşedintele" este acuzatul Iuliu Maniu; "B." este Grigore Niculescu Buzeşti; "B.B.", este Burton Berry; "Cei în drept sau cei trei şefi ai opoziţiei" sunt: Maniu, Brătianu şi Titel Petrescu, etc. Deasemenea că prin cod abreviat se arătau şi anumite fapte. Astfel în scrisoarea lui Vişoianu din 20 Mai 1947, fraza privitoare la primirea scrisorii de neîncredere însemna că Gafencu a primit instrucţiuni importante din partea lui Maniu.-

In anumite cazuri cari prezentau urgenţă, în ceace priveşte răspunsul se foloseau telefonic tot expresii convenţionale pe care le stabileau ad-hoc prin scrisorile ce se expediau fie din Ţară, fie din străinătate. In scrisoarea secretă a lui Cretzianu, expediată din Berna la 26 Octombrie 1946, s'a stabilit cifrul viitoarei convorbiri telefonice în care trebuia să se comunice dacă Maniu va semna împreună cu Macek, Gavrilovici şi Dimitrov, declaraţia blocului partidelor agrare. Fraza convenţională trebuia să cuprindă răspunsul lui Maniu la această întrebare prin cuvintele: "Sănătate excelentă, sănătate destul de bună, sănătate proastă". Aceasta în funcţie de admitere totală de refuz, etc.-

In continuare Dl. Procuror Militar susţine că acuzatul

..

etor Rădulescu Pogoneanu prinn mijlocirea acuzaţilor Florin Roiu, Emil Oprişan şi Emil Lăzărescu, a sustras în mod sistematic acte şi documente constituind secrete de Stat din Ministerul Afacerilor Străine. Că pentru aceasta a folosit şi pe prietenul lor comun acuzatul Camil Demtrescu funcţionar la Ministerul Afacerilor Străine şi a sustras astfel arhiva fostului Rege Carol II, arhiva lui Mihai Antonescu, cum şi o serie de alte documente referitoare la activitatea diplomaţilor reacţionari înainte de instaurarea în Ţară a regimului democrat.- După ce aceste arhive şi acte au fost cercetate de Pogoneanu acasă, o parte au fost reţinute, după altele s'au scos foto copii, o altă parte au fost arse, înapoindu-se Ministerului numai acele documente pe care le-a hotărât Pogoneanu. Tot acuzaţii Emil Oprişanu, Florin Roiu şi Emil Lăzărescu, au informat permanent pe Pogoneanu asupra textelor secrete ce se primeau dela diplomaţii din străinătate, cum şi asupra textelor telegramelor cifrate, punând la dispoziţia acestuia şi textele complete ale convenţiilor economice încheiate de România cu alte State. Toate aceste informaţiuni şi documente erau trimise grupului din străinătate. Asupra acestei chestiuni acuzatul Oprişanu în declaraţiile dela fila 643 vol.3 declara: "le-am dat regulat pe măsură ce primeam telegrame cifrate, privind convenţia încheiată între România şi ţările prietene, comunicări ale ambasadelor şi legaţiunilor române din străinătate, precum şi alte informaţiuni sau telegrame ce ar fi putut interesa pe Dl. Pogoneanu.

La început am făcut aceste transmiteri din proprie iniţiativa, iar apoi la solicitarea repetată făcută de Dl. Pogoneanu şi Roiu". Şi mai departe: "ştiu că toate cele menţionate mai sus erau trimise domnilor Gafencu şi Cretzianu, iar o serie de informaţiuni şi Domnului Anastasiu la Berna". In acest sens este şi declaraţia inculpatului Emil Lăzărescu fila 652 vol.3, în care arată: "am fost solicitat în mai multe rânduri de Domnul Roiu să-i dau voie să se uite în telegramele dela cifru pentru Domnul Pogoneanu". Mai departe în declaraţia dela fila 665 spune: "Erau documente, diferite scrisori, rapoartele miniştrilor noştri în străinătate, cereri, adrese, etc. Stiu că din materialul care a fost reţinut de Pogoneanu în momentul trierii D-sa spune: "aceasta priveşte pe Camil, de aceasta se ocupă Roiu". După cum se vede acuzatul Pogoneanu îşi avea organizat lucrul pe compartiment. Pentru dovedirea căilor pe care erau trimise aceste documente în străinătate, citează câteva declaraţiuni din dosar. Declaraţia acuza-

./.

tului Florin Roiu dela fila 531 vol.3 în care spune: "Imi reamintesc cu precizie că am fost chemat de Pogoneanu, mi s'a dat un plic voluminos şi dispoziţiunea să-l duc lui Hulick.

Mi-a comunicat că plicul va fi luat de Berry şi dus lui Cretzianu, pe care trebuia să-l prindă înainte de plecare. In acest plic al cărui conţinut nu mi l-a divulgat şi care era deschis, erau câteva scrisori adresate lui Cretzianu din partea lui Niculescu Buzeşti, Pogoneanu şi a familiei Stirbey, precum şi o scrisoare bătută la maşină şi semnată de Maniu adresată lui Cretzianu. In scrisoarea sa Maniu, cerea lui Cretzianu să plece în Apus ca să organizeze forţele în vederea luptei din străinătate.

Pe Berry, Hulick şi Melbourne, îi găseau la Misiunea Americană". Acuzatul Pogoneanu delcară: " aceste scrisori precum şi materialul arătat în ele, ca şi restul materialului documentar aflat în caseta mea, depus la Dl. N. Popescu, le-am primit prin D-nii Berry şi Hulick, precum şi prin generalul Schuyleu", iar la confruntarea dintre Pogoneanu şi Roiu, acuzatul Pogoneanu a confirmat: "este exact, mai adaug că am trimis în străinătate corespondenţă prin Dl. Melbourne". Citirea acestor declaraţii este edificatoare asupra legăturii ce se făcea cu străinătatea şi indică perfect de bine reţeaua de transmisiuni.

Legatura continuă şi tutelarea activităţii grupului complotist din străinătate cu acuzatul Iuliu Maniu se adânceşte şi mai mult dacă se cunoaşte conversaţiile pe care acuzatul Iuliu Maniu le-a avut cu şeful Misiunei Americane din România Burton Berry. La fila 40 din dosarul cu documente se găseşte o dare se seamă asupra convorbirii ce a avut loc între Maniu şi Burton Berry, care se întorsese dela Waschington, în Octombrie 1946. Această dare de seamă a fost găsită în casa de fier a acuzatului Sardici, omul de încredere al acuzatului Maniu, care servea de interpret pentru limba engleză. Citeşte din această următoarele: "Activitatea grupului Gafencu la Paris a fost cu totul satisfătoare.

Atât Gafencu cât şi Cretzianu au făcut o muncă foarte utilă. Delegaţia americană a apreciat foarte mult munca grupului Gafencu". Acestea au fost spusele lui Burton Berry. Acuzatul Iuliu Maniu a răspuns: "Mulţumeşte Dlui Berry pentru această comunicare şi îşi exprimă mulţumirea că a putut din vreme să înlesnească plecarea unora din aceşti domni în străinătate, pentru reprezentarea intereselor noastre". In legătură cu această chestiune acuzatul Vasile Sardici a declarat: "Pela sfârşitul lui Septembrie sau începutul lui Octombrie 1946, am fixat Dlui Maniu o audienţă la Dl. Berry, imediat la întoarcerea acestuia

./.

...n America. In această întrevedere Dl. Berry a mulţumit Dlui Maniu pentru activitatea dusă la Paris în timpul conferinţei de pace de către echipa D-sale formată din Gafencu, Tillea, Cretzianu". La aceste tratative au fost discutate şi alte probleme despre cari tot acuzatul Serdici arată: "Dl. Maniu exprimă apoi Dlui Berry părerea că ar fi fost foarte avantajos dacă D-sa ar putea proteja în străinătate un guvern al rezistenţei.

Dl. Maniu socoteşte că un succes relativ în alegeri nu este de nici un folos şi pentru acest motiv crede mai util în circumstanţele imediatului viitor, existenţa unui guvern al său în străinătate". Aceasta este o nouă dovadă care aduce o completă edificare că acuzatul Iuliu Maniu încă din toamna anului 1946, când se ducea tratativele cu reprezentanţii serviciului de spionaj american, iniţia şi dirija crearea în străinătate a unui guvern compus din trădătorii care au refuzat să se întoarcă în Ţară complectaţi cu emisarii Partidului Naţional Ţărănesc trimişi clandestin în străinătate, să submineze ordinea legitimă din Ţară şi să impingă acţiunea lor până la răsturnarea prin violenţă a acestei ordini constituţionale. In continuarea executării planului complotului "Memorandum" pe care l-a citit, Dl. Procuror Militar arată că Partidul Naţional Ţărănesc trece în succesiunea firească, concomitent cu organizarea comitetului secret în străinătate şi la organizaţiunile de ordin militar, pe cari trebuia să le folosească la momentul oportun aci în Ţară. Această organizaţie trebuia să fie completamente camuflată, aşa cum se stabilise în "Memorandum", nimeni în afară de anumiţi împuterniciţi nu trebuie să cunoască scopul final care trebuia să iasă în evidenţă numai la momentul oportun la acea oră "H". Pentru a se asigura de succesul acţiunei se înfiinţează la 7 Noembrie 1946, cercul profesional militar prin transferarea secţiei militare a Partidului Naţional Ţărănesc. Astăzi când se cunoaşte toate tratativele ce s'au dus între Partidul Naţional Ţărănesc şi agentura de spionaj americană, se înţelege uşor transformarea aceasta şi accentul de profesional ce se dă acestei organizaţiuni, este prima ...stomcă de camuflaj. Procesul verbal al primei consfătuiri de constituire şi raportul Preşedintelui Adunării Generalul Negrei adresat acuzatului Iuliu Maniu aflat la dosar, dovedesc cu prisosinţă că ceeace s'a creiat nu a fost un cerc profesional pentru apărarea militarilor din rezervă cum ar fi fost firesc să fie, ci o organizaţie mili-

./.

tară politică cu ramificații in întreaga Țară. Din procesul verbal de constituire și raportul sus citat cum și din răspunsul la interogatoriu al acuzatului Penescu se vede clar că organizația militară a Partidului Național Țărănesc, depindea direct de Iuliu Maniu președintele partidului și era sub conducerea lui Ion Mihalache. Aceștia cu scopul de a adormi vigilența organelor de Stat au hotărât să camufleze organizația militară sub firma profesională, dar prin misiunile, prin activitatea desfășurată, prin modul de recrutare se stabilește că niciodată nu s'a ocupat cu problemele profesionale, ci numai cu agitații in rândurile militarilor și pregătiri de acțiuni militare împotriva regimului democrat. Denumirea profesională a acestei organizații, așa cum pretinde Ion Mihalache, a fost de fapt un mijloc de a camufla adevărata activitate subversivă, anti-națională, teroristă și de spionaj a membrilor ei. Modul de recrutare al noilor membrii, prin informarea despre trecutul lor, atragerea și convingerea lor de a fi soldați disciplinați ai organizației și partidului, primind misiuni de a recruta la rândul lor în mod discret alți membrii, precum și obligația de a recruta la rândul lor ofiteri activi sau de a se lega cu ofițerii activi pentru a cunoaște starea de spirit a ofiterilor, subofiterilor și trupei și pentru a se ști orientarea politică a comandanților și a ofiterilor în general, ne arată că această organizație nu urmărea apărarea intereselor profesionale a membrilor ei, ci cu totul alte scopuri. De altfel pentru cel care era atras membru al organizației militare, nu era necesar să fie și membru al Partidului Național Țărănesc. Era suficient ca noul membru să manifeste atitudini anti-democratice pentru a deveni membru al organizației, chiar șef de organizație județeană, după cum se vede din declarațiile lui Ion Mihalache, colonel Stoika, general Stoika, colonel Stătescu, colonel Ticuță Mihăilescu. Această organizație militară a Partidului Național Țărănesc avea ca scop: atragerea și pregătirea elementelor militare din cadrul disponibil și din armata activă, ca să activeze in vederea răsturnării prin forță a regimului democratic din România și întocmirea de planuri militare cu privire la organizarea unei a doua armate și de transformarea armatei active într'un instrument sigur în mâna reacțiunii in România, atât împotriva regimului democrat, cât și in vederea așteptatului celui de al doilea război. Conducerea acestei organizații militare dela constituirea din 7 Noembrie 1946 o are generalul Negrei, prin vice președinte fiind colonelul Ștefan Stoika și în fapt adevăratul ei conducător.

./.

Activitatea aşa zisului cerc militar este împărţit în patru comisii: 1/. comisia de organizare tehnică militară sub preşedinţia generalului Steiku Grigore. 2/. comisia juridică sub preşedinţia generalului Zorzor Vasile. 3/. comisia de informaţii şi documentare sub preşedinţia colonelului Demetrescu şi 4/. comisia de organizare în legătură cu armata. Această împărţire pe comisii s'a făcut numai cu intenţia de a camufla adevărata activitate practică, subversivă a organizaţiei. In atingerea scopurilor finale ale complotului, organizaţia militară a Partidului Naţional Ţărănesc prin colonelul Steiku Stefan, dă instrucţiuni membrilor ei să recruteze câţi mai mulţi ofiteri şi subofiţeri activi, constituind în fiecare unitate cuiburi ale organizaţiei, care la un moment dat trebuiau să aresteze pe ceilalţi ofiteri cari nu făceau parte din organizaţie şi în special pe ofiterii cu convingere democrată, pentru ca apoi repede să ocupe cu uşurinţă instituţiile publice, coordonând această acţiune cu a acivililor din Partidul Naţional Ţărănesc, după cum rezultă din declaraţiile martorilor Albu Gheorghe, Cazan Teodor şi Walter Paul. Se urmărea deci o cât mai largă legătură între partid şi armată pentru ca partidul să-şi apropie armata şi să poată conta pe ea la un moment prielnic. Fiecare din ofiterii de rezervă şi deblocaţi care aveau cunoscuţi printre ofiterii din activitate sau ale căror unităţi erau în garnizoana respectivă, trebuiau să ţină legătura cu aceştia. Legătura se ţinea prin manifeste cu conţinut subversiv adresate ofiterilor, subofiterilor şi trupei, care se dădeau dela om la om, se punea pe birouri, pe mese, în sertare sau dulapuri, după cum rezultă din declaraţia martorului sublt. Walter Paul. Se conta mai mult pe sprijinul ofiterilor din cadrul disponibil, pe cari colonelul Steika Stefan îi asigura în numele şefului partidului Iuliu Maniu, că vor fi reintegraţi în armată, odată cu venirea la putere a Partidului Naţional Ţărănesc. Militarilor activi li se promitea avansarea. Se făcea de către membrii organizaţiei militare a Partidului Naţional Ţărănesc, o continuă propagandă în unităţi de defăimare a regimului democrat din România şi a realizărilor sale întrebuinţându-se toate mijloacele de denaturare adevărului şi a realităţilor pentru a se creia o stare de spirit favorabilă insurecţiei. Acţiunea de propagandă subversivă era metodic şi persistent susţinută, cu scopul de a recruta membrii pentru Partidul Naţional Ţărănesc şi de dezagregare a unităţii armatei, pentru ca armata să nu fie un aparat capabil de a susţine regimul democratic. Această acţiune criminală era susţinută în special prin manifeste imprimate de tineretul

./.

militar din Partidul Naţional Ţărănesc,care erau aduse la şedinţele cercului militar profesional şi răspândite agenţilor din unităţi.Membrii organizaţiei militare a Partidului Naţional Ţărănesc şi agenţi de ai lor în unităţile militare erau instigaţi în primul rând de colonelul Stoika Stefan să fure documente militare secrete dela Ministerul de Războiu,Marele Stat Major,Comandamente şi unităţi şi să le predea oamenilor de legătură sau direct colonelului Stoika,Se urmărea prin aceasta să se cunoască organizarea instrucţia şi dotarea armatei şi predarea acestor documente secrete serviciului de spionaj al unor puteri străine. Prin informatorii speciali activitatea publică şi particulară a membrilor armatei era spionată.Astfel la 1 Septembrie 1946 plutonierul Constantinescu a adus copia unor instrucţiuni dela Ministerul de Războiu iar la o şedinţă a organizaţiei militare martorul Cazan Teodor a auzit pe colonelul-Stoika Stefan,discutând despre copia unui ordin secret ce îi fusese adus dela o unitate militară,în legătură cu supravegherea militarilor ce urmau să fie puşi în cadrul disponibil.Autorii morali şi îndrumătorii principali ai acestei activităţi criminale sunt Iuliu Maniu şi Ion Mihalache.In acest sens colonelul Stoika Stefan declară:"Afirm cu tărie că toate instrucţiunile referitoare la activitatea organizaţiei militare atât în comisii cât şi pe teren,le primeam dela dl.Ion Mihalache,fie direct fie prin intermediul altora".Aceasta rezultă şi din declaraţiile generalului Negrei,maior Fetecău,colonel Stoenescu,Gh.Stoenescu,Popescu Mehedinţi,Bunescu,Tot colonelul Stoika Stefan mai declară că într'o şedinţă plenară a organizaţiei militare Ion Mihalache,a expus atribuţiunile cercului militar în cadrul general al partidului,caracterizându-l drept "Creerul Militar al Partidului". Deasemenea colonel Stoika Stefan a declarat că prin legăturile sale cu diferite personalităţi ale partidului, era informat asupra punctului de vedere al partidului în toate chestiunile politice anti-guvernamentale,putând deci încadra lucrările organizaţiei militare în aceste vederi.Generalul Negrei şi lt.colonel Stătescu,confirmă că organizaţia militară a Partidului Naţional Ţărănesc era sub conducerea şi ordinele lui Ion Mihalache,din a căror declaraţii rezultă că rapoartele de activitate ale cercului militar profesional întocmite de colonelul Stoika Stefan cât şi cele ale avocatului Mituş Ionescu erau duse aproape totdeauna lui Ion Mihalache de către plutonierul major sanitar Congerac,care era secretar adjunct al acestei unităţi,fapt rezultat şi din declaraţia martorului Gheorghe Albu dela cercetări şi menţinută şi în instanţă.Din ordinele aceloraşi acuzaţi Iuliu Maniu ş

a Mihalache şi după directivele acestora, cercul militar profesional trece la realizarea celui de al doilea plan criminal, organizarea unei armate camuflate în Ţară şi străinătate, armată care să servească Partidul Naţional Ţărănesc ca instrument pentru preluarea puterii prin violenţă în vederea aşteptatului război alături de puterile imperialiste. In acest scop în primăvara anului 1947 colonelul Stoika Stefan ţine în prezenţa lui Ion Mihalache o conferinţă intitulată: "Armata de Mâine". După conferinţă a luat cuvântul Ion Mihalache, care a expus ţelurile politice ale Partidului Naţional Ţărănesc şi a insistat asupra celora ce reveneau organizaţiei militare, arătând că rostul fiecărui membru al cercului profesional militar nu este de a lucra în birouri ci pe teren. Aceasta rezultă şi din declaraţia colonelului Stoika, general Stoika şi comandor Cioroiu dela cercetări şi în instanţă. Cu această ocazie Ion Mihalache a mai adăugat că doreşte ca naţiunea să fie înarmată, adică fiecare cetăţean să aibă în casa sa arma şi raniţa pentru a fi complect echipat în caz de nevoie. Aceasta este confirmată în şedinţă de inculpatul lt.colonel Stătescu, colonel Stoika Stefan şi martorul general Stoika Grigore. Acuzatul colonel Stoika Stefan precizează: "Ca urmare a conferinţei dlui Mihalache şi pe baza sugestiilor date de D-sa, organizaţia militară prin comisia de organizare prezidată de generalul Stoika Grigore, a alcătuit planul de organizare al armatei". Din declaraţiile acuzaţilor Vasile Serdici şi colonel Stoika, rezultă că planul de organizare al armatei, textul conferinţei "Armata de Mâine" şi statutele cercului profesional militar, au fost predate de către colonelul Stoika Stefan lui Vasile Serdici, care, la rândul său, le-a înmânat acuzatului Iuliu Maniu, iar acesta transmiţându-le prin Vasile Serdici pentru studiere şi aprobare unei legaţii străine. Dl. procuror militar citeşte apoi planul de organizare al armatei aflat la dosar care conţine următoarele: organizarea armatei şi a maselor înarmate ce se va face după felul cum germanii s'au organizat şi înarmat după 1918. Intregul sistem de organizare, instruire şi dotare, trebuie să grije şi în mod ingenios camuflat. Instrucirea infanteriei neputând fi uşor camuflată, nu se va face, întrucât oamenii dela vatră au deja instrucţia bine făcută; în schimb se poate face uşor camuflarea instruirei unităţilor de blindate, aviaţie şi specialităţi, în cadrul unităţilor de grăniceri, jandarmi şi poliţie. Dacă pentru unităţile blindate, sau aviaţie, nu se va putea dispune de suficiente care de luptă, sau avioane, în schimb pot fi instruiţi mulţi şoferi şi piloţi care se formează şi se instruesc mult mai uşor ca infanteriştii, artileriştii şi

./.

şi cavaleriştii şi se pot instrui în mai multe serii.Instruirea acestor specialişti se va face în societăţile civile de transport terestre şi aeriene.Pentru practica tragerii se vor face concentrări de primăvară şi de toamnă de câte 15 zile,centre de instrucţii ale infanteriei,cavaleriei şi artileriei,vor fi mai reduse, pentru a putea camufla pe cele ale aviaţiei şi tancurilor.In ce priveste camuflarea materialelor cu care armata trebuie dotată, ea se va face prin amenajerea anumitor fabrici în aşa fel încât la trebuinţă să poată fi uşor transformată pentru fabricaţii de războiu.La aceste fabrici se vor afla în permanenţă ingineri şi maeştri,cari să poată fi trimişi în străinătate la fabrici recrutate unde se învaţă fabricarea tancurilor şi a avianelor moderne perfecţionate.Paralel să se fabrice cele necesare armatei şi în Ţară la fabrici şi ateliere mai mici.Deasemenea să se asigure în străinătate stocuri de tancuri şi avioane,de unde să fie aduse în ţară pe calea aerului,în timpul tensiunii diplomatice.Pregătirea ofiterilor,subofiterilor,cari vor conduce această armată se va camufla astfel după planul de organizare al armatei:a subofiterilor se va face odată cu contigentele de trupă iar a ofiterilor în cursul de informaţii la scoala superioară de războiu,în număr cât mai mare permis de trupele de ocupaţie şi chiar în număr mărit prin generali şi colonei în rezervă.Acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache vedeau în cercul profesional o adevărată partie de reazim pentru acţiunile lor.Intr'una din şedinţele acestei organizaţii la care a participat acuzatul Ion Mihalache,acesta a caracterizat în calitatea sa de şef al organizaţiei cercului profesional militar în drept "Creerul Militar al Partidului".Această caracterizare explică în intregime cauza pentru care acelaş acuzat Ion Mihalache a spus generalul Gheorghiu Ermil şi comandorului Cioroiu următoarele:" nu mă interesează omul de prestigiu sau de competenţă,acum este epoca omului de acţiune,a omului de baricadă.Actualul regim trebuie răsturnat".Relifează apoi în aceiaş ideie declaraţia colonelului Mihăilescu Ticuţă din instanţă,care arată că i s'a cerut să întocmească un plan informativ sprijinit pe mijloacele actuale pe care le are Partidul Naţional Ţărănesc.Acest plan a fost elaborat şi prevedea în el organizarea de birouri informative pe lângă fiecare cerc profesional militar judeţean,din informaţiuni urmând să fie centralizate la biroul respectiv care făcea parte din secţia de documentare,şi informaţii a cercului profesional militar pe Ţară.Din această depoziţie se stabileste cu exacitate că organizaţia militară îşi avea întinse ramificaţiuni în toate judeţele.Remarcă că însăşi

acuzatul Penescu fostul secretar general al Partidului Național Țărănesc, a confirmat în instanță că a existat un plan militar conspirativ. La interogatoriu acuzatul Penescu a declarat:"Am fost surprins de modul cum se lucra. Când odată m'am sesizat de o dispută între generalul Gheorghieș și generalul Negrei, pentru funcția de președinte a cercului profesional militar pe Țară și am cerut relațiuni, generalul Negrei îmi spune: "Intreabă pe Maniu, eu știu că sunt președintele organizației militare a Capitalei și vreau să fiu președintele organizației pe Țară" și mai departe"am auzit pe dl. Mihalache odată când mă găseam la dl. Maniu spunând:"am să vă spun dlui Maniu ce am aranjat cu generalii, deși eram numai noi trei, era probabil un secret". Apoi altă dată arată:"primesc vizita unui colonel dela Tulcea și îmi spune că este președintele secției militare. Am întrebat pe generalul Negrei cum se poate organizație militară la Tulcea și am primit răspunsul:" întreabă pe Maniu ". Tot acuzatul Penescu în continuare la interogator arată că într'o zi a fost cu Maniu și a vorbit la Legația Americană cu Berry când Maniu a întrebat care ar fi poziția guvernului american în cazul când Partidul Național Țărănesc ar întreprinde în Țară agitații pentru răsturnarea guvernului. Dl. Berry a răspuns că va cere relații guvernului american. Aceasta era la începutul lunei Martie. In luna Aprilie eram la dl. Mihalache acasă, dl. Maniu a scos o bucată de hârtie care era o adresă către reprezentanții americani în care se spunea: sfătuiți pe dl. Maniu să nu întreprindă agitații în acest sens, adică în sensul răsturnării guvernului; nefiind momentul oportun pentru aceste agitațiuni". Tot în vederea pregătirii elementelor ce trebuiau să participe la acțiunea de violență preconizată prin planul complotului, acuzatul Iuliu Maniu a sprijinit elemente legionare din Tineretul Universitar, stăruind în antrenarea și impiedicarea lor pe linia violenței huliganice, iar acuzatul Ion Mihalache le-a întărit prin discursurile ținute ideologia fascistă. A căutat ca să spargă unitatea muncitorească, organizând foștii muncitori îndepărtați din serviciu ca elemente rele și anti-democratice, pe care le-a pus să lucreze conspirativ. Deasemenea Partidul Național Țărănesc a constituit grupuri teroriste înarmate și ascunse în diferite localități și în munți, a conceput planul de atac ale orașelor, arestarea și chiar exterminarea adversarilor politici. Citează câteva răspunsuri din interogatorul acuzatului Penescu:"dl. Maniu a adus la conducere în Partidul Național Țărănesc elemente legionare. Mai întâi pe profesorul Gerota și după aceea l-a numit pe Viță Augustin la conducerea tineretului național țărănesc, care n'a putut rămâne multă vreme și m'am pomenit încetul

cu încetul la conducerea tineretului cu elemente foste legionare. Începuseră să practice organizarea pe cercuri asemănătoare cuiburilor cum şi creiarea unei şcoli de cadre condusă de foştii legionari în frunte cu ing. Veteleanu. Am convocat o şedinţă de birou şi am arătat dlui Maniu că nu pot tolera această situaţie. Dl. Maniu era foarte ocupat şi până la orele 1,30 am rămas fără decizii. Peste două trei zile am primit o adresă dela dl. Barbuş preşedintele tineretului universitar, în sensul că are încredere în dl. Veţeleanu şi în ceilalţi şi nu îi schimbă. Maniu favorizează aluviunea aceasta de tineret fost legionar, findcă găsea în el elemente dinamice pentru luptă de opoziţie pe care o duceam. La un moment dat apare la club la biroul de presă condus de Serdici, ca angajaţi Boşca Mălin şi Nicolae Baldeanu. Încatva timp am fost informat că în cele două camere care au fost atribuite acestui birou de presă, au loc întâlniri de elemente din afara partidului. Am convocat comisia de presă şi am cerut înlăturarea lui Boşca Mălin. Unii Serdici, Ghiţă Pop, Mihăilescu şi Aurel Dobrescu care conduceau biroul de presă s'au opus. Puţin timp după aceea apare într'un proces" Sarmisegetuza" un cercetare domn Sârbu, care sunt informat că frecventa clubul. Am luat măsuri să se facă perchezitie în birou şi înspre surprinderea mea găsesc în biroul presei blanchete cu antetul "Sarmisegetuza" şi alte notiţe din care reeşea activitatea comună a lui Boşca Mălin, Baldeanu şi Sârbu. Am aflat în urmă că acesta a dispărut. Nu am înţeles că organizaţia muncitorească era făcută pentru ca să atragă muncitorimea ca să încerce în felul acesta să spargă unitatea clasei muncitoare, care era grupată în sânul partidelor muncitoreşti. Incontestabil că activitatea membrilor clubului era clandestină". Dl. procuror militar mai citează în această privinţă declaraţiile martorilor Istrate Alexandru şi Mocanu Gheorghe, în legătură cu organizaţiile teroriste şi concretizând toate cele spuse până aci, susţine că din acestea se vede că toată acţiunea dirijată de acuzatul Iuliu Maniu şi complicii săi era prevăzută în planul complotului în acel "Memorandum" ajuns la Waschington. Că în acest "Memorandum" s'a prevăzut: trimiterea în străinătate a unor reacţionari cari să formeze centrul complotist din străinătate şi acest punct a fost executat prin plecarea trădătorilor Grigore Niculescu Buzeşti şi Constantin Vişoianu, după care urma să plece Ion Mihalache şi ceilalţi prinşi la Tămădău; mandatul de împuternicire prevăzut în act a fost executat; comitetele de alegeri s'au realizat, iar cartelul electoral a fost propus şi s'a făcut numai cu Partidul Naţional Liberal după cum se ştie, grupul de

./.

gătură între Maniu și străinătate s'a realizat prin Pogoneanu și complicii din bază foști funcționari ai Ministerului Afacerilor Străine, organizarea militară s'a constituit după cum s'a văzut sub aspectul cercurilor profesionale militare, unite cu organizațiile huliganice de tineret și muncitori care aveau o ramificație în toată Țara; rețeaua de spionaj despre care se va vorbi în continuare s'a organizat și a funcționat pe trei căi: Pogoneanu, Serdici și organizația militară; sporirea tensiunei politice s'a realizat identic ca în plan, începând prin campania electorală, presa de învrăjbire, colportări tendențioase și înfine s'au creiat și grupări înarmate pe care avea să le brodeze unități para-militare.

Dl. procuror militar concretizând faptele fiecărui acuzat susține că ele sunt următoarele:

Iuliu Maniu a condus și organizat complotul îndreptat împotriva Statului, a condus activitatea subversivă a reacțiunii române sprijinindu-se pe cercurile imperialiste ale Statelor Unite ale Americei și ale Angliei. A pregătit doborîrea prin forță a guvernului democrat din România ales prin voința poporului.

Ion Mihalache în calitatea sa de vice președinte și de locțiitor al lui Maniu era la curent cu întreaga activitate a acestuia, a condus alături de el organizarea complotului îndreptat împotriva Statului, pregătind răsturnarea prin forță și cu sprijinul cercurilor imperialiste a guvernului democrat. El este inițiatorul planului general de organizarea armatei, el este acela care dirijează serviciul de informații și întreține activitatea centrului complotist din străinătate.

Nicolae Penescu în calitatea sa de secretar general al Partidului Național Țărănesc, a avut un rol de frunte în organizarea complotului organizat de Maniu și Mihalache. A alcătuit memorii calomnioase și a recrutat prin măsurile speciale pe care le-a luat oameni care aveau misiunea de a reliza prin forță lovitura de Stat.

Nicolae Carandino, fost director al ziarului "Dreptatea" și membru în delegația permanentă, a avut un rol de frunte în organizarea complotului iar prin plecarea sa în străinătate urma să complecteze centrul complotist din străinătate prin însărcinările ce a primit dela Iuliu Maniu.

Ilie Lazăr, membru al delegației permanente, secretar general al organizației național țărăniste din Ardeal, fiind per-

./.

-aceasta de încredere și apropiată a lui Maniu, a avut un rol important în organizarea complotului. A recrutat și organizat în bandele cunoscute sub denumirea de "Gărzile Iuliu Maniu", pe toți reacționarii, menținând legătura cu toate organizațiile teroriste, iar la 14 Iulie a încercat să fugă în străinătate cu scopul de a intensifica activitatea centrului complotist.

Grigore Niculescu Buzești, este împuternicitul lui Iuliu Maniu care duce tratativele secrete cu agenții organelor de spionaj american și dirijorul "Memorandumului". Prin fuga lui în străinătate se pune în fruntea centrului complotist din străinătate.

Grigore Gafencu, aflat în străinătate, a refuzat să se întoarcă în Țară fiind numit membru al centrului complotist din străinătate, împreună cu Alexandru-Cretzianu alt trădător și Constantin Vișoianu trădător și fugar.

Victor Rădulescu Pogoneanu, stă în fruntea trădătorilor prin actele ce-încheie și punerea la dispoziție atât străinilor cât și complotiștilor din străinătate. El este ajutat de Emil Oprișanu, Florin Roiu, Emil Lăzărescu și Camil Demetrescu, despre care se va vorbi în continuare în rechizitoriu.

Vasile Serdici, complice la complot a asigurat legătura între Maniu și misiunile străine, punându-le la dispoziție toate informațiile.

Radu Niculescu Buzești, complice la complot, ajută pe Maniu ca să desăvârșească legătura cu grupul complotiștilor din străinătate.

Ion De Mocsony-Styrcea, deși la curent cu toată urzeala acestui complot, nu a denunțat aceasta în scris autorităților.

Colonel Stoika Stefan și lt.colonel Stătescu Dumitru, au un rol, ca oameni de încredere ai acuzaților Iuliu Maniu și Ion Mihalache în complotul contra Statului, organizat de aceștia.

Ei au condus efectiv activitatea organizației militare, au recrutat ofiteri pentru organizația Partidului Național Țărănesc. Au elaborat planul de organizare al armatei pe care l-a arătat, organizând în același timp plângeri de informații și de documente pe care le trimetea lui Iuliu Maniu și Ion Mihalache.

Astfel Partidul Național Țărănesc prin conducătorii și exponenții săi acuzații din boxă și ceilalți acuzați fugiți peste graniță au săvârșit două din acțiunile lor criminale:

I. Utilizând căile complotului au încercat prin agenții lor din străinătate să defăimeze România și guvernul ei, să ducă la ruperea legăturilor diplomatice dintre Țara noastră și unele din puterile străine, să contracareze activitatea guvernului

./.

in slujba intereselor României cu ocazia tratativelor de Pace, să împiedice intrarea Statului nostru în Organizaţia Naţiunilor Unite şi făcându-se la rândul lor instrumentul cercurilor imperialiste din afară,să provoace războiul civil,antrenând poporul nostru pe drumul pierzării.

II. Şi au încercat folosindu-se de complicitatea unor agenţi străini şi strângând în jurul lor rămăşiţele legionare, huliganice şi fasciste,să pregătească o ruptură de Stat,menită să reinstaureze o dictatură de tip fascist,care să răpească poporului nostru drepturile şi libertăţile câştigate cu atâtea lupte şi atâtea jertfe.

In concluziuni dl.procuror militar colonel Alexandrescu Victor,cere pentru cei-vinovaţi de aceste crime şi fără de legi, să li se aplice o pedeapsă,pe care Tribunalul Militar să o dea în numele poporului român şi în apărarea sfintelor sale drepturi.

In continuare dl.procuror militar colonel Stanciu Constantin,având cuvântul susţine tot în fapt că unul din capitolele cele mai condamnabile ale activităţii acuzaţilor este spionajul.Că acuzaţii mânaţi de o ură neîmpăcată împotriva poporului nostru şi a regimului său,au trecut dela o crimă la alta,dela minciuni la falsificări grosolane,dela insultă şi calomnie împotriva regimului,la ponegrirea Ţării peste hotare şi dela complot împotriva Statului,la înaltă trădare,fără a-şi alege metodele de lucru şi arme de luptă.Dela tratativele între acuzatul Iuliu Maniu şi reprezentanţii misiunilor americane şi engleze din Ţară,şeful fostului Partid Naţional Ţărănesc,merge până la acţiuni calificate spionaj,la organizarea unei reţele de spionaj în instituţiile de Stat,la încercarea de a împânzi armata cu agenţii săi informatori şi la redactarea unor buletine confidenţiale regulate,pentru informarea misiunilor anglo-americane din România.Susţine că acuzatul Iuliu Maniu a iniţiat şi condus această acţiune de spionaj,încadrată cu oameni de încredere din conducerea fostului Partid Naţional Ţărănesc şi că această activitate a fost organizată de Iuliu Maniu prin trei agenturi,având fiecare un şef şi anume: prima agentură era condusă de acuzatul Vasile Serdici,care personal colecta ia şi preda documente de Stat agenţilor spionajului american şi englez.Că acuzatul Serdici recunoaşte în depoziţia sa că la cererea lui Key din Misiunea Engleză de a-i prezenta material documentar într'o formă mai completă,acesta a fost nesatisfăcut şi la a doua întâlnire cu Serdici i-a reproşat:"Ceace nu mi-ai dat Dumneata mi-a dat dl.Maniu"; aşa încât se constată că însăşi acuzatul Iuliu Maniu se îndeletnicea cu oficii directe de spionaj.Aceasta reiese şi dintr'o altă declaraţie a

lui Serdici, mâna dreaptă a lui Iuliu Maniu în materie de spionaj care a spus:"Maniu însuşi îmi preda note informative primite direct de dânsul, pentru a le transmite misiunilor". Acuzatul Serdici a recunoscut deasemenea că de îndată ce obţinea informaţiuni mai preţioase le prezenta şefului său Maniu care îi spunea:„sunt foarte interesante şi vor interesa foarte mult misiunile. Dă-le că sunt interesante". Principala preocupare a lui Maniu în această direcţie era de a fi cât mai mult pe plac a agenţilor serviciului de spionaj anglo-american. Nici un moment el nu a tresărit, nu s'a cutremurat de gravitatea faptelor sale. Mai mult el era acela care încuraja pe ceilalţi să meargă până la capăt. Când materialul documentat nu i se părea lui Maniu destul de bine întocmit, el ordona acuzatului Serdici să lucreze mai atent şi să-l predea fără întârziere misiunilor anglo-americane. Astfel, acuzatul Serdici prins în cleştele unor probe zdrobitoare a fost silit să mărturisească că atunci când a prezentat un material documentar acuzatului Iuliu Maniu, material cerut de Melbourne din Misiunea Americană, Maniu l-a sfătuit sa facă o lucrare cât mai atentă şi să-i-o dea rapid lui Melbourne.

A doua agentură de spionaj organizată de acuzatul Iuliu Maniu era condusă de acuzatul Victor Radulescu Pogoneanu, ajutat de acuzatul Florin Roiu, funcţionar superior în Ministerul Afacerilor Străine. Aceştia se îndeletniceau cu sustragerea unor documente secrete de Stat, care erau apoi predate reprezentanţilor misiunilor americane şi engleze. In afară de declaraţia acuzaţilor Pogoneanu şi Roiu dela dosar şi în actul de acuzare, acuzatul Roiu a mărturisit că din ordinul lui Pogoneanu a predat lui Melbourne scrisori adresate grupului din străinătate: Gafencu, Buzeşti şi Cretzianu. Acuzatul Roiu arată că a deschis una din aceste scrisori confidenţiale precizând:"Era o scrisoare a lui Maniu către Cretzianu, în epoca când Cretzianu se afla la Ankara. Ii spunea că dacă pleacă în Apus să-l reprezinte, să organizeze acolo o acţiune politică". Deasemenea acuzatul Florin Roiu arată că aceste scrisori ajungeau în mâna destinatarilor şi că în afară de corespondenţa între Iuliu Maniu şi grupul din străinătate, a mai predat lui Melbourne şi o serie de documente secrete de Stat, a căror listă de află la dosar. Astfel acuzatul Maniu nu a şovăit nici un moment de a preda documente cu caracter diplomatic reprezentanţilor misiunilor anglo-americane, folosindu-se în acest scop chiar de funcţionari superiori din Ministerul Afacerilor Străine. Au fost predate lui Melbourne şi Porter chiar copii dupe telegramele cifrate ale Ministerului nostru de

./.

prin intermediul acuzatului Florin Roiu.Confirmând cele arătate de martorul Tincu Constantin și Florica Spirescu,ambii funcționari la Ministerul Afacerilor Străine,acuzatul Oprișanu a declarat: "Referitor la scopul și frecvența vizitelor lui Roiu la Misiunea Britanică și Americană,declar că din cele cemi spusese Roiu,el se ducea la cele două misiuni sus menționate de câte trei ori pe săptămână cel puțin",deci se vede cu ce regulalitate funcționa serviciul de spionaj al lui Iuliu Maniu.

A treia agentură de spionaj,organizată de către acuzatul Iuliu Maniu se ocupa cu strângerea informațiunilor cu caracter militar sau privind aparatul de Stat.In acest scop acuzatul Ion Mihalache care era capul acestei agenturi,se servea de agentul său Nicolae Cârje și de așa zisele cercuri profesionale militare ale fostului Partid Național Țărănesc.In depoziția sa martorul Cârje a declarat:"dl.Mihalache mi-a cerut anumite informațiuni politice,militare și economice.In deosebi a insistat asupra infomațiunilor-militare,depozite de munițiii, aeroporturi militare,construcții militare pe malul Mării Negre". Martorul Cârje a mai adăugat că acuzatul Mihalache dispunea de o echipă de informatori și că informațiile strânse de el erau predate prin Serdici misiunilor anglo-americane.In depoziția sa el a mai precizat:"Nu numai că am dat acest material,dar dl. Serdici mi-a cerut să-l dau în două exemplare englezește,unul pentru misiunea americană,unul pentru misiunea engleză și un exemplar în limba română pentru dl.Maniu".Pentru serviciile sale Cârje a fost angajat de misiunea americană ca portar la "Lido",în baza recomandației acuzatului Serdici.Deasemenea așa zisele cercuri profesionale militare furnizau acuzatului Mihalache informațiuni cu caracter militar și martorul Mihăilescu Ticuța în depoziția sa a arătat că i s'a cerut să întocmească planul de organizare al unui serviciu de informații militare, care a fost pus în aplicare.Era vorba de informații asupra stării de spirit în armată și asupra dispozitivului din unitățile militare.In afară de aceste trei canaluri de scurgere a informațiilor secrete de Stat,spre misiunile americane și engleze, acuzatul Maniu a ordonat acuzatului Serdici să redacteze un buletin de informații zilnic pentru uzul misiunilor anglo-americane.Acest buletin cuprindea articole tendențioase despre armata română,despre flota noastră și o serie de articole calomioase la adresa regimului democrat,pentru a nu mai vorbi de falsurile grosolane privind situația vitelor din România și în genere a evenimentelor din Țară.Acest buletin a constituit o importantă

./.

sursă de informare greșită și calomnii,îndreptate împotriva Țării noastre,pentru presa trusturilor din America și Anglia.Multe din datele cuprinse în acest buletin pot fi regăsite în notele de protest ale Statelor Unite ale Americei și ale Angliei.

Acuzatul Vasile Serdici care se bucura de încrederea nelimitată a acuzatului Maniu și a serviciilor de spionaj anglo-americane de o potrivă,pentru calitățile sale de spion încercat,avea și rolul de interpret al acuzatului Maniu în convorbirile acestuia cu reprezentanții misiunilor anglo-americane.Aceste convorbiri erau ele înșile un prilej de informare asupra unor secrete de Stat ale Tării noastre.De data aceasta acuzatul Maniu intră direct în scenă ca spion anglo-american.De altfel însuși acuzatul Iuliu Maniu, pus față în față cu probele nimicitoare și cu declarațiile agenților săi principali,a fost silit să mărturisească în cursul interogatoriului său următoarele:"într'adevăr în mai multe chestiuni l-am rugat pe Serdici să comunice anumite lucruri șefilor de misiuni anglo-americane".Casa lui Maniu era deschisă agenților de spionaj anglo-americani sau reprezentanților misiunilor americane și engleze,în România și la interogatoriul luat acuzatul Iuliu Maniu a recunoscut,aceasta,spunând:"adesea domnii aceștia veneau neanunțați la mine și prin urmare nu puteam să pregătesc interpretul di'nainte.Când veneau la mine,eu trebuia să îngrijesc de un interpret și de obiceiu acesta era la mine în casă,pentrucă el este un englez, Porter,care știe românește și care venea cu acești oameni".Ori acest englez Porter care se găsea în casă la Maniu,nu era altul decât reprezentantul serviciului de spionaj englez în România.

Mulți dintre acuzații din acest proces au îndrăsneala de a face caz de calitatea lor de români și fac monedă cu ultra naționalismul lor.Acestea sunt vorbele lor; faptele lor însă îi exclud dintre români.Ei nu sunt decât niște spioni calificați ai unor puteri străine și orice român cinstit încearcă un sentiment de profund desgust atunci când aceștia încearcă,ca niște impostori de rând, să uzurpe calitatea de român cu care de mult nu mai au nimic comun. Despre faptul că fostul partid își aroga calitatea de Partid Național,faptele demonstrează cu o forță zdrobitoare că avem de a face cu o simplă agentură a unor cercuri imperialiste străine cu o sucursală a serviciilor de spionaj anglo-american.Nimic din ceace a făcut nu a fost inspirat și nici nu putea fi inspirat de interesele naționale ale României.Nimic din ceace este scump oricărui român,acuzații n'ar fi șovăit să le pună la dispoziție în tranzacțiile lor cu spiunea anglo-americană.Este o concluzie categorică

./.

se desprinde nu numai de faptele lor dar şi din însă declaraţiile lor făcute în cursul acestor desbateri în şedinţă.
Un alt aspect al activităţii trădătoare a acuzaţilor este acela al cererii continue către unele ţări străine,de a interveni în treburile interne ale României.Istoria poporului român cunoaşte în perioadele sale cele mai întunecate apeluri ale amatorilor de domnie la intervenţie străină,aducătoare de nenorociri asupra poporului nostru.Cunoaşte deasemenea în timpurile mai apropiate,apelurile guvernanţilot istorici la intervenţia capitalismului străin,aducătoare de jan şi exploatare sporită a poporului.Totuşi greu s'ar putea găsi însă o asemuire în trecut,criminale acţiuni întreprinsă de acuzatul Iuliu Maniu în calitatea sa de şef al Partidului Naţional Ţărănesc şi de conducător al reacţiunii din România,care,cu bună ştiinţă,a făcut repetate apeluri la intervenţia străină,căutând şi dorind prin producerea acestei intervenţii,războiul civil şi chiar izbucnirea unui nou războiu mondial.Incepând cu diferite apeluri şi proteste către reprezentantii misiunilor militare şi diplomatice americane şi engleze din România,prin care cerea acestor ţări să nu recunoască guvernul legal al României,acuzatul Iuliu Maniu a trecut la cereri repetate făcute în convorbiri confidenţiale cu aceşti reprezentanti străini,de a grăbi intervenţia străină pentru răsturnarea regimului nostru democrat şi a ajuns la oferta ruşinoasă, de a provoca condiţiunile favorabile unei astfel de intervenţii, prin creiarea unei tensiuni politice şi a unei activităţi subterane,în vederea declanşării războiului civil.Mergând pe linia trădării intereselor naţionale,acuzatul Iuliu Maniu într'un efort de convingere pentru grăbirea acestei intervenţii,joacă rolul de simbriaş al cercurilor străine imperialiste,oferind Ţara şi poporul român marilor financiari şi provocatori la un nou războiu.
la o convorbire a lui Maniu cu şeful Misiunei Engleze în România dl.Holman,la care a asistat şi acuzatul Serdici ca interpret,la cererea acuzatului Maniu ca Anglia şi America să intervină în mod hotărât pentru schimbarea guvernului din România,dl.Holman a răspuns:"Toate vin la vremea lor.Actualmente Anglia are nenumărate interese răspândite pe tot globul,ca de altfel şi Statele Unite. Nici Anglia nici Statele Unite ale Americei ,nu pot face presiuni în mod simluten în mai multe părţi.In acest moment îi interesează în primul rând apărarea Mediteranei,iar apoi după Grecia şi Turcia vine rândul Coreei,apoi al Germaniei,al Austriei şi apoi al României."Există conchidea dl.Holman un fel de listă de prioritate privitor la eforturile pe care le face Anglia şi Statele Unite ale Americei

./.

Aceasta după cum rezultă din depoziția acuzatului Vasile Serdici. Tot acuzatul Serdici declară mai departe:"la sfârșitul lui Martie sau începutul lui Aprilie 1947,dl.Maniu a vizitat pe dl.Holman, fiind asistat de dl.Porter,iar eu am fost ca interpret.La această întrevedere dl.Maniu a cerut dlui Holman să-i faciditeze dlui Mihalache plecarea în Anglia.Dl.Holman a ripostat acoperindu-și urechile spunând:"Nici nu am auzit ce ați spusDle Maniu" și a repetat această frază.Dl.Maniu a insistat și a arătat că echipa D-sale din străinătate este slabă și ca atare plecarea dlui Mihalache se impune.Dl.Holman a răspuns că nici nu poate fi vorba de așa ceva și dacă însă dl.Mihalache plecând va ajunge în vre'o zonă engleză atunci va interveni să i se dea drumul mai departe".

Fondul criminal al apelurilor lui Maniu la intervenția străină apare cu deosebită preciziune în interwiew-ul acordat de el lui Lawrence pentru New-York-Times în Iunie 1947.Maniu dorea și pregătea României soarta Greciei.El a declarat ziaristului american că simplele note diplomatice nu sunt suficiente pentru răsturnarea regimului Groza.Această latură a activității criminale a acuzatului Maniu ar fi rămas poate mult timp,numai în parte cunoscută,dacă nu s'ar fi descoperit arhiva secretă a acuzatului în care se găsit printre alte,multe documente despre convorbirile sale secrete cu șefii misiunilor diplomatice ale Statelor Unite ale Americei și ale Angliei,convorbiri în care acuzatul Maniu apare în adevărata sa înfățișare de trădător al intereselor poporului român.Cea mai mare parte din aceste documente au fost citite pentru a demonstra și dovedi o parte din activitatea acuzaților chemați a fi judecați pentru crimele lor.

Apelul acuzatului Maniu la intervenția unor țări străine în treburile interne ale României avea două obiective:

I. De a obține câtă mai repede această intervenție pentru răsturnarea chiar prin violență a regimului democrat din România și

II. Pentru a servi cercurilor imperialiste străine ca argumente în campania lor de ațâțare împotriva țărilor cu regimuri democratice noi.

De mai multe ori acuzatul Iuliu Maniu se plângea șefilor misiunilor diplomatice americane și engleze de întârzierea acestor intervenții în treburile interne ale României.Șefii acestor misiuni îi răspundeau în mod invariabil că rândul României nu a sosit,că Anglia și America au o listă de prioritate a statelor în care trebuie să se producă intervenția lor și că aceastea

./.

sunt Grecia,Turcia,Coreia,Germania,Austria şi după aceea România.Dar,pentrucă această intervenţie să se producă trebuie ca opinia publică din ţările imperialiste respective Anglia şi America să fi fost impresionate de acţiuni de violenţă ce urmau să se producă şi în Ţara noastră.
In tratativele duse de Iuliu Maniu prin Grigore Niculescu Buzeşti cu agenţii serviciului de informaţii american Hall şi Hamilton,se arată că pentru a justifica intervenţia străină era necesară creiarea unei organizaţii subterane,care să provoace acţiuni de violenţă în vederea răsturnării regimului democratic.In scopul justificării şi grăbirii intervenţiei străine în treburile interne ale României,încă din toamna anului 1946 s'a creiat această organizaţie clandestină, care a început să-şi desfăşoară activitatea de subminare a guvernului atât în Ţară cât şi în străinătate.In primăvara anului 1947 această activitate a fost conspirată de către conducătorii complotului,ca suficient de desvoltată,pentru a permite realizarea planului loviturii de Stat.De aceea la sfârşitul lunei Martie sau începutul lunei Aprilie 1947, acuzatul Iuliu Maniu la o întrevedere cu şeful Misiunei Statelor Unite ale Americei în România dl.Berry,a cerut acestuia să intervină pe lângă guvernul Statelor Unite ale Americei,pentru a trimite guvernului român o notă de protest în termeni aspri cu privire la situaţia dinRomânia.Acuzatul Serdici care a servit ca interpret la aceste tratative declară: "Dl.Maniu a susţinut că are destule forţe de care dispune Partidul Naţional Ţărănesc şi cari sunt mai numeroase decât acele ale guvernului,că el poată să bată în loc de a fi bătut şi că, cu aceste forţe poate să răstoarne guvernul ; el însă nu vrea să recurgă la violenţă fără a cunoaşte părerea americanilor. la aceasta dl.Berry i-a răspuns dlui Maniu că aceasta este o întrebare esenţială şi că-i va răspunde în câteva zile.Dl. Maniu a repetat cu această ocazie că el nu luptă numai pentru România şi că nu trebuie să se uite că el luptă şi pentru America şi pentru Anglia".Răspunsul acestei intervenţii a acuzatului Iuliu Maniu,a fost dat foarte repede,în câteva zile. Acuzatul Serdici fiind invitat la consilierul Misiunei Americane în România Melbourne,acesta i-a înmânat o scrisoare ce cuprindea nota răspuns a Subsecretariatului de Stat al Statelor Unite ale Americei,dl.Acheson.Acuzatul Serdici a predat acest răspuns acuzatului Maniu şi care traducându-i declară că secretarul de stat adjunct Acheson,comunica lui Maniu că guver-

nul Statelor Unite ale Americei sfătueste pe Maniu să nu intrebuințeze încă violența, nefiind momentul oportun pentru aceasta. Acest răspuns acuzatul Maniu îl comunică și acuzaților Mihalache și Penescu la o consfătuire ținută în casa lui Nestor Badea. Acuzatul Penescu a declarat că Maniu i-a transmis acest răspuns, al cărui conținut era identic cu acel relatat de acuzatul Serdici. Neoportunitatea declanșării acțiunii de violență pentru răsturnarea regimului democrat din România, este lămurită și justificată de acuzatul Grigore Niculescu Buzești prin scrisoarea către acuzatul Maniu din 3 Aprilie 1947 în care comunică, că răsturnarea guvernului prin violență la acea dată, este considerată premature. Astfel în scrisoare se prevede: "Nu vreau ca acest raport să ne descurajeze. Nu vreau să afirm în el că nu vom primi nici un ajutor pentru cauza noastră pe care o conitnuăm, dar că acest ajutor nu este decât o chestiune de timp. Sunt convins că-l vom avea în momentul oportun. Recunoscut, ca atare, de acei care sunt chemați să decidă. Discurusul lui Truman este foarteedificator în această privință. Adevărat deocamdată Statele Unite sunt preocupate numai de Grecia și Turcia... Nu cred totuși că această politică în general și în mod principal va fi limitată din punct de vedere teritorial. Desigur că va fi aplicată la fiecare caz în parte corespunzător momentului respectiv. Se socoteste că rândul României nu a sosit încă" și mai departe: "Nu vreau ca raportul meu să fie înțeles în sensul că sunt pentru încetarea sau pentru încetinirea activității partidului. Am vrutesă spun numai că nu e nevoie să se spună anglo-saxonilor despre necesitatea unei schimbări imediate a regimului dela noi, ceace ei o consideră prematură. E clar fireste, că deocamdată partidul va continua să se organizeze. Altă chestiune pe care am vrut să o subliniez priveste colaborarea partidelor agrare din Europa Răsăriteană. Imi dau perfect de bine seama de importanța acestui lucru. Cred că propunerea lui Macek de a se produce imediat la afirmarea publică a solidarității agrare în Europa Răsăriteană și la sesizarea neîntârziată a organizației Națiunilor Unite despre problemele regimurilor politice actuale în țările Europei Orientale este însă prematură. Asi fi vrut să fiu înțeles. In ceace mă priveste nu fac rezerve față de esența însăși a ideei ci numai față de alegerea momentului oportun. Același raționament vreau să-l fac și în legătură cu chestiunea apelului comun la Națiunile Unite, tocmai în momentul actual. In încheiere voiu spune că noi trăim unul din cele mai delicate și hotărâtoare momente". Astfel, acuzatul Grigore Niculescu Buzești

./.

şef al centrului complotist din străinătate,în scrisoarea de mai sus către acuzatul Iuliu Maniu şef al organizaţiei de complotişti din Tară îi dă se înţeleagă dece deocamdată este prematur de mersul făcut de Maniu pe lângă şeful Misiunei Americane în România dl.Burton Berry şi raportat de aceasta la Waschington,în care conducerea Partidului Naţional Tărănesc arăta că socoteste necesar de a proceda imediat la acţiuni violente,în vederea răsturnării puterii legale din Tară.După cum reiese din conţinutul celor de mai sus,Grigore Niculescu Buzeşti consideră deasemenea în Aprilie 1947 prematur apelul aşa zisului bloc al partudelor agrare către organizaţia Naţiunilor Unite. Pela sfârşitul lunei Septembrie 1947 însă Grigore Niculescu Buzeşti recunoaste de acum că momentul a sosit şi împreună cu C.M. Dimitrov,Naghy Ferentz,Macek şi alţi trădători,redactează documentul provocator şi calomnios,raportul adresat adunării generale a organizaţiei Naţiunilor Unite,reprezentând o încercare de a submine suveranitatea şi independenţa naţională a tărilor nouei democraţii,cari după cum se ştie s'a soldat cu un eşec.

Acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache ajungând la convingerea că toate eforturile lor în lupta pentru răsturnarea guvernului legal al Tării n'audat rezultatele aşteptate şi că au dus la o izolare şi mai mare a Partidului Naţional Tărănesc de popor,au luat hotărârea nu numai de a miza activitatea centrului complotist din străinătate,dar să-şi creieze în emigraţie un aşa zis"guvern propriu" cu ajutorul cercurilor imperialiste din Statele Unite ale Americei şi din Anglia şi în vederea realizării acestor scopuri în Iulie 1947 acuzatul Iuliu Maniu a organizat plecarea clandestină din Tară a acuzaţilor Ion Mihalache,Nicolae Penescu,Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr.

In ziua de 14 Iulie 1947 în apropierea comunei Tămădău la 45 Klm.de Bucuresti,autorităţile au arestat în momentul îmbarcării în două avioane I.A.R.pe următorii: Ion Mihalache, Nicolae Penescu cu soţia sa, Nicolae Carandino cu soţia sa,Ilie Lazăr,Constantin Gafencu,Gheorghe Popescu,fraţii Eugen şi Dumitru Borcea şi piloţii Preda Gheorghe şi Romulus Lustig.In cursul cercetărilor piloţii Preda şi Lustig au declarat că ei au fost convinşi de a lua parte la această fugă de subinginerul Popescu Gheorghe şi de către doctorul Constantin Gafencu.Conform itinerariului stabilit,avioanele trebuiau să aterizeze la San-Stefano în Turcia.Pentru executarea fugei Preda şi Lustig au hotărât să utilizeze ocazia ce li s'a ivit,când au primit ordin de serviciu pen-

./.

tru executarea unui zbor de lungă durată,într'o misiune specială. Gheorghe Popescu şi Constantin Gafencu,au confirmat cele declarate de piloţii Preda şi Iustig.Dr.Constantin Gafencu a declarat că el a comunicat dr.Vlad Hatieganu,fiul fruntaşului naţional ţărănist Emil Hatieganu,despre intenţia sa de a fugi în străinătate. Dr.Vlad Hatieganu a transmis conţinutul acestei convorbiri acuzatului Maniu,despre care ştia dela nepotul acestuia Romulus Boilă, că vrea să trimită câtiva fruntaşi ai partidului în străinătate. La cererea lui Maniu,Vlad Hatieganu a invitat pe Gafencu să-l viziteze la 13 Iulie 1947.Primind vizita lui Constantin Gafencu, acuzatul Maniu s'a informat în mod amănunţit asupra caracteristicelor tehnice ale avioanelor,asupra itinerariului ce şi l-au propus şi despre piloţii pe care a reuşit să-i câştige pentru fugă.Maniu i-a cerut apoi lui Gafencu să-l mai viziteze seara ca să-i prezinte pe oamenii cu care trebuia să plece.In seara de 13 Iulie 1947 Iuliu Maniu l-a primit pe Constantin Gafencu şi pe Gheorghe Popescu,prezentându-i pe amândoi acuzaţilor Mihalache şi Carandino.Dr.Constantin Gafencu a recunoscut în timpul desbaterilor că Iuliu Maniu adresându-se lui şi lui Popescu,a vorbit în felul următor,despre cei patru naţional ţărănişti care urmau să fie trimişi de el în străinătate:"Acestia sunt inima şi mintea partidului". Acuzaţii Mihalache,Penescu,Carandino şi Ilie Lazăr, au confirmat rolul conducător al acuzatului Maniu în organizarea fugei.Acuzatul Ion Mihalache a declarat la cercetări şi în instanţă următoarele: "Maniu mi-a spus,~~xx~~ ocazia plecării s'a ivit.Să viu seara la ora 9 la D-sa în casele d-rului Jovin,ca să cunosc pe cei cu care plec.Am sosit seara la 9 când mi-a comunicat că vor veni la ora 11,că e vorba să mai meargă Carandino,Ilie Lazăr şi Penescu.Dl.Maniu mi-a arătat o schiţă cu locul de întâlnire Sos.Iancului - rond.Intâlnirea trebuia să aibă loc acolo,înaintea plecării dela Bucuresti la Tămădău a persoanelor ce trebuia să plece".Acuzatul Nicolae Penescu a declarat:"In seara de 13 Iulie 1947 am luat hotărârea de a părăsi Tara cu avionul la ordinul dlui Maniu.Destinaţia era spre Turcia.Am fost chemat de preşedintele Partidului Naţional Ţărănesc în ziua de 12 Iulie pela orele 20,pentru a-mi comunica plecarea,împreună cu alte trei persoane, Dl.Mihalache,Ilie Lazăr şi Penescu". Iar acuzatul Ilie Lazăr a declarat:"In după amiaza zilei de 13 Iulie 1947 am fost vizitat de secretarul dlui Maniu inginerul Romulus Boilă,care mi-a comunicat că dl.preşedinte ar dori să ne vedem la orele 9 seara la verişoara D-sale,unde probabil va lua masa la dna.Ionescu din

./.

..Tokio nr.1o.Aci m'am intâlnit cu dl.preşedinte Maniu la orele 9,3o.Dl.preşedinte mi-a comânicat dacă doresc a pleca în noaptea aceasta cu un avion,s'ar putea să plec.La intrebarea cu cine ar urma să plec,el mi-a comunicat cu Mihalache, Penescu şi Carandino.M'a întrebat dacă am ceva bani,i-am răspuns că voiu face rost.S'a stabilit tot atunci ca să mă întâlnesc la dl.Maniu în casa lui Romulus Boilă,cu Carandino care urma să mă conducă la locul plecării". In legătură cu cele de mai sus,acuzatul Iuliu Maniu a confirmat în fața instanței declarațiile acuzaților Mihalache,Penescu,Carandino şi Ilie Lazăr,privitor la rolul său conducător în pregătirea plecării peste graniță.Dacă acuzații sunt unanimi în a recunoaşte condițiunile materiale ale încercării lor de plecare peste graniță, ei ascuns însă scopul adevărat al acestei încercări de a fugi din Țară.Acuzatul Maniu a declarat la cercetări şi în instanță că le-a dat însărcinări,iar la confrunatarea din şedință, a stăruit în a desminți pe Ilie Lazăr,care a încercat să-şi repete povestea lui despre lipsa vre'unei misiuni.De altfel şi scrisorile găsite asupra acuzaților purtau mențiunea că ei merg într'o misiune importantă,iar martorul dr.Constantin Gafencu audiat în instanță a declarat că în momentul plecării în convorbirile dela Maniu a auzit că toate frazele aveau în dosul lor un sub înțeles şi că lăsau să se întrevadă că lucrurile sunt puse la punct şi acum erau nişte cuvinte de despărțire formale şi probabil că din prudență nu erau prea amănunțite în prezența sa, care nu făcea parte din grupul politic şi era şi mai tânăr.

Adevărul aşa cum reise toate probele dosarului, este că misiunea celor patru acuzați era de a participa la activitatea comitetului secret din străinătate.Prin acțiunea lor, a acestui comitet ca şi prin ulterioara lui transformare într'un aşa zis„guvern al rezistenței"sub dependență străină,se aducea cea mai gravă ştirbire independentei Statului,iar minuta vorbeşte de contactul permanent cu cercurile imperialiste.Cunoscând doctrina şi mai-ales practica Statelor imperialiste asupra independentei şi suveranității statelor mici,apare clar că prin criminala lor participare la un asemenea comitet,cei patru fugari au participat la complot în sectorul referitor la stirbirea independentei naționale şi fără îndoială că acesta era sensul plecării dela Tămădău.Apoi membrii numiți încă din Septembrie 1946 ai comitetuluisecret,se găsesc în Statele Unite.Cretzianu era stabilit acolo din Septembrie 1946.Grigore Niculescu Buzeşti şi Constantin Vişoianu trebuiau să plece şi ei acolo.Hotărârea aceasta era

./.

cunoscută tuturor complotiştilor cel puţin de prin luna Mai a acestui an. Gheorghe Anastasiu unul din colaboratorii grupului de trădători îi scrie la 21 Mai 1947 acuzatului Pogoneanu, că e convins că prezenţa lui Vivi (Vişoianu) şi Buzel (Buzeşti) acolo, (în America la Cretzianu) va avea repercursiuni sensibile. Ziarele din zilele acestea au adus vestea că ei au şi sosit în America. Ori unde i-a trimes acuzatul Maniu pe cei patru dela Tămădău? în America, şi acuzatul Mihalache a declarat în faţa instanţei: "Dl. Maniu mi-a spus căutaţi să ajungeţi în America". Pentru a înlătura orice îndoială asupra faptului că activitatea ce avea săşo desfăşoare în străinătate era legată de aceea a membrilor anterior numiţi ai comitetului secret, Mihalache a adăugat cu acelaş prilej: "In Elveţia ştiam că voiu găsi pe Grigore Niculescu Buzeşti şi pe Vişoianu". Pentru a pleca împreună în America, Buzeşti şi Vişoianu i-au tot aşteptat pe Mihalache, Penescu, Carandino şi Ilie Lazăr în Elveţia, până când procesul de faţă a pus capăt aşteptării lor. Că scopul plecării lor dela Tămădău era participarea la comitetul secret din străinătate în cadrul planului complotului rezultă de astfel cu prisosinţă şi din următoarele declaraţii ale acuzaţilor Maniu şi Mihalache, făcute în faţa Tribunalului la interogatoriu când Maniu a spus: "Ideia de a pleca dl. Mihalache şi câtiva prieteni în străinătate era mai veche". Cât era de veche o spune Mihalache: "Programul îl făcusem de astă toamnă". Ori astă toamnă anume la 18 şi la 30 Septembrie 1946 se consemnau hotărârile criminale ale acuzaţilor, se închega complotul pentru care au răspundere astăzi. Atunci se hotărâse ca alături de Grigore Niculescu Buzeşti şi de Constantin Vişoianu să plece în străinătate, în acelaş scopuri criminale, atât Mihalache cât şi alte personalităţi politice din opoziţie. Intrebat aici dacă se hotărâse cu prilejul tratativelor dintre Grigore Niculescu Buzeşti şi agenţii americani să plece anumite personalităţi din Ţară, inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a declarat: "Buzeşti a fost rugat să dea o listă precisă a personalităţilor care urmau să plece. Buzeşti a spus că singurile personalităţi ar fi Vişoianu şi Mihalache. A spus că va prezenta pentru ceilalţi o listă ulterior". Se înţelege deci foarte uşor dece declară Maniu că ideia plecării, materializată la 14 Iulie 1947 era mai veche şi dece declară Mihalache că programul era făcut de astă toamnă. Se înţelege însă tot atât de uşor că plecarea dela Tămădău era un element al complotului şi se dovedeşte astfel cu participarea criminală a celor patru la complot.

Acţiunea trădătoare şi criminală a acuzatului Iuliu Maniu, a acuzatului Ion Mihalache şi a celorlalţi acuzaţi, nu este

./.

decât o încolonare a trădării naţionale,care caracterizează întreaga activitate politică a Partidului Naţional Tărănesc. Adus la putere în anul 1928,datorită celei mai deşenţate demagogii,Partidul Naţional Tărănesc în cei patru ani de guvernare şi-a desvăluit întregul caracter anti-popular şi anti-democrat.Bilanţul guvernării naţional tărăniste este edificator: ţărani sugrumaţi de bir şi de datorii şi depposedaţi de pământ. Inchisori ce gem de muncitori,luptători pentru libertate şi o viaţă mai bună.Asasinarea muncitorilor dela Lupeni şi dela Griviţa.Afaceri scandaloase ca,Skoda,Regiile Autonome,Chibriturile,Telefoanele etc.Desvoltarea şi încurajarea presei fasciste, sprijinirea Gărziiede Fier.O ţară săracă,slăbită şi pradă uşoară în mâinile coloanei a 5-a germane pe care conducătorii Partidului Naţional Tărănesc în frunte cu acuzatul Iuliu Maniu, o înfiinţase şi o înarmase.Partidul Naţional Tărănesc condus de vârfurile reacţiunii moşiereşti şi nachereşti,n'are nimic comun cu interesele ţărănimii.Venind la putere votează: legea circulaţiei bunurilor rurale,prin care se dă posibilitatea chiaburimii să cumpere loturile cu cari fuseseră împroprietăriţi ţăranii săraci.Pe această pătură de chiaburi intenţiona să se sprijine Partidul Naţional Tărănesc,pentru acestia acuzatul Mihalache a pregătit "Statul Tărănesc",Ce are comun acuzatul Mihalache cu ţăranii,el însuşi moşier,o spune chiar el în declaraţia citită în senat în legătură cu legea circulaţiei bunurilor agricole:"Nu se deposedează nimeni cu forţa,se autodeposedează cine vrea să vândă,cumpără cine poate cumpăra,cu o anumită limită.Este procesul de selecţiune naturală în faţa căruia oricâte piedici artificiale vei impune,ele tot vor fi biruite". Aceasta se vede în monitoul oficial nr.27 din 1 Februarie 1930 la pagina 56.Pentru economia naţională rezultatele în sectorul agricol au fost dezastruoase.Documentele oficiale stau la'ndemână oricui pentru a putea constata scăderea catastrofală a producţiei agricole.In 1928 s'a produs 314000 vagoane de grâu, pentru ca în 1932 producţia să ajungă la 151.000 vagoane,la fel ca şi cu porumbul şi cu celelalte culturi alimentare.Politica economică şi financiară a Partidului Naţional Tărănesc,deschide poarta mare pentru invazia capitalului străin şi transformă România într'o ţară complect dependentă de monopolurile internaţionale.In timp ce muncitorii se sbăteau în mizerie şi foame guvernul manist repartiza comenzi uriaşe uzinelor din străinătate,pentru care se încasau comisioane grase de oamenii apropiaţi ai lui Maniu.Porţile fabricilor din Ţară se închideau,iar somajul spă-

./.

rea pentru prima oară în Tara noastră.După recensăminte cari pot fi verificare numărul somerilor se ridica la 5o.ooo,ceace reprezintă un procent de 20% din numărul total al muncitorilor din industrii,procent neatins până atunci nici în tările industriale.Industria naţională a fost salarizată prin cumpărarea masivă de produse industriale din străinătate de circa 15 miliarde lei.In mai multe consilii de administratie ale societăţilor petrolifere.metalurgice şi miniere,controlate de monopolurile străine,s'au încuiat fruntaşii naţional tărănişti ca:Mihai Popovici,Ghiţă Pop,Emil Hatieganu,Ionel Popp,Romulus Boilă,Nicola e Penescu şi alţii.Sub guvernarea naţional tărănistă,România a devenit o colonie a intereselor bancherilor străini,cari controlau şi administrau prin reprezentanţii lor viaţa economică a Tării ca de exemplu:Prin Charles Rist,Avenol,Auboin şi alţii. Această politică de subjugare şi înrobire a Tării pe plan economic şi apoi politic,este datorită legăturii strânse ce există între capitalul monopolist străin şi interesele capitalului monopolist român,reprezentat de vârfurile reacţiunii din Partidul Naţional Tărănesc,marii moşieri,bancheri şi mari industriaşi.Pentru a putea să-şi realizeze acest program de guvernare, Partidul Naţional Tărănesc ia toate măsurile pentru a împiedica orice ripostă a acelor asurpriţi.Cenzura şi Starea de Asediu, o întăresc când vin la putere,desfăşurând teroarea din plin. Când invalizii,văduvele şi orfanii de războiu încearcă prin demonstraţii să atrage atenţiunea guvernanţilor asupra nevoilor lor,sunt schiloditi pe Calea Victoriei şi împroşcaţi cu apă şi nisip.In scopul de a înăbuşi orice protest al muncitorimei,Partidul Naţional Tărănesc suprimă presa democrată şi trece în ilegalitate organizaţiile muncitoresti.Acuzaţii din boxă sunt autorii morali ai masacrării în massă a sute de muncitori,cari n'au făcut altceva decât să ceară ameliorarea situaţiei lor, care devenise insuportabilă.Pe aceiaşi linie de asasinate în masă se situează Lupeni,Paşcani şi Galaţi.Prigoana împotriva forţelor democrate din Tară,frânge orice rezistenţă din calea fascismului,sprijinit de Partidul Naţional Tărănesc.Garda de Fier a fost constant şi permanent ocrotită şi apărată de Partidul Naţional Tărănesc,"Fratele Alexandru" i-ar fi fost naş.Legăturile cu Garda de Fier datează dela primele începuturi şi la dosar se găsesc scrisori trimise acuzatului Ion Mihalache de către şefii legionari Vasile Marin şi Cantacuzino Grănicerul,cu care acesta era prieten.In afară de sprijinul moral,Partidul

./.

[illegible]l Țărănesc a acordat sprijin material și a înarmat aceas[illegible]ă din fondurile Statului. Intr'un articol din broșura na[illegible]l țărănistului Sever Bocu, președintele organizației național țărăniste din Timișoara, se scrie:" Cine poate da Țării regimul de autoritate? fără îndoială Partidul Național Țărănesc. Dar nu în forma lui actuală ci lăsând ca apele lui majestoase să intre în păraie de apă într'un munte cristalin vii ale domnilor A.C.Cuza și Codreanu". Maniu și Partidul Național Țărănesc a protestat în contra dizolvării Gărzii de Fier de către guvernul Liberal al lui Gh. Duca. Acuzatul de astăzi Ion Mihalache, după înapoierea sa din Italia face următoarea declarație în ziarul "Dreptatea" din 11 Noembrie 1934: " Am făcut în Italia un voiaj de studii politice. Am văzut pe dl. Musolini și o serie de personalități. Mi-am propus să văd ce învățăminte se pot trage pentru noi... Sunt foarte mulțumit de rezultatele călătoriei ... Am plecat cu cea mai plăcută impresie ... Am admirat opera de modernizare a lui Musolini. Nu încape îndoiala că Italia de astăzi este opera lui Musolini care într'adevăr este o personalitate excepțională". Vizitele lui Mihalache în Italia fascistă și în Germania hitleristă, unde asistă la o recepție dată de Hitler și duce tratative cu Göbbels, au loc în acelaș timp în care în Țară Partidul Național Țărănesc masacra muncitorii dela Grivița, umplea închisorile cu democrați și înscena procese împotriva elementelor anti-fasciste. Pe aceiaș linie de apropiere de Germania hitleristă, ziarul "România Nouă" din Cluj sub semnătura lui Zaharia Boilă, scrie în 1934:"Dl. Maniu a socotit necesar să-și exprime în mod public simpatiile, stima și solidaritatea cu idealurile programate de Musolini". Iar într'o convorbire ținută la 26 Iulie 1936 în Vințul de Jos și publicată în forma unui supliment la ziarul "Cuvântul Țărănimii", acuzatul Maniu a declarat:"Bine mi-a părut când am citit că sancțiunile contra Italiei trebuiesc șterse, căci eu am fost cel di'ntâi om politic, care am spus că trebuie să fim alături de Italia". In acelaș an acuzatul Mihalache declară în cuvântarea ținută la C.Lung-Muscel, că este un admirator al lui Hitler. Consecvent politicei de fascizare a vieții politice românești, acuzatul Iuliu Maniu încheie cunoscutul pact electoral cu Garda de Fier a lui Codreanu. La 2 Decembrie 1937 ziarul "Adevărul" publică următoarea declarație făcută de acuzatul Maniu la Cluj:"Avem ca exemplu pe Musolini în Italia și pe Hitler în Germania, cari prin voințele lor nestrămutate, au reușit să trezească în conștiințele națiunilor respective, ajungând azi la realizări invidiate de întreaga lume". In ziarul "Dreptatea" din 3 Decembrie 1937 se publică și cuvântarea ținută de acuzatul Iuliu Maniu în

ședința comitetului executiv al Partidului Național Țărănesc, în care a declarat între altele: "Sunt de părere că și noi poporul român trebuie să facem la fel", aceasta după ce a făcut aprecieri elogioase la adresa dictatorilor fasciști și după ce a devenit politica pe care trebuie să o urmeze Partidul Național Țărănesc. Apropierea politică a acuzatului Iuliu Maniu de fascism s'a manifestat și cu ocazia depunerii sale ca martor în procesul lui Codreanu la 25 Mai 1938, când a declarat: "Am făcut pactul de neagresiune în alegeri pentrucă m'am convins de sinceritatea și loialitatea acuzatului Codreanu. Acuzatul este și el pentru demnitatea națiunii ca și mine și ține la menținerea acestei demnități de Stat". Acuzatul Maniu știa că legionarii reprezentau agentura fascismului german în România, că ei formau coloana 5-a hitleristă și că apărând pe legionari, Partidul Național Țărănesc se pronunța deschis pentru aderarea la ideologia fascistă și la întreaga politică criminală a lui Hitler și Musolini. Astfel de explică dispoziția dată de Codreanu, dispoziție cuprinsă în scrisoarea semnată de Ciorogaru, șeful organizației legionare Oltenia și de Dumitru Zăpadă, fostul aghiotant personal al lui Codreanu, care are următorul cuprins: "Onorate dle Prezident, în ziua de 14 Iulie 1937 a doua zi după întrevederea pe care mi-ați făcut onoarea a mi-o acorda, stăpânul nostru Corneliu Codreanu, în urma celor povestite de noi, s'a rostit astfel: "Când noi mai fi eu cu voi, să ascultați de sfaturile acestui om, indiferent ce vă deosibește ca ideologie, acest om este cel mai luminat și cel mai corect, poate singurul corect. Ar fi groasnic să rămâneți cadou în bratele unor oameni artificiali apropiați de ideologia noastră, dar necinstiți sufletește și incorecți. Această hotărâre rămâne pentru voi cu putere de testament".

Poziția Partidului Național Țărănesc față de dictatura Regelui Carol II se definește în deajuns prin aceea că acuzatul Ion Mihalache ocupă demnitatea de consilier regal, participând astfel la actele de guvernare ale fostului rege Carol II. In același timp acuzatul Mihalache adâncește legăturile sale cu personalități proeminente ale celui de al 3-lea Reich, printre cari Klodius, Schacht și Fabricius în timpul când se încheiau celebrele acorduri comerciale cari transformau Țara românească într'o colonie germană. Tot în acel timp acuzatul Ion Mihalache primește vizite și întreține corespondență cu personalități oficiale hitleriste venite în Țară pentru a organiza și întări coloana 5-a în vederea acaparării bogățiilor Țării și pregătirei ocupațiunei hitleriste. Citează dintre aceste persoane cu care conducătorii Partidului Național Țărănesc erau în legătură: Neubacher, care după declarația acuzatului

./.

che a avut intrevederi cu Virgil Madgearu,pe spioana von Koller şi Missedot Eressner,cari l-au vizitat pe acuzatul Mihalache şi cu acesta aucorespondat,scrisorile găsindu-se la dosarul cauzei.

După instaurarea regimului Antonescu,în ziua de 8 Octombrie 194o,acuzatul Ion Mihalache are o întrevedere cu generalul Antonescu,cu care ocazie se stabileste o înţelegere aşa cum rezultă şi din declaraţia lui Mihalache dela cercetări.Pe baza acestei înţelegeri generalul Antonescu lasă Partidului Naţional Tărănesc libertatea de a ţine şedinţe în mod liber.In urma unei audienţe a acuzatului Iuliu Maniu la generalul Antonescu,acceptă să sprijine guvernul Antonescu prin tehnicieni pe care îi pune la dispoziţie şi anume: D.D.Gerota,secretar general la Ministerul Justiţiei,Gr.Popescu,secretar general la Ministerul Economiei Naţionale,acuzatul colonel Stoika Stefan,secretar general la Ministerul Inzestrării, profesor I.N.Petrescu subsecretar de Stat la Instrucţia Publică,general Sichitiu,ministru la Agricultură,inginer Mihăilescu Stefan,preşedinte la C.A.M.şi A.G.I.R.; I.V.Popescu-Mehedinţi la Cooperaţie,profesor Hudiţă la Filmul Românesc şi Emil Ghilezan,comisar la Banca Ardeleană.In procesul Antonescu,acuzatul Iuliu Maniu a declarat următoarele:"Eu am avut mandatul să mă pun în contact cu dl.maresal Antonescu şi să analizăm cu D-sa o înţelegere conform acestui mandat.Ne-am înţeles să ne întâlnim la Ploesti,unde ne-am şi întâlnit.Am stat de vorbă cu dl.maresal Antonescu,am văzut care sunt planurile D-sale şi i-am arătat cari sunt planurile mele.Am stabilit prin urmare că nu vom primi mandat din partea Regelui Carol şi am stabilit că,în cazul când Regele va abdica,vom participa cu toţii la guvern,neprecizând cine va fi preşedintele".Această declaraţie a acuzatului Maniu dovedeste că legăturile cu Antonescu erau mai vechi.Privitor la a doua întâlnire cu Antonescu,acuzatul Iuliu Maniu a declarat:"Dl.mareşal mi-a oferit să intre câtiva oameni de ai noştri ca tehnicieni în guvern.In urma acestei audienţe am admis ca doi distinşi tehnicieni ai Partidului Naţional Tărănesc să ia parte în guvernul D-sale".In realitate cei doi tehnicieni,au fost 9 aşa cum s'a arătat mai sus. In acelaşi timp presa Partidului Naţional Tărănesc este dirijată pentru a susţine pe stăpânii lui Antonescu în toate ocaziunile.Astfel„România Nouă"anul VII, nr.1o scrie:"Destinul a venit în ajutorul poporului german,trimiţând în fruntea lui pe Adolf Hitler,despre care nu numai germanul,nu numai prietenii

ci chiar şi adversarii recunosc că este un geniu militar şi politic". Ziarul "Vestul" din 9 Noembrie 1940, scria:"Generalul Antonescu este tot un trimis al Providenţei în treburile româneşti". Iar „România" din 9 Octombrie 1940, scria:"Azi tot românul doreşte ca noul regim să răuşească şi să-şi realizeze programul său principal. Drept consecinţă nici un bun român nu va face nici cel mai mic neajuns guvernului, cu atât mai puţin nu va fi ingăduit cuiva să torpileze bunele intenţii ale guvernului, sau să saboteze opera de regenerare a acestuia". Complectarea o face Hohbeanu Boilă în ziarul "România Nouă" nr.10 care scria:"Dar recunoaşterea Germaniei nu se datoreşte unei diplomaţii geniale şi succeselor militare ale armatei germane, ci politicei interne pe care a făcut-o Hitler. Felul cum a procedat Hitler şi cum au acţionat germanii, poate fi dat ca exemplu pentru toate popoarele şi în primul rând pentru poporul român". La 28 Mai 1941 Sever Bocu declara:"Doi oameni concentrează astăzi în ei speranţele naţiunii: Iuliu Maniu şi generalul Antonescu. Să avem incredere în ei şi să ne rugăm zi şi noapte ca Dumnezeu să le ajute". Inainte de atacul criminal al lui Antonescu împotriva popoarelor iubitoare de pace ale Uniunii Sovietice, Ion Antonescu a ţinut la curent Partidul Naţional Tărănesc cu declanşarea acestui atac. In scrisoarea adresată de acuzatul Mihalache vice preşedintele Partidului Naţional Tărănesc, Tribunalului Poporului, cu ocazia procesului Antonescu publicată în ziarul "Dreptatea", el declara următoarele:"Cu câteva zile înainte de declararea războiului am fost chemat de dl. Ion şi Mihai Antonescu, spre a-mi propune să intru în guvern, ca vice preşedinte sau chiar preşedinte de consiliu. Cu acest prilej am aflat că Germania va declara războiu sovieticilor şi că România va merge alături de Germania. După începerea războiului criminal, acuzatul Iuliu Maniu în calitate de preşedinte al Partidului Naţional Tărănesc, cu depline puteri, trimite tuturor organizaţiilor Partidului, cunoscuta circulară în care spune:"Partidul Naţional Tărănesc împreună cu întreaga opinie publică, aprobă acţiunea militară întreprinsă şi aclamă cu însufletire rezultatele obţinute. Nu trebuie să facem nici un fel de greutăţi conducătorilor Statului, în orientarea căruia în treburile interne şi externe se observă hotărârea de a ţine seama de interesele Tării, independent de orice împrejurări politice". Aprobarea acestei agresiuni criminale împotriva U.R.S.S. şi susţinerea războiului de cotropire al lui Antonescu, este continuitatea politicei acuzatului Iuliu Maniu, care încă din anul 1940 intr'un interview acordat ziarului "Neue Free Presse" declara:"România este o spadă gata oricând şi capabilă să servească vechiul continent".

./.

...iaşi linie a sprijinirii războiului antonescian, acuza... Mihalache cere să fie primit ca voluntar pe frontul ... Răsărit, unde se consideră că este locul său. Colaborarea național-țărăniștilor cu clica criminală a lui Hitler, pentru susținerea războiului și pentru jefuirea bogățiilor Țării, rezultă din faptul că la posturile importante de conducere din Industria Metalurgică și Chimică, producătoare de armament și muniţiuni pentru armatele lui Hitler și Antonescu, - apar fruntașii național țărăniști ca: Mihai Popovici la uzinele "Titan Nadrag Calan" și "Petroșani"; Sever Bocu la uzinele "Reșița", Herman Goering Werke", Nestor Badea la „Astra Vagoane"; Chiță Popp la "Societatea Mărășești" și "Valemberg România"; Ion Răducanu la "Solvay" și "Schenker"; Romulus Boilă la "Nitrogen"; Ion Hudiță la "Garajele Mihăescu"; Ilie Lazăr la "Cooperativa Ardeleană" și alții și înfine acuzatul Ion Mihalache își procură prizonieri de războiu sovietici pe care îi exploatează la moșiile sale până la venirea armatelor sovietice în Țară.

Pentru calcule politice meschine, acuzatul Iuliu Maniu, a căutat să întârzie încheerea armistițiului, deși încă din Aprilie 1944, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. adresase un apel României de a rupe cârdășia cu Hitler, oferind condițiuni favorabile de armistițiu. In această privință Mihai Antonescu la proces a declarat: "Trebuie să vorbesc deschis, pentrucă acum este momentul să vorbesc deschis. Eu am avut impresia întotdeauna că, dl. Maniu prefera să facă negocieri cu alții și nu cu U.R.S.S. Adevărul este că, în condițiunile venite dela Cairo prin dl. Stirbey, nu se prevedea clauza privitoare la Transilvania, în timp ce condițiunile trimise de Inaltul Comandament Sovietic prin Stocholm, cuprindea clauza retrocedării Transilvaniei". Acuzatul Maniu s'a opus încheerii armistițiului, dar cu toată opunerea sa și fără participarea lui efectivă, armistițiul s'a încheiat.

Desamăgit că armistițiul nu s'a încheiat așa cum a dorit el, după 23 August 1944 folosind prezența în guvernele Sănătescu și Rădescu, a unei majorități reacționare compusă din naționali-țărăniști și liberali brătieniști, acuzatul Iuliu Maniu și complicii săi sabotează mobilizarea resurselor naționale în vederea ducerii războiului anti-hitlerist. Importante forțe ale Armatei nu iau drumul frontului rămânând în inactivitate în Țară și în special în Bucuresti, pentru a fi folosite la înăbușirea demonstrațiilor populare, care cereau venirea la putere a unui guvern democrat. Calomniile împotriva regimului democrat încep să apară din ce în ce mai susținute, din primele zile a venirii la conducerea Țării a guvernului popular de sub președinția dr. Petru

./.

Groza. In fruntea tuturor forțelor reacționare din Țară, se situează Partidul Național Țărănesc și desfășoară o campanie de ură și ațâțare împotriva regimului democratic din România. In acest scop speculează demagogic situația grea creiată în urma războiului și a celor doi ani de secetă și încearcă să arunce răspunderea pentru toate greutățile ivite asupra guvernului. Se pun în mișcare toate mijloacele, inclusiv difuzarea de știri și zvonuri false. Partidul Național Țărănesc, devine centrul de concentrare a tuturor elementelor legionare, antonesciene și colaboraționiste, precum și a celor ce se temeau de reformele populare anunțate prin programul de guvernare al guvernului dr. Petru Groza. Prin propaganda pe față și pe sub ascuns Partidul Național Țărănesc încearcă să întrețină o atmosferă de ură și discordie între națiunile conlocuitoare, căutând să ridice atacurile politice la un potențial cât mai înalt. Acțiuni violente și teroriste au loc în București și în restul Țării căzând victime omenești din rândurile luptătorilor pentru democrație. Dezordinele dela Malaxa sunt conduse de acuzatul Ilie Lazăr, care se servește de elemente legionare, intrate în organizația muncitorească a Capitalei, ca: Iambru, Bercaru și alții. Cu ajutorul acestor elemente Partidul Național Țărănesc, încearcă să spargă unitatea clasei muncitoare din Frontul Unic Muncitoresc. La 8 Noembrie 1945 acuzatul Iuliu Maniu a organizat actele de violență și huliganism, cari se soldează cu asasinarea mișelească a 9 muncitori și cu demonstrații anti-semite și șovine. Alegererile parlamentare dela 19 Noembrie 1946, au fost folosite de acuzatul Iuliu Maniu pentru scopurile sale complotiste. In toate județele și comunele au fost creiate așa zisele "Comitete de apărare a Alegerilor", sub conducerea cărora s'au săvârșit 96 de atacuri, asupra secțiilor de vot; au fost distruse urnele electorale; au fost devastate localurile de vot de grupuri de șoc special organizate. Atacuri ale acestor grupuri de șoc au avut loc în județele: Arad, Argeș, Baia, Bihor, Brăila, Brașov, Caraș, Covurlui, Dâmbovița, Dolj, Făgăraș, Hunedoara, Mureș, Muscel, Năsăud, Putna, Rădăuți, Râmnicu Sărat, Roman, Romanați, Sibiu, Someș, Tecuci, Teleorman, Târnava Mică, Timiș Torontal, Turda, Tutova, Vâlcea și Vlașca. Prin propaganda scrisă și orală Partidul Național Țărănesc folosește metodele sale obișnuite de calomnie, minciună și falsificarea faptelor, cu scopul de a induce în eroare opinia publică a Țării. Impreună cu celelalte partide din opoziție, creiază în timpul campaniei electorale și în ziua alegerilor, o stare de tensiune politică în Țară, pe care acuzatul Iuliu Maniu și Ion Mihalache și complicii lor încearcă, să o folosească în scopurile lor criminale, pentru a da o lovitură forțelor democratice ale Țării.

./.

documentele,actele şi declaraţiile făcute în cursul cercetărilor,precum şi din interogatoriile acuzaţilor şi depoziţiile martorilor făcute în instanţă,s'a stabilit în mod clar şi indubitabil că aşa zisa activitate legală a Partidului Naţional Ţărănesc,precum şi întreaga lui propagandă scrisă şi orală,avea de scop nu numai subminarea autorităţii guvernului şi împiedicarea realizării măsurilor sale luate în vederea învingerii greutăţilor şi redresării economice,dar şi încercarea de a pregăti opinia publică în vederea realizării,în condiţiuni mai uşoare,a planurilor criminale ale complotului împotriva Statului. Ziarele editate de Partidul Naţional Ţărănesc "Curierul", "Ardealul", "Patria", "Dreptatea" şi altele sunt pline de insinuări perfide şi calomnii la adresa guvernului democratic.Astfel ziarul "Patria" din 27 Februarie 1946 profeeră ameninţări la adresa forţelor democratice din ţară:"Ne vom face socotelile şi încă foarte curând", ziarul "Dreptatea",care,după cum declară acuzatul Carandino,martorul comandor Cioroiu,era un instrument de luptă de linia I-a de stradă,chiemă direct la răscoală.In nr.36 din 10 Aprilie 1946 scrie următoarele:"Cei mulţi şi buni au ajuns la limita răbădării,paharul s'a umplut şi revolta începe să nu mai poată fi stăpânită".Iar la 20 Aprilie 1947 acelaş ziar "Dreptatea" în numărul său 65 scrie:"Protestând cu toată vehemenţa şi dăm un ultim avertisment".Linia de conduită a acestui ziar precum şi a întregei prese de partid,era trasată şi imprimată de acuzatul Iuliu Maniu,aşa cum a reeşit şi din desbaterile procesului.Acuzatul Carandino a declarat în timpul cercetărilor şi în instanţă următoarele:"Tonul de critică vehementă al ziarului şi linia de atac împotriva guvernului şi a regimului dela 6 Martie 1945,era imprimat de conducerea partidului şi anume personal de dl.Maniu". Ziarul "Dreptatea" oficiosul Partidului Naţional Ţărănesc,avea un rol deosebit de activ în realizarea planurilor conspirative ale acuzaţilor Maniu,Mihalache şi complicilor lor,reflectând în coloanele sale planurile partidului în vederea creerii tensiunei necesare. In nr.28 din 29 Ianuarie 1947 ia atitudine împotriva reformei agrare în numărul său din 14 Februarie 1947 împotriva producţiei de tractoare în Ţară,în numărul său din 2 Martie 1947 pentru încheeri de împrumuturi străine,în loc de a desvolta industria proprie din ţară.In numărul său din 27 Mai 1947,ziarul "Dreptatea"publică un articol sub titlul "Cântecul de lebădă",în care scrie:"Ce interese generale sunt promovate,când

./.

toate interesele regimului gravitează spre o încurajare şi o întărire permanentă a industriei grele, împotriva intereselor generale ale Ţării, cari cer o respingere de plano a politicei de industrializare agricolă, potrivnică caracterului specific ţărănesc". Acest articol oblindeste politica de infeodare a Ţării româneşti capitalului străin, ale cărui interese le-a reprezentat întotdeauna Partidul Naţional Ţărănesc, prin menţinerea României în situaţia ei de Ţară agricolă înapoiată, lipsită de industria grea. In scopul de a slăbi unitatea, disciplina şi capacitatea de luptă a armatei, ziarul "Dreptatea" publică o caricatură ofensatoare la adresa celei mai eroice unităţi a armatei române, care s'a evidenţiat în cursul războiului anti-hitlerist, Divizia Tudor Vladimirescu. Caracterul tendenţios şi violent al ziarului "Dreptatea" a fost subliniat prin declaraţiile fostului director al ziarului Nestor Badea şi a fostului redactor Popescu Mehedinţi, care au fost audiaţi ca martori în proces. Martorul Popescu Mehedinţi a mai adăugat că faptul că acest ziar nu publica probleme în legătură cu evreii şi cu ungurii din România, manifestările mai importante din U.R.S.S., de notă poziţia anti-semită, şovină şi anti-sovietică a Partidului Naţional Ţărănesc, imprimată acestui ziar, oficios al Partidului.
La o conferinţă de presă ţinută în 1946, acuzatul Iuliu Maniu a declarat următoarele: "Am ascultat cu interes expunerea luminoasă a bătrânului Tory şi mă declar de acord cu Statele Unite ale Europei". Această declaraţie a acuzatului Iuliu Maniu, se situează perfect pe linia de conduită a Partidului Naţional Ţărănesc, aderent al politicei reacţiunei internaţionale într'un front împotriva Uniunii Sovietice. Necesitatea pentru România de a se alătura Statelor Imperialiste, în cazul unui nou războiu, s'a întreţinut de acuzatul Iuliu Maniu şi complicii săi, printr'o campanie de intimidare, în care se vântura pericolul bombei atomice şi a altor mijloace de distrugere în massă. In acelaş timp se ducea o propagandă intensă pentru un nou războiu mondial.
Urmărind drumul parcurs de acuzaţii Iuliu Maniu, Ion Mihalache şi ceilalţi acuzaţi, se desprinde clar din succesiunea activităţii lor politice, că a fost un drum al trădării intereselor legitime ale poporului român, drum ce s'a încheiat cu un complot criminal cu colaborarea cercurilor imperialiste ale unor state străine. Procesul ce s'a desfăşurat în faţa instanţei,

./.

... masca depe figura "omului dela Bădăcin",care în ... cariera lui politică a dus o politică de duplicitate de trădare a intereselor poporului,împingând pe colaboratorii săi politici în acţiuni trădătoare,pentru a fugi de riscuri şi răspunderi,se retrage în umbră şi răspunde impeturbabil "n'am fost eu la guvern"," a fost fratele Alexandru Vaida sau Mironescu".

Procesul de faţă încheie un capitol trist în istoria politică a Tării românesti,urmând ca prin sentinţa ce se va pronunţa,să se pună capăt pentru totdeauna oricăror încercări criminale împotriva intereselor poporului.Acuzatul Iuliu Maniu şi complicii săi - Statul Major al Trădării şi Crimei - trebuie să răspundă în faţa poporului pentru faptele lor.Ii acuză asasinaţii dela Lupeni şi Griviţa,îi acuză cei îngropaţi cu lanţuri în ţărâna dela Doftana,îi acuză cei masacraţi la Iaşi şi la stânca Rosnovanului,îi acuză cei căzuţi pe câmpiile Uniunii Sovietice,împinşi într'un războiu nedrept,îi acuză cei asasinaţi în comuna Apărătorii Patriei,în Piaţa Palatului la 8 Noembrie 1945, îi acuză cei masacraţi în lagăre şi în închisori,îi acuză mamele,văduvele şi copii orfani,îi acuză milioanele de oameni ai muncii cărora le pregătea moarte,lanţuri şi robie. Pentru lanţul de crime şi asasinate pe care le-au comis nu există pedeapsă destul de gravă prevăzută de legi.Pedeapsa cea mai grea este mult prea uşoară,pentru toate crimele şi nelegiurile ce le-au comis.In concluziuni dl.procuror militar colonel Stanciu Constantin,cere Tribunalului Militar,să aplice maximum de pedeapsă,arătând ca această pedeapsă o doreste întregul popor român,care luptă să-şi asigure o viaţă mai bună şi fericită.

Orele fiind înaintate,preşedintele pentru repausul judecătorilor şi al acuzaţilor,suspendă şedinţa la orele 1,15 noaptea,astăzi 4 Noembrie 1947,până la orele 9 dimineaţa,azi 4 Noembrie 1947,când se vor relua desbaterile în continuare.

Sedinţa dela 4 Noembrie 1947 orele 9 dimineaţa:

Sedinţa publică fiind deschisă şi Tribunalul Militar,fiind în aceiaşi compunere,preşedintele a ordonat introducerea acuzaţilor cari s'au prezentat în faţa instanţei asistaţi de apărătorii lor aleşi şi din oficiu ca şi în şedinţa precedentă.După identificarea acuzaţilor preşedintele a dat cuvântul în continuare reprezentanţilor Ministerului Public.

./.

Dl.prim procuror militar colonel magistrat Georgescu Alexandru,având cuvântul,în ce privește chestiunea de drept, arată că Tribunalul a ascultat ampla și documentata expunere a actului de acuzare,că a auzit depozițiile acuzaților,cari recunosc faptele ce le-au comis și pentru cari au fost deferiți Justiției; că Tribunalul a verificat cu toată atențiunea vastul material documental,material care după părerea D-sale constituie tot ce poate fi mai complect și mai convingător ce a servit vre'odată în Justiție,ca probe în dovedirea unei infracțiuni și cari cu toată strădania depusă de acuzați de de banca apărării,nu a putut fi înlăturat,căci în acest caz ar fi trebuit să se nege adevărul reeșit din el,adevăr ce nu poate fi răsturnat prin nici un argument de logică și mai puțin de un argument juridic.Că activitatea nefastă și criminală a acuzaților este așa de nezdruncinabil dovedită,încât sarcina acuzării apare numai ca o recapitulare a celor desbătute aci.Ea vine să sistematizeze toate faptele săvârșite,cari puneau în pericol Siguranta Statului,suveranitatea și independența lui și se poate spune chiar existența Statului.
In lumina acestor fapte,așa cum ele rees din voluminoasele dosare ale acestui epocal proces,precum și din desbaterile ce au avut loc în fața instanței și cari nu au făcut decât să complecteze cercetările preliminare,analizează textele de lége ce trebuiesc aplicate și sancțiunile hotărâte de legiuitor pentru asemenea fapte.

Astfel dl.prim procuror militar susține că toți acuzații,cu excepția unuia singur, sunt trimiși în judecată pentru complot și codul penal prin art.227 consideră complot faptul când două sau mai multe persoane,de comun acord,au luat hotărârea de a săvârși vre'una din crimele prevăzute în art. 184 - trădare - 186 - războiul(civil) contra Statului - 2o7 - suprarea ordinei constituționale - 21o - răsvrătire - 211 - insurecția armată. Că această infracțiune este considerată ca o crimă contra Sigurantei interioare a Statului în legătură cu crima contra Sigurantei exterioare a lui.Complotul este caracterizat prin aceea că el pedepsete și simpla hotărâre luată de două sau mai multe persoane,fără existența unui început de executare,fără acte preparatorii și de execuție.Susține că organizarea și conducerea acestui complot, îndreptată împotriva Statului,revine acuzatului Iuliu Maniu,care: 1/. intră în legătură cu agentii organelor de spionaj american Hall și Hamil-

./.

prin acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti,împuternicitul său,cu scopul creerii de organizaţiuni conspirative pentru o lovitură de Stat violentă,complectate cu armament,echipament,fonduri din afară.S'au creiat în Ţară organizaţiunile clandestine enumerate în actul de acuzare şi expuse în rechizitoriu,cercul profesional militar,planul de organizare al armatei,trecerea membrilor la activitate pe teren,înarmarea,fiecare om să aibă acasă armă şi raniţa,oameni de baricade aşa cum s'a arătat în depoziţiile acuzaţilor Ion Mihalache,colonel Stefan Stoika,lt.colonel Stătescu Dumitru şi martorul,general Stoika Grigore.In străinătate avea scopul creerii unui guvern opus celui legal din Ţară,trimiterea lui Grigore Niculescu Buzeşti,legăturile cu Grigore Gafencu,Alexandru Cretzianu şi Constantin Vişoianu;complectarea grupului cu cei ce urma să plece şi anume Ion Mihalache,Nicolae Penescu, Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr; o armată cu legionari şi criminali de războiu.Sub ordonarea acestui comitet secret care urma să devină guvern,puterilor străine conform înţelegerii acuzatului Maniu cu Burton Berry în toamna anului 1946.Probe: "Minuta", depoziţiile acuzaţilor şi martorilor,scrisorile primite din străinătate.Elementele componente ale art.227 C.P: 1/. o hotărâre luată. 2/. de comun acord de două sau mai multe persoane. 3/. în scopul de a comite vre'una din infracţiunile enumărate în text,cele trei aliniate. 4/. cu intenţii,adică urmărind în mod voluntar şi conştient scopul delictos al săvârşirii acestei infracţiuni.Analizând spre a se vedea dacă aceste elemente sunt îndeplinite prin activitatea dusă de acuzatul Iuliu Maniu,susţine că aşa cum a expus activitatea acestuia se poate spune că: 1/. hotărârea a fost luată atunci când a trimis pe împuternicitul său acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti să ia contact şi să trateze în numele său cu agentii străini în scopul arătat. 2/. hotărârea a fost luată în comun de mai multe persoane şi s'a constatat că între toţi cei trimişi în judecată a existat un perfect acord. 3/. scopul a fost bine şi sistematic expus cu ocazia relatării faptelor. legătura cu reprezentanţii unor puteri străine, creiarea de organizaţiuni clandestine de soc,tentativa de creiarea a unui guvern fantomă în străinătate şi a unei armate peste frontieră.4/. intenţia delictuoasă reese

din voința cu care aulucrat,conștienți de scopul propus,au activat în vederea acestui scop urmărind și prevăzând finalitatea., criminală propusă.Așa dar toate elementele componente necesare existenței crimei de complot sunt îndeplinite și de această gravă faptă se fac vinovați 18 din acuzații trimiși în judecată.

II. Acuzatul Iuliu Maniu mai este trimes în judecată pentru infracțiunea de trădare prev.pen.de art.184 punctul 1. partea finală din C.P.Această infracțiune face parte din capitolul crimei contra Siguranței exterioare a Statului și diferă fundamental de cele contra Siguranței interioare,atât din punct de vedere obiectiv cât și din punct de vedere subiectiv.Obiectiv crimele contra Siguranței exterioare a Statului,sunt mult mai grave decât celelalte,pentrucă cele din'tâi tind să distrugă independența sau siguranța națiunii,cele de al doilea sunt datorită acelora cari în dorința de răsturnare a unor instituțiuni sociale sau guvernamentale,întrebuințează mijloace violente.Subiectiv,infracțiunile contra Siguranței exterioare a Statului,implică desconsiderarea celei mai esențiale datorii de fidelitate,care leagă orice național de țara sa,ceace corespunde unei profunde imoralități.In spețe noastră,acuzatul a căutat să știrbească și să suprime independența națională.Cari sunt aceste fapte,s'a vorbit aci și instanța a putut constata din următoarele acțiuni: la consfătuirile avute de Grigore Niculescu Buzești,împuternicitul lui Iuliu Maniu cu reprezentanții americani,s'a hotărât înființarea în străinătate a unui organ de conducere al organizațiunilor subversive,conspirative,puse sub control american.Aceasta trebuia să aibă caracterul unui guvern, opus celui legal din Țară.El constituia una din cele mai importante etape,în realizarea acțiunei ce se plănuia.Pentru scopul urmărit a intrat în legătură cu Gafencu la Berna,cu Bianu la Londra, Augustin Popa la Roma și Cretzianu,echipă pe care după perfectarea înțelegerii cu reprezentanții serviciului de spionaj Hall și Hamilton,o complectează cu Grigore Niculescu Buzești și Constantin Vișoianu,pe care îi trimete clandestin în străinătate.Tot conform acestei înțelegeri,Iuliu Maniu organizează fuga din Țară a altor membrii importanți din partid și anume a acuzaților: Ion Mihalache,vice președinte, Nicolae Penescu secretar general, Nicolae Carandino directorul ziarului "Dreptatea",oficiosul partidului și Ilie Lazăr,membru marcant al partidului,în vederea complectării a acestui așa zis guvern.In Septembrie 1946 concomitent cu tratativele duse prin Grigore Niculescu Buzești cu Hall și Hamilton,Iuliu Maniu personal trata cu Burton Berry șeful Misiunei Americane în România,creiarea acestui guvern

fantomă în străinătate.Cu ocazia acestor tratative s'a hotărât înființarea unei armate în străinătate,care la momentul oportun să acționeze concomitent cu acel din Țară și să înlesnească trecerea trupelor străine în Țară. Activitatea trădătoare a sa,se complectează prin trimiterea peste frontieră a acelui memoriu confecționat de secretarul partidului și întocmit ca o consecință a înțelegerii din casa Stirbey și care a servit lui Grigore Gafencu la acțiunea dusă de acesta la conferința de pace dela Paris și grație cărei acțiuni s'a impus României condițiunile extrem de grele în tratatul de pace. Examinând elementele componente ale acestei infracțiuni, arată că sunt: 1/. Orice faptă săvârșită de un român. 2/. Cu intențiune frauduloasă,adică urmărind în mod voluntar și conștient,scopul final delictuos.3/. De a știrbi independența Statului.Ori,din cele expuse Iuliu Maniu, cu voință și intențiune frauduloasă a hotărât creiarea unui guvern și a unei armate subterane în străinătate,activitate complectată prin acțiunea dela conferința de pace.Că probele sunt: "Minuta", "Memorandum", "Aide Memoire", și depozițiile acuzaților Ion de Mocsony-Styrcea,Radu Niculescu Buzești, Victor Rădulescu Pogoneanu,Vasile Serdici, Ion Mihalache și Nicolae Penescu din dosar.

III. In ceace privește crima de trădare prevăzută în art.186 al.2 din C.P.,dl.prim procuror militar arată că este suficient să amintească legătura directă a acuzatului Iuliu Maniu cu Burton Berry și indirectă cu Hall și Hamilton prin Grigore Niculescu Buzești,în vederea creierii unei armate clandestine în străinătate,care la momentul oportun să activeze alături de trupele străine,înlesnind pătrunderea lor pe teritoriul național.Ca probe arată declarația inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea, care a spus că trupele străine vor fi ajutate să pătrundă pe teritoriul Țării.

IV. Privitor la tentativa de suprare a ordinei constituționale prevăzut în art.2o7 C.P.comb.cu art. 96 - 99 C.P.arată ca elemente că: 1/. Hotărârea de a comite acte de violență. 2/. Cu scopul de a schimba forma constituțională a Statului sau de a instiga pe locuitori să se ridice în contra puterii constituționale a Statului.3/. Cu intențiune frauduloasă,adică să urmărească în mod voluntar

./.

şi conştient scopul delictuos al săvârşirii infracţiunii. Că în speţă toate aceste elemente sunt îndeplinite în acţiunile întreprinse de către acuzatul Iuliu Maniu.

V. Cu privire la crima de răsvrătire prevăzută în art.21o C.P., arată că în speţă a fost o instigare după cum se vede din cele ce urmează: conform hotărârii luate în consfătuirile avute în casa Stârbey, cu reprezentanţii serviciului de informaţii american Hall şi Hamilton, cercul profesional militar era transformat în organizaţie militară conspirativă, după directivele date de acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache. In acest scop în toamna anului 1946 membrii acestui cerc, cari până atunci erau înscrişi şi activau numai la centru, primesc dispoziţiuni să se înscrie pe circumscripţii. Se intenţiona prin aceasta începerea unei activităţi pe teren cu propagandă printre militarii din cadrul disponibil şi pătrunderea acestei propagande chiar în cazărmi printre cei activi, cu scopul creerii de unităţi de soc, spre a fi folosite drept forţă armată în realizarea loviturii de Stat preconizate. Sfaturile lui Ion Mihalache cu ocazia conferinţei dela centru a cercului profesional militar, ca fiecare om să aibă arma şi raniţa pregătite acasă şi să fie format ca om de baricadă, învederează scopul final adică acel al războiului civil, deci răsturnarea regimului democratic prin violenţă. In plus întocmirea planului de organizare al armatei subterane, la ordinul lui Iuliu Maniu, de generalul Stoika Grigore, predat de acesta prin acuzatul Serdici, după ce este studiat îi este restituit acestuia cu dispoziţiunea să fie predat consilierului Melbourne dela Misiunea Americană. Studierea şi predarea planului fără adnotări şi modificări din partea acuzatului Maniu, echivalează cu aprobarea categorică a conţinutului şi cu o totală edificare a sa cu caracterul lui în vederea scopului urmărit. Caracterul de clandestenism imprimat de conducerea cercului profesional militar, a fost sesizat de o parte din membrii cercului, unii din ei părăsind organizaţia. In plus s'au dat dispoziţiuni de acuzatul Penescu, pentru creerea de nuclee favorabile Partidului Naţional Ţărănesc, prin tineretul militar sub conducerea lui Mituş Ionescu. Elementele componente sunt: 1/. Instigarea locuitorilor. 2/. In scopul de a provoca războiu civil şi 3/. Cu intenţii frauduloase. Toate aceste elemente cerute de lege sunt îndeplinite şi susţine că ele rees din următoarele probe: planul de organizare al armatei, declaraţiile acuzaţilor colonel Stoika Stefan, lt.colonel Stătescu Dumitru, Vasile Serdici, Nicolae Penescu

xx ./.

şi depoziţiile martorilor general Negrei Gabriel, general Stoika Grigore şi slt. Walter Paul.

VI. Insurecţie armată prevăzută în art.211 C.P., arată că această infracţiune, înrudită cu cea din art. precedent, răzvrătirea, poate fi examinată odată cu aceasta, ţinând seama de următoarele fapte complectatoare: acuzatul Ion Mihalache conformându-se planului general conceput de acuzatul Iuliu Maniu, organizează secţiile militare din Ţară, numind şefi de organizaţii ofiteri membrii şi membrii de partid, toţi elemente anti-democratice şi foşti în mişcări de dreapta. Propaganda în unităţi prin manifeste şi agenţi pentru a întreţine o permanentă stare de insurecţie. La aceste organizaţii s'au găsit un vast material adunat în scopul urmărit, adică acela de creeri de trupe înarmate în contra puterii Statului. Elementele componente sunt: 1/. Organizarea sau punerea la cale a altora să organizeze trupe înarmate. 2/. Cu intenţiune frauduloasă de a provoca insurecţia contra puterii Statului. Susţine că toate aceste elemente sunt întrunite în cazul în speţă.

VII. Instigarea la trădare prin necredinţă prevăzută de art.12o C.P. comb. cu art.19o C.P., arată că această infracţiune este deasemenea complect dovedită şi reaminteşte legătura directă a acuzatului Iuliu Maniu cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, urmaşul acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti, omul ce fusese lăsat să-l înlocuiască pe acesta, după fuga lui în străinătate. Arată că este suficient analizarea declaraţiilor acuzaţilor Florin Roiu, Emil Oprişanu, Camil Demetrescu, Emil Lăzărescu şi Vasile Serdici, pentru a se vedea vastul material secret, scos din arhiva Ministerului de Externe, material ce a fost predat, parte din el acuzatului Maniu, parte trimis acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti şi altor componenţi ai grupului din străinătate, iar parte predat unei misiuni străine, pentru a se vedea gradul de conrupţie la care ajunsese aceşti funcţionari ai unei instituţii de Stat, în care nu a pătruns încă spiritul adevăratei democraţii. Că elementele componente le va examina la grupul privind infracţiunile acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu.

VIII. Instigarea la încercarea de trecere frauduloasă a frontierei prevăzută de art.12o C.P. comb. cu art. 579 C.J.M. La această infracţiune arată că s'a văzut felul cum

s'a organizat această încercare de fugă dela Tămădău și cum a fost dejucată. Deasemenea s'a auzit scopul pentru care a fost plănuită această fugă, crede că nu mai este necesar să insiste asupra ei. Faptele sunt prea evidente pentru a putea fi răsturnate. Serviciul de informații și vigilența autorităților au funcționat perfect, ajungându-se la descoperirea acestei tentative și aceasta nu poate fi tradusă cu o atragere în cursă așa cum se încearcă a se spune de către acuzați.-

Acuzatul Ion Mihalache, Vice Președintele Partidului și înlocuitorul șefului, a participat în calitatea ce a avut-o la complotul conceput și organizat de șef al cărui colaborator direct era. Nu a fost străin de nici o activitate a partidului și aceasta se constată din tot ce s'a desbătut aci, Maniu nu avea secrete față de el, o spune acuzatul Radu Niculescu Buzești, ca deținând aceasta dela fratele său Grigore.

Activitatea sa se suprapune și se identifică cu toată activitatea acuzatului Maniu. Legătura cu agenții străini, cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu și oamenii acestuia, cu grupul de peste frontieră, cu organizarea unui serviciu de informații economic, politic și militar, participarea la realizarea planului de răsturnarea prin violență a regimului actual organizarea de centre de rezistență, creierea așa zisului corp profesional militar cu aparență legală, dar cu activitate practică clandestină - subversivă, îndemn la trecere pe teren și la înarmarea fiecărui om, arme și ranițe acasă, oameni de baricadă, unități de șoc, organizații militare pe județe cu șefi militari, întocmirea planului general de organizarea armatei, întocmitede către generalul Grigore Stoika la îndemnul și instrucțiunile lui, constituirea de guvern fantomă în străinătate culminând cu încercarea de fugă din Țară, pentru completarea acestui guvern de trădători în afară, în scopul colaborării cu mișcarea subversivă din interior; toate acestea coroborate cu activitatea acuzatului Maniu și a celorlalți coacuzați, sunt suficiente pentru a trage concluzia că toate încriminările ce i se aduc sunt pe deplin dovedite, așa cum s'a arătat în analiza faptelor și textelor privitoare pe acuzatul Iuliu Maniu. Textele ce urmează a fi aplicate sunt: art.227 al.2 și 3 C.P. comb. cu art.104 al.1, 186, 207, 210 și 211 C.P., pentru tentativa de surparea ordinei constituționale, art.210 și 221 C.P. pentru răsvrătire și insurecția armată; art.579 C.J.M. pentru încercarea de trecere frauduloasă a frontierei.-

Acuzatul Nicolae Penescu, trimis în judecată pentru

./.

..e de complot şi încercare de trecere frauduloasă a frontierei ..te fostul secretar general al partidului, deci s'ar putea spune şeful de stat major, organul prin care porneau toate dispoziţiunile şefilor, la cari se canalizau toate activitaţile partidului şi care era în curent cu tot ce se plănuia în forurile statutare ale partidului. După cum s'a vazut în planul complotului, a avut însărcinarea să recruteze elemente pentru organizaţiile subversive în curs de pregătire, mărind numarul membrilor organizaţiilor militare cu ofiţeri din cadrul disponibil şi activ. Organizarea tineretului militar era dirijată de el personal, prin Mituş Ionescu. Memoriile calomniatoare şi inexacte asupra situaţiei din Ţară, erau întocmite de el în ordinul acuzatului Maniu şi predate misiunilor străine americană şi engleză din România, prin acuzatul Serdici Vasile. In calitatea pe care a avut-o a adunat date care erau comunicate apoi lui Grigore Gafencu şi grupului din strainătate, în scopul creerii aşa zisului guvern din străinătate şi acceptă ordinul acuzatului Maniu, de a fugi din Ţară, pentru a completa grupul complotiştilor din afară, în vederea restaurării prin violenţă a regimului actual, acţiune ce este întreruptă de arestarea dela Tămădău.- Elementele componente ale infracţiunilor au fost analizate, iar probe sunt următoarele: r cunoaşterea acuzatului Penescu, declaraţiunile acuzaţilor Vasile Serdici, Iuliu Maniu, Colonel Stoika Stefan, Ion Mihalache şi martorul sublt. Walter Paul, cum şi procesul verbal de confruntare cu Penescu.-

Acuzatul Nicolae Carandino, fostul şef al presei şi director al ziarului "Dreptatea" oficiosul Partidului Naţional Ţărănesc, membru în delegaţia permanentă, în calitatea sa şi urmând directivele date de acuzatul Iuliu Maniu, a dus prin ziare o campanie vehementă împotriva guvernului, caracterizată printr'o critică subiectivă plină de ură şi de adevăruri calomnioase.-

Dovadă toate articolele din ziarul "Dreptatea" ce au fost menţionate aici. Urmator planului acuzatului Maniu pentru creierea complotului, acuzatul Carandino este acela care ţine cuvântări aţâţătoare, cu losinca: "Rezistaţi", tocmai scopul urmărit de complotişti. Participarea sa la complot se evidenţiază prin încercarea de fugă din Ţară, cu scopul complectarii grupului complotist Grigore Niculescu Buzeşti, Constantin Vişoianu, Alexandru Cretzianu, Grigore Gafencu, etc. şi încadrării sale în lupta partidului dusă în străinătate contra regimului democrat din România, împreună cu acuzaţii Ion Mihalache, Nicolae Penescu şi Ilie Lazăr,

./.

" Inima şi mintea Partidului", aşa cum acuzatul Iuliu Maniu a spus martorului Constantin Gafencu.

Probe sunt mărturisile lui, declaraţiile acuzatului Maniu, ale acuzaţilor Ion Mihalache, Nicolae Penescu, declaraţia martorului Constantin Gafencu şi colecţia ziarului. Texte art.227 C.P. comb. cu art.184 al.1 C.P. şi art.207 C.P. pentru complot, art. 579 C.J.M. pentru încercare de trecere frauduloasă a frontierei.

Acuzatul Ilie Lazăr, prin însăşi participarea sa la încercarea de fugă din Ţara, curmată la Tămădău, se situează în cadrul complotului. A executat fără sovaire dispoziţiile acuzatului Maniu, care împreună cu agenţii străini Hall şi Hamilton, trebuia să trimită oameni de frunte în străinătate, spre a primi însărcinări în vederea scopului propus de complotişti: guvern cu sarcina de răsturnare prin violenţă a regimului democrat din Ţară. Activitatea complotistă a acuzatului mai este caracterizată prin organizarea şi conducerea grupului de muncitori ai partidului în masse de manevră cum a fost cazul dela Malaxa. Participarea sa la organizaţia teroristă "Sumanele Negre", proces în care a fost condamnat. Organizarea gărzilor "Iuliu Maniu", este opera sa ca şi caracterul şovin şi anti-democratic imprimat acestei organizaţiuni. Probe sunt: recunoaşterea sa, declaraţiile acuzaţilor Iuliu Maniu, Nicolae Penescu şi arestarea dela Tămădău. Texte: art.227 al.1, 2 şi 3 C.P., art.184 al.1 C.P., 207 C.P. şi art.579 C.J.M.-

Acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti, persoana de încredere a acuzatului Iuliu Maniu, la curent cu întreaga activitate complotistă a acuzaţilor Iuliu Maniu şi Ion Mihalache, ducea tratativele cu organele de spionaj străin Hall şi Hamilton, întocmind planul complotului contra Statului "Memorandum", pe care din ordinul acuzatului Maniu îl predă acestuia. Fugit în străinătate Grigore Niculescu Buzeşti, în conducerea grupului de complotişti de acolo, în vederea creerii guvernului fantomă, continuând a avea legături cu agenţii străini în vederea scopului propus. Probe sunt: declaraţiile acuzatului Maniu şi ale acuzaţilor Ion De Mocsony-Styrcea, Victor Rădulescu Pogoneanu, Radu Niculescu Buzeşti, apoi "Minuta", "Memorandum" şi scrisorile sale din dosarul cu documente. Texte: art.227, 184, 186, 207, 210, 211 C.P., art.207 comb. cu art.96 C.P., art.186 al.2 C.P. şi art.579 C.J.M.-

Acuzatul Grigore Gafencu, membru al complotului din străinătate, împreună cu acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti, Alexandru Cretzianu şi Constantin Vişoianu, activitatea lor tindea la răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România, cu ajutorul cercurilor imperialiste americane şi engleze. Următor dis-

pozițiunilor date de acuzatul Iuliu Maniu, a zădărnicit permanent și asidu încercările guvernului legal al Țării, de însănătoșire și progresare a politicei interne. Prin presă, prin legăturile cu agenți străini, a calomniat permanent regimul democrat actual și a căutat să obțină amestecul guvernelor străine în afacerile interne ale Statului Român. Cu ocazia conferinței de pace dela Paris, a presentat din partea acuzatului Maniu, acel memoriu, care a avut ca rezultat impunerea pentru România de condițiuni extrem de grele prin tratatul de pace. Probele și textele sunt aceleași ca și la acuzatul Grigore Niculescu Buzești și arătate mai sus.-

Acuzații Alexandru Cretzianu și Constantin Vișoianu, au aceleași capete de acuzare ca și acuzatul Grigore Gafencu. In plus transferarea de către acuzatul Constantin Vișoianu, pe timpul când era ministru de Externe, a sumei de 6 milioane franci elvețieni, banii Statului Român dela Ankara la Berna și punerea lor la dispoziția acuzatului Alexandru Cretzianu.

Din acești bani peste 3 milioane franci elvețieni au fost cheltuiți de către Alexandru Cretzianu și ceilalți din grupul din străinătate, în scopul și pentru realizarea complotului Bosé-rat. Probe și texte sunt la fel ca ceilalți în plus pentru Vișoianu Constantin și art.579 C.J.M.-

Acuzatul Victor Radulescu Pogoneanu, intim colaborator al acuzatului Grigore Niculescu Buzești, lăsat în Țară pentru continuarea activitații acestuia și om de legătură cu acuzatul Iuliu Maniu, în timpul când Grigore Niculescu Buzești, se afla în Țară, a dat directive grupului de complotiști din străinătate, din ordinul acestuia, iar după fuga sa a organizat legăturile lui Maniu cu acest grup, prin personalul misiunilor americane și engleze din România. In Septemvrie 1946, a participat cu acuzatul Grigore Niculescu Buzești la tratativele duse cu reprezentanții serviciului de spionaj american.- După plecarea lui Grigore Niculescu Buzești, a organizat un sistem permanent de sustragerea documentelor secrete din arhiva și camera de cifru a Ministerului Afacerilor Străine, personal și prin instigarea acuzaților Florin Roiu, Camil Demetrescu, Emil Oprișan și Emil Lăzărescu, funcționari ai acestui departament, documente ce au fost predate grupului complotist din străinătate și reprezentanților misiunilor americane și engleze din România. Probe sunt: recunoașterea sa și declarațiile acuzaților Emil Oprișan, Camil Demetrescu, Radu Niculescu Buzești, Ion De

./.

Mocsony-Styrcea, Emil Lăzărescu și Florin Roiu. Texte: art.227 C.P. comb.cu art.184,186,207,210 și 211 C.P., art.190 C.P.comb.cu art.120 C.P., elementele constitutive fiind pe deplin intrunite.

Acuzatul Emil Oprișanu, funcționar la Ministerul Afacerilor Străine, a acceptat sugestia acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu și a sustras și transmis acestuia și acuzatului Florin Roiu, documente și informațiuni secrete, telegrame cifrate etc. care au fost date reprezentanților misiuniloe americane și engleze din România. O parte din documente au fost transmise de el acuzatului Alexandru Cretzianu, pentru a servi acestuia la desăvârșirea complotului. Participarea sa la complot se complectează cu stabilirea (lui) la Paris, a unei legătură cu acuzatul Alexandru Cretzianu, transmițându-i acestuia informațiuni secrete de Stat, iar pentru a comunica cu complotiștii din Țară a intocmit un supra cifru, transmițându-l acuzatului Emil Lăzărescu. A ajutat pe acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu să sustragă o cantitate apreciabilă de documente, in cinci valize, cari nu s'au mai inapoiat toate la Minister și o parte din ele au fost distruse, iar altă parte a fost trimisă peste frontieră. Probe sunt: mărturisirea lui și declarațiile acuzaților Florin Roiu, Emil Lăzărescu și Camil Demetrescu. Texte art.227 al.1 și 2 C.P.comb.cu art.184 al. 1 C.P. și art.190 C.P. Elemente constitutive: 1/. funcționari publici; 2/. care cu intenții 3/. transmite sau divulgă in total sau in parte pe orice cale, unul sau mai multe documente, 4/. unui guvern străin, agenților săi sau oricărei alte persoane, fără calitate de a lua cunoștință de ele; in speță sunt intrunite.

Acuzatul Florin Roiu, funcționar la Ministerul Afacerilor Străine in Direcția Cifrului, a fost colaboratorul acuzatului Grigore Niculescu Buzești și după fuga acestuia din Țară, a continuat să conlucreze cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu. Această colaborare și conlucrare nu trebui privită ca o activitate cu caracter inofensiv, colegial, ci sub acela criminal in ințelesul textului de lege și in contra intereselor Statului. El cunoștea existența complotului, panta clandestinismului și subversivității pe care pornise Partidul Național Țărănesc, precum și drumul ce-l luau documentele secrete sustrase din Ministerul Af. Străine. Activitatea sa nu se limita numai de a procura acuzatului Pogoneanu documente secrete, ci el le și preda din ordinul acestuia agenților străini. Acuzatul recunoaște și enumără aceste documente. Memoriul lui Grigore Gafencu prezentat la conferința de pace dela Paris, o analiză a situației interne făcută de Grigore Niculescu Buzești, studiul asupra situației economice și textul complect al acordului economic dela Moscova, cu anexele secrete, studiul asupra stabilizării și protocolul incheiat la Belgrad. Probe

./.

sunt: mărturisirile sale, declarațiile acuzaților Victor Rădulescu Pogoneanu, Emil Oprișanu și ale martorei Cecilia Pogoneanu. Texte: art.227 al.1 și 2 C.P., comb.cu art.184 C.P.și art.19o C.P. Elemente constitutive fiind deasemenea întrunite.

Acuzatul Emil Lăzărescu, funcționar la Ministerul de Externe cu gradul de consul în Direcția Cifrului, acceptând să lucreze cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, deși cunoștea caracterul subversiv al acțiunii acestuia și al prietenilor săi din Țară și străinătate, înseamnează că a aderat în totul la această acțiune, care în fond nu era decât complotul care se plănuia pentru lovitura de Stat prin violență, după cum reiese chiar din declarația sa. In vederea scopului propus, a procurat acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, informațiuni din Ministerul de Externe și după plecarea lui Emil Oprișanu dela Cifru, a continuat să dea complotiștilor posibilitatea de a lua cunoștință de conținutul telegramelor cifrate. A mai ajutat pe Victor Rădulescu Pogoneanu, la arderea unor documente ce acesta le sustrăsese din Ministerul Af. Străine, în timpul când funcționa acolo. Acuzatul Oprișanu i-a transmis un supra cifru dela Paris, cu care să-și cifreze informațiile ce urma să i le transmită și pe care Oprișanu le preda lui Cretzianu și Gafencu. Probe sunt: mărturisirea sa și declarațiile acuzaților Victor Rădulescu Pogoneanu și Emil Oprișanu. Texte: art.227 și 184 C.P.

Acuzatul Camil Demetrescu, funcționar în Ministerul Afacerilor Străine, prin activitatea sa a ajutat acțiunea complotiștilor participând la întocmirea actului de împuternicire transmis de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, acuzatului Grigore Niculescu Buzești din ordinul lui Iuliu Maniu și pe care personal obținuse semnăturile celor doi șefi de partide din opoziție. Pentru a înlesni viitoarele treceri peste frontieră a complotiștilor, acuzatul Camil Demetrescu a sustras un pachet cu formulare de pașapoarte diplomatice, pe care acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu le-a scos din Ministerul de Externe în valizele de cifru. Probe sunt: declarațiile sale și ale acuzaților Victor Rădulescu Pogoneanu și Florin Roiu. Texte: art.227 C.P. comb.cu art. 184 C.P., art.121 C.P. comb.cu art.19o C.P. și art.23o al.2 C.P.

Acuzatul Vasile Serdici, membru marcant în Partidul Național Țărănesc, a participat la complot prin transmiterea de informațiuni în directă legătură cu complotul, misiunilor străine din Țară. A asistat pe acuzatul Maniu făcând oficiu de translator de

./.

limba engleză la toate convorbirile pe care aceasta le-a avut cu agenţii străini şi cu reprezentanţii misiunilor engleze şi americane din Ţară, Burton Berry. In calitate de şef al presei străine a partidului, a primit ordin dela Iuliu Maniu să transmită unor misiuni străine orice informaţii i-ar interesa şi în executarea acestui ordin a transmis informaţiuni cu caracter militar, economic. In expunerea faptelor s'au arătat cari sunt aceste informaţiuni. Producţie U.D.E., situaţia colectării cerealelor şi repartizarea lor date asupra felului aplicării reformei agrare, date asupra convenţiei sovieto-române, date asupra extracţiei petrolului, gazului metan. Deasemenea a primit dela acuzatul Maniu planul de organizarea armatei, întocmit de generalul Stoika Grigore, cu spusele: "Dă-l diplomatului străin interesat", lucru ce a făcut predându-l consilierului Melbourne dela Misiunea Americană. Prin oficiul de tranzlator, a putut fi la curent cu toată acţiunea de subminare a Statului, guvern clandestin în străinătate, organizaţii subversive în Ţară, sustragere de documente secrete. Conform dispoziţiunilor acuzatului Iuliu Maniu şi-a alcătuit o reţea de informatori, pe care i-a instigat să-i procure informaţiuni cu caracter secret, din diferite instituţii de Stat. Probe sunt: declaraţiile sale şi ale acuzaţilor Iuliu Maniu, Nicolae Penescu, Ion Mihalache şi colonel Stoika Stefan. Texte: art.227 C.P. comb. cu art.2o7 C.P. şi art.12o C.P. comb. cu art.19o C.P. Elementele constitutive sunt întrunite.

Acuzatul Radu Niculescu Buzeşti, însoţind pe fratele său Grigore Niculescu Buzeşti la casa Stirbey, a luat parte la consfătuirea acestuia cu agenţii unei puteri străine Hall şi Hamilton, deci era perfect la curent cu crearea complotului, a guvernului în străinătate, cu mişcarea de rezistenţă şi organizarea răzvrătirii şi insurecţiei din Ţară. Ca membru al partidului, a acceptat această activitate, a conlucrat la ea în vederea scopului final propus. Este cel ce ţinea o parte din legăturile acuzatului Iuliu Maniu cu fratele său Grigore Niculescu Buzeşti, primind şi transmiţând dela şi pentru acesta toată corespondenţa schimbată între ei. A transmis deasemenea mandatul de împuternicire dat de către cei trei şefi de partide de opoziţie de care s'a vorbit. Impreună cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a facilitat fuga în străinătate a acuzatului Constantin Vişoianu. Probe: declaraţia sa şi ale acuzaţilor Victor Rădulescu Pogoneanu, Ion De Mocsony-Styrcea şi Florin Roiu, iar texte: art.227 C.P., art.184, 186, 2o7, 21o şi 211 C.P.

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea, participând la întrevederile acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti cu agenţi străini Hall şi Hamilton, a cunoscut scopurile acestor întrevederi, el fiind la curent cu "Memorandumul" şi cu toate că şi-a dat seama că se pune

./.

la cale un complot contra Statului şi regimului democrat,nu a denunţat autorităţilor faptul şi pe autorii complotului.Probe: mărturisirea sa iar texte: art.228 C.P.

Acuzatul colonel în rezervă Stoika Stefan,membru al Partidului Naţional Tărănesc,preşedinte şi apoi prim vice preşedinte al cercului profesional militar,era după spusele sale creatorul acestui cerc.Omul de încredere al acuzaţilor Iuliu Maniu şi Ion Mihalache,i-a revenit misiunea de a pregăti şi organiza militarii din cadrul disponibil şi activ,pentru crearea unui organ principal al complotiştilor,în vederea răzvrătirii şi insurecţiei armată.Acest cerc trebuia să devină trupă de şoc, mărindu-se numărul membrilor până la 7ooo,comform presiunilor acuzatului Nicolae Penescu şi să treacă la activitate în teren, transformându-se în oameni de baricadă,cu arma şi raniţa aceasă, după dispoziţiile şi sugestiile acuzatului Mihalache,în conferinţa din Aprilie 1947. Impreună cu acuzatul Ion Mihalache,au luat măsuri pentru organizarea militară pe judeţe în toată Tara,a căror activitate era urmărită şi dirijată de acuzat.Deasemenea s'au luat dispoziţiuni pentru intensificarea propagandei în unităţile militare,cu scopul discreditării regimului actual şi aţâţarea spiritelor împotriva regimului democrat,în vederea planului stabilit de complotişti pentru realizarea răzvrătirei.Tot pentru pregătirea complotului,acuzatul colonel Stoika Stefan,a dat dispoziţiuni pentru culegerea de informaţiuni militare privind organizarea,instruirea şi dotarea unităţilor militare.Planul general de organizare al armatei,a fost întocmit înăuntrul cercului profesional militar,plan despre care s'a vorbit pe larg la expunerea în fapt şi care a fost transmis lui Melbourne; prevederea şi crearea unei armate în afară,care să colaboreze cu forţele subversive din interior la timpul potrivit.Probe sunt: recunoaşterile sale şi declaraţiile coacuzaţilor Ion Mihalache,Iuliu Maniu,Vasile Serdici şi Nicolae Penescu,cum şi depoziţiile martorilor general Stoika Grigore,general Negrei Gabriel,lt.colonel Ticuţă Mihăilescu, sublocot.Walter Paul şi plutonier Albu Gheorghe.Texte: art.227 C.P. comb.cu art.210,211 C.P.,iar elementele constitutive întrunite.

Acuzatul lt.colonel în retragere Stătescu Dumitru, membru al partidului şi al cercului profesional militar,casierul acestui cerc, activitatea sa este participarea la complot,el a cooperat cu acuzatul colonel Stoika Stefan,la atragerea în complot a militarilor deblocaţi şi activi,colaborează la întocmirea aşazisului plan de organizarea armatei şi era la curent cu scopurile

./.

pentru care a fost creiat acest plan. Probe sunt: mărturisirile sale şi depoziţiile martorilor general Stoika Grigore, general Negrei Gabriel, lt.colonel Ticuţă Mihăilescu, plut. Albu Gheorghe şi slt. Walter Paul. Texte: art.227 comb.cu art.21o,211 C.P.

Dl.prim procuror militar susţine că probele sunt făcute şi că acuzaţii au căutat ca prin martori să arate că nu ar fi vinovaţi. Că în materie penală asemenea probe sunt foarte sensibile şi slabe, pentrucă un inculpat poate să-şi propună martori ca să declare că-l cunoaşte ca om cinstit şi în acest sens poate să declare şi 2o de martori, că acuzatul este cunoscut ca om cinstit, dar toate acestea nu poate înlătura dovada că a comis faptul. Că deci este suficient probat şi toţi martorii apărării nu pot răsturna faptul, pentrucă martorii cunoşteau pe acuzat numai sub aspectul prieteniei, iar nu şi sub aspectul complotului. Apoi când cineva participă la un complot, desigur nu întrebuinţează tuturor acest fapt. Susţine că faptele reies din toate documentele prezentate cât şi din desbaterile urmate până în prezent. Toate aceste fapte se încadrează în texte de lege arătate prin îndeplinirea tuturor elementelor componente ale acestor infracţiuni imputate acuzaţilor.

In concluziuni dl.prim procuror militar colonel magistrat Georgescu Alexandru, solicită ca instanţa să examineze faptele, mărturisirile acuzaţilor, depoziţiile martorilor, documentele dosarului şi concluziile apărării şi să pronunţe o sentinţă dreaptă şi obiectivă, aşa cum aşteaptă tot poporul.

După aceasta preşedintele a dat cuvântul apărării după cum urmează:

Dl.avocat Constantin Paraschivescu Bălăceanu, decanul Baroului Ilfov, în apărarea acuzatului Iuliu Maniu, apărătorul lui din oficiu, declară că Baroul a înţeles să ia apărarea acuzaţilor în acest proces, răspunzând exigentelor de etică profesională. Recunoaşte că are o sarcină grea, din cauza multiplelor probleme şi a gradelor circunstanţei, cari planează în acest proces şi că a trebuit să sufere, să suporte, să fie influenţat de aceare grave împrejurări, cari au adus pe acuzaţi în faţa instanţei de judecată. Dar, în afară de acestea au fost şi împrejurări care au fost de natură să marcheze această greutate a apărării, împrejurări excepţionale în acest proces, referitor la însăşi ideia de apărare. Că a avut impresia la un moment dat, că s'a născut o conjuraţie contra apărării şi arată că este obligat să lămurească această problemă, nu numai pentru rolul apărătorilor din oficiu, dar pentru lămurirea unui adevăr. Acuzaţii şi în special acuzatul Iuliu Maniu, a apelat cum era şi natural, la colegii avocaţi solicitaţi să fie angajaţi în acest

./.

proces,dar ei au refuzat şi se pare că această selecţie a pornit şi pe consideraţiuni de prietenie politică.Acesti avocaţi au refuzat şi de aceea au fost chemaţi apărătorii din oficiu. După ce mulţameste instanţei pentru lagheţea cu care s'au pus la dispoziţie dosarele cauzei,arată că şi-a impus dela inceput o anumită linie de conducere,să nu transforme această bară intr'o tribună şi că va face incursiuni in domeniul faptelor, atât timp cât va fi necesar descifrării adevărului juridic numai in ceace priveste pe acuzatul Iuliu Maniu şi poate imixtiuni în situaţiile de drept ale celorlalţi coacuzaţi,dar numai în măsura în care va avea nevoie de profileze mai exact fizionomia acuzatului Iuliu Maniu.Arată că acuzatul Maniu continuă şi de data aceasta să fie in fruntea piramidei,dar de această dată in fruntea piramidei infracţiunilor din acest proces,onoare pe care crede că n'a revendicat-o niciodată.Din aspectele procesului,n'au fost de natură să schimbe prea mult primele date ale lui.A observat însă câteva caracteristici in acest proces,la care nu se aştepta şi înţelege să circumscrie aceste caracteristici,numai la apărarea clientului său Iuliu Maniu. Cu ocazia interogatoriului acuzatul Nicolae Penescu la caracterizat pe Maniu dictator cu adăugirea ironică,că avea surâsul pe buze şi mănuşi in mână.A fost pus in faţa unui semn de intrebare.A aşteptat ca a doua zi acuzatul Maniu să răspundă şi el pe acelaş ton despre Nicolae Penescu.Dar,spre stupefacţia generală Iuliu Maniu a răspuns că Nicolae Penescu secretarul general este un om de mare valoare şi un om de caracter.Această atitudine a avut-o şi faţă de acuzatul Serdici,care,urmând pe aceiaş linie de gândire a declarat contra lui Maniu criticându-l la cercetări.A avut un sentiment de destrămare sufletească,ceace n'ar fi vrut,pentru unitatea apărării.Nu acelaşi lucru s'a întâmplat cu ceilalţi acuzaţi şi in special cu Pogoneanu,care,a declarat că are stimă pentru Maniu.Această caracteristică a acuzatului Maniu a fost stabilită şi prin câteva declaraţii solemne,pe care acesta le-a făcut,care desigur au fost de natură,nu numai să lămurească,dar să ajute acuzarea.Astfel Iuliu Maniu a declarat că îşi ia întreaga răspundere politică a partidului.A fost desigur o uşurare pentru parchet şi pentru ceilalţi acuzaţi şi mai mult intrând in amănuntele infracţiunilor a spus cu privire la chestiunea Tămădău,că îşi ia exclusiv răspunderea in această privinţă arătând că Maniu nu este numai autorul moral,instigatorul,la această faptă,dar că el a spus că dacă nu s'ar fi realizat,sau dacă aceea asupra cărora a incercat suges-

./.

tia n'ar fi reuşit,ar fi plecat el singur.Deci chestiunea Tămădău este lămurită.In privinţa celorlalte puncte din actul de acuzare Iuliu Maniu răspunde negativ.Dar fiindcă această primă problemă angajată şi coluţionată duce la sancţiuni,roagă instanţa ca,plecând dela această dată a penalogiei criminale,să ţină seama că acuzatul Maniu are vârsta de 75 ani şi o disciplină a textului şi mai ales a aplicaţiunii lui,care a fi ţinută in seamă vârsta la aplicarea sancţiunei.Trecând la fiecare infracţiune in parte,dl.avocat Bălăceanu, enunţă că a fost un complot,care duce la muncă silnică pe viaţă şi este dovedit şi din punctul de vedere al apărării; in această privinţă nu face decât să expună toate stările de fapt şi de drept,cu toate dovezile,rămânând ca instanţa in cea mai desăvârşită obiectivitate, să ajungă la acea concluziune care intr'adevăr să facă să nască şi pentru judecată şi pentru judecaţi,acel sentiment de securitate,care stă la baza unei legitime hotărâri.Acuzatul Iuliu Maniu are o serie de fapte şi aceste fapte trebuie să fie înţelese in conţinutul lor, dacă sunt fapte penale propriu-zise sau fapte politice.Dela inceput se observă necesitatea de a defini conţinutul actului politic.Un om care a avut o activitate politică atâta timp cât a mers pe indicaţiunea unei discipline constituţionale,a putut să fie actor in comiterea unui act politic,fără a cădea sub incidenţa legii penale şi atunci observând cu stricteţea necesară unei bune judecăţi,depăşirea acestui cadru politic,să se vadă in ce măsură faptul nu este în consecinţa actului; faptele pot fi idependente prin el insuşi şi nu pot să aibă nici un fel de contigenţă cu legile penale şi rămân politice. Aceasta este o muncă anevoioasă.Acuzatul Maniu,după cum se vede in actul de acuzare,se plasează in centrul preocupărilor acuzării,aşezându-l in centrul împrejurărilor de toate acele(acte) ramificaţiuni de conducere politică interioară,de conducere politică externă,de conducere in domeniul presei,de conducere în domeniul activităţii militare, toate acestea obligându-l pe Iuliu Maniu să răspundă la toate infracţiunile.Că deci este nevoit ca apărător,să intre in analiza fiecărei dispoziţii in parte şi că este obligat să arate după indicaţiunea acuzatului,că cele 9 puncte de acuzare,acuzatul nu şi le aprobă.Astfel se mulţumeşte numai să le citească,pentru ca nimic din primele date ale interogatoriului să nu rămână neacoperite.După ce dă citire celor 9 capete de acuzare,dl.av.Paraschivescu Bălăceanu,trece la crima de trădare,de care este acuzat Iuliu Maniu,prin acea incercare de ştirbire a independenţei,unde tentativa se pedepseşte.Trebuie deci ca atenţia să fie incordată asupra acelor elemente constitutive ale infracţiunii şi in special asupra acelui dol specific infracţiunii,fără de care

./.

nici infracţiunea,mai puţin tentativa nu poate să formeze obiectul de preocupare penală.Acuzatul Maniu prin interogatoriul său, el însăşi cu privire la probe,recunoaşte anumite stări.Citind aceste recunoaşteri arată că este necesar findcă pe cel mai elementar mod,pe recunoaşte,discuţia este liberă şi consecinţele posibile,dar pe nerecunoaştere,necoroborate aceste nerecunoaşte vis-a-vis de celelalte,necoroborate cu intregul sistem de dovezi,nu pot duce la rezultat destul de eficient.In afară de problema Tămădău,Iuliu Maniu a recunoscut că a dat actele lui Serdici pentru legaţia străină,că a dat dispoziţii lui Carandino pentru atac contra regimului; a fost de acord ca deputaţii naţional ţărănişti să nu participe la lucrările Parlamentului; că a fost de acord cu retragerea din guvern a lui Emil Hatieganu,că a primit scrisori dela Cretzianu,scrisori menţionate în răspuns la interogator şi infine că a indicat ca preşedinte la secţia militară pe generalul Negrei.Celelalte puncte nu au fost recunoscute.Pe matematica profesională a apărării,este obligat să ceară Parchetului dovezi in celelalte probleme.Dacă le-au adus sau nu,in ipoteza afirmativă să se vadă care este valoarea lor cu privire la persoana primului acuzat şi din punct de vedere cel mai important al procesului,complotul.Nevoia de a lămuri această problemă in amănunţime s'a simţit,intrucât a observat dela inceput că această problemă a dovezii nu i-a dat certitudine.A observat însă faptele care sunt de natură să indice şi judecata instanţei şi incriminaţiunea Parchetului şi anume,a găsit în dosarul de documente,acte de natură,oricare ar fi situaţia de apărător şi acuzat,acte care sunt de natură să lovească în demnitatea noastră de cetăţeni şi să ofenseze prestigiul şi interesele Statului Român,acte rezultate din dovezile Parchetului. Citează din aceste acte articolul din ziarul "La Romanie Independante" dela 1 Septembrie 1947,care are in plin plan figura acuzatului Maniu şi in care se găsesc o serie intreagă de mărturii de necredinţă faţă de Statul Român,aduse de acuzaţii din străinătate,cari au atacat şi atacă dela distanţă conchizând că au scăpat din România. Dacă nu cumva prin jocul normal al legăturii ideilor,partea adversă,Parchetul,trecând la vina acelora,a fost nevoit să caute oarecare similitudine cu situaţia acuzaţilor de astăzi,de aceea înţelege să ridice această problemă pe acelaşi sentiment de obiectivitate insuşirii.Aceştia eşiţi prin mijloace frauduloase din Ţară,au înţeles să aibă această atitudine,dar sancţioneaeste în art.184 C.P.privind pe românii din străinătate,cari comit asemenea fapte.Chiar şi unii din martorii apărării cum a fost martorul Călin Botez,a manifestat acelaşi sentiment de dispreţ contra tuturor acelora cari au părăsit Ţara.Mergând mai departe cu privire la această infracţiune dl.apără-

tor reține cum rezultă și din expunerea Parchetului,necesitatea stabilirii câmpului noțiunei însăși de trădare și legea în art. 23 încearcă să pună o destincție,tocmai diferențiind crima de drept comun,de cea politică și în art.23 legiutorul a înțeles să facă această dinstictiune între crima de drept comun și crima în domeniul materiei politice.In alt capitol care este de natură să prindă pe acuzatul Maniu în această infracțiune,este mandatul dat lui Grigore Niculescu Buzești,de către acuzatul Maniu, care a fost semnat concomitent și de ceilalți doi șefi de partide din opoziție.Urmează a se stabili dacă a fost o valoare,o recomandație,sau a fost un concert între cele trei partide prin reprezentanții lor de a împuternici pe un ins în străinătate și această primă ipoteză trebuie să stabilească cum a fost concertul lor și apoi să se vadă dacă acest concert are numai o latură politică sau una penală,fiindcă suntem puși în fața unor situații antinomice,divergente.In instanță Constantin Titel Petrescu,a declarat că a semnat și el alături de ceilalți.Dacă instanța va considera că ține de uzanță politică aceasta,de uzanță diplomatice, va spune că este un mandat,o recomandație și va scoate din incidența legii penale această problemă,dacă va constata din contră că acest mandat era o încoronare a unei opere,începutul de executare sub forma art.184 C.P.,cu totul va fi alta situația.In orice caz apărarea spune și instanța dispune,dar care a se cerceta acest caz de o așa mare importanță,care se poate pleda prin natura lui pe circumstanțele care l-au prilejuit,în consecință care au atins,ale acestui act,fiind de natură să zguduie puțin judecata în cercetarea obiectivă a adevărului.Grija pe care a depus-o doctrina în această privință,plecând dela toate aceste circumstanțiale probleme a făcut ca și la noi și în Franța și Italia,comandamentul,doctrina,să existe în atragerea atenției Franței,asupra stabilirii acestui dol.Citește din Geraud tratatul de drept penal la pagina 519 despre trădare și arată că face aceasta în scopul de a lămuri instanța,pentruca hotărârea ei și la lumina arătărilor apărării să fie cât mai veridică.Cu privire la acuzația din art. 186 C.P.,înțelegerea cu agenții străini,arată că aci există o primă dovadă,acea trasă dintr'o dispută,dar nu din disputa între Iuliu Maniu și Burton Berry,ci cea mai sesizantă dispută dintre Iuliu Maniu și Vasile Serdici.Deci două relatări divergente urmând ca instanța să vadă pe care o reține.Dacă prima relatare acea dintre primul acuzat și șeful misiunei americane nu poate să servească drept document suficient,cel puțin prin recunoașterea făcută

./.

tă,sau mai bine zis prin acuzarea lui Serdici către Maniu, instanța și Parchetul au dovezi suficiente în această privință.Dar această formă nu negativă,dar nici pozitivă,care se pretează la două discuțiuni contra zicătoare cum pot ele să găsească adevăratul drum și al rațiunei juridice dși al adevăratului drum al simțului juridic.In acest caz legea dă deslegare.Când un acuzat acuză pe celălalt,cum e cazul din disputa Serdici-Maniu urmează a se vedea dacă este suficientă această acuzare formală atât de ușoară,aproape insezizabilă, că fraza pronunțată de unul se referă la starea de fapt și de drept trătită,sau fraza pe care o pronunță celălalt se referă la un început de executare sau la o manifestare a forului intern,care nu dă nici un felmde sesizare obiectivă faptului.In această privință textul art.144 pr.p.stabileste criteriul de discriminare.Acuzatul Serdici a acuzat pe acuzatul Maniu că a păşit la o executare,trasă din dispozițiunile art.184 C.P.și anume că a avut intențiunea,un început de executare și a fost suficient de categoric în această determinare,că până la data când acuzatul Serdici apare în boxă,n'a observat nici cea mai mică înclinațiune de desistare din partea acuzatului Maniu,dată acestui fapt și conform art.144 pr. p.,mărturisirea și arătările inculpatului făcute cu ocazia declarațiile,interogatoriilor și confruntărilor,pot servi ca probă în Justiție dacă sunt coroborate cu fapte și împrejurări de natură a susține cele arătate.Acuzatul Maniu a suferit multe trădări în viața sa politică și deci una sau două în plus nu mai contează,dar în orice caz declarațiile acuzatului Serdici,izolat luate,nu poate constituisingure dovada și urmează ca Parchetul să arate și instanța să vadă dacă în această privință este bine edificată și cari sunt legile date care împreună cu aceste declarații ale lui Serdici duc la aplicațiunea în cauză a sancțiunii.Un alt act recunoscut de acuzatul Maniu,de natură să servească de piedestal acuzării,este scrisoarea lui Maniu dela acuzatul Grigore Gafencu,menționată la pagina 65 dosar documente,privind complotul.Aceasta este o dovadă recunoscută,necondestată,unde se cunoaște și emițătorul și destinatarul scrisorii.Stabilite aceste prime condițiuni trebuie să se vadă și fondul scrisorii și citind scrisoarea se opreste la punctele cari din discuția generală poată să ducă la o îndoială,sau în orice caz la acel început care să fie îndrumător în stabilirea și în acest sector a complotului.A doua scrisoare recunoscută de acuzatul Maniu este cea dela pagina 68 dosar documente și trimi-

./.

să tot de Grigore Gafencu, privitor la problema conferinţei de pace la Paris discutată şi de Parchet, pe care deasemenea o citeşte. In ultima scrisoare aceea dela pagina 83 semnată de Gafencu, se găsesc din contră menţiuni care sunt de natură nu să servească o parte din această infracţiune, ci o parte de natură politică, deci Gafencu nu prea a fost ascultat şi in privinţa eficienţei acestei scrisori, citează din codul de instrucţie criminală volumul 4 Faustin Hellie, pagina 512. Referitor la corespondenţa dintre acuzatul Maniu şi grupul din străinătate, pe care se sprijină o parte din acuzaţiuni, dl. avocat Bălăceanu arată că nu se poate pune bază pe scrisori, că nu sunt decât o conversaţie scrisă care nu exprimă decât impresiuni fugitive, instantanee, câteodată chiar mincinoase. Aceste scrisori ale lui Grigore Gafencu, ca să constituie pilonii in fundamentul hotărârii, crede că este necesar ca alături de ele să fie şi alte acte cari să ducă intr'adevăr la condamnare.
In privinţa divulgării de ştiri şi acte secrete prevăzute la art. 19o C.P. arată că nu a auzit că Maniu a fost actor in vre'o stare sustragere. El a putut să fie instigator, beneficiar al acestor sustrageri, dar nici Parchetul şi nici actul de acuzare şi nici discuţiile orale, nu au fost de natură să-l situeze pe Iuliu Maniu in calitate de actor in această lucrare. El are o activitate lăturalnică, dacă se va dovedi faptul insuşi. Este o chestiune prejudicială privitor la apărarea lui Maniu: să se stabilească intâi faptul sustragerii cu indeplinirea tuturor condiţiunilor pe care le prevede legea şi in urmă dacă se va stăpâni această infracţiune, se va găsi fie că Iuliu Maniu a beneficiat de acest fapt, fie că el, aşa cum acest proces il situează, a fost printr'o atitudine a lui autor moral sau instigator. Citează declaraţia martorului Eugen Filotti referitor la destinaţiunea dată actelor secrete sau mai puţin secrete. Deasemenea citează articolul 99 C.P., care discriminează dispoziţiunile din art. 19o C.P. şi dacă infracţiunea a ajuns la imposibilitate, infractorul nu suferă consecinţele. S'a realizat şi din acest punct de vedere al dispoziţiunilor din art. 99 C.P. această exigenţă a textului, s'a exercita de către coacuzaţii din Ministerul de Externe, o continuare a daptului de rapt şi a făcut ca acest rapt să-şi producă efectele dincolo de această infracţiune de drept comun? In această privinţă se observă in situaţia lui Maniu, plasându-l in calitate de autor moral şi instanţa să cerceteze dacă a existat o legătură directă intre Maniu şi fiecare dintre ceilalţi acuzaţi, dacă această legătură a fost personală şi nemijlocită, adică din proprie iniţiativă, cu intenţiunea de a comite această infracţiune şi dacă in condiţiunile legii, acuzatul Maniu a benefi

./.

ciat de aceste acte, şi să mai treacă în judecata instanţei tocmai din cauza numărului mare de acuzaţii, în această privinţă şi acea problemă a responsabilităţii prin cascadă, cum se spune, dacă dela unul a trecut la altul dela acesta mai departe, fiecare ce gravitate a avut, findcă una este gravitatea faptului comis de acela care sustrage actul şi alta este responsabilitatea aceluia care primindu-l dela primul, face pe transportorul faţă de al treilea, ştiind sau neştiind ce cuprinde actul. In ceace priveşte celelalte acuzaţiuni patru, cinci, şase şi următoarele, în problema privitoare la surparea ordinei constituţionale, arată că suntem în plin câmp de apreciere, după cum în plin câmp de apreciere suntem şi în infracţiunea prevăzută de art.227 C.P. privitor la complot. Nu se cere nici un act preparator, nu se cere nici un început de executare şi de preparaţie şi nu se cere findcă legea a înţeles să pedepsească totul. Deci nu poate apărarea să ceară să se facă această dovadă. Acolo unde însă cere în mod imperios ca această dovadă să se facă, este în privinţa stabilirii chiar a acelei simple hotărâri de a complota. Suntem în plin vag al dovezilor. Cere în special în privinţa complotului, cea mai desăvârşită solicitudine şi aceasta nici pentru apărare nici pentru acuzaţi şi pentru respectul legii. Cu privire la ultimele infracţiuni instigare la înarmare şi organizarea de trupe înarmate, există şi aici două situaţiuni divergente, produse pe de o parte de presupuşii şefi ai acestor organizaţii şi pe de altă parte de dovezile aduse de martorii acuzării. Un singur exemplu ilustrează această apărare şi anume generalul Stoika Grigore şi comandorul Cioriu Mircea, care au făcut declaraţiuni extraordinare că nu au raportat nimic lui Maniu. Au venit însă ceilalţi martori ai acuzării Steanţă şi Paliacu, care au spus că au predat rapoarte regulat lui Maniu. Dacă din această cauză nu cumva rezultă acel sentiment de îndoială, care să creeze acel institut de drept "indubio pro reo" şi deci să se înlăture acuzatul din această incidenţă a legii. Prin aceasta arată că cere foarte puţin, de a se înlătura aceste infracţiuni subiecente, infracţiunii principale, încât dacă rămâne principala infracţiune, toată munca a fost de prisos. Trebuie avut în vedere că în acest început de organizare de trupe armate, pentru a provoca o insurecţie în contra puterilor unui stat, urmează a se găsi nu numai un plan de generalizare, nu numai o pluralitate de persoane, dar trebuie să se găsească acel concert fraudulos între toţi acei cari au concurat la aceste infracţiuni. Nu ştie dacă a fost un mister acest proces, nu ştie dacă

./.

părţile au avut unele atitudini,unii faţă de alţii,a văzut că acuzaţii s'au acuzat între ei numai pentru anumite fapte şi nu s-au acuzat şi pentru altele,veridice sau nu,nu ştie în orice caz dacă şi de data aceasta şi în privinţa aceasta,acuzatul Maniu este iarăş primul.Repetând că nu răspunde decât disciplinei profesionale,obligaţie pe care o are de adevărată datorie cetăţenească,pentru toţi acei cari cad sub unghiul penal al legii,cere a se face ca această hotărâre a instanţei să dea şi pentru judecată şi pentru cei judecaţi ca şi pentru toată opinia publică,acea certitudine a obiectivităţii şi a comprehensiunii.

Orele fiind înaintate,preşedintele pentru repausul judecătorilor şi acuzaţilor,suspendă şedinţa la orele 13 până la orele 16,30,astăzi 4 Noembrie 1947,când se vor relua desbaterile în continuare.

Şedinţa dela 4 Noembrie 1947 orele 16,30:

După deschiderea şedinţei publice,Tribunalul fiind în aceiaşi compunere,preşedintele a ordonat introducerea acuzaţilor, cari s'au prezentat în faţa instanţei,sub pază şi fără fiare,asistaţi fiind de apărătorii lor aleşi şi din oficiu ca şi în şedinţa precedentă,iar după identificare preşedintele a dat cuvântul în continuare apărării,după cum urmează:

Dl.avocat Grigore Dobrovici,apărător numit din oficiu, în apărarea acuzatului Ion Mihalache,după ce mulţumeşte instanţei pentru felul cum a înţeles să pună la dispoziţie apărării dosarele şi arată că dl.avocat Paraschivescu Bălăceanu,a făcut consideraţiuni generale asupra prezenţei şi rostului apărătorilor din oficiu în proces,arată că recunoaşte că are o sarcină grea ca apărător al acuzatului Ion Mihalache,faţă de cascada învinuirilor,care apasă pe umerii acuzatului,faţă de actul de acuzare şi lupta inegală între acuzare şi apărare,fiindcă recunoaşte că acuzarea are în mână un vraf de documente,iar apărarea argumente. După ce enumără capetele de acuzare arătând că nu face o expunere amănunţită a probelor şi pieselor din dosar,întrucât ele au fost relevate şi analizate de Parchet,arată că acuzatul Ion Mihalache recunoaşte că a încercat să fugă în străinătate.Nu poate nega realităţile acestui proces şi în special bogatul material documentar aflat pe masa Tribunalului şi care structural formează eşafodajul acuzării,material care urmează a fi examinat de instanţă spre a pronunţa o sentinţă dreaptă şi morală.Inainte de a face expunerea capetelor de acuzare,dl.prim procuror a făcut un tablou al acuzatului Mihalache,ca fost ministru de Interne în Guvernele Mironescu şi Vaida,că el poartă răspunderea măcelului dela Grivi

./.

că a fost sfetnic al Regelui Carol,că a întreținut legături personale cu Hitler și Musolini,că a sprijinit regimul lui Antonescu și războiul hitlerist,participând personal pe frontul de Răsărit ca voluntar,dar că acest portret și aceste antecedente nu ne interesează deoarece instanța nu este chemată să judece aceste fapte ci numai pe acele din actul de acuzare.Trecând la capetele de acuzare dl.avocat Bobrovici, arată că sunt cinci pe care le citește și din cari acuzatul Mihalache nu recunoaște decât cel prevăzut de art.579 C.J.M. chestiunea Tămădău.Coacuzatul Maniu a spus că l-a trimis să informeze străinătatea.Acuzatul Mihalache în declarația dela pagina 97 și în instanță,a declarat că avea de gând după ce va pleca din Țară în Turcia,în Elveția,în Franța și poate în Anglia,va proceda "văzând și făcând" după posibilități,iar actul de acuzare spune că intenționa să fugă în străinătate spre a forma un așa zis guvern în emigrație.Acuzatul Mihalache recunoaște încercarea de fugă,rămâne ca instanța să vadă care este versiunea justă referitor la scopul acestei plecări. Acuzatul neagă că ar fi dat dispozițiuni pentru elaborarea unui plan de organizare a armatei,în forma în care el s'a redactat și se află la dosar,dar negațiunea care însă este desmințită de confruntarea făcută între Mihalache și colonel Stoika, precum și de declarația martorului general Grigore Stoika.Măsura în care acest plan antrenează responsabilitatea parțială sau totală a acuzatului Mihalache,este un fapt lăsat la aprecierea instanței.Este și o prezumție a Parchetului în acest proces, fiindcă în afară de acel plan de organizare militară,care este în dosarul de documente,toate celelalte documente dela dosar, zdrobitoare pentru unii acuzați,nu au nici o contigență cu acuzatul Mihalache."Memorandumul", "Minutele" și notele acelea de conversații dintre complotiști și scrisorile aflătoare la dosar,nici una din ele nu se referă la persoana lui Mihalache. Dl.prim procuror a spus că faptele acestea sunt dovedite,că acuzatul avea cunoștință de complot și de toată activitatea subterană și subversivă a acuzatului Maniu,susținând că Mihalache era mâna dreaptă a lui Maniu și că nu este admisibil să nu fi avut cunoștință de această activitate subversivă.După cum a spus și acuzatul Penescu,secretarul general al partidului,acuzatul Maniu făcea o politică înaltă cu străinătatea,peste capul membrilor celorlalți din partid,cari nu aveau cunoștință despre aceasta.

Întrebarea s'a pus dacă avea sau nu cunoștință Mihalache și Parchetul a spus da,s'ar putea însă să nu fi avut și prezumția aceas-

./.

ta a Parchetului ar fi valabilă, fiindcă pot fi folosite prezumţiile de instanţă în formularea convingerilor potrivit art.184 din Pr.P., dar numai în măsura în cari sunt consecinţe logice, trase din stări sau împrejurări cunoscute, dacă sunt de natură a conduce la aflarea adevărului şi se pare că nu s'au evidenţiat cari sunt împrejurările cunoscute, de natură a conduce la aflarea adevărului în chestiunea complotului, în ceace priveşte pe acuzatul Mihalache. Instanţa urmează a cântări în ce măsură declaraţiile martorilor Cârje şi Genti, referitor la procurarea de informaţii economice, politice şi în special militare, cerute de Mihalache dela martori, pot constitui o piesă în acuzarea lui Mihalache.
In chestiunea de drept se referă la expunerea făcută de dl.avocat Paraschivescu Bălăceanu, întrucât acele texte cari se referă la acuzatul Maniu îl privesc şi pe acuzatul Mihalache. Dacă instanţa va reţine culpabilitatea acuzatului sub raportul infracţiunilor imputate, calificarea justă socoteşte că este acea prevăzută de art.227 C.P. cu referire la art.184, 196, 2o7, 21o şi 211 C.P., numai în limita acestor infracţiuni, deci complot. Textul acesta derogă dela principii generale în materie, întrucât sancţionează chiar simpla hotărâre, actele preparatorii. In concluziuni dl.avocat Grigore Bobrovici, care ca instanţa să cerceteze în mod obiectiv circumstanţele cauzei, să analizeze răspunsurile acuzatului, declaraţiile martorilor şi tot materialul documentar şi să facă operă de justiţie socială, aducând o sentinţă şi umană şi dreaptă.

Dl.avocat Vlad Dumitriu, în apărarea acuzatului Nicolae Penescu, după ce mulţumeşte instanţei pentru largheţa cu care a pus la dispoziţia acuzaţilor şi apărării dosarele cauzei şi a înlesnit pregătirea apărării ca şi pentru obiectivitatea conducerii desbaterilor, arată că în cazul nenorocir dela Apărătorii Patriei, agresiunea nu a avut la bază nici un scop politic şi că deci Nicolae Penescu pe atunci ministru de Interne, nu are nici o vină şi nu i se poate imputa nedemocratism. După această întâmplare după Noembrie 1944, Penescu s'a reintors în Barou şi împreună cu toţi prietenii din Uniune s'au întrebat cum este posibil ca un ministru demis, pentru motivele care atunci nu erau lichidate să poată sta în capul primului Barou şi în capul celui mai mare organ al Baroului. Dar Penescu nu numai că a stat şi a rămas până în Aprilie 1946, S'a vorbit în proces cu privire la tineret şi muncitori, dar în ziarul "Dreptatea" se găseşte comunicatul secretarului general Nicolae Penescu, care a interzis acestea deoarece ele căpătau la un moment dat un caracter zgomotos. Referitor la oamenii

./.

consiliilor de administrație,arată că Penescu,după cum se dovedește din actele depuse la dosar,salariul cel mai mare ce l-a primit dela Societatea„Erikzon"a fost de 10.000 lei lunar. Penescu este înfățișat ca un moșier,s'au adus și aici certificate că are o mică fermă de 30 hectare și că soția lui are asemenea o fermă model,pe cari comitetul agrar a cerut Ministerului de Agricultură din inițiativă personală să le mențină ca ferme model. Susține că nu sunt dovezi de vinovăție în contra lui Penescu.Crima de complot este infracțiunea cea mai delicată pe care o cunosc legislațiile penale.Trebuie să întrunească următoarele elemente: acordul între două sau mai multe persoane de a complota,hotărârea luată în scopul de a săvârși una din infracțiunile prevăzute în art.184,186 etc.din C.P.,hotărârea și dolul trebuiesc stabilite cu dovezi și nu cu prezumțiuni. la dosar există un act capital al acuzării: convorbirile din 18 și 30 Septembrie 1946,care au avut loc în str.Sofia nr.12 și în Palatul Știrbey,dar că este un lucru incontestabil că discuțiile care au dus la nașterea acestor documente,Penescu nu a participat.În aceste documente se fac recomandațiuni asupra secretului conținutului actului,asupra discreției cu care trebuie să se păstreze secretul desbaterilor și este de esența și a documentului și a activității din spatele documentului, cea mai totală discreție.Trebuie deci să se facă împotriva acuzatului dovada acordului că el avea cunoștință de acest complot.Actele preparatorii ale complotului constituesc o agravantă.Prezumțiile trase din activitatea lui Penescu,nu pot constitui elementele infracțiunii.Se impută lui Penescu că a elaborat memorii calomnioase,destinate celor trei mari puteri,cari au provocat tensiune în aceste state și în România.Martorii și acuzații au arătat că memoriile erau opera celor trei partide,că la național-țărăniști ele erau aprobate de birou și de delegația permanentă,erau date reprezentanților în România a celor trei mari puteri și șefului guvernului,că ele nu aveau nimic calomnios și nu erau de natură să provoace intervenție străină.Ele însă sunt anterioare complotului deci nu pot constitui prezumțiuni.Penescu n'a participat la complot,nu sunt nici acte preparatorii,fiindcă nu sunt consecutive complotului.Memoriile confidențiale erau făcute de Iuliu Maniu și nu erau arătate lui Penescu.Acuzarea nu se poate baza pe spusele lui Penescu,că în Mai 1946 Maniu i-a cerut lucrările făcute de liberali pentru conferința păcii.Martorul Romniceanu a declarat că aceste lucrări apărau drepturile României, nu erau contra guvernului și sunt anterioare complotului,deci aceiași situație ca și memoriile.Activitatea organizatorică a lui

Penescu la secţie militară este tot atât de inexistentă. Acuzarea invocă declaraţie colonelului Stoika şi a martorului sublt. Walter Paul. Primul a declarat că a reproşat lui Penescu că Partidul Naţional Ţărănesc, nu a atribuit un candidat la alegeri secţiei militare şi Penescu i-a răspuns că are prea puţini membrii, iar al doilea că fostul secretar al lui Penescu avocatul Ionescu se ocupă de tineretul militar. Acestea însă nu sunt dovezi că Penescu a organizat secţia militară. Tămădăul este prezumţia principală că Penescu a cunoscut complotul şi a făcut un act pregătitor, dar contra acestei prezumţii sunt dovezi şi anume "Memorandumul" prevede că partidele nu trebuie să cunoască scopurile acţiunei in care ele vor fi angajate. Penescu nu face parte din nici un comitet prevăzute in "Memorandum", şi n'a cunoscut propunerea făcută de Iuliu Maniu lui Burton Berry şi nici mandatul dat de Iuliu Maniu lui Grigore Niculescu Buzeşti. Mihalache n'a discutat cu Penescu despre plecarea in străinătate şi nu a activat in sensul celor prevăzute in "Memorandum". N'a participat la secţie militară, ba Penescu a infrânat anumite tendinţe ale tineretului şi muncitorilor. El a cerut participarea deputaţilor naţionali-ţărănişti la lucrările Camerii. Penescu a voit să se ascundă sau să plece in străinătate, pentru a-şi apăra libertatea, aceasta fiind şi rostul informaţiunilor cerute lui Cioroiu. Totuş când Maniu i-a propus să plece a refuzat. In arhiva lui Penescu nu s'a găsit nimic compromiţător in legătură cu complotul şi cu acţiunea grupului Gafencu. Că deci nu se dovedeste participarea lui la complot şi că atunci când a plecat la Tămădău nu şi-a putut reprezenta scopurile acţiunei din "Memorandum".

In privinţa incercării de plecare din Ţară sunt fapte dovedite şi pe care nimeni nu le poate contesta sub acest aspect, dar susţine că această infracţiune de a pleca cu avionul depe izlazul Tămădău, nu se pedepseşte nici de art. 267 C.P. şi nici de art. 579 C.J.M.; susţine că nu sunt intrunite elementele principale, că Tămădăul nu este sub stare de asediu şi invocă constituţia din 1923 suspendată in Februarie 1938 şi starea de războiu din 1941, care a incetat fie prin conferinţe de armistiţiu, fie prin tratatul de pace. Că Tămădău nu este o frontieră, nefiind la extrema limită a teritoriului Ţării şi conform convenţiei internaţionale, Statul are suveranitatea asupra spaţiului atmosferic, care coincide cu teritoriul naţional, iar trecerea frontierei aeriene care se confundă cu acea fizică se face numai prin punctele desemnate pe hărţile aeronautice. Ori Tămădăul este in interiorul Ţării, el nu

./.

poate fi asimilat cu un punct de frontieră şi textul art. 579 C.J.M. prevede ca element trecerea peste frontieră. Susţine că Penescu a încercat să plece din Ţară din cauza temerii justificată, de arestarea lui inerentă, fiind unul din cei mai ameninţaţi, arătând şi atentatul suferit la Pitesti din care cauză a stat în spital trei luni. In actul de acuzare se afirmă că plecarea lui s'ar datora intenţiei de a informa străinătatea într'un anumit sens, dar această afirmaţie se sprijină numai pe declaraţia martorului Ciorioiu, declaratie care variază şi deci nu se poate pune bază pe aceasta. In legătură cu punctul 6 din actul de acuzare, susţine că e dela sine înţeles că secretarul general nu trebuia să înfăptuiască cele ce i se impută, dar el a activat, era într'adevăr cel care executa ordinele partidului în opera de organizare de congrese, adunări, liste alegeri, o muncă care nu se mai sfârseste aşa cum de altfel se petrece cu toţi secretarii generali. Cum nu s'a făcut în proces nici o probă pentru punctele dela 1 până la 4, cere achitarea. Pentru punctul al 5-lea cerea circumstanţii atenuante. In concluziuni dl. avocat Vlad Dimitriu cere deci în principal achitarea, iar în subsidiar aplicarea articolului 126 C.P. sau în fine circumstanţe atenuante conform art. 157 C.P. şi suspendarea pedepsei conform art. 65 C.P. pentru a nu fi distrus, el desolaridându-se de actele clandestine ale Partidului Naţional Ţărănesc.

Dl. avocat Mircea Manolescu, apărător numit din oficiu, în apărarea acuzatului Nicolae Carandino, după ce mulţumeste instanţei pentru grija deosebită ce a avut-o de a-l numi apărător din oficiu, după ce mai mulţi avocaţi au refuzat să susţină apărarea, pentru modul larg cum a pus la dispoziţie apărării şi acuzaţilor dosarele şi a înlesnit pregătirea apărării cum şi pentru obiectivitatea cu care sunt conduse desbaterile, ţine să sublinieze misiunea grea ce îi revine, după, ce acuzarea a reuşit să adune atâtea probe în sarcina acuzaţilor şi după ce s'a evidenţiat gravitatea excepţională a faptelor imputate acuzaţilor. Arată că acuzatul Nicolae Carandino a fost demn, declarând că îşi respectă semnătura şi el a spus că desaprobă orice acţiune subversivă şi chiar rechizitoriul Parchetului a dat lui Carandino o calificare mai uşoară decât altor acuzaţi. Obiectitatea Parchetului nu duce la concluzia că acuzatul Carandino nu are ce căuta în boxă, dar duce la consecinţa că este o foarte mare deosebire între situaţia lui şi a celorlalţi acuzaţi din proces.

./.

In privința încercării de trecere frauduloasă a frontierei,
chestiunea Tămădău,acuzatul Carandino a recunoscut dela început
cu sinceritate vina sa,a spus chiar mai mult decât a fost in-
trebat și așteaptă pedeapsa.Dl.avocat Mircea Manolescu,adaugă
că este autorizat în mod expres de acuzatul Carandino,ca să
ceară aceasta,dar dl.apărător insistă asupra motivelor de ordin
personal ce l-au îndemnat pe acuzatul Carandino să încerce a
fugi,motive care-l pun oarecum într'o situație specială față
de ceilalți acuzați.Susține că acuzatul Carandino este un ga-
zetar de profesie,a încercat la început puțină avocatură,dar
a fost atras de literatură de teatru și gazetărie.El a dus
totdeauna o viață de boem de cafenea,de gazetărie,unde se în-
tâlnesc zilnic și se întâlneau boemii de cafenea la "Capșa".
Este sărac are numai condeiul și a trăit din muncă.S'a înscris
în 1933 în Partidul Național Țărănesc și nu a fost trecut dela
început la ziar.In timpul lui Antonescu a fost și în lagăr pen-
tru atitudine democratică,era considerat pe atunci de extrema
stângă.A combătut și a scris articole anti-germane și sunt do-
vezi că a fost democrat.După 23 August 1944a fost utilizat nu-
mai unde era necesar.A fost director general al teatrelor,al
operei și a lăsat amintiri bune. In acest timp nu a mai lucrat
la ziarul "Dreptatea" dar plecând Nestor Badea dela Direcția
Gazetei a fost trecut Carandino,însă numele lui nu a apărut pe
frontispiciul gazetei,iar linia de conduită a gazetei o impunea
Iuliu Maniu.Referitor la infracțiunea de complot,arată că
științific,caracterizările sunt exacte în rechizitoriu,că se
pedepsește și hotărârea de a complota.Infracțiunea este pericu-
loasă încât se pedepsește și simpla hotărâre,în faza concepției
și aceasta exista în toate legile de mult timp încă dupa
vremea romanilor.Arată că nu sunt îndeplinite în speță condi-
țiunile din text.Pentru a putea constitui infracțiunea de com-
plot,trebuie să fie cel puțin două persoane,ilicitul este împr-
mutat la complot dela infracțiunile la care face trimitere art
227 C.P.,infracțiunea scop sauprogram.Dacă acuzatul Carandino
a luat în chip deliberativ hotărârea de a comite acele infrac-
țiuni,evident că infracțiunea de complot există.Complotul este
o infracțiune indirectă,pericol de pericol.Susține că nu s'a
făcut dovada că el a participat la actele care au hotărît com-
plotul,că nu a avut legătură cu cei ce pregăteau complotul
că nici Parchetul nu susține că a luat parte la consfătuiril
din casa Stirbey.Nu se vede luarea de hotărâre în comun,iar

./.

cuvântările ţinute, le-a ţinut ca gazetar, el nu a avut rol pe teren. Acordul la complot nu se dă în public, deci prin articolele din ziarul "Dreptatea" nu era o adeziune, un acord la complot, iar cuvântul de "Rezistenţă" nu se referea la un acord. Coincid totuşi acestea cu intenţia şefului complotului şi cu actele indicate de alţii, însă instanţa va aprecia, deşi pe baza unui singur indiciu nu se poate pune temei. Acuzatul Carandino regretă excese de limbaj întrebuinţate, a avut un stil bombativ, dar linia de vehemenţă nu-i aparţine, i-a fost impusă de acuzatul Maniu. Periculoşii în materie de conspiraţie, nu sunt acei cari prin scrieri, strigă în gazete. Violenţele de limbaj nu concordă cu violenţele de fapte. Carandino a scris aşa întotdeauna, deci nu se face legătură cu complotul, el nu recunoaşte pe complotişti şi nu avea un rol mare în partid. A fost şi membru în delegaţia permanentă, dar pe căile profesionale, în calitate de gazetar şi în această calitate avea acest loc în delegaţia permanentă. In privinţa articolelor scrise de Carandino, semnalează o serie de articole din ziarul "Dreptatea", în care el arată că opoziţia trebuie să-şi înţeleagă rolul ei de colaborare. Instanţa dacă va ţine seama de elementul agravant al lui Carandino, că a avut întotdeauna un stil atât de combativ, desigur va ţine seama şi că această linie de vehemenţă a fost imprimată de Iuliu Maniu care a şi recunoscut. Cele două nume găsite însemnate la Carandino, erau două rude ale acuzatului Maniu, deci se caracterizează însărcinarea dată de Maniu lui Carandino, aceste două persoane nu aveau nici un fel de proeminenţă politică, erau nişte adrese iar nu scrisori date de Maniu. Acuzatul Penescu a declarat că în momentul plecării nu ştia că are să meargă şi Carandino, iar acuzatul Maniu s'a uitat puţin jenat la Mihalache, căruia i-a spus că o să mai plece Ilie Lazăr şi Carandino, fiindcă faţă de ei are o răspundere personală. Acuzatul Maniu a recunoscut de altfel că el l-a împins pe Carandino să scrie cu vehemenţă şi să se supună desigur şi desaprobării cetăţenilor Ţării şi elementului oficial, guvernului şi autorităţilor. Maniu a recunoscut şi în ce priveşte chestiunea Tămădăului, că îşi ia răspunderea personală de trimiterea celor patru în străinătate. Dacă Carandino ar fi ajuns în străinătate, nu putea apare ca un mare om politic, pentrucă el nu avea un rol deosebit în partid, ba chiar s'a găsit asupra lui

./.

un memoriu în care arăta partidului reproşurile pe care le făcea pentru modul cum este tratat în acest partid,memoriu datat 5 Iulie.Carandino plecase dela ziarul "Dreptatea" cu o săptămână înainte de plecarea dela Tămădău şi aceasta pentru neînţelegerile cari existau şi cari sunt consemnate în acest memoriu.N'a ştiut că face rău prin această plecare.Pentru formarea convingerii instanţei,cu privire la posibilitatea lui Carandino de a participa efectiv la acest complot,susţine că urmează a se ţine seama că elementul constitutiv nu este numai înţelegerea ca element material,ci mai este şi elementul subiectiv,dolul specific,adică voinţa de a face rău.Prin urmare n'ar fi destul dacă s'ar arăta că din prezumţiile Parchetului ar rezulta că acuzatul Carandino ar fi trebuit să-şi dea seama că ceace face este o participare la un complot,fiindcă aceasta este definiţia culpei şi Parchetul n'a susţinut că infracţiunea din art.227 este o infracţiune de culpă.Carandino nu a avut acea reprezentare despre scopul faptelor complotului.El a putut să creadă că făcea aceasta în vederea unor alegeri şi apoi nu se poate încredinţa unui gazetar de cafenea secretul unui complot.Nu există medii în care să fie indiscreţiuni mai mari ca acestea de gazetar de cafenea şi cronecar de lumea teatrului.Deci Nicolae Carandino,n'a fost părtaş la acest complot.In dubla faţă pe care Partidul a avut-o,după cum a arătat acuzarea,nu este găsit Carandino.Din cercetarea dosarului Carandino a fost găsit numai în faţa oficială.In gazetă a fost fără să ştie o unealtă,dacă a ştiut cu atât mai grav a fost o unealtă şi a fost un fel de complice la actul de preparaţie al tentativei.Rămâne ca instanţa să-l aşeze acolo unde dictează legea şi conştiinţa judecătorilor.In concluziuni dl.avocat Mircea Manolescu,lasă la aprecierea instanţei pedeapsa ce urmează a fi aplicată acuzatului Carandino Nicolae.

Orele fiind înaintate preşedintele pentru repausul judecătorilor şi acuzaţilor,suspendă şedinţa la orele 21,30, până mâine 5 Noembrie 1947,orele 8,30 dimineaţa când se vor relua debaterile în continuare.

Şedinţa publică dela 5 Noembrie 1947 orele 8,30'

După deschiderea şedinţei publice,Tribunalul fiind în aceiaşi compunere,preşedintele a ordonat introducerea acuzaţilor,cari s'au prezentat în faţa instanţei sub pază şi fără fiare,asistaţi de apărătorii lor aleşi şi din oficiu ca şi în şedinţa precedentă şi după identificare preşedintele a dat cuvân

./.

tul în continuare apărării după cum urmează:

Dl.avocat Dr.Nicolae Ursu,în apărarea acuzatului Ilie Lazăr,mulțumind instanței pentru modul larg cu care a înlesnit pregătirea apărării,adăugând că nu s'a găsit nici unul din oamenii săi politici să-l apere pe Ilie Lazăr,arată că faptele se grefează pe o acțiune de împiedicarea guvernului,o acțiune de divulgare de acte secrete și o altă acțiune de creiare de organizațiuni militare,cu care să ducă la bun sfârșit planul de răsturnare aă guvernului.Susține că acuzatul Ilie Lazăr se plasează în două compartimente: la încercarea de trecere frauduloasă a frontierei și în complot,dar că nu-l găsește pe Ilie Lazăr în actul de acuzare,în afară de fuga dela Tămădău și faptele lui de intermediar între Iuliu Maniu și diverse organizații.Analizând textele de lege arată că intenția hotărârea este penalizată,dar cum drumul acuzatului se desparte de acel al Partidului,nu este un raport care înseamnează o suprapunere de două voințî care se întâlnesc asupra unui obiect.In cazul în speță pentru Ilie Lazăr, unul dintre aceste subiecte ale contractului,nu se face dovada în ce constă motivele cari duc la constatarea că a fost o hotărâre un acord.S'au găsit acte și documente destule cari sunt în dosar,dar numele lui Ilie Lazăr nu l-a găsit în ceace privește chestiunea cu străinătatea.In chestiunea Tămădău,nu este suficientă dovada.Acuzarea are ca motiv hotărârea de a pleca din Țară și deci implicit o hotărâre de a colabora cu străinătatea.Acuzatul Maniu a declarat că i-a dat lui Ilie Lazăr o întrebuințare în străinătate,iar acuzatul Ilie Lazăr a negat și altă dovadă nu este.Documentele găsite la Ilie Lazăr erau personale,nu erau în legătură cu complotul,erau scrisori dela fiica sa. In dosar este dovada că Ilie Lazăr de doi ani se găsește într'o stare de camuflare sau în orice caz în imposibilitate materială de a desfășura o activitate politică,deci nu putea organiza un complot.Nu s'a întâlnit de luni de zile cu Iuliu Maniu,până în ziua de 13 Iulie 1947,adică în ziua anti pregătitoare Tămădăului,când a fost surprins de propunerea șefului său de a pleca în străinătate.Era vorba de o activitate de studii,iar nu de un guvern în străinătate; el a fost trimis să studieze probleme muncitorească deci infracțiunea de complot din art.227 C.P.cu

./.

trimitere la art.184 C.P.,nu există și cere achitarea.Infracțiunea din art.207 C.P.se referă la instigarea populației pentru răsturnarea prin violență a regimului democrat,dar nu sunt dovezi și actul de acuzare se bazează pe istorie nu pe fapte probate.In organizațiile "Sarmisegetuza" și celelalte,nu a avut nici un rol,iar procesul "Sumanelor Negre" s'a judecat și instanța a stabilit că în acel proces a fost vorba de o nedenunțare și l-a condamnat,dar că în tot cazul există autoritate de lucru judecat și deci în această privință cere încetarea urmăririi.Cu privire la "Malaxa" nu există nici un act care să-l acuze pe Ilie Lazăr,iar manifestul discuției a fost redactat după alegeri.Nu există la dosar dovezi că Ilie Lazăr a condus organizațiile muncitorești.Dacă muncitorii din partid au fost recrutați,~~xxxx~~ fie dintre legionari, fie dintre diverși oameni,excluși din câmpul muncii,nu i se poate imputa lui Ilie Lazăr și în orice caz el nu este judecat pentru recrutarea de oameni din diferite categorii.In dezordinele dela 8 Noembrie 1945,nu se găsește nici o vină contra lui Ilie Lazăr, acolo a fost Bane Ghica și alții.Batalioanele "Iuliu Maniu" au pornit ca expresie unui entuziasm politic al ardelenilor refugiați și aflați în Capitală,să lupte pentru eliberarea Ardealului. Au pornit dintr'un sentiment nobil,deși nu au corespuns scopului dorit.Aceasta o va regreta mult ardelenii.Astfel fiind nu se poate considera că a fost solidar la un complot.Se va vedea în ce constă complotul,dar în 1945 când se ducea batalioanele"Iuliu Maniu" în Ardeal,nu se punea problema unui coomplot cu Grigore Niculescu Buzești,care în acel timp era ministru de Externe și nici nu se întrezărea ce se va întâmpla în viitor.Nu s'a găsit nici un discurs al lui Ilie Lazăr și deci el nu a desfășurat nici o activitate politică în cadrul propagandei din ziare,după cum a rezultat și din declarațiile acuzatului Nicolae Carandino și ale martorului Nestor Badea.Că Ilie Lazăr a fost un om generos,unde a fost de muncă a fost pus el și s'a dăruit cu trup și suflet pentru o cauză,românească,el este o victimă a acestui elan al său.In ceace privește chestiunea de drept,dl.avocat Nicolae Ursu,arată că se raliază la concluziunile puse de dl.avocat Vlad Dimitriu și în concluziuni susține că nu sunt întrunite elementele infracțiunilor imputate și cere achitarea; în afară de încercarea de trecere frauduloasă a frontierei,fapt constatat pentru care cere să se acorda acuzatului Ilie Lazăr circumstanțe atenuante.

Dl.avocat N.N.Vasiliu,prodecanul Baroului Ilfov,în apărarea acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu,apărător numit din oficiu,după ce mulțumește instanței pentru modul cum a înlesnit

./.

pregătirea apărării,se referă la pledoria dlui avocat Paraschivescu Bălăceanu,care a arătat greaua sarcină a apărătorilor,că trebuie să înăbuşe tot ce simte ca cetăţean faţă de oamenii care au greşit atât de grav împotriva Ţării şi Obştei Româneşti. Crede că rolul său de apărător din oficiu în acest proces,apare mai în grad,mai dificil,pentrucă i-a revenit sarcina să apere pe Victor Rădulescu Pogoneanu,care, prin toată purtarea lui în acest proces,a făcut să apară limpede că,el consideră mai curând predară dacă nu lipsit de utilitate,rostul unei apărări în cauză.Arată că acuzatul Pogoneanu a înţeles să-şi ia toată răspunderea daptelor cu străinătatea.Aceiaşi atitudine a avut-o şi în instanţă,unde el a dat să se înţeleagă că îşi asumă răspunderea şi pentru colaboratorii săi şi de aceea a spus la început că rolul său este mai dificil.Toate acestea supunându-le comandamentelor conştiinţei şi datoriei profesionale,face oficiu de apărător pentru a arăta instanţei rolul participării acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu din această acţiune subversivă - Maniu. Făcând aceasta,arată că are convingerea că va înlesni instanţei să aducă un verdict care să fie o împletire de cât mai multă lumină,de cât mai multă înţelepciune,un verdict care să fie însăşi expresia justiţiei.Cazul Pogoneanu prezintă o fizionomie cu totul particulară.Pogoneanu este tipul intelectualului de factură burgheză,egocentric până la megalomanie,stăpânit de un individualism tiranic,de o pasiune violentă,de afirmare cu manifestări de arhipersonalism - anarhic.
Tipul acesta al intelectualului burghez este organizat mintal şi psihologic într'un fel de univers propriu,ermetic,impenetrabil,străin de realităţile vieţii,indiferent la zbuciumul şi la suferinţele mulţimei,refractar faţă de năzuinţele şi de idealurile colectivităţii,surd la marele chemări ale vremei lui.Ele este mai totdeauna sortit să rătăcească drumul drept, să se izoleze de massă,să apară în faţa publicului sub înfăţişare oficială.De aceea Pogoneanu prin calităţile lui trebuia să vadă mai departe decât alţii şi el se găseşte în acest proces prizonier al unei concepţii politico-sociale perimate. S'a găsit şi pentru aceasta explicaţia rătăcirii lui.Intrat în 1934 în cariera diplomatică acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu,s'a format profesional,sub influenţa unor şefi cari aduceau la Ministerul Afacerilor Străine,concepţiile,metodele şi moravurile clasei,căreia prin naştere,prin interese sau prin afinităţi,ii aparţineau.Decenii întregi a stăpânit la Externe

marea burghezie românească,marii bancheri,marii industriași,marii proprietari,ei și școliții lor.Politica noastră a fost aservită scopurilor și interesălor de clasă ale marei burghezii,cu excepția timpului cât la Ministerul Afacerilor Străine,s'a găsit strălucita figură a lui Nicolae Titulescu,care,a trebuit însă să plătească cu suferinți și umilinți și cu sacrificarea carierei,cu viața chiar,curajul de a fi preconizat o politică de apropiere, de alianță,de înțelegere cu Uniunea Sovietică,singura politică compatibilă cu interesele de viață ale Țării și ale Poporului Român.Deabia acum se împlinește pentru România profeția lui Karl Marx,referitor la ziua când clasa muncitoare va pătrunde în tainele politicei internaționale și să urmărească în deaproape și vigilent activitatea diplomatică a guvernelor respective.Prezența în proces a grupului dela Externe,chezășueste că într'adevăr o epocă a fost parcursă,că un capitol din istoria diplomatică a Țării noastre se încheie. Aci în această atmosferă reacționară, huligarhică impregnată de prejudecăți și fobii s'a format acuzatul Pogoneanu.Judecata și concepțiile lui au fost modelate în spiritul urei contra Țării Socialiste dela Răsărit,în spiritul urei față de orice încercări,de orice tendință de democratizare a politicei noastre externe,a diplomației noastre.A avut într'adevăr unele zvârcoliri de revoltă,la Berlin,unde în atmosfera de acolo vedea politica aservirii față de imperialismul nazist,dezastruos pentru Țară și a cerut să fie rechemat,dar până la urmă a fost copleșit. Deși considerat elev al lui Titulescu,s'a îndepărtat dela principiile lui.N'a putut rezista influenței presiunilor cercurilor conducătoare ale Ministerului de Externe.Incapabil prin însăși factura intelectualității sale să simtă pulsul masselor,să țină pasul vremei,Victor Rădulescu Pogoneanu a mers în rătăcire,până a se găsi astăzi alături de oamenii pe cari poporul și istoria i-a condamnat mai'nainte chiar de ax fi făcut-o Justiția.Victor Rădulescu Pogoneanu este și victima unei fatalități,a cărei influență nefastă nu a putut evita și nici modifica și referindu-se la condițiile sale fizice,arată că este suferind,bolnav,paralitic,incât Pogoneanu trăește aproape numai spiritual.Contactul lui cu viața se făcea aproape numai pe acest plan.De aci o putere nebănuită de voință și influenți,acea hipnotică,pe care a putut-o exercita față de unii colaboratori,de o structură sufletească atât de fragilă ca Emil Lăzărescu,Florin Roiu și Camil Demetrescu.Infirm,Victor Rădulescu Pogoneanu a fost condus mereu de nevoia imperioasă de a se realiza,compensându-se pe plan spiritual.Impins de setea devorantă de afirmare,unica lui preocupare,era de a fi mereu în actualitate

./.

şi ministrul Filotti,audiat ca martor a spus că se punea în conflict cu propriul său şef suprem,căruia voia să-şi impună punctul său de vedere.Fiind victima acestor fatalităţi,dl.avocat N.N.Vasiliu se întreabă dacă acuzatul Pogoneanu n'a fost în neputinţă de a se sustrage păcatului, lipsit de libertatea morală de a lupta şi de a se împotrivi. Nu întreabă aceastea pentru a invoca milă,fiindcă acuzatul Pogoneanu nu cere milă şi mila nu trebuie să împiedice sancţiunea,poată însă să-i schimbe caracterul,să-i atenueze asprimea.Arată că nu este partizanul teoriei liberului arbitru,pentrucă nu crede în suveranitatea voinţei umane,dar nici o pedeapsă nu poate fi justă,dacă nu are în vedere cauzele cari au putut fi agenţii crimei.Trecând la acuzaţiile ce i se aduc acuzatului Pogoneanu,arată că dovezile sunt apăsătoare,acte scrise,mărturii,declaraţii,recunoaşterea categorică la cercetări şi în instanţă a faptelor imputate şi anume: organizarea plecării frauduloase din Ţară,a lui Constantin Vişoianu,participarea la 18 Septembrie 1946 la discuţiile privitoare la elaborarea planului complotului împreună cu cei doi agenţi americani Hall şi Hamilton,cu Grigore Niculescu Buzeşti,cu Ioana Bujoiu şi Ion De Mocsony-Styrcea.Recunoaşte că a sustras acte oficiale,pe care le-a transmis grupului român din străinătate şi agenţilor americani din Bucuresti,că după plecarea lui Grigore Niculescu Buzeşti din Ţară,a ajutat pe acuzatul Maniu să ţină legătura cu grupul complotist din străinătate prin intermediul Misiunei Americane.Cu alte cuvinte acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu,recunoaşte toate faptele prevăzute în actul de acuzare. Dl.av.N.N.Vasiliu.arată că se diferenţiază de dl.prim procuror militar,numai în ce priveste încadrarea faprelor săvârşite de acuzat şi susţine pentru a fi vorba de crima de trădare prin necredinţă.conform art.19o. C.P.,este neapărat necesar ca actele,documentele diplomatice procurate,să fie nu numai secrete,dar să privească interesele de Stat ca: Siguranta Statului,Apărarea Teritorială,Mobilizarea Armatei etc.După ce dă lectură textului art.19o C.P.şi îl interpretează,susţine că nu se poate face aplicarea acestui text, cuiva,funcţionar sau simplu cetăţean,ale cărui fapte nu constă decât din sustragerea,divulgarea,fie şi confidenţială,secretă,însă care nu priveste actele enumărate de text.Apoi că nu se poate trimite la muncă silnică pe viaţă,pentrucă un funcţionar a divulgat o hârtie fără importanţă în fond,pe care s'a pus cuvântul secret sau confidenţial,cum este cazul încheierii unui

./.

acord cultural.Este de acord cu dl.prim procuror militar că divulgarea unor documente poate atrage greutăţi unui guvern,dar,de aci până a considera că astfel de documente pot fi secrete şi divulgarea lor antrenează pedeapsa din art.190 C.P.,este o mare distanţă. Susţine că o convenţie comercială nu este un act secret,fiindcă un asemenea document prin insăşi natura lui e menit publicităţii şi adesea ori se publică şi în presă chiar conţinutul tratativelor cari premerg incheierii convenţiei.In ce priveşte celelalte documente sustrase şi divulgate de acuzatul Pogoneanu,acestea imbracă mai puţin caracterul acestui secret şi ele nu privesc Siguranţa Statului,fiind acte cari aparţin unei iniţiative particulare,referindu-se la actele in legătură cu evenimentele dela 23 August 1944.Deasemenea in aceiaşi lumină apare şi memoriul transmis de Pogoneanu agenţilor diplomatici ai unor puteri străine,referitor la chestiunea de interes economic pe care oficialii noştri dela Paris trebuiau să le susţină în faţa conferinţei de pace.Este insă adevărat că distincţiunea intre un act confidenţial şi secret obişnuit şi intre un act privitor la interese de chestiuni superioare de Stat,este lăsată la aprecierea instanţei şi de acea aşteaptă cu linişte şi incredere deplină hotărârea instanţei.Susţine că trimiterea concomitentă la cele cinci articole din Codul Penal,in legătură cu complotul de către Parchet,apare lipsită de fubdament juridic,findcă este greşit a se susţine că din moment ce Maniu a conceput un vast complot pentru răsturnarea regimului democratic,ar rezulta implicit că şi Pogoneanu a complotat la fel, cu scopul de a săvârşi aceleaşi infracţiuni şi aceasta numai pentru motivul că s'a găsit participând alături de ceilalţi complotişti.Participantul la complot răspunde limitat de actele lui, pentru scopul la care şi-a dat acordul.Intr'adevăr acuzatul Pogoneanu a urmărit voluntar şi conştient răsturnarea guvernului democratic al Ţării,abandonarea politicei externe intemeiată in principii de prietenie cu popoarele sovietice,scop urmărit chiar cu preţul provocării unei intervenţii armate străine pe teritoriul naţional sau prin favorizarea unui eventual războiu intre anglo-saxoni şi sovietici,pentru a antrena in războiu şi România,deci just şi logic ar fi să fie judecat pe baza art.227 C.P.comb.cu art.186 C.P.şi nu inţelege dece s'a făcut trimitere şi la celelalte articole pentrucă îşi inchipuie că acuzatul Pogoneanu n'a fost şi nu este un republican,ca să fi urmărit schimbarea formei constituţionale a Statului prin acte violente sau de a ridica pe locuitorii Ţării,contra puterilor constituţionale ale Statului.Pogoneanu n'a complotat nici in scopul de a supune teritoriul Statului

./.

unei puteri străine sau de a știrbi independența Țării și nici de a provoca războiu civil; aceasta a putut fi visul conducătorilor naționali-țărăniști ai lui Maniu. Cu privire la acuzația că Pogoneanu ar fi fost conducătorul organizației complotiste, susține că este o confuzie, el a fost șeful așa zisului grup dela Externe. In privința rolului în complot s'a limitat la aportul tehnic, desigur foarte primejdios și în același timp foarte prețios prin calitatea lui și prin aceea că convenea conducătorului de complot. Legăturile lui cu ofiterii americani Hall și Hamilton se reduc la o singură dată la 18 Septembrie 1946 în str. Sofia, la tratativele cu Grigore Niculescu Buzești. La a doua întâlnire când s'a formulat propuneri de ordin tehnic militar, Pogoneanu a lipsit, iar documentul "Memorandumul" este opera exclusivă a lui Grigore Niculescu Buzești. Chestiunea referitoare la rolul lui Pogoneanu în labirintul de intrigi și uneltiri ale conducătorilor naționali-țărăniști s'a limitat la legăturile cu grupul complotiștilor din străinătate, în spiritul evident al orientării ce urmăreau aceștia să dea politicei noastre externe. Contingențele lui cu aspecte de politică internă a procesului, au fost cu totul sporadice și fără importanță. Despre vre'un amestec în pregătirile și organizațiie militare ale Partidului Național Țărănesc, nu poate fi vorba la acuzatul Pogoneanu. In concluziuni susține că acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, cu ocazia acestui proces care a fost desigur și un interesant examen al caracterelor, a avut o atitudine leală, cinstită, curajoasă și clară și că instanța va găsi soluția care, satisfăcând cerințele legii și nevoile justiției, să constituie totodată pentru acuzat balsamul curățător de păcate și prin aceasta îmbietor la o viață interioară înălțată, înoită, care să-i dea putere de a supraviețui oarecând, pentru a repara mâine, dacă cel de sus se va îndura, tot răul pe care din trufie și din nesocotință l-a făcut Țării și neamului său. Cere o sentință dreaptă pentru acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu.

Dl. avocat Ionel Teodoreanu, apărător numit din oficiu, în apărarea acuzatului Emil Oprișanu, după ce aduce mulțumiri instanței pentru modul cum a înlesnit acuzatului și apărării să pregătească apărarea și pentru modul obiectiv în conducerea desbaterilor, arată că Oprișanu a fost trimis în judecată pentru două infracțiuni. Prima infracțiune că a aderat dela început la complotul organizat de Partidul Națio-

./.

nal Tărănesc.Căutând cu obiectivitate,ca apărător din oficiu, in acest proces,care are un relief infracţional,prin care se depăşeşte aproape tot ce s'a judecat până acum in materie penală şi in istoria procesuală a Ţării româneşti,arată că are obligaţia ca apărarea să fie făcută tot atât de strict şi de bine ca şi când ar fi făcut-o avocaţii aleşi.Susţine că in acest proces se desting două politici ale Partidului Naţional Tărănesc: o politică ostensibilă pe care a numit-o firmă şi o politică clandestină,pe care au numit-o complot.Continutul in politica externă a Partidului Naţional Tărănesc este complotul împotriva Siguranţei Statului,iar un simplu pseudonim.La această infracţiune corală,Emil Oprişanu este acuzat că a avut o adeziune,o participare deliberată şi voluntară,care il face răspunzător pentru infracţiunea corală a şefilor.I se mai pune in sarcină in legătură cu această infracţiune şi infracţiunea din art.19o C.P.,numită trădare prin necredinţă.Aceste două infracţiuni sunt strâns legate intre ele,având o singură rădăcină vitală.Trădarea prin necredinţă a lui Oprişanu este o infracţiune instrumentală,iar infracţiunea cealaltă,complotul, este o infracţiune terminală sau infracţiune program.Această infracţiune terminală,complotul,determină şi explică cauzalitatea,apariţia,existenţa,fiinţa infracţiunei intrumentală,trădarea prin necredinţă.Aceste infracţiuni se pot numi siameze; dacă una din ele moare,ipso facto moare cealalaltă.Problema care se pune in speţă este dacă s'a dovedit participarea laterală,dar deliberată,conştientă a lui Oprişanu din calitatea lui de director adjunct al cifrului al Ministerului Afacerilor Străine la acel complot,a cărui existenţă obiectivă o admite ipotetic.Arată că este o decaebire intre conceptul jurudic al impresiei de culpabilitate şi conceptul strict juridic al dovezii de culpabilitate,distincţie pe care o face invocând ideologia din tratatul lui Blanche "Traite des Preuves" discuţia din opera lui Ihering şi "Metodes d'interpretation de droit civil et positif" a lui Francois Geny şi Rnox,susţinând că impresia nu se poate substitui dovezii.Susţine aceasta pentrucă hotărârea justiţiei trebuie să aibă o valoare erga omnes,ele ţin loc de adevăr şi deci trebuie să se bazeze pe dovadă,care este o certitudine raţională insumând o pluratitate de fapte,obiectiv statornicite,convergente şi invariabile.Cere deci dovada ,impresia,certitudinea că Oprişanu a săvârşit acele două infracţiuni interdependente cari sunt siameze,puse in sarcină şi pentru cari

./.

Parchetul a cerut condamnarea.In materie de complot unanimitatea doctrinarilor au răspuns că prezumțiile nu sunt operante.Pedeapsa pentru complot nu este grozavă,față de pedeapsa pentru inaltă trădare prin necredință,munca silnică pe viață,mult mai severă decât pedeapsa pentru complot, care in funcție de infracțiune variază la pedepse grave,cari nu ating plafonul pedepsei pentru trădare.In materia complotului legiotorul pedepsește și complicitatea spectativă, findcă faptul il socotește atât de grav incât și instictul de conservare al colectivității îi dă volumul infracțional al acestei infracțiuni.Unii doctrinari spun despre complot că există două forțe,o forță centrifugă,distrugerea,dizlocarea unității interioare și o forță centripedă,aducerea unor elemente străine,intr'o Țară care era suverană pe destinele ei.Infracțiunea este atât de gravă că dacă spectatorul nu renunță este condamnat.In materie de complot se cere cu rigoare dovada.Participarea lui Oprișanu la această infracțiune,este periferică; el nu a fost inscris și deci nu a fost membru in Partidul Național Țărănesc,care și-a asumat acea politică externă,pe care justiția o numeste complot, nu avea interes să fi executat ordinele partidului.Nu se face dovada nici că ar fi aderat la așa zisul " Mit Maniu",din contră s'a făcut dovada în proces că Oprișanu a avut o atitudine de mărturisire și că a spus adevărul,iar din purtarea lui s'a stabilit că a fost un adversar al fenomenului Maniu.Nu se dovedește nimic contra lui,el a fost un băiat care s'a ridicat prin propriile sale puteri și a avut la un moment dat șef pe Cretzianu și in această calitate păstrase raporturi cu acesta.Prin faptul că s'a intâlnit cu Cretzianu la Paris,nu se face dovada că a aderat la complot și apoi mărturisile inculpatului nu sunt dovezi suficiente conform art. 144 Pr.P.,dacă nu sunt coroborate cu fapte și imprejurări de natură a face convingerea instanței.Mărturisirile au o valoare indicativă și nu rezolvativă.Acestea pot da naștere cel mult

la o impresiune că Oprișanu la Paris intâlnindu-se cu Cretzianu,ar fi putut să discute sau să dea lămuriri sau material, care să facă din această intâlnire o adeziune deliberată a lui, la fragmentul de complot pe care îl reprezenta Cretzianu sau Gafencu,dar nu se arată pe ce se sprijină acest argument.In ce priveste cifrul,Oprișanu in momentul plecării la Paris,nu a dat dispozițiuni de preschimbare de cifru locțiitorului său pe timpul absenței,lui Lăzărescu,pentrucă aceasta se făcea cu

./.

încuviințarea expresă a secretarului general,el a făcut numai o recomandare pentru punerea în practică a unui supra cifru și martorul Eugen Filotti fost ministru,a spus că acest supra cifru se poate practica de oricâne dela Direcția Cifrului.Apoi nu a avut nici un rezultat acest supra cifru,deci nu i se poate imputa o intențiune de aderare la complot.Contra acestor impresiuni dl.avocat Ionel Teodoreanu,arată că sunt și contra impresiuni și anume în "Memorandum" se prevede că numai membrii de încredere puteau fi puși la curent cu rezultatul final și Oprișanu nu poate fi socotit printre aceștia.El nu a participat nici la actul dela 23 August 1944 și nu nici intim cu Grigore Niculescu Buzești,pentru a se putea înțelege că ar fi totuși un membru de încredere.Nu a fost la acea discuție dintre emisarii Partidului Național Țărănesc și agenții străini.Nu se dovedeste că are o participare conștientă.Dacă a făcut actul ce au servit la complot.din neștiință,este o infracțiune de culpă,care este cu totul altceva și în acest caz ar fi un complot din imprudență.A doua problemă referindu-se la infracțiunile numite siameze,susține că dacă cade complotul,cade și trădarea,care nu e decât infracțiune primară la infracțiunea terminală,complotul.Trecând la analiza art.19o C.P.arată că hotărât lucru la Ministerul Afacerilor Străine,s'au întâmplat acțiuni cari în împrejurările internaționale de acum,recunoaște că sunt grave,că deci nu este în momentul a se face o anumită dinstincție între acte secrete și mai puțin secrete cari au fost divulgate,chiar dacă prin rezultatul lor au devenit publice,pentrucă în acest caz ar coopera și justiția la o catastrofă.Arhiva Ministerului Afacerilor Străine trebuie să fie ermetic închisă și funcționarii respectivi să țină și cu dinții ori ce act,pentrucă Țara trebuie apărată până la absurd împotriva străinilor.In sarcina lui Oprișanu se pun trei categorii de divulgări sau expedieri de acte,la oameni,persoane,instituții, cari nu aveau calitatea să cunoască conținutul acelor acte așa cum spune textul.Prima categorie memoriile trimise lui Cretzianu la Constandinopol într'un volum,a doua categorie de divulgări făcute către coacuzatul Pogoneanu fie direct fie prin emisiunea coacuzatului Roiu și în sfârșit a treia categorie acea arhivă fantomă numită Arhiva Pogoneanu.Cu privire la prima categorie arată că nu sunt dovezi că a trimis documente lui Cretzianu, decât recunoașterea acuzatului,dar conform art.144 Pr.P.,nu se poate pune bază pe mărturisirea acuzatului,pentrucă la noi le-

./.

gile penale sunt de strictă interpretare și nu se pot completa golurile ca inlezislația penală a Uniunii Sovietice, unde judecătorii dacă văd că legea are un gol o intregeste acoperind insuficiența ei. Referitor la actele divulgate lui Victor Rădulescu Pogoneanu și arhiva Pogoneanu, arată că nu s'a stabilit de autoritatea administrativă, golul sau lipsa hârtiilor din gestiunea respectivă și conform jurisprudenței, funcționarul care face o sustragere de acte, poate fi instrumentat de instanța penală numai atunci când autoritatea administrativă constată in gol, un debit in casă, că in cazul in speță ne găsim intr'o gestiunee publică a Ministerului Afacerilor Străine și dacă Ministerul pretinde că-i lipsesc acte, că acuzatul Pogoneanu cu cooperarea celorlalți acuzați Roiu și Oprișanu au sustras acte de acolo, instanța poate condamna dar trebuie constatată aceasta printr'un act scris. Opune un fine de neprimire acestei acțiuni, care nu este făcută regulat, atâta timp cât nu este opozabilă, sub raport strict juridic, cererea Ministerului Afacerilor Străine că-i lipsește aceste acte. Oprișanu nu poate să tăgăduiască că n'a transmis acte, le-a transmis in realitate, strict, nu formal, juridic. Când a trimis acele memorii lui Cretzianu la Constandinopol, acesta nu mai avea calitatea oficială, dar nici nu incepuse activitatea adversară democrației din Țară. A făcut o eroare, un exces de zel Oprișanu crezând că serveste Țara, căutând in acelaș timp insă să-și asigure și existența de culise. Aceste memorii nu au fost trimise la Paris și crede că ele nu au servit impotriva Țării. Referitor la actele trimise direct acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu șiindirect prin acuzatul Florin Roiu, arată că aceste divulgări se explică prin personalitatea acuzatului Pogoneanu, care este mai mult decât un simplu om inteligent și cu plurală dilatare culturală, că are acel prestigiu care operează puternic asupra celor dinprejur că ascendentul său era atât de mare la Ministerul Afacerilor Străine, incât martorul Filotti fost ministru, a declarat că deși Pogoneanu fusese trecut in cadrul disponibil, totuși el fiind deținătorul celor mai multe perspective diplomatice, a fost nevoit să-l consulte, apoi Pogoneanu este un spirit rector, și așa se explică curtea ce i se făcea. Susține că acesta ar fi sensul exact al incredințărilor de documente de către Oprișanu, desigur indiscretă culpabilitate sub raportul strict disciplinar, făcută acestei netăgăduite personalități tari ca Victor Rădulescu Pogoneanu, care

./.

pe deasupra dat fiind o infirmitate fizică nu putea să se deplaseze,era nevoit să stea acasă şi atunci multe informaţiuni mergeau la el.Crede că faptul ce l-a determinat pe Opriţanu să facă această divulgare de acte din arhiva instituţiei unde deţinea un rol important,nu este cunoştinţa că poate face un rău, ci o gravă imprudenţă şi sub acest aspect supune deliberării instanţei art.197 C.P.care pedepseşte cu o pedeapsă mai uşoară pe funcţionarul care din neglijenţă a făcut posibilă cercetarea documentelor de către persoane neautorizate.In concluziuni dl. avocat Ionel Teodoreanu,cere in numele prestigiului Baroului o sentinţă de condamnare pentru acuzatul Opriţanu şi nu de achitare; o cere pentru binele lui sufletesc.Cere o sentinţă dreaptă să nu se facă o eroare şi astfel ca nimeni să n'o critice,ci toată lumea să spună "dura lex sed lex".

Dl.avocat Paul N.Roşu,apărător din oficiu in apărarea acuzatului Florin Roiu,după ce mulţumeşte instanţei pentru modul in care a inlesnit pregătirea apărării,recunoaşte că sarcina sa ca apărător este grea,dar că obligaţiile ce decurg din mandatul primit,il determină să indeplinească corect şi drept insărcinarea,pentru a servi societatea,justiţia şi pe acuzat. Trecând la faptele imputate acuzatului Florin Roiu,arată că i se impută acestuia că a fost complice in organizaţia de complotişti,folosind funcţiunea ce ocupa,pentru a furniza informaţii şi documente din cadrul Ministerului Afacerilor Străine; că el a fost acela care a asigurat legăturile dintre acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti,Constantin Vişoianu şi Victor Rădulescu Pogoneanu şi misiunilor anglo-americane din România,furnizând acuzaţilor Pogoneanu şi Vişoianu o serie de acte,date,documente, informaţii,incepând din anul 1945-46,care aveau un caracter secret,toate acestea fiind calificate complot şi trădare prin necredinţă.Susţine că Florin Roiu a intrat in Ministerul Afacerilor Străine in anul 1941,că este dintr'o familie de oameni corecţi,el a muncit cu râvnă şi se pare că activitatea desfăşurată i-a asigurat o ascensiune,iar anumite imprejurări tentaţii,i-au călăuzit paşii şi in afara atribuţiunilor legale şi stricte,ce-i reveneau in funcţiunea ce ocupa.Aşa se explică faptul că in epoca dela 23 August 1944,când unii din superiorii săi sau colaboratori de ai lui nu-şi găseau orientarea justă,unii luau drumul străinătăţii,Florin Roiu a găsit pentru alţii un punct de reazăm pe profesiunea sa,bazându-se pe prietenia colaboratorilor şi a superiorilor săi.Că acesti superiori cu timpul pe lângă folosirea acuzatului Roiu in diverse misiuni legale,pe lângă

./.

misiunile anglo-americane,au înțeles să-l folosească ,la început fără știrea și consințământull lui,pentru a transmite anumite acte,documente,note secrete.Plecarea din Ministerul Afacerilor Străine,a unora ce ocupau posturi superioare,transformă încet și pe nesimțite rolul acuzatului Florin Roiu din oficial în neoficial,din licit în ilicit .De aceea crede că activitatea față de superiorul său Victor Rădulescu Pogoneanu și grupa complotistă în slujba cărora se pusese, a fost redusă la simpla activitate inconștientă unealtă.La început Pogoneanu îi cerea anumite stări de lucru,diverse date și note cu caracter banal,ca apoi să-i pretindă o serie de acte,de care nu avea calitatea oficială să ia cunoștință și nici Roiu n'avea încuviințarea legală de a-i comunica.Cu vremea aceste note și informații au luat forma unor indiscreții profesionale și în cele din urmă Roiu a transmis o serie de note,telegrame,cari depășeau cadrul legalității.Antrenat pe această pantă s'a găsit la un moment dat într'o situațiune din care nu mai putea eși.Roiu a recunoscut partea sa de vină,fiind uneori de o sinceritate absolută,iar alteori de o naivitate caracteristică.Florin Roiu nu a luat parte la acele consfătuiri secrete conduse de Pogoneanu,nu i-a cerut sfatul în legătură cu acele consfătuiri. Roiu a fost folosit într'un rol secundar și el a recunoscut că acele acte cari le-a transmis,erau cunoscute publicului din ziare și Monitorul Oficial; în orice caz însă îi revine instanței sarcina de a aprecia dacă(au devenit) momentul transmiterii se situează anterior sau posterior datei când au devenit publice;referindu-se la infracțiunea din art.190 C.P.pe care îl analizează.In ceace privește complotul analizând deasemenea textul art.227 C.P.arată că tot instanței îi revine sarcina,dacă și în ce măsură a luat parte la acordul cerut de text,în speță fiind vorba de o chestiune lăsată la totala apreciere a judecătorilor,bazați pe faptele și declarațiile date la instrucție și în instanță.In concluziuni dl.avocat Paul Roșu,cere un verdict reparatoriu pentru societate,iar pentru acuzatul Florin Roiu aceât verdict să reprezinte o soluție dreaptă pe care el o așteaptă și căreia i se va supune.

Orele fiind înaintate președintele pentru repaosul judecătorilor și acuzaților suspendă ședința la orele 13,55, până după masă la orele 17,astăzi 5 Noembrie 1947.

Ședința publică dela 5 Noembrie 1947 orele 17.

După deschiderea ședinței publice,Tribunalul fiind

./.

in aceiaşi compunere preşedintele a ordonat introducerea acuzaţilor cari s'au prezentat în faţa instanţei sub pază şi fără fiere asistaţi de apărătorii lor aleşi şi din oficiu ca şi în şedinţele precedente, şi după ce au fost identificaţi, preşedintele a dat cuvântul în continuare apărării, după cum urmează:

Dl. avocat Sandu Lăzărescu, în apărarea acuzatului Emil Lăzărescu, după ce aduce mulţumiri instanţei pentru modul înţelegător cu care i-a înlesnit pregătirea apărării, arată că fratele său, acuzatul Emil Lăzărescu, este inocent în acest proces şi crede că toate acuzaţiunile ce i se aduc sunt neîntemeiate. Din felul cum îl cunoaşte pe fratele său, crede că nu poate fi culpabil de gravele acuzaţiuni ce i se aduc. Că fratele său a avut toată viaţa o singură pasiune, istoria, care nu are nici o contigenţă cu acuzaţiile din proces. A fost remarcat de regretatul profesor Nicolae Iorga, care s'a ocupat de educarea şi formarea lui trimiţându-l şi în Franţa pentru desăvâşirea studiilor în domeniul istoriei. Reintors de acolo după examnul de capacitate, a funcţionat ca profesor secundar. In 1940 intră în Ministerul de Externe chemat ca specialist arhivar şi bibliotecar. După moartea profesorului Iorga se dedică memoriei profesorului şi învăţătorului său şi culturii lui istorice. Deşi bolnav fratele său s'a prezentat singur la anchetă, pentrucă nu a avut nici un moment conştiinţa culpabilităţii lui. Din citirea actului de acuzare şi din rechizitoriul Parchetului, fratele său nu se găseşte câtuşi de puţin în centrul administrativ al complotului. Nu face parte din conducerea complotului şi nu face nici legătura cu această conducere. El nu informează în afară ci pur şi simplu a dat informaţii lui Pogoneanu în Minister. Nu are nici o cunoştinţă, nici o legătură cu misiunile străine, nu are nici o legătură cu Partidul Naţional Ţărănesc, sau cu românii din străinătate. Nu i se impută a fi organizat un sistem continu obişnuit de informaţii, ci că a dat câteva informaţiuni, fapte izolate, a căror materializare nu poate conduce la un sistem şi deci la organizare intenţionată a unui complot. Analizând faptele ce i se pun în sarcină, pe trei laturi, susţine că toate aceste acuzaţiuni nu au nici o altă dovadă decât a propriilor lui mărturisiri. Prima faptă este că fiind om de încredere a lui Pogoneanu l-a ajutat pe acesta de a sustrage în anii 1945-1946 mai multe documente, constituind secrete de Stat, deci culpa de sustragere. A doua că folosindu-se de funcţiunea ce ocupă, a transmis în anul 1946 acuzaţilor Pogoneanu şi Roiu conţinutul telegramelor cifrate ce se găsea la dispoziţia sa. Deci vina de informare şi însfârşit a treia faptă că în 1946 a distrus o parte din arhiva aflătoare la acuzatul Pogoneanu, deci vina de distrugere de

./.

documente.In afară de mărturisirea acuzatului nu-există nici o altă dovadă.Toate celelalte probatorii sunt ineficiente.Nici unul din ceilalți acuzați nu-l arată pe Lăzărescu să fi avut această activitate pe care o recunoaște singur,dela început. Acuzatul Roiu vorbind de Lăzărescu,spune un singur lucru că a participat la sustragerea din Minister,adică la transportarea din Minister a unor valize cu acte.Acuzatul Pogoneanu nu spune decât că Lăzărescu nu a avut nici o cunoștință de acest complot, iar acuzatul Camil Demetrescu nu spune nimic despre Lăzărescu. Nici cei cinci martori ai acuzării nu spun ceva despre Lăzărescu; toți au spus că s'au văzut numai de două ori către sfârșitul anului 1946 în vizite de politețe la Pogoneanu.Referitor la primul capăt de acuzare,sustragere de documente,arată că această arhivă adăpostită în localul vechiu al Ministerului,a fost întâi refugiată la Bolentinul din Vale în timpul războiului,a fost din nou adusă la Bucuresti,apoi dusă la Snagov cu actele personale ale lui Pogoneanu și cu arhiva palatului. De aci a fost retransportată în palatul Ministerului de Externe și cu ocazia acestor circulații a poposit un moment și în casa lui Pogoneanu dela Snagov.Este explicabil deci că unele acte aparțineau Ministerului altele lui Pogoneanu.Acuzații Oprișanu și Roiu confirmă că aceste acte aparțineau lui Pogoneanu și faptul că Ministerul n'a revindecat aceste acte și nici în instanță nu a făcut plângere sau să depună un inventar de lipsuri,dovedeste că circulația acestor acte era destul de naturală,actele fiind duse la Pogoneanu pentru a fi triate și a se redacta o lucrare asupra lui 23 August 1944. Obișnuința ducerii acestor lucrări acasă a fost confirmată de martorul Filotti fost minitru.Deasemenea autoritatea lui Pogoneanu putea la un moment dat să justifice o asemenea lucrare acasă.Mai relevă și faptul că în Minister cu toată situația neclară Pogoneanu era considerat încă funcționar,un familiar al Ministerului. De altfel acuzarea nu a arătat data când s'a făcut transportul, iar Pogoneanu a răspuns că arhiva a fost transportată înainte și după trecerea lui în cadrul disponibil.Lăzărescu a participat o singură dată și urmează a se stabili dacă participarea a fost în timpul când Pogoneanu era director al Cabinetului și Cifrului, sau după ce a plecat în cadrul disponibil.In primul caz răspunderea cade asupra luiPogoneanu.iar în epoteza doua chiar dacă transportul s'a făcut după ce Pogoneanu a încetat de a mai face parte din cadrele active ale Ministerului,el nu a făcut altceva decât a dus valiza din cabinetul Cifrului la ascensor în prezența lui Oprișanu care a recunoscut și și-a luat răspunderea.Deci nici vorbă de ușă pe din dos și nici vorbă de sustragere. El nu știa ce

acte sunt in valiză şi susţine că acest fapt nu constituie un element al art.227 C.P.care statuează complotul sau al art.184 C.P.in combinaţie cu care este trimis in judecată pentru complot. Nu există nici o probă şi nici o prezumţie nu poate fi constituită din acest fapt.Referitor la a doua acuzaţie de distrugere de acte susţine că nu rezultă nici o dovadă decât o singură declaraţie a acuzatului in care spune că a asistat odată la o şedinţă de triere şi atunci a văzut că Pogoneanu avea nişte hârtii al căror conţinut sau caracter privat ori public nu-l poate preciza. Deci nu a participat la distrugere.Tot in acea şedinţă Lăzărescu a primit o serie de acte pentru a fi restituite Ministerului.Prin insuşi faptul că lui i s'au incredinţat actele ca să le restituie Ministerului se face dovada că el nu făcea parte din comitetul restrâns care avea acces la acele acte,care le tria şi care le dădea destinaţia.El a cerut personal să-i fie incredinţate actele la Minister,le-a triat şi le-a aranjat acolo impreună cu şeful său direct Emil Oprişanu.In ceace priveşte al treilea capăt de acuzare,informarea,susţine că Lăzărescu nu a recunoscut că a lăsat pe Florin Roiu să se uite in telegramele cifrate.In actul de acuzare se dă următorul citat din declaraţia lui Lăzărescu "am fost solicitat in mai multe rânduri de dl.Roiu să-i dau voe să se uite in telegramele dela cifru pentru dl.Pogoneanu".Lăzărescu insă l-a refuzat pe Roiu găsind o formulă politicoasă de a-l amâna.Menţionează insă că Pogoneanu până la 24 Iulie 1945 era director al Cifrului şi al Cabinetului,dar până aproape de Decembrie 1946 el a rămas in cadrul de reorganizare,primea leafă dela Minister,avea un mare prestigiu pe care toţi martorii l-au atestat,a fost intrebuinţat la comisia păcii pentru lucrări excepţionale, cum a confirmat şi martorul Pilotti ca şi aşteptata lui reintoarcere,toate acestea au făcut pe funcţionarii din Minister-să-l considere pe Pogoneanu ca pe un adevărat funcţionar al Ministerului,un fel de funcţionar putativ.Era natural deci ca faţă de un asemenea om o anumită discreţie să fie depăşită.In privinţa informaţiilor pe cari Pogoneanu a reuşit să le obţină,susţine că există o deosebire substanţială,nu formală,intre gradul secret al diferitelor informaţii.Sunt trei noţiuni: cifrul,confidenţial, secret.Desigur sistemul de a transmite cifrat este un secret şi este un secret de Stat,insă nu tot ceace se transmite prin cifru este confidenţial sau secret.Se obişnueşte a se intrebuinţa cifrul şi in mesagii personale.Secret de Stat nu poate fi decât ceace ar periclita Siguranţa Statului,suveranitatea,integritatea teritorială,independenţa.Ori procesul lui Cretzianu a fost un pro-

./.

ces public în Elveţia,dar nu numai acolo ci şi la noi şi arată că în ziarul "Adevărul din 22 Aprilie 1947,s'a scris că Tribunalul din Berna a deschis acţiune penală împotriva fostului ministru al României la Ankara,Cretzianu,pentrucă n'a vărsat Băncii Elveţiene suma de 6 milioane franci elveţieni.Apoi Curtea de Apel din Bucuresti Secţia I-a,a judecat aceiaşi culpă gravă a fostului ministru Cretzianu după legile Ţării noastre şi l-a condamnat.Aşa dar,conţinutul acestui proces a fost public şi în România şi oricine putea să ia cunoştinţă de el.Pentru misiunile avariate aceste informaţiuni erau neinteresate,ele având un alt sistem de informaţie mai puternic în Elveţia,iar Pogoneanu le ştia şi dela aliţii,deci nu era nevoie să se adreseze unui agent special şi Pogoneanu dacă ar fi trimis acte din Ţară să salveze acest proces pierdut dela început,căci era vorba de bani furaţi,a făcut-o inutil,însemnând a aduce inutil o ofensă Justiţiei altei Ţări.In privinţa anumitor tratative economice susţine că acestea sunt publice în general.Că dacă Lăzărescu a recunoscut că a vorbit de anumite tratative economice,art.144 Pr.P. exclude orice luare în considerare a acestei recunoaşteri.Lăzărescu nu are nici o vină iar supra cifrul pe care Oprişanu plecând la Paris l-a încredinţat lui Lăzărescu,arată că Oprişanu a făcut-o în calitate de director adjunct al Cifrului,având latitudinea de a face asemenea experienţe şi era normal să se stabilească un sistem de corespondenţă cu cei mai vechi dela Cifru şi de acea l-a dat lui Lăzărescu. Lăzărescu era în relaţii de prietenie cu Pogoneanu mai înainte,dar ulterior a intervenit o răceală,pentrucă nu voia să participe la acţiunea politică a acestuia.Lăzărescu a înţeles că Pogoneanu a început o activitate tendenţioasă şi a înţeles să iasă din orice relaţii cu el,apoi şi pe considerentul că principala sa preocupare era istoria şi faptul că a fost totdeauna un element apolitic şi în fine boala care în acel timp îl rodea interior.Susţine că încadrarea în art.227 al.1 şi 2,C.P comb.cu art.184 C.P.,nu poate fi aplicată lui Lăzărescu,lipsind dovezile şi prezumţiile cum şi elementele intenţional,dolul specific.Incadrarea dată inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea este foarte bună.Faptul că Styrcea a participat la anumite întruniri,că şi-a pus semnătura în "Memorandum" nu a dus la prezumţia neapărat necesară că este vinovat de complot,ci numai de participare,de o nedenunţare de complot.Acelaşi lucru îl cere şi pentru acuzatul Lăzărescu şi arată că sunt şi contra prezumţii şi anume supărarea lui Lăză-

./.

rescu cu Pogoneanu,preocuparea sa permanent de istorie,faptul că niciodată nu s'a ocupat de politică şi n'a fost inscris in Partidul Naţional Ţărănesc,care este principalul acuzat,sinceritatea pe care a avut-o tot timpul la instrucţie şi care l-ar fi condus cu siguranţă să recunoască tot,dacă ar fi făcut-o cum şi prezentarea lui de bună voie la anchetă.Toate acestea dovedesc că el era cu conştiinţa limpede că n'a avut nici intenţia şi nici cunoştinţa complotului.După ce analizează art.227 C.P.şi art.184 C. dl.avocat Sandu Lăzărescu susţine că infracţiunea pentru care este trimis in judecată fratele său acuzatul Emil Lăzărescu,nu are avea un substrat obiectiv.In concluziuni arată că fratele său este nevinovat şi cere achitarea.

Dl.avocat Georgec Dumitrescu,apărător numit din oficiu in apărarea acuzatului Camil Demetrescu,se raliează cu ceilalţi apărători in privinţa modului cum a inţeles instanţa să inlesnească pregătirea apărării,după care arată că acuzatul Camil Demetrescu a fost trimis in judecată pentru două infracţiuni: crima prevăzută de art.227 al.1 şi 2 C.P.comb.cu art.184 alineatul 1 C. şi a doua infracţiune prevăzută,de art.19o C.P.comb.cu art.121 punct.1 C.P.şi art.23o al.2 C.P.Că urmărind actul de acuzare şi rechiziţiile Parchetului,nu a putut să găsească decât sumare concluziuni cu privire la faptele ce i se impută acuzatului Camil Demetrescu.Prima dată când se vorbeşte de acest acuzat in actul de acuzare,este la pagina 23(de acuzare)unde se spune că a fost insăcinat cu tratativele cu Constantin I.C.Brătianu şi Constantin Titel Petrescu,ceace acuzatul Camil Demetrescu a confirmat in cursu cercetărilor.A doua oară este pomenit acuzatul Camil Demetrescu la pagina 35 unde se spune că pentru sustragerea documentelor secrete a fost folosit şi acuzatul Camil Demetrescu şi mai departe se spune că,cu complicitatea lui Roşu,Oprişanu,Demetrescu şi a altora,Pogoneanu a sustras in Octombrie 1945 dela Direcţia Cifrului din Ministerul Afacerilor Străine şi din arhiva secretă a acelui Minister anumite documente.Când Parchetul a făcut incadrarea faptelor a avut impresia că a făcut o schimbare pentrucă a spus complicitatea care este principală invinuirii a lui Camil Demetrescu constă intr'o activitate cunoscută prin două imprejurări şi anume că a participat la intocmirea actului scris adresat de acuzatul Iuliu Maniu acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti şi a luat semnătura celor doi şefi de opoziţie Brătianu şi Titel Petrescu şi a doua acuzare că a ajutat pe Pogoneanu şi pe ceilalţi la desăvârşirea infracţiunii prin participarea la scoaterea din Minister a

./.

actelor şi transportul celor cinci valize cu maşina la acuzatul Pogonesnu acasă.In actul de acuzare s'a spus că a participat la prevederea documentului iar în concluziile orale că a participat la întocmirea lui,apoi la a doua infracţiune în actul de acuzare se spune că a fost complice în organizaţie conformându-se directivelor lui Pogonesnu,a luat parte la sustragerea de documente iar în concluziunile orale că a participat la scoaterea lor.I se impută lui Camil Demetrescu a fi autor în concluziile scrise,iar în expunerea faptică a ctului de acuzare el este arătat ca un complice.Este necesar a se şti precis pentru care din acestea instanţa săx stabilească dacă trebuie căutată întrunirea elementelor din infracţiunea majoră, complotul sau numai a complicităţii.I se mai impută acuzatului Camil Demetrescu al doilea fapt,infracţiunea dela art.19o C.P.comb.cu art.121 şi 23o C.P.Aceastea arată complicitatea la infracţiunea de trădare diplomatică,aşa cum se numeste crima de inaltă trădare prin necredinţă şi se vorbeste ca de un autor.Dacă nu există această diferenţiere de incadrare în drept a acelor capete de acuzare cu motivarea faptică,a acestor infracţiuni,urmează ca instanţa să treacă la examinarea elementelor constitutive ale celor două infracţiuni şi urmează să reţină şi să păstreze in cumpăna judecăţii numai acele elemente permanente din discuţie,cari sunt de natură să creeze acel fundament juridic,care trebuie să reziste pentru totodeauna la temeiul acestei hotărâri.Roagă ca atunci când instanţa va examina elementele constitutive ale primei infracţiuni ce i se impune acuzatului Camil Demetrescu de participare la complot,in vederea crimei de inaltă trădare,în acest caz urmează să se constate că sunt numai elemente de complicitate,findcă acuzatul a spus că a făcut oarecare acte de natură să angajeze discuţia, dacă el a ştiut sau nu,dacă a avut o activitate conjugată cu ceilalţi nu se poate şti.Stabilirea complicităţii trebuie să rezulte din cunoştinţa ce o avea,despre activitatea autorului principal al complotului.Referitor la art.19o C.P.,urmează a se avea în vedere distincţiunea actelor făcută de dl.avocat Ionel Teodorescu şi instanţa urmează a analiza elementele componente şi a stabili dacă intr'adevăr din examinarea actelor, activitatea lui Camil Demetrescu,este de natură a cădea sub incidenţa legii penale.Referindu-se la transportarea actelor dela Minister la Pogonesnu acasă,arată că s'a stabilit că acuzatul Camil Demetrescu era în maşină în Piaţa Victoriei,când au coborât din Minister,o parte din acuzaţi cu cele cinci casete ca-

./.

și au fost transportate la Pogoneanu în vederea trierii, că aceste transporturi s'au făcut în mai multe rânduri, Camil Demetrescu și un alt acuzat a spus că numai o singură dată a participat, adică la un singur transport. In concluziuni d-l. avocat George Dumitrescu, arată că acuzatul este ultimul din grupul dela Externe și cere ca instanța să facă un examen obiectiv al infracțiunilor și pe baza probelor dosarului să caute în activitatea acestui grup, care este participarea, activitatea, depusă de Camil Demetrescu, pentruca în raport de aceastea să aducă o hotărâre dreaptă.

Dna. avocat Lucreția Timofte, în apărarea acuzatului Camil Demetrescu, arată că prezența ei pe banca apărării este justificată de calda dorință de a aduce cu modestele sale mijloace o cât de puțină lumină în acest proces și după ce mulțumeste instanței, pentru modul larg în care a înlesnit pregătirea apărării, arată că lui Camil Demetrescu i se aduc trei capete de acuzare: de a fi făcut parte din complotul Maniu-Mihalache, de a fi sustras acte dela Ministerul de Externe și de a fi transmis scrisoarea dela Victor Rădulescu Pogoneanu la dnii Constantin I.C-Brătianu și Constantin Titel Petrescu. Susține că acuzatul Camil Demetrescu n'a făcut parte din Partidul Național Țărănesc, nu este legat de nici o ideologie politică și dacă este în proces crede că este pentrucă a avut cândva o tangență cu conducătorii actului dela 23 August 1944. Crede că este o cinste de a fi colaborat la actul dela 23 August 1944 și acuzatul, de atunci cunoaște pe Dinu Brătianu, pe Titel Petrescu și pe Iuliu Maniu. Findcă era directorul Cifrului la 23 August 1944 și înainte de această dată, telegramele veneau la Ministerul de Externe pe adresa Camil Demetrescu, nu pe numele Ministerului și aceasta pentrucă era acțiunea unor oameni particulari. De aceea și în tratativele pe care le ducea Mihai Antonescu, telegramele veneau tot pe numele lui Camil Demetrescu. Acesta este motivul pentru care Camil Demetrescu s'a simțit tentat să ia o copie după documentul actului dela 23 August 1944, care s'a găsit la domiciliul său și din care cauză este astăzi acuzat în proces. O altă prezumție că a făcut parte din complot este prietenia cu acuzatul Pogoneanu, care datează di'nainte de 23 August 1944 fiind colegi în Ministerul de Externe. Camil Demetrescu l-a însoțit pe Pogoneanu care avea nevoie de cineva din cauza intimității sale; i-a făcut anumite comisioane printre cari și acela de a se duce cu scrisoarea la Brătianu și Titel Petrescu. In actul de acuzare nu este prevăzut juridic că acea scrisoare avea un conținut ilicit. El a avut numai rolul de curier al lui Pogoneanu, fără nici un gând și nu cunoștea nici gândul lui Pogoneanu. Martorul Octavian

./.

Neamţu a spus că au venit la el Styrcea şi Pogoneanu însoţiţi de Camil Demetrescu, că Styrcea şi Pogoneanu au rămas să discute iar Camil Demetrescu s'a dus în altă cameră şi s'a culcat findcă nu se simţea bine. Dacă ar fi existat vre'un complot, Camil Demetrescu ar fi putut avea atâta fler, încât să înţeleagă dacă e ceva curat sau nu e ceva curat şi dacă ar fi simţit că nu e ceva curat aşa cum spune art. 228 C.P. ar fi trebuit să denunţe, deci infracţiunea comisă de Camil Demetrescu, în subsidiar, ar fi de o misiune de denunţare a complotului. Privitor la arhiva Pogoneanu arată că era arhiva actului dela 23 August 1944 care se susţine că nu era a Ministerului de Externe, pentrucă actul dela 23 August este actul politic al unor oameni particulari şi se găsea la Minister pentrucă acolo îl lăsase Camil Demetrescu. O altă serie de acte erau notiţe după tratativele ce le ducea Ică Antonescu la Stokholm şi Cairo şi primite tot pe numele lui Camil Demetrescu. Martorul Cordescu a răspuns că telegramele în chestiunea aceasta, nu se duceau pe hârtie cu antetul Ministerului ci pe notiţe care apoi se distrugeau. Telegramele cu cifru rămâneau la Camil Demetrescu pentrucă erau pe adresa lui. Socoteşte că actele găsite la Camil Demetrescu au caracter particular, adică copia după o arhivă a unei acţiuni pornite de particularu, iar nu din acea a Ministerului de Externe şi că cealaltă arhivă privitoare la tratativele duse la Stokholm au acelaş caracter. In ce priveşte actele găsite la Pogoneanu s'a spus de martori că se duceau hârtii acasă pentru o lucrare ce o făcea acesta pentru conferinţa păcii şi din certificatul adus de dl. avocat Sandu Lăzărescu, reiese că la acea dată Victor Rădulescu Pogoneanu era în cadrul de reorganizarea Statului. Deci nu se poate presupune că aducând lui Pogoneanu acte acasă, nu a fost de bună credinţă. Nu i se poate imputa lui Camil Demetrescu că a ştiut ceva, că a bănuit măcar că este o situaţiune ilicidă; cel mult o indelicateţe. In drept arată că nu mai discută chestiunea, se referă la pledoria avocaţilor anti-vorbitori şi în concluziuni cere pentru acuzatul Camil Demetrescu în principal achitarea, iar în subsidiar dacă instanţa va socoti că există o umbră, ceva care nu face cinste, că ar fi trebuit să fie mai vigilent, în ipoteza că există un complot, cere schimbarea de calificare în infracţiunea prevăzută în art. 228 din C.P.

Dl. avocat Daraban, pentru acuzatul Radu Niculescu Buzeşti, apărător numit din oficiu, aducând mulţumiri instanţei pentru înţelegerea avută în pregătirea apărării, arată în apărare

./.

că acuzatul este trimis în judecată pentru faptele prevăzute în art.227 al.1,2 şi 3 C.P.comb.cu art.184 al.1 C.P.,art.186,207,210 şi 211 C.P.şi anume pentrucă a fost complice în complot contra Statului,organizat de Maniu şi Mihalache,fiind atras în complot de fratele său Grigore Niculescu Buzeşti,că a asistat la tratativele duse de fratele său cu reprezentanţii serviciului de spionaj american în Septembrie 1946,privitor la organizarea unui complot contra Statului,având şi misiunea de a păzi locul întâlnirii,că în Oct. 1946 a primit dela Iuliu Maniu împuternicire specială pentru fratele său Grigore Niculescu Buzeşti,de a activa în străinătate în numele partidelor de opoziţie,împuternicire pe care el a transmis-o loct.american Hamilton pentru a fi trimisă fratelui său Grigore aflat în străinătate şi înfine pentrucă a asigurat legătura dintre acuzatul Iuliu Maniu şi acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, a transmis corespondenţa trimisă de Iuliu Maniu sau sosită pentru el,pe care o primea şi o transmitea pentru misiunile Statelor Unite ale Americei şi Angliei la Bucureşti.Analizând capetele de acuzare. dl.avocat Daraban arată că Radu Niculescu Buzeşti,susţine că la casa Stirbey,unde a avut loc consfătuirea,el nu a avut ocazie să discute acolo vre'un plan al conspiraţiei.Că fratele său a primit o telegramă din Elveţia,că soţia lui e grav bolnavă şi că pentru a putea fi acolo lângă soţia sa,fratele său Grigore Niculescu Buzeşti,a căutat să plece în străinătate,în care scop a cerut autorizaţie din vreme,dar întrucât întârzia a căutat pe toate căile să plece mai curând şi i s'a promis de cei doi ofiteri americani Hall şi Hamilton posibilitatea de a-l transporta peste graniţă cu avionul,în acest scop având şi întrevederea din casa Stirbey.Că el a stat de pază pentru a împiedica vre'o ureche indiscretă să afle despre acest plan,din cauza situaţiei celor doi ofiteri americani. Nici un moment nu s'a gândit că acolo s'ar putea discuta vre'un plan conspirativ şi aceasta rezultă şi din declaraţia inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea,care a declarat că rolul lui Radu Niculescu Buzeşti a fost de portar sau paznic şi că nu are cunoştinţă de cele discutate la acea întâlnire şi nu cunoaşte conţinutul "Memorandului".Că atât "Memorandumul" cât şi "Minuta" au fost deţinute de Ioana Bujoiu,care le-a dat mai târziu lui Pogoneanu,deci nu a putut Radu să ia cunoştinţă de ele,fapt ce rezultă şi din declaraţia acuzatului Pogoneanu.Astfel faptul că el a păzit în casa Stirbey pe cei ce se întâlniseră în camera lui,convins că este vorba de punerea la punct a planului plecării fratelui său,nu poate să ducă la incriminarea de înaltă trădare şi complicitate la complot.Rămâne ca instanţa să examineze dacă cele spuse de acuzat în raport cu cele spuse de acuzaţii Styrcea şi Pogoneanu,sunt sau nu adevărate.

sc

Referitor la a doua acuzare Radu Niculescu Buzeşti susţine că a primit o scrisoare specială de împuternicire,concepută şi bătută la maşină de Pogoneanu,s'a dus cu ea la Iuliu Maniu şi a semnat-o,dar nu s'a gândit că acest mandat ar fiînm scopul ca fratele său Grigore să facă în străinătate un guvern de rezistenţă sau vre'un act de complot.El a crezut că este vorba de un mandat de natură politică,de uzanţă diplomatică, pentru ca fratele său să aibă mai multă autoritate faţă de cei din străinătate,să fie cunoscut acolo cuvântul său ca fiind al partidului,în scopul unei lupte de opoziţie legală şi cinstită iar nu sub formă de conspiraţie şi deci el necunoscând scopul final nu s'ar putea primi complicitatea lui la complot.In ceace priveşte ultimul capăt de acuzare,nu rezultă decât că acuzatul a primit din străinătate numai două scrisori,una dela fratele său Grigore pe care a înmânat-o acuzatului Iuliu Maniu şi alta dela Cretzianu.Una din ele se referă la o întrebare făcută de Cretzianu lui Maniu,dacă e sau nu cazul să semneze în străinătate,acordul cu partidele agrariene,la care Maniu ar fi răspuns că nu este momentul,iar a doua scrisoare era trimisă de Grigore Niculescu Buzeşti prin care sfătuia pe Iuliu Maniu la moderaţie.Acuzatul Radu Niculescu Buzeşti,n'a avut nici un moment credinţa că la bază ar fi vorba de un complot.Rămâne ca instanţa să cântărească şi să vadă dacă el poate fi condamnat pentru trădare,răzvrătire şi insurecţie.Dl.avocat Daraban cere în concluziuni,pentru acuzatul Radu Niculescu Buzeşti o sentinţă dreaptă.

Dl.avocat Mişu Nicolau,în apărarea inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea,după ce aduce omagii Parchetului pentru modul în care s'a făcut instrucţia,încadrarea faptelor şi mulţumiri instanţei pentru înţelegerea avută în pregătirea apărării, arată că Ion De Mocsony-Styrcea a fost arestat la o lună şi jumătate după ceilalţi,când ancheta se găsea aproape terminată,iar rolul lui în ajutorarea lămuririi unor fapte destul de grave a fost să confirme o situaţie deja cunoscută.A fost surprins însă în cursul desbaterilor când a văzut şi a auzit diferiţi martori cu grade mari pe timpuri în armată,care au declarat că au căpătat convingerea că toată această activitate ducea la o acţiune subversivă şi ilegală,fiind vorba de organizaţii militare ale Partidului Naţional Ţărănesc,cum a fost cazul martorilor general Gheorghieş,general Gheorghiu Brail,comandor Cioroiu şi alţii,cari au avut cunoştinţă de lucruri grave şi nu sunt acuzaţi în proces,ori Styrcea care a făcut o declaraţie leală,este

./.

arestat, cu toate că nu a luat parte sub nici o formă la un complot. Dacă ar fi avut vreo legătură măcar cu o credinţă politică ar putea fi un indiciu, dar Styrcea n'a făcut niciodată politică şi nu este membru al vre'unui partid, n'a fost cuprins nici de "Mitul Maniu" şi deci nu avea nici un motiv. Nu era nici fanatic şi nu avea nici un interes astfel că nu avea motiv să aibă reticenţe în declaraţii. În faţa unei obligaţii legale de denunţare există şi o scuză legală, pentrucă legea este umană şi spune că în faţa unui pericol în care nu poate rezista, se poate apăra şi nimeni nu poate să renunţe la dreptul de apărare. În speţă martorul Bălăceanu a făcut o declaraţie că a văzut pe Styrcea surescitat şi întrebându-l ce s'a întâmplat i-a răspuns că viaţa este în pericol, adică era ameninţat de cei doi agenţi americani cu moartea dacă denunţă. Styrcea nu este funcţionar public şi întâmplător a asistat la acea discuţie între agenţii americani şi Grigore Niculescu Buzeşti. Roagă instanţa să întrebe pe acuzatul Pogoneanu, dacă cunoaşte această ameninţare, pentru ca să aibă încă o declaraţie referitor la aceasta, apreciind că instanţa a dat toate posibilităţile, dovedind o largă bună voinţă cu acuzaţii şi apărarea şi susţine că Styrcea s'a găsit în faţa unui caz fortuit, în faţa unei legitimi apărări, a vieţii la care are dreptul şi a păstrării onoarei sale intacte şi deci nedenunţarea ce i se impută este justificată. In concluziuni Dl. avocat Mişu Nicoleau, solicită ca instanţa să chibzuiască omeneşte şi senin şi să aducă o hotarîre dreaptă pentru inculpatul, Ion De Mocsonyi Styrcea.-

Dl. Avocat Radu Matei, pentru acuzatul Vasile Serdici, apărator din oficiu, după ce mulţumeşte instanţei pentrucă i-a înlesnit pregatirea apărării, arată că sorţii au făcut ca de Vasile Serdici să lege amintiri din ultimele trei decenii. Că la început când a primit înştiinţarea de apărare, a ezitat, dar cum orice acuzat are dreptul la apărare şi cum apărarea este din oficiu, un serviciu comandat, a înţeles să se prezinte şi să-l apere; apoi arată că pe Serdici l-a cunoscut pe vremea când era sublocotenent pe front. După ce arată cum l-a cunoscut pe Serdici în viaţa politică, arată că l-a cunoscut şi ca ziarist şi i-a urmărit activitatea, apreciind că el nu a fost un beneficiar al politicei nici ca ziarist şi nici ca parlamentar, când lua cuvântul ori de câte ori se punea în discuţie probleme care interesau ţărănimea. Trecând la faptele ce i se impută Dl. Avocat Radu Matei arată că, acuzatul Vasile Serdici este trimis în judecată pentrucă în cursul anului 1946-1947 până în ziua arestă-

./.

ce sale, a fost complice la complotul contra Statului organizat de Maniu şi Mihalache, cu scopul de a răsturna prin violenţă regimul democratic; pentrucă a asigurat legătura între acuzatul Maniu şi membrii misiunilor Statelor Unite ale Americei şi ale Angliei în România, transmiţându-le demersuri pentru Maniu şi documente în legătură cu complotul precum şi răspunsurile şi directivele lor lui Maniu; apoi că a îndeplinit oficiul de tranzlator în tratativele duse de Maniu privitor la problema complotului şi în fine că a organizat reţeaua de agenţi informatori din rândurile funcţionarilor din instituţiile de Stat, cari îi procurau actele constituind secrete de Stat, fiind transmise de Serdici funcţionarilor misiunilor americane şi engleze din Bucureşti, după dispoziţiunile date de Iuliu Maniu. Trei acuzaţii principale, pentru care nu se găsea în sufletul său argumente ca să poată îndrăzni să ceară achitarea, nu venea în instanţă.-

Susţine că acuzarea se bazează pe declaraţiile acuzatului, şi se mai bazează acuzarea pe depoziţia a trei martori. Arată apoi că sarcina probei pentru acuzare cuprinde îndatorirea de a dovedi existenţa materială a faptului, a elementelor necesare pentru stabilirea imputabilităţii şi existenţa condiţiunilor indispensabile, incidenţei legii penale după Tanoviceanu. Că în dosare n'a găsit probe palpabile, nici recunoaşterea participării lui Serdici la complot. Chiar dacă Serdici într'un moment oarecare ar fi mărturisit, arată că mărturisirea făcută spontan sau provocată prin interogatoriu, nu poate ea singură să fie o probă asupra existenţei infracţiunii, care să ducă la aplicarea pedepsei, fără să fie confruntate, coroborate cu alte fapte şi împrejurări de natură a face convingerea, că sunt expresia adevărului.

Analizând textele de lege art.227 al.1,2 şi 3 C.P. art.184 al.1 şi art.207 C.P., arată că Serdici a venit cu idealurile de luptă politică la lumina celei cum învăţase în partidul, Dr. Lupu şi când la anchetă i s'a pus la dispoziţie documentele, "Memorandumul" a reacţionat şi s'a desolidarizat categoric de politica opusă pe care o făcea Partidul Naţional Ţărănesc şi a făcut declaraţiile aflate în dosar, datorită cărora justiţia a putut să intre pe făgaşul normal al investigaţiunilor şi al aflării tuturor marilor şi micilor acte cari duceau la finalitate, războiul civil din România.

Aceasta este o manifestare de voinţă de a nu participa la complot şi dovedeşte că el nu a avut cunoştiinţă de înţelegerea între cei doi americani Hall şi Hamilton, cari au luat contact

./.

cu Grigore Niculescu Buzeşti şi cu funcţionarii dela Externe. Susţine că Serdici era pus într'o situaţie, sau să facă pe martirul pentru o ideie, pe care nu o reprezenta el, să se solidarizeze cu o acţiune în care nu activa, pe care nu a iniţiat-o, n'a cunoscut-o sau să se desolidarizeze de ea, deci să trădeze sau să se desolidarizeze de cei cari încercau să determine în România un războiu civil. Din declaraţiile lui se evidenţiază că Serdici a avut o atitudine de dezavuoare a acestei acţiuni şi datorită acestei dezavuări se poate vedea în cutele dosarului toate manevrele care au putut să ducă la acest proces. Serdici recunoaşte că n'a fost partizanul acestui guvern şi a luptat până când s'a interzis să lupte pe căi legale împotriva guvernului, lucru permis de legi şi de constituţia românească. Că din 1928 când s'a oprit activitatea politică, n'a făcut acţiuni clandestine, iar după 23 August 1944 când s'a dat libertatea politică, el şi-a reluat activitatea în cadrul legilor Ţării, pe care le-a respectat şi le respectă. Ne existând nici o dovadă a participării la complot, urmează a fi scos de sub incidenţa legii penale. Referitor la a doua învinuire arată că în rechizitoriu se impută că Serdici conducea prima agentură, care personal din îndemnul şi ordinul lui Maniu colecta şi preda documente de Stat reprezentanţilor serviciilor de informaţii american şi englez, că Serdici recunoaşte în depoziţia sa că la cererea lui Key de a-i preda material documentar sub o formă mai complectă, acesta a fost nesatisfăcut şi la a doua întâlnire cu Serdici i-a reproşat că ceace nu i-a dat el i-a dat Maniu. Deasemenea a recunoscut Serdici că îndată ce obţinea informaţiuni mai precise, le prezenta lui Maniu care spunea că sunt interesante şi să le predea misiunilor. Susţine că nenorocirea lui Serdici, este faptul că el cunoaşte patru limbi: engleza, franceza, germana şi puţin rusa şi în această situaţie era normal ca el deputat în partid, puţină vreme gardă a lui Maniu să fi fost luat la întrevederile pe cari Iuliu Maniu le avea la Legaţia Americană şi Engleză, nu ca sfătuitor politic ci tranzlator, care nu făcea altceva decât traducea în englezeşte întrebările puse de Iuliu Maniu şi în româneşte răspunsul englezului sau americanului. Când acuzatul Maniu avea chestiuni mai interesante, nu-l lua pe Serdici, avea englezi şi americani tranzlatori speciali, iar sfătuitorii politici erau alţii din partid, şi atunci dela rolul de tranzlator până la rolul de participant la complot este o mare distanţă care nu poate fi trecută fără ca în dosar să existe dovada că el a ştiut de complot şi cu ştiinţa lui a fost utilizat ca instrument pentru a degaja în România un războiu civil. Referitor la ultima acuzare privind

./.

reţeaua de agenţi informatori,pentru procurarea actelor secrete de Stat,arată că ele sunt de domeniul fanteziei.Pentru una din fapte Serdici ar merita să primească felicitări,arătând că la cererea americanilor sau fără cererea lor,le-a furnizat prin Ghiţulescu directorul Reformei Agrare,date cu privire la reforma agrară,pentru ca să se scrie şi în presa americană că în Ţara Românească,ţăranul este astăzi proprietar pe pământul lui, datorită reformei făcute de guvernul prezidat de dl.Dr.Petru Groza,deci nu a divulgat un secret de Stat.In privinţa datelor referitoare la convenţia economică între România şi Uniunea Sovietică,deasemenea nu era un secret întrucât acordul cu Uniunea Sovietică a fost redat în ziarul "Argus" din 20 Mai 1945.Dacă nu a luat datele din ziar este pentrucă din nenorocire pentru el,nu citise gazetele economice şi pentrucă între timp intervenise alegerile.Analizând textul art.120 şi 190 C.P.,arată că această furnizare de ştiri date de Tancu personal,nu cerute de Serdici,nu intră în enumerarea strict limitativă a textului şi sancţiunea prevăzută de art.120 C.P.nu poate fi aplicată.Apoi că Ghiţulescu şi Tancu au recunoscut că au dat aceste date şi dacă ei ar fi trimişi în judecată ulterior,ar face dovada că actele nu erau secrete şi că din'potrivă unul a fost în avantajul guvernului,pentruca discuţia să se facă şi dincolo de hotarele Ţării,ei ar fi apăraţi de pedeapsă,iar Serdici instigator condamnat.Susţine că din dosar rezultă că sunt numai doi informatori,funcţionari publici şi urmează ca instanţa să vadă dacă aceştia pe care i-a instigat Serdici au furnizat date secrete care intră în condiţiunile art.190 C.P.Referindu-se la Cârje,arată că acesta nu era funcţionar public,ci un şomer care nu cunoştea pe Serdici,dar care împreună cu Senti şi alţi doi au ajuns într'o dimineaţă acasă la Mihalache,propunându-i să-i facă gardă personală,iar Mihalache om politic cu experienţă,în loc să-i dea afară a stat de vorbă cu ei.Spuând că are nevoie de slujbă şi că poate să aducă informaţiuni interesante,Mihalache i-a trimis la Serdici şi astfel Cârje vine din partea lui Mihalache să-i dea o recomandare să primească o slujbă la americani,fiindcă ştie englezeşte.A făcut un gest de omenie Serdici şi i-a dat o recomandare ajungând director la Bazinul Lido.Oamenii politici au dat totdeauna scrisori de recomandare ca să-i ajute pe diverşi oameni.Cârje i-a spus că are posibilitatea să-i dea informaţii importante şi i-a dat o notiţă de modul cum era organizat Marele Stat Major,pe care n'a utilizat-o a rupt-o şi nu se face dovada utilizării.Referitor la buletinul de presă arată,că buletinele se tri-

72

meteau nu legaţiilor ci asociaţiilor corespondenţilor de presă străină şi birourilor de presă dela toate legaţiile,deci şi Uniunii Sovietice şi agenţiei Tass şi atunci în aceste condiţiuni Serdici nu este vinovat.In concluziuni dl.avocat Radu Matei,cere a se examina faptele imputate lui Serdici şi dacă se va constata că are o greşeală şi că deci trebuie pedepsit,să se aplice circumstanţe atenuante,pentrucă nu poate fi părtaş la complot,căci dela primele cercetări nesilit de nimeni a dat anchetatorilor toate lămuririle fără nici o reticenţă,necesare pentru ca ancheta să meargă bine până la sfârşit şi sancţiunile să lovească numai în acei cari în acest proces au o vină reală.Cere în concluziuni o sentinţă dreaptă,pentru acuzatul Vasile Serdici.

Orele fiind înaintet preşedintele pentru repausul judecătorilor şi acuzaţilor,suspendă şedinţa la orele 21,45 până mâine 6 Noembrie 1947 orele 9 dimineaţa,c nd se vor relua desbaterile în continuare.

Sedinţa publică dela 6 Noembrie 1947 orele 9 dim.

După deschiderea şedinţei publice,Tribunalul fiind în aceiaş compunere,preşedintele a ordonat introducerea acuzaţilor, cari s'au prezentat în faţa instanţei sub pază şi fără fiare,asistaţi de apărătorii lor aleşi şi din oficiu ca şi în şedinţa precedentă,iar după ce au fost identificaţi,preşedintele a dat cuvântul în continuare apărărăi,după cum urmează:

Dl.avocat Birnberg Monicu,în apărarea inculpatului colonel în rezervă Stoika Stefan,arată că nu înţelege ca pledoaria sa să micşoreze sau să şteargă vina existentă sau dovada complotului.El se prezintă ca apărător al acuzatului colonel Stoika Stefan să arate neparticiparea lui la complot şi nu poate să nu spună ceace simte ca cetăţean,că dacă nu s'ar fi găsit pe banca apărării,s'ar fi găsit în teancul de telegrame ce se găseşte pe masa acuzării prin care se cere pedepsirea făptuitorilor şi o telegramă a sa.Prin urmare,fără să acuze pe ceilalţi nu înţelege să apere,să înlăture existenţa complotului,care după părerea sa există, ci numai să dovedească complecta inocenţă a colonelului Stoika Stefan,care n'a ştiut,n'a participat şi n'a aflat că acest complot atât de grav se punea la cale într'o organizaţie şi un partid din care făcea parte de bună credinţă.După ce enumără datele şi activitatea acuzatului dela eşirea sa din armată din 1935 şi până 1946, arătând că acuzatul colonel Stoika cu puterea pe care o avea atunci în 1941 a făcut tot posibilul şi l-a salvat dela deportare şi dela o moarte sigură atât pe el cât şi pe alţi evrei în situaţie similară,care erau deportaţi în Transnistria,că apoi în calitatea

./.

sa de secretar general la Ministerul Inzestrării s'a opus ocupației germane,a dat ajutor evreilor și i-a salvat pe reprezentanții mișcărilor democratice care erau urmăriți, pentru a fi desființați de acele guverne,depe urma cărora am suferit cu toții,încât pentru aceste fapte colonelul Stoika s'a ales cu trei anchete și cu bănuiala de a fi comunist.Trecând la faptele imputate arată că cei care erau în fruntea partidului și care au vrut să antreneze partidul la acte păgubitoare atât pentru ei cât și pentru Țară, acei cari au pus la cale un complot,nu numai că nu l-au consultat pe Stoika,nu i-au cerut concursul,dar s'au ferit ca nu cumva el să prindă de veste că se pune la cale un complot.Trecând la analiza probelor arată că este o eroare că el ar fi de fapt conducătorul mișcării militare sau a cercului profesional militar.Colonelul Stoika nu a avut nici un rol de frunte,el era vice-președintele secției militare a Capitalei și el credea că este un cerc de studii al partidului,după cum era cercul de studii pe profesiuni.Acest cerc de studii a luat ființă în anul 1945 Aprilie și a continuat sub formă de cerc de studii unde se discuta legislația profesională,iar în Noembrie 1946 s'a întâmplat ceva care vine în avantajul colonelului Stoika și anume s'a ales un comitet care a fost condus de generalul Negrei și alți generali și care comitet restrâns compus din generalii: Barbu, Stoika,Zorzor,Negrei și colonel Stoika,nici nu a fost citat la ședință.Dela sfârșitul anului 1946 colonelul Stoika n'a mai avut un rol de conducere în acest cerc de studii, Este adevărat după cum rezultă din "Minută" și "Memorandum", trebuia ca organul ce avea să pună la punct insurecția să aibă un caracter militar,să existe anumite nuclee,anumite organizațiuni cu caracter subversiv care să poată la momentul oportun să acționeze de așa natură,încât forța să-și spună cuvântul.Insă conducătorul nu putea să fie un om care nu reprezenta în partid prea mare lucru,care nu cunoștea secretele zeilor și nu putea fi inițiat dincolo de ceace știau foarte puțini membrii.Conducerea trebuia să aparțină neapărat unui militar și nu unui organizator.Din acte rezultă nu numai că n'a avut încrederea șefilor săi colonelul Stoika,dar că acuzatul Mihalache văzând că nu poate trena activitatea cercului militar profesional pe tărâm politic,a făcut două acțiuni,a creiat un cerc pe Țară,un organ care să depindă de dânsul și toți ofiterii care făceau parte din cercul profesional militar au fost impinși să activeze în cir-

./.

cumscripţii a desagregat cercul profesional militar unde activa colonel Stoika, luând tot ce era element mai bun, trimiţându-i la teren, iar în ce priveşte conducerea n'a mai lăsat să fie unitară, ci a lăsat-o numai la Bucureşti, înfiinţând pentru România alt cerc în care colonelul Stoika n-a mai avut nici cea mai mică parte. Susţine că în cele spuse, nu se strecoară greşeli de fapt şi că apărarea celui de al doilea părinte al său colonel Stoika se face numai pe împrejurări de fapt. In Aprilie 1947, cercul profesional militar îşi încheie activitatea sa şi raportul de activitate dela dosar, singurul act semnat de colonelul Stoika, spre deosebire de celelalte, arată că s'a făcut propunerea pentru legea poziţiei ofiţerilor, pentru legea înaintărilor în armată şi era competent să o facă, fiindcă înainte de a intra în Partidul Naţional Ţărănesc, el era preocupat de aplicarea legilor şi punerea la punct a viitoarei legislaţii cu privire la militari, deci preocupările sale au fost ca să contribue cu ceva la opera legislativă militară şi să aducă un aport personal la aceea ce găsea el nerezolvat prin legi, regulamente şi dispoziţiuni cu caracter militar.

Pentrucă acolo la acel cerc se discutau aceste lucruri, a căutat să creeze un punct pe care voiau să-l vadă şi ceilalţi. Deci activitatea sa la cercul profesional militar se rezumă la aceasta. Susţine că în dosar nu există dovadă că opera colonelului Stoika în cadrul partidului a fost să fie tins către altceva, sau că la toate conciliabulel, la toate întâlnirile şi discuţiunile partidului, ca faptele acestea petrecute între partid şi anglo-americani imperialişti, să fi fost cunoscute de el să i se fi cerut avizul sau să fi luat parte colonelul Stoika, ceeace n-ar fi de presupus dacă într'adevăr ar fi avut în sarcina sa exclusivă organizarea posibilităţii de a aduce la îndeplinire, printr'o insurecţie armată şi răsvratire, fapte care decurg din "Memorandum" şi celelalte probe dela dosar în sarcina celorlalţi acuzaţi.

Colonelul Stoika a spus preşedintelui şi şefului său că : nu se poate obţine ceva pentru îndeplinirea operei legislative pe care o face, decât dacă va fi pusă de acord cu guvernul Ţării şi că Iuliu Maniu a spus că este de acord, dar probabil, altceva s'a făcut în spatele perdelei, unde nu i-a fost permis colonelului Stoika să treacă. Că într'un memoriu depus de colonelul Stoika, scrie că s'a prezentat Ministerului de Justiţie şi de Interne cu mult înainte, a cerut şi au fost numiţi câte un observator la cercul de studii ca să stabilească de acord, care legi e bună şi care nu. In sarcina Colonelului Stoika se pune că la cererea sa şi cu participarea sa, s'a făcut acel

plan militar. Nu-l neagă şi nici nu-l înlătură, acesta este la dosar, dar accentuează că deşi la prima cercetare generalul Grigore Stoika a afirmat că l-a dat colonelului Stoika şi că acesta la rândul său l-a dat acuzatului Serdici, iar acuzatul Serdici l-a predat acuzatului Maniu, în instanţă martorul general Grigore Stoika, n'a mai putut rezista şi a declarat că nici el nu l-a văzut decât în ciornă. Deci apare certă apărarea colonelului Stoika că el nu a putut avea cunoştinţă de aceasta, pe care unul di din autorii lui generalul Stoika Grigore nu-l văzuse decât în ciornă. Planul general de organizarea armatei este un plan de guvernare, la care colonelul Stoika nu vrea să participe prin situaţia lui din partid. Deci nu se dovedeşte cu nimic participarea colonelului Stoika la acest plan, Referitor la conferinţa ţinută de colonelul Stoika întitulată "Armata de Mâine", cu care ocazie s'ar fi produs un schimb de cuvinte foarte importante, când s'ar fi exprimat ca fiecare cetăţean să aibă acasă raniţa şi puşca sa, susţine că aceasta nu reprezintă altceva decât un extras din opera generalului Hârjeu, pe care el caută să o explice şi să arate dece înţelege să urmeze şi să considere că generalul Hârjeu, era capul cel mai luminat al scriitorilor militari. In concluziuni arată că dacă n'a reuşit să evidenţieze nevinovăţia colonelului Stoika, roagă să se facă aplicaţiunea art.157 C.P. care dă dreptul la acordare de circumstanţe atenuante şi să se coboare pedeapsa până la un an închisoare. In cazul când instanţa îşi face convingerea că nu este vinovat de participare la complot, dar că aflând la un moment dat de existenţa acestui complot, s'a retras şi n'a mai activat şi în loc să denunţe a tăcut, cere a se schimba calificarea din infracţiunea prevăzută de art.227 C.P., în aceea prevăzută de art.228 C.P., unde aplicând circumstanţe atenuante va putea fi scoborâtă pedeapsa până la 3 luni închisoare corecţională. In principal Dl. Avocat Birnberg Monicu solicită achitarea colonelului Stoika Stefan, iar în subsidiar schimbarea de calificare şi acordare de circumstanţe atenuante.-

Dl. Avocat Ioan Lucaci, apărător din oficiu în apărarea colonelului Stoika Stefan, în continuare arată că Stoika a fost excedat de onoarea de a fi omul de încredere al lui Maniu şi Mihalache şi că el a protestat şi explică, că şeful direct al acestei secţii militare, Mihalache, nu i-a mai putut inspira încredere pentrucă a contravenit la ceeace stabilise în fostul Partid Naţio-

./.

de atunci, în al doilea rând nu putea să aibă o încredere nici Mihalache în el, nici el în Mihalache, pentrucă în loc să participe la atmosfera generală a Țării, a luat parte la războiul din Răsărit ca voluntar și încheie în al treilea rând pentrucă a văzut câtă este de inconsecvent și cu câtă ușurință Mihalache a încercat să se pună la adăpost prin fuga dela Tămădău. Aceasta a spus și în scris colonelul Stoika și D-sa nu face decât în calitate de apărător din oficiu să reproducă spusele colonelului Stoika în apărare. Susține că nu sunt dovezi de participare la complot din partea colonelului Stoika. Participarea la o secție profesională dintr'un anumit partid nu poate să facă dovada unei infracțiuni și de aceea acuzarea s'a simțit obligată să arate că acele cercuri profesionale militare n'au fost decât ostentativul unui act juridic, n'a fost decât firma care camufla o altă organizație. Deși ar fi fost indicat col. Stoika prin cunoștințele lui temeinice din armată ca șef de promoție, să ia conducerea acestei secții, totuși știindu-l ca o fire cu totul nedecisă, ezitant s'a găsit că nu este el cel indicat să poată conduce. Conducătorul era generalul Negrei. S'a căutat să se tragă din anumite situații de fapt și din manifestații ale colonelului Stoika concluzia că el a participat la organizarea acelor nuclee militare și a fost printre inițiatorii transformării acestor cercuri profesionale așa cum susține acuzarea în organizații secrete pentru insurecție și pentru înarmarea locuitorilor. Dar Stoika n'a fost primit în acel comitet restrâns. El considera acel plan de organizare ca o elaborare puerilă - și care poate compromite pe membrii unui cerc militar și faptul că s'ar fi simțit jicnit în conștiința lui și revolta spontană avută când a luat contact cu el în vederea pregătirii apărării, denotă că este un om de bună credință și aceasta explică că el n'a putut să cunoască planul nici în momentul inițial, nici finalitatea actului. Acest plan nu este opera colonelului Stoika și din documentul din 30 Aprilie 1947 rezultă că generalul Stoika a expus în scurt ciorna proectului de organizarea armatei, procesul verbal este semnat de generalul Negrei, Generalul Gheorghieș a declarat că discutase cu Mihalache organizarea militară a partidului pe Țară, Județe și Capitală și că i-a cerut un plan de organizare. Rezultă deci că planul de reorganizare militară a fost opera a două trei persoane, cum rezultă și din declarația martorului general Gheorghieș care a arătat că planul a fost cerut de generalul Negrei în acele conferințe și este pregătit în atmosfera ce a reușit din conferință. Actul de acuzare arată ca autor pe generalul Stoika, care a înmânat planul acuzatului colonel Stoika pentru a fi predat lui Maniu. Generalul Stoika a

spus că el a elaborat o simplă ciornă şi s'a recunoscut în instanţă că ceace s'a bătut la maşină este identic cu ciorna făcută din iniţiativa generalului Negrei. Din toate acestea rezultă că colonelul Stoika nu este autorul planului ci rămâne a se analiza de instanţă dacă transmiterea acestui plan ar fi putut să denote o adeziune a colonelului Stoika pentru că în adevăr colonelul Stoika a scris că aceasta este planul pe care l-a predat lui Mihalache. De aci şi până a trage o concluzie că intr'adevăr este complotist este ceva mai greu de făcut. In privinţa conferinţei colonel Stoika "Armata de Mâine", n'a găsit nimic important, deoarece nu are nimic original, este o problemă bine cunoscută din statistică; că un contigent reprezintă 1% din populaţia Ţării şi arată cum ar trebui să facă instrucţie faţă de împrejurările care vor veni din tratatul de pace, şi arată că sunt copiate părţile din tratatul lui Hârjeu. Cu privire la acuzaţia că ar fi întrebuinţat la conferinţă anumiţi termeni care denotă voinţa de a răsturna ordinea legală în Stat, de a porni o răsvrătire, susţine că aceşti termeni nu au fost întrebuinţaţi de el, de colonel Stoika şi de acuzatul Mihalache, aşa cum rezultă şi din depoziţiile martorilor, referindu-se la afirmaţiunile făcute ca fiecare cetăţean să aibă raniţa şi puşca acasă. Deasemenea că expresiile ca omul de mâine trebuie să fie o fire revoluţionară, om de baricade, om de linia întâia, nu au fost întrebuinţate de colonel Stoika, ci tot de Mihalache şi aceasta rezultă din depoziţiile martorilor general Stoika, Gheorghiu şi slt. Walter. Deci din punct de vedere faptic rămâne de analizat afirmaţiunile martorului Albu, referitor la cererile de informaţiuni secrete dela instituţiile militare. Dar cum la toate aceste întruniri participaseră şi alţi martori din a căror depoziţie nu rezultă acest lucru lasă la aprecierea instanţei aceasta. Cu privire la informaţiile referitor la cadrul disponibil, deşi nu este dat în judecată pentru aceasta, faptele le demonstrează că Stoika nu are o situaţie sufletească de a putea participa la complot, indiferent de dovezi şi el s'a socotit nevinovat încât nu a crezut necesar să mai aducă martori. Intinderea cercurilor profesionale din Capitală pe Ţară, nu este opera colonelului Stoika ci a generalului Negrei, după cum rezultă şi din procesul verbal Nr. 49 din 4 Aprilie 1947 şi din depoziţiile martorilor general Stoika şi general Gheorghieş. In ce priveşte încadrarea în drept, arată că nu este trimis în judecată pentru art. 21o şi 211 ci numai pentru art. 2o7 şi deci urmează să se facă aplicarea art. 227 sau eventual să se schimbe calificarea în in-

./.

fracțiunea prevăzută de art.228 C.P.și în concluziuni cere ca instanța să aprecieze și să aducă hotărârea cea mai indicată în această speță.

Dna.avocat Ana Ciobanu, pentru acuzatul lt.colonel în retragere Statescu Dumitru,din oficiu,arată că procesul trădării naționale în frunte cu acuzatul Iuliu Maniu se apropie de sfârșit,venind rândul ultimului acuzat Stătescu.Arată dă de o săptămână se desbate procesul și mulțumeste instantei pentru modul larg în care s'a pus la dispoziție actele doveditoare,dosare, mărturii,peste cari nici apărarea nu poate trece și pe care trebuie să le recunoască a fi piese grave în acuzarea celor din proces.Susține că acuzatul lt.colonel Stătescu,este trimis în judecată pentru complot,prin aceea că în anul 1946-1947 a fost complice la complotul organizat de Maniu și Mihalache în scopul răsturnării prin violență a guvernului democratic,a avut rol de conducere în organizația militară a Partidului Național Țărănesc; a atras în activitatea militară pe anumiți ofiteri deblocați și activi, a căutat să ducă activitate de descompunere în armată și că a participat la elaborarea unui plan de reorganizarea armatei.Crede că este o greșeală când se spune că lt.colonel Stătescu este membru în comitetul de conducere; el n'a făcut parte din comitetul de conducere care era compus din generalii: Zorzor, Stoika și Negrei.Susține că lt.colonel Stătescu a plecat din armată din cauza orbirii progresive și din cauză că nu s'a înțeles cu fostul mareșal Antonescu.In toamna anului 1945 cedând insistențelor generalului Negrei s'a înscris în Partidul Național Țărănesc,a luat parte numai la 4 ședințe și s'a retras din partid. Scopul acestui cerc profesional militar a fost arătat tuturor celor ce veneau să se înscrie în Partidul Național Țărănesc,era o legiferare prin care se apăra interesele militarilor când va veni la putere,n'a fost complotul.Stătescu a revenit în iarna anului 1947 după repetatele insistențe ale generalului Negrei, când l-a numit casier general pe Țară și șeful sectorului II Militar Negru.Nu a făcut parte din comitetul de conducere,deci nu a putut prinde scopul precis al comitetului,complotul,iar procesul verbal încheiat la 7 Noembrie 1946 arată că comitetul a luat hotărârea să nu se mai divulge cele discutate în comitet.Acest comitet restrâns a avut strânse legături cu șeful partidului,deci nu putea Stătescu să fie inițiat în toate aceste lucrări.Stătescu nu a colaborat cu colonelul Stoika Stefan,la planul de reorganizarea armatei,rezultă din declarația martorului Mihăilescu că Stătescu a protestat în ședința lor când colonelul Dumitrescu șeful biroului de informații al Partidului Național Țărănesc a

./.

atacat guvernul actual. A protestat şi a părăsit şedinţa când un membru din comitetul de conducere al Partidului Comunist Român a fost atacat şi insultat de colonelul Dumitrescu. Toată atitudinea lui Stătescu nu este a unui complotist, a unui om care lucrează secret. El nu şi-a dat seama că activitatea politică a Partidului Naţional Tărănesc nu este deschisă, el a fost de bună credinţă. El n'a dat nici o directivă, n'a spus să se facă adeziuni pentru Partidul Naţional Tărănesc, iar martorul general Burnea a arătat că Stătescu a fost un om liniştit şi nu l-ar crede înstare să se asocieze unui complot pentru răsturnarea ordinei în Stat. Pentru dovedirea bunei credinţe a acuzatului Stătescu, arată că la anchetă când a luat cunoştinţă de planul militar, a scris că înţelege să se desolidarizeze de Partidul Naţional Tărănesc, care a putut să facă asemenea acte. In concluziuni dna. avocat Ana Ciobanu cere o sentinţă dreaptă pentru acuzatul lt. colonel Stătescu Dumitru.

Dl. avocat Vlad Dimitriu, tot în apărarea lt. colonel Stătescu Dumitru, în continuare, din oficiu, arată că una din acuzaţiile capitale concretizate între 18 şi 30 Septembrie 1946, este că Partidul va trebui să aibă două-trei comitete dinstincte: un comitet politic format din cei care au participat la zămislirea complotului, unx alt comitet politic compus din reprezentanţii partidelor de opoziţie şi un membru în contact cu organizaţiile judeţene şi ün al treilea comitet militar, compus din cei mai buni oameni. Susţine că nu se face dovada acordului şi înţelegerii participării la complot. El a avut rolul de casier în organizaţia profesională militară a partidului şi referindu-se la vechime în armată, arată că nu se poate procura complotişti din ofiteri de administraţie, casieri sau popotari. Nu trebuie considerat lt. colonel Stătescu ca un erou. In ce priveste latura de drept se referă la pledoaria dlui avocat Birnberg, care a dovedit demnitate profesională, pricepere juridică şi curaj. Se referă deasemenea la depoziţia martorului general Burnea în ce priveste persoana lt. colonel Mihăilescu Dumitru, care l-a înfăţişat bolnav de ochi şi de om liniştit, arătând că în cariera militară a lucrat la birou şi după cum se vede, în cariera politică el a lucrat la casierie, într'un partid care nu ştie dacă avea parale şi dacă avea nevoie de casier. Referindu-se la planul de reorganizarea armatei, arată că se ştie cine l-a făcut şi nu sunt dovezi că la elaborarea lui a luat parte şi Stătescu, apoi s'a arătat în pledoaria dlui Avocat Iucaci, că acel plan este extras din lucrarea generalului Hârjeu, scris acum 20 de ani. In concluziuni dl. avocat Vlad Dimitriu arată că instanţa

./.

judeca una din infracţiunile cele mai periculoase, complotul şi solicită atenţiunea asupra deosebirilor de vederi ale apărării, deosebiri care dovedesc că au venit în plină dreptate să-şi spună cuvântul, că această apărare s'a putut desfăşura în deplină libertate şi cere să se pronunţe o sentinţă dreaptă care să reprezinte punctul de vedere drept şi just.-

Dl. Prim Procuror Militar Colonel Magistrat Georgescu Alexandru, având cuvântul în replică, arată că Parchetul recunoaşte misiunea extrem de grea pe care a avut-o apărarea, fiind handicapată în acest proces de un arsenal de probe zdrobitoare, ce stau la baza actului de acuzare şi la rechizitoriul desvolta în instanţă, probe care nu pot fi contestate din cauza preciziunei şi a valorii lor. Din tot ce s'a desbătut, din partea apărării s'a putut constata că, cu toate strădania şi laborioasa muncă pe care a depus-o în analiza actelor şi textelor de lege, n'a putut să aducă nimic din punctul de vedere al faptelor. Nu s'a încercat măcar înlăturarea vreunei probe testimoniale, rezultat din depoziţiile martorilor, documentelor sau a declaraţiilor de la dosar. S'a încercat cu multă trudă şi printr'o largă analiză obiectivă a unor texte de lege şi interpretări doctrinare să se obţină ici şi colo anumite uşurări. Trebuie precizat aşa cum s'a spus şi în rechizitoriu că elementul politic în acest proces, este doar masca sub care se ascundea un lanţ întreg de infracţiuni prevăzute şi sancţionate de Codul Penal. Nu răspunde fiecărui apărător în parte din punct de vedere faptic, însă rezumă temeiurile de drept pe care se sprijină apărarea.-

Părerea băncii apărării este împărţită în ce priveşte existenţa complotului, în timp ce majoritatea dintre avocaţi nu contestă existenţa acestui complot, restul încearcă să pretindă că nu se face dovada, că unii dintre acuzaţii de astăzi ar fi participat la complot. S'a încercat diminuarea importanţei acestor probe administrative în proces şi anume proba presumţiilor. Arată că în capitolul probei din textul Procedurei Penale de sub art.184 sunt indicate ca mijloace de probaţiune indiciile şi presumţiile, deci fără discuţii aceste două chestiuni sunt socotite de legiutor drept probe, cari pot să facă dovada în justiţie. In aliniatul 1 din art.184 se prevede că aceste probe, numite indicii să formeze un mijloc de dovadă, este necesar ca ele să fie coroborate prin stări materiale şi situaţii nematerializate. Aliniatul 2 de sub acest articol, este completarea aliniatului 1 din care se desprinde că şi presumţiile pot constitui o probă în penal, dacă ele sunt trase din consecinţele logice ale unor stări de fapt. Revenind la speţa Dl. Prim Procu

militar susţine că apărarea invocă că acuzaţiunile de complot aduse unora dintre acuzaţi nu constituesc decât simple prezumţiunni, necoroborate cu alte fapte materializate, care ar putea să constitue o consecinţă logică trasă din starea şi împrejurările cunoscute şi cari pot să facă convingerea judecăţii. Ori în rechizitoriu D-sale a analizat probele materiale ale dosarelor şi ca să arate valoarea acestor probe numite prezumţiuni, invocă jurisprudenţa, care este unanimă că şi în materie de trădare şi anume prezumţiunile sunt un puternic mijloc de dovadă.-

Impărţind acuzaţii de astăzi în două loturi, un lot care face parte din partid şi alt lot care nu face parte din acest partid şi care a lucrat în concordanţă cu cei dintâi. Pentru primul lor s'a făcut afirmaţiunea că nu există complot, întrucât activitatea rezultată din piesele dosarului, nu se rezumă decât la încercarea de trecere frauduloasă a frontierei, adică la Tămădău. Nu se poate înlătura acest fapt, că cele petrecute la Tămădău constitue un fapt care stabileşte vinovăţia celor cari au luat parte la această acţiune, dar că între unele puncte din "Memorandum" se hotărâse înfiinţarea peste frontieră a unui comitet secret care să lucreze, aşa cum s'a stabilit din desbateri şi din dosare, deci un prim pas pentru executarea acestui punct din planul "Memorandumului", era trimiterea peste frontieră a unor membrii din partid, cari să complecteze grupul din străinătate, pentru formarea acestui comitet secret. Insăşi existenţa lor la Tămădău, constitue participarea lor la acest deziderat al actului, deci participarea la complot. De aceea acest fapt apare hotărât acordul criminal indiferent dacă există o acceptare, indiferent de ajutorul din afară, fiindcă s'a văzut din desbateri că ei porneau la acţiune. Incercarea de fugă a acuzaţilor Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr, către sediul comitetului secret din străinătate, este unul din punctele "Memorandumului" şi deci s'a pornit la execuţia acestui punct ajungând la Tămădău.

Această încercare ne situează înăuntrul complotului. Că pentru existenţa infracţiunei de sub art.227 C.P. nu este necesar ca toate elementele din acest articol, scop, program, să fie consumate şi prin unul din mijloacele prevăzute în acest articol, prin hotărârea de a mocite unul din infracţiunea prevăzută la art.184 C.P. şi următorii se consumă faptul principal adică complotul. Atât din "Memorandum" cât şi din planul de organisare al armatei ca şi din discuţii, rezultă scopul final, facilitarea trecerii trupelor străine pe teritoriul Statului şi a formării unui guvern fantomă care să aducă la scopul final propus în "Memorandum", deci să contribue prin

./.

activitatea aceasta la o ştirbire a independenţei Statului.
In ceeace priveşte infracţiunile celelalte care au fost trecute la unii din acuzaţi în legătură cu complotul art.227 C.P. s'a spus foarte puţin, iar referitor la infracţiunile din art.227, 210,211 C.P., neatacându-se această problemă înţelege că apărarea este alături de aceste concluziuni ale Parchetului. In ce priveşte latura externă arată că sunt dovezi suficiente de existenţa complotului. Participarea lui Pogoneanu la complot nu se contestă şi nici legăturile lui cu acuzatul principal Iuliu Maniu şi nici cu grupul din străinătate nu pot fi contestate. Totuş coacuzaţii din latura externă nu au făcut decât să lucreze în această intenţiune generală. Acuzaţii Florin Roiu şi Emil Oprişan au recunoscut direct în toate declaraţiile, acţiunea subversivă la care au participat, arătând cu detalii toată activitatea lor. Oprişan respinge această activitate în trecut, astăzi cu destulă indignare a mărturisit cinstit în faţa instanţei La fel şi Emil Lăzărescu conştient că a participat, că această participare a lui a fost de natură subversivă şi că activitatea la care era supus deasemenea conţinea un sustrat subversiv. O recunoaştere în declaraţiile sale şi în prima din declaraţii arată că a încercat să se deziste. Când un acuzat mărturiseşte că singur încearcă să se deziste de o activitate pe care a înţeles-o că este criminală, cu toată această dezistare nu a urmat deci continuarea la activitatea sa, nu poate decât să conţinue categoric activitatea care-l încadrează în art.227 C.P.-
In ce priveşte pe Camil Demetrescu s'a accentuat că a luat parte la consfătuiri unde s'a discutat exact complotul, s'a constatat că este un intim al lui Victor Rădulescu Pogoneanu şi prin activitatea sa el se situează înăuntrul acestui complot. Faptele au fost arătate lămurit, acele aduceri de documente, cele cinci valize la locuinţa acuzatului Pogoneanu, oficiul făcut de a se duce cu mandatul la cei trei şefi de partide pentru a fi semnat mandat care era cuprins într'una din condiţiunile "Memorandumului". Din aceste două examinări Tămădăul şi Externele arată că Parchetul a reuşit să dovedească o materializare de fapte cari coroborate cu împrejurări şi situaţiuni din dosare nu poate să ducă decât la probe suficiente şi dovedite, caracterizând acele indicii şi prezumţii, deci probe definitive şi categorice. Cu privire la acuzatul Vasile Serdici, pe lângă toate dovezile administrate în proces reaminteşte una şi anume, în ce priveşte acea instigare la infracţiune de sub art.190 C.P., că în "Minuşiţă", se prevede că Statele Unite vor avea nevoie de situaţii şi poziţii asupra trupelor sovietice aflate în Ţară în primul rând

./.

de încadrarea nominală a Marelui Stat Major al nostru. Ori din cele desbătute şi depoziţiile de martori dela dosar, se constată că Serdici a obţinut şi comunicat aceste informaţiuni în calitatea pe care o avea. Din dosare rezultă aceasta şi reaminteşte lucrările sovietice cu caracter militar depe litoralul Mării Negre şi depe litoralul Varnei. Aceasta constituie o informaţie militară şi instanţa urmează să aprecieze. S'a spus că Serdici membru al partidului a lucrat ca o maşină fiind simplu trazlator, dându-le să se înţeleagă că acest serviciu este al unui tehnician şi nu al unui om care lucrează în vederea unui scop dinainte hotărât. Dar Serdici a avut pe lângă calitatea de membru al partidului şi calitatea de reprezentant al opoziţiei în Parlament. Cele ce a comunicat, le-a comunicat ca simplu technician sau le-a comunicat din îndemnul şefului şi pentru scopul pe care îl urmărea? Nu trebuie insistenţă, este suficient a se reaminti tot ce s'a discutat în acest proces şi că la sfârşitul declaraţiilor Serdici înţelege să mărturisească spunând: da, am văzut, vinovatul e cutare, numindu-l pe acuzatul Iuliu Maniu. Aceasta a avut de spus în ce priveşte probele şi în ce priveşte critica adusă prezumţiilor, precum şi în ceeace priveşte unii din acuzaţi, unde Dl. Prim Procuror Militar arată că a găsit că este necesar să răspundă în replică asupra celor spuse de apărare. Cu privire la justificarea teoretică prezentată de Dl. Avocat Vlad Dimitriu, Dl. Prim Procuror Militar arată că după această teorie ar urma ca suveranitatea naţională şi independenţa, sunt chestiuni cari trebuesc lăsate pe planul al doilea, ori cum pentru noi suveranitatea şi independenţa naţională nu sunt teorii lăsate în urmă ci bunuri foarte scumpe, pentru câştigarea cărora România a sângerat şi suferit din greu.

Codul penal sancţionează sever orice atingere a suveranităţii şi independenţei, aşa cum le înţelege întreg poporul, iar pentru cei cari au chemat şi sprijinit ocupaţia nazistă, acum principali acuzaţi în proces şi cari nu e nici o mirare că astăzi au lucrat în vederea înrobirii poporului român, de către alte puteri imperialiste, nu se pot lua în seamă artificiile unei teorii criminale ci textele clare, textele violate de ei a căror severe plecare o cere. Misiunea apărării a fost grea având în vedere puternicile probe administrative în proces şi Dl. Prim Procuror Militar arată că se aştepta ca întreaga bancă a apărării să urmeze cel puţin linia adoptată de cea mai mare parte dintre

./.

acuzaţi, cari în faţa acestor probe au recunoscut vinovăţia lor. Spre deosebire de aceştia şi printre ei acuzaţii Serdici Vasile, Nicolae Popescu, Emil Sprişanu, Florin Roiu şi alţii, cari au mărturisit deschis crimele lor, o parte din apărare a încercat să diminueze participarea clienţilor lor la complot. Această încercare ar putea fi explicată prin tendinţa unor reprezentanţi ai apărării, de a solicita achitarea clienţilor lor, chiar când şi aceştia nu o solicită fiind copleşiţi de puterea probelor, care tendinţă nu face decât să dăuneze acuzaţilor în loc să le creieze o situaţie mai uşoară. In încheiere dl. prim procuror militar arată că îşi menţine concluziunile puse cu privire la faptele şi textele de lege invocate şi cere în concluziuni condamnarea tuturor acuzaţilor.

Apărarea având ultimul cuvânt a susţinut cele ce urmează:

Dl. avocat Ionel Teodoreanu în numele întregii apărări arată că după mai bine de o săptămână de ample desbateri, totdeauna corecte, procesul acesta se apropie de sfârşit. In clipa când apele unui fluviu se apropie de mare, capătă o încetinire. Foarte curând o bună parte din apele cari reprezintă un fluviu din trecutul Ţării, se vor vărsa în istorie spre viitor şi banca apărării împreună cu întreaga suflare românească doreşte ca acest fluviu al justiţiei să ducă adevărul, tot adevărul şi numai adevărul.

Dl. avocat Dr. Nicolae Ursu referindu-se la forţa probantă a mărturiilor în materie de înaltă trădare, invocă dispoziţiunea art. 144 Pr. P. în ce priveşte pe acuzatul Ilie Lazăr, susţinând că mărturisirea în concepţia art. 144 Pr. P. este declaraţia inculpatului cu privire la situaţia sa şi declară că n'a fost informat că jurisprudenţa înaltei Curţi prevede că în materie de înaltă trădare, mărturisirea face probă. Un inculpat poate face mărturisiri spunând că este autorul faptului, dar poate face mărturisire în ceace priveşte pe alt inculpat. Atunci chiar dacă înalta Curte a spus că mărturisirea face probă deplină, acest lucru însă nu se poate referi decât la mărturisirea inculpatului cu privire la propria sa persoană. In speţă dacă Ilie Lazăr personal ar fi făcut o mărturisire în sensul vinovăţiei sale, hotărât lucru jurisprudenţa are punctul de vedere corect. Dacă însă nu este acela care a mărturisit ci un altul afirmă despre el, evident aceasta nu se poate susţine pentru motivul că persoana care mărturiseşte, prezumă o stare de sinceritate, pe când persoana care acuză prezum

./.

o stare de nesinceritate.Este vorba exclusiv de principiul și desigur dacă mărturisirea are efect probatoriu față de acuzatul care mărturisește și împotriva altuia pe care-l acuză, chiar în această situație jurisprudența nu se poate interpeta decât că face dovada împotriva acuzatului care a mărturisit nu și împotriva altui coacuzat.

Dna.avocat Lucreția Timofti,pentru acuzatul Camil Demetrescu,arată că i s'a imputat acuzatului că a luat parte la consfătuiri,dar că aceasta nu reiese din dosar și un martor a spus că atunci când s'a întâlnit Pogoneanu cu Styrcea, Camil Demetrescu era bolnav.Un alt element nou adus în acuzare este că Demetrescu s'ar fi dus cu scrisoarea de recomandare,la cei trei șefi de partide.Dar că tot din desbateri s'ar reeși că el a fost trimis de Pogoneanu la Titel Petrescu și la Brătianu; el n'a luat scrisoarea dela Iuliu Maniu să o ducă celorlalți trei șefi de partide.

Dl.avocat Radu Matei pentru acuzatul Vasile Serdici,arată că o chestiune nouă este aceea referitoare la furnizarea de către acuzatul Serdici de date asupra trupelor sovietice și întăririlor care s'au făcut pe malul Mării Negre.Această acuzare reiese numai dintr'o declarație pe care a dat-o la primele cercetări,Carje,care a fost audiat și în instanță și s'a putut vedea că dacă ceace spunea el era exact,inseamna că este spion și trebuie arestat,el fiind acela vinovat de înaltă trădare. Dar Cârje n'a reiterat această acuzație,ci s'a mărginit a spune că ar fi dat o notiță care privea organizarea Statului Major.In ce privește acuzația de instigare arată că Serdici este trimis în judecată în baza art.190 C.P.comb.cu art.120 C.P.ptet.1 și dacă s'a făcut instigarea a fost numai asupra unor funcționari publici,ori Cârje nu este funcționar public,chiar dacă ar fi adevărat ceace spune el; acuzatul Serdici a contestat și nu s'a făcut dovada că i-a dat notiță.Cârje trebuie să fie înlăturat findcă el n'a avut nici o funcție publică și nu în această funcțiune a comis faptele prevăzute în art.190 C.P.ci necredință în serviciu, dându-i actele încredințate de serviciul avut.Serdici a fost deputat în opoziție până în 1936 nu la naționali țărăniști ci la lupiști,deci în opoziție cu Partidul Național Țărănesc.El a intrat în Partidul Național Țărănesc în 1936 și abia în 1946 a intrat ca deputat în delegația permanentă dar el s'a ținut tot timpul pe linia dreaptă.El a putut să facă dovada înaintea instanței că n'a avut cunoștință de memoriu,că n'a fost un complotist și că nu

./.

cunoştea pe cei dela Externe.Când a fost pus în faţa documentelor la primele cercetări,el a făcut declaraţiile categorice de desolidarizare,pentrucă atunci a văzut că Partidul avea două politici,una pe faţă la care aderaseră şi alta ocultă de care el nu avea cunoştinţă.Declaraţiile lui Serdici făcute din proprie iniţiativă în faţa anchetatorilor sunt cele mai elocvente şi fac dovada că nu este un complotist.Cere în concluziuni o sentinţă dreaptă după cum dictează conştiinţa,actele şi probele dela dosar.

Dl.avocat Vlad Dimitriu în apărarea acuzatului Nicolae Penescu,arată că fondul apărării sale se bazează pe declaraţia acuzatului şi din acest punct de vedere când a vorbit despre problema suveranităţii naţionale s'a referit la activitatea oficială şi legală a Partidului Naţional Ţărănesc şi anume pe plan politic Penescu este solidar cu politica oficială a partidului, iar nu cu acţiunea străină de această politică şi care a dus partidul şi pe conducătorii lui în situaţia de astăzi.Complot înseamnă legătură,lanţ mai multe verigi.Dacă dela prima verigă, acuzatul nr.1,toate verigile sunt legate până la acuzatul nr.19, toţi sunt vinovaţi de complot.Dacă undeva se rupe lanţul,atunci intră în complot numai cei legaţi prin legătura verigilor.In concluziuni cere o sentinţă dreaptă.

Dl.avocat Iancu Vasiliu pentru acuzatul Ion Mihalache,din oficiu,referindu-se la acuzaţiile aduse de dl.prim procuror militar,de o complicitate spectatoare sau efectivă,directă în complot,arată că din interogatoriul luat acuzatului-s'a putut orienta şi a putut vedea atitudinea lui Mihalache în toată această afacere.Că atunci când a fost întrebată Mihalache,care era conducerea partidului şi dacă şeful partidului atunci atot puternic discuta în comitetul executiv toate chestiunile,Mihalache a spus: "Cred că da".Ori aceasta nu este o declaraţie directă că într'adevăr Maniu punea toate chestiunile în discuţie la comitet,adică nu el singur conducea toată afacerea politică şi numai în anumite puncte îi interesează pe colaboratorii lui.La întrebarea a doua dacă el ştia ceva despre convorbirile pe care le avea cuzatul Maniu cu legaţiile străine şi reprezentanţii lor,Mihalache a răspuns că i-au fost aduse la cunoştinţă câteva din ele.N'a recunoscut intrări masive de legionari la naţionali ţărănişti,dar a spus că a fost mirat de primirea în partid a lui Horaţiu Comăniciu, dar conform statutelor Maniu nu putea fi chemat la răspundere. Despre plecarea lui Grigore Niculescu Buzeşti a ştiut,dar de cei-

./.

lalţi a aflat pe urmă,deci Mihalache era lăsat la o parte de seful partidului,nu era consultat în toate împrejurările.In chestiunea Tămădăului Mihalache a spus că nu voia să plece în străinătate însă Maniu i-a spus că dacă nu pleacă va pleca el.A căutat să-l tragă pe Maniu la Dobresti să afle tot adevărul în chestiunea plecării,dar nu a putut căpăta nici o explicaţie dela şeful său.A primit intr'o zi un telefon dela şeful său să vină în Bucuresti şi i s'a pus în vedere să plece,Mihalache a trebuit să plece şi a fost prins la Tămădău.Deci o serie întreagă de mărturisiri din care rezultă legăturile lui Mihalache în această afacere.Intrebare a se pune dacă această complicitate poate să fie cu concursul a doi trei complici cari hotărăsc efectiv,poate fi numai unul care să dirijeze,iar ceilalţi să execute inconştienţi, sau sub o psihoză specială sau sub imboldul unei sugestii sau chiar a unei fascinaţii.Mihalache a declarat că mergea întâi la Istambul,apoi poate la Geneva unde erau Grigore Niculescu Buzeşti şi Grigore Gafencu.Ori dacă el era în inima complotului cunoştea toate împrejurările plecând ca viitor şef de guvern,el trebuia să cunoască întreaga organizaţie.Are impresia că Mihalache se găsea în situaţii unui comandant de unitate în timpul războiului,care trebuia să deschidă plicul numai la ora "H". Ori dacă el mergea la Constantinopol şi la Geneva,fără să ştie,aşteptând acolo ora "H",înseamnă că el nu mai era un complice activ ci un complice spectativ.Acuzatul Mihalache ţine să limpezească chestiunea organizaţiei militare,el pretinde că aceasta nu arfi făcută de el, ci de forurile superioare ale partidului.Nu avea el conducerea ci militarii de carieră în special colonelul Stoika Stefan şi lt.colonel Stătescu,cari făceau aranjamentul organizaţiilor pe judeţe şi Capitală.Rolul acestor cercuri profesionale era discutarea viitoarei organizaţii a armatei.I se impută lui Mihalache că a dat aprobarea conferinţei şi cu această ocazie el a cerut ca fiecare cetăţean să aibă acasă arma şi raniţa. Dacă acest fapt ar fi avut caracterul ce i se atribuie,nu i se dădea o aprobare publică,este un fapt secret,care s'ar fi dat numai prin cuvânt de ordine.Susţine că Mihalache a fost fascinat,el n'a avut un rol direct şi activ.El a fost o victimă a fatalităţii istorice,care l-a îndemnat pe acest drum şi n'a ştiut la vreme să se retragă când s'au retras: Iunian,Stere, Lupu şi ceilalţi şi să părăsească această corabie.

Orele fiind înaintate președintele pentru repausul judecătorilor,acuzaților și apărătorilor,suspendă ședința la orele 13,45 azi 6 Noembrie 1947 până luni lo Noembrie 1947 orele 8 dimineața,când se vor relua desbaterile în continuare.

Ședința publică dela lo Noembrie 1947 orele 8 dim.

Ședința publică fiind deschisă,președintele a ordonat introducerea acuzaților cari s'au prezentat în fața instanței sub pază și fără fiare asistați de apărătorii lor aleși și din oficiu ca și în ședințele precedente,au fost identificați,după care s'a dat cuvântul în continuare apărării în replică în ultimul cuvânt după cum urmează:

Dl.avocat Izidor Birnberg,în apărarea acuzatului colonel în rezervă Stoika Ștefan,arată că au mai rămas două chestiuni nedesvoltate în apărarea acuzatului și anume: împrejurarea că acuzatul are în patrimoniul său moral,cronica făcută în timpul războiului și sub alternul lui care a fost un coleg de Barou,a scris pagini strălucite și a doua în războiul actual dela 1941 până la 1945 colonelul Stoika a avut o ținută înaltă de patriotism și umanitate.Că acuzatul a afirmat că Germania va fi învinsă și că Rusia va eși biruitoare,iar în timpul prigoanei poporului evreiesc colonelul Stoika a salvat sute de vieți între care și pe fiul său.În concluziuni cere o judecare dreaptă pentru colonel Stoika Ștefan.

Dl.avocat Mișu Nicolau,pentru inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea,referindu-se la vina de a nu fi declarat cunoașterea complotului care era în pregătire,susține că această participare la pregătirea complotului a fost numai incidentală și imediat ce a avut cunoștință că în adevăr este ceva în care nu poate fi amestecat,întrucât nici credința sa politică,nici ideile sale de organizare socială nu corespundeau cu ceace se întâmpina,a înțeles să plece din București și să rămână mai mult de un an la țară,departe de tot ce se urzea în București.Acolo a fost vizitat de unul din agenții americani,atrăgându-i-se atențiunea că trebuie să părăsească Țara și la răspunsul său negativ cu toate insistențele depuse de acest american,fiindcă în joc erau interesele superioare ale unor națiuni străine,cari nu voiau să fie cunoscute uneltirile din Țară,el a rezistat și n'a înțeles să părăsească Țara.I s'a spus că trebuie să plece chiar înaintea acelor sortiți să formeze un guvern în străinătate,i s'a pus la dispoziție și avion și i s'a arătat o lume fericită în străinătate, dar findcă el nu avea de ce să se teme a refuzat și atunci i s'a atras atențiunea că i se poate oferi câteva grame de otravă,ară-

./.

tându-i insuşirile acestui drog,că are o uşurare luându-l in momentul când era să fie prins,adăugând că e imposibil să nu declare tot ce ştie faţă de mijloacele moderne care se cunosc şi se intrebuinţează pentru aceasta.Dar toate acestea,cu toate că Styrcea n'a fost supus nici unei presiuni,că a avut tratamentul cel mai omenesc posibil cunoscut in inchisori şi că nu poate reproşa nimic anchetatorilor,el a arătat tot ceace a cunoscut.Apoi că agentii americani i-au atras atenţia că-şi poate pierde viaţa chiar şi fără voia lui,atunci când la invitaţia că-i procură otravă a răspuns că şi-o poate procura şi singur şi că aici intervine groaza omului care are dreptul să-şi conserve existenţa.In această situaţie in faţa unei ameninţări,care-i periclita viaţa,inculpatul a stat izolat să i se piardă urma.A fost odată chemat de Pogoneanu printr'o scrisoare şi a venit dar numai pentru câteva ore şi s'a reintors in provincie de unde nu a mai venit in Bucuresti timp de aproape un an. De altfel justiţia căreia îi aduce un omagiu public a recunoscut aceasta prin rechizitoriul şi nu i-a pus in sarcină decât omiterea de declarare a cunoaşterii complotului.In situaţia lui Starcea fără a face caracterizări,arată că el este de o sensibilitate foarte clară,este un om nervos,care in afară de conceptul lui politic,nu a acceptat această urzeală a Partidului Naţional Ţărănesc - Maniu,nici măcar in forma in care s'a petrecut,nu intra in convingerile sale şi justificat prin natura sa prin educaţia sa şi pregătirea sa cât şi prin groaza pe care o avea cunoscând sistemul ce se aplică in asemenea impreju rări de acei care au interes să nu fie cunoscute asemenea lucruri,dându-şi seama că are deaface cu un pericol care nu poate fi evitat, a stat izolat şi nu a denunţat fiindu-i teamă de moarte.In concluziuni cere achitarea inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea.

Dl.avocat George Dumitrescu,in apărarea acuzatului Camil Demetrescu,arată că acesta a fost trimis in judecată pentru două fapte,primul intitulat complicitate la complot şi al doilea inaltă trădare.Trebuie de verificat elementul intenţional că in adevăr el a ştiut ceace lucrau,ceace intenţionau să realizeze atât in cadrul complotului cât şi in cadrul infracţiunei din art.184 C.P.Acuzatul a avut o linie dreaptă in apărarea lui spunând că a fost invitat la o masă cu un grup dar că nu rezultă nici din mărturisirea lui şi nici din declaraţiile celorlalte persoane,care au participat fie la acea masă,fie la intreaga activitate,la intreaga infracţiune (crima de trădare) că ar fi participat la discuţiuni sau ar fi ştiut că persoanele acestea au fost

./.

costtori la celelalte infracţiuni. Referitor la a doua infracţiune din art.19o C.P.comb.cu art.121 C.P.susţine că acuzatul Camil Demetrescu a mărturisit dacă n'a înţeles să,declare decât că a fost prezent în maşina care staţiona în Piaţa Victoriei în faţa Ministerului de Externe,cu care s'atransportat la Pogoneanu acasă o serie de documente.Din dosar nu rezultă că acuzatul a participat la mai mult de un singur transport.Dacă documentele au fost scoase în mai multe rânduri urmează a se verifica ce acte au fost transportate când acuzatul era prezent în maşină,pentrucă numai în această măsură se poate reţine actul fizic cu rezonanţă juridică a participării lui în cadrul art.19o C.P.In cadrul actului de acuzare cele două infracţiuni imputate acuzatului Camil Demetrescu, urmează a fi încadrate în probele dela dosar şi în concluziuni cere o sentinţă dreaptă.

Dl.avocat Constantin Paraschivescu Bălăceanu,pentru acuzatul Iuliu Maniu personal şi ca mandatar al celorlalţi apărători pentru toţi acuzaţii din acest proces declară că apărarea îşi menţine concluziunile puse.

După ce apărarea a avut ultimul cuvânt,Tribunalul s'a retras în camera de consiliu spre a delibera asupra incidentului unit cu fondul în şedinţa dela 29 Octombrie 1947 cu privire la lipsa unor martori propuşi de părţi în cauză.

Tribunalul deliberând în secret asupra incidentului unit cu fondul în şedinţa dela 29 Octombrie 1947,privind lipsa unor martori la apelul nominal.

Având în vedere că din martorii propuşi de acuzare şi apărare,parte au fost audiaţi în şedinţele publice dela 1 şi 2 Noembrie 1947 şi anume: general rezervă Stoika Grigore,general rezervă Gheorghiu Ermi, lt.comandor Cioroiu Mircea, cpt.comandor Mocanu Gheorghe, plutonier Albu Gheorghe,maistru Cazan Teodor, general rezervă Gheorghieş Alexandru, lt.colonel Mihăilescu Constantin zis Ticuţă, maior rezervă Fetecău Ioan, Paliacu Nicolae, Steanţă Dumitru, Chintescu Gheorghe, Tanţu Mihail, Victor Novac, Istrate Alexandru, Mocanu Gheorghe, Spirescu Florica, Cârje Nicolae, Senti Ioan, Tancu Gheorghe, Ghiţulescu Dumitru, Neamţu Octavian, Tincu Constantin, Gafencu Constantin, Iustig Romulus, Preda Gheorghe, Vlad Haţieganu, Popescu Gheorghe, Popescu Mehedinţi, Nestor Badea,Zaharia Boilă, Popescu Nicolae, Vâlceanu Ion, Popescu T.Nicolae - Zorica, Pitpinic Gheorghe, Ion B.Georgescu, Aristiţa Cazimir, Popescu Ion, Grigore Graur, Sergiu Dan, Vasile Netea, Wilhelm Masek Skoda, Aliss Sturdza, Mihail Romniceanu, Constantin Titel Petrescu, Ion Borcoman, Ion Gh.Ionescu Bălăceanu, Eugen Filotti, D'Albon Ioan, Romulus Cordescu, Teodorescu

Arghezie, Grigore Zambacian, Călin Botez, Mercuț Tănase, Dumitru Buzdugan, general rezervă Burnea Ioan, colonel rezervă Spiridonescu Ernest, maior rezervă Boncescu Ion, dr.Ion Tănăsescu, Simon Docteur, lt.colonel în rezervă Firea Victor, Mureșanu Maria, Dumitru Ionescu, Popovici Marcel, Walter Paul, lt.colonel rezervă Plesnilă Eugen și Iovipală Nicu, toți audiați cu respectarea formalităților prevăzute de lege.

Având în vedere că la o parte din martori apărarea a renunțat și anume la martorii: Ștefan Voitec, maior Iorgu Popescu, Emil Bodnăraș, Lucrețiu Pătrășcanu, Pamfil Ripoșanu, Stoika Vasile, Botez Stroe, Brabețeanu Victor, general Lupescu Constantin, colonel Ionescu Aristide, Cezar Simionescu, V.Siclovan, B.Alcalay, Popescu Ioan, colonel Ieonescu C., B.Martin și Constantin Nicolau, pe cari apărarea i-a apreciat ca neutili cauzei.

Având în vedere că la ora actuală au mai rămas neaudiați restul de martori propuși de acuzare și apărare și anume: general Negrei Gabriel, general Zorzor Vasile, colonel Demetrescu Constantin, colonel Pancu Gheorghe, cpt. Zaharia Marin, Ghiță Pop, Mihăescu Ștefan, lt.colonel Valceanu Ion, avocat Rusu Vasile, avocat Gheorghe Ionescu, avocat Vasile Ionescu, inginer Bunescu Alexandru, Emil Hațieganu, Aurel Leucuția, Mihail Răutu, Popescu Atanasie, Fedorciuc Octavian, Ionițoiu Cicerone, inginer Avramescu Aurel, Cecilia Rădulescu Pogoneanu, Mihail Rădulescu, din cei propuși de acuzare și general Zorzor Vasile, Emil Hatieganu, Constantin I.C.Brătianu, consilier Goroneanu, Aurel Leucuția, Ion Dinea, dna.Mureșanu, Virgil Veniamin, doctorand Jemnea, Tiberiu Ștefănescu, Brătianu Constantin Bebe, cpt.Senchea, Ion Bărbuș, Mihai Popovici, Corneliu Coposu, dna.Cernăuțeanu, Tamara Darie, Radu Xenopol, N.D.Cocea, Emanoil Soccor, colonel Alexandru Ghimuș, Zaharia Stancu, Sergiu Dan, Lucia Demetrius, Oscar Lemnaru, A.L.Zissu, Gh.Milian, N.Deleanu, Mihail Răutu, Gh.Ivașcu, Andrei Serbulescu, Virgil Solomon, Ion Lupu, inspector general Mihalcea, comisar Stanciu, comisar Alexandrescu, Victor Sârbu, Valer Moldovanu, Romul Pop, George Fotino, Emil Serghie, dr.Jovin Ioan, cpt.Dumitrescu, Aurel Măldărăscu, Anton Ionel Mureșanu, Nicolae Caleia, Groșeanu Ion, Ion Domocoș, Ion Lambru, Victor Isac, Cornel Pop, Marius Pop, maior Lupoaia Ioan, baron Francisc Neumann, Valer Roman, Adonis Popov, general Aldea Aurel, dr.Zeno Bianu, colonel Petrescu, preot Toma

./.

Pencovici, Radu Flondor, George Elefterescu, George Macovei, Cernavodeanu Paul, Teianu Nicolae, Vlad Scheleti, Seinescu Constantin, Atanasescu Mircea, Cosmescu Nicolae, Coletta Brătianu, Vasile Pântea, Nicolae Anghel, Tudor Stoica, Cezar Spineanu, Fery Froimescu, D-na Virgil Madgearu, Vişa Augustin, plutonier major Congearac, N.Stoica şi Sandu Docteur, din cei propuşi de apărare.-

Având în vedere că instanţa a făcut toate diligenţele necesare dând mandate de aducere şi telegrame autorităţilor pentru aducerea martorilor aşa cum s'a stabilit prin rezolvarea incidentului unit cu fondul la începutul desbaterilor, dar că totuşi o parte din martori nu s'au prezentat spre a fi audiaţi în instanţă;

Având în vedere că potrivit principiului pus în aliniatul ultim de sub art.307 C.J.M., părţile pot renunţa fie expres prin facerea unei declaraţii în acest scop la audierea martorilor, fie tacit prin neridicarea nici unei reclamaţiuni la omisiunea instanţei de a mai audia unii martori, cari au lipsit la desbateri;

Considerând că în speţă se constată că după audierea tuturor martorilor prezentaţi la desbateri şi după ce instanţa s'a conformat prevederilor art.311 C.J.M., nici una din părţi nu a mai ridicat nici un fel de obiecţiuni şi nici nu a mai făcut nici un fel de cereri asupra audierii restului de martori.-

Că astfel fiind instanţa constată că părţile au renunţat în mod tacit la audierea martorilor lipsă şi rămaşi neaudiaţi şi că poate trece mai departe la desbateri pentru soluţionarea procesului.-

Considerând pe de altă parte că martorii rămaşi neaudiaţi nu sunt de natură a aduce noui elemente utile în proces, aceasta rezultând din însăşi faptul arătat mai sus, anume din aceia că părţile s'au desinteresat total de aducerea şi audierea lor şi nici nu au indicat în tot timpul desbaterilor ce anume ar fi voit să dovedească nou cu depoziţiile celor.-

Astfel fiind, depoziţiile martorilor neaudiaţi nu sunt importante şi de natură a împiedica soluţionarea procesului.-

Că dealtfel lipsa de importanţă a depoziţiilor acestor martori rezultă şi din desinteresul pe care părţile l-au arătat, nedepunând conform art.294 C.J.M., cereri scrise şi în dublu exemplar în cari să arate necesitatea aducerii martorilor lipsă.-

Că în ce priveşte cererea apărării de a fi aduse dosarele procesului "Sumanele Negre" şi colecţia ziarului Dreptatea, aceasta a fost satisfacută întrucât atât dosarul procesului Sumanelor Negre cât şi colecţia ziarului Dreptatea, au fost administrate;

Pentru aceste motive Tribunalul cu unanimitate de voturi respinge incidentul de amânare ridicat de apărare, renunţă la audierea martorilor absenţi arătaţi mai sus, cari n'au fost audiaţi, ia act de renunţarea părţilor la martorii la cari apărarea a renunţat şi acuzarea nu şi i-a însuşit, pe toţi aceşti martori socotindu-i neutili cauzei şi în consecinţă dispune judecarea şi soluţionarea procesului.-

Dată şi citită în şedinţă publică astăzi 10 Noembrie 1947.-

După aceasta preşedintele conformându-se dispoziţiunilor art. 312 C.J.M., a întrebat pe fiecare acuzat în parte dacă mai are ceva de adăugat în apărarea sa, punându-li-se din nou în vedere acuzaţilor, fiecăruia în parte capetele de acuzare asupra faptelor imputate.-

Acuzaţii au declarat în principal că îşi menţin răspunsurile date la interogator şi că ~~nu~~ mai au de adăugat cele ce urmează:

1.- Acuzatul Florin Roiu, adaugă: "Arhiva a fost o singură dată

./.

transportată şi a fost luată de soţia lui Pogoneanu. In declaraţiile dela vol.5 pag.178,205, 209, 212, se vorbeşte de conversaţiile care au avut loc între acuzatul Pogoneanu şi Camil Demetrescu, referitor la acel care urma să facă transportul acestei arhive. Eu nu am cunoscut conţinutul. Cecilia Pogoneanu a declarat că Victor Rădulescu Pogoneanu s'a arătat nemulţumit că nu au fost transportate de mine. Deci este clar că eu nu am luat parte la transport şi nici la operaţia trierii. In chestiunea Cifrului martorii, funcţionari la Cifru, Cordescu, D'Albon, Filotti, au spus că eu nu am funcţionat în anii 1945-1947, la Cifru, iar la Comisia Păcii nu era arhivă secretă.

Dosarul telegramelor cifrate al Comisiunii se ţinea la Direcţia Cifrului, unde se duceau ca să-l consulte. Nu am luat parte la consfătuiri când s'a confecţionat "Memorandumul".-

Deci, întreaga activitate subversivă mi-a fost ascunsă. N'am făcut niciodată politică. N'am avut idei de dreapta şi nici ca student când în epoca dela Iaşi era un entuziasm pentru aceste idei. Dimpotrivă prin educaţia mea şi prin pregătirea mea eu am fost totdeauna pe calea ideilor democratice. Legionarii m'au prigonit de multe ori. Nu am suferit niciodată mirajul persoanei acuzatului Maniu. Am socotit totdeauuna pe Maniu şi partidul său dăunător ţării şi fără nici o activitate în ultimul sfert de veac. Astăzi când i-au cunoştiinţă de grozăvia faptelor acuzatului Maniu şi partidului său, strivit sub greutatea documentelor dela dosar, revolta mea este nesfârşită, cu atât mai mult cu cât fără voia mea şi din vina acuzatului Pogoneanu, am ajutat un trădător de neam, care se intitula popos mare patriot. Mitul Maniu a fost demascat. Repet am făcut-o fără să am cunoştiinţă de scopurile ce le urmăreau, crezând că fac un serviciu personal fără importanţă fostului meu şef Rădulescu Pogoneanu, cu care păstram legături. Partidul acesta s'a demascat a fi avut două aspecte:- O faţadă legală şi culisele subversive. Sub aparenţa unei activităţi politice legale, cloroformizând buna credinţă, partidul a desfăşurat o diabolică activitate subterană, ca urmare a unei politici personale a lui Maniu şi clicei sale, ce-l reprezintă, apoi adresându-se acuzatului Pogoneanu declară: "Dvs. Ele Pogoneanu, ştiaţi de toate aceste uneltiri, de întâlnirile cu spionii americani, de Memorandumul, de tentativele de fugă în străinătate, de fugarii politici din străinătate, aţi participat la ele cu bună ştiinţă, aţi îndreptat activităţile Dvs. către aventură şi ilicit.-

După câtevae vede aceasta era dispoziţie mizerabilului "Memorandum", prin care se pregătea şi dezastrul ţării şi transformarea

României într'o nouă Grecie.Aş vrea să torn în cuvintele mele tot plumbul revoltei de care sunt cuprins.Aveţi nevoie de un om naiv care să vă facă servicii minime,fără să aveţi cavalerismul să spuneţi că mi-aţi-ascuns toate acestea inducându-mă în eroare.Aţi călcat legile prieteniei şi ale onoarei,trădând un om nevinovat care a crezut în aceste nobile sentimente.Aţi călcat legile scrise ale Ţării săpând ordinea legală,îndemnând oamenii la lupte sterile". Am ales dela început calea sincerităţii,am arătat dela început că nu vreau să ascund nimic şi că mă desolidarizez de această acţiune.Declar cu toată seriozitatea şi din adâncul conştiinţei,că ţin să rup această activitate să-mi îndrept greşeala şi să mă întorc pe calea firească a lucrurilor.Vă rog ca atunci când veţi cântări vinovăţia faptelor şi sancţiunile să aveţi în vedere că în faţa Dvs.se găseşte un om cinstit,un bun român,un om sărac,a cărui bună credinţă a fost înşelată,a fost furată de aceşti bandiţi.Eu nu mi-am trădat Ţara. Am făcut numai greşeala cu uşurinţa de a fi făcut aceste servicii lui Pogoneanu,fără a şti că el sapă interesele Ţării,Nu sunt un mare monden cum a spus dl.procuror militar,duc o viaţă modestă şi în 6 ani de când sunt la Ministerul de Externe nu am reuşit să-mi fac haine protocolare pentru a răspunde obligaţiilor profesionale.N'am ajuns aici prin politică,nu sunt profitorul unor situaţii ilicite,nici beneficiarul unor consilii de administraţie,n'am de apărat nici blocuri nici moşii,îmi apăr munca cinstită,modestă şi dorinţa de a mă îndrepta".

Acuzatul Camil Demetrescu:" în privinţa mandatului adică a celor două semnături pe care le-am obţinut şi asupra cărora nu mai revin pentrucă declaraţiile sunt la dosar,aş xxxx avea de făcut o observaţie în favoarea mea.Atrag atenţiunea asupra faptului că martorul Titel Petrescu a declarat că nu am avut nici un fel de discuţie cu D-sa. Dacă eu aş fi fost la curent cu rostul adevărat al mandatului,aşi fi avut o discuţie politică serioasă cu D-sa pentrucă mandatul sau mai exact scrisoarea de recomandare pe care dl.Titel Petrescu a dat-o dacă vă reamintiţi era o formulă pe care o cunoşteţi. Ori această formulă era un mandat dar nu un mandat în alb,era limitat ceace anula mandatul în alb căutat de ceilalţi.Dacă eram în curent cu aceste lucruri discutam cu dl. Titel Petrescu şi încercam cel puţin să-l fac să-şi modifice formula.In ce priveşte documentele la al căror transport aş fi participat,este inutil să adaug că am fost în maşină îmi menţin declaraţia ce am dat.Rog a se observa data când s'a făcut acest transport,este în August,Septembrie sau Octombrie 1945 şi în 1945 nu

./.

exista nici o umbră de complot,nicăieri nici o acţiune românească în străinătate.Buzeşti şi Vişoianu se aflau în Ţară. Cretzianu era la post şi nici nu putea fi vorba de un complot. Pogoneanu era funcţionar de Stat.In aceiaşi calitate în cadrul de reorganizare în Minister,a lucrat până în Iunie 1947 consilierul de legaţie Bilciurescu şi secretarul complotist al acelui act asupra căruia este inutil să mai revin.Asupra actelor însăşi fac remarca că nici unul din actele care mi se impută nu sunt la dosar,deci nu constituesc probe pentru mine.Mă limitez la afirmaţiuni şi afirmaţiunile mele sunt precise.Actele care le-am luat,care mă interesau din punct de vedere practic şi profesional sunt cele care formau arhiva lui Mihai Antonescu. Arhiva Palatului nu ştiu dacă s'a precizat că am dat-o cu proces verbal secretarului particular dela Palat,de poate controla.Adaug că arhiva lui Mihai Antonescu nu era înregistrată pentrucă ea nu corespundea cu politica oficială a guvernului nici nu era cunoscută de guvernul de atunci,era politica unui om şi era ultra secretă pe vremea aceea.După 23 August 1944 şi-a pierdut orice importanţă de Stat şi are o importanţă mare din punct de vedere istoric.Dacă eu aşi fi distrus cu mâna mea actele pe care eu cu mâna mea le-am scris fără înregistrare, cu creionul pe hârtie albă fără en-tete,problema nici nu s'ar mai fi putut pune.Dar ea nu se pune şi din cauza datei.Arhiva dela 23 August era o arhivă particulară.Asupra paşapoartelor aşa cum am recunoscut regret că nu se află la dosar să se vadă că nu sunt întrebuinţate sunt simple blanchete.Nu este nici măcar o tentativă".

Acuzatul Emil Lăzărescu:" nu mai am nimic de adăugat la cele arătate în interogatoriu şi faţă de cuvintele calde pe care le-a rostit fratele şi apărătorul meu,aştept verdictul Dvs,pe care-l ştiu izvorât din înalta Dvs.înţelepciune,din adânca Dvs.cunoştinţă a oamenilor şi mai ales din înaltul Dvs. spirit de justiţie".

Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu:" ca în orice proces şi în special în acest proces politic,apărarea are două laturi: una de drept şi alta de fapt.In apărarea mea de drept dl.avocat prodecan Vasiliu,apărătorul meu a adus o deosebită competenţă înaintea instanţei argumentele de drept.Apărarea de fapt mi-o rezerv mie ca ultim cuvânt.Aceasta nu comportă decât elemente noui,o serie de fapte care au rămas inedite în faţa Dvs.,aşa încât aşi dori să explic ce a fost atitudinea mea,care au fost motivele ei şi ce cunosc ca elemente noui inedite pen-

./.

tru Dvs.cari să poată lumina în acelaş timp Tribunalul şi să poată contribui exact la stabilirea adevărului istoric,intr'o imprejurare care are o importanţă nu numai pentru justiţie,dar şi pentru istoria noastră politică.Inainte de a intra în fondul chestiunilor de care urmează să mă ocup aşi fi dorit să precizez ca unul ce am condus alături de Grigore Niculescu Buzeşti în numele dlui Maniu şi al opoziţiei şi sub egida M.S.Regelui negocierile diplomatice pregătitoare ale actului dela 23 August 1944,că socotesc nu numai ca un drept,dar ca o datorie a mea să apăr de orice alterare această pagină glorioasă din istoria noastră.Pentru a nu răpi timpul eu renunţ să explica şi depun un memoriu pentru dosar. Trec la acele două categorii de fapte care mi se impută: acţiunea mea în legătură cu românii din străinătate şi episodul Hall şi Hamilton.Activitatea mea incriminată aci s'a limitat la domeniul politicei externe şi s'a desfăşurat în primul rând sub propria mea răspundere cu concursul românilor din străinătate şi cu girul dlui Maniu.In adevăr rolul meu a fost determinat atât în ceace priveste iniţiativa organizării cât şi în ceace priveste conducerea ei.Motivul ce m'a îndemnat să intreprind această acţiune trebui căutat în situaţiunea ce am considerat că s'a creiat României după urma răsturnărilor aduse de cel de al doilea războiu mondial Vreau să arăt scopul acţiunii mele pentru ca să se vadă motivele care au determinat şi caracterul ei coherent pentrucă faptele brute invocate nu pot singure prin simpla lor citire să constitue pentru mine o apărare in fapt,aceasta se vede din interogator şi din memoriul ce-l depun.In ce priveste episodul Hall şi Hamilton se ştie că iniţiativa conversaţiunilor cu acesti doi ofiteri americani le aparţin acestora.Noi nu-i cunoşteam di'nainte; ştiam că sunt străini şi nu bănuiam dece vor să ne intâlnească şi ce vor să discute cu noi.Este evident că nu puteam discuta in principiu şi nu puteam refuza această discuţie,având în vedere gravele implicaţiuni ce rezultau pentru Ţară.Atitudinea noastră a rămas în rezervă.S'a precizat dela început şi lucrul acesta este consemnat in minuta din 18 Septembrie 1946,că nu putea fi vorba pentru noi de a ne face agentii unei puteri străine şi că nu eram dispuşi decât la o colaborare politică şi aceasta intrucât s'ar fi stabilit un paralelism de interese între cele două ţări.Atitudinea de rezervă era determinată mai întâi de faptul că cei doi ofiteri americani nu s'au arătat în măsură a ne spune pe cine reprezenta. Am fost surprinşi să constatăm grija extremă pe care cei doi ofiţeri americani o puneau pentru a simula un total secret,faţă de misiunea politică pe care o aveau in România.Stiu mai ales intru-

cât el (Styrcea) venise dintr'o pură întâmplare.Hall şi Hamilton erau deosebit de doritori de a-l face pe Styrcea să părăsească Tara.Au lăsat un avertisment extra ordinar de a alege intre această plecare,eventualitatea sinuciderii oferită de o puternică otravă care putea fi uşor ascunsă in cusătura unei haine,sau riscul suprimării.Am fost surprins de panica de care Styrcea a fost cuprins după 23 August 1944 şi ştiu că această panică la determinat brusc pe Styrcea să se retragă pentru o perioadă îndelungată la domiciliul său din Banat.In această atmosferă s'a produs o a doua reuniune acea dela Palatul Stirbey,la care eu n'am asistat,dar despre care am fost informat,spoi s'a ajuns la elaborarea "Memorandum-ului" din 3o Septembrie 1946.Este cât se poate de clar şi aceasta este confirmată de o declaraţie dată la instrucţie de Styrcea,că acest document cuprindea in realitate două planuri inconceliabile: un plan politic prezentat iniţial dlui Grigore Niculescu Buzeşti şi un plan militar care a fost întrodus in "Memorandum" la insistenţele celor doi ofiteri americani.In acest document apare la fiecare pas grija lui Grigore Niculescu Buzeşti de a plasa in actual musai planul politic şi de a lăsa planul militar pentru mai târziu.Redând această situaţie arată că aflaţi la vânătoare la Styrcea, Hall insistă asupra priorităţii dată planului militar.Grigore Niculescu Buzeşti inainte de plecarea sa şi la câteva zile dela elaborarea documentului,dă fratelui său sfatul insistente de a se menţine in aceiaş absolută rezervă.Cât de justificat era această rezervă avea să se dovedească mai curând de cât ne aşteptam.Am făcut la această epocă o vizită dlui Melbourne consilier al Misiunei Politice Americane.Scopul meu era de a obţine dacă era cu putinţă,concursul său in vederea plecării din Tară a lui Vişoianu.Dl.Melbourne mi-a opus un refuz pe cât de politicos pe atât de net şi de ferm.Am voit atunci să verific ipoteza unui nou conflict mondial pe care ni-l anunţau maiorul Hall şi lt.Hamilton şi l-am intrebat pe Melbourne ce crede despre eventualitatea unui asemenea conflict. Am conchis fireşte că dacă o asemenea ipoteză ar fi fost luată in considerare de guvernul american,relaţiile foarte cordiale intre mine şi dl.Melbourne,i-ar fi permis acestuia din urmă să adopte o atitudine mai puţin categorică,un ton mai puţin normal,obişnuit in conversaţiile noastre şi să-mi lase chiar dacă nu putea să-mi spună adevărul,să-mi lase un dubiu in spiritul meu asupra acestei chestiuni.In loc de aceasta dl.Melbourne a

./.

căutat să adauge un avertisment împotriva iluziilor aventuroase care ar putea fi întreţinute la noi în legătură cu posibilitatea unei noui conflagraţii mondiale,Mi-am pus apoi problema ce urmăreau în realitate maiorul Hall şi lt.Hamilton.Era propunerea lor cu un simplu pretext ca să ne poată atrage într'un serviciu de informaţii la care ştiau că nu ne-am fi pretat? sau era vorba de o iniţiativă iresponsabilă întemeiată în cel mai bun caz pe o simplă ipoteză de lucruri? Nici astăzi n'aşi putea da un răspuns definitiv la această întrebare.Dar un indiciu în sensul că în orice caz propunerea lor nu era serioasă.l-am avut curând prin subita lor rechemare.Explicaţia dată de maiorul Hall şi lt.Hamilton,după care această rechemare fusese provocată de o indiscreţie fortuită,în legătură cu plecarea lui Buzeşti şi Vişoianu găsită la un cerc restrând de americani,nu era desigur verosimilă. Adevăratul certificat cerut şi stăruinţele lor în necesitatea menţinerii secretului ce trebuia păstrat faţă de misiunile oficiale americane şi engleze din România,mi-a confirmat impresia că îşi depăşise cu mult mandatul,dacă avea mandat.O nouă confirmare a unei impresii vine dintr'o scrisoare pe care am primit-o din partea lui Grigore Niculescu Buzeşti în primăvara trecută şi a fost la dosar.In acea scrisoare Grigore Niculescu Buzeşti constată dispariţia fără urmă a celor doi ofiteri americani şi absenta oricăror consecinţe a conversaţiilor noastre precum şi a "Memorandum-ului" din 3o Septembrie 1946 rămas fără răspuns până astăzi. O ultimă confirmare a aceea ce îmi devenise convingere am avut-o vara trecută,cu câteva zile înainte de arestarea mea dintr'o scrisoare primită din Elveţia,unde lt.Hamilton se afla în vacanţă şi am aflat că dânsul şi-a exprimat convingerea că un război în împrejurările actuale este cu totul exclus şi repeta sfatul ca noi să păzim Ţara şi aceiaşi grijă a păstrării secretului. Am putut astfel trage concluzia definitivă că episodul Hall şi Hamilton a constituit în activitatea noastră o eroare majoră cu singura excepţie a plecării lui Grigore Niculescu Buzeşti şi a lui Vişoianu.Ce rămâne în urma acestor relatări în teza acuzării? A fost un complot,dar acest complot n'a fost tradus niciodată în fapt şi n'a primit nici măcar un început de executare.Insist pentrucă în realitate niciodată discuţiile cu maiorul Hall şi lt. Hamilton nu şi-au găsit aplicarea în fapt şi cu atât mai puţin complotul,dacă s'a executat sau nu,n'a fost în legătură cu un reprezentant autorizat al guvernului american.In aceste condiţii adevărata semnificaţie a invitaţiei,a iniţiativei maiorului Hall şi lt.Hamilton este aceea a unui diletantist irespon abil.

./.

In această situaţie tocmai această semnificaţie îmi pare că scapă acuzarea.Aşi dori să fac câteva consideraţii asupra acestei semnificaţii sau mai exact asupra problemelor atingând politica puterilor occidentale.Acţiunea pe care am desfăşurat-o a fost întemeiată pe o concepţie coherentă nu pe o simplă aventură.Am căutat să servesc un nobil ideal care a fost în trecut al acelor bărbaţi cari au trezit conştiinţa de sine a acestui neam,care a luptat pentru demnitatea şi independenţa lui,au ridicat steagul libertăţii,al progresului şi al demnităţii românesti.Nu am fost membru al Partidului Naţional Ţărănesc şi nici unei alte formaţiuni politice.N'am fost victima aşa zisului "Mit Maniu".Am stat pe deplin conştient alături de dl.Iuliu Maniu,care m'a onorat cu încrederea sa pentru care am avut cel mai profund respect şi cea mai înaltă stimă.Am recunoscut faptele şi mi-am asumat răspunderea pentru mine ca şi pentru toţi colaboratorii mei,numai pentru cari îmi permit să solicit respectuos îngăduinţa Tribunalului.Sunt împăcat cu mine însumi.Aştept cu seninătate hotărârea pe care sunteţi chemaţi a o da aşa cum ea va fi dictată de conştiinţa Dvs.şi de interesele Ţării şi aştept cu încredere verdictul acelei instanţei care ne va judeca până la urmă deopotrivă pe toţi,istoria".

Acuzatul colonel în rezervă Stoika Stefan:" din desbaterile procesului s'a văzut că eu n'am ştiut nimic despre acest complot.Dacă aşi fi cunoscut,este cert că m'aşi fi desolidarizat.Cine mă cunoaşte şi cine cunoaşte activitatea mea ştie că sunt incapabil de acţiuni oculte şi subversive şi că firea mea este o fire diametral opusă aceleia de frondeur. Graţie acestei firi s'a întâmplat ca,colegi de ai mei cum este generalul Gheorghieş,care au fost totdeauna în spatele meu,au ajuns să mă depăşească.Aşa că greşit sunt implicat în această acţiune subterană.S'a mai văzut tot de acolo că atât timp cât am condus eu secţia militară şi cercul militar profesional, adică din 1945 până în Noembrie 1946,m'am menţinut strict în cadrul de cerc de studii şi că numai după venirea generalului Negrei (la dosar este prima sa cuvântare după ce a fost el instalat ca preşedinte),cercul a luat altă coloratură şi în această cuvântare D-sa condamnă activitatea noastră pur profesională ca nepolitică.S'a mai văzut că,concomitent cu activitatea generalului Negrei,dl.Mihalache are diferite c o n s f ă t u i r i îndreptate în contra cercului nostru profesional şi a mea personal,ca probă că voia să-l pună pe gene-

./.

ral Gheorghieş ca şef,care la alegeri-boţinute un singur vot pe când eu obţinusem majoritatea.Deasemenea s'a mai văzut că Mihalache atât prin adjutanţii săi cari controlau activitatea noastră pe care a expus-o Walter aici,de a impiedica,de a scoate politica din armată,ne sfătuiau de a face propagandă între camarazi şi în instituţii militare şi s'a văzut că Mihalache exercita presiuni.Nu ştiu dacă s'a reţinut că eu n'am colaborat la acest plan, a spus-o Stoika Grigore şi nici n'am cunoscut acest plan,pe care l-am condamnat de când l-am cunoscut dela instrucţie,ca pe o inepţie.Eu imediat ce am aflat despre această acuzaţie a lui Gheorghieş şi după ce am văzut efectele asupra colaboratorilor mei,am sistat imediat activitatea cercului şi am căutat să am o explicaţie cu Mihalache şi eventual la nevoie şi cu Maniu,ca mandatar al camarazilor mei.N'am reuşit să găsesc pe dl.Mihalache fiindcă era la mijlocul lui Aprilie şi de atunci D-sa mai mult a lipsit din Bucuresti până la plecarea sa la Tămădău.Tot din toată această activitate trebuie să constataţi că nu eu sunt cauza pentru care dl.Mihalache se găseste pe banca acuzaţilor şi invers eu măgăsesc aici din cauza lui.Şi să mai constataţi că atunci când am aflat că,colaboratori de ai mei absolut nevinovaţi ca Walter, colonel Stătescu şi general Vasilescu,au fost arestaţi,eu m'am prezentat de bună voie ca să dau deslușirile necesare justiţiei şi că numai atunci am fost eu arestat.Dacă aveam ceva să-mi reproşez,dacă aveam ceva pe cuget,este dela sine înţeles că nu veneam şi am venit cu insistenţă chiar în ziua de 6 şi am repetat venirea pe ziua de 7 şi numai atunci am fost deţinut.Aceasta este tot ceeacex aveam de spus la ultimul cuvânt".

Acuzatul Nicolae Carandino:"sarcina mea în ceace priveste răspunderea la această acuzaţie este foarte grea,pentru singurul motiv că atât din dosar cât şi din arhivele secrete cari s'au găsit,cât şi din toată organizaţia conspirativă,este foarte greu să se identifice pe undeva numele meu.Figurez pur şi simplu în arhiva oficială a partidului,adică în ziarul "Dreptatea" cu articole semnate de mine în fiecare zi şi în lumina acestor articole de care onor.Parchet n'a ţinut seama,vreau să aduc unele lămuriri.Eu am fost în toată activitatea pe care am imprimat-o un polemist şi nu un complotist.Este aci o diferenţă care e o contradicţie.Un complotist este cineva care unelteşte în colaborare cu alţii în taină.Un polemist este cineva care scrie la lumina zilei şi pe cât se poate singur,individualizat.In acuzaţiile pe care mi s'a adus am fost considerat girant responsabil al ziarului "Dreptatea" dela înfiinţarea partidului şi până

./.

azi.Printre acuzaţiile aduse este şi aceea că într'un articol oarecare,neaparţinându-mi,aşi apăra şi teza lui Virgil Madgearu,împotriva lui Brătianu.Nu fiind director al gazetei într'o epocă stabilită dela 15 Martie 1945 până la dispariţia sa,în această perioadă am avut de suportat toate controalele şi rigorile cenzurii.Tot ceace a apărut în această gazetă,a avut bun de imprimat din partea cenzurii,care este legată de Ministerul Propagandei şi aceasta înseamna că Ministerul şi autorităţile de Stat considera opoziţia mea drept îngăduită.Fireşte răspunderea politică a ziaristului în momentul în care este liber şi nu există cenzură este întreagă.Niciodată un director de gazetă nu poate spune că de ceace a scris nu răspunde şi nu-i aparţine.Nici dl. procuror militar n'a citat şi este o cinste pentru mine că n'a găsit un articol de citat în defavoarea mea,semnat de mine.Sunt din întâmplare un ziarist de semnătură şi nu un simplu scriitor de notiţe.Imi permit să dau citire la două citate scurte din articolele mele.Am articole cu următoarele titluri:„Nici conspiratori,nici complotişti"; "Mania Conspirativă" ; "Democraţia şi Conspirativitatea"; "Metode Nonviolente". Deci în toată activitatea mea de presă am avut grijă să menţin această atitudine a mea democratică şi legalistă. Dacă mi-aţi permite aşi putea să vă dau exemple. Trec la a doua chestiune care mi se reproşează aceea a Tămădăului.In această privinţă trebuie să vă gândiţi la un lucru că în dorinţa Dvs.de a judeca drept şi de a da un verdict care să fie valabil dincolo de actualitate,rolul nostru al fiecăruia este delimitat.Legătura mea cu "Memorandum-ul" este absolut imposibilă.In nici un fel şi nici o formă,în afară de declaraţiile mele nu se poate constata o legătură cât de vagă cu acestă document.Mă gândesc ce s'ar fi întâmplat dacă dl.Pogoneanu în fantezia D-sale sau în planurile D-sale,în conversaţiile cu ofiterii americani ar fi spus două trei cuvinte relativ la presă? Din întâmplare nu a spus nimic relativ la presă pentrucă noţiunile de complot şi presă nu merg împreună.Complotul presupune taină presa presupune publicitate,dacă din întâmplare Pogoneanu ar fi avut fantezia să includă şi mijlocul de presă vă închipuiţi cum aşi fi fost eu atunci calificat în actul de acuzare. N'aşi fi fost numai coautor ci chiar complotistul principal. In afară de acestea trebuie avut în vedere faptul că dacă în ziua de 13 Iulie n'aşi fi telefonat dlui Maniu şi dacă dl.Ma-

./.

niu nu s'ar fi căutat în aceiaşi zi deci în ziua de 11 n'aşi fi plecat la Tămădău şi incontestabil că prezenţa mea în această boxă n'ar di avut nici un rost. In această lumină vă rog să vă daţi seama în ce masură această plecare a mea a fost întâmplătoare sau nu şi în ce masură atitudinea mea constantă a fost anti-conspiratoare şi anti-complotistă. Am fost un ziarist care mi-am asumat raspunderea semnăturii, atitudinea şi cinstea în mediul politic şi profesional. In această lumina vă rog să aveţi în vedere şi să-mi acordaţi ceeace se acordă oricarui învins, onorurile razboiului".-

Acuzatul Ilie Lazar adaugă: "sigur că eu voiam în câteva minute să-mi expun în mod concret tot ce cred şi tot ce este adevăr în această chestiune. Dar mă voiu limita a adăuga la ceeace foarte bine şi drept şi competent a spus distinsul meu apărător Dr.Ursu. Eu nu sunt complotist, cu atât mai puţin nu sunt tradator. Nu sunt dela periferia românismului şi sunt dintr'o familie de 7 generaţii de preoţi iar în casa parintească n'am văzut decât gradoste de neam, adevăr, generozitateaşi multă omenie.- Impăratul din Viena şi Budapesta, nu era al meu. Legile şi tradiţiile străine sub care am trăit nu erau ale mele, soarele meu răsărea la Bucureşti. In conformitate cu această educaţie primită în casa me părintească în 1918 am parasit o armată dezertând şi având fericirea că după 143 de ani să înfig primul steagul pe primăria Cernăuţi.- Oraşul şi judeţul meu mi le-am ocupat în fruntea unei mici unităţi din Reg.14 Roman cu lupte de stradă. Am alergat în lungul şi'n latul Ţării pentru a răspândi ideile nobile şi mareţe bărnuţiene, în care au crescut părinţii şi strămoşii noştri. Luând aici cunoştiinţă de actul de acuzare am rămas îngrozit. M'am căutat în conştiinţa mea şi ea îmi spune că sunt curat. M'am căutat în dosarele voluminoase şi în cele trei capitole: diplomaţi, armată, presă şi nici direct nici indirect nu m'am găsit. Atunci au trebuit să existe, cum au defilat aici aceiaşi oameni cari pe mine m'au atacat, cari au făcut afirmaţiuni mincinoase la procesul "Sumanele Negre" unde eu am stat 7 luni şi o zi la închisoare fără vină. Aici este cazul să atrag atenţiunea onoratului Parchet, să vadă volumul 5 din dosarele acelui proces dela pagina 108 se găseşte depoziţia generalului Aldea, la pag. 59-61 depoziţia lui Steanţă, la pag.65 depoziţia lui paliacu, la pag.125 depoziţia lui Steanţă şi m'au combinat cu acel Tanţu şi să vadă şi depoziţia lui Victor Sârbu care spune un lucru îngro

./.

..or pe care nici nu vreau să-l citesc.

Se afirmă în actul de acuzare că aşi fi avut legătură permanentă cu aceşti oameni. Cred însă că nu se poate pune bază pe aceste afirmaţiuni. Eu nu am avut nici direct, nici indirect vreo legătură cu acete haimanale. Conştiinţa îmi este liniştită. N'am fost în viaţa mea şi în luptele mele politice nici un om vanitos, nici un om care am dat din coate, ci un om care am executat întotdeauna ordinele şi am fost supus. N'am avut de gând să plec în străinătate şi să fac parte din guvernul de impostori. Cred că este cea mai formidabilă inexactitate din partea oricui ar veni să afirme că i s'a făcut cea mai mică propunere în acest sens. Cu nimeni niciodată nu am discutat această eventualitate. Ar fi fost din partea mea şi o imoralitate ca să-mi las familia la care ţin atât de mult şi să trec peste hotare să mă dau peste cap că sunt ministru într'un guvern peste hotare. Aceasta este o bună invenţie şi nu corespunde adevărului. Imi dau seama că trebuie să sufăr. De 11 luni stau în regim celular, iar dela 6 Martie 1945, sunt fugar şi acest lucru nu-l merit. Dacă veneau martorii mei, Neumann şi Donnath, puteau să răspundă la întrebarea dacă este sau nu adevărat că am fost în Transnistria, că am vizitat Vapniarka, Trosciane, Ogudovsk şi am spus cuvinte de îmbărbătare. Dacă ar fi venit Donnath reprezentantul comunist al Aradului ar fi răspuns la întrebarea dacă este adevărat că s'a întâlnit cu mine într'o pădurice şi a fost perfect mulţumit, m'aşi fi aşteptat deasemenea să vină avocatul Birnberg să spună dacă în vremurile grele am ezitat să intervin de trei ori pentru evrei, cum am făcut eu fără să întreb pe Maniu sau pe Mihalache. Nu cer certificate, dar sunt în faţa instanţei în această boxă şi cred că reprezint şi eu ceva în opinia publică a acestei Ţări.- Astăzi când unii cred că cel mai bun mijloc de a se apăra este de a stropi şi a arunca cu noroi, vin aci să fac o declaraţie eu complet nevinovat în ceeace mi se impută şi fac declaraţia că se loveşte în acest om, cel mai mare român.- Când veţi trece în camera de deliberare să vă însoţească gândul ţăranului din Maramureş "Doamne ajută dreptăţii".-

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea adaugă " In ultimul cuvânt de apărare proprie nu am prea mult de adăugat, la toate cele expuse de apărătorul meu maistru Nicolau, pentru

./.

achitarea mea. Aşi vrea să adaug că ameninţarea sub care am trăit un an întreg, de tăinuire, abia acum a devenit mai reală mai actuală. Căci dacă faptul de a şti a prezentat un risc serios, atunci acela de a mărturisi constitue astăzi un pericol însemnat. Eu puteam lesne a fi printre ultimii arestaţi. să neg orice prezenţă sau participare în cele două convorbiri. Puteam dintr'un început să încerc să mint. Eu fireşte că nu cunoşteam declaraţiile făcute înaintea mea de toţi ceilalţi. Sper că instanţa s'a convins că eu nu am minţit, deşi vreau să spun căin străinătate ca şi în Ţară, desigur că voiu fi acuzat de o lume, care ori nu poate, ori nu vrea să caute să spuie adevărul.- Probabil că această lume va încerca se explice, poate chiar să scuze aşa zisele noastre neadevăruri, adică declaraţiile neadevărate ce le-am fi făcut aici, atribuindu-le tratamentului, împrejurărilor grele în care ne-am fi găsit. De aceea ţin în ce mă priveşte să repet aici în mod public şi nesilit, neinfluenţat de nimeni că toate declaraţiile mele din cursul acestui proces au fost făcute absolut de bună voie şi mai ales în perfectă posesiune a facultăţilor mele mintale, chiar dacă la interogator nu m'aşi fi exprimat destul de clar. Adaug că îmi menţin toate declaraţiile şi că sper că atunci când veţi judeca vinovăţia mea pe care dealtfel am recunoscut-o şi recunosc în limitele celor expuse de avocatul meu de aceste fapte de care am vorbit foarte sincer şi nu am tăgăduit nimic din ce ştiam, ele vor fi luate în considerare. Am însă faţă de onoratul Tribunal o mare rugăminte pe care nu ştiu dacă mi-o poate da în limita legilor Ţării. Eu în toate declaraţiile mele care mi-au fost cerute, prin întrebările puse m'am străduit sută la sută să arăt faptele. De altfel proba că faptele corespund cu adevărul este că nu am fost pus în situaţia să retractez nimic nici un cuvânt din cele scrise de mine sau spuse de mine dela început şi nici măcar să mi se infirme vre'una din faptele arătate. In consecinţă cred că onoratul Tribunal mă va crede pe cuvânt dacă îmi permit acum în ultima secundă să spun şi să fac o mărturisire de credinţa, întrucât deşi nu sunt jurist, am înţeles că se pune temei nu numai pe documente scrise sau pe fapte recunoscute ci şi pe unele impresiuni sau deducţiuni foarte logice şi cari par a fi absolut adevărate. Eu nu am cunoscut toate celelalte din dosar, în afară de ceeace am declarat eu, însă citind toate aceste dosare şi cunoscând o bună parte din persoanele ce se află coacusaţi cu mine în proces, am putut să-mi formez o opinie pe

./.

care, dacă n'am luat otravă atunci, aşi lua otravă oricând şi sunt absolut sigur că în marea majoritate a persoanelor ce se află în această boxă şi care refuză să recunoască implicarea lor în complot în sensul "Memorandumului" citat o fac pentrucă în adevăr în nici un caz conştienţi n'au putut să fie implicaţi în el. Aceasta este convingerea mea fermă şi n'aşi fi dormit liniştit dacă nu dădeam aceste mărturisiri.-

Acuzatul Radu Niculescu Buzeşti adaugă: "Depoziţia mea a fost de un sfert de oră, apărarea de 10 minute şi tot restul enunţării culpabilităţii în actul de acuzare şi rechizitoriu, cred că nu fac mai mult de 5 minute, astfel că ceeace pot spune este ceva nou. Elementele de culpă puse în sarcina mea derivă din mărturisirile mele. Nici un element nou nu derivă din declaraţiile altora, numai că s'au adăugat pe de o parte anumite încercări şi interpretări agravante care rezultă din afirmaţiuni şi prezumţiuni care îşi găsesc locul în actul de acuzare şi rechizitoriul oral; iar pe de altă parte în cursul desbaterilor au intervenit şi câteva circumstanţe uşurătoare care derivă din declaraţiile categorice făcute de coacuzaţii mei Styrcea şi Pogoneanu, Din nefericire în actul de acuzare, probabil din cauza rolului minor pe care eu îl ocup în ansamblul acestui proces, minor din punct de vedere al rolului efectiv, nu s'a dat suficiente atenţii cazului meu şi s'au strecurat câteva afirmaţiuni care n'au tărie de adevăr şi solicit să fie citite, pentrucă luând notă să fie rectificate în numele adevărului, pentru ca să nu cântărească greşit în momentul deliberării. Rog să mi se îngăduie să citez dela pagina 13 din actul de acuzare unde se afirmă că am participat la întrevederile fratelui meu. Intrucât în actul de acuzare la pagina 39 este vorba de trei întrevederi, eu ţin să precizez că nu a fost vorba de o participare, am asistat la o singură întrevedere. La pagina 14 spune că lămuririle mele fixează amănuntele întrevederii din casa Styrbei, iar la pagina 19 că am confirmat depoziţiile lui Styrcea. Dacă instanţa reţine că eu am fost în posesia tuturor elementelor pentru a le confirma pe toate, această interpretare nu are corespondentul adevărat. Eu înţeleg că aceste sarcini trebuiesc interpretate în sensul că ceeace eu am arătat şi am declarat nu infirmă într'un nimic declaraţiile mele parţiale şi nu infirmă declaraţiile complete şi ample făcute de ceilalţi coacuzaţi. La pagina 20 se spune că am declarat împreună cu Styrcea şi Pogoneanu că: "Memorandum" a fost dat de mine per-

./.

tru a fi scris la mașină.O astfel de declarație nu poate fi găsită în declarațiile mele,pentrucă n'am avut cunoștință de acest "Memorandum" decât în momentul cercetării.Când voi vorbi despre participarea mea la această reuniune voi arăta că n'am avut cunoștință de acest "Memorandum".La pagina 30 se spune că acuzatul Pogoneanu prin Roiu și Buzești înmânau documente reprezentanților misiunilor străine.Ori în afară de acel faimos mandat n'am înmânat niciodată vre'un document la misiunile aliate.La pagina 39 că am declarat că primeam scrisori din străinătate prin Hall și Hamilton.Am arătat ce erau aceste scrisori și vrea-să precizez că aceste scrisori conțineau un caracter pur personal și nu aveau nici cea mai mică contingență de ordin politic.Era natural să păstrez o corespondență cu fratele meu,apoi eu eram împuternicitul fratelui meu pentru administrarea patrimoniului său,iar pe de altă parte starea sănătății sale de mulți ani încoace constituia în permanent obiect de îngrijorare pentru toată familia și țineam să fim în curent cu evoluția sănătății sale.In rechizitoriul oral s'a afirmat că sigur din eroare că am asistat și la întrevederea din str.Sofia nr.12.N'am asistat la această întrevedere.Deci trebuie rectificată această chestiune.Din cele două depoziții făcute de Styrcea și Pogoneanu,nici una n'a prezentat numele meu și deci nu s'a putut contura în mod just culpa mea.Styrcea și Pogoneanu au declarat că am fost prezent la întrevedere într'o proporție de 10% și în cel mai categoric mod au declarat că consideră exclus ca eu să fi putut avea cunoștință de concluziile acestea și de documentele scrise care au rezultat: Minuta și Memorandumul.In actul de acuzare culpa mea este încadrată în art.227 prin 184,186,189 și 207 C.P.Eu prin urmare acumulez toate aceste culpe.Cred că cel puțin un lucru ași fi putut dobândi că dacă am avut cunoștință de tratativele fratelui meu,nu am putut avea cunoștință de întregul conținut al tratativelor.Numai acela care ar fi cunoscut întregul tratativelor ar putea să fie astfel încadrat Menționez acest lucru pentrucă am avut impresia că Parchetul a avut o ezitare în calificarea mea,când punând concluziile rechizitoriului oral dl.prim procuror rezumând faptele n'am mai-formulat încadrarea în text și a nuanțat descriptive a acestei culpe "a însoțit pe fratele său cu agenții americanul luând cunoștință de tratativele și continuând legăturile". In orice caz țin să subliniez că încadrarea mea este excesivă și rog instanța a limita aceste infracțiuni scopul care mi se pune în sarcină.In privința participării mele la întrevederea dela Palatul Stirbey,primul cap de acu

./.

zare este denumit simplu complicitate la complot dar nu se spune prin ce.Celelalte capete de acuzare nu sunt incadrate în lege şi îmi fac impresia că ele constitue elementul care întăreste prezumţia că eu aşi fi avut cunoştinţă de acţiunea care s'a concretizat prin istoricul "Memorandum",de aceea nu pot în afară de cele ce am spus aici să mai combat rând pe rând celelalte capete de acuzare care vin în sprijinul primei care este gravă numai prin conţinutul lui moral.Menţionez că n'am asistat la această întrevedere.Acesti doi americani erată singurii prin care eu puteam avea contact cu fratele meu până ar fi ajuns la o destinaţie de aşi fi putut avea veşti.Cu această ocazie am putut avea cunoştinţă de "Memorandum" şi subliniez că Minuta arată prin însăşi titlul ei că a fost redactată înainte de 3o Septembrie,iar Memorandumul în mod necesar în nici un caz mai înainte decât Minuta. Ori eu la acea dată părăsisem Bucurestiul despărtindu-mă de fratele meu.Am lipsit mai bine de o săptămână şi când m'am reintors în Bucuresti nu l-am mai văzut pe fratele meu.In legătură cu fuga fratelui şi a lui Vişoianu,aceste este un element care ar veni să întărească,că aşi avea cunoştinţă de planul concretizat prin Memorandum.Dacă aşi fi cunoscut conţinutul acestui plan n'aşi fi putut crede că Vişoianu pleacă acolo în îndeplinirea unei misiuni alături de fratele meu.Spun acest lucru pentrucă Vişoianu nu pùtea juca un rol definitiv pentrucă el nu avea încredinţarea lui Maniu deoarece Vişoianu părăsise Partidul în 1938.Revenind în partid declinase invitaţia de a fi cooptat în delegaţia permanentă şi de a candida în alegeri.Aceste elemente nu-l calificau pe Vişoianu să fie un mandatar al lui Maniu.Ce am făcut pentru Vişoianu a fost o contradicţie minoră ca şi faptul de a preda o scrisoare dela o persoană la alta şi aceste le-am făcut pur şi simplu dintr'un sentiment de prietenie faţă de Vişoianu şi prietenul meu Pogoneanu.Altceva nu aşi avea de adăugat în chestiunea plecării fratelui meu şi a lui Vişoianu.Nu-mi amintesc dacă în faţa instanţei am declarat în amănunt acea scrisoare.Continutul acestei scrisori cred că nu poate constitui un început de prezumţie că eu aşi fi fost în cunoştinţă de complot.Conţinutul lor poate fi citit în întregime.Scrisoarea lui Cretzianu primită prin fratele meu odată cu o scrisoare personală prin care -mi cerea sfatul lui Maniu cu privire la semnarea pactului partidelor agrariene.Răspunsul lui Maniu a fost negativ.Cum ar fi fost

./.

posibil ca eu să interpretez ca un elemént de complot împotriva Statului. Scrisoarea fratelui meu care se aflăla dosar pentru oricine şi chiar pentru instanţă, dacă n'ar fi cunoscut Memorandumul nu putea să facă indicaţiile acestea niciodată, n'ar fi putut bănui că aceasta poate constitui un element de complot. Fratele meu dădea un sfat de moderaţie şi atunci mă întreb dacă acest sfat poate constitui un element de complot. Scrisoarea dlui Maniu a fost scrisă cu intetnţia de a o trimite fratelui meu şi n'a găsit posibilitatea de a o trimite şi atunci mi-a dat scrisoarea mie. Buletinele ale Soc. Radó nu le cónsideraţi ca un factor care să întărească prezumţia că aşi fi ştiut de complot. Rămâne singurul element care ar constitui o prezumţie puternică, cu obţinerea semnăturii lui Manhiu la prezentarea mandatului. Acel mandat fusese trimis de dl. Maniu în prima întrevedere cu fratele meu şi atunci am ştiut prima dată de acest mandat şi din cauză că în orice împrejurare un astfel de mandat era natural să fie încredinţat fratelui meu care pleca în străinătate, întrucât Gafencu şi Cretzianu şi ceilalţi nu puteau şti care era poziţia caştigată în partid de fratele meu şi deci măsura în care se bucura de încrederea lui Maniu. Nici un moment n'am avut impresia că putea fi considerat ca un act de complot. Cred că nu este vorba de o prezumţie ci de prezumţia unei prezumţii şi de aceea este o prezumţie că eu asistând într'un timp limitat la întrevederea dela Palatul Stirbey aşi fi putut avea cunoştinţă de natura acestor discuţii, dacă din nenorocire şi fragmentele din discuţiile ascultate ar fi fost tocmai acele pasagii care trebuiau să fie încredinţate fratelui meu. Mai figurează că eram membru al P.N.T. Aceasta este expunerea faptică. In această clipă care ne mai departe de sentinţa pe care o veţi da, trebuie să-mi descarc conştiinţa spunând tot adevărul. Această acţiune al cărei act constitutiv este memoriul a fost tot atât un complot împotriva Statului, cât şi un complot împotriva mea. Statul este apărat de lege. Pe mine să mă apăraţi Dvs. Eu nu-mi însuşesc, resping şi chiar condamn această acţiune, care nu corespunde întru nimic ideilor şi concepţiilor mele politice. Imi este cu atât mai greu să pronunţ aceste cuvinte, cu cât în mod indubitabil autorul acestui act constitutiv este însuşi fratele meu. Vă rog să înţelegeţi că în aceste clipe şi în acest loc, eu nu mai pot adăuga nimic fără a depăşi limitele decenţei. Mă tem nu de pedeapsă ci de nedreptate. Dar mai mult mă tem de dispreţul semenilor mei. Nu vreau în mijlocul acestui dezastru să dau impresia că fug de răspundere. Eu vreau numai o sancţiune dreaptă. Mai vreau să proclam cu tărie că nu consimt să fiu considerat coautor sau compli ~~sauxkoaaaxapt~~

ce la concepţia acestui memoriu,fiindcă nu înţeleg să iau asupra-mi nici măcar în parte răspunderea suferinţelor tuturor acelora care au pătimit sau vor pătimi din această cauză.Am fost de bună credinţă.Complice în sensul vorbirii curente literare, sunt fiindcă persoana mea a fost prezentă la acte şi fapte care s'au dovedit ulterior a fi culpabile.In sens juridic şi moral se poate spune că nu sunt complice fiindcă n'am săvârşit în mod voit o acţiune oprită de lege,la care să-mi fi dat acordul.Imi dau seama că raţiunea de Stat nu se poate opri prea mult asupra acestor considerente.Există totuşi o lege care mă apără şi mă sancţionează în acelaşi timp.Intre achitarea pe care în numele bunei credinţe o cer şi sancţiunea maximă cerută de lege,accept cu seninătate orice treaptă intermediară.Pedeapsa dreaptă va fi aceia care pronunţându-o veţi putea fi tot atât de senin cât sunt eu în momentul când o primesc.In toate declaraţiile mele am înţeles să spun tot adevărul,aşa cum el s'a gravat pe filmul memoriei mele.Dacă din întâmplare o declaraţie a mea poate fi considerată neexactă în raport cu ceilalţi,declar că nu există nici un mijloc nici o rea credinţă.Am adoptat această linie pentrucă am voit să servesc şi să luminez justiţia, să ofer tuturor coacuzaţilor,în conformitate cu buna dreptate,posibilitatea celei mai juste apărări în limita adevărului".

Acuzatul lt.colonel Stătescu Dumitru adaugă:" N'am luat parte,nu cunosc nimic din complotul care s'a desbătut atâtea zile în faţa Dvs.Nu cunosc pe nici unul dintre complotişti.Toată viaţa mea am luptat pentru o sudură perfectă între ofiterii şi trupă,sudură fără de care actul de eroism al armatei noastre n'ar fi putut fi făcut.N'am luat parte niciodată la un proect de organizare al armatei,care prevede armata pe teritorii străine.După cum v'a declarat şi martorul general Stoika el a avut trei planuri.Două le-a adus în comitet şi unul care avea un caracter străin nu l-a adus.Spre mulţumirea mea este că azi colonelul Stoika vine şi declară în faţa Dvs.:" Colonel Stătescu n'are nici o vină.". Cu încrederea în Dumnezeu şi în instanţă,aştept hotărîrea care veţi binevoi să o aduceţi".

Orele fiind înaintate,preşedintele pentru repausul judecătorilor şi al acuzaţilor suspendă şedinţa la orele 14 până după amiază la orele 17,astăzi 10 Noembrie 1947,când se vor relua desbaterile în continuare.

./.

Şedinţa dela 10 Noembrie 1947 orele 17:

După deschiderea şedinţei publice, preşedintele a ordonat introducerea acuzaţilor, cari s'au prezentat în faţa instanţei sub pază şi fără fiare fiind asistaţi de apărătorii lor aleşi şi din Oficiu ca şi în şedinţele precedente.

S'a continuat cu ultimul cuvânt al acuzaţilor după cum urmează:

Acuzatul Nicolae Penescu, după ce preşedintele a citit capetele de acuzare declară:" Aţi hotărât la cererea apărătorului meu dl. avocat Vlad Dimitriu, să răspund chiar dlui procuror fiindcă apărătorul meu în aceiaşi zi lipsea. Evident dl. procuror s'a ocupat de mine şi cer îngăduinţa conform hotărârilor anterioare, ca în ceeace voi expune, să mă ocup în primul loc de ceeace ar constitui replica mea la rechizitoriul al doilea al dlui prim procuror. Dacă este îngăduit aşi ruga să mi se permită să precizez în lumina celor discutate ulterior interogatoriului luat în această şedinţă, situaţia mea politică şi a partidului în aceste evenimente cu aspecte noi. Dl. prim procuror a enunţat în replica sa 3 acuzaţiuni generale: Penescu a fost şeful de Stat Major al P.N.T. Nu se poate concepe ca şeful de Stat Major să nu cunoască intenţiile comandantului suprem. Penescu îşi recunoaşte crimele lui plurale. Penescu n'a adus nici o contra dovadă împotriva acuzaţiunilor precise care au fost aduse prin actul de acuzare şi care rămân toate în picioare. Voi începe cu a treia. Este vorba de contra dovadă. În capătul de acuzare care urmează şi care a fost citit şi care constituie preambulul principium cum era în textele dreptului roman, să enunţe aceste prezumţii generale care este singura bază a acuzări. În celelalte se caută din elemente disperate să se întărească aceste prezumţii. Primul, am făcut memorii care tindeau la ştirbirea independenţei Ţării. Vă aduceţi aminte că martori demni de încredere ca dl. Romniceanu, Titel Petrescu şi colaboratoarea mea care a scris toate aceste memorii, v'au spus 3 elemente esenţiale şi anume: că ele au fost făcute, afară de 2 înainte de alegeri, deci înainte de epoca aceasta a "ad-memoire" care se situează la sfârşitul lunei Septembrie. Al doilea că aceste memorii nu tindeau la ştirbirea independenţei Ţării şi nu avea nimic calomnios în ele. Este un element nou şi anterioritatea aceasta a memoriilor ca şi anterioritatea acelor lucrări, nu făcute de mine ci de comisia mixtă liberalo-ţărănistă dela punctul 2, fac ca ele să nu poată constitui infracţiunile din art. 227 C.P., care presupune o intenţiune. Mă refer la toate probatoriile contrare făcute aci şi care

./.

răstoarnă prezumţiile Parchetului. Al treilea este vorva de acţiunea mea în organizarea secţiei militare, nu insist asupra ei, inclusiv dl. Stoika, care a fost întrebat la interogatoriu şi alt. Walter au răspuns şi precizat, revenind asupra declaraţiunilor lor în sensul că n'am avut nici un amestec şi nu este nici un fel de dovadă că am făcut propagandă plină de ură cu intenţiunea de a instiga la revoltă. In ceace priveste Tămădăul vă rog să binevoiţi a examina textul pe care l-am depus colegului meu avocat Dimitriu care a omis să se refere la acest text. Este vorba de art. 1 şi 2 din Convenţia din 1919 asupra navigaţiei interne aeriene, care în legătură cu art. 57 din legea din 1936 asupra navigaţiei aeriene şi cu art. 2o din constituţie, spune principiul următor: Spaţiul aerian aparţine Statului. Suveranitatea Statului se întinde şi asupra spaţiului aerian la infinit la limita frontierei fizice. Al doilea, aceste frontiere fizice corespund cu frontierele aeriene şi invers. Al treilea aeronavele trebuie să navigheze prin puncte determinate de aceste frontiere fizică corespunzătoare frontierei aeriene. Celelalte puncte nedeterminate pe hărţile aeronautice cu puncte de navigaţie aeriană sunt puncte interzise. Dacă se compară acest text cu art. 579 C.J.M. se va ajunge la concluzie la care am ajuns că nu poate fi explicat art. 579 C.J.M. Textul citat de instanţă l-am lăsat la urmă deoarece are şi implicaţiune politică despre care am cerut îngăduinţa să vorbesc. Este acolo o prezumţie generală că secretarul general şeful de Stat Major .... Totuşi poate fi un Stat Major care nu cunoaşte intenţiuni e comandantului suprem. Politica partidului, politica oficială aceia pe care şeful de Stat Major era dator să o execute pe care am expus-o la interogatoriu, ea nu avea nimic subversiv în ea, era îndreptată pe liniile programatice ale partidului. Fără îndoială că era o politică de opoziţie faţă de guvern. Bună sau rea, oricare ar fi judecata asupra ei, mai ales asupra perioadei ulterioare alegerilor, această politică aparţinea forurilor statutare ale partidului. N'am înţeles un singur moment să mă desolidarizez de ea. Sunt executorul ei, sunt responsabil de ea, dar nu face obiectul procesului de azi. Nu aşi vrea însă ca din ceace a constituit activitatea secretarului general să degajez 23 (două - trei) elemente noui. Am fost confruntat cu colegul Serdici în ce priveste documentul Acheson. Atunci când dl. Maniu mi-a citit nota primită dela Misiu-

./.

Americană prin dl.Serdici reacţiunea mea şi a dlui Mihalache a fost aceasta "D-ta ai vrut să laşi pe americani să creadă că noi suntem în stare să răsturnăm guvernul".Aceasta presupunea că eu nu ştiam nimic de o altă politică decât aceia care era în partid, pentrucă reflecţiunea mea n'ar fi putut fi aceasta.Al doilea dl. Maniu a recunoscut aici 2 documente şi anume: Ceace se înţelege prin documentul Berry şi memoriul care reproduce conversaţia dlui Maniu cu dl.Berry şi ceace se numeşte scrisoare de recomandare sau mandatul dlui Grigore Niculescu Buzeşti.Al doilea nici acuma nu-l cunosc,fiindcă dosarul cu documente n'a fost dat acuzaţilor.Cel dintâi a fost citit la începutul lunei Octombrie în cursul cercetărilor.Dl.Maniu l-a recunoscut.Implicaţiunea politică care se degajează din primul document era aşa de importantă încât era cu neputinţă ca secretarul general care avea contingenţe cu problemele internaţionale şi foarte apropiat care avea obligaţia să recunoască era imposibil ca el să nu întrebe care sunt consecinţele unei propuneri ca aceia pe care dl.Maniu o făcea Ministerului Americei.M'am întrebat care a fost răspunsul la această întrebare pe care dl.Maniu a făcut-o în cursul lunei Octombrie dlui Berry.Nici acuzarea şi nici apărarea n'a vorbit nimic de urmarea care s'a dat acestei întrebări.Nu am fost cu dl Maniu la dl.Berra întâmplător aşa cum am arătat.Este foarte impo tant şi n'am avut impresiunea din atitudinea dlui Berry că poate să fie vorba de o politică în sensul "Memorandumului" de aceia nu puteam să-mi reprezint plecarea dela Tămădău cu consecinţe şi implicaţiuni care rezultau din acest proces.Decă aceste două documente date lui Grigore Niculescu Buzeşti,al căror text nu cunoşteam,însă care presupunea o acţiune în numele dlui Maniu î străinătate ar avea drept obiect de coordonare a românilor de a lo aceasta nu era cunoscut forurilor statutare ale partidului ş nici secretarului general.Constitue singure aceste două documente iniţiativa care să suprapune politicei oficiale a partidului Este evident. Dl.Maniu a avut depline puteri date prin ultimul comitet executiv din 1937 care a încetat formal la 3 Iulie 1946 Aşi fi nedrept dacă aşi spune că atunci au şi început să intre în funcţiune şi atribuţiunile forurilor statutare conducătoare ale partidului.La sfârşitul anului 1944 s'a reconstituit delegaţia permanentă şi birourile partidului.De atunci forurile statutare au fost consultate şi sunt solidar cu politica partidului până în ajunul Tămădăului.Aceste depline puteri date dlui Maniu au însemnat din partea partidului puteri dictatoriale.Mi s'au aruncat injurii din partea cuiva care mă aşteptam să aibă o at

./.

tudine elegantă,aşi ales că omul căruia i s'a aruncat insulte era aici.Partidul a vroit .... dl. Maniu a luptat împotriva a două regimuri personale cu urmări pe care se ştiu.Avantagiile,victoriile s'au repercrutat asupra partidului.Maniu a continuat să aibă această intenţie personală,pe care noi nu o ştiam şi de care nu ne interesam,pentrucă eram obişnuiţi cu aceasta.Am avut astăzi surpriza plăcută să ascult dela 2 oameni Pogoneanu şi Radu Buzeşti,două judecăţi asemănătoare asupra ceace s'ar putea numi complotul Niculescu Buzeşti.Şi Pogoneanu şi Buzeşti l-au repudiat.Pogoneanu a spus că a fost o greşeală majoră că s'a antrenat în aceste conversaţii cu oameni care nu aveau cădere.Cum se poate să mi se reproşeze mie şi acelora cari au avut această atitudine în partid că nu ne putem solidariza cu o acţiune şi care o repudiază cel ce a participat intim la ea.Eu şi ceilalţi cari suntem implicaţi în afacerea Tămădău, stăm pe poziţie clară: suntem alături de partid şi tot ceace partidul a făcut,lăsând meritele şi răspunderile acestei acţiuni acelora cari au iniţiat-o.Dl.Maniu a luat şi răspunderile morale şi răspunderile politice.Vă mulţumesc că-mi îngăduiţi două cuvinte în plus.Acuzarea mă învinueşte că sunt unul din autorii principali ai complotului de care n'am ştiut nimic.Apărarea mă învinueşte că n'aşi fi solidar cu şeful Partidului Naţional Ţărănesc.Imi aduc aminte de un celebru personaj a lui Seakespeare "este sau nu este".Şi eu mă întreb:"sunt sau nu sunt?Vă mărturisesc că am momente când aşi prefera să fiu în situaţiunea să spun da,am lucrat în acest complot pentrucă aşa am crezut că sunt interesele Ţării mele.Spuneam cavalereşte aşa cum o spuneam în cei 23 de ani în viaţa publică,când n'am avut o linie sinuoasă. Nu-mi pot permite când tragedia vieţii noastre este mai mică să recunosc ceace mi se reproşea în şedinţa anterioară.Amicus Plato sed maggior amicus veritas.Ori care ar fi judecata celor de mâine,am preferat adevărul şi am spus tot ceace ar putea să constitue un raport asupra ceace este activitatea partidului de care nu intenţionez să mă depart.Nu pot să-mi iau răspunderi şi merite cari nu sunt ale mele.Rog ca în hotărârea Dvs.să nu vă gândiţi la regulile războiului,dar să vă gândiţi la normele dreptului şi cred că această hotărâre va constitui un letopiseţ al istoriei noastre".

Acuzatul Ion Mihalache adaugă:"Amintesc că atunci când mi s'a cerut lista de avocaţi şi de martori,am rugat să nu dau nici o listă de avocaţi şi de martori,dar să mi se îngăduie să mă apăr singur şi aţi-binevoit să-mi daţi cuvântul când va

./.

veni momentul. Imi permit să reamintesc că am atras atenţia că n'am fost întrebat la primul capăt de acuzare. Referitor la acest capăt de acuzare declar: "Mai întâi fiind persoana de încredere cea mai apropiată a lui Maniu" nu accept generalizarea acestei fraze în toată aplicarea ei. Dl. Maniu a avut persoane de încredere pe categorii. In politica externă pe Buzeşti şi mă solidarizez cu Maniu în tot ce a introdus pe linie oficială a Partidului Naţional Tărănesc, totuşi în politica internă eram p pe linia voinţei naţionale, iar în politica externă aşa cum am procedat. Cum să conduc un complot despre care n'am ştiut? N'am fost întrebat niciodată asupra complotului şi la Siguranţă am descoperit că este vorba de un complot. Cum să fiu complotor într'un complot despre care n'am auzit niciodată. Grigore Niculescu Buzeşti nu reprezenta Partidul Naţional Tărănesc.

Vasăzică trebuie să mă recunosc că sunt complotor şi că am fost şef de complot şi îmi vine în minte povestea lui Ion Drăgoi, acuzat că omorâse pe Dragomir şi a terminat el care n'avea nici o vină prin a recunoaşte că este vinovat de moartea lui Dragomir. Cer să se facă dovada că aşi fi avut cea mai mică ştiinţă. Nici înainte şi nici după partid n'am ştiut. Partidul şi-a urmat linia de conduită după 30 Septembrie 1946, când pe mine mă face responsabil de tot ceeace a făcut partidul.

Nu există în politică solidaritate nelimitată decât pe linia oficială. Pentru acuzaţia făcută pe linie neoficială fiecare îşi poartă răspunderile, Accept să fiu condamnat pentru acte de care eu sunt vinovat sau făcute de preşedinte cu ştiinţa şi aprobarea mea, dar nu să mi se pună în sarcină lucruri despre care acuma am auzit pentru prima dată. Să se facă dovada că am ştiut despre aşa zisul complot, care pentru mine este un act al unui iresponsabil şi cu atât mai mult partidul nu se putea lega de un act al lui Buzeşti. Sunt absolut străin şi rog să se facă dovada contrarie, Referitor la punctul 2 din acuzare, n'am fost întrebat niciodată şi rog să vă amintiţi cum s'a petrecut când a fost audiat martorul Grigore Stoika, autorul declarat recunoscut al acelui aşa zis plan de reorganizarea armatei, cu o încercare puerilă de elevi de clasa 5-a de liceu aşa cum a fost definit de Dl. Procuror General, definiţie cu care mă unesc în totul.-

S'a recunoscut autorul material, şi i-am pus întrebarea dacă a vorbit cu mine în anii 1946-1947, dacă ştie de planul militar şi am avut vreun amestec direct sau indirect şi a răspuns negativ. Eu atunci m'am aşezat jos dar spre surprinderea

./.

apărătorul meu din oficiu mi-a dat o notiţă în care nu avea înregistrate aceste întrebări şi nici aceste răspunsuri ale generalului Stoika. Am rugat pe Dl. Grefier să confrunte stenogramele spre a vedea dacă este o eroare şi acum o respectuoasă (rugăminte) întrebare: Este posibil ca autorul care a recunoscut, autorul material să fie citat ca martor, presupusul autor să facă dovada în faţa Dvs. prin chiar autorul material ca n'a avut nici un amestec şi totuşi să mai stea un minut această acuzare asupra capului me? De aceea rog să se vadă cum s'a înregistrat în stenograme aceste lucruri şi să se corecteze în aşa fel încât spusele generalului Stoika că n'a avut nici un amestec să se consemneze şi acest capăt de acuzare să înceteze. Apoi am făcut dovada chiar cu declaraţiile colonelului Stoika, că n'am funcţionat în organizaţia militară, care n'a fost nici o zi sub conducerea mea. Organizaţia militară a fost dependentă numai de centru. Declaraţia Dlui Maniu din 13 August spune categoric: "Organizaţia militară din Ţară depinde de mine, organizaţia pe Capitală depinde de Mihalache".

Din tot ceeace s'a găsit la dosar şi din declaraţii rezultă că am dus o luptă cu conducătorii organizaţiei militare, ca s'o pot constitui aci în Capitală sub supravegherea şi răspunderea mea. Colonelul Stoika a recunoscut că în Noembrie comitetul de 11 m'a ales pe Ţară. A fost prezidat de delegatul trimis de Dl. Maniu. N'am avut nici o singură zi vreun amestec. Colonelul Stoika a recunoscut că în Martie când a venit la mine să mă determine, n'a izbutit. De aci încolo nu s'a mai întâlnit cu mine niciodată. Eu dau o nouă serie de extrase din declaraţii şi fac dovada că n'am avut nici o singură zi sub răspunderea mea organizaţia militară. Iar în ce priveşte conferinţa care tindea la camuflare, invoc declaraţia generalului Negrei, care este cel mai în măsură să spună adevărul fiindcă era preşedintele adunării.-

Deci am atras atenţia că nu se poate organiza armata decât în cadrul tratatelor şi a armistiţiului şi cu menirea numai de a ţine poliţia în Ţară. N'am avut nici un amestec nici la organizaţia militară nici la planul militar.-

Dacă n'am fost conducătorul organizaţiei militare, înseamnă că nici de serviciul de informaţii al organizaţiei militare nu m'am ocupat. De altfel există declaraţia generalului Negrei şi a colonelului Stoika că s'a ales acel comitet de 11 şi din prima lui şedinţă a pus în funcţiune tot vechile comisiuni care erau la începutul anului.- Dacă n'am avut vreun amestec

./.

în înfiinţarea acestor comisiuni, cu atât mai mult nu puteam să am nici un rol.- In ceeace priveşte pe Senti şi Cârje, citez declaraţia lui Cârje care recunoaşte că a venit la mine, că l-am trimes la Serdici, că a mai venit odată la mine, că iarăş l-am trimes la Serdici care i-a spus că nu are bani. Adevărul este că în toate aceste chestiuni eu am fost cel spionat. Toată chestiunea pentru mine se punea dacă trebuia să lichidez brutal cu ei sau să-i concediez politicos. Am ales această din urmă cale, pretextând că eu nu mă ocup cu aceste lucruri şi i-am trimes la Serdici, cu care vorbisem să-i spună că n'are bani.- Toată chestiunea s'a terminat într'o săptămână. La a patrea acuzaţie niciodată Dl. Maniu n'a discutat cu mine posibilitatea unui guvern în străinătate. Trecutul ,eu arată că n'am primit să fac guverne serioase cu Regele Carol, cu generalul Antonescu, atunci când contraziceam principiile şi programul meu. Nebun ci fi fost eu atunci să mă gândesc la un guvern care este o adevărată aberaţie? Guverne în Exil nu se pot face decât în timp de războiu, ori ipoteza războiului n'am discutat-o niciodată.- Prin urmare sunt cu totul străin de ideia unui guvern în Exil. In al doilea rând Dl. Maniu niciodată n'a discutat cu mine un program de activitate în străinătate, nici măcar în ultima zi când mi-a spus pur şi simplu că are încredere în înţelepciunea mea ca să facem cum vom crede, adică văzând şi făcând. Nici o vorbă de ideia unui guvern şi n'a avut nici o înţelegere cu cei care urma să plece Penescu şi Carandino, n'am ştiut unul de altul până în seara aceea. Dacă ştiam cu 24 ore înainte, această plecare nu mai avea loc. Deci n'a fost vorba de plecare cu un program de guvernare şi sunt străin cu desăvârşire de această ideie. Grupul Mihalache există ca un grup fizic din întâmplare, fiecare având-şi programul lui.- Nici n'avusesem timp măcar să schimbăm o vorbă între noi. Plecarea mea a avut un caracter strict personal în condiţiunile pe care le-am arătat şi nu le repet. Am recunoscut ce erea să fac acolo, după ce îmi salvam libertatea, să încep o activitate de propagandă în avantajul celor care sunt închişi, adresându-mă forurilor internaţionale. De aci încolo aveam un program, trebuia să iau contact cu ceilal şi şi să fac o orientare. Eu însă nu pot să fiu condamnat pentru ceeace ar fi urmat să fie. Mă duceam acolo cu temperamentul meu. Aici în Bucureşti când am fost chemat în audienţă de Harimann şi Kerr, n'am dat un răspuns până n'am pus la curent şi pe Văşinski Pe de altă parte am cerut audienţă şi la Susaicov. Eu nu subscri

./.

Eu la ceeace a spus Dl. Vasiliu, în ce priveşte pe Dl. Maniu. Am toată stima pentru Dl. Maniu şi cred că este unul din cei mai mari patrioţi; Eu răspund numai pentru lucrurile mele personale. Iniţiativa îmi aparţine şi a avut un caracter personal. Mai mult adaug ceva despre care n'am fost întrebat, spre a avea conştiinţa împăcată, căci sunt singurele două lucruri pe care le-am recunoscut; am făcut parte dintr'o comisiune astă vară care a lucrat pentru Paris, pentru Gafencu. Deşi am fost numai figurant, alături de Pogoneanu, pentru lucrarea comisiunei Dumării, nu înţeleg să mă desolidarizez, ci înţeleg să rămân răspunzător solidar.

Aceste două lucruri mi le asum. Referitor la acuzaţia privind propaganda pentru un nou războiu declar că a fost prima dată când mi s'a imputat acest lucru. Niciodată până acum n'am fost tras la răspundere pentru aceasta. Ne găsim aci în faţa fabulei lupului şi mielului, cei care sunt în deal se plâng că cei din vale le turbură apa. Timp de 27 ani am fost atacat că sunt instrument al bolşevismului şi al evreilor, acum am ajuns dimpotrivă să fiu instrumentul fascismului şi să fiu împotriva sovietismului. Ar fi să fiu nebun, ca să fiu instrumentul bolşevismului atunci când el este slab, iar apoi când bolşevismul este în culmea splendoarei sale, să mă transform deodată în duşman al lui şi să fac propagandă împotriva lui. Somez pe cei care m'au acuzat să facă dovada cu acte concrete. Nu pot să primesc această acusare fără nici un temei. Pentru faptele mele răspund, dar pentru o acuzare vagă nu pot răspunde, de aceea depun memoriul meu cu care mă apăr împotriva calomniilor care mi se aduc.-

Trecutul meu cinstit este desfăşurat pas cu pas, caracterizându-mi-se astfel în mod eronat activitatea mea. Rog să-mi permiteţi să depun acest memoriu de care vă rog să ţineţi socoteală".-

Acuzatul Iuliu Maniu adaugă: "La primul capăt de acusare răspund: neadevăr dela început până la sfârşit. Nu este adevărat nimic din ceeace spune acolo şi Grigore Niculescu Buzeşti n'a fost împuternicitul meu.-

La al doilea capăt de acuzare răspund: absolut nu este adevărat dela început până la sfârşit şi aşi vrea să mi se arate dovezile pentru aceste afirmaţiuni absolut fantastice.-

Din contră daţi-mi voie să aduc ceva nou în desbateri şi să vă expun următorul lucru în privinţa căruia mă va confirma Styrcea şi poate şi Pogoneanu.- Agenţii americani în conversa-

./.

ţiile cu Dl.Styrcea şi-au arătat nemulţumirea faţă de mine, că eu nu vreau să fac organizaţie secretă şi nu vreau să intru într' un complot, nici în organizaţiuni paramilitare. I s'a spus Dlui Styrcea: spune Dlui Maniu să nu fie străin de această ideie, fiindcă dacă dumnealui nu o va face, o va face primul aventurier şi acesta va avea o situaţie politică în România. Ce a răspuns la aceasta Dl. Styrcea nu ştiu, dar dovada eclatantă este că eu totdeauna şi în partid şi în afară de partid şi în conversaţiile particulare şi în conversaţiile publice şi faţă de străini şi faţă de ai mei am fost totdeauna contra organizaţiunilor secrete.

Pentru ce?, pentrucă partidul nostru este un partid mare de masse, şi nu are nevoie de obscuritate. Totdeauna am protestat şi am atras nemulţumirea agenţilor americani din cauză că am refuzat să stau de vorbă pe această temă. La al treilea capăt de acuzare răspund: absolut neadevărat şi aşi vrea să văd şi dovezile. Este foarte uşor să afirmi faţă de un om: ai făcut complot, ai făcut spionaj, ai vrut să faci răzvrătire, etc., dar unde este dovada? Eu neg aceste lucruri fiindcă nu sunt adevărate. Nu fac aceasta de dragul negaţiunii, eu totdeauna recunosc faptele mele fără nici o rezervă.-

La al patrulea punct de acuzare răspund: absolut inexact.

Dacă îmi daţi voie să clarific o chestiune. Este adevărat că eu am dus o activitate foarte sârguincioasă pentru a pune şi opinia publică din Ţară şi cea mondială în curent cu lucrurile cari se petrec la noi şi nu am fost interogat asupra acestei chestiuni, deci nu pot spune decât lucruri noui. Eu cer să mi se dea dovezile în ce priveşte aceste teribile acuzaţiuni, Vă puteţi Dvs închipui că nu este un lucru uşor pentru mine, ca eu care o viaţă întreagă de om am sacrificat-o pentru prosperitatea acestei Ţări, să fiu acum acuzat cu următoarele drăgălăşenii: înaltă trădare, spionaj, complot, răzvrătire, războiu civil, războiu contra Rusiei, instigate de mine. Este posibil aceasta? Să vină Ministerul Public să-mi arate dovezile pe care se întemeiază aceste acuzaţiuni, luate sunt sigur din ziarele depe Bulevard, care au o predelecţie ca să arunce asupra mea zilnic fele de fel de calomnii. Toate acestea sunt pure neadevăruri.-

La a cincea acuzaţiune răspund: aici este o mare confuzie. Se spune că în anul 1946, s'a organizat secţia militară profesională a partidului nostru. Este un neadevăr care mă pune în uimire, că-l fac tocmai ofiţerii care ştiau cum au fost lucrurile Secţia militară a partidului nostru s'a întemeiat în anul 1926, Au fost preşedinţi mai mulţi generali distinşi, general Rujinschi şi alţii,

./.

şii, au fost colobaratori generalul Alevra, etc., am lucrat doi ani la fiecare şedinţă în această comisie a partidului nostru în urma căror lucruri am putut face operă mare militară când în 1928, am venit la guvern, fiind ministru de războiu general Cihoski, distins ofiţer şi erou dela Mărăşeşti. Am făcut reforme militare foarte importante în baza lucrărilor făcute în comisia aceasta.-

Acum iese la iveală că Dl. Mihalache şi cu Stoika şi Stătescu, în vederea unui complot carecare, care s'ar fi înjghebat sau se înjgheba, ar fi făcut secţia militară în 1946.-

Curat beadevăr. Această secţie a lucrat foarte mult din 1926 şi când am fost la guvern în 1929 m'am folosit de învăţămintele căpătate. La a şasea acuzaţie răspund: s'au ţinut conferinţele dela Yalta, Postdam şi Moscova, foarte importante prin care s'a hotărît ca guvernul român să respecte cele patru libertăţi.-

Inainte de toate declar că nu am sustras nimic. Nu am sustras dar am trimes şi nu documente ci documentări asupra faptului trist că guvernul Groza nu satisface convenţiunile internaţionale.- Nu am trimes nimic decât memorii: M.S.Regelui, Comisiei Interaliate şi celor trei miniştri ale celor trei mari puteri, carora le-am trimes memorii documentate, pentrucă aveam răspunderea morală, în care am arătat că guvernul Groza nu respectă tratateşe internaţionale şi cele patru libertăţi fundamentale şi prin urmare acest guvern nu poate sta în fruntea Statului. La ultimul punct de acuzare răspund: nu este adevărat, eu am fost totdeauna pentru pace şi ordine. Acestea sunt invenţiuni pe care le resping cu indignare şi rog Ministerul Public ca să arate afirmaţiunile sale pe bază de dovezi.

Nu pot fi obligat să dovedesc contrariu. Nu am făcut complot, nu am făcut spionaj, nu am furat acte, Dumnealor sunt datori să facă dovada că eu am făcut aceste lucruri sau un însărcinat al meuţ-

Nici un însărcinat al meu nu le-a făcut şi nici eu. Este o situaţie procedurală imposibilă. Să dovedească dumnealor şi să ne dea posibilitatea să arătăm contra dovezile, dar nu să ne ceară să dovedim un negativ, ceeace este absolut imposibil".-

Acuzatul Vasile Serdici adaugă: "am foarte puţine cuvinte de adăugat în apărarea mea. Cu toate că n'am cunoscut nimic în nici o fază a complotului, au rămas totuşi puncte de elucidat.

Este însă absolut necesar să-mi permiteţi să fac această apărare, pentrucă trebuie să ajung la anumite concluziuni, pentru lămurirea unei probleme grave politice, care nu mă interesează numai pe mine, ci interesează însuşi acest proces, şi opinia publică românească.- Am fost încriminat de Ministe-

./.

rul Public de instigare la trădare,dar a venit aici şi apărătorul din oficiu al dlui Maniu şi m'a acuzat şi dânsul că eu am trădat pe Maniu.Prin acest fapt eu din toţi acuzaţii am cea mai singulară acuzaţie.Imi veţi ingădui să infirm prima acuzaţie,iar prin concluziile mele pe cea de a doua.In ce priveste primul punct din acuzaţie,nu trebuie să mai adaug nici un cuvânt,am arătat prin martorul Borcoman că n'am executat ordinul partidului de a constitui grupe de şoc,dar am dat ordin să nu intre nimeni in ilegalitate.Ceace este nou este că insuşi actul de acuzare la pagina 70 unde inşiruie judeţele in care s'a petrecut nelinişti,nu se menţionează şi judetul meu,astfel că această acuzaţie că aşi fi dorit să contribui ca guvernul să fie răsturnat prin violenţă cade şi astfel situaţia mea se ameliorează considerabil.Asupra punctului 2 sau 3 din acuzaţia mea şi numai in ce priveste biroul presei şi activitatea mea tehnică ca translator nu e nevoie să adaug un cuvânt decât numai ca factor nou că actul de acuzare dela pagina 14 arată diferenţierea esenţială intre misiunile diplomatice aliate şi intre grupul de agenţi şi spioni americani.Ori eu,nu am fost translator decât la misiunile oficiale,unde nu se complota,iar pe agenţi şi spioni nici nu-i cunosc şi nici n'am tratat nimic cu ei. Concluzia mea este că,dacă timpurile ar fi fost altele,nimeni nu s'ar fi ocupat cu investigarea nici cu activitatea biroului presei,nici cu acţiunile mele de translator.Doresc să mă opresc un moment asupra acuzaţiei a treia,asupra acelei reţele de funcţionar de Stat care trebuiau să-mi dea ştiri.Am afirmat şi o afirm din nou cu toată tăria,in cei doi ani 1945-1946 eu n'am dat mai mult de 4 documentări si aceatea intr'o ocazie bine determinată,când după o conversaţie pe care a avut-o dl.Maniu cu ministrul Americei a făcut anumite afirmaţiuni,Reţeaua aceia se compunea numai din 2 funcţionari de Stat,care au dat lucruri ce erau arhipublicate şi cunoscute de toată lumea.Dar unde este un lucru nou,este că declaraţia dlui Tancu care n'a fost menţionată in sensul in care trebuia.Dl.Tancu arată acolo că la o chemare telefonică a venit la mine şi eu i-am cerut să-mi dea date asupra convenţiei vechi de 1 an şi jumătate şi care expirase.Ceace n'a menţionat in desbateri este că dl.Tancu când a ajuns la mine şi eu cerându-i să-mi dea date asupra convenţiei ruso-române,pri cine ştie ce efect telepatic,le avea chiar in buzunar.Vedeţi dar că in acest punct declaraţia dlui Tancu nu corespundea adevărului.Dl.Tancu a venit din proprie iniţiativă şi nu eu le-am cerut

./.

ci D-sa mi le-a dat.Vreau să insist asupra acestui punct că nu există nici o umbră de instigaţie,iar ceilalţi doi nu sunt funcţionari publici şi nu interesează,după cum nu interesează nici Cârje care după propria sa declaraţie este arestat şi dat in judecată pentru trădare.Dacă s'ar lua in serios declaraţia lui Cârje,atunci nimeni in Ţara Românească n'ar fi sigur că ar fi liber a doua zi.Eu am terminat cu apărarea mea. Acum să-mi daţi voie să ajung la concluziile mele,care constau in următoarele considerente: Dacă ar fi fost timpuri normale mai cu seamă pe plan internaţional,desigur activitatea mea politică atât de deschisă,făţiş executată la lumina zilei,nimeni nu şi-ar fi pierdut vremea cu investigarea acestei activităţi şi atunci mă intreb cum se explică,că,in legătură cu această activitate mi s'a putut aduce incriminarea atât de grozavă şi cum se poate explica lucruri cari in alte vremuri nu ar fi avut nici un fel de importanţă,au luat proporţii atât de mari,fiind incriminat pentru instigare la trădare şi complot.Răspunsul este că autorităţile care aveau in veghea lor Siguranţa Statului, că nu fost puse deodată in faţa unei situaţii de o gravitate excepţională.Aceasta este că dl.Maniu p in Grigore Niculescu Buzeşti a luat contact cu agenţii americani şi au elaborat acel Memorandum,care este cheia de boltă a acestui proces şi care dacă ar fi avut numai o parţială executare,desigur că ar fi adus Ţării una din cele mai grele situaţiuni.Dl.Maniu acţionează in taină uitând cu totul că este şeful unui partid democratic,uitând că in toate convorbirile cu fruntaşii partidului şi faţă de forurile partidului proclama mereu că nimănui nu-i este ingăduit vre'o acţiune clandestină şi că cel care se face vinovat de o astfel de acţiune se exclude singur din partid.Dl.Maniu uitând toate acestea,in legătură şi cu ajutorul lui Niculescu Buzeşti pune la cale o grozavă mişcare subterană cum nu s'a mai văzut in această Ţară.Cine ar fi putut bănui acest lucru? Desigur că noi nu,fiindcă-l ştiam pe dl.Maniu că reprezenta punctul de vedere legal.Şi desigur nu numai eu n'am putut bănui un astfel de lucru,dar cei mai mulţi dintre colegii mei nu şi-ar fi putut inchipui acest lucru.Chiar după ce am fost arestat n'am putut crede şi am protestat.Insă când mi s'au pus sub ochi documentele Minuta şi Memorandumul,atunci in adevăr imediat şi pe loc eu m'am desolidarizat de dl.Maniu.M'am desolidarizat in mod definitiv şi final precum o fac şi acum,mă desolidarizez de această acţiune şi de autorii săi in mod definitiv şi in mod final.Chiar

./.

dacă.dl.apărător al dlui Maniu mi-ar spune că sunt de zece ori trădătorul lui Maniu,dlui Maniu nu-i era îngăduit ca şeful unui mare partid să ducă în virtutea şi împotriva mandatului pe care-l dăduserăm noi o acţiune lăturalnică,o acţiune în dosul partidului,o acţiune tainică,care nu mai era o acţiune politică ci o acţiune conspirativă,vinovat faţă de ţară şi faţă de partid.De aceia am dreptul să mă consider o victimă a dlui Maniu şi nu trădătorul lui.De aceia sunt astăzi aici în mijlocul a 18 coacuzaţi,dintre care 13 din ei nu i-am văzut niciodată în viaţa mea şi n'am auzit nici odată de ei până am venit aici.Dacă opinia publică românească ar gândi şi ea cum a gândit dl.apărător al dlui Maniu,că eu sunt un trădător al dlui Maniu,pentrucă m'am desolidarizat şi pentrucă am luat atitudine de sinceritate şi hotărâre să nu ascund nimic,atunci desigur situaţiunea,şi o spun aceasta gândindu-mă la ţară,ar fi extrem de dificilă.Dar opinia publică nu cunoaşte dosarele,pe când dl.apărător le cunoaşte şi eu am credinţa că mi-am făcut datoria.Este o datorie de patriotism să mă desolidarizez,precum este o datorie care nu suferă amânare faţă de mulţii şi numeroşii mei prieteni ţărani din Târnava Mare,care m'au ales în atâtea legislaţii.In această privinţă eu sunt pe pace şi poate dl.apărător al dlui Maniu să mă facă de zece ori,de o sută de ori,trădător,ceace sunt sigur este că ţăranii şi prietenii mei,ei toţi vor ratifica desolidarizarea mea şi atitudinea mea.Desolidarizarea mea va fi şi a lor şi atitudinea mea va fi atitudinea lor.Mi s'ar putea spune că eu calc un drum cu totul eronat,pentrucă dl.Maniu nu recunoaşte Memorandumul şi nu recunoaşte Minuta.Să mă ierte Dumnezeu dar experienţa mea care trebue să vi-o spun mă face să fiu în dubiu.După ce am vizitat într'o zi pe dl. Holman,dela care dl.Maniu a cerut să-i înlesnească plecarea dlui Mihalache, după vre'o trei săptămâni într'o conversaţie incidentală am reamintit dlui Maniu de această intervenţie.Dl.Maniu m'a privit sincer,nici un muşchiu din faţa sa nu s'a cutremurat şi mi-a spus rece: "Te înşeli,niciodată nu am făcut nici o astfel de intervenţie" Am rămas atunci năuc.Mi se părea că l-am auzit pe dl.Maniu întâia oară şi că i-am auzit glasul pentru întâia oară.N'am mai adăugat nimic şi de aceea sunt astăzi foarte sceptic asupra acestor declaraţii.Astăzi când ştiu prin ce pericol a trecut Ţara,când ştiu ce vulcan am trecut,eu mulţumesc lui Dumnezeu că m'a ţinut departe şi m'a ferit de orice amestec.Deasemenea astăzi când ştiu că toate suferinţele mele şi ale familiei mele,ruina existenţei mele,o datorez exclusiv acestor tratative secrete cu agenţii străini,eu un om nevinovat, nu pot să nu-l acuz pe Dl. Maniu şi îl acuz că şi-a părăsit vechii prieteni,că s'a înconjurat de oameni străini de partid de

./.

şi-de credinţa partidului,cu care astăzi ne duce spre marginea prăpastiei care ameninţă să ne inghită.Eu am terminat şi nu mai adaug dâcat câteva cuvinte.Nu sunt jurist dar îmi dau bine seama de valoarea faptelor,dacă activitatea mea incriminată s'ar fi situat înăuntrul acţiunei legale a unui partid,situaţia ar fi fost alta.Vă rog să reexaminaţi situaţia mea şi in lumina poziţiunii pe care am ocupat-o şi că-mi era omeneste imposibil să ştiu ce se urzeste la conducere şi vărog să-mi acordaţi un verdict de achitare.

Acuzatul Emil Oprişan adaugă:"Am un element nou pe care-l invoc pentru stabilirea adevărului,iar nu în apărarea mea.Desbaterile acestui proces au confirmat toate faptele de care am luat cunoştinţă in timpul instrucţiei şi au pus în lumină gravitatea crimelor pe care Partidul Naţional Tărănesc le uneltea împotriva Tării.Aceste desbateri au demascat şi pe autorii şi pe cei ce plănuiau aceste fărădelegi.Iar findcă o parte din răspundere revin Ministerului de Externe,socotesc că este de datoria mea să arăt că o parte de vină revine şi şefului acestui Departament,care nu numai că nu şi-a îndrumat funcţionarii,dar nici odată nu i-a controlat.Repet,nu fac această declaraţie în apărarea mea ci numai pentru stabilirea adevărului.Tin să confirm în mod solemn toate declaraţiunile pe care le-a făcut atât la instrucţie cât şi la interogatoriu verbal şi ţin încăodată să infierez acţiunea criminală a partidului naţional tărănesc şi pe autorii fărădelegilor care se puneau la cale.Este prea puţin să spun că mă desolidarizez,fiindcă n'am avut nici odată nimic comun nici cu partidul naţional tărănesc nici cu cei care plănuiau prăbuşirea Tării.Cuvântul just este un cuvânt de condamnare şi această condamnare strigă întreaga revoltă din sufletul meu.In cântărirea verdictului ce veţi da vă rog să ţineţi seama de sinceritatea pe care am pus-o in toate declaraţiunile mele şi durerea care-mi macină sufletul pentru greşeala pe care am comis-o, vă rog să ţineţi seama de 14 ani de muncă cinstită şi luptă aprigă cu viaţa in care timp n'am căutat nici onoruri şi nici avantagii materiale iar după 14 ani n'am altă avere decât copii mei.Respectuos vă rog să-mi acordaţi circunstante atenuante pentru a-mi răscumpăra greaşala şi a putea fi folositor mai departe şi Tării şi poporului şi copiilor mei.Am toată increderea in justiţia Tării şi pun toată nădejdea mea in mâinile Dvs".

După ce apărătorii şi acuzaţii au avut ultimul cuvânt, preşedintele a declarat desbaterile închise.Tribunalul având ne-

./.

voie de timp pentru studierea tuturor actelor din dosarele cauzei cu unanimitate de voturi amână pronunţarea hotărârei pentru mâine 11 Noembrie 1947 orele 18 şi ridică şedinţa la orele 19. Termen in cunoştinţă.

Şedinţa dela 11 Noembrie 1947 orele 18:

Pentru astăzi fiind socotită pronunţarea hotărârei in cauza de faţă, Tribunalul in aceiaş compunere s'a retras in camera de consiliu conform art.313 C.J.M. spre a delibera asupra culpabilităţii şi aplicaţiunii pedepsei.

Opiniunea judecătorilor s'a luat conform art.316,317 din C.J.M. iar la aplicaţiunea pedepsei s'a avut in vedere dispoziţiunile din partea IV-a titlul I C.J.M., după care:

T R I B U N A L U L

Deliberând in secret conform art.316 C.J.M.

Asupra sancţiunei penale deschisă prin ordinul dlui Ministru al Apărării Naţionale Nr.714007 din 23 Octombrie 1947, in contra lor:

1/. IULIU MANIU, din Bucureşti str. Sfinţilor nr.10, pentru crimă de complot, inaltă trădare, tentativă de suprimare a ordinei constituţionale, răzvrătire, insurecţie armată, instigare la inaltă trădare prin necredinţă şi participare la tentativa de trecerea frauduloasă a frontierei prev. şi pen. de art.227 al. 1,2 şi 3 C.P. comb. cu art.184 al.1 C.P., art.186,207,210,211 C.P.; de art.184,186 al.2 C.P., de art.210 al.1 C.P., art.211 C.P., de art.190 pct.1 C.P., comb. cu art.120 C.P. şi art.207 C.M. comb. cu art.96 al.1 C.P., de art.579 C.J.M. comb. cu art.120 C.P. toate combinate cu art.101 pct.1 C.P. şi art.103 C.P., cu I.D. Nr.856/1938, 1108/938 şi art.482 C.J.M.

2/. ION MIHALACHE, din comuna Dobreşti - Muscel, pentru crimă de complot, inaltă trădare, tentativă la suprimarea ordinei constituţionale, răzvrătire, insurecţie armată, incercare de trecerea frauduloasă a frontierei şi port ilegal de armă prev. şi pen. de art.227 al,1,2 şi 3 C.P. comb. cu art.184,186,207,210 211 C.P., de art.184 al.1 C.P., de art.207 C.P. comb. cu art.96 al.1 C.P., de art.210 al.1 C.P., de art.211 C.P., art.579 C.J.M., art.32 comb. cu art.35 pct.1 din legea 190 publicată in Mon. Oficial Nr.134 din 16 Iunie 1947 toate comb. cu art.101 pct.1 şi 103 C.P. cu I.D. Nr.856/1938, 1108/1938 şi cu art.482 C.J.M.

3/. NICOLAE PENESCU, din Bucureşti str. Andrei Mureşanu nr.16, pentru crima de complot şi incercare de trecere frauduloasă a frontierei prev. şi pen. de art.227 al.1,2 şi 3 C.P.

./.

comb.cu art.184 al.1 C.P.şi art.2o7 C.P.,de art.579 C.J.M.toate comb.cu art.lol pct.1 C.P. şi cu I.D.856/938,1108/939 şi art. 482 C.J.M.

4/. NICOLAE CARANDINO, din Bucuresti str.Spiru Haret 16,pentru crimă de complot şi incercare de trecere frauduloasă a frontierei prev.şi pen.de art.227 al.1,2 şi 3 C.P.comb.cu art.184 al. 1 C.P.şi art.207 C.P.,de art.579 C.J.M.toate combinate cu art.lol pct. 1 C.P.cu I.D.Nr.856/938,1108/1938 şi art. 482 C.J.M.

5/. ILIE LAZAR, din Bucuresti str.Poştei 2,pentru crimă de complot şi incercare de trecere frauduloasă a frontierei, prev.şi pen.de art.227 al. 1,2 şi 3 C.P.comb.cu art.184 al. 1 C. P.şi art.2o7 C.P.,de art.579 C.J.M.toate comb.cu art.lol pct.1 C.P.cu I.D.Nr.856/1948,1108/938 şi art.482 C.J.M.

6/. GRIGORE NICULESCU - BUZESTI, cu ultim domiciliu in Bucuresti Calea Victoriei nr.1o7,pentru crimă de complot, inaltă trădare,tentativa la surparea ordinei constituţionale, răzvrătire,insurecţie şi trecere frauduloasă a frontierei,prev. şi pen.de art.227 al.1,2 şi 3 C.P.,comb.cu art.184 al.1 C.P., art.186,2o7,21o,211 C.P.de art.184 al.1 C.P.,art.186 al.2 C.P. art.2o7 C.P.comb.cu art.96 şi 97 al.1 C.P.,de art.579 C.J.M. toate comb.cu art.lol pct.1 şi art.1o3 C.P.,cu I.D.Nr.856/1938, 1108/1938 şi art.482 C.J.M.

7/. GRIGORE GAFENCU, cu ultimul domiciliu in Bucuresti,pentru crimă de complot,inaltă trădare,tentativă de surparea ordinei constituţionale,răzvrătire şi insurecţie armată,prev.şi pen.de art.227 al.1,2 şi 3 C.P.comb.cu art.184 al.1 C.P.,art. 186,2o7,21o şi 211 C.P.,de art.184 al.1 C.P.art.2o7 comb.cu art. 96 şi 97 pct.1 C.P.,toate comb.cu art.lol pct.1 şi 1o3 C.P.cu I. D.Nr.856/1938,1108/1938 şi art.482 C.J.M.

8/. ALEXANDRU CRETZIANU, cu ultimul domiciliu in Bucuresti,pentru crimă de complot,inaltă trădare,tentativă la surparea ordinei constituţionale,răzvrătire şi insurecţie armată,prev. şi pen.de art.227 al.1,2 şi 3 C.P.comb.cu art.184 al.1 C.P.,art. 186,2o7,21o şi 211 C.P.,de art.184 al.1 C.P.,de art.2o7 C.P.comb. cu art.96 şi 97 al.1 C.P.toate comb.cu art.lol pct.1 şi art.1o3 C.P.cu I.D.Nr.856/1938,1108/1938 şi art.482 C.J.M.

9/. CONSTANTIN VISOIANU,cu ultimul domiciliu in Bucuresti,pentru crimă de complot,inaltă trădare,tentativă la surparea ordinei constituţionale,răzvrătire,insurectie armată şi trecere frauduloasă a frontierei,prev.şi pen.de art.227 al.1,2 şi 3 comb. cu art.184 al.1 C.P.,art.186,2o7,21o şi 211 C.P.,de art.184 al.1

./.

C.P.,de art.2o7 C.P.comb.cu art.96 și 97 C.P.al. 1 C.P.,de art. 579 C.J.M.toate comb.cu art.lol pct.1 și art.lo3 C.P.cu I.D. Nr.856/1938,1108/1948.

1o. VICTOR RADULESCU POGONEANU, din Bucuresti str. Arhitect Louis Blank,pentru crimă de complot și instigare la crimă de inaltă trădare prin necredință,prev.și pen.de art.227 al,12 și 3 comb.cu art.184 al.1 C.P.,cu art.186,2o7,21o și 211 C.P.,de art.19o pct.1.comb.cu art.12o C.P.toate comb.cu art.lol pct.1 și cu art.lo2 C.P.,cu I.D.Nr.856/1938,1108/1938 și art. 482 C.J.M.

11/ EMIL OPRISAN,din Bucuresti str.Argentina nr.38, pentru crimă de complot și trădare prin necredință,prev.și pen. de art.227 al.1,2 C.P.comb.cu art.184 al.1 C.P.,de art.19o C.P. comb.cu art. lol pct.1 și art.lo3 C.P.,cu I.D.Nr.856/1938,1108/ 1938 și cu art.482 C.J.M.

12/. FLORIN ROIU,din Bucuresti str.Intrarea V.Păun 3,pentru crimă de complot și inaltă trădare și necredință,art. 227 al.1 și 2 C.P.comb.cu art.184 al.1 C.P.,de art.19o pct.1 C.P.comb.cu art.lol pct.1,art.lo3 C.P.,cu I.D.Nr.856/1938,1108/ 1938 și cu art.482 C.J.M.

13/. EMIL LAZARESCU, din Bucuresti str.V.A.Ureche 5, pentru crima de complot prev.și pen.227 al.1 și 2 comb.cu art. 184 pct.1 C.P.,cu I.D.Nr.856/1938,1108/1938 și cu art.482 C.J.M.

14/. CAMIL DEMETRESCU, din Bucuresti str.Zece Mese nr.5,pentru crimă de complot,instigare la inaltă trădare prin necredință,prev.și pen.de art.227 al.1 și 2 C.P.comb.cu art. 184 al.1 C.P.,de art.19o C.P.comb.cu art.121 pct.1 C.P.și cu art 23o al.2 C.P.,toate comb.cu art.lol pct.1 și lo3 C.P.,cu I.D. Nr.856/1938,1108/1938 și cu art.482 C.J.M.

15/. VASILE SERDICI,din Bucuresti str.Cristian Tell lo,pentru crimă de complot,surparea ordinei constituționale și instigare la înaltă trădare prin necredință,prev.și pen.de art. 227 al.1 și 2 C.P.comb.cu art.184 al.1 și art.2o7 C.P.,de art. 19o pct.1 C.P.,comb.cu art.12o C.P.toate comb.cu art.lol pct. 1 și art.lo3 C.P.,cu I.D.Nr.856/1938,1108/1938 și art.482 C.J.M.

16/. RADU NICULESCU BUZESTI,din Bucuresti str.Sf. Constantin nr.24,pentru crimă de complot,prev.și pen.de art. 227 al.1,2 și 3 comb.cu art.184 al.1,186,2o7,21o și 211 C.P. și cu I.D.Nr.856/1938,1108/1948 și art.482 C.J.M.

17/. ION DE MOCSONY-STIRCEA,din comuna Balci jud.Severin,pentru delictul de nedenunțare de complo,prev.și pen.de

./.

art.228 C.P.comb.cu I.D.Nr.856/1938,1108/1948 şi art.482 C.J.M.

18/. Colonel in rezervă STOIKA ŞTEFAN, din Bucuresti str.Cornul Caprii nr.69, pentru crimă de complot, prev.şi pen.de art.227 C.P.comb.cu art.210 şi 211 C.P.comb.cu I.D.Nr. 856/1938,1108/1938 şi cu art.482 C.J.M.

19/. Lt.colonel in retragere STATESCU DUMITRU, din Bucuresti str.Moise Niccară nr.37, pentru crimă de complot, prev. şi pen.de art.227 C.P.comb.cu art.210 şi 211 C.P.şi cu I.D.Nr. 856/1938,1108/1938 şi cu art.482 C.J.M.

Având in vedere actele dosarului cauzei

Având in vedere concluziunile scrise şi orale ale reprezentanţilor Ministerul Public

Având in vedere susţinerile acuzaţilor făcute personal in faţa instanţei şi prin apărătorii lor in şedinţă publică;

Având in vedere că din desbaterile orale urmate in faţa instanţei in şedinţă publică şi din actele dosarului care au fost puse in discuţia părţilor in şedinţă publică conform art. 137 Pr.P., se constată următoarele:

In fapt:

Actul dela 23 August 1944, prin care a fost doborât regimul dictatorial antonescian, a răsturnat socotelile reacţiunii internaţionale şi odată cu aceasta şi pe ale agenturii din Ţară Partidul Naţional Ţărănesc, pentrucă acest act a fost infăptuit in totală contrazicere cu negocierile egoiste duse de acuzatul Iuliu Maniu.

Din această cauză reprezentanţii reacţiunii au căutat noui mijloace, cu care să combată efectele pe cari le prevăzuseră şi să creieze instrumentul cu care la momentul oportun să răstoarne situaţia politică din Ţară, care nu putuse fi evitată.

Partidul Naţional Ţărănesc prin exponenţii săi acuzatul Iuliu Maniu, preşedintele partidului şi prin ceilalţi acuzaţi, cari in tot timpul existenţei sale a fost un duşman al poporului român muncitor, un stâlp al imperialismului şi al reacţiunii internaţionale, sub masca intereselor naţionale, s'a pus in legătură cu agenţii unor puteri străine şi ai reacţiunii internaţionale, pregătind răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România.

Acuzatul Iuliu Maniu şi partidul său, stând in fruntea reacţiunii române şi fiind in legătură permanentă cu agenţii unor puteri străine, a deservit interesele Ţării căutând să ştir-

./.

bească suveranitatea, libertatea și independența națională a Statului Român.

Partidul Național Țărănesc a lui Iuliu Maniu și-a încheiat drumul său transformându-se într'o organizație conspirativă, care cu sprijinul direct din afară al cercurilor imperialiste ale unor state străine, pregătea răsturnarea prin forță a regimului democrat din România.

Astfel, acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache, șefii Partidului Național Țărănesc începând din Martie 1945 și până în ziua arestării lor în Iulie 1947, au organizat și s'au pus în fruntea complotului contra Statului, au condus activitatea subversivă și conspirativă a reacțiunei românești și sprijinindu-se pe cercurile imperialiste prin agenții puterilor străine, ale Statelor Unite ale Americei și ale Marei Britanii, au pregătit răsturnarea prin violență a guvernului democrat din România, instaurat legal în conformitate cu constituția țării.

In acest complot acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache, au atras atât pe cei mai apropiați colaboratori ai lor, fruntași în Partidul Național Țărănesc, cât și un grup de funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Străine, au folosit cadrele partidului și o parte a aparatului Ministerului Afacerilor Străine, în activitatea lor trădătoare și conspirativă îndreptată împotriva intereselor poporului român muncitor, împotriva independenței și suveranității Statului nostru.

In vederea scopurilor criminale expusă mai sus, de a răsturna prin forță regimul democrat din România, au avut loc în Septembrie 1946, la București, din ordinul acuzatului Iuliu Maniu, tratative secrete între reprezentanții Partidului Național Țărănesc, acuzatul Grigore Niculescu Buzești, special împuternicit de acuzatul Iuliu Maniu și reprezentanții serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americei.

In urma acestor tratative reprezentantul Partidului Național Țărănesc, acuzatul Grigore Niculescu Buzești, împreună cu reprezentanții serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americei, au elaborat un plan, pentru realizarea unei lovituri de Stat, după care se creiază astfel în țară, o organizație clandestină, înzestrată de către americani cu armament, echipament și mijloace financiare și ia ființă sub controlul reprezentanților americani, în țară și în străinătate, organele de conducere ale complotului.

In a doua jumătate a anului 1946 după directivele date de acuzatul Iuliu Maniu și Ion Mihalache, s'a creiat în străinătate

./.

un centru complotist,care era condus de acuzatul Iuliu Maniu şi de acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti şi Victor Rădulescu Pogoneanu,cu scopul de a submina şi de a discredita acţiunea externă a guvernului legal român,de a stabili legătura directă între şefii complotului şi reprezentanţii cercurilor imperialiste ale unor state străine,de a organiza şi a coordona activitatea criminală a complotiştilor din străinătate.

In fruntea centrului complotist din străinătate au stat acuzaţii Grigore Gafencu şi Alexandru Cretzianu,iar către sfârşitul anului 1946,li s'au alăturat şi acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti şi Constantin Vişoianu cari au fugit din Ţară trecând fraudulos frontiera,cu ajutorul reprezentanţilor misiunei militare americane,pe bordul avioanelor lor,la ordinul acuzatului Iuliu Maniu.

In conformitate cu directivele date de acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache şefii partidului şi cu participarea directă a acuzaţilor colonel în rezervă Stoika Ştefan şi lt. colonel în retragere Stătescu Dumitru,membrii ai Partidului Naţional Ţărănesc,s'a creiat în anul 1946 organizaţia militară conspirativă a Partidului Naţional Ţărănesc,camuflată sub denumirea de "Cerc Profesional Militar",cu scopul de a fi folosită drept forţă,în realizarea loviturii de Stat,care era în curs de pregătire.

Organizaţia aceasta militară a încercat să ducă o activitate de descompunere a corpului ofiteresc şi a trupei,procedând deasemenea organizarea în străinătate de unităţi înarmate, recrutate dintre legionari,criminali de războiu şi alte elemente fugite din Ţară.

In scopul de a întrebuinţa violenţa pentru răsturnarea regimului democrat din România,acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache,la care se alătură acuzatul Ilie Lazăr,membru în delegaţia permanentă a partidului,au luat legături cu mai multe organizaţii teroriste clandestine,care comiteau asasinatea,acte de diversiune şi de sabotaj,insufleţind prin aceasta activitatea criminală a acestor organizaţii împotriva Puterii legale din Stat.

Folosindu-se de posibilităţile legale,oferite de guvern Partidul Naţional Ţărănesc,acuzaţii Iuliu Maniu,şi Ion Mihalache, Ilie Lazăr,la care s'au alăturat acuzaţii Nicolae Penescu secretar general al partidului şi Nicolae Carandino redactor al ziarului "Dreptatea" oficiosul partidului,au dirijat o intensă propagandă ostilă regimului democratic din ţară,urmărind răsturnarea lui prin violenţă,făcând în acelaş timp propagandă pentru un nou războiu imperialist împotriva Uniunii Sovietice şi a altor ţări

prietene României.-

Acuzatul Iuliu Maniu în complicitate cu acuzații Vasile Serdici membrii ai Partidului Național Țărănesc și Florin Roiu, funcționari în Ministerul Afacerilor Străine, au organizat adunarea sistematică a informațiilor cu caracter politic, economic și militar, constituind secrete de stat și cari informațiuni erau transmise reprezentanților misiunilor americane și engleze din România, fiind folosite de însuși acuzații de mai sus în scopurile lor criminale și trimise centrului complotist din străinătate cu scopul de a fi utilizate în contra regimului democratic din România.-

In executarea planului complotului și în vederea creerii în străinătate a unui guvern de impostori, pe care îl numea guvern de rezistență, acuzatul Iuliu Maniu s'a pregătit și a încercat să aducă la îndeplinire plecarea ilegal din Țară a acuzatului Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Ilie Lazăr și Nicolae Carandino, cari în ziua de 14 Iulie 1947, au fost prinși și arestați chiar la locul crimei în momentul îmbarcării lor în avioane.- Din actele dosarului rezultă că ideea aceasta de a organiza în țară și străinătate o mișcare de rezistență a încolțit în mintea acuzaților chiar dela 23 August 1944, deoarece toate negocierele duse în străinătate în numele acuzatului Iuliu Maniu, cari căpătaseră un aspect personal, altul decât cel necesar pentru cauza Țării, eșuaseră prin surpriza actului dela 23 August 1944, ce fusese realizat numai sub influența directă a trupelor sovietice.-

Această acțiune subversivă definită drept mișcare de rezistență urmărea ca scop final să creeze în țară și în străinătate forța necesară cu care la momentul oportun să poată răsturna prin violență regimul democratic din România, instaurat la 6 Martie 1945, și pe care acuzații organizatori ai complotului îl prevăzuseră încă dela 23 August 1944.-

Pentru atingerea scopului criminal urmărit, acuzații au trecut la organizarea subversivă atât pe plan extern cât și pe plan intern astfel:

Pe plan extern acuzatul Grigore Niculescu Buzești membru al Partidului Național Țărănesc, pe atunci ministru al Afacerilor Străine, în înțelegere cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu consilier de Legație la Ministerul Afacerilor Străine și intimul său colaborator au trimis în străinătate în chiar dimineața zilei de 24 August 1944, pe Ciurea la Ankara, pe

avara la Stokholm, doi colaboratori foarte intimi cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu şi cari puteau fi folosiţi pentru legături cu anglo-americanii. In acelaş timp menţine în posturile chee din străinătate prieteni devotaţi ai acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu şi anume: pe Coste la Lisabona, pe Anastasiu şi Titu Poţoneanu la Berlin, pe Cretzianu şi Dimitrie Popescu la Ankara iar la Stokolm pe Duca.-

Toate acestea le-au facut cu consimţământul acuzatului Iuliu Maniu, la care Grigore Niculescu Buzeşti avea acces oricând, cu scopul de a frâna şi combate efectele evidente ale desvoltării democratice şi a promova interesele capitalisto-burgheze.-

Pentru eventualitatea pierderii acestor posturi chee, Partidul Naţional Tărănesc, a căutat să-şi creeze un fond în străinătate din care să se alimenteze membrii organizaţiei de rezistenţă şi astfel prin semnătură acuzatului Constantin Vişoianu membru al Partidului Naţional Tărănesc, în acelaş timp era ministru al Afacerilor Străine, îşi creiază fondul rezistenţei în valoare de 6.000.000 franci elveţieni, prin trecerea acestei sume, care se găsea depusă la Statul Român la Berna, pe numele acuzatului Alexandru Cretzianu alt membru al Partidului Naţional Tărănesc, în acel timp ministrul României la Ankara.-

La 6 Martie 1945, prin instaurarea la cârma ţării a guvernului Dr. Petru Groza, s'a adus după sine înlăturarea reprezentanţilor diplomatici români, cari formau reţeaua Grigore Niculescu Buzeşti - Victor Rădulescu Pogoneanu. Aceştia au rămas în străinătate ca simbriaşi ai fondului de 6.000.000 franci elveţieni, formând aşa zisul grup de rezistenţă pe ţară, cari au dus o acţiune de uzură împotriva prestigiului guvernului democrat din România prin articole tendenţioase şi informaţii eronate publicate în presa străină cu tendinţe de dreapta, alimentate fiind aceste grupuri, din banii Statului şi din ajutorul dat de foştii reprezentanţi ai regimului antonescian, rămaşi în străinătate.-

Conducerea întregei organizaţii subversive o avea acuzatul Iuliu Maniu, care transmitea ordinele sale la început direct prin Grigore Niculescu Buzeşti, iar după plecarea acestuia din ţară, fie direct lui Victor Rădulescu Pogoneanu, fie prin oameni de încredere ai acestuia, acuzaţii Camil Demetrescu, funcţionar superior la Ministerul Afacerilor Străine şi Radu Niculescu Buzeşti, membru al Partidului Naţional Tărănesc.-

./.

Hotărârile luate de grupul din străinătate erau consecinţa instrucţiunilor date de acuzatul Iuliu Maniu, deci un rol de execuţie, rol pe care l-a păstrat şi la plecarea din ţară a acuzaţilor Grigore Niculescu Buzeşti şi Constantin Vişoianu, iar scrisorile şi instrucţiunile predate prin acuzaţii Camil Demetrescu şi Radu Niculescu Buzeşti, le transmiteau prin intermediul unor militari americani al căror nume era păstrat în cel mai mare secret.-

Pe plan intern, în intervalul dela 23 August 1944, la Septembrie 1946, acuzatul Iuliu Maniu şi ceilalţi coacuzaţi, membrii ai Partidului Naţional Ţărănesc, au organizat în interiorul ţării, grupări de terorişti pe care le subvenţiona şi le îndemna să comită acte de sabotaj şi asasinate.-

Astfel, în toamna anului 1944, când armata română, cot la cot cu armata sovietică, pătrunsese adânc în Ardeal, luptând pentru desrobirea Transilvaniei de Nord, Partidul Naţional Ţărănesc în frunte cu acuzatul Iuliu Maniu şi Ilie Lazăr, organizează "Gărzile Iuliu Maniu", încadrându-le cu elemente naţional-ţărăniste, cu legionari şi criminali de războiu pe cari le-a trimis în Ardeal unde au săvârşit jafuri şi crime contra naţionalităţilor conlocuitoare.- Printre comandanţii acestor gărzi se găsea şi Horaţiu Comăniciu unul din foştii legionari de vază, înscris în Partidul Naţional Ţărănesc, iar ziarul "Dreptatea" oficiosul Partidului Naţional Ţărănesc a publicat un apel către camarazii gărzilor naţionale, mulţumindu-le pentru patriotism şi le urează deplină mulţumire sufletească în rezultatul final.-

In anul 1945, după instalarea la cârma ţării a regimului de libertăţi democratice, acuzatul Iuliu Maniu şi ceilalţi coacuzaţi, au continuat să organizeze grupări clandestine pe care le aţâţă să treacă la acţiune, de exemplu: organizaţiile "Haiducii lui Avram Iancu", "Sumanele Negre", "Graiul Sângelui", "Tineretul Liber", "Vlad Ţepeş", "Sarmisegetuza", în cari s'au evidenţiat legătura ce o aveau aceste organizaţii cu acuzatul Iuliu Maniu şi cu diferiţi membrii ai Partidului Naţional Ţărănesc.-

In toamna anului 1945, conducătorii Partidului Naţional Ţărănesc şi Naţional Liberal, au hotărât să-şi unească forţele şi astfel a luat naştere M.N.R., pusă sub comanda generalului Aldea, care pregătea în ţară asasinate politice, acte de sabotaj, şi a elaborat planul de activitate în vederea unui nou războiu pe care conducătorii Partidului Naţional Ţărănesc în frunte cu acuzatul Iuliu Maniu şi ceilalţi acuzaţi îl doreau şi pentru care ei militau.-

./.

Lipsa de succes a acţiunilor subsersive descoperite la timp de organele Siguranţei de Stat, cum şi faptul că intervenţiile diplomatice adresate guvernului român, nu-şi găsise rezultatul scontat de Partisul Naţional Tărănesc, a determinat pe acuzatul Iuliu Maniu şeful Partidului Naţional Tărănesc să intensifice acţiunea sa şi astfel din prima jumătate a lunei Septembrie 1946, până la 1! Iulie 1947, s'a petrescu o febrilă activitate ilicită, condusă de grupul acuzaţilor din ţară şi cei din străinătate, ambele sub controlul acuzatului Maniu. Astfel: Reprezentanţii serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americei, Thomas Hall şi James Hamilton, intrând în legătură cu acuzatul Iuliu Maniu, şeful Partidului Naţional Tărănesc, prin împuternicitul său acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti şi intimul acestuia acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, au pus la cale planul unei acţiuni pentru răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România.-

Legătura a fost luată la cererea celor doi americani Thomas Hall şi James Hamilton, adresată inculpatului Ion De Mocsony'Styrcea, prieten comun al acuzaţilor Grigore Niculescu Buzeşti şi Victor Rădulescu Pogoneanu la o întâlnire în casa colonelului din armata americană Henry Wilcox din Str. Jianu 12 Bucureşti, cu prilejul unei vizite neoficiale, cari l-au rugat să le faciliteze o întrevedere cu acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti şi Victor Rădulescu Pogoneanu.-

Ca urmare demersului făcut de inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea, contactul a fost stabilit şi identitatea de vederi între reprezentanţii cercurilor imperialiste străine şi reacţiunea românească a fost atât de perfectă încât nu a fost nevoie decât de două şedinţe pentru a se pune la punct în detalii planul criminal al unei puternice activităţi subterane de răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România şi de provocare la războiu civil.-

Prima consfătuire a avut loc în casa surorii inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea din Bucureşti Str. Sofie 12, în ziua de 18 Septembrie 1946, iar a doua consfătuire în Palatul Stirbey din Bucureşti, la locuinţa acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti în noaptea de 27 Septembrie 1946. La aceste consfătuiri au luat parte acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti, Victor Rădulescu Pogoneanu şi inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea, cei doui reprezentanţi americani Thomas Hall şi James Hamilton, acuzatul Radu Niculescu Buzeşti şi steno-dactilografa Ioana Bujoiu, jugită ulterior peste

./.

granița.

Convorbirile dela prima consfătuire din 18 Septembrie 1946 au fost steno-grafiate de Ioana Bujoiu, după dispozițiunile acuzatului Grigore Niculescu Buzești, intitulate "Minută"; un exemplar a fost luat de reprezentanții americani, iar un alt exemplar a fost găsit în caseta acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, ascunsă de prietenul său Nicolae Popescu sub dărâmăturile unui garaj dela Ploești și anexat la dosarul cauzei.

Convorbirile dela a doua cânsfătuire din 27 Septembrie 1946, s'a concretizat într'un document scris tot de Ioana Bujoiu la mașină, după ce a fost întocmit de acuzatul Grigore Niculescu Buzești și care a fost intitulat "Memorandum", datându-l 30 Septembrie 1946, ceace reprezintă data când a fost terminată redactarea lui. Originalul acestui document a fost trimis la Washington de agenții americani, iar copia documentului a fost găsită tot în acea casetă a lui Victor Rădulescu Pogoneanu și depusă la dosar ca și "Minuta" după ce acuzații Ion De Mocsony-Styrcea și Victor Rădulescu Pogoneanu au confirmat autenticitatea acestor documente vizându-le.

In aceste convorbiri acuzatul Grigore Niculescu Buzești, reprezenta Partidul Național Țărănesc, împuternicit de acuzatul Iuliu Maniu când după cum rezultă din documentele amintite s'a stabilit înființarea unui comitet național în străinătate, care să devină guvern, precizându-se plecarea în străinătate a acuzaților Ion Mihalache, Grigore Niculescu Buzești și Constantin Vișoianu, restul urmând a fi desemnați de conducerea Partidului Național Țărănesc, apoi organizarea și înarmarea grupărilor subterane și modul lor de camuflare, instrucția în străinătate a comandanților care urma să conducă aceste organizații și în fine fondurile necesare în monedă jubiliară aur, ce urma să fie falsificată în străinătate și aduse în țară.

Organele de conducere erau reprezentate prin trei comitete și anume: a/. Un comitet politic secret, format din Parti Național Țărănesc în contact permanent cu guvernul american; b/. Un alt comitet politic compus din reprezentanții celor trei part de opoziție, care însă nu trebuie să știe scopurile finale, în afară de membrii cari făceau parte din ambele comitete și; c/. Un comitet restrâns militar, care să nu cunoască final și care să aibă drept misiune aparența culegerii de informații militare pen aliați.

Partidul Naționa Țărănesc prin acuzatul Iuliu Maniu, a pornit la executarea punctelor din acest contract, numit "Memoran

./.

adum", luând măsurile necesare pentru ca organizațiile clandestine, unite cu forțele paramilitare, să fie gata la ora "H" cum s'a afirmat în discuțiunile cu cei doi reprezentanți americani Hall și Hamilton spre a da lovitura de Stat făcând un al doilea 23 August, în vederea răsturnării prin violență a regimului democrat.-

Pentrucă în comitetul din străinătate urma să facă parte printre alții și Grigore Niculescu Buzești și Constantin Vișoianu, acuzatul Iuliu Maniu a luat măsura de a fi trimiși aceștia în străinătate și astfel au plecat mai întâi Grigore Niculescu Buzești, însoțit fiind de Ioana Bujoiu și apoi Constantin Vișoianu, cu ajutorul celor doi reprezentanți ai serviciului de informații american pe bordul avioanelor americane.

Primul punct din "Memorandum" fiind executat prin fuga din țară a acuzatului Grigore Niculescu Buzești și cum subcomitetul secret din străinătate avea de acum un șef, s'a trecut la executarea punctului doi din planul complotului și anume acela de a întări pe acuzatul Grigore Niculescu Buzești printr'un mandat scris sub semnătura acuzatului Iuliu Maniu și acelor doi șefi ai partidelor de opoziție. Mandatul a fost redactat și scris la mașină de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu și dus de către acuzatul Radu Niculescu Buzești lui Iuliu Maniu care l-a semnat imediat, fiind făcut după prealabila înțelegere dintre Iuliu Maniu și Grigore Niculescu Buzești înainte de plecare, apoi mandatul a fost dus de acuzatul Camil Demetrescu celor doi șefi ai partidelor de opoziție Constantin I.C.Brătianu și Constantin Titel Petrescu, care și-au pus semnăturile primul spunând "De acord cu Maniu" iar al doilea mai adăugând ca: "Grigore Niculescu Buzești să ia contact cu partidele socialiste din străinătate și să le facă cunoscut poziția Partidului Socialist Independent al său".

Acest mandat împuternicea pe Grigore Niculescu Buzești, de a reprezenta Partidul Național Țărănesc în străinătate, conform înțelegerii de mai înainte cu acuzatul Iuliu Maniu, mandat care apoi a fost transmis prin acuzatul Radu Niculescu Buzești, agentului serviciului de informații american Hamilton pentru a fi trimis acuzatului Grigore Niculescu Buzești, care la sfârșitul anului 1946 se afla în Elveția.

In continuarea executării punctelor din "Memorandum", Partidul Național Țărănesc prin acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache, înființează cu concursul acuzaților colonel în rezervă Stoika Ștefan și lt.colonel în retragere Stătescu Dumitru, o organizație militară, cu ramificații în toată țara, care avea scopul să săvârșească lovitura de Stat pusă la cale.

./.

Această organizaţie militară, aşa cum se stabilise în "Memorandum" era camuflată sub denumirea de "Cerc Profesional Militar", prin transformarea secţiei militare la 7 Noembrie 1946 pentru a se asigura succesul acţiunei subterane, iar scopul final nimeni în afară de anumiţi împuterniciţi nu trebuia să-l cunoască, scop care urma să iasă în evidenţă numai la acea oră "H".-

Acest Cerc Profesional Militar era împărţit în patru comisii pentru a camufla adevărata lui activitate, practica subversivă, a organizaţiei, care avea ca scop: 1/.- Atragerea şi pregătirea elementelor militare din cadrul disponibil şi armata activă, să activeze în vederea răsturnării prin forţă a regimului democratic din România.- 2/.- Întocmirea de planuri militare cu privire la organizarea unei a doua armate şi transformarea armatei active într'un instrument sigur în mâna conducătorilor complotului, atât împotriva regimului democrat din România cât şi în vederea aşteptatului celui de al doilea războiu; conducerea acestei organizaţiuni în fapt o avea acuzatul colonel în rezervă Stoika Ştefan, ajutat de Lt.Colonel în retragere Stătescu Dumitru care lucra după directivele acuzatului Ion Mihalache, deşi preşedinte era generalul Negrei.-

Concomitent cu aceasta în vederea realizării aceluiaş scop final - răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România -, acuzatul Iuliu Maniu şi ceilalţi acuzaţi, mânaţi de o ură neîmpăcată împotriva poporului român muncitor şi al regimului său, au trecut la acte de trădare faţă de ţară. Astfel dela a duce tratative între acuzatul Iuliu Maniu şi reprezentanţii misiunilor americane şi engleze din România, s'a trecut la organizarea unei reţele de informaţiuni în instituţiile de stat, la încercarea de a împânzi armata cu agenţii lor informatori, la redactarea unor buletine confidenţiale regulate, pentru informarea misiunilor anglo-americane din România şi la sustragerea de documente constituind secrete de Stat, dela Ministerul Afacerilor Străine, de către acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu cu ajutorul celorlalţi acuzaţi Florin Roiu, Camil Demetrescu, Emil Oprişan şi Emil Lazărescu, toţi funcţionari la Ministerul Afacerilor Străine, cari au fost predase apoi agenţilor unor puteri străine şi grupului complotist din străinătate.-

Această acţiune a fost iniţiată, organizată şi condusă de acuzatul Iuliu Maniu, prin trei agenturi, având fiecare un şef.- Prima agentură era condusă de acuzatul Vasile Serdici, care personal colecta şi preda documente de Stat agenţilor americani şi englezi, câteodată furnizându-le şi personal acuzatul Iuliu Maniu;

Doua agentură era organizată şi condusă de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, ajutat de acuzatul Florin Roiu, care se îndeletnicea cu sustragerea de documente secrete dela Ministerul Afacerilor Străine şi pe care le preda apoi, reprezentanţilor serviciului de informaţiuni americani şi misiunilor anglo-americane, pe lângă alte informaţiuni culese prin acuzaţii Emil Oprişanu, Emil Lăzărescu şi Camil Demetrescu dela Ministerul Afacerilor Străine; iar a treia agentură era condusă de acuzatul Ion Mihalache, care aduna informaţiuni cu caracter militar sau privind aparatul de Stat şi se servea de agentul său Nicolae Cârje şi de cercurile profesionale militare ale Partidului Naţional Ţărănesc.-

Pe lângă acestea acuzatul Iuliu Maniu a intervenit personal pe lângă şefii misiunilor americane şi engleze din România la Dnii Burton Berry şi Holman, cerând intervenţia unor ţări străine în treburile interne ale României, cu dublu scop: a). pentru a contribui la răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România şi b). pentru a servi cercurilor capitaliste imperialiste străine, ca argumente în campania lor de aţâţare împotriva ţărilor cu regimuri democratice noui. Primului i-a cerut să sprijine un guvern în străinătate cum şi părerea guvernului american asupra acţiunii violente ce urmează a o întreprinde pentru răsturnarea regimului democratic iar cel de al doilea i-a cerut să faciliteze plecarea în Anglia a acuzatului Ion Mihalache, care pleca să complecteze guvernul de rezistenţă în străinătate, în vederea aceluiaş scop răsturnarea prin violenţă a regimului democratic din ţară, cereri cari în forma în care au fost formulate, şefii misiunilor străine nu le-au admis.-

Acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache ajungând la convingerea că toate sforţările lor în lupta pentru răsturnarea guvernului legal al ţării, n'au dat rezultatele aşteptate şi că au adus la o izolare şi mai mare a Partidului Naţional Ţărănesc de popor, au luat hotărârea de a creia în străinătate un guvern propriu, bizuindu-se pe sprijinul unor puteri străine şi astfel acuzatul Iuliu Maniu a organizat plecarea clandestină din ţară a acuzaţilor Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr, cari au şi fost arestaţi în ziua de 14 Iulie 1947, în apropiere de comuna Tămădău, la 45 Km. depărtare de Bucureşti, în momentul în care urmau să se îmbarce în două avioane pentru plecare.-

Având în vedere că toate aceste fapte sus imputate acuzaţilor Iuliu Maniu, Ion Mihalache şi celorlalţi acuzaţi, comise în perioada ce a urmat prăbuşirii dictaturii fasciste a lui Antonescu şi victoriei obţinute de forţele democraţiei din

ţară, sunt o încolonare a faptelor de trădare cari caracterizează întreaga istorie a Partidului Naţional Tărănesc, documente în originale ale trecutului dovedind că încă de pe vremea imperiului Austro-Ungar, aşa zisul Partid Naţional din Ardeal condus de Iuliu Maniu era un reazăm al monarhiei Habsburgice, asupritoarea poporului român, aşa cum reiese din discursul ţinut de Iuliu Maniu în parlamentul ungar la 28 Iulie 1906 şi din cuvântarea ţinută de Alexandru Vaida Voevod la 5 Februarie 1907, adică s'a pus în slujba imperiului Austro-Ungar care a asuprit şi jefuit populaţia românească a Ardealului şi Banatului, ceeace evidenţiază antecedentele unuia dintre partidele aşa zise istorice ale Partidului Naţional Tărănesc care încă de acum 40 de ani a trădat interesele naţionale ale poporului român.-

Astfel, adus la putere în anul 1928 datorită celei mai deşanţate demagogii, Partidul Naţional Tărănesc în cei patru ani de guvernare, şi-a desvăluit întregul caracter anti-popular şi anti-democrat; bilanţul guvernării naţional tărăniste fiind edificator; ţărani sugrumaţi de bir şi de datorii şi deposedaţi de pământ; închisori ce gemeau de muncitori, luptători pentru libertate şi pentru o viaţă mai bună, asasinarea muncitorilor dela Lupeni şi dela Griviţa, afaceri scandaloase ca: Skoda, regiile autonome, chibriturile, telefoanele, desvoltarea şi încurajarea presei fasciste, sprijinirea Gărzii de Fier; o ţară săracă slăbită şi pradă uşoară în mâinile coloanei a 5-a germane, pe care conducătorii Partidului Naţional Tărănesc în frunte cu acuzatul Iuliu Maniu o înfiinţase şi o înarmase.-

Că, Partisul Naţional Tărănesc nu avea nimic comun cu interesele ţărănimii, el reprezentând interesele bancherilor şi moşierilor rezultă din legea circulaţiei bunurilor rurale, publicată în Monitorul Oficial Nr.27 din 1 Februarie 1930, pagina 56, prin care se dă posibilitate chiaburimii să cumpere loturile cu cari fuseseră împroprietăriţi ţăranii săraci, pătură de chiaburi pe cari intenţiona să se sprijine Partidul Naţional Tărănesc, pentru care acuzatul Ion Mihalache pregătise "Statul Tărănesc", apoi faptul că acuzatul Mihalache nu avea nimic comun cu ţăranii, rezultă şi din declaraţia citită de el în senat în legătură cu această lege a circulaţiei bunurilor rurale când a spus: "nu se deposedează nimeni cu forţa, se autodeposedează cine vrea să vândă vinde, cumpără cine poate cumpăra cu o anumită limită. Este procesul de selecţiune naturală în faţa căruia ori câte piedici artificiale vei pune, ele tot vor fi biruite".-

Deci, acuzatul Ion Mihalache considera pierderea proprie

..şii din proprie voinţă, faptul că ţărănimea săracă copleşită de biruri grele şi lipsită de credite din partea Statului, a fost silită să-şi vândă pământurile, el aplicând faţă de ţărănime principiul selecţiunei naturale la fiare, care după cum se ştie a fost principiul de bază al ideologiei fasciste pline de ură de oameni, prin acest sistem acuzatul Mihalache ducând ţărănimea muncitoare la sărăcire nemai auzită, căci 59% din gospodăriile sub 10 ha. au fost grevate de impozite ipotecare ce urmau a fi lichidate, iar pentru economie naţională rezultatele în sectorul agricol au fost dezastruoase, documentele oficiale constată scăderea catastrofală a producţiei agricole; astfel în 1938 s'a produs 314.000 vagoane de grâu, iar în 1932 producţia a ajuns la 151.000 vagoane, la fel a fost şi cu porumbul şi cu celelalte culturi alimentare.-

Deasemenea, Partidul Naţional Ţărănesc în ciuda promisiunilor demagogice pe care acuzatul Iuliu Maniu, nu le precupeţea pentru a înşela poporul şi a veni la putere, în ciuda asigurărilor pe care le dădea în timp ce era în opoziţie că naţional-ţărăniştii vor asigura libertatea sindicală, guvernul prezidat de Iuliu Maniu, a recurs la ajutorul poliţiei pentru a împiedica ţinerea congresului sindicatelor unitare convocate la 6 Aprilie 1929 în Timişoara şi după sângeroasa agresiune a poliţiei asupra conducătorilor mişcării sindicale, sindicatele unitare au fost disolvate, patrimoniul lor şi arhivele confiscate, sediile închise, iar sute de sindicalişti de seamă întemniţaţi.-

Că după atacul dela Timişoara a urmat măcelul dela Lupeni unde au fost asasinaţi 30 de minieri şi 100 răniţi, iar în toamna anului 1932, guvernul naţional ţărănesc a luat măsuri politice şi economice aspre împotriva proletariatului ţării cu scopul de a asigura plata împrumuturilor străine şi a dobânzilor cămătăreşti aferente, la cri muncitorimea opunându-se, guvernul naţional ţărănesc a fost nevoit să cedeze pentru a câştiga timp, pentru ca să treacă la noui represiuni împotriva poporului muncitor şi astfel la 16 Februarie 1933, a avut loc agresiunea dela atelierele C.F.R. Griviţa unde zeci de muncitori au fost asasinaţi, câteva sute de mii au fost arestaţi şi în fine guvernul naţional ţărănesc care înainte de a veni la putere declara că va acorda poporului toate libertăţile democratice, dizolvă sindicatele, blocul muncitoresc ţărănesc, comitele de ajutor muncitoresc, comitetele de şomeri, închide sediile şi arestează pe conducătorii lor.

./.

Având în vedere că politica economică și financiară, Partidul Național Țărănesc a subordonat economia țării intereselor bancare și monopolurilor străine deschizând poarta mare pentru invazii capitalului străin și a reprezentanților săi în țara noastră care ocupau posturi de comandă în ministere și instituțiile economice și financiare ale țării, iar pentru a atrage capitalul străin în țară, Partidul Național Țărănesc a schimbat legile țării în sens favorabil pentru capitaliștii străini și a scăzut cu mult tarifele vamale, România fiind transformată într'o țară dependentă de monopolurile internaționale și în timp ce muncitorii se zbăteau în mizerie și foame, guvernul condus de acuzatul Iuliu Maniu, repartiza comenzi uriașe uzinelor din străinătate, pentru cari se încasau comisioane grase de oamenii apropiați acuzatului Iuliu Maniu. Porțile fabricilor din țară se închideau, iar șomajul apărea pentru prima dată în țara noastră, ridicându-se numărul la 50.000 ceace reprezenta un procent de 20% din numărul total al muncitorilor fin industrii, procent neatins până atunci nici în țările industriale; industria națională fiind paralizată prin cumpărarea masivă de produse industriale din străinătate în valoare de 15 miliarde lei.

Apoi fruntașii naționali-țărăniști au fost instalați în mai multe consilii de administrație ale societăților petrolifere metalurgice și miniere, controlate de monopolurile străine, printre aceștia a figurat și inculpatul Nicolae Penescu Sub guvernarea național-țărănistă România devenind o colonie a intereselor bancherilor străini cari controlau și administrau prin reprezentanții lor situația economică a țării, ca Charles Rist, Avenol, Auboin și alții. Că această politică de subjugare și înrobirea țării pe plan economic și apoi politic s'a datorat legăturei strânse ce exista între capitalul monopolist străin și interesele capitalului monopolist român reprezentat de vârfurile reacțiunii din Partidul Național Țărănesc cari erau mari moșieri, bancheri și industriași și pentru a putea să-și realizeze acest program de guvernare Partidul Național Țărănesc a luat toate măsurile pentru a împiedica orice ripostă a celor asupriți, prin cenzură și stare de asediu pe care le întăresc, desfășurând teroarea din plin. Astfel când invalizii, văduvele și orfanii de războiu au încercat prin demonstrații să atragă atențiunea guvernanților asupra nevoilor lor au fost schilodiți pe Calea Victoriei, împroșcați cu apă și nisip, apoi

./.

in scopul de a înăbuşi orice protest al muncitorimii Partidul Naţional Tărănesc a suprimat presa democratică şi a trecut în ilegalitate organizaţiile muncitoresti,încât acuzaţii Iuliu Maniu,Ion Mihalache şi ceilalţi membrii ai Partidului Naţional Tărănesc au fost autorii morali să masacrării în masă a sute de muncitori cari nu au făcut altceva decât să ceară ameliorarea situaţiunii lor care devenise insuportabilă, cum a fost cazul şi cu cei dela Lupeni,Paşcani şi Galaţi.

Astfel prigoana împotriva forţelor democrate din ţară frânge orice rezistenţă în calea fascismului sprijinit de Partidul Naţional Tărănesc,ale cărui legături cu acea organizaţie datează dela primele începuturi,întrucât la dosar se găsesc scrisori trimise acuzatului Ion Mihalache de către şefii legionari Vasile Marin şi Cantacuzino Grănicerul,cu care acesta era prieten şi în afară de sprijinul moral,Partidul Naţional Tărănesc a acordat sprijin material şi a înarmat această gardă din fondurile statului.

Ca urmare acestora apare un articol în broşura naţional tărănistă a lui Sever Bocu,preşedintele organizaţiei naţional tărăniste din Timişoara",care scria"cine poate da ţării regimul de autoritate?.Fără îndoială Partidul Naţional Tărănesc,dar nu în forma lui actuală,că lăsând ca apele lui maiestuoase să intre în pâraiele de apă vii într'un munte cristalinn a Dlor A.C.Cuza şi Codreanu"; apoi acuzatul Maniu şi Partidul Naţional Tărănesc a protestat în contra dizolvării Gărzii de Fier de către guvernul liberal de sub preşedinţia lui I.G.Duca,iar acuzatul Ion Mihalache după înapoierea sa din Italia a făcut o declaraţie publicată în ziarul "Dreptatea" din 11 Noembrie 1934 spunând: "am făcut în Italia un voiaj de studii politice: am văzut pe dl.Musolini şi o serie de personalităţi.Mi-a propus să văd ce învăţăminte se pot trage pentru noi....Sunt foarte mulţumit de rezultatele călătoriei..am plecat cu cea mai plăcută impresie.. am admirat opera de modernizare a lui Musolini.Nu încape îndoială că în Italia de astăzi este opera lui Musolini care în adevăr este o personalitate excepţională".

Acuzatul Mihalache a vizitat nu numai Italia fascistă dar şi Germania hitleristă,unde el a asistat la o recepţie dată de Hitler şi a dus tratative cu Goebels,devenind astfel un militant activ al regimului criminal fascist militând pentru instalarea lui în România,atitudine pe care a avut-o şi acuzatul

./.

Iuliu Maniu, pregătind astfel condițiunile pentru încheierea unei alianțe cu Germania hitleristă și aceste vizite au avut loc în acelaș timp în care în țară Partidul Național Țărănesc masacra muncitorii, umplea închisorile cu democrați și însceña procese împotriva elementelor antifasciste.

Că pe aceiaşi linie de apropiere cu Germania hitleristă și ziarul România Nouă din Cluj sub semnătura lui Zaharia Boilă care era unul din apropiații acuzatului Iuliu Maniu a scris în 1934 "Dl. Maniu a socotit necesar să-și exprime în mod public simpatiile, stima și solidaritatea cu idealul proclamat de Mussolini; iar într'o cuvântare ținută la 28 Iulie 1936 la Vințul de Jos și publicată în forma unui supliment la ziarul Cuvântul Țărănimii, acuzatul Iuliu Maniu a declarat:" Bine mi-a părut când am citit că sancțiunile contra Italiei trebuiesc șterse, căci eu am fost cel di'ntâi om politic care a spus că trebuie să fim alături de Italia".

Apoi în acelaș an acuzatul Ion Mihalache a declarat în cuvântarea ținută la Câmpu Lung-Muscel, că este un admirator al lui Hitler și astfel consevant politicei de fascizare a vieții politice românești, acuzatul Iuliu Maniu a încheiat cunoscutul pact electoral cu "Garda de Fier" al lui Codreanu, iar la 2 Decembrie 1937 ziarul Adevărul a publicat declarația făcută de acuzatul Maniu la Cluj în care a spus:"Avem ca exemplu pe Mussolini în Italia și pe Hitler în Germania, cari prin voințele lor nestrămutate au reușit să trezească conștiințele națiunilor respective, ajungând azi la realizări invidiate de lumea întreagă", iar în ziarul Dreptatea din 3 Decembrie 1937 s'a publicat și cuvântarea ținută de acuzatul Maniu în ședința comitetului executiv al partidului Național Țărănesc, în care a declarat între altele:"Sunt de părere că și noi poporul român trebuie să facem la fel", aceasta după ce a făcut aprecieri elogioase la adresa dictatorilor fasciști și după ce a definit politica pe care trebuie s'o urmeze Partidul Național Țărănesc.

De altfel apropierea politică de fascism a acuzatului Maniu s'a manifestat și cu ocazia depunerii sale ca martor în procesul Codreanu la 25 Mai 1938 când a declarat:"Am făcut pactul de neagresiune în alegeri, pentrucă m'am convins de sinceritatea și loialitatea acuzatului Codreanu. Acuzatul este și el pentru demnitatea națiunii ca și mine și ține la menținerea acelei demnități de stat"; cu toate că acuzatul Maniu știa că legionarii reprezentau agentura fascismului german în România, ei formând coloana 5-a hitleristă și că apărând pe legionari Parti

./.

dul Naţional Tărănesc se pronunţa deschis pentru aderarea la ideologia fascistă şi la întreaga politică criminală a lui Hitler şi Musolini.

Aceasta explică dispoziţia dată de Codreanu,cuprinsă în scrisoarea semnată de Ciorogaru şeful organizaţiei legionare Oltenia şi Dumitru Zăpadă fostul aghiotant personal al lui Codreanu,cu următorul cuprins:"Onorate Dle Preşedint,în ziua de 14 Iulie 1937 a doua zi după întrevederea pe care mi-aţi făcut onoarea a mi-o acorda,stăpânul nostru Corneliu Codreanu în urma celor povestite de noi s'a rostit astfel: când noi mai fi eu cu voiu,să ascultaţi de sfaturile acestui om,indiferent ce vă deosebeşte ca ideologie,acest om este cel mai luminat,cel mai corect,poate singurul corect. Ar fi groaznic să rămâneţi cadou în braţele unor oameni artificiali apropiaţi de ideologia noastră dar necinstiţi sufleteşte şi incorecţi.Această hotărâre rămâne pentru voi cu putere de testament".

Având în vederecă poziţia Partidului Naţional Tărănesc faţă de dictatura fostului Rege Carol II se defineşte în deajuns prin aceea că acuzatul Ion Mihalache a ocupat demnitatea de consilier regal,participând astfel la acte de guvernare ale fostului Rege Carol şi în acelaş timp Mihalache adânceşte legăturile sale cu personalităţi proeminente ale celui de al treilea Reich,printre cari Clodius,Shacth, Fabricius,în timpul când se încheiau celebrele acorduri comerciale cari transformau ţara românească într'o colonie germană; deasemenea în acelaş timp acuzatul Mihalache a primit vizite şi a întreţinut corespondenţă cu personalităţi oficiale hitleriste,venite în ţară pentru a organiza şi întări coloana 5-a în vederea acaparării bogăţiilor ţării şi pregătirei ocupaţiunii hitleriste printre cari Edith Von Koller şi Lisse Doth Dressner cu care acuzatul Mihalache purta corespondenţă, scrisorile aflându-se la dosar,iar după declaraţia acuzatului Mihalache,Neubacher a avut întrevederi cu Virgil Madgearu.

Că politica Partidului Naţional Tărănesc care a activat împreună cu legionarii au uşurat venirea la putere a dictatorului fascist Antonescu şi după instaurarea regimului antonescian,în ziua de 8 Octombrie 1940 a avut o întrevedere cu general Antonescu,cu care ocazie s'a stabilit o înţelegere aşa cum rezultă şi din declaraţia acuzatului Mihalache dată la cercetări,pe baza cărei înţelegeri Antonescu lasă Partidului Naţional Tărănesc libertatea de a ţine şedinţe în mod liber,apoi în urma unei audienţe a acuzatului Maniu la

Antonescu, acceptă să sprijine guvernul lui Antonescu prin tehnicieni pe care i-a pus la dispoziţie şi anume D.D.Gerota secretar general la Ministerul Justiţiei, Gr.Popescu secretar general la Ministerul Economiei Naţionale, acuzatul colonel Stoika Ştefan secretar general la Ministerul Inzestrării, profesor I.N.Petrescu subsecretar de Stat la Instrucţia Publică, general Pichitiu ministru la Agricultură, inginer Mihăescu Ştefan preşedinte la C.A.M. şi la A.G.I.R.; I.V.Popescu Mehedinţi la Cooperaţie, profesor Mudiţă la Filmul Românesc şi Emil Ghilezan comisar la Banca Ardeleană.

Că în legătură cu aceasta acuzatul Iuliu Maniu în procesul lui Antonescu a declarat următoarele: "eu am avut mandatul să mă pun în contact cu dl.mareşal Antonescu şi să analizăm cu D-sa o înţelegere conform acestui mandat. Ne-am înţeles să ne întâlnim la Ploeşti unde ne-am şi întâlnit. Am stat de vorbă cu dl.mareşal Antonescu, am văzut care sunt planurile D-sale şi i-am arătat care sunt planurile mele. Am stabilit prin urmare că nu vom primi mandat din partea Regelui Carol şi am stabilit că în cazul când Regele va abdica vom participa cu toţii la guvern, neprecizând cine va fi preşedintele"; din această declaraţie se dovedeşte că legăturile acuzatului Iuliu Maniu cu Antonescu erau mai vechi şi referitor la a doua întâlnire cu Antonescu acuzatul Iuliu Maniu a declarat: "Dl.mareşal mi-a oferit să intre câţiva oameni de ai noştri ca tehnicieni în guvern. In urma acestei audienţe am admis ca doi distinşi tehnicieni ai Partidului Naţional Ţărănesc să ia parte în guvernul D-sale", dar în realitate cei doi tehnicieni au fost 9 aşa cum s'a arătat mai sus.

Având în vedere că în acelaş timp presa Partidului Naţional Ţărănesc era dirijată pentru a susţine pe stăpânii lui Antonescu în toate ocaziune, astfel ziarul "România Nouă" anul VII Nr.lo scrie:" destinul a venit în ajutorul poporului german, trimiţând în fruntea lui pe Adolf Hitler, despre care nu numai germanii, nu numai prietenii ei chiar şi adversarii recunosc că este un geniu militar şi politic", ziarul "Vestul" din 8 Noembrie 1940 a scris: "Generalul Antonescu este tot un trimis al providenţei în treburile româneşti", iar ziarul "România" din 9 Octombrie 1940 ~~ne~~ scris: "azi-tot românul doreşte ca noul regim să reuşească şi să-i realizeze programul său principal. Drept consecinţă nici un român nu va face nici cel mai mic neajuns guvernului, cu atât mai puţin nu va fi îngăduit cuiva să torpileze bunele intenţii ale guvernului, sau să saboteze opera de regenerare a acestuia", însă complectarea o face Hohbeanu Boilă în ziarul "România NOUĂ"

./.

nr.10 care arată:"dar recunoașterea Germaniei nu se datorește unei diplomații geniale și succeselor militare ale armatei germane,ci politicei interne pe care a făcut-o Hitler.Felul cum a procedat Hitler și cum au acționat germanii,poate fi dat un exemplu pentru toate popoarele și în primul rând pentru poporul român" și înfine la 20 Mai 1941 Sever Bocu a declarat:"doi oameni concentrează astăzi în ei speranțele națiunei Iuliu Maniu și generalul Antonescu.Să avem încredere în ei și să ne rugăm zi și noapte ca Dumnezeu să le ajute".

Că înainte de atacul criminal al lui Antonescu împotriva popoarelor U.R.S.S.,Ion Antonescu a ținut la curent Partidul Național Țărănesc cu declanșarea acestui atac, după cum rezultă din scrisoarea adresată de acuzatul Mihalache vice președintele Partidului Național Țărănescu Tribunalului Poporului cu ocazia procesului lui Antonescu și publicată în ziarul "Dreptatea" în care a declarat:"cu câteva zile înainte de declanșarea războiului,am fost chemat de dnii Ion și Mihai Antonescu spre a-mi propune să intru în guvern ca vice președinte sau președinte de consiliu.Cu acest prilej am aflat că Germaniava declara război Sovietelor și că România va merge alături de Germania",iar după începerea acestui război acuzatul Maniu în calitate de președinte al Partidului Național Țărănesc,cu depline puteri a trimis tuturor organizațiunilor partidului o circulară cunoscută în care a spus:"Partidul Național Țărănesc împreună cu întreaga opinie publică aprobă acțiunea militară întreprinsă și aclamă cu însuflețire rezultatele obținute.Nu trebuie să facem nici un fel de greutăți conducătorilor Statului în orientarea căruia în treburile interne și externe să observă hotărârea de a ține seama de interesele țării,independent de orice împrejurări politice".

Că de altfel aprobarea acestei agresiuni criminale împotriva Uniunii Sovietice și susținerea războiului de cotropire a lui Antonescu este continuitatea politicei acuzatului Maniu,care încă din anul 1940 într'un interwiew acordat ziarului "Neu Frei Presse" a declarat:"România este o spadă gata oricând și capabilă să servească vechiul continent" și că pe aceiaș linie a sprijinirii războiului antonescian acuzatul Ion Mihalache a primit să fie voluntar pe frontul de Răsărit,unde considera că este locul său,iar colaborarea național-țărănistă cu clica criminală a lui Hitler,

./.

pentru susţinerea războiului şi pentru jefuirea bogăţiilor ţării, rezultă din faptul că la posturile importante de conducere din industria metalurgică şi chimică producătoare de armament şi muniţiuni pentru armatele lui Hitler şi Antonescu, apar fruntaşii naţional-ţărănişti cum au fost: Mihai Popovici la uzinele Titan Nadrag Talan şi Petroşani, Sever Bocu la uzinele Reşiţa, Hermann Goering Verke, Nestor Badea la Astra Vagoane, Ghiţă Pop la Societatea Mărăşeşti şi Valemberg-România, Ion Răducanu la Solvay şi Senker, Romulus Boilă la Nitrogen, Ion Hudiţă la Garajele Mihăescu Ilie Lazăr la Cooperativa Ardeleană şi alţii şi infine că acuzatul Mihalache şi-a procurat prizonieri de războiu sovietici pe care i-a exploatat la moşiile sale până la venirea armatelor sovietice în România.

Pentru calcule politice meschine, acuzatul Iuliu Maniu a căutat să intârzie incheierea armistiţiului, cu toate că încă din Aprilie 1944 ministrul afacerilor străine al Uniunii Sovietice adresase un apel României de a rupe cârdăşia cu Hitler, oferind condiţiuni favorabile de armistiţiu, fapt ce rezultă din declaraţia lui Mihai Antonescu la procesul său care a spus: "Trebue să vorbesc deschis, pentrucă acum este momentul să vorbesc deschis Eu am avut intotdeauna impresia că dl. Maniu prefera să facă negocieri cu alţii şi nu cu U.R.S.S. Adevărul este că în condiţiunile venite dela Cairo prin dl. Stirbey nu se prevedea clauza privitor la Transilvania, în timp ce condiţiunile trimise de inaltul comandament sovietic prin Stokholm cuprindea clauza retrocedării Transilvaniei", dar cu toată opunerea acuzatul Maniu, armistiţiul s'a incheiat şi fără participarea lui efectivă.

Având în vedere că urmare acestuia, acuzatul Iuliu Maniu desamăgit că nu s'a incheiat armistiţiul aşa cum a dorit, după 23 August 1944 folosind prezenţa în guvernele Sănătescu şi Rădescu a unei majorităţi reacţionare compusă din naţionali-ţărănişti şi liberali brătianişti, sabotează impreună cu complicii săi mobilizarea resurselor naţionale în vederea ducerii războiului anti-hitlerist şi astfel importante forţe armate nu iau drumul frontului ci rămân în inactivitate în ţară şi în special în Bucureşti pentru a fi intrebuinţate la înăbuşirea demonstraţiilor populare, cari cereau venirea la putere a unui guvern democrat, iar calomniile împotriva regimului democrat încep să apară din ce în ce mai susţinute în primele zile ale venirii la conducerea ţării a guvernului popular Dr. Petru Groza.

Având în vedere că înfruntea tuturor forţelor reacţionare din ţară s'a situat Partidul Naţional Ţărănesc, care a

desfăşurat o campanie de ură şi aţâţare împotriva regimului democrat din România,în care scop a speculat demagogic situaţia grea creiată în urma războiului şi a celor doi ani de secetă,încercând să arunce răspunderea pentru toate greutăţile ivite asupra guvernului; a pus în mişcare toate mijloacele,inclusiv difuzarea de ştiri şi-zvonuri false,Partidul Naţional Ţărănesc devenind centru de concentrare al tuturor elementelor legionare,antonesciene şi colaboraţioniste,precum şi a celor ce se temeau de reforme populare anunţate în programul de guvernare al guvernului Dr.Petru Groza.

Astfel prin propaganda pe faţă şi pe sub ascuns Partidul Naţional Ţărănesc a încercat să întreţină o atmosferă de ură şi discordie între naţiunile conlocuitoare, căutând să ridice atacurile politice la un potenţial cât mai înalt,având loc acţiuni violente şi teroriste în Bucureşti şi în restul ţării,cu care ocazie au căzut victimi oameneşti din rândul poporului pentru democraţie iar acuzatul Ilie Lazăr care a condus dezordinele dela Malaxa servindu-se de elementele legionare intrate în organizaţia muncitorească a Capitalei, a căutat cu ajutorul acestor elemente,ca Partidul Naţional Ţărănesc să spargă unitatea clasei muncitoare din Frontul Unic Muncitorescu.

Că la 8 Noembrie 1946 Iuliu Maniu a organizat actele de violenţă şi huliganism cari s'au soldat cu asasinarea mişelească a 9 muncitori şi cu demonstraţii anti-semite şi şovine,iar alegerile parlamentare dela 19 Noembrie 1946 au fost folosite de acuzatul Maniu pentru scopurile sale complotiste pentrucă în toate judeţele şi comunele au fost creiate aşa zisele comitete de apărare ale alegerilor,sub conducerea cărora s'au săvârşit 96 de atacuri asupra secţiilor de vot,au fost distruse urnele electorale,au fost devastate localurile de vot,de către grupuri de şoc special organizate cum s'a petrecut în judeţele Arad,Argeş,Baia,Bihor,Braşov,Caraş,Covurlui,Dâmbovita, Dej,Făgăraş,Hunedoara,Mureş,Muscel,Năsăud,Putna,Rădăuţi,R.Sărat,Roman,Romanaţi,Sibiu,Someş,Tecuci,Teleorman,Târnava Mică, Timiş Torontal,Turda,Tutova,Vâlcea şi Vlaşca.

Că prin propaganda scrisă şi orală Partidul Naţional Ţărănesc a folosit metodele sale obişnuite de calomnie,minciună şi falsificarea faptelor,cu scopul de a induce în eroare opinia publică a Ţării şi astfel împreună cu celelalte partide din opoziţie,acreiat în timpul campaniei electorale şi

./.

în sinua alegerilor, o stare de tensiune politică în țară, pe care acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache și complicii lor au încercat să o folosească în scopurile lor criminale, în vederea loviturii contra forțelor democratice din țară.

Astfel fiind, din documentele, actele și declarațiile făcute la cercetările preliminare și în instanță ale acuzaților și martorilor se stabileste în mod clar și indubitabil că așa zisa activitate legală a Partidului Național Tărănesc, precum și întreaga lui propagandă scrisă și orală, avea drept scop nu numai subminarea autorității guvernului și impiedicarea realizării măsurilor sale luate în vederea învingerii greutăților și redresării economice, dar și încercarea de a pregăti opinia publică în vederea realizării în condițiuni mai ușoare a planurilor criminale ale complotului împotriva Statului.

In acest scop ziarele editate de Partidul Național Tărănesc, Curierul, Ardealul, Patria, Dreptatea și altele sunt pline de insunări perfide și calomnii la adresa guvernului democrat. Astfel ziarul Patria din 27 Februarie 1947, proferă amenințări la adresa forțelor democratice din țară: "Ne vom face socotelile și încă foarte curând", ziarul Dreptatea care așa cum a declarat acuzatul Nicolae Carandino martorului comandor Cicroiu era un instrument de luptă de linia I-a de stradă, cheamă direct la răscoală pentrucă în numărul său 36 din 10 Aprilie 1947, a scris următoarele: "Cei mulți și buni au ajuns la limita răbdării, paharul s'a umplut și revolta începe să nu mai poată fi stăpânită"; iar la 20 Aprilie 1947 acelaș ziar Dreptatea al cărui redactor era acuzatul Carandino în Nr.65 a scris: "Protestăm cu toată vehemența și dăm un ultim avertisment".

Că în ce privește linia de conduită, tonul de critică vehementă și de atac împotriva guvernului al ziarului Dreptatea precum și a întregei prese de partid era trasată și imprimată de acuzatul Iuliu Maniu așa cum a rezultat și din desbaterile procesului și în special din declarațiile acuzatului Nicolae Carandino, care atât la cercetări cât și în instanță a precizat: "Tonul de critică vehementă al ziarului și linia de atac împotriva guvernului și a regimului dela 6 Martie 1945, era imprimată de conducerea partidului și anume personal de dl. Iuliu Maniu".

Având în vedere că ziarul Dreptatea oficiosul partidului Național Tărănesc al cărui redactor era acuzatul Nicolae Carandino, avea un rol deosebit de activ în realizarea planurilor conspirative ale acuzaților Iuliu Maniu, Ion Mihalache și ceilalți acuzați, reflectând în coloanele sale planurile partidului

./.

in vederea creierii tensiunei necesare,astfel in numărul său 28 din 29 Ianuarie 1947 ia atitudine impotriva reformei agrare,in numărul său din 14 Februarie 1947 ia atitudine impotriva producţiei de tractoare in ţară,in numărul său din 2 Martie 1947 este pentru incheierea de imprumuturi străine,in loc de a se desvolta industria proprie din ţară,iar in numărul său din 27 Mai 1947 ziarul Dreptatea a publicat un articol sub titlul "Cântecul de lebădă",in care a scris:"Ce interese generale sunt promovate,când toate interesele regimului gravitează spre o incurajare şi o intărire permanentă a industriei grele,impotriva intereselor generale a ţării,cari cer respingerea de plano a politicei de industrializare,potrivnică caracterului specific ţărănesc"; din acest articol se oglindeşte politica de infeudare a ţării româneşti capitalului străin,ale cărui interese le-a prezentat totodeauna Partidul Naţional Ţărănesc,prin menţinerea României in situaţiunea ei de ţară agricolă inapoiată,lipsită de industria grea şi infine in scopul de a slăbi unitatea,disciplina şi capacitatea de luptă a armatei,ziarul Dreptatea a publicat o caricatură ofensatoare la adresa celei mai eroice unităţi a armatei române care s'a evidenţiat in cursul războiului anti-hitlerist,Divizia Tudor Vladimirescu,din care rezultă caracterul tendenţios al acestui ziar.

Că de altfel caracterul tendenţios şi violent al ziarului Dreptatea a fost arătat şi de fostul director al ziarului Nestor Badea,cum şi de fostul redactor Popescu Mehedinţi,audiaţi ca martori in proces,martorul Popescu Mehedinţi mai adaugând că imprejurarea,că acest ziar nu publică problemele in legătură cu evreii şi ungurii din România,manifestările importante din U.R.S.S.denotă poziţia anti-semită,şovină şi anti-sovietică a Partidului Naţional Ţărănesc imprimată şi ziarului Dreptatea oficios al partidului.

Că in legătură cu această poziţie,acuzatul Iuliu Maniu la o conferinţă de presă ţinută in anul 1946 a declarat intre altele următoarele:"Am ascultat cu interes expunerea luminoasă a bătrânului Tory şi mă declar de acord cu Statele Unite ale Europei",declaraţie care se situează perfect pe linia de conduită a Partidului Naţional Ţărănesc,aderent politicei reacţiunei internaţionale,intr'un front comun impotriva Uniunii Sovietice,iar necesitatea pentru România să se alăture Statelor Imperialiste in cazul unui nou răz-

./.

boiu s'a întreţinut de acuzatul Iuliu Maniu şi de ceilalţi acuzaţi, printr'o campanie de intimidare, în care se vântura pericolul bombei atomice şi a altor mijloace de distrugere în masă, ducându-se în acelaş timp o intensă propagandă pentru un nou războiu mondial.

Astfel fiind rezultă în mod clar că întregul drum parcurs de acuzaţii Iuliu Maniu, Ion Mihalache şi ceilalţi, a fost un drum al trădării, începând cu sprijinirea de către acuzatul Iuliu Maniu a monarhiei habzburgice şi a imperiului austro ungar şi terminând cu sprijinirea regimului fascist al lui Antonescu, drum al trădării intereselor naţionale ale poporului român, care s'a încheiat cu un complot în colaborare cu agentii reprezentanţi ai serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americei, în vederea realizării planurilor criminale ale unei lovituri de stat violente pentru răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România.

In sarcina fiecăruia dintre acuzaţi instanţa reţine că au comis următoarele fapte:

1). Acuzatul Iuliu Maniu fostul preşedinte al Partidului Naţional Ţărănesc, în perioada începând din Martie 1945 şi până în ziua arestării sale în Iulie 1947, a organizat şi a condus complotul îndreptatt împotriva Statului, a condus activitatea subversivă şi ilegală a reacţiunii române şi sprijinindu-se pe cercurile imperialiste ale Statelor Unite ale Americei şi Angliei, a pregătit doborârea prin forţă a guvernului democrat din România, constituit în conformitate cu constituţia ţării şi în aceste scopuri;

Prin reprezentantul său împuternicit acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti, a intrat în Septembrie 1946 în tratative cu reprezentanţii serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americei Hall şi Hamilton, cu a căror participare directă acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti a elaborat conform indicaţiilor date de acuzatul Iuliu Maniu un plan de creiare în ţară a unei reţele întinse de organizaţiuni conspirative, în vederea realizării unei lovituri de stat înarmate, de înzestrare din afară a acestor organizaţiuni cu armament, echipament şi fonduri financiare, de înfiinţarea în ţară şi străinătate a organelor de conducere a acestor organizaţiuni subterane şi conspirative şi puse sub controlul reprezentanţilor Statelor Unite ale Americei şi în vederea realizării acestui plan, a încuviinţat în toamna anului 1946 fuga în străinătate a acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti, pentru a îndruma centrul de complotişti din străinătate, acordându-i şi dreptul de a acţiona în numele său.

In conformitate cu planul acestui complot îndreptat

./.

împotriva statului ce a fost alcătuit în Septembrie 1946,acuzatul Iuliu Maniu a dus tratative în toamna anului 1946 și în primăvara anului 1947 cu dl.Burton Berry șeful Misiunei Americane în România și în cursul acestor tratative a stăruit pentru sprijinirea în străinătate a unui așa zis guvern de rezistență,opus guvernului legal al României,acuzatul considerând formarea guvernului de rezistență cu sprijinul Americei și Angliei,drept una din cele mai importante etape în realizarea loviturii de stat, ce se pregătea de mai multe ori în cursul anului 1947;a căutat căi pentru plecarea clandestină în străinătate a fruntașilor complotiști din Partidul Național Țărănesc,cari împreună cu acuzații Grigore Niculescu Buzești,Grigore Gafencu,Alexandru Cretzianu și Constantin Vișoianu,ce se găsesu deja acolo,trebuisu să intre în așa zisul guvern din străinătate și în acest scop în Aprilie 1947 s'a adresat dlui Holman șeful Misiunei Engleze în România,căruia i-a cerut să înlesnească plecarea din țară a acuzatului Ion Mihalache,iar în Iulie 1947,a organizat personal fuga în străinătate a fruntașilor național-țărăniști complotiști și anume acuzaților Ion Mihalache,Nicolae Penescu,Nicolae Carandino și Ilie Lazăr,cari au și fost arestați în flagrant-delict în momentul îmbarcării lor în avion pentru plecare în noaptea de 14 Iulie 1947 în apropierea comunei Tămădău-Ilfov la 45 klm.distanță de Bucuresti;

In Aprilie 1947 socotind că momentul favorabil pentru organizarea unei lovituri de stat înarmate împotriva guvernului democrat a sosit,acuzatul Iuliu Maniu în tratativele duse cu dl.Burton Berry șeful Misiunei Americane din România,a cerut prin acesta guvernului Statelor Unite ale Americei,consimțământul său imediat,pentru a proceda cu sprijinul unei puteri străine la acțiuni violente în vederea doborârii autorității legale din țară;

A organizat și a condus activitatea centrului complotist din străinătate,care conformându-se planului dinainte stabilit a desfășurat acțiunea de pregătire a loviturii de stat și a cărui activitate generală era condusă în mod direct de acuzații Grigore Niculescu Buzești,Grigore Gafencu,Alexandru Cretzianu și Constantin Vișoianu,în diferite țări ale Europei Apusene și în America,a condus activitatea centrului complotist din străinătate prin acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu,legătura cu cei din străinătate și corespondența respectivă făcându-se prin reprezentanții misiunilor americane și engleze din România;

./.

A creiat organizaţia militară conspirativă a Partidului Naţional Ţărănesc condusă de acuzatul Ion Mihalache, colonel în rezervă Stoika Ştefan şi lt.colonel în retragere Stătescu Dumitru, în care organizaţie au intrat ofiterii membrii ai Partidului Naţional Ţărănesc atât din cei deblocaţi în armată cât şi dintre cei activi, încercându-se prin organizaţia militară ca Partidul Naţional Ţărănesc să ducă munca de descompunere a corpului ofiţeresc şi a trupei;

S'a pus în fruntea acţiunei trădătoare a unui grup de ofiteri naţionali-ţărănişti cari au elaborat aşa zisul plan de organizarea armatei, care în opoziţie cu clauzele tratatului de pace, prevedea în mod ilegal reconstituirea armatei cu efectivele ei înainte de războiu şi organizarea unor unităţi înarmate în străinătate, recrutate din legionari, criminali de războiu şi alte elemente fugite din ţară, în vederea folosirii ulterioare a acestor unităţi, pentru realizarea planurilor complotului contra statului şi în scopul de dominare a transmis planul general de organizare al armatei dlui Melbourne consilier la Misiunea Americană din România, prin intermediul acuzatului Vasile Serdici.

In mod personal şi prin acuzatul Ilie Lazăr cum şi prin alţi membrii ai partidului Naţional Ţărănesc, a întreţinut legături cu organizaţiile subterane, teroriste şi diversioniste existente în ţară, a inspirat activitatea lor subversivă, în vederea folosirii ulterioare a acestor organizaţiuni subversive, ca forţă armată în lovitura de stat ce era în curs de pregătire;

Cu complicitatea directă a acuzaţilor Victor Rădulescu Pogoneanu, Vasile Serdici, Florin Roiu, Camil Demetrescu, Emil Oprişanu şi Emil Lăzărescu, a organizat adunarea sistematică a informaţiunilor şi sustragerea din instituţiile de stat a documentelor constituind secrete de stat, transmiterea acestor informaţiuni şi documente misiunilor americane şi engleze din România şi furnizarea conţinutului lor membrilor centrului complotist din străinătate;

Impreună cu acuzaţii Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr folosind posibilităţile legale oferite de guvern Partidului Naţional Ţărănesc, a organizat o campanie calomnioasă împotriva guvernului democrat, pregătind spiritele pentru un nou războiu împotriva Uniunii Sovietice şi a altor ţări prietene României;

A organizat furnizarea reprezentanţilor misiunilor americane şi engleze din România, a informaţiunilor tendenţioase, vădit

./.

mincinoase şi contrare realităţii,cerute de acestia privitoare la situaţia din ţară,au difuzat astfel de informaţiuni in alte părţi prin centrul complotist din străinătate şi a solicitat reprezentanţilor guvernelor Statelor Unite ale Americei şi Angliei,să intervină in treburile interne ale României;

2). Acuzatul Ion Mihalache,fostul vice preşedinte al Partidului Naţional Ţărănesc,in perioada incepând din Martie 1945 şi până in ziua arestării sale in Iulie 1947,fiind persoana de incredere cea mai apropiată a acuzatului Iuliu Maniu şi locţiitor al acestuia la conducerea Partidului Naţional Ţărănesc,la curent cu intreaga activitate criminală a acuzatului Iuliu Maniu,impreună cu acesta a condus organizarea complotului indreptat impotriva statului,pregătind răsturnarea prin violenţă a guvernului democrat dela cârma ţării,bazându-se pe sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei şi ale Angliei;

In vederea creerii in Ţară,in opoziţie cu clauzele tratatului de pace a unei armate cu un efectiv mai mare decât cel prevăzut in tratatul de pace,a insărcinat in anul 1947 organizaţia militară a Partidului Naţional Ţărănesc condusă deel,cu elaborarea aşa zisului plan general de organizare al armatei, care prevedea organizarea cu sprijinul unor cercuri ale Statelor Unite ale Americei şi ale Angliei,a unităţilor inarmate in străinătate compuse din legionari,criminali de războiu şi alţi romani fugiţi din ţară,in vederea folosirii lor pentru efectuarea loviturii de stat in curs de pregătire;

A organizat şi s'a pus in fruntea serviciului de spionaj al Partidului Naţional Ţărănesc,care a funcţionat sub denumirea de serviciu de informaţii,strângând informaţiuni cu caracter politic,militar şi economic şi a folosit pentru această activitate,funcţionarii epuraţi din Siguranta Generală a Statului şi din Serviciul Secret de Informaţii;

Impreună cu acuzatul Iuliu Maniu a condus efectiv activitatea centrului complotist din străinătate in conformitate cu sarcinile stabilite de acuzatul Iuliu Maniu,in vederea intensificării activităţii grupului din străinătate şi transformării lui intr'un aşa zis guvern de emigraţie,a incercat in ziua de 14 Iulie 1947 să fugă in străinătate,fiind insă arestat de autorităţi in momentul imbarcării in avion in apropierea comunei Tămădău;

Impreună cu acuzatii Iuliu Maniu,Nicolae Penescu.Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr,folosind posibilităţile legale oferite de guvern Partidului Naţional Ţărănesc,a desfăşurat o propagandă

./.

calomnioasă şi de ură împotriva guvernului democrat, pregătind spiritele pentru un nou războiu împotrivă Uniunii Sovietice şi a altor ţări prietene României.-

3). Acuzatul Nicolae Penescu, fostul secretar general al Partidului Naţional Tărănesc, în perioada începând din Martie 1945, şi până în ziua arestării sale în Iulie 1947, fiind persoana de încredere şi apropiată a acuzatului Iuliu Maniu şi secretar general al Partidului, a avut rol de frunte în organizarea complotului condus de Iuliu Maniu şi Ion Mihalache, complot îndreptat împotriva statului, având drept scop răsturnarea prin violenţă a guvernului democrat dela cârma ţării, cu sprijinul cercurilor imperialiste a Statelor Unite ale Americei şi ale Angliei.-

A condus activitatea organizatorică a Partidului Naţional Tărănesc, recrutând oameni care aveau misiunea de a lua parte la realizarea loviturii de stat ce era în curs de pregătire şi în acest scop a luat măsuri speciale în vederea măririi numărului membrilor organizaţiei militare conspirative a Partidului, intensifând recrutarea membrilor acestei organizaţiuni, intensificând şi recrutarea de membrii printre ofiţerii reacţionari deblocaţi din armată şi în special printre ofiţerii activi;

Conformându-se directivelor date de acuzatul Iuliu Maniu, a alcatuit în repetate rânduri memorii calomnioase şi în mod vădit contrare realităţilor, asupra situaţiei din ţară, memorii cari apoi erau transmise şefilor misiunilor americane şi engleze din România, cu scopul de a provoca intervenţia Americei şi Angliei în treburile interne ale României;

Din ordinul acuzatului Iuliu Maniu, a pregătit materialul conspirativ pentru membrii centrului complotist din străinătate compus din acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti, Grigore Gafencu, Alexandru Cretzianu şi Constantin Vişoianu, care material a fost trimis acestor acuzaţi prin funcţionari ai misiunilor Statelor Unite ale Americei şi Angliei în Bucureşti, al căror nume îl păstrau în cel mai mare secret;

Din ordinul acuzatului Iuliu Maniu, acuzatul Nicolae Penescu, împreună cu acuzaţii Ion Mihalache, Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr, a încercat la 14 Iulie 1947, să fugă în străinătate, pentru a intensifica activitatea centrului complotist din străinătate şi a-l transforma întrun guvern fantomă, fiind însă arestat de autorităţi în momentul îmbarcării în avion în apropierea comunei Tămădău;

Impreună cu acuzaţii Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr, folosind posibilităţile legale oferite

./.

guvern Partidului Naţional Ţărănesc, a desfăşurat o propagan- da calomnioasă şi de ură împotriva guvernului democrat dela cârma ţării, pregătind spiritele pentru un nou războiu împotriva Uniunii Sovietice şi a altor ţări prietene României.-

4). Acuzatul Nicolae Carandino, fost redactor al ziarului "Dreptatea" şi membru în delegaţia permanentă a Partidului Naţional Ţărănesc, începând din Martie 1945 şi până în ziua arestării sale în Iulie 1947, a avut rol de frunte în organizarea complotului îndreptat împotriva Statului, condus de acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache, având drept scop răsturnarea prin violenţă a guvernului democrat dela cârma ţării, cu sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei şi ale Angliei;

In conformitate cu directivele date de acuzatul Iuliu Maniu, a publicat în ziarul "Dreptatea", redactat de el, material plin de ură, articole în mod evident contrare realităţii şi informaţiuni calomnioase îndreptate împotriva guvernului democratic şi a altor instituţiuni, putând slăbi disciplina şi capacitatea de luptă a armatei;

Impreună cu acuzaţii Ion Mihalache, Nicolae Penescu şi Ilie Lazăr, a încercat la 14 Iuli 1947, să fugă în străinătate cu scopul de a intensifica activitatea centrului complotist din străinătate şi de a-l transforma într'un guvern fantomă, fiind însă arestat de autorităţi în momentul îmbarcării în avion în apropiere de comuna Tămădău;

Impreună cu acuzaţii Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Ilie Lazăr şi Nicolae Penescu, folosind posibilităţile legale oferite de guvern Partidului Naţional Ţărănesc, au desfăşurat o propagandă calomnioasă şi de ură împotriva guvernului democrat dela cârma ţării, pregătind spiritele pentru un nou războiu imperialist contra Uniunii Sovietice şi a altor ţări prietene României;

5). Acuzatul Ilie Lazăr, membru în delegaţia permanentă a Partidului Naţional Ţărănesc şi secretar general al organizaţiei naţional-ţărăniste din Ardeal, în perioada începând din Martie 1945, şi până în ziua arestării sale, în Iulie 1947, fiind persoana de încredere şi apropiată a acuzatului Iuliu Maniu, a avut rol de frunte în organizarea complotului împotriva statului, complot condus de acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache şi având drept scop răsturnarea prin violenţă a guvernului democrat dela cârma ţării cu sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei şi ale Angliei;

./.

In organizaţia aşa zisă muncitorească a Partidului Naţional Tărănesc condusă de el,a recrutat pe teroriştii,legionarii prin mijlocirea cărora a organizat în Februarie 1945 acţiuni teroriste în uzinele Malaxa şi la 8 Noembrie 1945 în Piaţa Palatului,a organizat în ţară bande cunoscute sub denumirea de "Gărzile Iuliu Maniu",a menţinut legătura dintre diferite organizaţiuni teroriste şi grupuri înarmate clandestine şi acuzatul Iuliu Maniu,în vederea folosirii ulterioare a acestor organizaţiuni şi grupuri clandestine în lovitura de stat în curs de pregătire,a recrutat oameni cari trebuiau să participe la răsturnarea prin violenţă a guvernului democrat dela cârma ţării;

Impreună cu acuzaţii Ion Mihalache,Nicolae Penescu şi Nicolae Carandino,a încercat la 14 Iulie 1947 să fugă în străinătate,cu scopul de a intensifica activitatea centrului complotist din străinătate şi a-l transforma în guvern fiind însă arestat de autorităţi în momentul îmbarcării în avion în apropiere de comuna Tămădău;

Impreună cu acuzaţii Iuliu Maniu,Ion Mihalache,Nicolae Penescu şi Nicolae Carandino,folosind posibilităţile legale oferite Partidului Naţional Tărănesc de către guvern,a desfăşurat o propagandă calomnioasă şi de ură împotriva guvernului democrat dela cârma ţării,pregătind spiritele pentru un nou războiu contra Uniunii Sovietice şi a altor ţări prietene României;

6). Acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti,membru al Partidului Naţional Tărănesc,împuternicit în mod special de acuzatul Iuliu Maniu şi persoana de încredere a acestuia şi fiind la curent cu întreaga activitate criminală a acuzaţilor Iuliu Maniu şi Ion Mihalache,a avut rol de frunte în organizarea complotului împotriva statului,prin care se pregătea răsturnarea prin violenţă a guvernului democrat dela cârma ţării cu sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei şi ale Angliei

Conformându-se directivelor acuzatului Iuliu Maniu a intrat în numele lui,în Septembrie 1946,în tratative secrete cu reprezentanţii organelor de spionaj ale Statelor Unite ale Americei Hall şi Hamilton şi cu complicitatea directă a acestora,a elaborat un plan al complotului contra statului,cunoscut sub numele de "Memorandum",care a fost pus la baza activităţii ulterioare a complotiştilor; acest "Memorandum" a fost înmânat reprezentanţilor organelor de spionaj ale Statelor Unite ale Americei pentru a fi înaintat la Waschington;

In vederea realizării în străinătate a celor prevăzute în "Memorandum",conformându-se instrucţiunilor acuzatului Iuliu

./.

Maniu,a săvârşit în Septembrie 1946 un act de trădare şi apoi în Octombrie 1946 a fugit din ţară trecând fraudulos frontiera cu ajutorul reprezentanţilor misiunilor militare americane,pe bordul unui avion al acestei misiuni;

După fuga lui în străinătate pe baza împuternicirilor speciale date de către acuzatul Iuliu Maniu şi de ceilalţi doi şefi ai partidelor de opoziţie Constantin I.C.Brătianu şi Constantin Titel Petrescu,în conformitate cu planul expus "Memorandum",s'a pus în fruntea centrului complotist din străinătate,menţinând şi mai departe legătura cu organele serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americei;

7). Acuzatul Grigore Gafencu,care se afla în străinătate,a refuzat în mod trădător să se întoarcă în ţară după instaurarea regimului democrat în România; în calitate de om de încredere al acuzatului Iuliu Maniu,a fost numit membru al centrului complotist din străinătate,împreună cu acuzatul Alexandru Cretzianu,iar dela sfârşitul anului 1946 şi cu acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti şi Constantin Vişoianu,a realizat măsurile stabilite de şefii complotului contra statului acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache,în vederea răsturnării prin violenţă a guvernului democratic din România,cu ajutorul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei şi ale Angliei;

Conform instrucţiunilor primite în mod direct din partea acuzatului Iuliu Maniu,a dus o muncă criminală de subminare cu scopul de a zădărnici acţiunile guvernului,cu caracter de politică externă ca încheieri de convenţiuni şi altele,cu scopul de a pune din nou ţara Românească într'o situaţie de dependenţă politică şi economică faţă de Statele Imperialiste străine;

In anii 1946-1947 a asigurat legătura dintre şefii complotului contra statului aflaţi în ţară şi reprezentanţii cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei,pe sprijinul cărora se bizuiau complotiştii în activitatea lor criminală; a organizat o prezentare vădit mincinoasă şi calomnioasă a situaţiei din ţară,în coloanele presei reacţionare din străinătate,a căutat să obţină o intervenţie străină în treburile interne ale statului român şi a dus propagandă criminală pentru un nou războiu imperialist contra Uniunii Sovietice şi a altor ţări prietene României.

Impreună cu acuzaţii Alexandru Cretzianu,Constantin Vişoianu şi Grigore Niculescu Buzeşti,a participat la creierea unui fond special în vederea finanţării activităţii criminale a centrului complotist din străinătate din banii statului român însuşiţi de acuzatul Alexandru Cretzianu şi împreună cu acuzaţii Alexandru Cretzianu,

./.

Constantin Vişoianu şi Grigore Niculescu Buzeşti,a cheltuit peste 3 milioane franci elveţieni din acest fond,pentru realizarea în străinătate a acţiunilor criminale în vederea pregătirii loviturii de stat din România şi răsturnarea prin violenţă a guvernului democrat dela cârma ţării;

8). Acuzatul Alexandru Cretzianu, aflat în străinătate a refuzat în mod trădător să se întoarcă în ţară după instalarea regimului democrat în România,în calitate de om de încredere al acuzatului Iuliu Maniu,a fost numit membru al centrului complotist din străinătate,împreună cu acuzatul Grigore Gafencu,iar dela sfârşitul anului 1946 şi cu acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti,Constantin Vişoianu; a realizat măsurile stabilite de şefii complotului contra statului acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache,în vederea răsturnării prin violenţă a guvernului democrat din România,cu sprijinul unor cercuri imperialiste ale Statelor Unite ale Americei şi ale Angliei;

In acest scop peste 3 milioane franci elveţieni aparţinând statului şi însuşiţi de el,aşa cum s'a stabilit la procesul respectiv ce a avut loc în 1946,i-a folosit pentru a creia un fond special destinat finanţării activităţii criminale a centrului complotist din străinătate şi împreună cu acuzaţii Grigore Gafencu,Constantin Vişoianu,şi Grigore Niculescu Buzeşti,i-a cheltuit pentru realizarea în străinătate a acţiunilor criminale în vederea pregătirii unei lovituri de stat în România şi răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din ţară.

Conformându-se instrucţiunilor directe ale acuzatului Iuliu Maniu,a efectuat munca criminală de subminare,urmărind zădărnicirea acţiunilor guvernului cu caracter de politică externă,ca încheieri de acorduri şi altele,cu scopul de a arunca din nou ţara românească în situaţia de dependenţă politică şi economică faţă de statele capitaliste străine;

A asigurat legătura dintre şefii complotului contra statului aflaţi în ţară şi reprezentanţii cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei şi Angliei,pe sprijinul cărora se bizuiau complotiştii în activitatea lor criminală; a organizat o prezentare vădit mincinoasă şi calomnioasă a situaţiei din ţară,în coloanele presei reacţionare din străinătate,a căutat să obţină o intervenţie străină în treburile interne ale statului român şi a dus o propagandă criminală pentru un nou războiu imperialist contra Uniunii Sovietice şi a altor ţări prietene României;   ./.

9). Acuzatul Constantin Vişoianu, aflat in străinătate, in toamna anului 1946 a fugit din ţară trecând fraudulos frontiera cu ajutorul reprezentantului Misiunei Militare Americane in România, pe bordul unui avion al acestei Misiuni; in calitate de om de incredere al acuzatului Iuliu Maniu, a fost numit membru al centrului complotist din străinătate şi impreună cu acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti, Grigore Gafencu şi Alexandru Cretzianu, a realizat acţiunile stabilite de şefii complotului contra statului acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache, in vederea răsturnării prin violenţă a guvernului democrat din România, cu ajutorul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei şi Angliei;

La inceputul anului 1945 acuzatul Constantin Vişoianu fiind ministru al Afacerilor Străine in guvernul prezidat de generalul Rădescu, a dispus in mod ilegal transferarea din fondurile statului român a sumei de 6 milioane franci elveţieni, la o bancă particulară din Elveţia pe numele acuzatului Alexandru Cretzianu, sumă care a fost folosită pentru crearea unui fond de finanţare a activităţii criminale a centrului complotist din străinătate şi impreună cu acuzaţii Grigore Gafencu, Alexandru Cretzianu şi Grigore Niculescu Buzeşti, a cheltuit peste 3 milioane franci elveţieni din acest fond, pentru realizarea in practică, in străinătate a acţiunilor criminale in vederea pregătirii unei lovituri de stat in România şi doborârea prin forţă a guvernului democrat dela cârma ţării;

Conformându-se instrucţiunilor directe ale acuzatului Iuliu Maniu, a dus acţiune criminală de subminare, in vederea zădărnicirii acţiunilor guvernului cu caracter de politică externă, ca incheieri de convenţiuni şi altele, cu scopul de a pune din nou ţara in situaţie de dependenţă politică şi economică faţă de statele imperialiste străine;

10). Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, fost director de cabinet şi consilier de Legaţie in Ministerul Afacerilor Străine, fiind impreună cu acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti, persoană de incredere a acuzatului Iuliu Maniu, in perioada incepând din Martie 1945 şi până in ziua arestării sale, a făcut parte din conducerea organizaţiei complotiste, a fost la curent cu activitatea criminală a acuzatului Iuliu Maniu şi conformându-se instrucţiunilor acuzatului Iuliu Maniu, a dat directive grupului de complotişti din străinătate, iar după fuga din ţară a acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti, a organizat o legătură regulată cu acest grup, cu ajutorul funcţionarilor superiori din misiunea americană

./.

şi engleză din România,al căror nume l-a ţinut în cel mai mare secret.

Impreună cu acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti a participat la tratativele duse de acesta cu reprezentanţii serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americei Hall şi Hamilton şi la elaborarea sarcinilor principale ale complotului contra statului,expuse în aşa numitul "Memorandum";

Impreună cu acuzatul-Radu Niculescu Buzeşti şi cu ajutorul reprezentanţilor serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americei,a organizat fuga din ţară a acuzatului Constantin Vişoianu,pe bordul unui avion militar american,în vederea participării acestui acuzat la activitatea criminală a centrului complotist din străinătate.

Folosind situaţia sa de funcţionar superior la Ministerul Afacerilor Străine,acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, a atras în complotul criminal pe acuzaţii Camil Demetrescu,Florin Roiu,Emil Oprişanu şi Emil Lăzărescu,toţi funcţionari la Ministerul Afacerilor Străine şi a organizat cu ajutorul lor adunarea sistematică a informaţiunilor şi sustragerea de documente constituind secrete de stat,livrând aceste documente centrului complotist din străinătate şi reprezentanţilor misiunilor americană şi engleză din România.

11). Acuzatul Emil Oprişan,şeful adjunct al Direcţiei Cifrului din Ministerul Afacerilor Străine,a ajutat pe acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache,în organizaţia de complot împotriva statului:

In acest scop s'a folosit de funcţiunea ce ocupa în Ministerul Afacerilor Străine şi a transmis acuzaţilor Victor Rădulescu Pogoneanu şi Florin Roiu mai multe informaţiuni şi documente,constituind secrete de stat,pentru a fi livrate reprezentanţilor misiunilor americană şi engleză din România şi în acelaş scop a ajutat pe acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu să sustragă din Ministerul Afacerilor Străine mai multe documente secrete;

A expediat personal mai multe documente diplomatice în străinătate acuzatului Alexandru Cretzianu,care era unul dintre şefii complotului al centrului din străinătate;

In calitate de membru al delegaţiei române la conferinţa de pace dela Paris,a stabilit după sosirea sa la Paris,legătura criminală cu acuzatul Alexandru Cretzianu,aflat în străinătate şi i-a transmis acestuia informaţiuni cu caracter secret de stat, iar pentru a comunica cu complicii săi din Bucureşti,a alcătuit

./.

un cifru propriu numit dublă cifrare,pe care l-a transmis acuzatului Emil Lăzărescu;

12/.Acuzatul Florin Roiu,funcţionar în Ministerul Afacerilor Străine cu serviciul la Direcţia Cifrului,la cabinet şi în ultimul timp la Comisia Păcii,începând din anul 1945 şi până în ziua arestării sale , a dat ajutor acuzaţilor principali în organizarea complotului şi folosindu-se de funcţiunea ce ocupa în Minister,a strâns informaţiuni şi a sustras documente constituind secrete de stat din Ministerul Afacerilor Străine;

A asigurat legătura între acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti,Constantin Vişoianu şi Victor Rădulescu Pogoneanu şi reprezentanţii misiunilor americană şi engleză din România,apoi din însărcinarea acuzaţilor Constantin Vişoianu şi Victor Rădulescu Pogoneanu,le-a transmis acestora la diferite epoci,în anii 1945 1946,mai multe informaţiuni şi documente constituind secrete de stat;

13/. Acuzatul Emil Lăzărescu, consul,funcţionar la Direcţia Cifrului din Ministerul Afacerilor Străine,a ajutat pe autorii complotului şi fiind om de încredere al acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu,l-a ajutat pe acesta să sustragă dela Ministerul Afacerilor Străine în cursul anului 1945-46 mai multe documente constituind secrete de stat;

Folosindu-se de funcţiunea ce ocupa la Ministerul Afacerilor Străine a transmis în anul 1946 acuzaţilor Victor Rădulescu Pogoneanu şi Florin Roiu,conţinutul telegramelor cifrate ce se găseau la dispoziţia sa la serviciul său;

In Ianuarie 1946,a distrus prin ardere o parte din documentele sustrase de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu din Ministerul Afacerilor Străine;

14). Acuzatul Camil Demetrescu,funcţionar la Ministerul Afacerilor Străine,a ajutat pe autorii principali în organizarea planului complotului contra statului,în vederea răsturnării prin violenţă a regimului democrat din România,organizaţie creiată de acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache;

Conformându-se directivelor acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu,a luat parte la sustragerea de documente din Ministerul Afacerilor Străine,constituind secrete de stat,aparate prin legi,a sustras un pachet cu formulare de paşaporte diplomatice,în scopul folosirii ulterioare a acestor documente,pentru trecere frauduloasă a frontierei de către complicii la acest complot.

In toamna anului 1946 a participat la pregătirea documentului prin care acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti era împuternicit să

./.

acţioneze în străinătate în calitate de mandatar al partidelor de opoziţie din România;

15). Acuzatul Vasile Serdici, fost şef al biroului presei al Partidului Naţional Ţărănesc, în cursul anilor 1946-1947 şi până în ziua arestării sale a dat ajutor autorilor principali la complotul contra statului organizat de către acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache, cu scopul de a răsturna prin violenţă guvernul democrat dela cârma ţării;

A asigurat legătura dintre acuzatul Iuliu Maniu şi membrii conducători ai misiunilor Statelor Unite ale Americei şi Angliei din România, transmiţându-le acestora demersurile acuzatului Iuliu Maniu şi documentele în legătură cu complotul împotriva statului, precum şi răspunsurile respective şi directivele acestor conducători acuzatului Iuliu Maniu. pe lângă aceasta acuzatul Vasile Serdici a îndeplinit şi oficiul de tranzlator în tratativele duse de acuzatul Iuliu Maniu cu reprezentanţii misiunilor americană şi engleză din România, privind problemele complotului împotriva statului.

A organizat o reţea de agenţi informatori din rândurile funcţionarilor din instituţiile de stat, care îi procurau acte constituind secrete de stat, acte care erau apoi transmise de el funcţionarilor misiunei americană şi engleză din România, conform dispoziţiunilor date de acuzatul Iuliu Maniu;

16). Acuzatul Radu Niculescu Buzeşti, inginer, membru al Partidului Naţional Ţărănesc, a dat ajutor autorilor principali în organizarea complotului contra statului, organizat de acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache, fiind atras în complot de fratele său Grigore Niculescu Buzeşti;

A luat parte la tratativele duse de fratele său acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti din Septembrie 1946, cu reprezentanţii serviciului de spionaj american Hall şi Hamilton, privitoare la organizarea unui complot contra statului îndeplinind şi misiunea de a păzi locul întâlnirii de apariţia persoanelor străine.

In Octombrie 1946 a primit dela acuzatul Iuliu Maniu împuternicirea specială prin care acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti, era autorizat să activeze în străinătate în numele partidelor de opoziţie din România, împuternicire pe care Radu Niculescu Buzeşti a transmis-o agentului străin Hamilton pentru a fi expediată fratelui său acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti după plecarea lui în străinătate.

Impreună cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a

./.

organizat cu concursul agentului străin Hamilton,în toamna anului 1946 fuga peste graniță a acuzatului Constantin Vișoianu,complice în complot,fiind luat pe bordul unui avion militar american;

A asigurat legătura dintre acuzații Iuliu Maniu și Victor Rădulescu Pogoneanu și a transmis corespondența trimisă de acuzatul Iuliu Maniu sau sosită pentru acesta,pe care acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu o expedia sau o primea, prin mijlocirea funcționarilor misiunilor Statelor Unite ale Americei și ale Angliei la Bucuresti;

17). Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea,participând în Septembrie 1946 la întrevederile avute de acuzatul Grigore Niculescu Buzești,împuternicitul special al acuzatului Iuliu Maniu,cu reprezentanții organelor de spionaj aleStatelor Unite ale Americei Hall și Hamilton,în cursul căror întrevederi s'au discutat planurile complotului contra statului,organizat de acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache prin acuzatul Grigore Niculescu Buzești în numele Partidului Național Țărănesc și fiind la curent cu conținutul planului numit "Memorandum" dela 30 Septembrie 1946,care prevedea creierea unei organizațiuni clandestine în vederea răsturnării prin violență a guvernului și regimului democrat din România,nu a denunțat aceste crime autorităților în drept cum avea obligația;

18). Acuzatul colonel în rezervă Stoika Stefan,vice președintele organizației militare a Partidului Național Țărănesc,fiind omul de încredere al acuzaților Iuliu Maniu și Ion Mihalache,a avut un rol de frunte în complotul organizat contra statului de către acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache;

In toamna anului 1946,conformându-se instrucțiunilor primite dela acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache,a înființat organizația militară a Partidului Național Țărănesc,care a funcționat sub denumirea de cerc profesional militar,a condus efectiv activitatea organizației până în momentul dizolvării partidului,a recrutat anumiți ofiteri dintre cei deblocați din armată și dintre cei activi,cari urmau să fie folosiți în vederea răsturnării prin violență a guvernului democrat dela cârma țării;în aceleași scopuri criminale a încercat prin ofiterii atrași în organizația militară,să ducă munca de descompunere a corpului ofiteresc și a trupei,prin difuzarea în mod clandestin în rândurile unității armatei a manifestelor,a apelurilor și altor foi conținând propagandă calomnioasă și de ură împotriva guvernului democratic;

./.

Din ordinul acuzaţilor Ion Mihalache şi Iuliu Maniu a însărcinat un grup de ofiteri cari erau membrii ai organizaţiei militare, să elaboreze aşa zisul plan de organizarea armatei care prevedea în contradicţie cu tratatul de pace, înfiinţarea unor unităţi înarmate în străinătate, recrutate din legionari, criminali de războiu şi alţi români fugiţi din ţară, în vederea folosirii ulterioare a acestor forţe în executarea complotului contra statului în curs de pregătire, luând parte personal la elaborarea planului general de organizarea armatei;

Prin ofiterii membrii ai organizaţiei militare, a organizat strângerea de informaţiuni şi de documente, constituind secrete de stat, pe care apoi le transmitea conducătorilor complotului acuzaţilor Iuliu Maniu şi Ion Mihalache;

19). Acuzatul lt.colonel în retragere Stătescu Dumitru, membru în comitetul de conducere al organizaţiei militare a Partidului Naţional Ţărănesc, în anii 1946-1947 şi până la dizolvarea Partidului Naţional Ţărănesc, a ajutat pe autorii complotului organizat de acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache, complot care avea de scop răsturnarea prin violenţă a puterii guvernului democrat din România;

A avut un rol de conducere în organizaţia militară a Partidului Naţional Ţărănesc şi împreună cu acuzatul colonel în rezervă Stoika Ştefan, a atras în activitatea lor criminală pe anumiţi ofiteri dintre cei deblocaţi din armată şi dintre cei activi şi a încercat să ducă o activitate de descompunere a corpului ofiteresc şi a trupei;

A participat la elaborarea aşa zisului plan general de organizarea armatei, care prevedea înfiinţarea unor unităţi înarmate în străinătate, recrutate dintre legionari, criminali de războiu şi alţi români fugiţi din ţară, în vederea folosirii ulterioare a acestor forţe, în executarea complotului în curs de pregătire.-

Având în vedere că acuzaţii prezenţi în instanţă, în legătură cu faptele imputate, la întrebările puse de preşedinte şi de către acuzare şi apărare prin organul preşedintelui instanţei, au dat următoarele răspunsuri, concretizate în rezumat de grefierul instanţei semnate de acuzaţi şi vizate de preşedinte după cum urmează:

Acuzatul Florin Roiu, a declarat: sunt în Ministerul Afacerilor Străine din 1941 intrat prin concurs. La început am fost la Direcţia Protocolului scurt timp şi apoi la Direcţia

./.

Administrativă până in Ianuarie 1942 când am trecut la direcția Cifrului,pe care am părăsit-o în Ianuarie 1944.Din Ianuarie 1944 am trecut la Direcția Cabinetului Secretarului General.Dela această dată am funcționar până în Iunie 1945 la cabinetul ministrului.Dela Iunie 1945 până în August 1947,am funcționat la Comisia Problemelor Păcii.Am avut relații mai strânse cu colegii Oancea,Dumitriu,Maxim, D'Albon, Georgescu,Camil Demetrescu,Pogoneanu,Oprișan,Lăzărescu,Nicolae Florescu,Eugen Filotti,care mi-a fost și șef și Gamber.Din Ministerul de Externe știu că colaboratorii cei mai apropiați ai lui Grigore Niculescu Buzești erau Pogoneanu,Camil Demetrescu.Am fost și eu la cabinetul lui Niculescu Buzești când era ministrul Afacerilor Străine.Mai era Lăzărescu care făcea parte din grupul de cifrori.Am dedus că aceștia erau cei mai intimi prieteni ai lui Grigore Niculescu Buzești,din faptul că se chemau totdeauna pe nume. Cât era ministru de Externe Grigore Niculescu Buzești avea activitate și anume în Iunie 1945 avea intâlniri cu Titel Petrescu,intâlnindu-se în casa Stirbey,adică aveau intâlniri grupul lor la care lua parte și Titel Petrescu.Grupul era format din Grigore Niculescu Buzești,Constantin Vișoianu,Pogoneanu,Camil Demetrescu,Ion De Mocsony-Styrcea,Radu Niculescu Buzești.Fusesem colaborator cu acești oameni știu că se cunoșteau bine cu Cretzianu cu care erau prieteni și am aflat că primeau scrisori prin familia Stirbey,probabil prin oamenii Misiunei Americane.Acest grup cred că reprezenta un punct de vedere al partidului și căutau să facă legătura cu cei din străinătate și să le facă interesele Partidului Național Țărănesc în străinătate.Dirijorul grupului Buzești era Iuliu Maniu,cu care era în directă și strânsă legătură.Cred că acest grup urmărea,atunci nu-mi dădeam seama,astăzi însă după ce am văzut dosarul,sunt sigur că urmărea răsturnarea prin viclenie a regimului democratic din România.Am dedus aceasta din modul subversiv în care lucrau,intrunirile conspirative și din legăturile ce le aveau cu grupul conspirativ din străinătate,lucru explicabil și prin plecarea în străinătate a lui Grigore Niculescu Buzești și a lui Vișoianu.După plecarea din țară a lui Grigore Niculescu Buzești,conducerea grupului de colaboratori al lui Buzești,a fost luată de Victor Rădulescu Pogoneanu. Recunosc că având cheia de fișchet,pe care o ținea numai Camil Demetrescu,în care erau lăsate de Pogoneanu în vederea unei trieri,documente ale Ministerului Afacerilor Străine,al căror conținut eu personal nu-l cunoșteam,am predat aceste documente la cererea actualei soții acuzatului Pogoneanu,care au fost transportate de dna.Pogoneanu pe atunci necăsătorită, la Pogoneanu acasă.Știu că aceste documente fusese încredințate lui Emil Oprișanu la Direcția Cifrului în valize și cheia ținută la Camil Demetrescu,astfel se explică că eu nu cunoșteam conținutul acelor documente.Din cele ce mi-a spus Pogoneanu am reținut că erau acte în legătură cu 23 August 1944,niște

pachete în legătură cu Palatul și niște acte ale lui Mihai Antonescu.Am aflat ulterior că aceste documente au fost triate de Lăzărescu,Pogoneanu și soția sa și Oprișanu.Am aflat de la Pogoneanu că documente foarte importante din aceste valize au fost transportate în străinătate prin Camil Demetrescu lui Vișoianu. Știu că Pogoneanu era îngrijorat că nu are unde să țină aceste documente.Recunosc că am transmis din partea lui Oprișan lui Pogoneanu,conținutul unor telegrame în legătură cu fondul de 6 milioane franci elvețieni,pe care Vișoianu îi pusese la Bancă pe numele lui Cretzianu și acesta se interesa mult pe lângă Pogoneanu.Comunicarea conținutului o făceam verbal.Recunosc că am luat contact cu Tincu,care mi-a propus că pe Pogoneanu îl interesează anumite documente și mi-a predat mie documentele pe

./.

cari le-am predat lui Pogoneanu.la fel şi doamna Spirescu care mi-a dat protocolul dela Belgrad.Tincu mi-a dat convenţia economică în legătură cu U.R.S.S.I-am cunoscut pe Melbourne,Porter, Majorebank şi pe Hulik în împrejurări dictate de cariera mea ca trimis oficial de dl.Filotti şi în afară de aceasta şi trimis de Pogoneanu,care avea relaţii cu ei să le duc scrisori pentru Cretzianu.Am fost rugat de Vişoianu să-i aranjez o intrevedere cu Melbourne,la care eu nu participam ci făceam numai legătura.Am dus din ordinul lui Pogoneanu trei patru scrisori şi predate în numele lui Pogoneanu lui Melbourne.Am deschis din curiozitate una şi am văzut că conţinea o scrisoare lui Maniu către Cretzianu,în care spunea că dacă pleacă în Apus să reprezinte interesele partidului.In acel timp Cretzianu se afla la Ankara.Recunosc că am fost trimis de Pogoneanu şi din ordinul lui am transmis şi eu documente lui Melbourne şi lui Porter.legătura între Pogoneanu,dirijorul grupului complotist şi şefii partidelor de opoziţie o făcea Camil Demetrescu şi Radu Niculescu Buzeşti.Cunosc între altele activitatea anti-naţională dusă de grupul Gafencu,Cretzianu,Vişoianu,Niculescu Buzeşti,prin aceea că au depus memorii ce reprezentau puncte de vedere contrarii intereselor României la conferinţa de pace dela Paris.O altă acţiune care a fost dusă de acest grup a fost acţiunea dusă în legătură cu tratatul de pace; deasemenea campania dusă de nerecunoaşterea guvernului democratic al ţării prin presă,memorii etc.Cred că ei întrebuinţau pentru întreţinerea acestui grup fondul de 6 milioane franci elveţieni pus la dispoziţia lui Cretzianu de către Vişoianu.Ştiu că adesea ori şi doamna Spirescu ducea direct lui Pogoneanu documente.Nu ştiu dacă şi Tincu ducea direct.Nu-mi explic dece consulul Tincu nu ducea şi el direct documente.O parte din documente erau în timpul când Pogoneanu făcea parte din Minister şi altă parte când nu mai era în Minister.Nu erau date fixe,dar mă duceam din când în când fiindcă mă duceam când eram trimis de Minister sau când mă duceam trimis de Pogoneanu,la dl.Melbourne cu care ocazie dam scrisorile.Arhiva lui 23 August 1944 dl.Pogoneanu a depus-o la Minister în calitate de director de cabinet.Ştiu din spusele acuzatului Pogoneanu şi a soţiei sale că Oprişanu a luat parte la trierea actelor transportate acasă la Pogoneanu,din arhiva Ministerului.Oprişanu era un intim prieten al lui Pogoneanu.S'a adresat şi direct lui Oprişanu,Pogoneanu cerându-i lămuriri în legătură cu procesul fondului dela Berna.In acel timp eu şi Oprişanu eram funcţionari la Ministerul de Externe.Nu cunoşteam conţinutul acelor documente;nu am cunoscut arhiva lui 23 August 1944. Plecarea definitivă a lui Pogoneanu din Minister a fost în Decembrie 1946,iar trierea actelor la domiciliu său a fost în 1945. Plecarea a fost din funcţiunea de director al cabinetului a lui Pogoneanu.Documentele ce le duceam lui Melbourne,le duceam din partea lui Pogoneanu.Nu cunosc pe acuzatul Serdici,nu ştiu cum arată.Ştiu că Camil Demetrescu avea relaţii cu Maniu şi cu ceilalţi şefi de partide în cadrul activităţii sale în grupul condus de Pogoneanu şi ştiu acestea prin propriile mele simţuri".

Acuzatul Emil Lăzărescu a declarat:"fac serviciul în Ministerul Afacerilor Străine din 1940 luna August.Am lucrat întâi la serviciul bibliotecii,apoi la Oficiul de Studii şi apoi la Directia Cifrului până la 12 Septembrie 1947 când am fost arestat.Am fost numit la Ministerul Af.Străine prin faptul că eram profesor de istorie şi se simţea nevoie de bibliotecă de un om cu cunoştinţe de istorie şi am fost recomandat de acuzatul Pogoneanu.Am avut relaţii mai strânse cu Pogoneanu,cu Vasile Stoica şeful meu,apoi la Cifru cu Camil Demetrescu şi cu Oprişan Am fost coleg cu Oprişan şi mi-a fost şi şef până în Ianuarie

./.

sau Februarie 1947,când Oprişanu a plecat din Minister.Am locuit
vre'o două luni şi jumătate la Pogoneanu,cât a fost el plecat de
acasă.Am putut şti puţin din activitatea lui Pogoneanu în acest
timp,fiindcă eu plecam devreme de acasă iar el era la Sinaia şi
pleca şi târziu de acasă.Intre persoanele care l-au vizitat îmi
amintesc pe Grigore Niculescu Buzeşti,odată am văzut pe dl.Cons-
tantin Titel Petrescu şi am văzut şi diferiţi colegi ai săi superio-
ri din Minister.Am văzut odată pe dl.ministru Davidescu,pe dl.Buz-
dugan şi pe dl.Filotti.Din când am înţeles dl.Filotti cerea lui
Pogoneanu să facă o lucrare pentru biroul păcii.Dintre acuzaţi am
văzut pr Camil Demetrescu şi pe Florin Roiu.Nu l-am văzut atunci
pe Radu Niculescu Buzeşti.Am insistat să plec din casa lui Pogo-
neanu,pentrucă din cele ce spunea Pogoneanu am înţeles că el avea
o activitate politică periculoasă şi eu nu voiam să mă amestec
într'o activitate politică care ar deveni ilicită.Aceasta pentrucă
se luau anumite precauţiuni: mi se spunea să nu spun ce persoană
l-a vizitat.Vizitele se făceau între orele 11-13 şi apoi pleca
Pogoneanu de mâncea la Buzeşti. Fusesem rugat de Pogoneanu să-i dau
ajutor la o lucrare politică importantă în legătură cu actul dela
23 August 1944.Nu am voit să particip la această lucrare.Eu m'am
îmbolnăvit patru luni şi nu voiam să iau parte la nici o acţiune
politică chiar licită.Am fost pus de Pogoneanu să ajut la trierea
materialului spunând că trebuie triat şi dus la Minister.NU s'a
terminat şi aşa a rămas în camera blindată dela Minister.A ajutat
şi Oprişan la triere.Materialul de mi-a fost încredinţat mie l-am
dus la Minister pentru triere.Am înţeles că celorlalţi lui Roiu şi
Camil Demetrescu le dăduse de mai'nainte dispoziţii de triere de
material şi am avut convingerea că acest material a fost pus la
loc sigur.Aceasta o bazez pe faptul că Pogoneanu spunea când l-am
întrebat despre copiile în legătură cu actele loviturii de stat
dela 23 August,că a fost pus la loc sigur.Nu ştiu unde s'a dus ma-
terialul care s'a sustras şi nu ştiu unde este acest loc sigur.Nu
mi-a spus niciodată unde a depus acest material.S'a ars în prezen-
ţa mea la Pogoneanu acasă nişte acte aduse dela Ministerul Afaceri-
lor Străine.Recunosc deci că am asistat la arderea acelor documen-
te.Mi s'au cerut ştiri şi noutăţi din Minister; unele erau venite
prin telegramele dela Minister cifrate.Mi-a cerut Pogoneanu ştiri
cu privire la procesul dela Berna cu cei 6 milioane franci elve-
ţieni.Nu cerea copii după telegramele cifrate ci numai ştiri din con-
ţinut acestea i-am dat.N'am dat alte documente.N'aşi putea să dau ex-
plicaţii dar am dat ceva relaţii în legătură cu simple negocieri
economice între ţara noastră şi o altă ţară şi îmi amintesc că
era o chestiune de minimă importanţă.Noutăţile constau în aceea
dacă anumite persoane mai sunt sau nu în Minister; acum îmi dau sea-
ma de ce mă întreba.Când a plecat la Paris Oprişanu m'a chemat de o
parte şi mi-a spus că va aplica sistemul de supra cifrare,dându-mi
detalii dar nu am putut descifra telegramele trimise cât a stat la
Paris.Nu ştiam care a fost cauza,dar acum îmi dau seama că el urmă-
rea să intre în legătură cu Pogoneanu şi cu Partidul Naţional Ţără-
nesc.Florin Roiu făcea diferite servicii ţinând la curent pe Pogo-
neanu,mergând până a face lucruri ilicite,cerându-ne să-i punem la
dispoziţie dosarul cu telegramele cifrate.Nu i-am dat lui Florin
Roiu dosarul de telegramele recente.I-am dat însă dosarul cu tele-
gramele în legătură cu conferinţa păcii,fiindcă el făcea serviciu
la Biroul Conferinţei Păcii.Am aflat că aceste telegrame au ajuns
la Pogoneanu.Pe Camil Demetrescu îl vedeam mai rar,el lucrând la
alt etaj şi apoi nu eram în relaţii bune.După cât am înţeles Deme-
trescu făcea legătura între Pogoneanu şi Grigore Niculescu Buzeş-
ti,fiindcă Pogoneanu era infirm şi se deplasa greu.Imi amintesc că
Demetrescu Camil spunea că a văzut pe Iuliu Maniu şi altă dată pe
Styrcea.Alte ori lua maşina lui Pogoneanu cu care mergeam şi eu şi
cu această ocazie întâmplător aflam de legăturile lui Camil Deme-

./.

trescu.Din Ianuarie 1946 relaţiile mele se cam răcise cu Pogonea-
nu şi deci nu aşi putea spune serviciile dnei Spirescu dar ştiu că
a copiat nişte acte date de dl.Roiu din partea dlui Pogoneanu.
Ştiu că pe Pogoneanu îl mai ajuta şi Oprişan în legătură cu şti-
rile din Minister.Acum îmi pot da seama ce urmărea acuzatul Pogo-
neanu prin activitatea sa atunci nu înţelegeam.Pogoneanu a profi-
tat de prietenia mea şi de buna mea credinţă.Consider că activi-
tatea lui Pogoneanu a fost ilicită.Nu oricine are acces la Cifru;
Roiu nu avea dreptul să intre la Cifru şi nici nu a intrat în
birourile propriu-zise ale Cifrului,a intrat într'o cameră în ca-
re se putea intra.Când a venit şi a luat dosarul cu telegramele
în legătură cu conferinţa păcii,telegramele erau descifrate.Nu
ştiu cine are calitatea de a schimba Cifrul dar cred că directo-
rul Cifrului.In regulamentul de organizare al Ministerului nu
spune nimic de schimbarea Cifrului.Supra cifrarea cerută de Opri-
şan nu o consider o schimbare de Cifru.In cazul primirei unei
telegrame supra cifrate aşa cum stabilisem Oprişan cu mine nu ar
fi putut s'o descifreze altcineva,decât dacă i-ar fi dat şi lui
indicaţiile date mie.Când mi-a spus Oprişanu aceasta mai era de
faţă şi Vlad Schileta.Calitatea în care mi-a făcut această comu-
nicare a fost ca oameni vechi la Cifru.Mi-a spus că s'ar putea
ca la conferinţa păcii să se ivească chestiuni cari nu trebuie să
ştie toată lumea,adăugând şi orice altă eventualitate.Nu mi se
părea nefirească această suprecifrare,nu ştiam dacă nu s'a adresa
şi altor funcţionari şi cred că avea această calitate ca direc-
tor adjunct al Cifrului.Nu relaţiile cu Pogoneanu era criteriul
relaţiilor personale între funcţionarii din Minister".

Acuzatul Camil Demetrescu,a declarat:"Am fost numit la
Ministerul Afacerilor Străine în Septembrie 1937,nu-mi amintesc
ziua.Am lucrat aproape un an la biroul Expedierei Tratatelor,fă-
ceam corespondenţă cu autorităţile şi păstram tratatele.După acea-
sta am trecut la Directia Protocolului,spoi am trecut înapoi la
Serviciul Expedierei Tratatelor sau la alt serviciu,nu-mi reamin-
tesc.Am fost numit apoi la Directia Politică şi detaşat la Direc-
ţia Cifrului.După aceea am revenit la Politică şi am fost la Mos-
cova şi apoi la Serviciul Tratatelor.Am trecut iar la Politică în
1941 şi apoi la cabinet ca director adjunct până în 1945 când am
trecut la Directia Judiciară,iar la Directia Politică,am retrecut
la Administrativă şi câteva luni la Directia Personalului,am luat
un concediu apoi la Comisia Mixtă Româno-Bulgară şi în Iunie 1947
am fost comprimat.Nu am trecut eu la toate serviciile ci eram tre-
cut de către serviciu.Din Minister am avut relaţii mai strânse cu
Pogoneanu,Grigore Niculescu Buzeşti,Constantin Vişoianu apoi în
termeni buni cu Roiu şi Lăzărescu şi infine cu ceilalţi colegi
relaţii de serviciu.In sens amical am făcut şi eu parte din gru-
pul Buzeşti.Am colaborat la actul dela 23 August 1944,nu am cola-
borat cu ei în sensul actului de acuzare,deşi îmi recunosc decla-
raţiile date la cercetări şi cari se află la dosar.Recunosc că am
participat la scoaterea unei valize cu documente dela Minister,
ce erau împrimirea lui Pogoneanu; am asistat la transport,eram
în maşină şi am mers la Pogoneanu.Nu eram soferul maşinei dar
aşteptam afară în maşină şi ştiam de transportarea acestor docu-
mente la Pogoneanu.Nu credeam că particip la un lucru licit,pen-
trucă aceste lucruri îl interesau pe Pogoneanu în atribuţia căru-
ia intra păstrarea documentelor.Aceste documente nu erau o arhivă de
stat,iar restul era o arhivă a păcii şi alta a lui Antonescu Mi-
hai,la care lucrasem şi eu.Aceste acte le-am dus la Pogoneanu,un-
de le-am triat pe mape,tot ce interesa Ministerul au fost înapoia-
te,cele ce interesa actul dela 23 August 1944 s'au triat în 8 do-
sare din care unul a rămas la mine iar cele a conferinţei păcii
au rămas la Pogoneanu.Dosarele 23 August 1944 erau cred în număr
de 2-3 şi pe mine m'a interesat să am un dosar 23 August şi ne-
gocierile fostului vice preşedinte.Cele ce interesa Palatul au
le-am restituit cu proces verbal.Actele ce erau la mine le-am dus

la doamna Colet Alexandridi pentrucă la mine îmi era frică de percheziţie.Au rămas trei patru blanchete pe care mi le-a dat Pogoneanu să le păstrez şi eu le-am lăsat tot la dna.Colet.Nu s'au intrebuinţat aceste blanchete pentru paşapoarte.Nu mi s'a răspuns de către Pogoneanu motivul pentru care au fost scoase aceste blanchete din Minister.Nu am văzut "Memorandum" şi nu ştiu ce relaţii erau între Grigore Niculescu Buzeşti şi Hall şi Hamilton.Cred că m'a dus Mocsony-Styrcea în casa domnilor Hall şi Hamilton,cu maşina şi ştiu că a fost şi el cu mine,am luat şi masa la unul din ei.Imi amintesc că scrisoarea ce mi-a dat-o Radu Niculescu Buzeşti era semnată de Iuliu Maniu şi am dus-o la Titel Petrescu şi Constantin Brătianu şi în ea Maniu arăta că Grigore Niculescu Buzeşti se bucură de toată increderea şi ca să poată avea faţă de românii din străinătate o recomandare a celor trei şefi.Aceştia au semnat şi au spus că sunt de acord cu Iuliu Maniu iar Titel Petrescu a adăugat ca Grigore Niculescu Buzeşti să ducă o campanie de lămurire a partidelor socialiste din Sud-Estul Europei.Ştiam că şi Vişoianu vrea să plece şi Radu Buzeşti mi-a spus că este o eventuală plecare a lui(Grigore) Grigore Buzeşti. Menţin declaraţia dela dosar şi declar că am trimis câteva rânduri lui Buzeşti prin doamna Hodoş.Scrisoarea o adresam prin dl.Miot.Nu ştiu să fi fost în acele scrisori şi ceva dela Pogoneanu.Eram în relaţii bune cu diverşi oameni politici.Am fost la Penescu odată din îndemnul lui Pogoneanu să-i cer raportul ţinut de Penescu în comitetul executiv al Partidului Naţional Ţărănesc cu privire la 23 August 1944.Cu scrisoarea lui Iuliu Maniu dată de Radu Niculescu Buzeşti m'am dus din îndemnul lui Radu Buzeşti.Dulapul în care ţinea Pogoneanu documentele era dulapul lui şi el ţinea cheile.Nu ştiu pe ce scară au fost scoase documentele din Minister că eram în maşină. Nu ştiu dacă la acea dată Pogoneanumai era la Minister,se poate controla.Consider că puteau să ducă acele documente,când acele documente priveau pe persoana la care le duceau.Nu era în drept să se ducă documentele la o persoană particulară,aceasta ar constitui un act de indelicateţe a funcţionarului.Pe domnii Brătianu şi Titel Petrescu i-am cunoscut cu ocazia loviturii de stat dela 23 August 1944 şi am păstrat legăturile cu dânşii.La consfătuirile noastre se întâmpla să ia parte şi Florin Roiu dar nu erau consfătuiri secrete".

Acuzatul Emil Oprişan declară:" Am intrat în Ministerul Afacerilor Străine prin concurs pe care l-am depus în 1932 şi am inceput serviciul în Aprilie 1933.Am avut relaţii mai strânse cu acuzaţii Pogoneanu,Roiu şi Lăzărescu.Cu Cami Demetrescu nu am avut relaţiuni.Pogoneanu s'a prezentat la concursul de ataşat de Legaţie odată cu mine dar a căzut şi a intrat mai târziu în urma altui concurs.Am luat împrimire Directia Cabinetului şi Cifrului în lipsa noului director ministru Braveţeanu în vara anului 1945.La luarea împrimire a Directiei Cifrului legăturile ciafrate nu fuseserărăuate şi se corespondea numai cu telegrame în clar,deci neconfidenţiale.In acea epocă Pogoneanu mă rugase

să le dau informaţii despre fratele său şi despre prietenii săi numiţi de el în străinătate.I-am comunicat informaţiile referitoare la rechemările ce se făceau în Minister.I-am dat aceste informaţii în calitate de prieten.După reluarea legăturilor cifrate, fiind angrenat prin comunicarea informaţiilor neconfidenţiale, i-am comunicat informaţii asemănătoare sosite prin telegrame cifrate şi aci începe vina mea.Aceste informaţii se refereau la prietenii săi rămaşi în străinătate şi cari s'au grupat în jurul lui Gafencu şi Cretzianu.Cretzianu care era la Ankara fusese somat să predea fondul de 5 milioane franci elveţieni ce fusese depuşi pe numele său de Vişoianu dar a refuzat să-l predea şi a rămas în Turcia.Pogoneanu se interesa de chestiunea fondurilor la Ankara.Dela

./.

aceste telegrame care vizau procesul Cretzianu,referitor la fondu-
rile bănești,am trecut la conținutul unor telegrame privind ches-
tiunile referitoare la pace,întrucât Pogoneanu fusese membru al
Comisiei Păcii.In acel timp era la ordinea zilei chestiunea Transil-
vaniei și nu era cunoscută atitudinea Angliei,Americei și Franței,
iar noi nu depusesem încă memoriile noastre.Aceste telegrame erau
secrete,dar conținutul lor putea fi și în buletinul radar.La aces-
te date Pogoneanu nu mai era în Minister și nu i-am comunicat de-
cât pasagiile referitoare la ce ne așteaptă în chestiunea Transil-
vaniei.Auzisem pe Pogoneanu vorbind despre Anton Dimitriu și i-am
comunicat unele informațiuni dintr'o telegramă trimisă Societății
Creditul Minier,prin Cifrul Ministerului,dar era telegramă particu-
lară.I-am mai dat relații în legătură cu negocierele economice din
America pentru cereale.I-am arătat lui Pogoneanu indignarea mea
față de refuzul Partidului Național Țărănesc,care a refuzat să sub-
scrie o cerere de ajutor de cereale din Statele Unite,pe motiv că
cerealele sosite ar întări poziția guvernului.Am apreciat ca peri-
culoasă păstrarea arhivei lui Pogoneanu cum a fost arhiva Palatului
de hârtii pe care Pogoneanu mi-a spus că sunt ale lui personale și
de foarte mult material cifrat referitor la actul dela 23 August
1944 și nu le puteam păstra asupra mea.Nimeni din superiorii mei
nu a emis părerea că ar fi material aparținând Ministerului.Nici eu
nu aveam calitatea să-l păstrez.La început nu mi s'a arătat decât
dulapul de către Roiu și dra.Sorescu,actuala doamnă Pogoneanu și
niște mape fără a-mi indica ce anume conțin.Mi s'au dat câteva do-
sare ale Ministerului,le-am luat împrimire și le-am vărsat la arhi-
va Ministerului.Hârtiile ce Pogoneanu pretindea că sunt ale sale,
au fost duse acasă la Pogoneanu de dra.Sorescu ajutată de Roiu și
de Camil Demetrescu și odată,și de Emil Lăzărescu,care a dus o va-
liză până la ascensor.Odată am văzut pe Roiu cu dra.Sorescu actua-
la soție a lui Pogoneanu,altă dată era Camil Demetrescu și în fine
odată și Lăzărescu.Eram dator să fac trierea la Minister,dar nu
eram singurul care aveam cunoștință de acest material.Am greșit că
am permis ridicarea materialului din Minister dar am crezut că Po-
goneanu spune adevărul că sunt acte care-i aparțin.Pogoneanu a fost
îndepărtat din Minister și am avut credința că această măsură a
fost luată pentrucă avea multă personalitate și a avut o atitudine
contrară vederilor dlui Gheorghe Tătărăscu.Recunosc că i-am dat
material lui Pogoneanu și prin Florin Roiu.I-am spus lui Pogoneanu,
dacă are material ce l-ar compromite să-l pună în siguranță.Am
aflat ulterior că l-a depus la Misiunea Americană.Roiu mi-a spus
textual:"la Americani".Știu că era în relații cu dl.Melbourne și
Hulick și B.Berry dela americani iar dela englezi cu consilierul
Marjoribank și ulterior cu dl.Porter.Asupra naturii vizitelor,Roiu
se ducea la americani și englezi spre a se informa și a da informa-
țiuni,atât pentru dânsul cât și pentru Pogoneanu.Ulterior mi-a spus
Roiu că se ducea să transporte și documente și anume îmi amintesc
că a dus: anexele secrete ale acordurilor economice româno-sovieti-
ce,convențiile economice confidențiale româno-sovietice și comuni-
catul confidențial al întâlnirii dela Belgrad.Dl.Roiu nu mi-a ară-
tat sursa de unde își procura aceste documente.Am presupus că le-a
obținut din afară Ministerului.Am aflat că există un fond de 6 mi-
lioane franci elvețieni pus la dispoziția lui Cretzianu spre a ser-
vi pentru momentul când țara arfi fost ocupată și nu s'ar fi putut
pregăti pentru conferința păcii.Eu am dat câteva referințe lui Pogo
neanu din telegramele referitoare la procesul dela Berna în legă-
tură cu cele 6 milioane franci elvețieni.In ultima lună a anului
1945 i-am trimis lui Alexandru Cretzianu după ce încetase a mai fi
ministrul țării,următoarele documente: cele cinci memorii întocmite
de Ministerul de Externe pentru conferința păcii,o lucrare diploma-
tică în legătură cu chestiunea Dunării,o lucrare a mea de circa 6
pagini privitoare la tezele istorice,filologice,etnografice și poli

./.

ce referitoare la Basarabia care nu a avut circulație,o hartă a Dobrogei cu frontierele din 1878 și o scrisoare explicativă. Am fost determinat de faptul că noi nu depusesem memorii,iar ungurii depusese atât în Franța cât și în Anglia și America memorii expunând pretențiile lor asupra Transilvaniei.Pogoneanu a aprobat ca cei din străinătate să nu se intoarcă în țară și am aflat că le-a scris și scrisori.Făcea aceasta în scop de a constitui un grup în străinătate independent.Am fost la Paris și am luat contact cu foștii mei colegi din Minister și care nu mai voiau să vină în țară.Am luat contact cu Cretzianu care îmi fusese șef în Minister între 1934-1936.Nu am luat contact cu Gafencu,neavând nici o relațiune cu dânsul.I-am întâlnir în calitate de prieteni și am comunicat cele spuse de Pogoneanu,că el lucrează și să-i intreb ce fac ei.M'am înapoiat dela Paris cu ultimul vagon cu ceilalți membrii oficiali ai delegației.Am lăsat la plecare dispoziția de supracifrare pentru a nu fi compromis funcționarul ce descifra.Am expediat o singură telegramă cu conținut supra cifrat,dar a ajuns indescifrabilă. In acea telegramă ceream să mi se trimită la Paris câteva cărți de istorie cerute de Titu Pogoneanu.Am prezentat la cancelaria conferinței de pace dela Paris o lucrare intocmită de mine referitoare la Dobrogea de Sud.Nu am avut nici o legătură cu grupul Gafencu.Tașcu Pucerea,mi-a adus pre a-l corecta un memoriu ce asociația evacuaților din Cadrilater voia să-l prezinte conferinței păcii.Fiind prost redactat eu am refăcut acest memoriu sub formă diplomatică,din inițiativă personală datorită unei chestiunu de ordin sufletesc,ca unul ce copilărisem în Dobrogea și rămăsesem legat de ea.Memoriul nu a angajat Ministerul. Poziția lui Pogoneanu în cadrul acțiunea subversive din țară, mi-a apărut succesiv.Intre vara anului 1945 - 1946,n'am putut constata la Pogoneanu la început,decât o legătură epistolară între el și grupul din străinătate.Imi spunea în 1945 că-l vedea pe Maniu,pe Brătianu și pe Titel Petrescu și am socotit că este o ambiție a lui personală de a fi mereu în curent.In clipa în care Roiu mi-a dat să citesc memoriile cari fuseseră întocmite de Buzești spre a fi transmise americanilor Pepper și Etheridge, am înțeles că întocmirea lor reveneau și lui Pogoneanu.Aceste memorii erau intocmite în mod tendențios și se prezenta situația din țară nesincer.In această perioadă Pogoneanu colabora cu Roiu,dra.Sorescu actuala lui soție,Camil Demetrescu și într'o măsură redusă cu Emil Lăzărescu,care avea o situație specială. Acestia erau oameni de casă și puteau fi văzuți și în legătură cu servicii personale.La Paris am văzut în 1946 că în țară Pogoneanu era de fapt consilierul pentru politica externă a lui Maniu ca și Buzești.Aceasta am dedus-o dintr'un mesagiu verbal pe care Coste m'a rugat să-l transmit lui Pogoneanu și lui Buzești. Aceasta intervenea să roagă pe Maniu să numească pe Gafencu ca șef al grupului din străinătate.In materie de politică externă misiunea lui Pogoneanu era de a transmite foștilor diplomați din grupul Gafencu -Cretzianu instrucțiunile și normele de acțiune ale Partidului Național Țărănesc.Din manifestațiunile grupului din străinătate se concretizează țelurile sale. o intervenție politică și diplomatică în sud-estul Europei,pentru a înlocui toate regimurile democratice din acest sector instituite după terminarea războiului.Aceste acțiuni anglo-americane în dorința celor din țară în special,ar fi trebuit să meargă până la ultimele consecințe,adică o intervenție armată împotriva Uniunii Sovietice.Se urmărea deci deslănțuirea unui războiu în sud-estul Europei din care țara noastră ar fi avut mult de suferit.Am auzit la Pogoneanu diverse nume de oameni politici,dese ori de Sardici și Penescu.Nu cunosc oameni politici,deoarece nu am făcut politică.In vara anului 1946 Gafencu a întocmit un memoriu

./.

asupra situației politice internaționale și asupra rezultatelor
conferinței păcii,pe care cei dela Paris l-au transmis lui Pogo-
neanu; acest memoriu era destinat lui Maniu.Mi s'a spus că memo
riul lui Gafencu va fi trimis ulterior în țară și nu mi-a fost
dat mie pentru a nu fi eu compromis.In a doua jumătate a anului
1946 Pogoneanu întâlnea pe englezi și americani la asociația Prie-
tenii Națiunilor Unite,casa Argentoianu din str.Victor Emanuel.
Imi spunea că-și exprimă punctele sale de vedere,iar mai târziu
am aflat dela el și dela Roiu,că aceste puncte de vedere erau pă
rerile Partidului Național Tărănesc și în afară de Pogoneanu,mi-
siunile engleză și americană erau vizitate de Florin Roiu.La aces
te misiuni lua contact cu Berry,Melbourne și Hulick dela america
ni,iar dela englezi cu secretarul de legație Porter.Scoopul aces-
tor vizite cum spunea Roiu,era de a da și de a lua informațiuni.
In afară de rolul de informare al grupului Buzești-Cretzianu,al
misiunilor străine din țară și de a ține legătura dintre Partidul
Național Tărănesc și grupul din afară,mai avea și rolul de a
impune prin persoasiune punctul de vedere al Partidului Național
Tărănesc celor două misiune anglo-americane,a grupului Pogoneanu
din țară.Camil Demetrescu a fost un funcționar foarte slab pe ca
re nu se poate conta.Stiu că Demetrescu frecventa pe Maniu făcând
legătura grupului Pogoneanu,cu Maniu.Florin Roiu era cel mai ac-
tiv din cei de cari se servea Pogoneanu,în legătură cu procurarea
documentelor și informațiilor.După câte îmi spunea Roiu,el vizi-
ta misiunile americane și engleze de circa două-trei ori pe săpă
tămână.La început legăturile între grupul din țară condus de
Pogoneanu și grupul din străinătate se făcea prin scrisori trimi
se de Pogoneanu prin persoanele ce le-am comunicat mai înainte.
In 1947 comunicările au luat o formă perfecționată.Se întocmea
periodic un buletin care cuprindea tăieturi din presa română,in-
formațiuni diverse,altele decât cele de presă,texte sau acte con
fidențiale,ce puteauf fi procurate eventual,precum și instrucțiu-
ni emanând dela conducerea Partidului Național Tărănesc.De exis-
tența acestui buletin știu dela Roiu care se ocupa de el,eu nu am
văzut nici un buletin.Trimiterea se făcea prin cele două misiuni
străine.Stiu că Florin Roiu a predat misiunilor anglo-americane
textele anexelor secrete ale acordurilor economice româno-sovie-
tice,convențiile economice confidențiale între România și Uniunea
Sovietică.Acestea le știu cu certitudine.Nu știu ce instrucțiuni
a primit sau a transmis grupul Pogoneanu,grupului din străinătate.
Mi-a vorbit Pogoneanu,numai de lucruri fără importanță.Stiu că
Pogoneanu a primit memoriul lui Grigore Gafencu,relativ la rezul-
tatul conferinței păcii și la situația internațională pe care l-a
transmis acuzatului Maniu.In primăvara anului 1947 mi-a dat Roiu
să citesc un memoriu trimis de Buzești lui Maniu prin intermediul
lui Pogoneanu,Memoriul conținea o analiză a situației internațio-
nale,văzută prin prisma intereselor Partidului Național Tărănesc
și conchidea că realizarea acestor țeluri nu pare apropiată.In
concluzie reclama și instrucțiuni din partea Partidului Național
Tărănesc.In afară de acest material mi-a mai dat în diferite rân-
duri și diferite teieturi din ziar.In afară de coacuzații cari
conlucrau cu Pogoneanu în grupul din interiorul țării,nu aşi pu-
tea să adaug alte persoane și deci nu știu ce servicii ar fi adus
In ceace priveste organizarea grupului complotist al lui Pogonea-
nu,am declarat deja mai 'nainte în acest interogatoriu că în afa-
ră de acțiunea dusă în țară nu mi s'a dat alte amănunte.Stiu că
grupul din străinătate se alimentau din fondul însușit de Cretzia
nu.Confirmarea faptului că-și asigura întreținerea din fondul
insușit de Cretzianu am aflat din grupul celor din străinătate
când am fost la Paris.Scopurile finale ale acestor grupuri erau
acele ale Partidului Național Tărănesc și anume erau: răsturnarea

./.

prin violență a regimului democratic din România. Grupul aflat în străinătate s'a închegat propriu zis la conferința păcii. El acționează prin articole și interwievuri în presă, relațiuni personale, conferințe și cele două memorii remise conferinței păcii. In afară de cele declarate în acest interogatoriu, nu mai cunosc alte amănunte referitor la acțiunea grupului din țară și din străinătate, cari reprezentau țelurile Partidului Național Țărănesc. Nu mi-a spus și nu am putut să aflu, când aceste grupări urmăreau să dea lovitura de stat pentru răsturnarea regimului democratic din România. La conferința păcii la Paris, eram secretarul general al delegației române și știam ce se lucrase pentru a fi prezentate conferinței de pace. Am plecat la Paris la conferința păcii și acolo am putut să-i văd pe acei cari erau în jurul lui Gafencu și Cretzianu. Am găsit acolo o clică grupată în jurul rămășițelor fondului, fără altă preocupare, decât de a-și asigura întoarcerea în țară pentru a avea onoruri, profituri, indiferent de mijloacele cari ar fi dus la aceasta. Dorința lor era să se producă răsturnarea cât mai repede și cât mai violentă. In mesagiul care mi s'a dat să-l transmit în țară socot că acțiunea lui Pogoneanu, care era un om ambițios era o acțiune politică și am hotărât să lupt. Astăzi îmi dau seama că această politică nu era dusă pe față. Am găsit acea clică fără altă preocupare decât profitul personal și maimuțăreala modelor venite de peste ocean. Am găsit oameni cari din fondul lui Cretzianu (e vorba de frații lui Pogoneanu) își permit de a avea mașină. M'am întors în țară și ca să-i marchez lui Pogoneanu că m'am detașat complect de aceste grupuri, i-am făcut o serie de declarații cu privire la politica care s'a dus. I-am arătat indignarea mea prin faptul că Partidul Național Țărănesc preferă să moară țara de secetă și foame, numai ca să nu aducă o întărire a guvernului, iar când a fost cu fuga dela Tămădău, i-am arătat că acest fapt implică de dezertare, o trădare. In fața acestei poziții nete Pogoneanu nu mi-a răspuns nimic și în prăpastia în care s'a târât singur mă târăște și pe mine și pe ai mei. La citirea referatului introductiv, am luat cunoștință cu groază de țelurile pe care le urmărea Partidul Național Țărănesc și clica Gafencu, Cretzianu, Vișoianu, Niculescu Buzești, fugiți ca niște lași din țară. Mi-am dat seama că vor să aducă nu numai războiu, pentru a nimici vieți omenești, orașe și câmpii, ci se urmărea și crearea unui războiu civil. Mi-am dat seama și cutremurat de revoltă condamn ca criminală acțiunea Partidului Național Țărănesc, acțiunea criminală împotriva țării și a întregului popor; condamn ca criminală acțiunea celor din străinătate, căutând să abată războiul asupra țării, în timp ce ei sunt la adăpost, în orașe ce nu au cunoscut grozăviile războiului. Condamn acțiunea la care m'a târât Pogoneanu și regret din tot sufletul tot ce m'au târât să fac".

Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu declară: "Am intrat în Ministerul Afacerilor Străine prin concurs în Iulie 1934, și am funcționat efectiv până în Iunie 1945, cu excepția câtorva luni în care am fost pus la cerere în disponibilitate în 1935-1936. Am îndeplinit diverse funcțiuni în Administrația Centrală în special în Direcția Politică, apoi la legațiile din Berlin (între anii 1938-1940) și Stokholm (între 1942-1943). Am luat deasemenea parte la conferințe ale Micii Ințelegeri și ale ințelegerii balcanice. Inainte de 23 August 1944 am funcționat la dispoziția secretarului general și apoi ca directot adjunct al cabinetului și al Cifrului. După 23 August 1944 am fost director al presei și al informațiilor, după ~~acea~~ condusesem până la desființarea lui Ministerul Propagandei în primul guvern Sănătescu, precum și director al cabinetului și al Cifrului până în Iulie 1945, când am fost trecut în cadrul de reorganizare a statului. Dintre colegii mei din Ministerul Afacerilor Străine am întreținut

./.

relaţiuni de prietenie şi am colaborat mai îndeaproape cu Grigore Niculescu Buzeşti. Deasemenea cu Emil Oprişanu, Camil Demetrescu, Florin Roiu, Emil Lăzărescu etc. Am păstrat în acelaş timp legături de prietenie cu o serie de diplomaţi din străinătate cum e cazul dlui Ciurea secretar de Legaţie la Ankara, cei mai mulţi nu mai sunt astăzi în cadrele active ale Ministerului. Dintre membrii Misiunei Britanice am cunoscut pe domnii Rougetel, Marjoribanks, Porter, ataşat de presă Key, apoi printre militari pe dnii Bill Young, Masterson, Boxshell etc. Dintre membrii Misiunei Americane am cunoscut pe dnii Berry, Melbourne, Hulick, Schea (ataşat de presă), iar printre militari pe dnii generalü Schuyler, colonel Seitz, maior Tom Hall şi locot. Hamilton. Pe dnii Hall şi Hamilton i-am cunoscut în Septembrie 1946 în condiţiunile descrise în declaraţiile dela instrucţie ale mele şi ale lui Mocsony-Styrcea. Am luat parte la o consfătuire împreună cu Grigore Niculescu Buzeşti, Th. Hall, lt. Hamilton şi Styrcea, la care a participat şi Ioana Bujoiu ca steno-grafă în ziua de 18 Septembrie 1946. Această consfătuire este redată în textul "Minutei" aflată la dosar, din care însă lipseşte introducerea făcută de dnii Hall şi Hamilton, rezumată în declaraţia respectivă dela instrucţie a lui Mocsony-Styrcea pe care mi-o însuşesc şi în propria mea declaraţie pe care mi-o menţin. Cei doi ofiţeri americani au arătat că lt. Hamilton care se întorsese de curând din Statele Unite, era în măsură să ne comunice că interesul Statelor Unite pentru problema sud-est Europeană şi pentru cea românească în special n'a scăzut, că pentru ca acest interes să devină mai activ, ar fi necesar ca rezistenţa internă să devină mai activă. Cam acesta a fost sensul general al acestei întroduceri, cari binenţeles a fost mai lungă şi la ea se adaugă şi unele exemplificări în legătură cu situaţia din punctul de vedere pe care îl explica lt. Hamilton, mai favorabil din unele ţări vecine. Unul din scopurile luate în considerare în cursul acestei consfătuiri a fost şi răsturnarea actualului regim din România. Aceasta era un scop faţă de care ne interesa mai mult punctul de vedere al celor doi ofiţeri americani. A mai avut loc şi a doua conferinţă, la care nu am mai asistat dar în privinţa căreia pot confirma declaraţiile date de Styrcea la instrucţie cu rezerva că este vorba de fapte pe care nu le-am cunoscut direct. Rezultatul acestei a doua consfătuiri a fost planul cuprins în "Memorandumul" aflat la dosar. Minute şi Memorandumul nu ştiu şi nu cred să fi fost comunicate decât forurilor de cari depindeau domnii Hall şi Hamilton, aceasta după ce mi-au spus chiar dânşii. Nu ştiu să fi avut Grigore Niculescu Buzeşti un mandat pentru a duce tratativele acestea, mai ales că nici nu ştiam înainte de prima consfătuire, a cărei iniţiativă a fost luată de către cei doi ofiteri americani, despre ce va fi vorba, dar Grigore Niculescu Buzeşti a invocat în cursul conversaţiei calitatea sa de membru fruntaş al Partidului Naţional Ţărănesc. Ştiu că Grigore Niculescu Buzeşti l-a vizitat pe Maniu în două-trei rânduri la epoca acestor tratative. In actul de acuzare declaraţia mea dela instrucţie nu este redată exact în această privinţă. Eu nu am vorbit de o înţelegere secretă, căci nu a existat ci de planul dlui Grigore Niculescu Buzeşti rămas fără urmare şi am afirmat într'o declaraţie că nu ştiu dacă într'adevăr dl. Maniu a fost informat de către Grigore Niculescu Buzeşti, dar că am impresia aceasta şi această impresie rămâne valabilă pentru mine în măsura în care dl. Maniu o confirmă. Planul elaborat de dl. Grigore Niculescu Buzeşti prevedea eventuala creiare a unor comitete, politic şi militar, şi aşi zice de conducere supremă a acţiunei propriu-zise. In comitetul politic ar fi intrat şefii partidelor de opoziţie şi unul din membrii comitetului de conducere supremă. Dl. Grigore Buzeşti a sugerat la un moment dat ca eu să fac parte din acest comitet restrâns de conducere supremă. Această sugestie nu a fost însă reţinută de mine, dat fiind rezervele ce le aveam faţă de întreaga chestiune. Compunerea comitetului militar nu s'a discutat. Ar fi urmat deasemenea să se constituie un comitet al românilor din străinătate în

./.

care ar fi intrat dnii Grigore Niculescu Buzeşti, C. Vişoianu, Alexandru Cretzianu şi eventual Grigore Gafencu. In ţară s'ar fi adăugat şi un reprezentant american. In ce priveşte comitetul secret din ţară nu s'a discutat mai mult. Niculescu Buzeşti a formulat numai ideia că eu aşi fi acela care să iau parte in ipoteza că el pleacă din ţară, adică să-i iau locul. Cei doi ofiteri americani insistând să plec şi eu in străinătate, am condiţionat această plecare, cu care de fapt nu eram de acord, de aceea prealabilă a dlui Vişoianu, care se simţea ameninţat in urma presiunilor la care fusese supus in legătură cu procesul lui Cretzianu. Am condiţionat propria mea plecare de plecarea lui Vişoianu. Am isbutit să-i conving pe dnii Hall şi Hamilton şi astfel Vişoianu a plecat cu un avion militar american. Despre plecarea dlui Grigore Niculescu Buzeşti nu am aflat decât după efectuarea ei, ştiam insă de intenţiunea sa de a părăsi ţara şi l-am incurajat să plece. Mandatul primit de Grigore Niculescu Buzeşti din partea dlui Maniu a fost redactat de mine potrivit inţelegerii prealabile dintre mine şi Grigore Niculescu Buzeşti, care obţinuse acordul dlui Maniu. Mandatul a cărui formulare imi aparţine, imputerniceşte pe Grigore Niculescu Buzeşti să reprezinte in străinătate vederile dlui Maniu şi să se pronunţe in numele acestuia in cazul când i s'ar putea comunica direct cu dl. Maniu. Mandatul acesta l-am redactat eu l-am bătut eu insumi la maşină intr'un singur exemplar, l-am făcut să parvină dlui Maniu care l-a semnat, fiind dus de Radu Niculescu Buzeşti. Apoi in numele meu şi conform inţelegerii cu Grigore Niculescu Buzeşti, a fost dus de Camil Demetrescu la dnii Dinu Brătianu care a adăugat semnătura sa şi Titel Petrescu care a precizat că roagă pe Grigore Niculescu Buzeşti să facă cunoscută pe lângă partidele socialiste din străinătate poziţia partidului social democrat independent. Grigore Niculescu Buzeşti imi spusese că dl. Maniu căzuse de acord cu dânsul să-i dea un asemenea mandat, n'am discutat decât in linii generale in ce va consta acest mandat, formularea lui imi aparţine. Datele le-am primit dela Grigore Niculescu Buzeşti şi aceasta insemnă că dânsul discutase in prealabil cu dl. Maniu. N'aşi putea spune că Grigore Niculescu Buzeşti aranjase cu Maniu să trimită mandatul şi la dl. Brătianu şi la dl. Titel Petrescu, dar dl. Buzeşti se bucura de stima şi a dlui Brătianu şi a dlui Titel Petrescu; este deci de conceput că putea să solicite direct semnăturile. Minuta şi Memorandusul, impreună cu alte documente şi scrisori care-mi aparţin, le-am depus intr'o casetă pe care am incredinţat-o dlui Nicolae Popescu, care nu cunoştea conţinutul casetei. Această casetă a fost găsită in urma denunţului, inspirat de o laşitate, pe deasupra gratuită a unui fost prieten al meu care aflase dela dl. N. Popescu despre existenţa ei. Recunosc că am luat dela Ministerul Afacerilor Străine o serie de documente privind politica noastră externă di'nainte de 23 August 1944. Aceste documente imi erau necesare in vederea redactării unor lucrări ce-mi luasem sarcina de a face, in cadrul comisiei pentru pace al cărui membru eram. Le-am înapoiat la Ministerul Afacerilor Străine şi am reţinut pe acelea privitoare la pregătirea diplomatică a actului dela 23 August 1944, cari imi aparţineau. Recunosc a fi primit dela colaboratorii mei coinculpaţi in acest proces, diferite informaţii şi documente din Ministerul Afacerilor Străine, potrivit declaraţiunilor lor respective; adaug insă că schimbul de informaţiuni nu avea nimic nefiresc intre colegi, având atribuţiuni asemănătoare cum era cazul lui Oprişan, Roiu şi Lăzărescu şi că in ce mă priveşte era tot atât de firesc ca eu să nu-mi fi pierdut interesul pentru chestiuni legate de ceace a fost timp indelungat profesiunea mea şi ca foştii mei colegi să discute cu mine când aveam prilejul. Recunosc că am trimis dlui Cretzianu in Elveţia diferite documente destinate a-i servi in procesul ce i s'a intentat cu privire la fondul de 6 milioane franci elveţieni. Activitatea mea s'a desfăşurat in

./.

legătură cu românii din străinătate, iar nu în legătură cu informarea reprezentanţilor misiunilor străine, cari au mijloacele lor proprii de investigaţie şi faţă de cari m'am menţinut întotdeauna pe un plan de perfectă egalitate. Este însă posibil să-i fi dat în câteva rânduri dlui Roiu însărcinarea de a remite reprezentanţilor anglo-americani (în două trei rânduri), unele documente ca de exemplu: textele convenţiunilor economice româno-sovietice, cari deşi în principiu de un caracter confidenţial, aveau în realitate o circulaţie publică. Ştiam că Florin Roiu în cadrul relaţiilor sale amicale cu unii din aceşti reprezentanţi le limitea uneori asemenea documente şi este adevărat că nu l-am desaprobat. Nu-mi amintesc să-l fi însărcinat pe Florin Roiu a remite misiunilor anglo-americane textul protocoalelor româno-jugoslav şi româno-bulgar, pe care însă le-am trimes prietenilor mei români din străinătate. Dacă însă Florin Roiu declară că a făcut remiterea amintită din ordinul meu, sunt gata să accept că a lucrat din ordinul meu şi în această direcţie. Îmi reamintesc deci că Roiu a dus în numele meu la misiunile anglo-americane şi aceste convenţiuni. Recunosc că am împrumutat dlui Mihalache o lucrare în legătură cu chestiunea Dunării. Am făcut în adevăr legătura între dl Maniu şi grupul din străinătate (al românilor) de câte ori aveam prilejul şi era nevoie. Deasemenea am transmis dlui Maniu scrisorile trimise de dnii Grigore Niculescu Buzeşti, Alexandru Cretzianu Citta Deville etc. Infine am transmis celor din străinătate scrisorile dlui Maniu precum şi diferite memorii din cele adresate de dânsul M.S. Regelui şi misiunilor străine. In genere cu mulţi dintre românii din străinătate am legături de prietenie personală şi afinităţi de idei. Comunicările cu românii din străinătate mi le- asigurau ca un serviciu amical unii din membrii misiunei americane care însă nu luau cunoştinţă de cuprinsul lor. Recunosc că-mi aparţin scrisorile aflate în dosarul de documente volumul 6 fila 157 - 207. Legăturile mele cu şefii partidelor de opoziţie erau directe sau prin dnii Radu Niculescu Buzeşti şi Camil Demetrescu. Cunosc nota aflată la dosarul de documente fila 228 vol.6. Nu pot preciza cine urma să mai plece în străinătate drept urmare a proectelor discutate cu dnii Hall şi Hamilton. De dl. Mihalache nu a fost atunci nici un moment vorba. Dna. Ioana Bujoiu a plecat în străinătate din pricină că dnii Hall şi Hamilton nu doreau să rămână în ţară prea multe persoane la curent cu conversaţiunile confidenţiale ce purtaseră. La plecarea dlor Hall şi Hamilton din ţară, le-am dat la cerere, o scrisoare prin care îmi arătam satisfacţia faţă de sprijinul dat de dânşii în asigurarea plecării dlor Grigore Niculescu Buzeşti şi C. Vişoianu şi certificam că nici o indiscreţie nu fuseseră comisă în această privinţă. Recunosc Memorandumul din 30 Septembrie 1946. Numind colaboratori pe colegii mei coinculpaţi am înţeles să mă refer la activitatea pentru care sunt chemat în judecată. Dl. Oprişan mi-a fost un colaborator sporadic, contribuţia sa la activităţile mele fiind mult mai neînsemnată decât a dlui Roiu şi manifestându-se în cadrul unor conversaţii amicale, mai degrabă întâmplătoare. Nu se poate spune că la Ministerul Afacerilor Străine era cineva depozitarul hârtiilor mele, căci hârtiile aparţineau Ministerului iar cine se ocupa de ele putea fi considerat depozitar. Ştiu că Florin Roiu avea un dulap la Ministe în care se păstrau aceste hârtii, cred că şi după ce le-am înapoia Ţin să precizez că îmi asum toată răspunderea ce-mi revine în legătură cu faptele ce li se impută colaboratorilor mei, în măsura în care este vorba de fapte reale şi nu imaginale sau de raţionamentex fantaziste, cum apar în declaraţiile unora dintre ei. Dl. N. Carandino nu a avut nici un amestec în activitatea mea, ce mi se impută în acest proces; numele d-sale nu a figurat niciodată în corespondenţa sau discuţiunile ce am purtat, deşi îl cunoşteam pe Carandino. Nu ştiu ca Minuta şi Memorandumul sau cuprinsul lor să

./.

fi fost comunicate cuiva dintre acuzaţi,poate să fi fost comunicată dlui Maniu,dar nu ştiu precis.Lui Ilie Lazăr in nici un caz nu i-a fost comunicată.Nu l-am cunoscut şi nu-l cunosc nici azi pe Vasile Serdici.Pe Emil Lăzărescu l-am văzut foarte rar în ultimul an,relaţiunile noastre se răciseră din pricina repulsiunei sale de a colabora în activitatea de mi se impută, ale cărui scopuri el nu le cunoştea de altfel.Regret cu atât mai mult al vedea antrenat în acest proces şi înţeleg să-mi asum răspunderea întreagă pentru faptele de care este acuzat. Arhivele ce am luat dela Ministerul Afacerilor Străine au fost ridicate atât înainte cât şi după punerea mea în cadrul de reorganizare a statului,pe când făceam încă cel puţin în mod formal parte din comisia pentru pace.In primăvara acestui an am primit o comunicare oficială dela Ministerul Afacerilor Străine,că fusesem pus în disponibilitate pe o dată din Noembrie 1946.Nu l-am cunoscut şi nu-l cunosc nici azi pe dl.colonel Stoika.Pe dl.lt. colonel Stătescu l-am cunoscut abia aici,iar de faptele ce i se impută am luat cunoştinţă din actul de acuzare. Florin Roiu nu a luat parte la consfătuirile mele cu Grigore Niculescu Buzeşti. Nu am discutat niciodată despre plecarea în străinătate a dlui Nicolae Penescu.Camil Demetrescu este un foarte bun prieten personal al meu.Din pricina infirmităţii mele îl rugam din când în când să-mi facă diferite servicii, de pildă să-mi facă legătura între mine şi alte persoane spre a le transmite unele comunicări din partea mea.Camil Demetrescu nu a cunoscut cuprinsul conversaţiilor cu dnii Hall şi Hamilton,el fiind la curent numai cu plecarea dlor Grigore Niculescu Buzeşti şi Vişoianu. Camil Demetrescu nu a participat la ridicarea arhivelor dela Ministerul Afacerilor Străine ci numai la clasarea materialului.Semnarea de către dnii Dinu Brătianu şi Titel Petrescu a mandatului dat lui Grigore Niculescu-Buzeşti de către dl. Maniu, nu ştiu să fi fost rezultatul unui acord prealabil între şefii celor trei partide de opoziţie,ci o atribuesc mai de grabă încrederei personale de care ne bucuram în ochii dumnealor atât dl. Grigore Niculescu Buzeşti cât şi eu însumi,în baza competenţei noastre în materie de politică internaţională.Sensul acestui act este de a face reprezentate în străinătate,în condiţiuni anormale ale vieţii politice de după războiu,vederile comune ale şefilor partidelor de opoziţie.Nefiind inscris în nici o formaţie politică,am conceput activitatea mea ca situându-se pe un plan naţional; iar prin colaborarea mea cu şefii partidelor de opoziţie şi în special cu dl.Iuliu Maniu,nu am înţeles să mă asociez acelor partide,ci unor personalităţi reprezentative ale vieţii noastre naţionale".

Acuzatul Radu Niculescu Buzeşti declară:" Sunt frate cu acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti ce se judecă în absenţă şi am candidat în alegerile din Noembrie 1946 pe lista Partidului Naţional Tărănesc.Nu cunosc de când era membru fratele meu al Partidului Naţional Tărănesc dar eu sunt considerat membru al acestui partid din a doua jumătate a anului 1945.Am colaborat într'o măsură oarecare cu fratele meu în activitatea politică.Colaboratorii cei mai apropiaţi ai lui Grigore Niculescu Buzeşti,erau: Pogoneanu,Camil Demetrescu,Florin Roiu.Până la plecarea fratelui meu aveam cu aceştia relaţii de simplă prietenie.După aceasta am avut cu Pogoneanu relaţiuni de natură politică.Menţin declaraţiile ce am dat la primele cercetări.Cu ceilalţi acuzaţi care fac parte din Ministerul Afacerilor Străine,am avut relaţii de "bună ziua.Am cunoscut pe vice mareşalul Aerului Stephenson,englez,pe lt.colonel Young,pe Tom Hall,pe cpt.John Hall şi lt.Hamilton,americani şi pe consilierul Melbourne.In casa fratelui meu am cunoscut pe Stephenson care a stat 15 minute.Pe Bill Young l-am cunoscut acum 10 ani în sectorul petrolifer unde lucra şi el şi unde eram

./.

şi eu. L-am revăzut după războiu la uzinele Reşiţa şi apoi pe stradă. Nu am avut cu el discuţie politică şi nici cu dl. Stephenson. Pe dl. Melbourne l-am întâlnit în casa lui Pogoneanu, care a venit când eram eu acolo şi am plecat lăsându-l cu Pogoneanu. Pe Hall şi pe Hamilton i-am cunoscut în August 1946 la Predeal la fratele meu unde el făcea o cură prescrisă de medic. Soţia lui era bolnavă în Elveţia şi fratele meu s'a adresat pentru a obţine viza de plecare din ţară. Fratele meu a venit subit la Bucureşti a luat pe Pogoneanu dela Sinaia şi mi-a spus hotărârea lui de a pleca din ţară. Cred că fiind anunţat de mine a venit atunci şi Styrcea care a reuşit să-l remonteze într'o oarecare măsură pe fratele meu.
A doua zi fratele meu a primit vizita lui Iuliu Maniu când, fratele meu i-a împărtăşit hotărârea de a pleca în străinătate şi mi-a spus fratele meu că Iuliu Maniu i-a dat mandat din partea Partidului Naţional Ţărănesc să-l reprezinte în străinătate. Styrcea spunea de aceşti doi americani şi credea că este un prilej pentru plecare. Am făcut deci cunoştinţă cu Hall şi Hamilton în casa Stârbey unde locuiam şi unde au venit după o înţelegere di'nainte. Nu cunosc misiunile lor militare în cadrul misiunei americane. La aceste consfătuiri era Ion De Mocsony-Styrcea şi la o parte din discuţii am asistat şi eu. Această întrevedere a avut loc între 15 - 20 Septembrie 1946 în casa Stirbey, unde era fratele meu Grigore, Styrcea şi cu mine. Cu această ocazie s'a luat măsuri ca această întâlnire să fie cât mai secretă. Intrarea s'a făcut printr'o grădină, printr'o uşă pe care nu se umbla de obiceiu. Fratele meu mă prevenise să rămân acasă, să cunosc pe acei doi ofiţeri americani, fiindcă după plecarea lui voi avea nevoie de dânşii. Discuţiile se purtau asupra unei acţiuni subterane, însă când am intrat eu am înţeles că erau o poziţie de opinie. Nu am participat în nici un fel de plecarea fratelui meu, ştiam însă că pleacă în curând. Ştiu că a plecat cu un avion militar american ajutat de pilotul John Hall şi care este a treia persoană ce am cunoscut-o. Am participat la plecarea lui C. Vişoianu; rolul meu a fost: cu prilejul discuţiei se hotărâse şi plecarea lui Pogoneanu. Fratele meu stăruia să plece şi Pogoneanu să-şi caute sănătatea. Deace cei doi ofiţeri americani la fel stăruiau după ce cunoscuse consfătuirea. Pogoneanu însă nu voia să plece din cauză că avea pe mama sa de care era legat, proecta şi o căsătorie şi el condiţiona să plece şi colaboratorii săi şi în special că trebuie să plece întâi Vişoianu. Vişoianu a venit şi l-a întrebat pe Pogoneanu cum a plecat Buzeşti fratele meu şi i-a reproşat că nu a făcut să plece şi el. Vişoianu se temea de siguranţa persoanei lui. Pogoneanu era mişcat de cele spuse de Vişoianu şi s'a dus la ofiţerii americani să facă posibilă şi plecarea lui Vişoianu. L-am dus cu maşina fratelui meu şi în prezenţa mea a pledat pentru plecarea lui Vişoianu. Deşi americanii se opuneau la plecare fiindcă trebuia să plece Pogoneanu, totuşi la stăruinţele lui Pogoneanu au acceptat renunţând el la plecarea sa. După o săptămână am mers la americani şi mi-a spus să vină Vişoianu în acea seară. Am mers la Vişoianu i-am spus şi după o oră l-am dus la americani în str. W.5 Parcul Jianu. Recunosc că am dus spre semnare lui Maniu o împuternicire din partea fratelui meu despre care îmi vorbise fratele meu înainte, atunci când a avut loc întâlnirea cu Maniu, când a venit dela Predeal şi a doua oară când a plecat cu avionul. Textul scrisorii fusese convenit cu Iuliu Maniu aşa mi-a spus şi că Pogoneanu trebuia să redacteze acea scrisoare. Când am mers la Maniu a citit scrisoarea atent şi a semnat-o. M'a întrebat cum a plecat fratele meu şi i-am spus lui Maniu că a plecat cu un avion american. Nu mi-a cerut Maniu ceva explicaţii în legătură cu scrisoarea ci a semnat-o imediat fără nici un fel de discuţie asupra textului. Scrisoarea am dat-o lui Camil Demetrescu să ia semnătura şi a lui Brătianu şi Titel Petrescu pentru împuternicirea fratelui meu. Fratele meu discutase în prealabil cu Iuliu Maniu şi despre semnăturile ce urma să le dea

./.

Titel Petrescu şi Brătianu şi deci astfel se explică motivul pentru care am dat scrisoarea lui Camil Demetrescu so semneze şi cei doi şefi de partide de opoziţie.I-am dat scrisoarea lui Hamilton şi întrebându-mă ce este în plic,i-am spus că este o împuternicire pentru fratele meu din partea celor trei şefi de partide şi mi-a cerut să-i explic şi i-am tradus-o.A fost foarte bucuros spunând că este un mandat în alb,depline puteri.Am transmis o scrisoare a fratelui meu lui Iuliu Maniu,nu-mi reamintesc dacă am dus-o personal sau prin altcineva.Din partea lui Pogoneanu am transmis lui Maniu diferite tăieturi din ziarele străine şi buletine rador,pe cari Pogoneanu le primea aceasă regulat.Am mai primit concomitent cu scrisoarea fratelui meu,o scrisoare dela Cretzianu,scrisoare care nu ştiu dacă era adresată lui Maniu sau lui Pogoneanu,dar ţelul final era Maniu.Imi menţin în totul şi declaraţiile ce am dat la cercetări pentru a nu se face o confuzie între acelea şi cele ce declar astăzi.După arestarea lui Maniu sau după chestiunea Tămădău,am citit la Pogoneanu o scrisoare care era adresată mie dela fratele meu Grigore Niculescu Buzeşti,în care fratele meu spunea că deşi în trecut nu era de părere pentru semnarea pactului partidelor agrare,acum când celelalte partide din alte ţări semnase,Partidul Naţional Tărănesc nu putea să nu adere şi cere ca un for al Partidului Naţional Tărănesc,să-iîncredinţeze un mandat să semneze acest pact.Nu am luat parte la toată discuţia cu Hall şi Hamilton,pentrucă eu nu eram destinat să asist la discuţii ci numai să-i cunosc pe americani.In cursul prezenţei mele la discuţii dacă se auzeau zgomote cari ar fi putut indica prezenţa vre'unei persoane străine,eşeam să verific dacă există pericol de indiscreţie".

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a declarat:"Cunosc pe toţi acuzaţii în afară de Penescu,Serdici,colonel Stoika şi lt.col.Stătescu.Pe Grigore Niculescu Buzeşti îl cunosc încă din 1933-1934 când era la legaţia noastră din Geneva,unde am fost numit la 1/I/1934 reprezentantul României în Secretariatul Micei Antante.Demisionat la 4/XI/944 din demnitatea dela Palatul Regal,m'am retras şi stabilit la ţară,venind rare ori în Capitală şi ocupându-mă de atunci numai cu administrarea intreprinderilor mele,aşa că raporturile mele cu Grigore Buzeşti au devenit doar ocazionale,când mă aflam la Bucuresti,unde-l vizitam din când în când la Palatul Stirbey.Pe cei doi ofiteri americani Grigore Niculescu Buzeşti i-a cunoscut prin mine.Până la întâlnirea cu maiorul Hall şi lt.Hamilton nu cunosc nici o activitate politică ilegală a lui Grigore Niculescu Buzeşti. După 23 August 1944 Buzeşti a rămas în relaţii mai continue cu Victor Rădulescu Pogoneanu.Din grupul colaboratorilor lui Grigore Buzeşti şi Pogoneanu dela Externe,inainte de 23 August 1944 eu nu ştiu decât de Camil Demetrescu şi Florin Roiu.După 23 August 1944 la Palatul Stirbey găseam la început mai des pe Pogoneanu,apoi şi mai rareori pe Roiu care făcea doar serviciu de curier.Fiindu-mi prieten Buzeşti discuta cu mine şi probleme politice,dar după intoarcerea sa în Partidul Naţional Tărănesc (intrarea sa în partid),şi mai ales plecarea mea dela Palat,din ce în ce mai rară.Până la 4/XI/944 am cunoscut pe toţi militarii ziarişti şi diplomaţi ai puterilor aliate.Dintre anglo-americani i-am cunoscut pe rând pe colonel Decliaştelein, cpt.Meţianu şi lt.Porter ai armatei britanice cari fuseseră paraşutişti prinşi şi inchişi sub regimul Antonescu şi eliberaţi în noaptea de 23/24 August 1944,apoi pe un tânăr reprezentant al agenţiei Associadet Press,sosit ca ofiter american din Italia cu avionul,apoi pe vice mareşalul Aerului Stephenson şi ofiterii suitei sale la sosirea Misiunei Britanice în ţară.Cu maiorul Meţianu m'am imprietenit când a devenit aghiotantul lui

./.

Stevenzon, întrucât însoţea întotdeauna pe Stevenzon la invitaţiile mele de vânătoare la Bulci şi este pasionat vânător ca şi mine. Dintre americanii rămaşi în România l-am cunoscut pe generalul Schuyler în vara anului 1945 deoarece sosise în România după plecarea mea dela Palat, iar familia sa avea în cursul verii 1946, când l-am cunoscut ocazional şi pe colonel Wilcox, unde fiind invitat la o gustare am întâlnit mai mulţi ofiteri americani dintre cari nu reţin decât numele lui Hall şi Hamilton, cari cred că-mi fuseseră prezentanţi încă în preajma Crăciului 1945 la marea recepţie dată de general Schuyler în onoarea d-lor Vâşinscki, Clerk-Keerr şi Hariman. Nu cunosc atribuţiile oficiale ce le aveau Hall şi Hamilton la Misiunea Americană întrucât nici Grigore Buzeşti nici Pogoneanu şi nici eu nu ne-a gândit să-i întrebăm, dar îmi reamintesc că Hamilton fusese la sosirea sa în ţară aghiotantul generalului Schuyler. La gustarea colonelului Wilcox am fost poftit împreună cu o doamnă în compania căreia fucăsem cunoştinţa lui. Acolo l-am găsit pe Hall, care m'a frapat ca fiind un om cu cultură şi orizont politic, interesându-se de toate ca un mare ziarist, mi-a făcut impresia unui diplomat mai mult decât a unui militar. De altfel mi-a spus că-l cunoaşte şi-l apreciază mult pe Vişoianu, în contactul căruia îşi formase părerile despre situaţia din România, pe care mi le împărtăşea. Auzisem de altminteri că Vişoianu vede desoori pe Hall cu care mergea şi la vânătoare. In cursul conversaţiei Hall îşi exprimă dorinţa să-l cunoscă şi pe Grigore Niculescu Buzeşti, cu care spunea că nu se întâlnise decât la mari recepţii, unde nu se poate conversa mai leane şi despre care aflase că este un om cu vază în materie de politică externă. Mai târziu a sosit şi Hamilton care venea proaspăt dela Wasinghton unde-şi petrecuse concediul de vară. Imi povestea că s'a interesat mult de actul dela 23 August 1944 încă înainte de venirea sa în România şi că dorea mult să cunoscuă şi pe cei despre cari auzise stătea în legătură cu înfăptuirea sa, regretând în special că nu-i întâlnise încă pe Grigore Niculescu Buzeşti şi Victor Rădulescu Pogoneanu. Le-am promis atunci înlesnirea unei întrevederi mai intime cu aceştia. Intrucât însă ofiterii americani declarau că n'ar vrea să se ştie la misiune că au întâlniri cu oameni politici, ceace ar putea fi considerat la legaţie ca o încălcare de atribuţiuni, m'au rugat să aranjez întâlnirea în casa unei terţe persoane. Dat fiindcă pe dna. Ioana Bujoiu o cunoşteau de mai multă vreme am rugat-o să aranjeze întâlnirea în locuinţa sa. Neputând primi la ea acasă o invitaţie, am consimţit să fac întâlnirea în locuinţa sorei mele. Spre a se evita indiscreţiuni, ofiterii americani au venit îmbrăcaţi în haine de tenis. Am asistat la discuţiile ce au avut loc atunci la 18 Septembrie 1946, astfel cum am arătat în declaraţiile mele dela dosar din 12-14 Septembrie 1947. In linii mari Minuta este o reproducere rezumativă fidelă a tot cea fost desbătut la întrevederea din 18 Septembrie 1946. Cei doi ofiteri americani au spus că ţineau să-l vadă pe Buzeşti, dat fiind că ştiau că este persoana cea mai de încredere a lui Maniu în domeniul politicei externe. De altfel cu acest prilej Buzeşti le-a confirmat părerea arătând că este reprezentantul autorizat al Partidului Naţional Tărănesc, pentru afacerile străine. Hall a arătat că prietenul său Hamilton se întoarce tocmai din Statele Unite şi că cercurile dela Waschington se interesează foarte mult de ţările din sud-estul Europei, adăugând însă că să nu ne mirăm de lipsa de interes pentru România, deoarece sprijinul acordat partidelor de opoziţie din ţările de sub ocupaţie sovietică, este în funcţie directă cu rezistenţa lor. Nu-mi amintesc dacă s'a stenografiat şi faptul că atât Pogoneanu, Ioana Bujoiu, cât şi mine, am vrut să ne retragem arătând că noi nu avem nici o cădere, pe când Buzeşti reprezintă Partidul Naţional Tărănesc, iar americanii serviciul lor. Hall a insistat însă ca să rămânem ca auditori, iar Ioana Bujoiu a fost rugat

./.

de Buzești să stenografieze convorbirea ce a avut loc atunci. La plecare Buzești a spus că se va consulta,nu a spus cu cine,dar în mintea noastră era clar că se va sfătui cu oameni politici și bpnuiam că se va consulta desigur cu șeful partidului său cu dl.Maniu.Am luat parte și la a doua întâlnire ce a avut loc între cei doi ofiteri americani și Grigore Niculescu Buzești la Palatul Stirbey.Cum se știa atunci despre ce este vorba,despre ce probleme,s'au luat de această dată măsuri de precauțiune mai serioase,întâlnirea urgând a avea loc noaptea într'o casă cu mai multe intrări,în speță Palatul Stirbey, unde intrarea s'a făcut prin str.Benului,nu prin cea principală,iar sevitorii fuseseră învoiți.Spre a nu fi surprinși de ceilalți locatari,Radu Niculescu Buzești a fost rugat de fratele său Grigore a face oficiul de portar și paznic,întâlnirea având loc în dormitorul său deoarece la parter erau temeri că ar putea să existe micrăfoane.Țin să precizez că Radu Buzești a stat mai mult pe afară,neasistând deci decât din când în când la discuții, cam 10% din tot timpul ce au durat.La această a doua întâlnire care a avut loc între 25-27 Septembrie 1946,am consimțit a asista,dar în urma repetatelor stăruințe ale lui Grigore Buzești, pentru înlesnirea traducerii perfecte a termenilor convorbirii, și deoarece Buzești ținea neapărat să aibă cel puțin un martor, întrucât Pogoneanu răspunsese că nu poate veni invocând o indispoziție.Cu acest prilej Grigore Niculescu Buzești a prezentat un Memorandum,mult mai voluminos decât acel final aflat la dosar,dar cu un conținut vag și pur politic.După citirea lui ofiterii americani au declarat că acesta este doar un nou protest gen Maniu - apă de ploaie - fără interes pentru ei,fiind mai mult o compilare a tuturor documentelor de acelaș fel,cu care Maniu inundă cancelariile străine.Nu exista în el nici o propunere concretă de organizare a unei mișcări de rezistență.De fapt Grigore Buzești nu dorea să le dea ofiterilor americani documentul ce-l solicitau și îi ruga pe americani,că pe când diplomații lor nu dau speranțe partidelor de opoziție,dintr'odată doi ofiteri cari nu aveau însărcinări diplomatice,cer propuneri de acest soiu.In urma unei discuții foarte aprinse,americanii au arătat inutilitatea trimiterii acelui Memorandum în forma lui inițială,dând totodată să se înțeleagă că sunt foarte desamăgiți spunând că s'au adresat greșit și făcând aluzii că poate alte partide sau organizațiuni din țară ar fi gata să pună mai mult interes.Atunci Grigore Buzești a intervenit spunând că nu s'a terminat și s'a reluat discuția.Hall a menționat că Maniu ar trebui să înțeleagă că,cu metodele sale democratice învechite nu va putea sconta succesul dorit.Din acest motiv Buzești a reluat tratativele încercând să se informeze mai precis asupra cauzelor urgenței preconizate de către ofiteri pentru transmiterea unor propuneri de organizare concretă,a unei mișcări de rezistență similară celor din țările vecine.Acest Memorandum redactat de către Grigore Niculescu Buzești a fost prezentat în numele Partidului Național Țărănesc.Memorandumul definitiv aflat la dosar a fost transmis unuia din ofiterii americani abia la 30 Septembrie 1946 prin Ioana Bujoiu,care îl,scrisese la mașină.In discuțiile ce au avut loc și cari au avut ca scop schițarea noului Memorandum,Buzești expunea punctul său de vedere bazat în esență pentru câștigarea alegerilor,organizațiile partidelor de opoziție și în special ale Partidului Național Țărănesc,ca fiind cel mai mare și puternic,urmând a constitui coloana vertebrală a mișcării proectate,așa cum de altfel reiese din cuprinsul însăși a Memorandumului găsit.Americanii se îndoiau că partidele de opoziție se poată creia prin organizațiile lor existente mișcarea astfel cum ar-cere-o ivirea unui eventual nou conflict mondial,insistând în deosebi asupra necesității unei organizațiuni cât mai tehnice.Buzești răspunde arătând că partidul socialist dispunea de mulți aderenți printre muncitorii din fabrici și uzini,partidul liberal de majoritatea bur-

./.

ghesiei şi că massa poporului compusă din ţărani se află ală-
turi de Partidul Naţional Ţărănesc,toate aceste elemente putâ-
nd uşor fi transformate în organizaţii subterane cu conducere
comună.Organizaţiile existente ale celor trei partide nefiind
paramilitare urmau să fie reorganizate după verificarea preala-
bilă la care ar fi supuse cu prilejul alegerilor,dar nici cum
înainte,tocmai spre a se evita expunerea şi descoperirea mişcării
Americanii arătaseră în adevăr că nu-i interesa câştigarea ale-
gerilor,pe care le socotea pierdute di'nainte şi cel mult fo-
losirea lor pentru coordonarea misiunilor încredinţate şi veri-
ficarea executării ordinelor date de organele de conducere ale
fiecărui partid în măsura în care s'ar putea evita orice cioc-
nire inutilă.Organizaţiile existente ale Partidului Naţional
Ţărănesc nu erau paramilitare şi Buzeşti nici nu a dat impresia
că ar exista în Partidul său asemenea organizaţii.Buzeşti i-a
asigurat pe cei doi ofiteri americani,că conducerea şi încadra-
rea nu ar constitui o problemă grea,deoarece Maniu poate conta
pe foarte mulţi ofiteri deblocaţi,de toate gradele şi are la
dispoziţie un număr apreciabil de ofiteri superiori.Americanii
replicară că mişcarea generală nu poate fi condusă de ofiterii
îmbătrâniţi sau cari au pierdut contactul de mult cu armata,
preconizând folosirea elementelor active din armată sau rezer-
vă,mai mult a celor cu cunoştinţe tehnice,cu experienţa mânui-
rii armelor de diferite categorii căpătate pe câmpul de luptă
în colaborare cu armatele aliate din războiul trecut.Buzeşti
a întrebat atunci cum s'ar putea instrui aceste elemente spre a
fi în curent cu tactica şi metodele de luptă modernă la care
Hamilton i-a răspuns că vor trebuiă să fie instruiţi în tabere
de entrenament în occident,urmând a folosi la plecare şi întoarce-
re căile de comunicaţie clandestine ale curierilor tereştrii
de legătură cu mişcările subversive ale ţărilor vecine.Buzeşti
spera în aderarea ulterioară la planul propus,a întregului bloc
al opoziţiei aşa cum s'a şi întâmplat şi care reprezentând imen-
sa majoritate a opiniei publice din ţară,ar acţiona la nevoie
chiar dacă nu ar putea conta decât pe slabele ei forţe,în ipote-
za neprimirii vre'unui ajutor american.Spera deasemenea că opozi-
ţia va câştiga alegerile sau în orice caz vor lua un procent
de voturi suficient spre a avea o largă reprezentare în guvern,
ceace ar fi înlesnit schimbarea lui totală.Dar pe când momentul
oportun ce-l avea în vedere Buzeşti pentru preluarea guvernării
de către opoziţie,potrivit rezultatului real al primelor alege-
ri sau instaurarea unui regim provizoriu neutru,menit a ţine noui
alegeri,trebuia să urmeze retragere totale a forţelor sovietice
din Austria,Ungaria şi România,aşa că mişcarea avea să fie folo-
sită ca instrument de presiune asupra guvernului,iar la nevoie
şi de luptă împotriva armatei şi forţei publice,numai dacă aces-
ta ar refuza să demisioneze,ofiterii americani nu luau în seamă
utilizarea mişcării decât în ipoteza unui al treilea războiu
mondial la sfârşitul căruia situaţia statelor de sub ocupaţie
sovietică ar depinde într'o largă măsură de contribuţia lor la
victoria comună a puterilor occidentale,recomandând în consecin-
ţă organizarea pe baze pur militare a întregii mişcări care la
ora H.urma să fie condusă de un general,deoarece acţiunea trebu-
ia să fie concordată cu planurile comandamentului unit inter-al-
aliat,dictate de strategia generală.Toate comitetele proectate
atunci figurează în Memorandum,cu excepţia unui subcomitet de
informaţii la care s'a renunţat înglobându-i activitatea în
competinţa a cel puţin unuia din membrii comitetului militar,
care trebuia neapărat să fie şi membru al comitetului politic
secret din ţară.Deasemenea unul dintre membrii acestui comitet
secret urma să facă parte şi din comitetul politic alcătuit din
reprezentanţii celor trei partide de opoziţie din care Partidul
Naţional Ţărănesc avea iniţiativa şi conducerea,aşa că acest rol

./.

de legătură avea să fie rezervat unui naţional ţărănist,sau unei persoane posedând încrederea partidului.Nu s'a pomenit nici un nume în legătură cu încadrarea probabilă a acestor comitete,nici nu s'a dat vre'o indicaţie cu privire la persoanele susceptivele a fi alese la conducerea mişcării,Buzeşti evitând discuţia asupra unei probleme pe care o califica drept prematură,atâta vreme cât nu s'ar fi primit acceptarea întregului proect sau cel puţin un răspuns favorabil la o parte din propunerile conţinute în Memorandum.In schimb a fost absolut necesară discuţia compunerii dorite a comitetului secret din străinătate în următoarea ordine de precădere: Buzeşti,Cretzianu,Vişoianu şi la nevoie Gafencu,din cauza obligaţiei pentru Buzeşti de a pleca cât mai urgent în străinătate şi pentrucă în caz de nereuşită,Cretzianu şi Gafencu reprezentau de mult în străinătate politica partidelor de opoziţie,erau cei mai indicaţi pentru continuarea sau reluarea eventuală a tratativelor asupra planului în cauză.Precizez că nu pot şti dacă acest comitet a fost creiat şi în caz afirmativ de cine se compune în afară de Buzeşti,care era singurul în drept a destăinui românilor din străinătate tratativele sale secrete cu americanii.Comitetul secret extern avea să constituie nucleul central al unei comisiuni mai mari care să poată fi ulterior recunoscut ca comitet naţional,în cazul nerecunoaşterii guvernului actual sau ruperii relaţiilor diplomatice,iar în caz de război ca guvern legală al României.Pentru complectarea acestei comisiuni cu personagii capabile,importante sau reprezentative ale vieţii politice româneşti care să poată constitui eventual un asemenea guvern se punea problema plecării din ţară a persoanelor necesare în acest scop şi pe care Buzeşti urma să le semneze în ordinea urgenţei plecării lor,ţinând seama atât de utilitatea lor în străinătate cât şi de greutăţile crescânde ale legăturilor cu occidentul,indicând atunci ca singurele persoane cari urmau să plece cât mai neîntârziat în primul lot pe Vişoianu şi Mihalache.Ştiu că Buzeşti şi Vişoianu au plecat cu ajutorul unor piloţi americani,cari i-au ascuns în coada avioanelor lor până la sosirea în zona americană.Singura persoană din ţară în afară de cele prezente la convorbirile din 18 sau 25-27 Septembrie 1946,despre care am înţeles că a fost ţinută la curent cu tratativele duse de Buzeşti cu cei doi ofiteri americani,era dl.Maniu.Mişcarea de rezistenţă avea să se grefeze pe cadrele Partidului Naţional Ţărănesc,la care ulterior urma să i se adauge organizaţiile celorlalte partide de opoziţie şi însfârşit să li se alăture la momentul oportun şi organizaţiile teroriste independente,care atunci trebuiau toate să fie comandate de conducerea mişcării.In ce priveşte alegerile,ele urmau să fie un prim prilej de verificare şi antrenare a cadrelor ce ar fi făcut parte din aşa numitele comitete de apărare a libertăţii alegerilor.Mandatul prevăzut în Memorandum ar fi fost semnat de Maniu pentru Grigore Niculescu Buzeşti,astfel cum el o promisese celor doi ofiteri americani, în cursul tratativelor,el îşi exprimase atunci convingerea că Maniu va obţine ca de obicei şi semnătura dlor C.I.Brătianu şi C.Titel Petrescu pe acest mandat,aşa cum s'a şi întâmplat. Acelaşi mandat ar fi fost în adevăr semnat de toţi trei şefii partidelor de opoziţie şi înmânat de Radu Buzeşti lt.Hamilton ca să-l ducă fratelui său în străinătate.Ştiu că Hamilton a fost încântat de primirea şi conţinutul mandatului,având astfel dovada scrisă a tuturor celor discutate la 18 şi 25-27 Septembrie 1946,mandatul având rolul de a constitui semnarea Memorandumului şi ratificarea tratativelor duse de Buzeşti. Mişcarea de rezistenţă urma să se alimenteze din cele 60.000 medalii româneşti ce trebuiau importate pentru acoperirea chel-

tuielilor ai de organizare, dotare și subzistență pe o perioadă nedeterminată. In străinătate reprezentanții opoziției și aderenții ei activi, aveau la dispoziție fonduri din Elveția care a făcut de altfel obiectul unui proces. Enumărarea amănunțită într'un capitol introductiv special din Memorandum a cauzelor pentru care nu există în țară organizații asemănătoare cu cele din țările vecine și în deosebi Jugoslavia se datorește faptului că Hamilton a insistat asupra pericolului ce l-ar putea reprezenta pentru România, după un eventual războiu, lipsa unei acțiuni eficace față de rezultatele ce s'ar obține desigur în cursul războiului de către mișcările străine bine organizate și pe care s'ar întemeia cu oarecare sorț de reușită aspirațiile teritoriale ale statelor înconjurătoare. Mișcarea din România trebuia să-și creieze un serviciu de curier tereștri cu cele dinprejur iar pentru coordonarea planurilor de acțiune urma să se țină în occident conferințe periodice ale șefilor tuturor mișcărilor de rezistență. In ce privește participarea mea la tratative, recunosc că nu am insistat prea mult să mă retrag din prima întrunire, fiind aranjată de mine la locuința mea și având mai mult caracterul unei luări de contact, decât acel al unei conspirații cu consecințe grave. Prezența mea și la a doua întrevedere după ce mă declarasem hotărât să nu mai asist la nici o consfătuire, se datorește doar stăruințelor lui Grigore Buzești, care se plângea că nu pricepe limbajul americanilor și care la anunțul absenței lui Pogoneanu, mă implora să viu ca să aibă cel puțin un martor. Americanii ceruseră dintr'un început ca toți acei care cunoșteau scopul reuniunilor adică Ioana Bujoiu, Pogoneanu și cu mine să plece imediat în străinătate, chiar cu prioritate, față de persoanele mai importante care urmau să părăsească țara în primul lot după Buzești. Am invocat spre a nu pleca printre altele multe și următoarele motive: chiar dacă prezența mea la cele două întâlniri ar eși la iveală, ceace părea imposibil, dacă ceilalți participanți plecau nu puteam fi bănuit, trăind retras la țară, fără nici un contact cu opoziția cu care se știa că nu sunt solidar; toate interesele mele mă leagă de țară iar în străinătate neavând mijloace de subzistență dacă nu găseam o slujbă deveneam dependent în grupul lui Maniu, sau o unealtă străină; eram de altfel ca și Pogoneanu contra trimiterii acestui memoriu, absolut străin de concepția și fără nici un fel de rol eventual în aplicarea planului despre care și el și eu spuneam că s'ar putea să ducă la războiu civil, cu toate nenorocirile ce l-ar implica pentru țară; în sfârșit eram convins că puteam pleca dacă doream oricând atunci pe cale oficială. Pogoneanu a refuzat atunci la rândul lui și el să plece aducând o serie de argumente considerate de americani ca neserioase și punând apoi condiții ce nu s'au putut îndeplini. Cam la o lună după plecarea mea la Bulci am fost chemat prin secretarul meu urgent în Capitală, unde Hamilton m'a anunțat că trebuie să părăsesc țara imediat, deoarece se făcuseră anumite indiscrețiuni în legătură cu plecarea lui Vișoianu, datorită cărora ofiterii americani au și fost rechemați. Eu susținea că reprezint pentru ei un pericol permanent, fiind în curent cu scopul final al tratativelor, așa că secretul planului nu va fi în siguranță atâta vreme cât nu mă voiu afla în Statele Unite. Față de violența discuțiunei noastre în urma refuzului meu repetat și categoric de a părăsi Țara, am trebuit să-i promit că mă voiu otrăvi în caz de arestare, așa cum ceruse, dat fiindcă nu s'a mulțumit cu asigurarea că din moment ce vor pleca toți ceilalți martori la tratative, voiu putea chiar arestat fiind a ascunde adevărul. Era o amenințare pe care o consideram destul de gravă. In ce privește complotul în cauză, țin să precizez că nu cunoșteam până la arestarea mea decât cele aflate între 18 și 30 Septembrie 1946, astfel cum sunt scrise și semnate de mine între 12 Septembrie și 17 Octombrie 1947 în cele 7 declarații ale mele aflate la dosar".

./.

Acuzatul Nicolae Penescu a declarat:" In toamna anului 1937, biroul partidului a propus dlui Maniu ca în baza deplinelor sale puteri să mă numească casier adjunct, la sfârşitul anului 1944 am fost numit secretar general de preşidentul partidului tot în baza deplinelor puteri. Am funcţionat în această calitate până la Iulie 1947. In 1932 am fost secretar general al Ministerului de Interne, am fost ales de trei ori deputat. In Noembrie 1944 am fost numit ministru de Interne în al doilea guvern Sănătescu. La începutul lui Decembrie guvernul a dimisionat. Partidul Tărănesc din vechiul Regat s'a născut după primul războiu mondial ca o reacţiune a ţărănimii şi a claselor muncitoare contra plutrocaţiei şi clasei dominante. Am venit dela Universitatea din Paris cu o pregătire stintifică şi ideologică socialistă. Am intrat în Partidul Tărănesc la a cărui doctrină am contribuit tot tineretul de atunci, care adus mişcării avânt şi generozitate. Ideia noastră fundamentală era ca ţărănimea şi clasele muncitoare trebuiesc să tindă la promovarea intereselor lor, împotriva burgheziei dominante. Ne-am găsit atunci pe acelaş drum cu Partidul Naţional din Ardeal. De aceea am fuzionat în 1926. De atunci însă partidul a suferit asaltul a o mulţime de resturi fără loc în spaţiul politick din lumea veche. De aceea ne-am găsit cu structura partidului diformată în guvernele dintre anii 1928-1933. Din această cauză nu am putut realiza decât puţin lucru. Până la 23 August 1944 aceste resturi s'au deslipit singure de partid. Am fost fericit că din 1943 am început colaborarea cu partidele muncitoresti şi am pus bazele acţiunei comune de guvernare care a început în Noembrie 1944. Am făcut parte din comisiunea desemnată de acele patru partide pentru pregătirea actului dela 23 August 1944. Din nenorocire raporturile noastre cu partidele muncitoresti şi în special cu Partidul Comunist s'au înrăutăţit. Primul guvern de colaborare s'a format sub semnul puţin promiţător al acestei atmosfere. Consider ca prima greşeală a noastră neparticiparea la Frontul Naţional Democrat. Dl. Maniu care avea depline puteri a imprimat imediat după 23 August partidului o politică anti-comunistă, cu tendinţe de înfrânarea elanului partidelor muncitoresti. Această tendinţă s'a accentuat după eşecul tentativei dlui Maniu de a stabili contactul cu dl. Văşinscki din cauza memoriului pe care dl. Maniu l-a trimis atunci dlui Văşinscki. La această epocă dl. Maniu avea un imens prestigiu în partid şi în ţară. Făcuse o poziţie regimurilor de dictatură personală ale lui Carol II şi Antonescu. Partidul a mers pe linia politicăx trasată de Maniu, în virtutea inerţiei până la dizolvare. La Ministerul de Interne nu am avut mână liberă pentru numirea prefectilor de acord cu reprezentanţii partidelor Comunist şi Liberal. Am făcut greşeala de a amânţa efectuarea alegerilor comunale la un moment nepotrivit, ceace a supărat pe comunişti. Din cauza unei manifestaţiuni organizată contra mea am dimisionat cu plăcere dela Ministerul de Interne, unde nu puteam face politica pe care o vedeam bună. N'am mai primit să rămân în guvern. In timpul guvernului Rădescu nu s'a realizat o colaborare mai armonioasă din cauza sprijinului dat generalului Rădescu până în ajunul incidentelor din Piaţa Palatului Regal. Delegaţia permanentă a Partidului Naţional Tărănesc refăcută prin cooptări, a admis un proect de reformă agrară elaborat de dl. Mihalache. Hudiţă care era ministru de Agricultură a informat delegaţia permanentă că Rădescu doreşte să aleagă liber momentul depunerii unui proect de reformă agrară. Maniu a fost de acord şi comunicarea proectului a fost amânată fără termen să nu se facă greutăţi generalului Rădescu. Am ajuns la 6 Martie 1945. N'am mai participat la guvernare. Dl. Maniu a prezentat guvernul Dr. Groza ca un produs al unei lovituri de stat şi contrar acorduri-

./.

lor internaționale existente nefiind reprezentați in el toate forțele democratice ale țării. S'au soluționat unele reacțiuni contra politicei dlui Maniu printre care aceia a doctorului Lupu, dar dl. Maniu și-a impus voința, ca de obiceiu, cu surâsul pe buze și cu mănuși. Am stat pe această poziție până la 8 Ianuarie 1946 când s'a pus in executare acordul dela Moscova. In aceiaș zi dl. Maniu sărbătorea ziua sa de naștere. Am intâlnit in casa lui unde era lume multă pe Emil Hațieganu. Dl. Maniu i-a dat să citească o declarație in Consiliul de Miniștri, in sensul că rolul ministrului național țărănesc era numai de a supraveghea executarea acordului dela Moscova. Am rămas surprinși pentrucă ne imaginasem că un inceput de colaborare trebuia realizat. Acest act nu l-a făcut in forurile delegației permanente ci a pus partidul in fața unui fapt implinit. Dl. Hațieganu a citit declarația in Consiliul de Miniștri. Aceasta a fost linia dată de Maniu. Câteva zile după 6 Martie 1945, guvernele englez și american au trimis guvernului român câte o notă prin care făcea cunoscut că nu-l recunosc ca un guvern reprezentativ. Din această cauză s'a produs incidentul constituțional din Mai 1946. Acest incident fusese lichidat la 8 Ianuarie 1946. Momentul era prielnic pentru o politică de destindere. Alegerile care se apropai au mărit insă prăpastia dintre partidul nostru și partidele muncitorești. A doua zi după alegeri am mers la dl. Maniu și mi-a arătat un comunicat deja trimis spre publicare la ziarul Dreptatea, in care alegerile erau declarate nule și camera nevalabilă, ca nefiind eșită din alegeri falsificate. I-am reproșat că nici cel puțin biroul nu a fost consultat. Mi-a răspuns că nu era timp și a întrebat numai pe dnii Brătianu și Titel Petrescu. S'a convocat delegația permanentă și la această ședință s'au produs proteste contra politicei faptului implinit practicată de dl. Maniu. La 30 Noembrie 1946 comitetul central a primit propunerea lui Maniu de a interzice participarea deputaților naționali-țărăniști la lucrările Parlamentului. Am accentuat deci poziția de intrasigență față de guvern. Această politică era acum a intregului partid. In Martie 1947 au inceput arestările printre fruntașii naționali-țărăniști din Capitală și din provincie. Ele au coincis cu eșecul conferinței dela Moscova și cu evenimentele din sud-estul European. Aceasta m'a făcut pe mine să văd eșecul apropiat al politicei noastre. Am mers la dl. Mihalache in vacanța Paștelui și i-am expus credința mea de a se schimba tactica partidului. I-am propus să-l vizităm impreună pe dl. Maniu la Sibiu și să-l convingem in acest sens. Dl. Mihalache a fost de acord. La sfârșitul lui Aprilie a fost convocată delegația permanentă, la care s'a ivit aceleași preocupări. Am fost insărcinat să merg singur la Sibiu ca să-i expun dlui Maniu punctul nostru de vedere. Am executat mandatul dar m'am izbit de hotărârea netă și categorică a dlui Maniu de a nu ingădui intrarea in Parlament a deputaților naționali-țărăniști. La intoarcerea mea la București, am prezentat lui Mihai Popovici demisia mea dela secretariatul general. Am fost rugat să mai rămân de către dl. Mihalache și Mihai Popovici. La inceputul lunei Iulie au avut loc câteva ședințe ale delegației permanente când dl. Maniu a desvoltat pentru întâia dată, politica sa, denumind-o de rezistență națională, spunând că existența statului român este amenințată, comunismul va desființa proprietatea țărănească. Trebuie să rezistăm să le salvăm pe amândouă și că nu este azi momentul realizării programului nostru. Nu s'a luat nici o hotărâre. Intr'o ședință de birou care a avut loc ulterior, am cerut ca tactica partidului să fie din nou pusă in discuție și am arătat că eu nu sunt convins de rezistența națională fiindcă membrii noștri erau in inchisori. In continuarea acestei discuțiuni, am cerut cu prilejul unei alte ședințe de birou, intrarea deputaților noștri in Parlament. Aceasta se intâmpla inainte de primirea somației trimisă de președintele Camerii, deputaților noștri de a veni la ședințe. Dl. Maniu m'a întrerupt și a spus că această politică ar fi un dezastru. Am continuat totuși să susțin punctul

./.

meu de vedere. M'a sprijinit numai dl. Mihalache, toţi ceilalţi
m'au combătut cu hotărâre. La 4 Iulie 1947 s'a trimis somaţia
că deputaţii noştri nu participă la şedinţele Parlamentului
şi ca urmare biroul a hotărât atunci să convoace comitetul
central pentru 18Iulie 1947. Partidul Naţional Ţărănesc a re-
prezentat mai ales după alegeri ideia naţională şi principiul
proprietăţii private ţărăneşti ca temelia existenţei statului
român. De aceea multe elemente de dreapta s'au îndreptat spre
noi, găsindu-ne asaltaţi de elemente din societatea pe care
altădată am combătut-o. M'am silit să împiedic ajungerea acus-
tor elemente la locurile de conducere în partid. Aceste elemen-
te plăceau însă dlui Maniu, pentru dinamismul lor. Când am fost
ministru de Interne n'am reuşit să fac democratizarea apartu-
lui de stat, timpul fiind prea scurt şi fiind împiedicat de Ma-
niu, care s'a opus ca elemente din partidele muncitoreşti să pă-
trundă în aparatul de stat. După ce dnii Gerota şi Viţa Augustin
nu s'au mai ocupat de tineret au ajuns la conducerea lui elemen-
te foste legionare. Din această cauză exista în tineret tendinţa
organizării lui pe bază de cerc (cuib, celulă). Se creiase şi o
şcoală de cadre sub conducerea inginerului Veteleanu fost legio-
nar. Am participat la o şedinţă a delegaţiei permanente a tinere-
tului înainte de Paşti şi le-am arătat că nu pot admite cercuri-
le şi şcoala de cadre în spiritul în care funcţionau. Dl. Barbuş
prezidentul tineretului universitar pe ţară, mi-a răspuns în scris
că dl. Veţeleanu şi ceilalţi conducători ai şcoalei de cadre, foşti
legionari, au încrederea tineretului. Am adus chestiunile în biroul
partidului, cerând ca această stare de lucruri să înceteze. Dl. Mi-
halache m'a susţinut. Dl. Maniu a lăsat chestiunea nerezolvată, cum
făcea ori de câte ori nu era de acord cu noi. Nu trebuia să fac
însă politica partidului, fiindcă eram secretarul general al parti-
dului. Elementele foste legionare care veniseră în partid şi care
nu aveau vini penale din trecut erau foarte tinere şi deci reedu-
cabile. Am creiat un cerc de studii special, condus de profesorul
Veniamin pentru această reeducare. Eram în această privinţă de
acord cu dna. Ana Pauker, care vorbise în acelaş sens la o adunare
a Partidului Comunist. Organizaţia tineretului avea două părţi:
una privea organizaţiile judeţene fiecare organizaţie judeţeană
avea o secţie a tineretului condusă de un secretar în directă
legătură cu prezidentul organizaţiei. Tineretul universitar era
organizat pe centre universitare. In fiecare centru universitar
existau comitete pe facultăţi. Tot tineretul universitar era con-
dus de o delegaţie permanentă cu un secretar. Acesta primea indi-
caţiuni şi era sub directă conducere a şefului partidului. Acest
tineret a fost condus până la alegeri de un comitet având în frun-
te pe dl. Viţa. După alegeri dl. Barbuş a fost ales secretarul tine-
retului. N'am putut schimba nimic la tineret; şcoala de cadre a
rămas să funcţioneze mai departe, iar tineretul s'a desprins com-
plect de secretarul general, cu a cărui politică nu era de acord.
Conducătorii lui mi-au spus: "dacă d-ta mergi spre stânga, noi mer-
gem spre dreapta". Organizaţia muncitorească a fost creiată după
23 August 1944 şi condusă de Ilie Lazăr, ajutat de Romulus Georo-
ceanu. Din vara anului 1946 la conducerea acestei organizaţii a
trecut profesorul Veniamin. Eu nu m'am ocupat de această organiza-
ţie decât la începutul acestui an când a trebuit să intervin pen-
trucă la adunările ei ce aveau loc la club se foloseau elemente
nesigure, pentru a se ataca cu violenţă guvernul. Organizaţia munci-
torească căuta să aibă comitete mai în toate întreprinderile, dar
care erau oarecum clandestine, fiindcă nu îndrăzneau să lucreze pe
faţă la captarea de noui membrii. Am interzis deci aceste adunări
printr'un comunicat publicat în Dreptatea. Am cerut înlăturarea
lui Boşca Mălin colaboratorul lui Serdici la biroul presei, fiind-
că făcea dosare atât conducătorilor partidului cât şi oamenilor
politicei din alte partide. Am fost informat că Boşca Mălin şi Bel-
deanu erau amesticaţi în mişcări subversive. Am cerut din nou dlui

./.

Maniu şi lui Serdici îndepărtarea lor dar fără succes. In acel timp a apărut acolo şi un oarecare Sârbu, care tipărea manifeste cu titlul "Sarmisegetuza" şi altele. In timpul cercetărilor "Sumanelor Negre", a dispărut amândoi, Biroul presei a fost reorganizat sub conducerea Dlui N. Carandino. Bogca Mălin era un element în care nu aveam încredere dar a fost impus de Dl. Maniu lui Serdici.

Scopul pentru care Dl. Maniu atrăgea acest tineret nu-l înțelegeam atunci, astăzi privind retrospectiv pot să dau altă interpretare decât aceea pe care o dădeam atunci. In acele momente au consideram că Dl. Maniu favoriza aluviunea aceasta de tineret fost legionar, fiindcă se găsea în ele elemente dinamice pentru lupta de opoziție pe care o duceam şi Dl. Maniu i-au plăcut întotdeauna elementele dinamice. Dar din momentul în care eu am văzut detaşându-se de secretarul general acest tineret cât şi organizarea muncitorească, ca şi alte sectoare ale partidului, m'am îngrijorat şi de aceea am ridicat problemele din forul de conducere al partidului evident că Dl. Maniu apare acum că el vedea în aceste elemente pe cei capabili la un moment potrivit să facă şi o politică, alta decât aceea a legalității. Şcoala de cadre cu toată opunerea mea a rămas, fiindcă Dl. Maniu nu a reacționat.-

In privința lui Grigore Gafencu ştiu că Dl. Maniu era prevenit împotriva lui pentru atitudinea avută față de Regele Carol II. In primăvara anului 1946, Dl. Maniu a primit o scrisoare dela Gafencu prin care acesta îi raporta conversațiile sale cu cele mai mari personalități politice din Anglia şi Franța.- In special interesa convorbirea cu Dl. Wiston Churchill, asupra interesului pe care Anglia îl are de a-şi menține o poziție de prioritate în sud-est şi în special în România. Gafencu i-a expus punctul său de vedere asupra situației din Europa centrală şi a interesului pe care Anglia îl are de a se ocupa de țările din această regiune. Câtva timp după aceea Dl. Maniu mi-a cerut lucrările comisiei mixte liberalo-național țărăniste, privitoare la fruntariile noastre şi anume: problema Ardealului de Nord, a Dobrogeu, a Minorităților, a Dunărei, a Națiunei celei mai favorizate. Aceste lucrări nu erau îndreptate contra guvernului, unele din ele au fost folosite şi de guvern. Ele au fost trimise de Maniu lui Gafencu, dar nu ştiu prin cine. In vara anului 1946, mergând la Sinaia la vila Dr. Jovin l-am întâlnit pe Dl. Maniu, El dicta Dlui Coposu instrucțiuni. Am înțeles că erau dictate unui prieten din străinătate. Nu le-am citit. Niciodată Dl. Maniu nu mi-a arătat instrucțiunile ce trimetea în străinătate. Dl. Maniu a spus cu acea ocazie că s'a convins că se poate conta pe serviciile lui Gafencu şi deci şi-a schimbat atitudinea față de el. Eu ca secretar general al Partidului Național Țărănesc nu ştiam nimic de acțiunea şi de legăturile Dlui Maniu în străinătate. Cele trei patru scrisori pe care le-am citit în biroul partidului, aveau un caracter informativ şi nu rezulta din ele o activitate a oamenilor de acolo, cu obiective bine determinate. Când am citit memoriile adresate de Gafencu conferinței de pace, am fost surprins de documentarea bună pe care autorii lor au avut-o la dispoziția şi întrebând pe Dl. Maniu cum a reuşit Gafencu să fie aşa de bine informat, mi-a răspuns că informațiile le-a avut din cercurile conferinței dela Paris. Am făcut complot fără să ştiu. Nu mi-a vorbit Dl. Maniu nimic despre o atare acțiune. Nu am avut nici o legătură cu grupul din străinătate. Nu am cunoscut nimic din acțiunea lui Buzeşti, aşa cum ea reiese din unele documente ce mi-au fost citite în cursul anchetei. De aceea nici nu am fost interogat. Niciodată Dl. Maniu nu mi-a vorbit despre intențiunea sa de a forma un guvern din românii aflați acolo, nici despre conversațiile lui Buzeşti cu agenții americani, nici despre intențiunea sa de a răsturna guvernul cu mijloace violente şi nici despre planuri militare. Din toate dovezile dela dosar nu rezultă nimic contra mea, nimic din care ar reeşi nu numai acordul meu la aceste acțiuni sau intențiuni, dar nici cel puțin cunoaşterea lor cât de vagă. Eu am fost străin de toate acestea. Nu înțeleg să mă desolidarizez de ceeace a fost politica oficială statutară a parti

, aşa cum ea a fost stabilită de forurile partidului, dar nu pleg să am nici o răspundere şi nici un merit, în legatură cu politica personală a Dlui Maniu, care ne-a adus unde suntem noi astăzi şi unde este partidul. Secretarul general al Partidului Naţional Tărănesc, era bun să adune asupra lui ca un paratrăsnet toate fulgerile adversarilor, să reprezinte partidul în afară, dar fără să ştie ce se petrece în jurul lui. Oricare ar fi hotărârea Tribunalului eu sunt mulţumit dacă prietenii mei politici, opinia publică şi clasa muncitoare vor fi convinse că eu nu am complotat, nici cel puţin cu intenţiunea pentru a răsturna acest guvern. De numele lui Grigore Niculescu Buzeşti am auzit puţin înainte de 23 August 1944, dela Mihail Popovici, că ar fi fost la o consfătuire la Stirbey. L-am cunoscut când era ministru de Externe. După eşirea lui din guvern a devenit sfătuitorul cel mai intim al Dlui Maniu. La 3 Iulie 1946, l-am văzut în sala în care ţineam comitetul central. Atunci am aflat că era membru al Partidului Naţional Tărănesc. Dl. Maniu mi-a vorbit de necesitatea ca el să fie cooptat în delegaţia permanentă. Dl. Maniu avea mare încredere în calităţile excepţionale ale lui Buzeşti. Biroul a desaprobat atitudinea Dlui Maniu de a fi refuzat să semneze o scrisoare de mulţumire faţă de ajutorul american aşa cum propusese Dl. Dinu Brătianu. In lipsa Dlui Maniu eu am fost însărcinat de birou să inspir un articol pentru Dreptatea de mulţumire guvernului american. Dl. Maniu reproşa americanilor că nu au condiţionat ajutorul de anumite îmbunătăţiri a situaţiei politice din ţară. Cu prilejul cercetărilor dela 8 Noembrie 1945, am declarat că iniţiativa nu aparţine organizaţiei Capitalei a partidului nostru ci ea a manifestat numai la o manifestaţie proectată de populaţie. Astăzi evenimentele de atunci îmi apar ca un element al politicei dusă de partid contra regimului. Dl. Serdici era interpretul Dlui Maniu, cu prilejul conversaţiilor sale cu anglo-americanii. Aceştia aveau multă simpatie pentru Serdici şi încredere în el. Singurele documente cari mi-au fost arătate în cursul anchetei a fost Memorandumul şi Minuta converdaţiilor lui Buzeşti cu agenţii americani şi declaraţiile lui Styrcea. Măsurile ce au fost luate în timpul alegerilor nu aveau nimic excepţional în ele. S'a făcut un comitet mixt electoral liberalo-naţional ţărănesc - socialist independent. S'a lăsat organizaţiilor latitudinea să-şi apere fiecare urnele prin mijloacele cele mai potrivite. Aceste măsuri apar însă în Memorandum şi sunt interpretate a fi ca executarea lui. Nu cunosc nici azi planurile militare. Dl. Mihalache se ocupa de cercurile profesionale în care intra şi cele militare. Odată am auzit pe Dl. Mihalache spunându-i Dlui Maniu că are să-i spună ce a discutat cu generaţii, deci se fereau de mine şi nu am mai întrebat. Eu nu am luat nici o măsură şi nu am participat la nici o acţiune sau iniţiativă ceeace ar putea fi considerată azi ca o executare a planului militar sau a Memorandumului. Am aflat abia acum că conducerea secţiei militare elabora proecte de legi sau planuri, pe care le trimetea Dlui Serdici şi le înmâna Dlui Maniu, fără să treacă pe la secretarul general, Am aflat de organizaţia pe ţară a secţiei militare, atunci când generalul Negrei mi-a dat o scrisoare şi un memoriu în legătură cu conducerea pe ţară a acestei secţiuni, adică la începutul lui Iuliu 1947. Am cerut Dlui Negrei să mă informeze şi pe mine despre organizaţia pe ţară a secţiunei, fiindcă aceasta ar intra şi în atribuţiile mele, dacă pe cea din Capitală o avea Dl. Mihalache. Nu cunosc decât câţiva din membrii secţiei militare. Colonel Stoika mi-a cerut să-i dau odată un loc de deputat şi fiindcă avea numai 30 de membrii nu i-am dat. Pe Dt.Colonel Stătescu l-am văzut prima dată aici, ca şi pe mulţi din complotişti. Dacă s'au petrecut însă cele ce scrie la dosar, desigur că angajează Partidul Naţional Tărănesc şi eu nu pot să le aprob. Le consider opera unor alienaţi. La mijlocul lui Martie Dl. Maniu avea o audienţă cu ministrul Americei. I-am dus memoriul către organizaţia Naţiunilor Unite, elaborat de

./.

către cele trei partide la care erau ataşate în copii diferite declaraţiuni şi piese care se făceau dovada falsificării alegerilor. Fiindcă dl. Serdici nu era de găsit, dl. Maniu m'a rugat să-l însoţesc la legaţia Americană. Cu acest prilej dl. Maniu a declarat că va începe o acţiune de răsturnarea guvernului, situaţia nemai putând fi tolerată şi a cerut părerea dlui Berry. Acesta a răspuns că va cere relaţii departamentului său de stat. In aprilie dl. Maniu ne-a citit mie şi dlui Mihalache un mesagiu al dlui Acheson, adresat Misiunei Americane, in care aceasta era rugată să sfătuiască pe dl. Maniu să se abţină dela agitaţii pentru răsturnarea guvernului, momentul nefiind oportun. Nu-mi aduc aminte dacă dl. Maniu a întrebuinţat cuvintele "prin violenţă", dar acesta era sensul. Dacă probele conchid spre o participare a dlui Maniu la această acţiune, atunci nota Acheson poate fi în legătură cu acţiunea dlui Maniu. Plecarea mea n'avea nici unul din scopurile pe care mi le atribuie actul de acuzare. N'am avut intenţia să particip la un complot contra guvernului, cu atât mai puţin n'am avut intenţia să provoc o ştirbire a independenţei ţării sau să instig la folosirea de mijloace violente în acest scop. N'am cunoscut nici intenţia dlui Maniu de a întreprinde asemenea acţiuni. N'am cunoscut nici acţiunea dlui Maniu în străinătate, pentrucă în conştiinţa mea să se facă vre'o legătură între plecarea mea şi continuarea sau animarea acestei acţiuni. Dovezile sunt complecte în acest sens. Eram însă ameninţat să fiu arestat, mi-a spus-o dl. Maniu, Mihai Popovici şi eu însumi eram informat. Am fost totdeauna victima ce trebuia jertfită ca în tragediile antice pentru ca zeii să fie îmblânziţi. De aceea mi-s'au luat ferma în 1945, deşi o cereau sătenii şi organele legale. In 1946 un atentat contra mea m'a lăsat invalid. In 1947 sunt arestat şi trimis în judecată pentru complot. Am căutat loc să mă ascund. Am vorbit în acest sens cu persoane ce vor depune mărturii. Una din ele mi-a sugerat ideia plecării cu un avion TARS, care ar schimba ruta în loc de Arad a zbura spre frontiera turcă. Am consultat şi un aviator. Aceasta se petrecea între 8 - 12 Iulie 1947. La 13 Iulie 1947 mă chiamă dl. Maniu şi mă invită să plec luni 14 Iulie 1947, cu un avion în străinătate pentru a-mi salva integritatea mea corporală. Am refuzat. Mi-a spus să-i dau răspunsul pela ora 8 seara. Am mers din nou la dl. Maniu la Sanatoriul Dr. Jovin. I-am dat acelaş răspuns, cu toate că insista şi dl. Mihalache. Pela orele 12 noaptea a trimis la mine pe dnii Vlad Hatieganu şi Romulus Boilă, să mă roage să plec, findcă în ţară nu mai este loc decât pentru martiraj. Am refuzat. La ora 12,30 noaptea au venit dnii Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr. Atunci am făcut greşeala care mă va costa poate viaţa şi am plecat, făcându-mi bagajele, ca să ajung peste câteva ceasuri la închisoare. Niciodată şi nici la 13 Iulie 1947 dl. Maniu nu mi-a vorbit de vre'o misiune în străinătate, individuală sau alături de alţii. Eu mergeam în Franţa, la Paris am un prieten avocat cu un birou foarte ocupat la care intenţionam să lucrez ca să-mi câştig existenţa. Dacă acum se leagă această plecare de tot ce s'a descoperit şi care nu-mi era cunoscut, se poate spune că noi eram trimişi, fără să ştim, în executarea unui plan. Dar nu pot fi complotist, criminal, adică fără să am intenţiunea sau cel puţin coştiinţa crimei. Mi-am dat seama dela Paşte că partidul merge pe un drum înfundat, cum zice Nestor Badea, am încercat să-l abat. N'am reuşit la timp, pentru a nu fi az o victimă a unei politici ale cărei roade se văd. Toţi membrii forurilor de conducere ale partidului, suntem solidar răspunzători de această politică. Politica oficială a partidului este deci a noastră, dar nu este a noastră politica personală a dlui Maniu. Nu mi-a vorbit dl. Maniu de o acţiune în străinătate, dar interpretarea logică a plecării acestui grup, era desigur de a forma în străinătate un guvern. Eu consider însă că este o prostie să se formeze un guvern într'o ţară cu care avem legături diplomatice şi a recunoscut guvernul legal. Nu ştiu însă ce gândea dl. Maniu, eu ştiu numai cele ce mă privesc pe mine. Astăzi din cele ce se văd la dosar organizarea partidului apare ca un nucleu pentru acţiunea aceasta de răsturna-

./.

rea guvernului, dar atunci eu nu bănuiam nimic. Dacă s'a trimis pe vice președintele partidului și pe secretarul general în străinătate, nu a fost o politică sănătoasă. Cred că și muncitorii se simțeau mai bine cu noi decât cu alții și noi ne simțeam bine lângă muncitori decât lângă burghezo-liberali. Nota Acheson era un răspuns cred la întrebarea dlui Maniu de a se vedea ce măsuri ia guvernul american, în cazul când Partidul Național Țărănesc ar trece la o acțiune de răsturnarea guvernului prin mijloace violente. Dela alegeri secțiile tineretului deveneau mai abundente și la secția militară deasemenea se mărise numărul față de trecut, dar secretarul general nu avea atribuție în intrarea acestor elemente. Pornind dela 23 August 1944 dl. Maniu era de părere că independența României este amenințată și că prezența unor trupe străine pe teritoriul țării duce la un dezastru. Dr. Lupu a plecat din Partidul Național Țărănesc din cauza deosebirei de vederi din partid, cum au plecat și alții ca Stere, Iunian și alții. Am fost președintele Uniunii Avocaților din România mult timp, după ce am ieșit din guvernul Rădătescu până în primăvara 1946. Carandino spunea că pleacă fiindcă este amenințat pentru activitatea lui la (aceasta) la ziarul Dreptatea. Ilie Lazăr a fost cooptat în delegația permanentă în Septembrie 1946 dar nu a participat la nici o ședință. N'am văzut pe Ilie Lazăr inițiind ceva în legătură cu 8 Noembrie 1945. Nu mi s'a spus că mi se dă o însărcinare în străinătate. Știam că acei din străinătate nu se înțelegeau și de aceea am crezut că plecarea lui Mihalache este condiționată de a fi ponderator și a coordona activitatea celor din străinătate. Memoriile erau elaborate de secretariatului celor trei partide, aprobate de forurile statutare, semnate de cei trei președinți și date celor trei misiuni aliate și uneori legației Franceze. Niciodată secretariatul meu eu nu am dat misiunilor alte documentări și n'am avut alt contact cu ele decât pentru prezentarea acelor memorii, care erau duse de dl. Maniu, dar erau opera celor trei partide. Dl. Serdici nu prezenta memorii. Nu știu ce material dădea el misiunilor. Secretariatul nu trimetea documentări prin biroul presei, acesta lucra singur și cerea secretariatului informațiuni politice. Dl. Maniu nu m'a elogiat în mod special pentru lucrarea destinată dlui Etheridge, care nu a fost făcută de secretarul general. Eu am avut grija de a fi tradusă lucrarea în limba engleză și am dat-o dlui Maniu, care m'a luat cu dânsul la dl. Etheridge, să dau ceva explicații dacă va fi nevoie odată cu remiterea acestei lucrări. Precizez că memoriile făcute către aliați ca și lucrările destinate conferinței de pace făcute de liberali, au fost trimise înainte de 18 - 3o Septembrie 1946".

Acuzatul Iuliu Maniu a declarat: "Cunosc pe Nicolae Penescu din 1923 și am cea mai bună părere despre el. Este un om bine pregătit, om de caracter, cu putere de muncă excepțională. De aceea de când l-am cunoscut m'am atașat de el cu tot sufletul și cu toată încrederea. A fost promovat ca secretar general al Partidului Național Țărănesc de mine și de conducerea partidului. Această însărcinare i s'a dat când a devenit ministru Ghiță Pop și s'a retras dela secretariat neputând îndeplini amândouă funcțiunile. Secretarul general, ca la orice corporație, conduce biroul partidului, serviciile partidului și face referatele necesare, după cum se prezintă situația politică. Și-a îndeplinit serviciul în mod excelent meritând toată recunoștința pe care i-am și dat-o lăudându-l. Pe Grigore Niculescu Buzești îl cunosc mai de aproape, personal îl cunoșteam încă mai 'nainte de prin 1941-1942 și mai aproape am avut legături cu el, când am pregătit actul dela 23 August 1944. Nu-mi amintesc data când a devenit membru al Partidului Național Țărănesc, acum doi trei ani. În Partid dânsul avea rol de sfătuitor eminent. Era foarte bine priceput în chestiunile externe. Era un om de încredere al meu și când erau chestiuni mai importante de natură externă îl consultam. A candidat pe listele național-țărăniste în Noembrie 1946, în tim-

./.

pul când era in ţară.Dânsul a plecat in străinătate din cauză că avea soţia grav bolnavă in Elveţia şi trebuia s'o ingrijească şi după cum se ştie a şi decedat.Nu cunosc amănuntele despre plecarea lui şi nici cu ajutorul cui a plecat.Pe mine m'a incunoştiinţat de plecare fratele său Radu.Nu l-am intrebat cum a putut să plece fără paşaport,eu ştiam din spusele lui că a cerut permisie legală dela guvernul actual şi nu i s'a dat,astfel că a căutat să folosească altă ocazie.Nu a plecat trimis de mine sau de partidul nostru.Mi-a părut însă bine că a plecat,căci avea ocazia să facă şi ţării servicii în străinătate.Am fost vizitat in dese rânduri de Grigore Niculescu Buzeşti,nu pot preciza de câte ori dar în tot cazul venea la mine în fiecare lună.Nu pot preciza dacă a fost şi în perioada dela 15 Septembrie la 15 Octombrie 1946, dar dacă a fost in Bucuresti probabil a fost şi la mine.Pe Radu Niculescu Buzeşti l-am cunoscut şi am avut şi cu el raporturi,dar nu aşa bune cum le aveam cu Grigore.Radu s'a înscris în Partidul Naţional Tărănesc in organizaţia Caracal.A fost şi candidat pe listele Partidului Naţional Ţărănesc.El era inginer la Reşiţa şi de acolo a trecut cu serviciul la Bucuresti.Venea rar la mine, mi-a comunicat că fratele său Grigore a plecat pentru soţia sa bolnavă,alte comunicări importante nu mi-a făcut,decât in legătură cu campania electorală.Pe Camil Demetrescu îl cunosc mai de mult de doi trei ani,nu pot preciza data;pe Florin Roiu l-am văzut odată în viaţa mea.Nu-mi reamintesc cu ce ocazie l-am cunoscut,nu ştiu dacă la mine acasă sau în altă parte.Pe Victor Rădulescu Pogoneanu îl cunosc cam din 1941-1942 şi-l apreciez ca pe un foarte talentat om,cu cunoştinţe diplomatice excepţionale şi cu un talent de expunere impresionant.Mă vizita ocazional. Când îl vedeam discutam cu el probleme electorale şi de politică externă.Totdeauna când aveam o problemă de politică externă mai acută îi ceream părerea.Pe Vasile Serdici îl cunosc şi am avut şi locuinţa în casa lui.L-am cunoscut ca un om deştept şi harnic. Era membru in delegaţia permanentă şi avea rolul său; afară de aceasta i-am încredinţat eu misiunea de a se informa despre chestiuni în legătură cu străinătatea.Am locuit la Serdici,nu pot preciza data,dar in tot cazul înainte de alegeri şi chiar în decursul alegerilor.I-am dat lui Serdici în păstrare acte mai importante. Serdici a fost translatorul meu în diferite intrevederi cu reprezentanţii politici ai misiunilor diplomatice anglo-americane.Am mai încredinţat acte din arhiva secretă a mea şi lui Ghiţă Pop, anumite acte şi scrisori ale partidului.Recunosc că am luat iniţiativa trecerii frauduloase peste frontieră a lui Ion Mihalache, Nicolae Penescu,Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr.Nu m'am ocupat de condiţiile tehnice ale plecării.Această operaţie se imparte în organizare spirituală şi organizare tehnică.Ideia de a pleca dl. Mihalache şi câţiva prieteni în străinătate era mai veche şi intr' un moment dat mă hotărâsem să plec eu,dacă nu admitea Mihalache să plece el.Această discuţie între noi a durat mult timp şi ne gândeam cum vom putea găsi modalitatea de locomoţie.In timp ce purtam noi doi această discuţie,nimeni altul nu ştia de ea, a venit la mine dl.dr.Vlad Hatieganu,care mi-a spus că a auzit că eu vreau să trimet câţiva prieteni în străinătate şi că el ar vrea să-mi ofere o bună ocazie.I-am răspuns da,am hotărât să trimet câţiva oameni,dacă nu mă pot duce eu.Atunci dr.Vlad Hatieganu mi-a spus că are doi aviatori cari au la dispoziţie avioane şi că au trei patru locuri libere,ei plecând în misiune oficială la Istambul.Am spus că le mulţumesc şi am să desemnez trei patru persoane care să plece,adăugând că nu am bani şi nici benzină.Dl. Hatieganu mi-a spus că aviatorii nu cer aceasta ci tot ceace m'ar ruga ar fi ca eu să le fac posibilă intoarcerea cu avionul,adică să nu fie opriţi prin statele prin care trec.I-am spus că acest serviciu îl pot face,adică mă pot pune în contact cu guvernele statelor pe unde trec şi sper să am rezultat.Mi-a spus apoi că

./.

că este bine aşa şi o să fie mulţumiţi.Peste două zile a revenit dr.Vlad Hatieganu şi mi-a comunicat că chestiunea este aranjată,aviatorii sunt gata de plecare.Atunci am mers la Mihalache şi i-am spus rugându-l să plece el să se folosească de această ocazie şi el a consimţit.El s'a interesat dacă oamenii sunt de încredere şi eu i-am spus să nu aibă nici o grijă findcă sunt recomandaţi de dl.dr.Vlad Hatieganu.In adevăr răspunderea morală şi politică pentru această plecare a dlui Mihalache şi a celorlalţi prieteni este a mea,am declarat din primul moment dela instrucţie acest lucru.Scopul desemnat de mine era ca mergând în străinătate să informeze străinătatea despre situaţia din România aşa cum am făcut întotdeauna şi cum trebuie să facă orice şef de partid.Nu era vorba de formarea unui guvern în străinătate,nu am discutat cu ei aceasta,şi eu nu admitt formarea de guvern în străinătate,findcă asemenea guverne s'a văzut că nu au dus la rezultate bune.Nu am mulţumit reprezentantului Americei pentru plecarea lui Buzeşti în străinătate sau altor prieteni şi nici nu am solicitat la americani aceasta.Am mulţumit reprezentantilor Americei,dar nu pentrucă a pus la dispoziţie avioane,pentru plecarea prietenilor în străinătate,ci pentrucă Anglia şi America ne-a stat întotdeauna la dispoziţie încă dela actul unirii.Nu a fost vorba nici de Vişoianu.Cu reprezentantul Berry am avut convorbiri dar nu în legătură cu un guvern în străinătate, eu am fost totdeauna în contra acestei idei.Legăturile mele cu străinătatea sunt vechi,iar activitatea mea politică este de 50 de ani din care cel puţin 25 ani am fost preşedinte de partid.Nu am avut legături sau convorbiri cu membrii misiunilor militare anglo-americane,eu am discutat numai cu şefii misiunilor diplomatice.In aceste convorbiri de obiceiu îmi era tranzlator dl.Serdici, alte ori erau şi alţii. Reprezentantii misiunilor diplomatice adesea veneau la mine neanunţaţi şi prin urmare nu puteam să pregătesc interpret di'nainte,astfel că trebuia să mă îngrijesc de interpret şi de obiceiu la mine în casă se găsea (Serdici) apoi venea cu Porter care ştia româneste.In mai multe ocazii l-am rugat pe Serdici să transmită anumite lucruri şefilor misiunilor anglo-americane,dacă aşi spune că nu am dat aceste dispoziţii, n'aşi spune adevărul.Aceste informaţii se refereau la faptul că guvernul Dr.Groza nu respectă angajamentele luate la conferinţa dela Moscova.Nu recunosc să fi dat ordin lui Serdici să comânice informaţii cu privire la mişcările trupelor sovietice.Nu recunosc nici să fi dat ceva informaţii în legătură cu un plan de organizarea armatei.Pogoneanu îmi arăta anumite situaţii economice şi era foarte bine informat,nu am primit informaţii dela Ministerul de Externe.Nu luam contact cu funcţionarii Ministerului de Externe.Recunosc că am transmis o serie de informaţii în diferite ocazii,de pildă când a fost aici dl.Pepper trimis de preşedintele Truman şi mi-a cerut anumite informaţii pe care i le-am dat şi erau în legătură cu situaţia ţării.Deasemenea când a fost aici dl.Etheridge căruia i-am promis un memoriu foarte voluminos şi cu fotografii şi i-am cerut să se facă dreptate României.Am rugat pe Serdici şi pe Penescu să administreze informaţiile politice. Am discutat personal cu acesti trimişi americani aşa cum vorbeste cu un om politic şi fireste comunică unul,comunică altul,aşa că personal am vorbit şi cu Pepper şi Etheridge.Este adevărat că am dat dispoziţii lui Nicolae Carandino să ducă o linie vehementă de atac împotriva guvernului Groza prin ziarul Dreptatea.Nu recunosc şi nu este adevărat că aşi fi făcut demersuri pentru ca ţara să nu fie ajutată în timpul secetei. Că i-am spus dlui Brătianu că voiu face intervenţie separată la americani,pentru a da ajutoare celor nevoiaşi,pentrucă eu nu

./.

merg alături de guvernul Groza.Am fost la dl.Berry şi l-am rugat să intervină în America să de a ajutor românilor,iar a doua oară când am mai mers la dl.Berry i-am mulţumit pentru ajutoarele trimise şi atunci D-sa mi-a spus că America a trimis ajutoare României la intervenţia mea.Recunosc că am semnat o scrisoare împreună cu C.Brătianu şi Titel Petrescu,în care constatam că Grigore Niculescu Buzeşti este membru de partid şi că exprimă vederile Partidului Naţional Ţărănesc în străinătate.Nu am promovat nici un legionar la conducere în partidul nostru,asemenea elemente se găsesc în Partidul Comunist.Nu am organizat cercuri profesionale pe bresle,dar nu erau organizaţii militare sau paramilitare.la secţia militară a fost ales colonel Stoika,iar eu l-am aprobat. Recunosc că am recomandat retragerea din guvern în 1946 a lui Hatieganu.Recunosc că am recomandat neparticiparea deputaţilor naţionali-ţărănişti la lucrările Parlamentului. Este adevărat că eu am consimţit şi mi-a părut bine de plecarea în străinătate a prietenilor în frunte cu Buzeşti,pe care l-am rugat să lucreze în bună înţelegere şi este adevărat că ei au desvoltat acolo o activitate despre care am luat cunoştinţă şi care în linii generale mi-a convenit.Am trimis odată şi instrucţiuni,care ar trebui să se găsească la dosar,fiindcă poliţia a pus mâna pe acea scrisoare,care cuprinde instrucţiunile şi în ea sunt cele ce interesa ţara,acea scrisoare o recunosc că este a mea.Am primit dela Gafencu o scrisoare şi dela Cretzianu una,ambele puse în acelaş plic. Dela Gafencu am primit un raport.Recunosc scrisoarea dela dosar volumul 6 fila 65 documente.Recunosc şi scrisoarea dela pagina 68 vol.6 cum şi scrisoarea cu data de 7 Octombrie 1946 dela Grigore Gafencu fila 83 dosar 6 documente.Nu ştiu prin cine primeam aceste scrisori.Nu-mi aduc aminte dacă am primit prin Pogoneanu scrisori sau alte documente.De altfel nu le primeam eu personal, ci ele erau aduse la birou şi mi se predau mie de persoanele dela Preşedinţie.Nu pot identifica persoanele care-mi aduceau scrisorile.Nu recunosc să fi organizat o acţiune subversivă cu scopul de a răsturna prin violenţă guvernul dela putere,aceasta este o calomnie.Recunosc că manifestul ce l-am făcut după alegeri este redactat de mine.Toate actele şi memoriile făcute în numele Partidului Naţional Ţărănesc sint făcute de mine şi răspunderea este a mea şi nu a altora.In actul de acuzare se spune că eu şi cu partidul nostru aşi fi căutat ca pe cale violentă să dobor guvernul, ori nu este adevărat,Partidul Naţional Ţărănesc nu a urmărit ca prin forţă să răstoarne guvernul.Este adevărat că eu nu m'am învoit să vin la putere dr.Groza,dar nu este adevărat că aşi fi unelttit pentru răsturnarea prin violenţă a regimului democratic din România.Eu am dus şi duc o luptă contra guvernului,aceasta este dreptul meu.Nu recunosc să fi organizat secţii militare nici nu ar fi fost serios.Eu sunt în contra actualui guvern,dar nu cu mijloace forte.Nu recunosc că aşi fi cerut o intervenţie-străină pe care violentă; eu am căutat ca pe cale politică să dobor guvernul,nu prin violenţă.Nu recunosc Memorandumul.Nu recunosc să fi contribuit la formarea gărzilor ce au luptat în Ardeal.Poate s'au făcut dar fără ştirea mea.Nu cunosc motivele pentru cari acele gărzi au fost dizolvate şi conducătorii lor arestaţi, nu am fost chemat la proces.Nu mi s'a comunicat oficial de atrocităţile făcute.Am auzit în urmă de existenţa lor şi am cerut la Marele Stat Major să fie dizolvate ceace s'a executat.Am fost de mai multe ori la dl.Berry şi amers odată şi Penescu.Nu redcunosc să fi cerut intervenţie străină pentru o acţiune violentă pentru înlăturarea guvernului dr.Petru Groza.In scrisoarea dela dosar dela Acheson, se spune de o acţiune violentă,dacă o văd o recunosc.Ilie Lazăr îmi este un prieten bun şi este un om foarte destoinic.El socotea că sarcina ce i-o dau este prea grea.El a fost secretarul general al secţiei muncitoresti,nu a fost preşedinte.I-am dat mai multe însărcinări printre care şi situaţia muncitorilor din Capitală,el

./.

m'a rugat să-l scutesc de aceasta dar am refuzat.Nu-i dădeam instrucţiuni,dar era consilierul meu dela caz la caz.Repet nu a fost organizaţie militară ci un cerc profesional al Partidului Naţional Ţărănesc de 2o de ani.I-am dat dlui general Negrei delegaţie de conducere,a fost ales preşedinte şi eu am aprobat.Când era ceva mai important îmi comunicau şi eu aprobam; ele lucrau automat nu le impuneam noi cum să lucreze. Aveau statute şi regulamente şi trebuiau să se ţină de ele.Nu am discutat cu Grigore Niculescu Buzeşti înainte chestiunea mandatului,fiindcă el pleca pentrucă soţia sa era bolnavă în Elveţia.Am discutat numai chestiunea alegerilor,pentrucă era candidat pe listele naţional-ţărăniste.Nu-mi aduc aminte,dar se poate să se fi întâmplat să fi refuzat vre'o scrisoare, findcă eu am refuzat să semnez multe scrisori.Ştiu însă că ajutorul pentru Moldova s'a dat de americani la intervenţia mea.Este imposibil ca un şef de partid să se ocupe cu gazeta, el dă numai linia generală de partid care trebuie urmată.După cum am declarat,încercarea de a pleca din ţară a lui Mihalache şi a celorlalţi,a fost organizată de mine pentru motive de ordin politic.Eu am trimis în străinătate aproape în fiecare Capitală din Apus,oamenii de ai partidului aşa am făcut şi în timpul războiului.Eu nu i-am trimis pe acesti prieteni la guvernele din străinătate.De aceea am căutat să plece Mihalache în America să se întâlnească cu Hariman şi Cleark şi să reclame situaţia din România.Documentul de împuternicire dat lui Buzeşti nu a fost redactat de mine,eu l-am semnat numai şi uşor pentrucă ştiam că Buzeşti este un om deştept şi se putea descurca singur.Nu cunosc Memorandumul şi nu ştiu dacă acolo se vorbeste de un mandat.Imi aduc aminte că i-am spus dlui Brătianu că am semnat o procură pentru dl.Buzeşti.Recunosc că am preavizat pe cei doi şefi de partide: C.Titel Petrescu şi C.I.Brătianu, despre semnarea acestei împuterniciri dată lui Grigore Niculescu Buzeşti.Este adevărat că l-am însărcinat pe Serdici să ţină contact cu reprezentantii presei din străinătate,că eu nu aveam timp.Eu aveam contact numai cu şeful misiunei diplomatice.Nu i-am indicat ce anume informaţii să dea.Cu Ilie Lazăr nu am mai discutat înainte despre plecare.Numai în seara plecării i-am dat instrucţiuni să informeze lumea din afară despre situaţia din România şi să mă informeze de situaţia muncitorilor din America.Este adevărat că Ilie Lazăr dela un timp încoace nu a mai participat la delegaţia permanentă fiindcă era urmărit de poliţie.Nu-mi aduc aminte de invitaţia ce i-aşi fi făcut-o lui Ilie Lazăr să vină la Sibiu,dar se poate şi nu ştiu dacă el nu a mai venit la Sibiu atunci,ducându-se în altă parte.Aşa cum este la toate organizaţiile profesionale a existat şi la organizaţia noastră un comitet care decidea,deci a fost şi la secţia muncitorească.Nu mi-a vorbit niciodată Ilie Lazăr despre generalul Aldea sau de alte organizaţii subversive.Nu l-am cunoscut pe lt.colonel Stătescu şi nu este adevărat că a petrecut o zi la mine acasă; de altfel eu nu am acasă".

Acuzatul Ion Mihalache a declarat:"Până la 1933 am fost vice preşedintele Partidului Naţional Ţărănesc.Dela 1933 şi până la 1937 am fost preşedinte al Partidului Naţional Ţărănesc. De atunci sunt membru de drept al biroului partidului.Dela 1944 şi până la Iulie 1946 dl.Iuliu Maniu avea depline puteri,deci dânsul orienta politica.Dela Iulie 1946 au intrat în plenitudinea lor forurile statutare ale partidului.Aceste foruri sunt: comitetul central şi delegaţia permanentă.Toate aceste foruri împreună cu preşedintele trasau orientarea politică.Delegaţia permanentă este aceea care avea conducerea partidului.Cred că dl.Maniu discuta cu mine chestiuni principale ale partidului,el nu avea însă dreptul să angajeze partidul fără consultarea şi aprobarea delegaţiei permanente sau a comitetului.Grigore Niculescu Buzeşti era

./.

intrat de curând în Partidul Naţional Ţărănesc, cu vreun an înainte de a-şi pune candidatura la organizaţia din Capitală, adică pe când a fost ministru sau mai de grabă după ce a fost ministru Dl. Maniu îl consulta în probelemele de politică externă, cum îl consulta şi pe Vişoianu. Nu cunosc ca Partidul Naţional Ţărănesc să fi alunecat spre dreapta. Intrări în mod masiv ale legionarilor nu cunosc. Ştiu de scrisoarea adresată lui Comăniciu care avea grupul său. Dl. Maniu avea depline puteri şi l-am întrebat cum este posibil să fie primite aceste elemente şi dânsul mi-a spus că în Consiliul de Miniştri s'a stabilit că pot fi primite să se înscrie în partide. In ce priveşte pe Cornel Bianu, am aflat de plecarea lui de mult, nu ştiu dacă acesta a fost imediat după căderea generalului Antonescu. Nu ştiu dacă s'a făcut clandestin. Despre plecarea lui Grigore Niculescu Buzeşti şi a lui Vişoianu, am auzit dela Dl. Maniu mai în urmă; am aflat şi de pe piaţă, că ar fi plecat în acelaş timp amândoi, în urmă însă am fost informat că au plecat separat. Am ştiut că sunt persoane izolate cei din străinătate: Gafencu, Cretzianu şi alţii. După plecarea lui Buzeşti şi Vişoianu s'ar părea că Grigore Niculescu Buzeşti a avut un fel de recommandaţie. Stiam că sunt persoane izolate şi nu am considerat ca grup în străinatate. Am luat cunoştinţa de o scrisoare a lui Buzeşti şi a lui Davilla cum şi Cretzianu, despre a cărui fond nu îmi aduc aminte decât vag, după ce mi s'au arătat la cercetări câteva lucruri. Am cunoscut pe şefii legaţiilor şi misiunilor anglo-americane, adică pe Burton Berry şi ajutorul său Melbourne şi pe generalul Schuyler dela americani iar dela englezi pe ministrul Holman. Nu l-am cunoscut pe amiralul Stephenzon. Pe Hamilton nu l-am cunoscut, dar de Hall l-am cunoscut, când mi-a făcut odată o vizită de prezentare, în jurul datei când s'a făcut despărţirea Partidului Socialist. M'a întrebat ce părere am. Ultima dată l-am văzut la Dr. Jovin, unde erau mai multe persoane, înainte de plecare. Spunea că pleacă la Viena şi se înapoiaza, dar am auzit că nu s'a mai înapoiat. Sunt autorul principal împreună cu repretatul Virgil Madgearu al statutului partidului, în care s'a prevăzut încă din 1935 cercuri profesionale. Scopul acestor cercuri profesionale era de altfel un contact spiritual, în loc să se joace table la club să se discute în conferinţă. Pe lângă preşedinte funcţiona pentru fiecare profesiune câte un comitet, menit a îndruma creierea de organizaţii profesionale pe judeţe. Astfel de cercuri au funcţionat şi la militari, numite cercuri profesionale militare şi în 1945 Dl. Maniu a numit pe colonelul Stoika la conducerea secţiei militare. I se spunea pe ţară, dar trebuia să se ocupe de toate judeţele.-

Capitala având să se organizeze separat, încadrată ca secţie în organizaţia Capitalea. Aceste cercuri profesionale au funcţionată şi în 1936-1937 sub preşedinţia mea. Ne depinzând de mine nu le-am dat acestor secţii nici o instrucţiune. Trebuie să recunosc că dintre toate secţiile profesionale, ce mai activă a fost a ofiţerilor de rezervă. Am întâmpinat o rezistenţă generală şi întrucât voiau să rămână şi pe ţară şi să conducă ei şi organizaţia profesionala din Capitala; Le-am spus ori rămâne pe lângă Dl. Maniu pe ţară, şi mi-au spus că s'au organizat şi pe Capitală şi sunt şi pe lângă Preşedinte. Mi-au făcut o vizită colonelul Stoik şi generalul Negrei, să mă determine la un echivoc, dar eu am rămas la părerea mea statutară şi ei nu s'au încadrat în secţia la Capitală. Ţineam şedinţe şi se ocupau de elaborarea de studii. La şedinţele acestei organizaţii, am participat de două ori, odată înainte de alegeri şi odată în primăvara 1947, fiind invitat să ţin o conferinţă de doctrină ceeace am făcut, vorbind însă mai mult de organizarea profesională în raport cu Capitala şi centrul

./.

Nu a depins de mine deci, nu am dat instrucţiuni decât de organizare statutară în secţii. Secţia profesională militară a avut mai mare activitate, fiindcă ofiţerii de rezervă aveau mai mult timp liber. In toamnă au proectat un statut special, ceeace nu era permis fiindcă numai congresul general are acest drept, acest proect nu a fost supus fórurilor statutare spre cunoştiinţă şi discutare. In acel timp era activitate de alegeri. Cel mai greu de ales între comitetele profesionale de conducere este acela al secţiilor militare.-

Nu se poate spune că Partidul Naţional Tărănesc făcea asemenea acţiuni - lovituri de stat - pe baza secţiei militare, cu câţiva generali cari au rupt contactul de armată încă din 1935. Partidul Naţional Tărănesc este un partid serios. De altfel ca cetăţeni alegători, după legea din 1946 şi militarii activi ar avea dreptul să se înscrie în diferite partide şi să facă politică. Nu am fost la conferinţa colonelului Stoika din Martie, deci nu aveam de unde să ştiu ce spusese. Am fost la conferinţa din Aprilie când colonelul Stoika a rezumat: "Armata de Mâine". Conferinţa aceasta era luată ca model armata elveţiană, unde arma şi raniţa ar fi păstrate acasă pe numele fiecăruia. Am spus după conferinţa colonelului Stoika să se ia din Elveţia educaţia cetăţenească, intelectuală şi sportivă. Colonelul Stoika a spus în urmă că şi eu aşi fi vorbit de raniţă şi puşcă, dar nu este adevărat. La confruntarea cu colonel Stoika, am admis deşi nu-mi amintesc - ca o metaforă - ca fiecare să aibă raniţa şi arma, în atmosfera sălii, aceasta fiindcă se scrisese 7-8 pagini din procesul verbal de confruntare. Nu am cunoscut conferinţa colonelului Stoika şi nu l-am îndemnat ca s'o ţină. Pe comandorul Cioroiu l-am cunoscut în casa lui Serdici în ziua de alegeri. El nu este membru al Partidului Naţional Tărănesc, deci nu puteam să-l rog să-mi facă un plan de organizare al aviaţiei. Nu am cerut la nimeni, nici fostului ministru Deculescu, membru în partid. Mi-a prezentat un plan oferindu-se singur Cioroiu, pe care am făcut observaţiile mele, pe cât îmi amintesc în legătură cu tratatele de pace. Regret că acest plan nu este la dosar.- Cu generalul Gheorghiu am avut o conversaţie intr'o cameră la mine acasă, când comandorul Cioroiu se afla în antreu. Recunosc în general cele spuse de generalul Gheorghiu la confruntare, care a a intit cuvântul de linia I-a, dar nu-şi de îndemn la varicade, deşi a stat în faţa mea singuri în birou, cum pretinde comandorul Cioroiu care a auzit din antreu şi care vorbea la conferinţă după note scrise. Astă primăvară noi tremuram de frică să nu se întâmple ceva turburări din pricina nemulţumirilor foametei, cum putea fi vorba de baricade în înţeles de insurecţie, asalt? I-am spus că noi acum ne organizăm în Capitală şi îi trimitem pe membrii la circumscripţiile respective, să-şi cunoască lumea, în linia I-a de luptă, linia membrilor masei partidului. Nu se putea pătrunde în forurile Partidului Naţional Tărănesc pe calea organizaţiei profesionale. Secţia Militară avea un comitet, putea avea o erarhie, dar numai în cadrul secţiei, nu am făcut însă acţiune de luptă proprie.

Recunosc că am voit să plec din ţara, deşi ţineam şi ţin mult la pământul ţării mele, totuşi libertatea care-mi era periclitată, m'a făcut să mă gândesc la plecare pentru a 3-a oară; întâiu sub legionari, apoi în Octombrie 1946. Afirm rezumativ că după 10 Mai, dacă se eliberau cei aproximativ 1.000 fruntaşi închişi în lagare, nici prin gând nu mi-ar fi trecut să plec. Depresiunea şi desnădejdea în familiile celor arestaţi şi a miilor de fugari, făceau imposibil de suportat atmosfera.- M'am hotărât să plec din

./.

ţară la începutul lunei Iunie 1947,mai ales după neeliberarea celor închişi.Am încercat de mai multe ori să văd care este gândul ce program al dlui Maniu în chestiunea plecării mele.Organizasem cu dânsul să mergem la Dobresti să discutăm.L-am văzut îngrijorat în chestia Ardealului,când a plecat Nagy Ferentz.In jurul acestei plecări nu am discutat cu dl.Maniu de nici un program.Am fost chemat la telefon de dl.Maniu Duminică 13 Iulie la Dobresti să vin imediat la Bucuresti.Am venit cu maşina căpitanului Zaharia seara şi la dl.Maniu am găsit mai întâi pe Penescu şi apoi a venit şi Carandino.Dl.Maniu mi-a spus despre plecarea aceasta organizată.Am aflat că comandorul Negrescu ar fi spus că vrea să salveze două avioane pentrucă le luau ruşii şi că este unica plecare,deci ultima ocazie.Este singura mea gafă,ce am făcut-o de am căzut în cursă.La ora 11 noaptea au venit şi ceilalţi.L-am întrebat pe dl.Maniu pe ce se bizuie această plecare şi mi-a spus că se bizuie pe dr.Gafencu.A venit şi Penescu şi Ilie Lazăr; nu am ştiut niciodată că plec cu alţii,că refuzam.Am luat cunoştinţă de ceilalţi la dl.Maniu.Dl.Maniu spunea la plecare că dacă ajung în America să iau contact cu românii de acolo şi prin conferinţe să strâng bani pentru nevoile celor închişi deţinuţi politici.Alt program nu ne-a spus.Am plecat cu văzând şi făcând.Locul unde urma să decolăm nu era un loc de aterizare şi decolare, la adăpost şi mi-am dat seama că a fost o cursă.In avioane nu era loc mai mult de patru dintre noi aşa că eu şi Ilie Lazăr urma să rămânem pe jos.Programul de sosire era aproape acelaş ce mi-l făcusem înainte.Avioanele aveau combustibil până la Constandinopol deşi mergeau la Constanta.Aveam de gând să mă pun la adăpostul foştilor miniştri turci faţă de autorităţi şi apoi să ajung în Elveţia direct sau prin Franţa.Scopul meu era să lupt pentru eliberarea celor arestaţi din partidul meu,după ce-mi salvam propria mea persoană.Eu ţineam la libertate şi eu sunt singurul ministru de Interne care a dimisionat pentru chestiuni de libertate în conflict cu poliţia abuzivă ce o impunea fostul Rege Carol II prin Gavrilă Marinescu şi general Dumitrescu.Niciodată dl.Maniu nu m'a consultat anume asupra necesităţii unui guvern în străinătate pentrucă eu consider de neconceput acest lucru.Nu am ştiut că Buzeştă a plecat şi nici nu ştiu că dl.Maniu i-a dat un mandat să lege partidul şi nici nu ar fi putut să-i dea un mandat valabil.Nu am gândit nici un moment să formez în străinătate un guvern cum mi se impută şi eu consider ca o aberaţie acest lucru.Resping asemenea acuzaţii.Urmăream să iau contact personal pentru orientare, apoi îmi făceam un program de lucru.Cercurile profesionale se ocupau numai de chestiuni profesionale.Nu făceam promisiuni la nimeni care intrau în partid.Cunosc chestia cu nota Acheson.Dl.Maniu a venit la mine acasă şi mi-a citit o notă la maşină dată de dl. Berry,în care spunea că este bine ca să nu se producă agitaţii în ţară.Din cele spuse de Penescu rezultă că acest răspuns era dat la o întrebare a dlui Maniu.In ceace priveste organizaţia profesională militară în Capitală şi municipii se spuneau secţii,iar la judeţe se spuneau cercuri militare în legătură cu secţiile profesionale.Eu şi cu dl.Penescu am fost de părere ca deputaţii naţionali-ţărănişti să folosească tribuna Parlamentului,pentru salvarea celor arestaţi.S'a convocat comitetul central să hotărască şi s'a emis părerea să se intre în Parlament,precum cred că va fi de acord şi majoritatea comitetului central.La consfătuirea din toamna trecută nu cred că această părere ar fi avut o majoritate. Linia de conducere a ziarului "Dreptatea" din punct de vedere politic o da dl.Maniu conducătorul Partidului Naţional Ţărănesc.In ultimul timp se numise şi un comitet de direcţie pe lângă Nicolae Carandino.Pe lt.colonel Stătescu l-am văzut pe acolo pela secţia militară,nu ştiu însă ce atribuţie avea în cadrul secţiei militare,întrucât nu depindea de mine".

Acuzatul Nicolae Carandino a declarat:"Am făcut parte dintre membrii Partidului Naţional Ţărănesc.Am avut calitatea de

./.

director al ziarului Dreptatea. Linia de conducere a ziarului în campania de vehemență era dictată de dl. Maniu șeful Partidului Național Țărănesc. Mi-a dat îndrumări normale dl. Maniu. S'a întâmplat să-laud și unele acte ale guvernului. Nu am politică de sector în partid. Țineam câte un discurs ocazional. Am vrut să plec în străinătate și am fost și la Constanta să văd posibilitatea unei plecări. Plecarea se datora incapacitățiii mele de a duce lupta mai departe, cenzura era din ce în ce mai grea, greutăți la orice pas și securitatea persoanei mele era periclitată și am avut multe dificultăți în partid. Nu eram deloc asigurat în spate și ajunsesem să-mi periclitez situația și în partid și la gazetă. Cu o săptămână înainte de cazul Tămădău, eu plecasem dela ziarul Dreptatea. Am fost la dl. Maniu și i-am spus că vreau să plec și m'a întrebat cum rămâne cu ziarul Dreptatea. N'am înțeles că D-sa este de acord cu această plecare. Am văzut că nu sunt posibilități de plecat pe mare și am discutat o eventuală plecare pe calea aerului. Duminică 13 Iulie 1947 ora 7, am întrebat dacă am fost căutat de cineva și mi s'a răspuns că am fost căutat de dl. Maniu să merg imediat la dânsul. Am plecat și dl. Maniu mi-a spus că a găsit posibilitatea plecării în străinătate, nu mi-a spus condițiile, dar mi-a spus să mă reîntorc pela orele 9 jumate seara. Am venit acasă mi-am făcut bagajele. Am venit la dl. Maniu și în urma mea a venit și Mihalache. Am discutat itinerariul și am plecat după bani. Am trecut să-l iau pe Ilie Lazăr după ce am plecat cu soția mea pe care am convins-o să mă urmeze. Am trecut apoi pela dl. Penescu și de acolo am mers la capul liniei 14 unde aștepta Mihalache și am continuat drumul la Tămădău. Nu a fost vorba de o gazetă în străinătate în legătură cu plecarea mea. Am întrebat pe dl. Maniu ce voi face eu acolo și D-sa mi-a dat să înțeleg că voi face gazetărie pentru interesele Partidului Național Țărănesc, în legătură cu idealul democratic. Nu mi s'a indicat anume un grup căruia să mă adresez în străinătate. Vlad Hatieganu a spus să mergem în Turcia la o rudă a sa, iar dl. Maniu a spus dacă ajungem în America să mergem la dna. Tarcea și am notat adresele. Sufletește eram pregătit să plec și ocazia dată de dl. Maniu a dus la plecarea subită a mea. La ziarul Dreptatea în calitate de director aveam depline puteri. Nu cred ca ziarul Dreptatea împingea opinia publică până la insurecție. Așa se ducea campania în ziarele de opoziție în tot timpul. Apoi Dreptatea avea un ton moderat față de tonul vechilor ziare de opoziție. Pasagiul din ziar nu este scris de mine ci este în stilul vechi al lui Carandino și orice reporter politic scrie asemenea prostii. Față de armată am considerați oricărui român. Un director nu se poate ocupade toate chestiunile din ziar și așa a scăpat chestiunea caricaturii cu Divizia Tudor Vladimirescu, o glumă nesărată. Am mers la chioșc și am cumpărat ziarul Viața Românească a lui Mihail Ralea, în care am văzut o insinuare la adresa armatei, care avea un caracter mult mai grav față de acea caricatură din ziarul Dreptatea. Dacă ași fi ajuns în străinătate ași fi scris pentru libertățile poporului român așa cum scriam și în țară. Ași fi scris să se respecte hotărârea dela Moscova și deci ași fi contribuit și eu cu o picătură la fericirea poporului român. În cadrul acestei plecări nu am găsit ceva anormal dacă activitatea mea era de a scrie în străinătate sau ași fi vorbit pentru libertățile poporului român, pentru democrație și pentru situația deținuților politici. Am luat în toamna anului 1946 un birou de presă al partidului și l-am condus până la Ianuarie 1947 și am fost ajutat de comandor Mocanu. Buletinul redactat conținea buletine de radio, știri de presă, nu a intrat nici un comentariu de nici o natură. Nu trebuia să informez conducerea partidului cu știrile (din țară) necesare de presă. Sunt unul din gazetarii care au scăpat, datorită faptului că nu am scris nici un articol rasial, anti-sovietic etc., eu am fost totdeauna un gazetar democrat. În străinătate credeam că-mi voi câștiga existența prin munca mea și a soției care este actri-

./.

ţă.Partidul nu mi-a dat că nu avea bani şi nici n'am solicitat. Totodeauna am ştiut că Partidul Naţional Ţărănesc este un partid democratic şi că lucrează la lumina zilei.In ultima zi de anchetă mi s'a arătat nişte acte Memorandum,Minute,dar nu ştiu în ce măsură sunt legate de Partidul Naţional Ţărănesc.Dacă sunt în adevăr ale lor eu le desaprob.Eu nu am făcut nici complot nici trădare, eu am înţeles totdeauna că politica Partidului Naţional Ţărănesc este legală.La ziarul Dreptatea Ilie Lazăr nu a avut nici o întrebuinţare câtă am fost eu.Nu sunt informat deloc asupra activităţii secţiei muncitoresti.Sunt unul dintre puţinii gazetari care au scăpat prin grelele împrejurări în ultimii acei ani fără să fi scris şi să fi semnat vre'un articol anti-sovietic,anti-semit sau antidemocratic".

Acuzatul Ilie Lazăr a declarat:"După actul dela 23 August 1944,după formarea guvernului Sănătescu,am refuzat să intru în guvern,spunând că eu vreau să lupt mai departe alături de armata română pentru eliberarea Ardealului.Rolul meu era de a preveni orice conflict ce s'ar fi ivit între populaţia din Ardeal, armata română şi armata sovietică.Mi se impută fapte în legătură cu o declaraţie a unui om cu care am avut de luptat în procesul Sumanelor Negre,care face o afirmaţie falsă.N'am nici un amestec în formarea gărzilor Iuliu Maniu.Acestea după informaţiile mele s'au format de către tineri din jurul ziarului Ardealul.Groşeanu nu făcea parte din Partidul Naţional Ţărănesc.Nu am avut veleităţi în Partidul Naţional Ţărănesc ci am fost un fel de animator. Am vorbit de două ori la aceste gărzi la plecarea lor din Bucureşti,la două gărzi.Toată lumea spunea pe atunci că luptăm pentru Ardeal.Deci şi eu,mai ales că sunt ardelean am vorbit astfel:mergeţi fraţilor să luptaţi pentru Ardeal dar nu am îndemnat la atrocităţi cum mi se impută,pentrucă nu-mi stă în caracter.Cele văzute la Mediaş unde eram pe lângă armata IV-a,m'a făcut să cer să fie alungaţi acei tineri ce trăiau în promiscuitate şi ne făceau de râs.Am auzit că Gavrilă Olteanu care a fost un vânător al ţării, a fugit şi a trăit la Braşov şi aici şi-a găsit pe Paliscu şi pe Steanţă şi au plecat pe front,fără să aibă vre'o legătură cu Partidul Naţional Ţărănesc.A declarat că s'au înfiinţat aceste gărzi după ce a vorbit cu mine la telefon,este inexact,nu am vorbit cu Olteanu,acea declaraţie este falsă.Cu Gavrilă Olteanu m'am întâlnit ultima dată la Bucureşti,atunci când el a pălmuit pe un funcţionar dela Consulatul Maghiar dela Braşov şi de atunci nu l-am mai văzut. Efortul cu secţiunea muncitorească mi-a cauzat o boală grea şi că am stat mult timp prin închisori.Eu nu trebuia să fiu preşedintele muncitorilor.M'am pomenit şi secretar general la Partidul Naţional Ţărănesc din Ardeal.La Bucureşti dr.Lupu nu era de părere, atunci dl.Maniu şi Mihalache au căzut de acord să iau secţia muncitorească. M'a invitat la o întrevedere cu o delegaţie de muncitori şi eu am spus că este o mare nedreptate,fiindcă acolo unde este muncă grea tot eu sunt încredinţat.Nu m'am ocupat de probleme muncitoresti şi o lună a durat discuţiile dlui Maniu pentru a lămuri această chestiune.Din Octombrie 1944 şi până la 21 Februarie 1945 am stat ca şef al acestei secţii muncitoresti până când am fost nevoit să fug acasă şi am căzut într'o boală grea.Comitetul acela care l-am cerut s'a format din Romulus Georoceanu preşedinte,Stefan Ionescu şi Ion Lupu ca secretar generali,Bucur Tincu şeful secţiei juridice.N'am fost niciodată la Malaxa.La 8 Noembrie 1945 nu am luat parte,eram bolnav.Tot ce s'a petrecut la Malaxa s'a petrecut fără amestecul meu sau al comitetului.Paul Niculescu,Bogdan şi Ionescu,sunt răspunzători de cele ce s'au petrecut la Malaxa.Manifestul adresat muncitorilor s'a făcut după alegerile sindicale şi după ce s'a întâmplat împuşcarea lui Gheorghe Apostol.Acest manifest l-ar fi făcut în numele meu cei trei,dar nu-mi recunosc nici un amestec, nu-mi aparţine nici ideia nici conţinutul.Când am fost la dl.Maniu odată,am găsit pe colonel Pleşnilă şi mi-a spus că generalul Alde

./.

vrea să mă vadă.Am mers eu la dl.general Aldea,care mi-a spus că ar vrea să aibă o informație referitor la "Haiducii lui Avram Iancu".I-am spus că nu știu și că eu contest orice fel de organizație acolo.După 10 minute am plecat și nu l-am mai văzut pe general Aldea decât la Pitești în inchisoare.Căpitanul Tanțu se spune că s'a purtat frumos în luptele dela Bănseasa,dar în urmă nu s'a purtat la fel.Prin dr.Groșeanu,dna.Tanța și dra.Smaranda Brăiescu,au stăruit că ei vor să se înscrie în partid.De atunci nu l-am mai văzut pe căpitan Tanțu.Dna.Tanțu spunea că nu poate veni soțul ei la mine la garaj,fiindcă este urmărit de către ruși.Eu nu puteam merge la astfel de întâlnire și totuși a stăruit și am mers într'o seară,conducându-mă dna.Tanțu într'o cameră din Calea Griviței,după informații puse la dispoziție de către poliție.Acolo era căpitan Tanțu,Ghinea și Groșeanu și la ascensor Victor Sasu un parașutist.Ghinea a spus că a fost legionar și că desaprobă pe Comăniciu care era membru în partidul Național Țărănesc și că aprobă pe Pătrașcu. Tanțu spunea că este din Chișinău,că tatăl său a fost în Partidul Național Țărănesc.Am început discuția și Tanțu spunea că are o echipă de băieți cu care face și răstoarnă lumea și că pe el îl interesează soarta Basarabiei.Am observat că nu e lucru curat și i-am spus că nu e bine să pornească la acțiune ce ar costa vieți omenești.Nu am spus să se unească cu gărzile lui Gavrilă Olteanu,cum s'a scris în declarațiile lui Ghinea și Tanțu.Cele spuse de Groșeanu la procesul Sumanelor Negre sunt cinstite,că nu a fost discuție de echipe de șoc și de arme în discuția urmată între noi.Pe Gavrilă Olteanu l-am cunoscut în 1926 și l-am apreciat ca pe un mare vânător.Nu l-am sfătuit la atrocități fiindcă eu am fost de mic copil asuprit și nu voiam să devin asupritor.Pe generalul Rădescu nu l-am cunoscut,nu am vorbit cu el și nu am avut posibilitatea de a-i controla activitatea. Cu fostul mareșal Antonescu am avut o întâlnire la o nuntă și apoi a doua oară am fost arestat de fostul Rege Carol II odată cu el.Cât timp a fost el stăpânul țării,am fost în permanență în conflict cu el și am fost și internat în lagăr de Antonescu. Politica lui Antonescu a fost o aventură care a dat 500.000 de morți și noi nu aveam ce căuta pela Don și pela Stalingrad.In balconul teatrului Național am spus lui Antonescu până când merge cu sărut mâna la Berlin,pentrucă frații noștri din Ardeal erau surghiuniți de unguri.La procesul lui Ion Antonescu eu l-am întrebat cel di'ntâi dece a dat mâna cu el și Maniu mi-a răspuns că nu știe dacă-l mai vede pe Antonescu,care i-a salvat viața a 11 oameni politici.Din punct de vedere politic desaprob gestul, dar omenește dacă i-am făcut un bine,este un gest omenesc.Imi aduc aminte că după 23 August 1944 am primit o invitație dela Serdici că niște domni dela Legația Engleză vor să mă cunoască.Am mers și am luat masa cu familia Serdici.Acolo era Porter și Kei cu care am discutat.Am stat lângă dl.Porter cu care am avut o discuție findcă spunea că Partidul Național Țărănesc nu are tehnicieni cu care ocazie eu i-am răspuns că-i pot face dovadă că avem tehnicieni în Partid.In acest timp am primit telefon dela dl.Maniu dela Sibiu spunând că mi-a rezervat o cameră la spital la Sibiu.I-am refuzat și am plecat dela masă dela Serdici,acolo rămânând acei doi englezi,ce au făcut nu știu.Am fost odată invitat la dr.Leucuția Aurel,unde era la masă un ofiter american Lowell și Auraс și acolo am discutat o anegdotă în legătură cu un țăran fost pe frontul japonez și nu politică.In turneul meu în calitate de secretar general al partidului prin Ardeal,la Năsăud am fost primit de cetățeni în frunte cu M.Pop și acolo a apărut și un ofiter american care era Hamilton.Nu am discutat nimic cu acest ofiter american și de atunci nu l-am mai văzut. Eu nu mă bag unde cred că sunt alții mai competenți,deci în politica externă nu mă pricepeam,mai-ales că nu știam franțuzește și nu

./.

m'am specializat în problemele externe. Citind dosarele nu mă găsesc în capitolul politicei externe şi deci nu cunosc nici un fel de activitate a grupului din străinătate. Dacă aşi şti că ei au dus o politică în contra intereselor ţării, eu i-aşi desaproba. Românul din fire face strategie, eu însă am spus că nu cred intr'un conflict între aliaţi. N'am ţinut să fiu ministru şi nu m'am gândit să plec în străinătate şi să intru în guvernul de acolo, nici nu mi s'a spus aceasta de către cineva. Dacă dl. Maniu ar fi spus că mi-a dat o însărcinare de legătură cu grupul din străinătate eu îi spun că este o inexactitate. Am spus soţiei să meargă la dl. Maniu să găsească o soluţie să mă pună la adăpost pentru cei 30 de ani de luptă în acest partid. Aceasta a fost situaţia în legătură cu plecarea mea. A venit inginerul Romul Boilă şi mi-a spus că Maniu mă chiamă seara la el şi să-mi fac bagajele. Am bănuit că voiu pleca în străinătate; am stabilit locul de întâlnire la dna. Clara Ionescu vara dlui Maniu. Am cerut să vină soţia mea şi fetiţa mea şi am cerut telefonic o maşină unui prieten al meu. Am venit acolo unde a venit şi dl. Maniu însoţit de inginerul Romul Boilă. Intrevederea a durat 5-10 minute. Mi-a spus: " Dragă Ilie vrei să pleci în străinătate". Eu i-am răspuns că plec fără discuţie. Mi-a indicat că în acea seară trebuie să plec atunci cu Mihalache, Penescu şi Carandino. S'a stabilit intinerariul şi ne-am sărutat la despărţire şi apoi am plecat acasă. Mi-a dat soţia 60 de dolari şi cu acei 100 dolari pe care îi mai aveam eu îmi făceam bani de drum. Fetiţa mea mi-a dat o scrisoare, dându-mi sfaturi cum trebuie să mă port în străinătate. Pe organizatorii expediţiei i-am văzut la capătul liniei 14, unde venisem cu Carandino şi cu soţia lui. Acolo la o maşină am găsit pe Mihalache şi apoi am plecat pela ora 1 noaptea la locul unde trebuia să decolăm. Nu a fost nici o discuţie în legătură cu însărcinările ce trebuia să le avem în străinătate, eu nu am auzit pe nimeni discutând despre aceasta în legătură cu grupul din străinătate. Eu nu ştiu cine lua parte la şedinţele secţiei muncitoresti, dar eu contest că au fost elemente anti-muncitoresti, nu m'am ocupat de chestiuni de amănunte. Nu-mi aduc aminte să-mi fi spus dna. Mantu să merg la niste ofiţeri daţi afară din armată, ci mi-a spus să merg la soţul ei care este urmărit de ruşi. Cred că generalul Aldea era convins că eu nu am cine ştie ce, atât şi nimic mai mult. Am fost condamnat pentru omisiunea denunţării. Plecarea mea nu se datora faptului decât de a fi pus la adăpost. Ori unde plecam să fiu pus la adăpost. Cu Costache am avut o discuţie relativ la faptul că noi ardelenii nu cunoaştem istoria ţării şi că ruşii nu au plecat niciodată benevol din ţară. La aceastea eu i-am răspuns că sunt acorduri internaţionale, cari fixează toate aceastea şi că eu am credinţa că până la 1 Aprilie 1948 vor părăsi ţara. La 15 Februarie 1945 am fost nevoit să fug de acasă când au venit mai mulţi indivizi să caute arme. Am stat la Măldărăscu cinci zile, apoi am fugit la dna. Sturdza din Sos. Jianu unde am căzut grav bolnav şi unde am rămas aproape trei luni. Am mers apoi la alte domicilii până în Septembrie 1945. In 1946 am revenit şi am mers şi la birou timp de o lună şi ceva când a venit la mine Steanţă. La 9 Mai 1946 a venit la mine Steanţă care mi-a cerut o scrisoare dar l-am refuzat. La 27 Mai 1946 am fost ridicat de cinci agenti de acasă şi dus la Filaret şi arestat, apoi în care situaţie am stat până la 23 Decembrie 1946, când am fost pus în libertate după procesul Sumanelor Negre, expirându-mi cele 7 luni închisoare date cu socotirea prevenţiei. Dela 23 Decembrie 1946 şi până în Februarie 1947 am fost la ţară la familie. M'am reintors în a doua jumătate a lunei Februarie 1947 şi am stat până în Martie când la sfârşitul lunei am fost chemat de soţia mea la telefon spunându-mi că doi indivizi s'au purtat obraznic cu dânsa. Am înţeles că mă caută pe mine şi nu m'am mai intors acasă nici până astăzi".

./.

Acuzatul Vasile Serdici a declarat:"Am intrat in
Partidul Național Țărănesc prin fuzionarea Partidului Țără-
nesc al doctorului Lupu 1935.Am devenit deputat in Partidul
Național Țărănesc și am acționat până in 1938 când partide-
le politice nu mai funcționau.Mi-am reluat locul de membru
in partid.Dela 15 Noembrie 1944 am fost numit șef al birou-
lui de presă și am inceput să funcționez in Decembrie 1944.
Am cerut in Iunie 1946 desărcinarea și dlui Maniu a aprobat
să plec dela biroul presei.La biroul presei se scoatea și
buletine ca acel dela dosar.Lucram intr'o cameră din locuin-
ța mea.Făceam polemică cu vre'un ziar care ataca Partidului
Național Țărănesc sau pe Maniu.Aveam instrucțiuni dela dl.
Maniu să mă prezint la D-sa să vadă și să-mi spună ce tre-
buie să fac.Mă informam dela membrii partidului și dela al-
te persoane.Articolele de polemici le redactam și instruc-
țiunile mi le da dl.Maniu,ca atât forma cât și fondul să fie
astfel făcute incât să se scoată in evidență dorințele sau
necazurile Partidului Național Țărănesc,pentru reprezentan-
ții străini.O gazetă este totdeauna tendențioasă și regret
că și gazeta mea avea această linie tendențioasă.Linia de
conduită a gazetei o indica dl.Maniu personal.In afară de
știri din buletin și de trei studii nu am predat nimic nimă-
nui,nici o informație.In cadrul discuției dl.Maniu a mențio-
nat că situația din țară este gravă și chiar in fața ministru-
lui,mi-a spus să iau contact cu dl.Penescu,căruia să-i spun
acest lucru.I-am spus numai că imi trebuie o dare de seamă
a secției militare și cum dl.colonel Stoika pe care il cunoș-
team era acolo,am mers și i-am cerut și mi-a dat un plan,o
dare de seamă,despre situație din armată.dl.Tătaru a venit la
mine și m'a întrebat dacă mă interesează datele in legătură
cu colectările și am dat toate acestea dlui Melbourne,din ini-
țiativa dlui Maniu.Deasemenea am dat dlui Melbourne conven-
ția româno-sovietică tot din indicațiile dlui Maniu.Apoi am
făcut personal o lucrare despre reforma agrară,luând datele
dela dl.Ghițulescu,un prieten al meu,asupra reformei agrare
din 1945.Această lucrare a fost cerută in acelaș moment,adică
dl.Maniu a spus s'o predau dlui Melbourne.Recunosc că tot
din îndemnul dlui Maniu am predat dlui Melbourne,datele in
legătură cu aplicarea reformei agrare.Dl.Maniu a susținut că
nu mai avem industrie,comerț etc.,și cum îmi adusese un prie-
ten un document dela Reșița l-am dat dlui Melbourne tot din
îndemnul dlui Maniu.Biroul de informații il avea secretarul
general.Informațiuni suplimentare mi s'au cerut când am lucrat
chestiunea cu reforma agrară.Căpitanul Kei era atașat de presă
englez și m'a întrebat acasă la mine,despre chestiunea munci-
torească din România.I-am dat sumar că nu cunoșteam problema.
El s'a adresat direct dlui Maniu și a obținut dela el cele ce eu
nu ii spusesem și când m'am intâlnit m'a batjocorit că nu i le-am
dat.N'am primit și nici nu mi s'a oferit bani pentru informațiile
date.Când am fost intrebat de sursă la colectarea cerealelor,m'a
intrebat dl.Robinsohn,dacă nu ar trebui plătit cel dela care am
primit actele.Am cerut dlui colonel Stoika să-mi dea un act asu-
pra situației din armată și dl.colonel Stoika mi-a predat un act
la 8 zile și mi-a citit o conferință ținută la secția militară.
Am mers la dl.Maniu și i-am dat lucrarea și atunci am văzut că
este o lucrare a cercului de studii al Partidului Național Țără-
nesc și dl.Maniu mi-a spus să o dau dlui Melbourne.Din Mai 1946
am servit de interpret dlui Maniu de limba engleză,eu știu și
germana,spaniola și puțin rusa.Cunosc pe șefii de misiuni,miniș-
trii.Areu dl.Melbourne și Hulick la americani și dl.Porter și
Berel la englezi.Au avut loc 11 intrevederi și știu că la in-
trevederea din Octombrie 1946 s'a discutat retragerea dlui Tăta-
rescu din guvern și a spus dlui Berry că trebuie să-l retragă,la

./.

care dl.Berry l-a sfătuit pe dl.Maniu să n'o facă.A fost apoi
vorba de un guvern de rezistenţă în străinătate şi a întrebat ce
suport ar avea dacă ar încerca să facă guvernul.Am văzut la dosar
o notă care este din arhiva dlui Maniu.Asupra echipei din străi-
nătate a fost felicitat dl.Maniu de dl.Berry despre eficacitatea
acţiunii dusă la Paris.Dl.Maniu îşi începea toate convorbirile
trădând politica guvernelor străine că sunt acorduri care nu se
respectă şi întotdeauna termina cu cererea de a fi demis guvernul.
Cu ocazia întrevederii dela sfârşitul lui Martie 1947 dl.Maniu a
întrebat pe dl.Berry,dacă ar putea întrebuinţa violenţa pentru
răsturnarea guvernului şi ce ar fi în acest caz,la care dl.minis-
tru Berry a spus că va da răspunsul ulterior,chestiunea fiind prea
gravă.La câteva zile s'a primit nota Acheson,un formular în tex-
tul căreia se spunea să fie sfătuit dl.Maniu,că întrebuinţarea
violenţei nu este oportună.Conversaţiile erau aproape paralele
între Maniu cu Berryz şi cu Holman.Traducerea s'a făcut în Martie
numai la dl.Holman.Spunea că echipa din străinătate fiind slabă
ar dori să fie trimis în străinătate Ion Mihalache.Când am dictat
aceasta,dl.Holman şi-a acoperit urechile cu palmele,spunând„nu
am auzit nimic".A mai spus că dacă ar fi în vre'o zonă engleză
ar interveni săi dea drumul mai departe.De scrisoarea lui Gafencu
am aflat dela dl.Maniu,deşi eu o adusesem dela dl.Melbourne,nu
ştiam ce este în plic şi că este dela Gafencu şi dl.Maniu s'a sim-
ţit obligat să mi-o arate.In acea scrisoare Gafencu arăta servi-
ciile aduse la Paris şi că urmează un raport şi confirma instruc-
ţiunile trimise de Maniu.Gălmeanu dădea note informative,dar ne-
serioase,scoţând pe Penescu agent al siguranţei.Mi-a spus dumnea-
lui să-i dau 300.000 lei şi i-am dat.Il venea mxx la mine mai
mult să intervin pentru el să-şi poată lua examenele dela Faculta-
tea de Drept.In întrevederea dela 28 Noembrie 1946,dl.Maniu a
rugat pe dl.Berry şi apoi pe dl.Holman,să intervină pe lângă M.S.
ca să nu deschidă Parlamentul.Dl.Berry s'a arătat nedumerit şi
dl.Maniu susţinea că alegerile s'au ţinut din dispoziţia acordului
dela Moscova şi deci M.S.să ceară agrementul celor trei mari pu-
teri şi astfel ar trece timp.Dl.Berry a răspuns că nu va face aşa
ceva ci din contră va sfătui pe M.S.Regele să deschidă Parlamen-
tul,pentrucă oricât de mare ar fi Partidul Naţional Ţărănesc,M.S.
Regele este şi mai mare.Intr'o altă întrevedere cu dl.Melbourne,
a cerut dl.Maniu să fie trimişi ofiţeri americani la închisori
să vadă mizeria,iar dl.Melbourne a spus că nu poate face aceasta.
In aproape toate aceste 6-7 convorbiri dl.Maniu cerea ca guvernul
american să trimită note guvernului român,de protest.Dl.Melbourne
şi dl.Berry au refuzat să se trimeată note,spunând că nu este mo-
mentul de note,că trebuie să se încheie pacea de către U.R.S.S.
cu statele celelalte.Ca mesagii dl.Maniu discuta cu dl.Holman şi
cerea un sprijin grabnicx că dacă nu,vor pierde şi România cum au
pierdut Polonia şi Bulgaria şi cerea un ajutor cam aşa cum este în
Grecia.Dl.Holman a spus că nu poate interveni simultan în toate
ţările,dând o listă de prioritate.Dl.mareşal Stephenson,m'a luat
odată în maşină şi mi-a spus că dl.Maniu să-şi continue calea,
altceva nu mi-a spus.Mi-aduc aminte că la 3 Decembrie 1945 era
o fierbere că dl.Maniu dimisionează dela şefia partidului,şi dl.
Melbourne mi-a dat sfatul să nu dimisioneze.La cererea ca să intre
în guvern un membru al Partidului Naţional Ţărănesc,dl.Melbourne
a spus să intre dl.Mihalache.Memoriile cerute la conferinţa de pa-
ce le alcătuia secretarul general.dl.Maniu nu mergea la consfătui-
ri fără să aibă la subţioară un dosar referitor la problema în
discuţie.Dosarul ce trebuia trimis la organizaţia Naţiunilor Uni-
te era voluminos şi cred că a fost dat de dl.Penescu.Ştiu că dl.
Berry a spus că nu este îndreptăţit să transmită cât de cât foru-
rilor oficiale.Dl.Melbourne a spus mai târziu să spun dlui Maniu
că s'a expediat documentul la organizaţia Naţiunilor Unite.Am
asistat şi eu când a venit dl.Sabin Manuilă şi a tradus şi ştiu

./.

că dl.Berry a mulțumit pentru ospitalitate și regreta că pleacă din țara noastră,dar a adăugat că acolo unde se duce va putea aduce mai mult folos partidului,iar dl.Maniu i-a mulțumit pentru serviciile aduse Partidului Național Țărănesc.Buletinul de informații îl făcea dl.Penescu și prin D-sa se transmitea. Pe Cârje nu l-am cunoscut decât atunci când a fost trimis de Mihalache și am văzut că știe englezește,dar neavând buget să-l plătesc,nu l-am oprit la Biroul de Presă.Dl.Mihalache spunea că a vrut să se scape de el.Mi-a cerut dacă nu ar putea căpăta un serviciu la americani și i-am dat o scrisoare către dl.Hulick. Mai târziu trecând pela Lido l-am văzut acolo îl angajase americanii.Mai târziu a cerut să intervin și pentru un prieten al său.Afirmațiile lui Cârje că mi-ar fi dat un buletin de probă sunt inexacte.Am primit un singur "Curiculum Vitae" și atâta tot.Am aflat că în timpul legionarilor l-a protejat pe Mihalache,dar totuși nu m'a interesat,mai ales că eu cu dl.Mihalache nu prea aveam raporturi.Partidul Național Țărănesc de mult își părăsise linia lui și chiar dela intrarea mea am observat că devenise copia Partidului Liberal,deși dl.Mihalache grupase pe toți țăranii în jurul său.După 23 August 1944 Partidul Național Țărănesc a alunecat evident spre dreapta și începutul a fost dela scrisoarea dlui Maniu că se pot primi legionarii în partid. Acum după ce am văzut ce făcea dl.Maniu,că se ocupa de gloanțe, medalii etc.,îmi dau seama la ce se gândea dl.Maniu,ca la momentul oportun să se folosească de legionari.Dl.Mihalache părăsise și el linia partidului și devenise un partid înhămat la interesele bancherilor,iar Mihalache s'a dovedit a nu fi în consensul națiunii și el nu a știut să discearnă în sufletul său,ceace descernea orice cetățean și s'a înscris ca voluntar pe frontul de Răsărit; mi-a spus că are aprobarea dlui Maniu și eu cred că o avea,deși dl.Maniu a negat.Referitor la gărzile Iuliu Maniu, ele erau ale Partidului Național Țărănesc și chiar în fața dlui Maniu,au venit acei tineri și i-au spus lui Ilie Lazăr că lumea îl așteaptă în str.Sfinților nr.10 să le vorbească la plecarea lor în Ardeal,deci a știut și dl.Maniu de aceste gărzi".

Acuzatul colonel în rezervă Stoika Ștefan a declarat:" Am intrat în Partidul Național Țărănesc în 1937.Secția militară a luat ființă în 1945,când s'a reorganizat cercul de studii al Partidului Național Țărănesc.Scopul secției era pentru studierea unui program militar de guvernare al Departamentului Militar.S'a transformat în cerc profesional în 1946,pentrucă în statutele Partidului Național Țărănesc nu era prevăzută secție militară, în schimb erau prevăzute cercurile profesionale și specificate drepturile acestor-cercuri profesionale,Nu a fost un motiv decamuflare ci să nu creadă lumea altceva decât ce suntem,adică un cerc profesional militar.Generalul Zorzor a fost cu ideia.De pildă dl.Penescu mi-a raportat că nu suntem 7-8000 de ofiteri înscriși în Partidului Național Țărănesc.I-am răspuns că atâți ofiteri pensionari nu sunt în toată Capitala.Ne credea organ politic nu cerc de studii cum eram.Voiam să eliminăm astfel de confuzii.Cercul profesional militar era subordonat cercul de studii al Partidului Național Țărănesc..Generalul Stoika Grigore era referent al cercului profesional militar pe lângă cercul de studii.O lucrare mergea dela cercul profesional militar la cercul de studii și dela cercul de studii la conducerea Partidului Național Țărănesc,recte dl.Maniu.La un moment dat a apărut dl.Mihalache pe arenă căutând a ne imprima linia sa de conduită.Am funcționat ca președinte al secției militare până la alegerile din 1946 deci cam un an și ceva.La alegeri s'a ales un comitet din 11 persoane și a fost ales de noi dl.general Negrei ca președinte de onoare,dar d-sa a spus că dorește să fie președinte activ.S'a impus dl general Negrei căutând să ne abată spre

./.

sectorul politic,dar ne opuneam noi.Nu conduceam eu dar mă opuneam
la anumite chestiuni.Noi constatând că nu găsim elemente care să
conducă în cele trei comisiuni,am vrut să facem o extindere pe
țară,dând două comunicate; la al treilea comunicat însă ziarul Dre
tatea a interzis publicarea spunând că se opune dl.Mihalache să
dăm această extindere și să ne oprim pe Capitală.Cu toate că dl.
general Negrei a insistat,dl.Mihalache nu a admis și atunci am ve-
rificat și am văzut că dl.Mihalache se amestică și că,se consulta
cu dl.general Gheorghieș și alții,probabil pentru alte misiuni,
deci am înțeles că ne ocolește pe noi,trimițându-ne la circumscrip
ție.Pe Mihalache l-am văzut de două ori în vizită la secția noas-
tră și când a spus că suntem dependenți de d-sa și când a spus că
membrii noștri trebuie să activeze pe teren la circumscripții.
Am văzut că vrea să-și facă un cerc profesional pe țară,care să
fie politic.Am avut impresia că dl.Mihalache vrea să facă acte de
autoritate,să ne subordoneze partidului și că deci nu mai aveam
încrederea D-sale schimbând macazul.Organizația cum o făceam noi
nu putea deveni subversivă dar așa cum vrea s'o facă dl.Mihalache,
sigur că putea deveni subversivă.Planul de organizare al armatei
l-a făcut cineva din comisia de organizare.Cine l-a inspirat nu
știu,dar inspirația a fost proastă.Știu că la Mihalache a mers
generalul Gheorghieș și generalul Gheorghiu Ermil.Conferința mea
am ținut-o după o lucrare a generalului Mărjeu din 1907.În comisia
de organizare când s'a elaborat planul de organizare al armatei,
nu am luat parte.L-am citit și eu acest plan și am înțeles că este
vorba de trupele de ocupație de acum,aceasta este în planul de or-
ganizare.În loc de ruși s'a scris germani.Când am făcut noi darea
de seamă,generalul Stoika a spus să-l punem și pe dânsul că el
trebuie să lucreze în comisia de studii la acest plan.Nu am mers
la Serdici,numai el spune că ar fi primit dela mine acest plan și
la anchetă am spus că dacă spune Serdici că i l-am dat,spun și eu
că da.Statutele le-am dat de mai multe ori,că funcționasem fără o
bază.Nu se semnase tratatul de pace și știam că dacă Ungaria avea
un efectiv de 36.000 oameni,noi vom avea un efectiv mai mare și
eu am spus că numai statele mici pot face aventuri și să punem de
acord tratatele de pace cu nevoile noastre.De exemplu dacă dă voie
tratatul de pace la 100.000 oameni,putem să instruim pe toți tine-
rii fie prin reducerea stagiului militar,fie prin concedii bugeta-
re,deci în acest sens au fost ideile în conferința mea,că trebuie
să ne mărginim,să studiem numai problema recrutării și a cadrelor,
iar nu să ne pierdem vremea cu divizii,corpuri de armată,când noi
nu știm nici ce armament vom avea."Războiul de mâine" e titlul
conferinței.Nu am început niciodată organizațiile secției militare
pe județe.Acestea erau provizorii în vederea alegerilor comitete-
lor definitive.Cu vechiul regat era generalul Zorzor,iar cu Ardea-
lul generalul Șerbu.Am fost secretar general al Ministerului Înze-
strării Armatei,sub regimul Antonescu cu consimțământul șefului Par
tidului Național Țărănesc dl.Iuliu Maniu.Dl.Mihalache dorea să ne
extindem pe țară și-și asuma răspunderea.Pentru a doua oară își
asuma conducerea organizației militare.Ne-a spus că numai vârfuri-
le vor avea răsplata nu și alții,trimițându-ne la circumscripții.
În ipotezele ce le făceam,eu mă gândeam la armata teritorială
elvețiană și atunci dl.Mihalache,după mine,în conferința,a făcut
câteva recomandări sau figuri de stil cum le spunea,să avem și noi
ca în Elveția echipamentul acesta.Impresia mea este că dl.Mihalache
mi-a impus tot timpul pe linia politică și nu mai avea încredere
în noi,în cercul profesional militar.A vrut să ne lase într'o
nebuloasă ca dumnealui să ridijeze cum vrea.Nu primeam instrucțiu-
ni de fapt ci dl.Mihalache a intrat peste noi și a căutat să ne
impună punctul său de vedere.N'am înțeles să-l întreb pe dl.Maniu
în chestiunea aceasta a cercului profesional militar.Mihalache a
avut întrevedere cu general Gheorghieș,care i-a făcut și un plan
de organizarea cercurilor militare pe țară,în vederile lui Mihala-

./.

che şi deşi făcea parte din cercul nostru,nu ne-a întrebat pe
noi.A mai avut contact şi cu general Gheorghiu Emil,ducându-
se dl.Mihalache direct la dânşii,fără să treacă prin noi cum
trebuia.Urmărea o dizolvare a cercului profesional şi să rămâ-
nă un cerc de studii.Tot în scopul acestor lucrări a luat con-
tact şi cu general Negrei.Ca rezultat al îndemnărilor dlui Mi-
halache a fost că foarte mulţi militari s'au înscris la circum-
scripţii.Activitatea cercului profesional militar în numele lui
Mihalache era supravegheată de inginer Bunescu,Popescu Botoşani,
amândoi secretari generali ai organizaţiilor profesionale ale
Capitalei şi profesor Gh.A.Constantinescu,care era vice preşe-
dintele organizaţiei Capitalei.Pe dl.Maniu l-am vizitat acasă
prin Aprilie voind să mă verific,căci eu aveam un anumit punct
de vedere şi trebuia să mă informez.Îmi dau socoteala că dl.Mi-
halache voia să se impună ca şef al nostru şi de aceea ne viti-
ta şi cred,după cum văd acum că a folosit de etichetă organiza-
ţia noastră pentru a-şi face organizaţie pe ţară.Dl.Mihalache nu
este pentru prima oară   când îşi abandonează ideile.Când a fă-
cut cooperaţia s'a adresat marilor industrii şi deci nu mai era
cooperaţie,apoi când cu Frontul Renaşterii Naţionale,s'a înscris
în acest front şi înfine s'a înscris ca voluntar pe frontul de
Răsărit în contradicţie cu linia de conduită a partidului şi
deci aşa se explică şi fuga lui din ţară.Noi ne-am menţinut pe
linia noastră,nu ne-am dat seama că mergem la complot.Nu ne-am
ocupat de recrutare şi nu aveam calitatea decât a primi noui
înscrieri în partid.Recrutarea era de resortul politic.Penescu
era alături cu Grupul,nu înţelegea secţia noastră.L-am pus pe
Stătescu să ia lista ofiţerilor de rezervă înscrişi în partid,
nu aveam nici un organ de propagandă.Cercul profesional militar
avea misiunea să facă statute,proecte de legi de guvernare.In
aceste cercuri existau şi ofiţeri inferiori şi chiar câtiva plu-
tonieri.Colabora şi ei la legea reangajaţilor şi la legea ofite-
rilor de rezervă şi a maiştrilor.După statutele noastre ne ghi-
dam.Aceste statute au fost create în 1946,ultima lui ediţie a
ajuns la sfârşitul lui 1946/1947.Aceste chestiuni militare sunt
de natură confidenţială,dar noi am dat numai un comunicat ca un
ofiter superior să-şi asume înfiinţarea unui cerc profesional pe
loc în fiecare judeţ cum aveam aici în Capitală.Aceste cercuri
profesionale nu erau încă organizate,cele câteva erau numai pro-
vizorii.La alegeri s'a întâmplat un fenomen în sensul că mare
majoritate a membrilor noştri nu aveau cărţi de alegător şi a
intervenit la noi militarii să ne ducem care avem cărţi de alegă-
tori.Colonelul Dumitrescu făcea un rezumat al emisiunilor de ra-
dio.In noile statute eram prevăzută şi ca secţie informativă.
Nu am găsit la această secţie,am voit să-l punem întâi pe colonel
Ticuţă Mihăilescu dar el a spus că nu este înscris în Partidul
Naţional Ţărănesc şi a rămas ca să funcţioneze când va apare
literatura militară străină,trasă dina experienţele războiului.
Nu am primit informaţie dela membrii din organizaţie.Ofiţerilor
din cadrul disponibil nu li se promiteau nimic,a fost în manifes-
tul dat la alegeri,în care s'a spus că pe toţi îi vom reprimi în
armată,când vom veni la putere.Intr'o şedinţă mai furtunoasă s'a
spus că plutonierul Albu ar fi agent al poliţiei şi când a venit
el l-am întrebat unde a fost,mi-a răspuns că a fost la secţia ti-
neretului şi i-am spus că nu poate fi şi la tineret şi la noi şi
dacă este un tineret militar trebuie să ştiu şi eu.Nu ştiu ce s'a
făcut cu acel tineret al dlui Mitruş Ionescu,dar am auzit că s'a
dizolvat.Nu ştiu cine făcea legătura organizaţiei militare cu ti-
neretul universitar; Mituş Ionescu era şeful tineretului din Par-
tidul Naţional Ţărănesc,nu militar.Lt.colonel Stătescu care este
orb,a fost casierul nostru şi ataşat pe lângă sectorul II Negru
ca să poată convinge cu autoritatea lui pe cei din sector,să vină
să colaboreze cu noi la Capitală.Toţi membrii noştri care erau la

./.

circumscripţii trebuiau să facă politică, iar nu la cercuri profesionale unde nu se făcea politică".

Acuzatul lt.colonel în retragere Stătescu Dumitru a declarat:" Am fost înscris în Partidul Naţional Ţărănesc în toamna anului 1945 la insistenţele dlui general Negrei. N'am avut nici un rol de conducere în secţia militară decât acea de casier general. Planul de organizare al armatei nu l-am elaborat eu. Nu am asistat la comisia de elaborare a planului de organizarea armatei care prevea reprezentanţi în străinătate. Am asistat la un plan în vederea organizării diviziilor, atunci când Partidul Naţional Ţărănesc venea la putere. Mi s'a prezentat un plan de lucru, de încadrarea unei divizii cu mangan, nichel şi crom, nu a fost luată în considerare pentrucă nu eram organ de stat major să facem tabel de efective, nu cunosc ce urmare i s'a dat. Am văzut la dosar planul. Conferinţa colonelului Stoika se referea la organizarea armatei în caz când Partidul Naţional Ţărănesc venea la putere. Prevedea reducere de termen de instruire a recruţilor. Dacă instrucţia era incomplectă să se facă şcoli de cadre. Pentru ofiteri se prevedea a fi trecuţi: administraţia la Finanţe, medicii la Sănătate şi aşa mai departe. Conferinţa avea un caracter de program în cazul venirii la putere a Partidului Naţional Ţărănesc. Sub raportul menţinerii în permanenţă a unui efectiv de 125.000 oameni, nu cred că ar fi avut un caracter de eludarea tratatului de pace. Sub raportul trecerii ofiterilor medici şi administraţiei la ministerele respective, sigur că avea o tendinţă de nerespectarea tratatului de pace, atât timp cât se cerea ca ofiterii asimilaţi să fie scoşi din cadrele active. Colonelul Stoika se interesa de ofiteri şi subofiteri pentru încadrare. Dl. Mihalache a venit într'o şedinţă şi a felicitat pe conferenţiar şi cred că şi el era de acord cu partea de eludare a tratatului de pace. Cu acea ocazie a spus Mihalache că membrii organizaţiei militare să activeze pe teren, spunându-i chiar generalului Negrei. A spus că dorinţa lui ar fi ca fiecare cetăţean să aibă în casa lui armă şi raniţă, pentrucă atunci când ţara va avea nevoie să fie gata, după sistemul elveţian. Nu am fost la Sectorul II Negru; şi nu mi-am dat seama că se urmăreşte o acţiune de răsturnarea guvernului prin violenţă. In realizarea scopului de răsturnarea guvernului, eu nu cunosc nici un ajutor străin. V.Constantinescu a venit odată, iar cine a însoţit pe Mihalache nu ştiu. De altfel eu nu prea cunosc pe membrii Partidului Naţional Ţărănesc. Când a venit şi a trecut prin cameră la Penescu, dl. Mihalache a stat de vorbă cu colonel Stoika. Nu ştiu şi nici nu m'am gândit la răsturnarea guvernului prin violenţă, eu nu aveam contact cu membrii organizaţiei militare. Nu a fost vorba în conferinţă de specialişti tehnicieni din străinătate sau de trimis în străinătate, ci de şcoli de cadre pentru ofiteri. Nu am auzit de transport de armate pe calea aerului. Ofiterilor deblocaţi li se promitea reintegrarea lor în armata activă, când Partidul Naţional Ţărănesc venea la putere. In calitate de şef militar al Sectorului II Negru, am interzis intrarea ofiterilor activi în partid şi în secţia militară. După cele făcute în comisia de elaborare nu cunosc să fi fost acele comitete ale secţiei militare. Statutul a fost făcut şi exista o secţie informativă în organizaţia noastră profesională. Şeful acestei secţii era colonel Dumitrescu. Am văzut în dosar că, colonelul Dumitrescu spune că un maior al cărui nume nu-l cunoaşte, era la această secţie şi colonel Ticuţă Mihăilescu a fost rugat de maiorul Distrorian să-i prezinte un maior discret din Marele Stat Major, care să fie prezentat unui funcţionar din Ministerul de Externe, pentru a-i da informaţii referitoare la mişcarea trupelor sovietice, în special în Ardeal. Existau şi în provincie organizaţii militare. Acestea erau împărţite în două una în vechiul regat condusă de generalul Zorzor Vasile şi alta în Ardeal condusă de generalul Barbu Vasile. Nu ştiu dacă adresele veneau prin condu

./.

cerea Partidului Naţional Ţărănesc sau prin secţia militară, ştiu însă că colonelul Stoenescu,centraliza rapoartele cu procesele verbale de constituirea organizaţiilor pe ţară,venite dela secţii militare ale Partidului Naţional Ţărănesc. Generalul Negrei şi general Gheorghieş,voiau ca fiecare să aibă conducerea organizaţiei militare.Colonelul Stoika era intim cu Maniu,după cum a spus Stoika.Nu cunosc dacă colonel Stoika a cerut să se culeagă informaţii din armată.Comitetul de conducere îşi formasera un comitet de direcţie şi se întrunea la general Negrei acasă,dar nu am fost decât odată, când a luat forma definitivă regulamentul de funcţionare şi secţiei militare.Se mai întrunea din când în când la Societatea Metrom unde colonelul Stoika era în consiliul administraţiei,dar tot în scopul organizaţiilor militare.Au fost date publicităţii prin ziarul Dreptatea apelul pentru înfiinţarea acestor comitete.Nu cunosc numărul lor şi când s'au constituit. Ştiu că colonel Stoenescu vorbea că a primit vre'o 7 adeziuni şi îmi reamintesc că una din ele era a judeţului Tulcea.În afară de această ocazie nu l-am mai văzut pe Stoenescu.Nu am pus mâna pe acest plan care termina cu înfiinţarea de organizaţii militare,cu cadre în străinătate,plan de care am luat cunoştinţă când am fost arestat".

La confruntarea făcută în instanţă în şedinţa de noapte dela 31 Octombrie spre 1 Noembrie 1947,acuzaţii cari au fost confruntaţi au declarat după cum urmează:

Acuzatul Iuliu Maniu a declarat:" Recunosc că în cursul convorbirilor cu dl.Berry i-am spus că oricând aşi fi putut forma un guvern de rezistenţă,dar n'am vrut să fac şi i-am mai pus întrebarea dacă l-aşi face în acel timp ce atitudine ar lua guvernul american la care dl.Berry a spus că va cere relaţii la guvernul său.Din aceasta se vede că eu nu am voit să fac acest lucru.Menţin că l-am întâlnit pe Ilie Lazăr în casa dnei Ionescu vara mea.I-a oferit să facă parte din guvernul Sănătescu dar a refuzat Ilie Lazăr.Intenţia mea a fost ca Ilie Lazăr plecând în străinătate să studieze acolo problemele muncitoreşti.Îmi menţin cele declarate în legătură cu rolurile fiecăruia şi am declarat ce am vrut eu nu ce vor acuzaţii N'am discutat cu Ion Mihalache nimic în legătură cu străinătatea.Nu este exact că aşi fi stat patru ore cu gazetarul Lorentz. Acesta avea oră la mine la 3 1/2 după masă şi eu nu eram acasă; în lipsa mea a stat de vorbă cu V.Serdici.Am avut un schimb de idei,nu un interwiew şi a stat puţin cu mine cam 1 1/2 oră şi nu recunosc că eu aşi fi vorbit de fortificaţiile după malul Mării Negre".

Acuzatul Vasile Serdici a declarat:" Recunosc procesul verbal de confruntare şi menţin cele ce am spus.Îmi amintesc că dl.Iuliu Maniu l-a chemat la telefon pe Ilie Lazăr,care era la mine dela Sibiu,chemându-l acolo.Nu am avut niciodată un birou de informaţii ci un birou de presă la care dl.Mihalache nu a avut nici o atribuţie.Îmi menţinm declaraţia ce am făcut cu ocazia confruntării din 22 Septembrie 1947 în legătură cu planuldeorganizarea armatei primit dela colonelul Stoika.Este adevărat că dl.Maniu a folosit în două trei rânduri fraza "Nu lupt numai pentru România ci lupt şi pentru Anglia şi America".Dl.Maniu a rugat pe dl.Berry să faciliteze plecarea dela Frankfurt a dlui Vişoianu despre care se spunea că a rămas acolo.Este adevărat că dl.Maniu a declarat că Anglia şi America trebuie să ajute România,care este singura stâncă de rezistenţă şi că ruşii fac întărituri pe malurile Mării Negre.La întrebarea dacă un interwiew a fost cu Lorentz a răspuns că Lorentz a venit cu Nasta şi a stat cam patru ore cu dl.Maniu.Corespondentul întreba iar dl.Maniu răspundea amu-

./.

pra trăsăturilor politice din ţară".

Acuzatul Ion Mihalache a declarat:" Recunosc că s'a găsit la mine o armă de vânătoare pentru care aveam însă permis legal, dar era trimis pentru vizare prin Societatea Tintaşul. Deasemenea şi un revolver Browning calibrul 6,35 pentru care deasemenea aveam permis legal şi trimis la vizare. Repet din nou că d-l Maniu nu am discutat niciodată despre vre'o organizaţie subterană. Partidul nostru este un partid serios".

Acuzatul colonel în rezervă Stoika Ştefan a declarat:"Nu ştiu dacă acuzatul lt.colonel Stătescu a lucrat sau nu la planul de organizare al armatei. Am răspuns dlui Penescu că nu suntem mulţi militari, la reproşul său că suntem puţini înscrişi. Dl. Mihalache a voit să ne încadreze în organizaţia Bucureşti şi noi ne numeam cerc profesional. Imi menţin cele ce am declarat la interogator în această privinţă".

Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a declarat:"Nu aveam nici o arhivă la americani, ci am expediat în străinătate prin bunele oficii ale prietenilor mei, documentele mele în legătură cu evenimentele dela 23 August 1944. Am trimes dlui Gretzianu mai multe acte în legătură cu fondul celor 5 milioane franci elveţieni. Radu Niculescu Buzeşti nu a cunoscut Memorandumul şi nici Minuta. Cheia de fişchet am ţinut-o eu cât am fost la Minister, iar după plecarea mea cred că o deţinea Florin Roiu".

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a declarat:"După cunoştinţa mea este imposibil să fi cunoscut Camil Demetrescu tratativele cu cei doi ofiteri americani. După cunoştinţa mea Radu Niculescu Buzeşti, nu a cunoscut conţinutul Minutei şi nici a Memorandumului. Grigore Niculescu Buzeşti mi-a spus că nu înţelege să amestice pe fratele său Radu. Menţin declaraţiile dela cercetări".

Având în vedere că din răspunsurile acuzatilor la interogator se evidenţiază că în parte ei recunosc majoritatea faptelor, ei însă caută sa denatureze scopul adevărat urmărit, fie prin ocolirea răspunsului la întrebarea pusă, fie prin a da o altă interpretare acţiunii lor, unii căutând a se rezuma la diminuarea importanţei lor în această acţiune şi a spune pur şi simplu că nu au ştiut că fac complot, deşi rezultă că au acţionat, fără însă a putea proba aceste susţineri şi fără a putea răsturna faptele constatate şi reţinute în sarcina lor, cari se evidenţiază chiar de răspunsul lor la interogator şi din depoziţiile martorilor ca şi din documentele dosarului.

Având în vedere însă că faptele imputate acuzaţilor şi reţinute de instanţă se dovedesc cu actele dosarului, cu depoziţiile martorilor dela cercetările preliminare şi în instanţă, cu documentele găsite la percheziţie şi aflate la dosar, coroborate cu recunoaşterea acuzaţilor dela primele cercetări şi în parte şi cu recunoaşterile lor din faţa instanţei astfel:

Acuzatul Iuliu Maniu a recunoscut că nu a ştiut nimic cu privire la actul dela 23 August 1944, întrucât la 11 Mai 1946 când a depus ca martor în procesul lui Antonescu a declarat "Nu ştiu ce s'a întâmplat în noaptea de 23 August. N'am avut nici o cunoştinţă asupra desfăşurării evenimentelor până a doua zi dimineaţa în zorii

./.

zilei când a venit la mine Aurel Leucuţia şi mi-a comunicat ce s'a întâmplat"; deci din aceasta rezultă că actul dela 23 August 1944 a fost înfăptuit în totatul contrazicerii cu negocierile cu caracter egoist duse de acuzatul Iuliu Maniu.

Acuzatul Florin Roiu a declarat la primele cercetări, fila 491 dosar vol.3, că din moment ce actul dela 23 August 1944 a fost înfăptuit în totatul contrazicerii cu negocirile duse dela început de Iuliu Maniu, reprezentanţii reacţiunii au căutat mijloace cu cari să combată efectele pe care le prevăzuseră şi să creieze instrumentul cu care la momentul oportun să răstoarne situaţia politică din ţară, care nu putuse fi evitată şi astfel a organizat o mişcare de rezistenţă în ţară şi străinătate, cu care voiau să răstoarne prin violenţă regimul democratic din România care a fost instaurat la 6 Martie 1945.

Acuzatul Iuliu Maniu nu voise actul dela 23 August 1944 în modul cum a fost înfăptuit şi cum dorea ţara, fapt ce se evidenţiază din împrejurarea că el ţinea la curent pe fascistul Antonescu cu tot ceace forţele democratice se trudeau să înfăptuiască, împrejurare care reiese din scrisoarea lui Mihai Antonescu aflată la dosar fila 228, care răspunde fostului dictator Ioan Antonescu: "Cele trimise au fost comunicate dlui Iuliu Maniu, care ne-a încunoştiinţat că Blocul Partidelor Democratice s'a constituit din Partidul Naţional Ţărănesc, Partidul Naţional Liberal, Partidul Social Democrat şi Partidul Comunist Român, condus de preşedinţii acestor partide", deci din acest act se deduce în acelaş timp că Iuliu Maniu divulga şi un secret aparţinând ţării.

Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a recunoscut la interogator autenticitatea acestei note scrisori dela dosar fila 228, care a fost găsită la el.

Acuzatul Florin Roiu a declarat la cercetări fila 491 vol. 3 dosar, că mişcarea organizată în ţară şi în străinătate, mişcare cu caracter subteran urmărea ca scop final răsturnarea prin violenţă a regimului democrat instaurat la 6 Martie 1945, declaraţie pe care şi-a menţinut-o şi în faţa instanţei şi că ideia acestei rezistenţe a încolţit chiar dela 23 August 1944, pentrucă toate negocierile duse în străinătate în numele lui Maniu şi cari de altfel căpătaseră un aspect personal, altul decât cel necesar pentru cauza ţării, eşuaseră prin surpriza actului înfăptuit la 23 August 1944, iar la fila 492 volumul 3, acuzatul Florin Roiu a declarat că pe plan extern în chiar dimineaţa zilei de 24 August 1944, acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti în calitatea sa de ministru al Afacerilor Străine, în înţelegere cu intimul său colaborator acuzatul Victor Rădulescu

./.

Pogoneanu,consilier de legație,au trimis în străinătate pe Ciurea la Ankara și pe Giuvara la Stokholm,doi colaboratori foarte intimi ai lui Pogoneanu,cari puteau fi utilizați în legăturile necesare cu anglo-americanii,că în acelaș timp menținea în posturile cheie din străinătate diplomați prieteni devotați ai acuzatului Pogoneanu și anume: la Lisabona pe Costa,la Berlin pe Anastasiu și pe Titu Pogoneanu,la Ankara pe Cretzianu și pe Dimitrie Popescu,iar la Stokholm pe Duca și că toate acestea s'au făcut cu deplinul consimțământ al acuzatului Iuliu Maniu,evident în scopul de a frâna și combate efectele evidente ale desvoltării democratice promovând interesele capitalisto-burgheze.

Acuzatul Nicolae Penescu a declarat în legătură cu aceasta la cercetări,dosarul vol.1 fila 535,caracterizând pe Grigore Niculescu Buzești precizând: "Dl.Maniu îl considera ca pe un om excepțional,foarte pregătit,pătrunzător,energic și hotărât.De aceea nimeni la noi nu încerca cel puțin să micșoreze trecerea pe care dl.Buzești o avea pe lângă dl.Maniu", apreciere pe care o face și la interogatoriu în sensul că Grigore Niculescu Buzești,se bucura de încrederea și aprecierea superlativă a acuzatului Iuliu Maniu,care vedea în el un mare om de viitor și că intrarea lui Grigore Niculescu Buzești la Iuliu Maniu era oricând liberă,conchizând că el crede că Iuliu Maniu îl consulta în toate problemele externe.

De altfel însuși acuzatul Iuliu Maniu în instanță cu ocazia interogatoriului a declarat că Grigore Niculescu Buzești avea în partid rolul de sfătuitor eminent,fiind foarte bine pregătit în chestiuni externe,că era un om de încredere al său și că atunci când erau chestiuni mai importante de natură externă,îl consulta.

Având în vedere că în legătură cu creierea fondului de 6 milioane franci elvețieni și a rețelei celor ce se alimentau din acest fond,din declarația acuzatului Florin Roiu dela cercetările preliminare dosar vol.3 fila 493 - 503 -518,rezultă și anume din declarația dela 27 August 1947 că organizarea grupărilor pe țări a fost următoarea: In Franța:un secretariat compus din Burileanu, Ciurea,Pleșea,în plus Nicolae Bianu,maior Rațiu și Mihail Romniceanu, în Elveția:Grigore Gafencu,Alexandru Cretzianu,Gheorghe Anastasiu, Nicolae Caranfil,Costa și Titu Pogoneanu; în Anglia:V.V.Tilea,Cornel Bianu,lt.colonel Iliescu; în Italia: Dumitru Popescu și Augustin Popa;iar în America: Davilla; că grupările acestea din străinătate duceau o acțiune de uzură împotriva prestigiului guvernului,prin articole tendențioase și informații eronate publicate în presa străină cu tendințe de dreapta; din declarația dela 9 Septembrie 1947,rezul-

./.

tă că grupările cu caracter de subversitate pe ţări au fost ajutate de foştii reprezentanţi ai regimului antonescian,rămaşi in străinătate; din declaraţia dela 5 Septembrie 1947,că,conducerea intregii organizaţii subversive de rezistenţă o avea acuzatul Iuliu Maniu,care transmitea ordinele sale fie direct acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu,fie prin emisarii săi de incredere,acuzaţii Camil Demetrescu şi Radu Niculescu Buzeşti,după plecarea din ţară a acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti, din declaraţia dela 9 Septembrie 1947 mai rezultă că din modul de lucru al acestui grup din străinătate şi in special din faptul că orice hotărâre care se lua nu era o iniţiativă a acestora ci o consecinţă a unor instrucţiuni primite dela acuzatul Iuliu Maniu,a dedus că grupul avea un rol de execuţie,rol pe care şi l-a păstrat,ba chiar accentuat şi după plecarea din ţară a acuzaţilor,Grigore Niculescu Buzeşti şi Constantin Vişoianu; din declaraţia dela 28 August 1947 că scrisorile şi instrucţiunile se predau acuzaţilor Radu Niculescu Buzeşti şi Camil Demetrescu,cari le transmiteau prin intermediul unor militari americani,al căror nume era ţinut in cel mai mare secret şi infine din declaraţia dela 26 August 1947,in care vorbeste de propaganda din străinătate rezultă că in această privinţă acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti şi Constantin Vişoianu,ii cereau să le dea informaţii rezultate din telegramele cifrate ce interesau conferinţa dela Londra,dela Moscova,asupra procesului de 6 milioane franci elveţieni dela Berna,intrevederile lui Franasovici dela Paris etc.

Faptul că grupul din străinătate a acţionat după instrucţiunile acuzatului Iuliu Maniu şeful Partidului Naţional Ţărănesc,se evidenţiază şi din scrisoarea acuzatului Alexandru Cretzianu din 2 Septembrie 1947 aflată in dosar vol.6 fila 105, in care spune "Am primit la Londra in ajunul plecării textul instrucţiunilor Dvs.din 1 August 1946. Voi utiliza aceste instrucţiuni şi documente in actiunea ce voi incepe in Statele Unite.Deasemenea am luat măsuri necesare pentru ca aceste texte să parvină tuturor prietenilor noştri,cari continuă acţiunea in Europa".

Deci odată cu instrucţiunile date acuzatul Iuliu Maniu trimetea şi documente pentru acţiunea intreprinsă in scopul de a răsturna prin violenţă regimul democrat din România.

Aceasta se confirmă şi din declaraţia acuzatului Florin Roiu,care spune că a cunoscut pe străinii: Melbourne,Porter, Marforebanks şi Hulick,atât in imprejurările dictate de cariera sa, cât şi ca trimis al acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu,pentru

./.

ca din ordinul lui să le predea acestor agenţi străini,scrisori pentru acuzatul Cretzianu,recunoscând că din ordinul acuzatului Pogoneanu a predat trei - patru scrisori al căror conţinut nu-l ştie, dar că,deschizând din curiozitate plicul care nu era lipit,a văzut acolo o scrisoare a acuzatului Iuliu Maniu,pentru acuzatul Alexandru Cretzianu,în care Iuliu Maniu îi spunea,că plecând în Apus să organizeze lupta conform intereselor partidului.Că în acel timp Cretzianu se afla la Ankara,iar scrisoarea trebuia dusă de Burton Berry şi înfine că acuzatul Florin Roiu a recunoscut în instanţă că a transmit din ordinul acuzatului Pogoneanu şi documente lui Melbourne şi lui Porter.

Referitor la organizarea pe plan intern a grupărilor de terorişti pe care acuzatul Iuliu Maniu şi ceilalţi acuzaţi membrii ai Partidului Naţional Ţărănesc le subvenţiona şi le îndemna să comită acte de sabotaj şi asasinate,martorul Gavrilă Olteanu,unul din şefii organizaţiei„Sumanele Negre"a declarat că a prezentat acuzatului Iuliu Maniu raportul de activitate al organizaţiei şi planul de luptă nr.1 şi nr.2,iar martorul Steanţă Dumitru,dela organizaţia„Haiducii lui Avram Iancu"a declarat că a avut două întrevederi,cu acuzatul Iuliu Maniu,dela care a primit îndrumări în legătură cu viitoarea sa activitate clandestină şi că a avut legături permanente cu acuzatul Ilie Lazăr,cu Bosca Mălin şi cu Horaţiu Comăniciu,toţi din Partidul Naţional Ţărănesc.

Cu privire la evenimentele din 8 Noembrie 1945,acuzaţii: Ilie Lazăr,Vasile Serdici şi Nicolae Penescu au declarat astfel: Ilie Lazăr în declaraţia dela dosar volumul 2 fila 82,arată:"La fel s'a petrecut şi la 8 Noembrie 1945,când am luat contact mai întâi cu unii prieteni şi i-am sfătuit să ia parte la manifestaţia pentru Rege,ca cetăţeni, liberi,cum aflasem că hotărâse conducerea partidului.După aceste evenimente este drept că mulţi se lăudau că au avut un rol important,eu consider însă că înaintea acestei organizaţiuni pe Capitală,partidul era anemic ca dinamismul".Acuzatul Vasile Serdici în declaraţia dela dosar vol.II fila 139 arată:"In legătură cu cele petrecute la 8 Noembrie 1945 ştiu dela Bebe Ghica şi Virgil Solomon, că manifestaţia a fost pregătită până la detalii de Bebe Ghica,dr. Virgil Solomon,Tarbea,Ilie Lazăr şi Barbuş"; iar acuzatul Nicolae Penescu în declaraţia dela dosar vol.I fila 559 arată că după audienţa dela 8 Noembrie 1945,orele 9 dimineaţa când ministrul de Interne a cerut ca cele două partide să ia măsuri pentru împiedicarea manifestaţiilor,deoarece elemente iresponsabile ar putea provoca incidente,arătându-le şi adresa Comisiei Aliate de Control,s'a dus la locuinţa acuzatului Iuliu Maniu,pentru a-i raporta şi precizează:"Am stat

./.

acolo cam până la ora 11.Am văzut împreună cu cei prezenţi un grup cam de 100 studenţi în frunte cu studentul Iudoşanu,trecând pe B-dul Schitu Măgureanu cari strigau "Regele şi Patria".Maniu s'a bucurat evident la vederea manifestanţilor iar de faţă era şi Mihalache şi alţi fruntaşi ai Partidului Naţional Ţărănesc.

In legătură cu planul pentru răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România,pus la cale de acuzatul Iuliu Maniu şi ceilalţi acuzaţi cu reprezentanţii serviciului de spionaj american,ca urmare întrevederilor dintre acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti,special împuternicit de acuzatul Iuliu Maniu,Victor Rădulescu Pogoneanu şi cei doi agenţi americani,maiorul Hall şi lt.Hamilton,acuzaţii Radu Niculescu Buzeşti,Ion De Mocsony-Styrcea şi Victor Rădulescu Pogoneanu,definesc perfect în declaraţiile lor conspirativitatea tratativelor duse de Partidul Naţional Ţărănesc,prin împuternicitul său, cu agenţii organelor de spionaj dela Waschington şi hotărârile luate astfel:

Acuzatul Radu Niculescu Buzeşti în declaraţia dela fila 218 vol.3 arată:" Asupra împrejurărilor în care a avut loc întrevederea din Palatul Stirbey între fratele meu şi Hall şi Hamilton,în a doua jumătate a lunei Septembrie 1946 orele 11 - 11,30 noaptea,ştiu că au participat: fratele meu (Grigore),Hall, Hamilton,Ion De Mocsony-Styrcea şi în parte şi eu.Spun în parte findcă nu am fost prezent dela început şi nici în timpul convorbirilor nu am fost tot timpul prezent întrucât trebuia să veghez ca în jurul camerii în care avea loc întrevederea să nu se apropie vre'o ureche indiscretă". "Pentru păstrarea secretului între dânşii s'au luat precauţiuni speciale: ora a fost aleasă în aşa fel încât servitorii să fie toţi culcaţi şi intrarea oaspeţilor s'a produs prin uşa din dos,prin grădina din str.Banului,iar convorbirea a avut loc în camera mea,care era mai puţin expusă riscului ca în ea să se afle vre'un dispozitiv de ascultare.Aranjarea întrevederilor a fost anunţată fratelui meu chiar în seara în care a avut loc".

Inculpatul Ion De Mocsoy-Styrcea a confirmat mai precis la interogator această păstrare a secretului,arătând că a fost rugat de Grigore Niculescu Buzeşti să aranjeze această întâlnire la el sau în altă parte,să nu fie în Palatul Stirbey şi că americanii ţineau să nu se facă la părinţii steno-dactilografei Ioana Bujoiu,unde aceasta locuia,că americanii nu au venit în uniformă ci îmbrăcaţi civili cu pantaloni de tenis şi cu rachete în mână,

./.

iar Grigore Niculescu Buzeşti a venit cu maşina deschisă şi cu nişte beţe de golf; că la a doua întâlnire s'au luat măsuri mai severe fiindcă nu se putea şti dacă nu se făcuse vre'o indiscreţie cu privire la prima întâlnire, că americanii au dorit ca întâlnirea să aibă loc noaptea şi înfine că intrarea s'a făcut prin grădină, servitorii au fost lăsaţi liberi, iar Radu Niculescu Buzeşti a îndeplinit funcţiunea de portar, supraveghetor, tot timpul.

Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu în declaraţia dela dosar vol.3 fila 91, arată că se mai întâlnise ocazional cu Hall şi Hamilton şi că deci îi cunoştea şi recunoaşte că a participat la consfătuirea din seara de 18 Septembrie 1946 la locuinţa surorii lui Ion De Mocsony-Styrcea, precizând: "Convorbirea a decurs în general potrivit consemnării din documentul în limba engleză ce se află vizat de mine la dosar şi care a fost redactat după notele steno-grafice ale steno-dactilografei Ioana Bujoiu. Lt.Hamilton se înapoiase din concediu dela Washington şi în exprimarea sa a afirmat că cercurile competente din Uniunea Statelor Americane, arăta o oarecare suprindere faţă de pasivitatea opoziţiei române, precizând că nu se putea aştepta la o intervenţie eficace din partea Statelor Unite ale Americei, în chestiunea schimbării regimului din România, atâta timp cât o tensiune vizibilă nu apărea în viaţa noastră internă. Pentru justificarea acestei intervenţiuni cei doi ofiteri americani preconizau organizarea unei acţiuni în condiţiunile arătat în minuta sus amintită".

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a declarat că în cursul convorbirilor atunci când acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti i-a întrebat pe cei doi ofiteri americani, în numele cui vorbesc, reprezentanţii serviciului de spionaj Hall a răspuns că reprezintă servicii foarte sus plasate şi că au o autoritate independentă faţă de reprezentanţii diplomatici şi de misiunea militară americană din Bucuresti.

Agenţii americani sunt desemnaţi în Minută prin litera H.şi din analiza Minutei şi a declaraţiunii de mai sus, rezultă că Hall şi Hamilton reprezentau vederile cercurilor conducătoare ale Americei.

Având în vedere că Grigore Niculescu Buzeşti era împuternicitul acuzatului Iuliu Maniu şi reprezenta Partidul Naţional Tărănesc, fapt confirmat şi de inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea, care a mai declarat că Grigore Niculescu Buzeşti a spus americanilor că a înţeles problema şi urma să se consulte cu şefii săi şi că în orice caz Iuliu Maniu pentrucă nu crede că Grigore Niculescu Buzeşti lua ordine dela altcineva în Partidul Naţional Tărănesc, în care era membru, decât dela Iuliu Maniu şi apoi el a

./.

prezentat Memorandumul în numele Partidului Naţional Tărănesc.
Că acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a precizat în declaraţiä-
le sale că în epoca consfătuirilor l-a văzut pe acuzatul Iuliu
Maniu în două trei rânduri, de unde rezultă că Iuliu Maniu era
la curent cu tratativele;

Că toate consfătuirile între acesti reprezentanţi au
avut un carcter stric secret şi conspirativ, luându-se cele mai
severe măsuri de siguranţă, pentru ca aceste şedinţe să nu se
cunoască şi ca discuţiunile să nu fie câtuşi de puţin divulgate,
mergând până la faptul plecării din ţară a tuturor acelora care
cunoşteau această conspiraţie, şi motivând că faptul că Vişoianu
şi Ioana Bujoiu sunt recunoscuţi, aduc sancţiuni severe ofiteri-
lor americani, cari n'au ştiut să-şi ia toate măsurile de camuflare,
iar după cum a mai declarat inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea
în instanţă la interogator, americanii au mers şi mai departe pâ-
nă la surpimare, arătând că atunci când a fost chemat la Bucureş-
ti din cauza acestei indiscreţii, agentul american i-a vorbit de
suprimare, spunându-i: "In caz când vorbestie, suntem obligaţi, de-
că nu te suprimi să te suprimăm noi, contra voinţei D-tale", pro-
punându-i să-i trimită şi otravă;

Având în vedere că din acestea rezultă că Uniunea
Statelor Americane prin agenţii săi găsise în Partidul Naţional
Tărănesc prin acuzatul Iuliu Maniu şi ceilalţi acuzaţi membrii,
complicii acţiunilor subversive, stabilindu-se în aceste convor-
biri înfiinţarea unui comitet naţional în străinătate, care să de-
vină guvern, fixându-se şi plecarea în străinătate a acuzaţilor
Ion Mihalache, Grigore Niculescu Buzeşti şi Constantin Vişoianu,
care să formeze comitetul, în opoziţie cu guvernul legal al ţării,
restul urmând a fi desemnaţi de conducerea Partidului Naţional
Tărănesc.

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a declarat că
Grigore Niculescu Buzeşti la sfârşitul conversaţiei a arătat agen-
ţilor americani că a înţeles problema, se va consulta şi gândi, ur-
mând a prezenta un memoriu, aşa cum de altfel cerusă americanii
în cursul discuţiunilor să le prezinte un referat detailat, în care
să fie expuse planurile conducătorilor Partidului Naţional Tărăne-
sc, privitor la crearea în ţară a unei reţele mai vaste de orga-
nizaţiuni subversive, şi urmând să trimită cercurilor competente
dela Waschington.

Că la a doua intâlnire acuzatul Grigore Niculescu
Buzeşti a adus referatul cerut de agentii americani Hall şi Hamil-
ton, cari şi-au exprimat dorinţa ca acest document să fie complectat

./.

cu propuneri mai complecte privitoare la creierea în ţară a unór organizaţiuni subversive bine închegate şi cu ramificaţiuni întinse.

Având în vedere că din declaraţia inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea dela cercetările preliminare şi din instanţă rezultă că agentii americani Hall şi Hamilton nesatisfăcuţi de planul iniţial alcătuit de Grigore Niculescu Buzeşti, i-au cerut acestuia să le prezinte propuneri mai precise şi au stabilit că Maniu trebuie să înţeleagă, că garanţii serioase nu-i vor putea fi date, decât după primirea dela Waschington a unui plan complect de organizare şi acţiune; deci se evidenţiază că toate aceste tratative erau duse de acuzatul Iuliu Maniu în calitate de conducător al Partidului Naţional Ţărănesc, care făcea propunerile.

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a declarat la primele cercetări fila 684 vol.3, că în cursul discuţiunilor dela Palatul Stirbey, cei doi agwnti americani au lăsat să înţeleagă că documentul este destinat unui serviciu special nou înfiinţat care se va ocupa cu centralizarea şi coordonarea tuturor ministerelor şi serviciilor de informaţii, alcătuit din personalităţi cu acces imediat la forurile conducătoare din Statele Unite, iar la întrebarea lui Grigore Buzeşti asupra modului în care se va putea lua contact din România cu acest serviciu spre asigurarea comunicaţiilor absolut sigure între opoziţia din ţară şi comitetul din străinătate, americanii au răspuns că legăturile vor fi asigurate printr'un reprezentant al acestui serviciu; declaraţie care a fost menţinută de inculpat şi în instanţă la interogator;

Că acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti a consimţit să studieze şi să desvolte propunerile complimentare cerute de Hall şi Hamilton, dar şi-a exprimat în acelaş timp dorinţa de a putea prezenta personal în străinătate, întregul plan şi că pentru aceasta este necesar ca el să poată pleca imediat din ţară, la care agentii americani au acceptat propunerea lui Grigore Niculescu Buzeşti, de a pleca din ţară, cu condiţia ca el să le elaboreze în prealabil un plan de acţiune alcătuit în spiritul celor discutate anterior, şi că după cum declară Ion De Mocsony-Styrcea, acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti trebuia să prevadă în planul de acţiune viitoare posibilitatea pentru fruntaşii opoziţiei de a pleca în străinătate la momentul oportun, pentru a constitui acolo un comitet naţional, care comitet în împrejurări favorabile să se transforme într'un guvern ce ar putea sconta recunoaşterea din partea puterilor apusene, enumerând şi persoanele pentru cari se creiau garanţii că vor putea în orice moment să fugă din România cu ajutorul reprezentanţilor serviciului de spionaj şi anume: el, adică

Grigore Niculescu Buzeşti,Constantin Vişoianu şi Ion Mihalache,restul urmând a fi indicaţi ulterior.

Din declaraţiile inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea dela cercetările preliminare dosar vol.3 şi din instanţă,rezultă că maiorul Hall a întrebat în cursul tratativelor de cine depinde îndeplinirea planurilor şi dacă este posibil ca acest plan să fie prezentat în numele tuturor partidelor de opoziţie, la care acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti a răspuns că deocamdată nu există decât asentimentul Partidului Naţional Ţărănesc, adăugând că el este însă convins că Iuliu Maniu va obţine asentimentul şi din partea şefilor celorlalte partide de opoziţie Constantin I.C.Brătianu şi Constantin Titel Petrescu.

In legătură cu aceasta inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a declarat că lt.Hamilton şi-a exprimat temerea că secretul tratativelor în acest caz ar putea fi divulgat,la care însă Grigore Niculescu Buzeşti i-a asigurat pe agenţii americani că secretul va fi păstrat,deoarece planul de acţiune conspirativă va fi cunoscut în întregime numai de Iuliu Maniu.

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea redând unele discuţii din cursul acestor tratative a declarat:"Tom Hall a cerut părerea lui Buzeşti asupra utilităţii importului de lei falsificaţi în străinătate; Bill Hamilton,a arătat că nu este practic, deoarece volumul hârtiilor monedă ar fi considerabil şi e imposibil de transportat în timp util şi că nici introducerea de dolari sau franci elveţieni nu este avantajoasă,propunând ca singura soluţie convenabilă aceea de a se bate monede jubiliare româneşti în America,care urmau să fie introduse clandestin şi predate comitetului secret".In continuare inculpatul arătând că s'a stabilit a fi bătute în străinătate şi aduse clandestin în România 60000 medalii de aur româneşti,în vederea folosirii lor sub controlul observatorului american de către organizaţia secretă.

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a declarat mai departe că s'a discutat apoi detalii tehnice de organizare,la care Hamilton ca se vedea a fi un specialist,a arătat că nu se poate conta pe armament şi pe nici un fel de material de provenienţă americană (pentru a nu putea fi identificat) ci cel mult pe mijloace de procurare de armament european,care se găseşte din abundenţă în ţările din sud-estul European; el preconiza însă mai ales instruirea de specialişti în vederea actului de spionaj şi distrugere tehnică,organizarea depozitelor de alimente şi medicamente,apoi Styrcea arată că reprezentanţii serviciuluide spionaj americani-au informat pe Grigore Niculescu Buzeşti,că se vor organiza în străinătate şcoli de cadre necesare pentru acti-

./.

vitatea organizaţiilor clandestine, in vederea pregătirii loviturii de stat şi că agenţii americani au insistat ca organizaţia clandestină să fie asigurată cu depozite de armament, alimente, echipament şi medicamente di'nainte pregătite.

In declaraţiile sale dela primele cercetări inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea mai arată că s'a ajuns la un acord şi in ceea ce priveşte creierea unor organizaţiuni militare conspirative speciale, cari la insistenţele agenţilor americani Hall şi Hamilton, trebuiau să cuprindă ofiteri de front in stare să suporte greutăţile clandestinităţii, având cunoştinţe tehnice şi experienţe căpătate in cursul luptelor depe frontul de Răsărit, duse alături de armata germană.

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a mai declarat că in cursul discuţiunilor ce au avut loc la Palatul Stirbey, agenţii americani Hall şi Hamilton, au insistat ca in fruntea organizaţiei militare să fie puşi militari de vază, din cadrele active ale armatei şi că răspunzând la obiecţiunea lui Grigore Niculescu Buzeşti că Iuliu Maniu cu greu-ar consimţi ca in fruntea organizaţiei militare să vină ofiteri apropiaţi guvernului actual şi rămaşi in cadrele activex, americanii Hall şi Hamilton au arătat că situaţia fiind cu totul diferită de acea din 23 August 1944, când a acţionat oficial intregul aparat de stat, acum spre a se câştiga pentru această cauză, armata şi o parte din guvern, ar fi necesar să se obţină colaborarea acel puţin unuia din membrii guvernului sau din şefii armatei; că infine reprezentanţii serviciului de spionaj american Hall şi Hamilton, au cerut părerea lui Grigore Niculescu Buzeşti asupra câtorva militari, dintre care ştie că unii au şi fost invitaţi ulterior la reuniuni neoficiale ce au avut loc la şeful misiunei militare americane din România general Schuyler.

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a declarat apoi că a mai avut câteva intrevederi cu acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti, inainte ca acesta să fugă din ţară şi că din convorbirile avute cu el a inţeles că Grigore Niculescu Buzeşti s'a consultat cu Iuliu Maniu, atât privitor la amănuntele planului de creiare in ţară a unei organizaţiuni clandestine mai vaste, cât şi privitor la măsurile de realizare ale acestui plan.

Având in vedere că declaraţiile inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea privind tratativele ce au avut loc intre acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti şi cei doi reprezentanţi ai serviciului de spionaj american Hall şi Hamilton, sunt confirmate in intregime de acuzaţii Victor Rădulescu Pogoneanu şi Radu Niculescu Buzeşti şi anume:

./.

Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu în declaraţia dela cercetări (fila 91 vol.3) referitor la prima întâlnire între agenţii americani şi Grigore Niculescu Buzeşti ce a avut loc la 18 Septembrie 1946, a precizat că iniţiativa tratativelor şi a propunerilor de organizare a unei reţele sub terane, a aparţinut agenţilor americani desemnaţi în Minută făcută de Ioana Bujoiu, prin litera "R."; convorbirea a început printr'o expunere a celor doi ofiteri americani, cari au arătat că Hamilton se înapoiase atunci la Waschington, că cercurile competente din Uniunea Statelor Americane au luat în considerare situaţia din România, dar că aceste cercuri arătau o oarecare suprindere faţă de pasivitatea opoziţiei româneşti, precizând că nu se poate aştepta la o intervenţie eficace din partea Statelor Unite ale America în chestiunea schimbării regimului din România atâta timp cât o tensiune vizibilă nu apărea în viaţa noastră internă şi infine că pentru a justifica această intervenţie cei doi ofiteri americani preconizau organizarea unei acţiuni în condiţiunile arătate în Minuta mai sus amintită;

Acuzatul Radu Niculescu Buzeşti, caracterizând împrejurările în care s'a desfăşurat tratativele duse de fratele său Grigore Niculescu Buzeşti cu reprezentanţii serviciului de spionaj american Hall şi Hamilton, în cursul celei de a doua întâlniri din Palatul Stirbey a declarat că pentru păstrarea secretului întrevederii s'au luat precauţiuni speciale, ora fiind aleasă în aşa fel încât servitorii să fie culcaţi, intrarea oaspeţilor s'a produs prin uşa din dos (grădină) din str. Banului, iar convorbirea a avut loc în camera ce care era mai puţin expusă riscului ca în ea să se afle vre'un dispozitiv de ascultare.

La această a doua convorbire s'a pus la punct acel memoriu, operă desăvârşită de concepţie a conducătorilor Partidului Naţional Ţărănesc, prezentat la câteva zile de acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti, după consfătuirea din casa Stirbey şi care purta titlul de "Memorandum", datat 30 Septembrie 1946 şi acuzaţii Victor Rădulescu Pogoneanu, Ion De Mocsony-Styrcea şi Radu Niculescu Buzeşti, au declarat că în ziua de 30 Septembrie 1946, acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti a transmis prin Ioana Bujoiu agenţilor americani Hall şi Hamilton, planul întocmit de el sub titlul "Memorandum" pentru a fi depus la Waschington, de unde se aştepta o hotărâre, după cum s'a văzut în Minuta dela prima întâlnire din 18 Septembrie 1946;

Având în vedere că acest Memorandum a cărei copie se află la dosar vol.6 fila 16 - 39 se bazează pe necesitatea creierii

./.

in ţară a unei organizaţiuni clandestine întinse, sprijinite de formaţiuni paramilitare, cari puteau fi folosite în orice moment pentru efectuarea loviturii de stat şi că la capitolul „conducerea" Memorandumul prevede creierea unui comitet politic secret compus dintr'un număr redus de oameni de încredere, cari numai ei vor cunoaşte obiectivul final al organizaţiei; creierea comitetului politic în străinătate. In cadrul acestui comitet va fi organizat sub comitetul central executiv. Membrii acestui comitet central vor fi prevăzuţi cu un mandat din partea şefilor opoziţiei. Pentru mai multă siguranţă mandatul din partea opoziţiei nu va avea un caracter definitiv ci va indica misiunea generală de a apăra interesele României în străinătate.

Că în legătură cu structura organelor de conducere ale organizaţiei clandestine naţional-ţărăniste din ţară, inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea a declarat: "Comitetul politic din ţară ar fi trebuit să cuprindă trei cel mult patru membrii, din care unul observatorul american"; comitetul politic urma să aibă reprezentanţii celor trei partide de opoziţie. Intrucât unul din membrii acestui comitet trebuia să facă parte şi din comitetul politic secret şi cum Partidul Naţional Ţărănesc avea iniţiativa şi conducerea întregii acţiuni, acesta trebuia neapărat să fie naţional-ţărănist, sau o persoană din afară, având încrederea partidului. Comitetul militar avea să fie alcătuit dintr'unul sau mai mulţi ofiteri specializaţi, un civil român priceput în chestiuni de informaţii şi observatorul american, care urma să facă legătura cu comitetul central executiv.

Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu confirmă declaraţiile inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea, declarând la primele cercetări file 92 vol.3 că din planul creierii organizaţiei clandestine denumit Memorandum din 30 Septembrie 1946, precum şi din spusele lui Grigore Niculescu Buzeşti, el a aflat că era prevăzută creierea câtorva comitete secrete atât în ţară cât şi în străinătate şi acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu precizează: "Comitetul din străinătate ar fi urmat să cuprindă între alţii pe Grigore Niculescu Buzeşti, Constantin Vişoianu şi Alexandru Cretzianu. In ţară ar fi urmat să se constituie un comitet restrâns din care ar fi făcut parte şi el (Pogoneanu) împreună cu Grigore Niculescu Buzeşti, dacă acesta ar fi decis să nu plece în străinătate; un comitet lărgit cuprinzând şi pe reprezentanţii partidelor de opoziţie şi a cărei legătură cu comitetul restrâns ar fi fost asigurată prin persoana unuia dintre membrii acestuia din urmă şi un eventual co-

./.

mitet militar în privința căruia nu s'a discutat numele participanților.

Având în vedere că din declarația inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea rezultă cu precizione modul cum conform înțelegerii încheiate în Septembrie 1946, cu reprezentanții americani, s'a executat de acuzatul Iuliu Maniu un prim punct al angajamentului și anume trimiterea în străinătate mai întâi a împuternicitului său a acuzatului Grigore Niculescu Buzești și apoi a acuzatului Constantin Vișoianu, care a plecat însoțit de Ioana Bujoiu, toți cu ajutorul celor doi agenți americani, cum se stabilise, fiind luați pe bordul unor avioane militare americane și duși în Elveția cu oprire în Austria și Germania.

Asupra acestei chestiuni, acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu la cercetările preliminare dosar fila 88 vol.3 a declarat: "Stiu că dânșii au plecat pe rând în condițiuni asemănătoare cu câte un avion american și grație mijlocirei ofiterilor Hall și Hamilton. Plecarea lui Vișoianu s'a produs în locul meu, care condiționasem propria mea plecare de aceea prealabilă a D-sale"; declarație menținută și în fața instanței la interogator.

Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a recunoscut că a sugerat ideia și acuzatului Florin Roiu să plece în străinătate, spre a îndeplini funcția de secretar a acuzaților Grigore Niculescu Buzești și Constantin Vișoianu, al căror șef de cabinet fusese pe vremea ministeriatelor respective.

Având în vedere că în străinătate acuzatul Grigore Niculescu Buzești, s'a pus cum a ajuns în fruntea subcomitetului secret de acolo, iar acuzatul Iuliu Maniu, i-a trimis un mandat scris semnat de el și de ceilalți doi șefi ai partidelor de opoziție;

Că asupra acestei chestiunu acuzatul Radu Niculescu Buzești a declarat la primele cercetări dosar vol.3 fila 146 că în ajunul plecării fratelui său Grigore Niculescu Buzești în străinătate, acesta i-a comunicat că s'a înțeles cu Iuliu Maniu să-i trimită acolo împuterniciri din partea șefilor celor trei partide de opoziție, împuterniciri pe care nu a voit să le ia odată cu plecarea sa, ca să nu aibă asupra sa un astfel de document în timpul călătoriei ilegale din țară, precizând: "Textul mesagului a fost compus de dl. Pogoneanu în baza indicațiilor fratelui meu, care discutase în prealabil chestiunea cu dl. Maniu. Textul scrisorii din câte îmi amintesc era o atestare a faptului că fratele meu i-a fost un colaborator foarte apropiat și că în consecință este calificat a cunoaște opinia dlui Maniu în chestiunile interesând politica țării. In temeiul acestui fapt roagă pe fratele meu să

./.

grupeze pe românii din străinătate într'un mănunchiu care să colaboreze armonios".

Acea scrisoare numită mandat,compusă şi scrisă personal de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu,a fost dusă de acuzatul Radu Niculescu Buzeşti,acuzatului Iuliu Maniu,care a semnat-o imediat,iar apoi a fost dusă de acuzatul Camil Demetrescu şi la ceilalţi doi şefi ai partidelor de opoziţie Constantin I.C.Brătianu şi Constantin Titel Petrescu,cari deasemenea şi-au pus semnăturile lor că sunt de acord cu Iuliu Maniu, iar după obţinerea acestor trei semnături,mandatul a fost înmânat de Radu Niculescu Buzeşti,agentului serviciului de spionaj american lt.Hamilton pentru a fi trimis clandestin fratelui său Grigore Niculescu Buzeşti;care la sfârşitul anului 1946 se afla în Elveţia.

Martorul Constantin Titel Petrescu atât la cercetările preliminare fila 62 dosar vol.6 cât şi în faţa instanţei sub prestare de jurământ,a confirmat că a semnat mandatul,o scrisoare bătută la maşină care purta semnăturile lui Iuliu Maniu şi a lui Constantin I.C.Brătianu,susţinând că a mai adăugat ca Grigore Niculescu Buzeşti să facă cunoscut partidelor socialiste din Apus,poziţia Partidului Social Democrat Independent din România.

Acuzatul Camil Demetrescu a declarat la primele cercetări fila 282 vol.3,că a primit scrisoarea care era semnată de Iuliu Maniu şi a dus-o consecutiv spre examinare şi eventuală semnare lui Constantin I.C-Brătianu şi lui Constantin Titel Petrescu,cari au fost de acord cu scrisoarea şi a semnat-o.

Acuzatul Iuliu Maniu a recunoscut că a dat acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti împuterniciri speciale în preajma plecării şi în legătură cu acest mandat la primele cercetări a declarat fila 24 vol.1 "Cu ocazia acestei plecări despre care am ştiut,i-am pregătit o scrisoare prin care am constatat că este membru al partidului nostru şi că este un influent prieten politic al nostru.Scopul pentru care am dat acea scrisoare a fost ca cei în drept,adică ceilalţi prieteni politici ai mei şi care se găseau în străinătate să fie încredinţaţi că Grigore Niculescu Buzeşti este persoana agreiată şi de încredere a mea. Dl.Buzeşti mi-a spus că va cere o similară declaraţie şi dela dnii Brătianu şi Titel Petrescu,pentru a dovedi faţă de prietenii acestora că posedă şi încrederea acestor şefi de partide cu care eu m'am declarat de acord".

Că deci din aceasta rezultă cu prisosinţă legătura

./.

dintre acuzatul Grigore Niculescu Buzești și Partidul Național Țărănesc prin șeful său acuzatul Iuliu Maniu.

Apoi acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a declarat că,din desele vizite făcute de Grigore Niculescu Buzești acuzatului Iuliu Maniu in timpul când se duceau tratativele cu reprezentanții americani și din faptul că Iuliu Maniu a dat lui Grigore Niculescu Buzești împuterniciri largi în vederea desfășurării activității sale in străinătate,se dovedeste că Iuliu Maniu era la curent și dirija ințelegerea secretă încheiată cu reprezentanții serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americei;

Astfel acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a declarat la primele cercetări dos.vol.3 fila lol precizând:"Imi intemeiez convingerea că,dl.Iuliu Maniu a fost pus în curent de dl.Grigore Niculescu Buzești cu conversațiile dintre acesta și maiorul Hall și lt.Hamilton pe următoarele: 1/. Faptul că in cursul conversației la care am asistat,dl.Grigore Niculescu Buzești a invocat calitatea sa de reprezentant al Partidului Național Țărănesc; 2/. Faptul că la timpul când au avut loc conversațiile ce și după aceasta dl.Grigore Niculescu Buzești a vizitat în câteva rânduri pe dl.Iuliu Maniu; 3/. Faptul că dl.Iuliu Maniu a acordat dlui Grigore Niculescu Buzești mandatul pe care acesta il arătase că-i va obține in cursul conversațiilor sale și 4/. Faptele relatate in declarațiile acuzaților Ion De Mocsony-Styrcea și Radu Niculescu Buzești,sunt deasemenea de natură a-mi confirma această convingere".

Având in vedere că la aceste fapte se mai adaugă următoarele,care definesc cu toată preciziunea că acuzatul Iuliu Maniu este conducătorul și inspiratorul intregii activități subversive și anume: 1/. In tot timpul tratativelor,Grigore Niculescu Buzești a invocat autoritatea acuzatului Iuliu Maniu și a declarat că-l reprezintă pe el și partidul său,iar la confruntarea din22 Septembrie 1947 dintre acuzații Ion De Mocsony-Styrcea și Iuliu Maniu,s'a stabilit că ultima dată când Grigore Niculescu Buzești a afirmat cu tărie că reprezintă Partidul Național Țărănesc și pe Iuliu Maniu,a fost în cursul tratativelor duse de Grigore Niculescu Buzești cu agentii serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americei; 2/. Agentii serviciului de spionaj american se adresau prin Grigore Niculescu Buzești,lui Iuliu Maniu și in această privință inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea la 22 Septembrie 1947 la cercetările preliminare a declarat că agentii americani au răspuns că Iuliu Maniu trebuie insfârșit să ințeleagă că dacă nu se organizează in sensul discutat va fi depășit de alții,declarațiune menținută și in fața instanței la interogator și 3/. Insuși acuza-

./.

tul Iuliu Maniu a confirmat în scris poziția lui Grigore Niculescu Buzești în tratative și asentimentul său la hotărârile luate prin mandatul încredințat.

Inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea în declarația dela primele cercetări la 18 Septembrie 1947,dosar vol.3 fila 699 arată că știe că agentul străin nu și-a putut ascunde satisfacția primind mandatul sus amintit,pentrucă prin aceasta nu avea numai asigurările lui Grigore Niculescu Buzești,ci și dovada formală a asentimentului celor trei șefi ai partidelor de opoziție,declarație menținută și la interogatoriul din instanță; 4/. In cursul și după terminarea tratativelor,acuzatul Grigore Niculescu Buzești s'a consultat cu acuzatul Iuliu Maniu asupra planului complotului și în această privință inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea la 13 Septembrie 1947 în declarația dela primele cercetări,a arătat că în zilele următoare a mai avut prilejul să-l vadă de mai multe ori pe Grigore Niculescu Buzești și a putut stabili din convorbirile lor că el avea consultări cu Iuliu Maniu în legătură cu aplicarea planului; 5/. In discuțiile pe care le-a avut cu agenții americani,Grigore Niculescu Buzești a precizat că chestiunea în întregimea ei nu va fi cunoscută decât de Iuliu Maniu,care va trebui să desemneze persoanele corespunzătoare; 6/. Acuzatul Iuliu Maniu s'a comportat în relațiunile cu cei ce erau la curent cu tratativele,ca un cunoscător al acestora și în această privință acuzatul Radu Niculescu Buzești în declarația dela 17 Septembrie 1947 dela cercetări dosar vol.3 fila 225,arată:"Imi dădeam seama că era natural că dl.Maniu nu a găsit necesar să-mi pună nici o întrebare cu privire la conținutul tratativelor "; și înfine 7/. Că Iuliu Maniu a semnat mandatul prevăzut în plan,aceasta fiind o condițiune expresă din Memorandum;

Acuzatul Iuliu Maniu a organizat și ajutat la plecarea unor personalități politice în vederea constituirii în străinătate a unui guvern,plecări care erau prevăzute în planul complotului și în această privință inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea în declarația dela cercetări din 12 Septembrie 1947 dosar vol.3 fila 684,afirmă că acuzatul Grigore Niculescu Buzești a arătat în cursul tratativelor că este absolut necesar ca oamenii politici români să poată părăsi Țara în timp util,pentru a se putea constitui în străinătate un comitet național,care la momentul oportun să poată deveni guvern recunoscut de puterile Occidentale și că persoanele vizate erau pe lângă Grigore Niculescu Bu-

./.

i,acuzații Constantin Vișoianu,Ion Mihalache și alte personalități din partidele de opoziție,care urmau să fie destinate ulterior.

Având în vedere că însuși acuzatul Iuliu Maniu recunoaște în declarația dela 12 Septembrie 1947 la cercetări,că în audiența pe care a avut-o la legația Americană,a mulțumit pentru ajutorul dat spre a putea trimite în străinătate câtiva prieteni și că acțiunea dela Tămădău întreprinsă cu plecarea în străinătate a acuzaților Ion Mihalache,Nicolae Penescu,Nicolae Carandino și Ilie Lazăr,a fost recunoscută de acuzatul Iuliu Maniu,declarând la 5 August 1947,la cercetări dosar vol.1 fila 15,că preferă și astăzi că a fost făcută decât să fi fost inițiată și pentru care a precizat că-și ia toată răspunderea morală și politică;

Având în vedere că de altfel și această acțiune este prevăzută tot în planul complotului în acel Memorandum;

Având în vedere că tot în legătură cu ceace știa acuzatul Iuliu Maniu privind obligațiile luate prin acel Memorandum, rezultă că el a făcut continuu intervenții personale și față de reprezentanții oficiali americani,după cum se vede în Minuta aflată la dosar vol.6 fila 42,care reprezintă rezumatul discuției ce a avut loc între el și reprezentantul diplomatic al Statelor Unite ale Americei și din care rezultă că acuzatul Iuliu Maniu își exprima părerea că ar fi bine dacă s'ar putea proteja în străinătate un guvern opus celui din țară ,Minută care a fost reprodusă de acuzatul Vasile Serdici și pe care se vede corecturile personale făcute de acuzatul Iuliu Maniu,prin care redă conținutul exact al discuțiunilor.

Că acuzatul Iuliu Maniu a inițiat și participat la constătuirea comitetului pentru apărarea libertății alegerilor,potrivit planului complotului precizat în Memorandum,comitet care urma să fie compus din reprezentanții celor trei partide de opoziție,rezultă și din declarația martorului Constantin Titel Petrescu,care a precizat în declarația dela 21 Octombrie 1947 că a încheiat cu Iuliu Maniu și cu Constantin I.C.Brătianu,un acord în vederea apărării în comun a libertății alegerilor,conducerea acestei acțiuni urmând a fi încredințată unui comitet și că acest acord a fost inițiat de Iuliu Maniu,care i-a propus inițial un cartel electoral.

Că acuzatul Iuliu Maniu a condus și activitatea centrului profesional militar și a inițiat și organizat și informarea legației Americane,tot conform planului complotului,Memorandumul,rezultă și din declarația acuzatului Vasile Serdici care a precizat că tot ce a predat la misiuni,fie ca studii,fie ca răspuns la informațiile cerute,fie chiar ca informații necerute,nu le-a predat fără să

./.

fi avut aprobarea sau îndrumarea acuzatului Maniu; că a făcut aceste servicii în calitate de național - țărănist și mai ales de însărcinat al acuzatului Maniu cu aceste lucrări,așa cum de altfel s'a stabilit și acuzatul Serdici a recunoscut dela început,că era omul de încredere al acuzatului Maniu cu chestiuni de presă și de informații;

Având în vedere că s'a stabilit din actele dosarului și din desbaterile orale,că tot acuzatul Iuliu Maniu a fost acela care a creiat și întreținut starea de tensiune gravă prevăzută în planul complotului și că aceasta rezultă și din declarațiile acuzatului Nicolae Penescu,care atât la cercetările preliminare cât și în fața instanței,a precizat că tactica pe care acuzatul Iuliu Maniu a denumit-o pentru prima oară,a rezistenței naționale,a rămas mai departe singura politică a Partidului Național Țărănesc cât timp Iuliu Maniu a fost președinte;

Având în vedere că din depozițiile martorilor Steanță Dumitru și Palisca Nicolae,filele 66o - 674 dosar vol.4,rezultă că acuzatul Maniu prin apropiatul și omul său de încredere acuzatul Ilie Lazăr a fost în legătură cu organizația clandestină teroristă"Sumanele Negre",martori care au arătat că și ei au avut o întâlnire cu acelaș reprezentant al serviciului de spionaj american lt.Hamilton,care ascultându-le raportul referitor la activitatea organizației "Sumanele Negre",i-a aprobat și le-a promis tot sprijinul din partea reprezentanților americani;

Având în vedere că în legătură cu această întâlnire martorul Steanță Dumitru a declarat:"In ziua de 1 Mai 1946 m'am întâlnit în casa avocatului Feodorciuc Octavian vice președintele organizației național- țărăniste din jud.C.Lung Bucovina și președintele organizației național-țărăniste din Vatra Dornei, cu Hamilton dela Misiunea Americană și cu ternalatorul acestuia Teodor Manicatide.Discuțiunile au fost duse de mine și de colegul meu Palisca Nicolae,am făcut un scurt istoric al organizației "Sumanele Negre" lui Hamilton,care mi-a comunicat că știe de prezența organizației pe teritoriul Țării.Hamilton mi-a promis tot sprijinul material ca posturi de emisiune,armament,munițiuni,bani etc.,în cazul unui conflict armat.Hamilton mi-a mai spus că am găsit cu adevărat persoana pe care o căutam deoarece D-sa se ocupă în Sud-Estul European cu organizațiile subverive care au acelaș caracter cu organizația noastră și că are legătură cu Waschington", iar martorul Palisca Nicolae referitor la această întâlnire a declarat:"Lt.Hamilton prin translatorul Manicatide mi-a comunicat că se bucură foarte mult de această întrevedere,întrucât acea-

./.

al vizitei sale era tocmai de a se întâlni şi a lua contact cu conducătorii organizaţiei "Sumanele Negre",despre care aflase dela congresul Partidului Naţional Tărănesc ţinut la Năsăud, cu două zile inainte.Ne-a promis cu această ocazie tot sprijinul necesar,urmând ca să-i aduc la Bucureşti in str.Dionisie la Manicatide,un plan al Regiunei cu locul de aterizare şi locurile de amplasare,pentru trei aparate de emisiune,precum şi toate cerinţele organizaţiei privitoare la dotare cu armament şi echipament".

Că in ceace priveşte a doua intâlnire,asupra căruia s'au înţeles cu lt.Hamilton,martorii Steanţă Dumitru şi Paliacu Nicolae,au arătat că aceasta nu a avut loc,deoarece ei între timp au fost arestaţi.

Având in vedere că după cum s'a stabilit ,ideia unei mişcări de rezistenţă in străinătate incolţise in mintea acuzaţilor încă dela 23 August 1944 şi pentru aceasta acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti imputernicitul acuzatului Iuliu Maniu, urmat de acuzatul Constantin Vişoianu luase in calitatea lor de miniştri de Externe in cele două guverne înainte de 6 Martie 1945,toate măsurile,culminând intrevederea lor prin sustragerea din avutul Statului a sumei de 6 milioane franci elveţieni,ca fond de alimentare,apoi punându-li-se in faţă dorinţa poporului dela 6 Martie 1945,prin instalarea regimului democratic,conducătorii Partidului Naţional Tărănesc in frunte cu acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache işi creiază in străinătate un centru format din diplomaţii români cari nu au vroit să se mai intoarcă in ţară;

Astfel acuzaţilor Grigore Gafencu şi Alexandru Cretzianu cari au stat in fruntea centrului din străinătate li se alătură către sfârşitul anului 1946 acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti şi Constantin Vişoianu fugiţi din România cu ajutorul celor doi agenti americani pe bordul unor avioane militare americane,însă acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti vine de astă dată iniţiat prin agenturile de spionaj americane şi investit cu imputernicirile speciale nu numai dela acuzatul Iuliu Maniu ca şef al Partidului Naţional Tărănesc,ci şi dela ceilalţi doi şefi ai partidelor de opoziţie;

Având in vedere că acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti,Constantin Vişoianu,Grigore Gafencu şi Alexandru Cretzianu,printr'un contact permanent cu acuzatul Iuliu Maniu şi după instrucţiunile acestuia au desfăşurat in străinătate o activitate subversivă,incercând să surpe suveranitatea şi independenţa naţională a Statului Român; ./.

Că acesti acuzaţi membrii ai comitetului din străinătate, fiind puşi în slujba intereselor unor ţări străine, au jucat rolul de unelte ale politicei imperialiste, sub veşnica mască afişată de atâtea ori de acuzatul Iuliu Maniu şi denumită Democraţie;

Având în vedere că din probele administrate în proces, rezultă că centrul complotist din străinătate condus de acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti, Grigore Gafencu, şi Alexandru Cretzianu şi Constantin Vişoianu şi dirijat de acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache, au dus o activitate intensă în vederea răsturnării prin violenţă a regimului democratic existent în România şi anume: a desfăşurat o propagandă ostilă regimului existent în România pentru răsturnarea guvernului cum şi o propagandă criminală pentru un războiu imperialist, contra Uniunii Sovietice şi a altor ţări prietene României; a participat direct şi activ în campania plină de minciuni împotriva României, dusă de presa reacţionară engleză şi americană şi a altor ţări; a desfăşurat o campanie cu scopul de a împiedica recunoaşterea guvernului legal al României, iar mai târziu când acest fapt nu a fost posibil, a desfăşurat o campanie cu scopul ca România să nu între în organizaţia Naţiunilor Unite; în timpul conferinţei de pace dela Paris a desfăşurat o acţiune dăunătoare ţării, adresa memorii conferinţei, în calitate de grup ilegal, în opoziţie cu delegaţia oficială română care reprezenta punctul de vedere al guvernului şi deci al poporului român; a întreţinut legătură ilegală şi criminală cu organizaţia naţional-ţărănistă de complotişti din ţară; a primit în mod regulat dela această organizaţie informaţiuni cu caracter secret de stat şi a divulgat aceste informaţiuni; a intrat în tratative secrete cu agentii unor puteri străine privitoare la acordarea unui sprijin din afară, pentru pregătirea şi realizarea unei lovituri de stat în ţară; a ţinut la curent pe complotiştii Iuliu Maniu şi Victor Rădulescu Pogoneanu şi pe ceilalţi, cu rezultatul acestor tratative orientându-i deasemenea în legătură cu tactica şi mijloacele de luptă, cari conform înţelegerii obţinute trebuiau să fie aplicate de organizaţia de complotişti în lupta pentru răsturnarea guvernului legal al României prin violenţă;

Având în vedere că acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, care era secundul permanent al acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti şi care a luat parte la tratativele duse de acesta cu reprezentanţii serviciului de spionaj american maior Hall şi lt. Hamilton, dând consultaţii de politică externă şefului Partidului Naţional Ţărănesc, acuzatului Iuliu Maniu şi care a avut rol de frunte în organizaţia complotului, a recunoscut că a organizat şi întreţinut

legătura ilegală cu centrul complotist din străinătate şi că a fost ţinut la curent cu activitatea acestui centru, astfel în declaraţia dela fila 53 vol.3 descrie modul cum s'a format acest centru complotist din străinătate în felul următor: "Plecând din Turcia la începutul verii 1946, Alexandru Cretzianu s'a oprit mai întâi în drum spre Statele Unite în Elveţia. Aci s'a întâlnit cu Grigore Gafencu cu care luase în acelaş timp dar oarecum necoordonat iniţiativa de a grupa în vederea unei acţiuni de propagandă politică, pe oamenii politici şi pe foştii diplomaţi români aflaţi în străinătate. Intrunirea a avut loc la Geneva la dl. Gafencu acasă. Au aderat în persoană sau prin corespondenţă la această iniţiativă dnii: N. Caranfil, Cornel Bianu. Răutu Paul, Petrescu Comnen, V. V. Tilea, Augustin Popa şi alţii. In această consfătuire s'a decis constituirea grupului fără o şefie. S'a stabilit în special întocmirea unui memoriu care a şi fost prezentat conferinţei de pace dela Paris şi pentru redactarea căreia dl. Cretzianu a putut pune la dispoziţie în ceace priveşte sectorul economic şi situaţia politică a ţării, materialul pe care îl primise dela dl. Grigore Niculescu Buzeşti, în special memoriul întocmit de acesta şi predat în numele Partidului Naţional Ţărănesc dlui Etheridge, precum şi unele date pe care D-sa le obţinuse din sursa Grigore Niculescu Buzeşti. Ulterior după publicarea textului proectului tratatului de pace cu România, s'a întocmit un al doilea memoriu sub conducerea dlui Gafencu şi înaintat deasemenea conferinţei de pace dela Paris. Continuându-şi drumul spre Statele Unite, dl. Cretzianu s'a oprit şi la Londra unde împreună cu dl. V. V. Tilea a avut o serie de întrevederi cu diferiţi oameni politici britanici în special miniştri şi parlamentari laburişti". Apoi în continuare mai arată: "In primăvara anului 1946 dl. Grigore Gafencu făcuse o vizită la Londra unde văzuse printre alţii pe Churchil şi Eden, precum şi mai multe personalităţi din partidul laburist cu care fusese pus în legătură tot de V. V. Tilea";

Având în vedere că aceste declaraţii sunt confirmate şi de acuzatul Florin Roiu, legat în mod direct de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu prin activitatea subversivă desfăşurată, cum şi prin contactul personal pe care-l ţinea cu acuzatul Iuliu Maniu, care în declaraţia dela fila 321 dela dosar vol.3 spune: "In ceace priveşte organizarea luptei în străinătate, începutul organizării s'a făcut pin venirea lui Cretzianu dela Ankara la Berna. Organizarea a devenit posibilă după

ajungerea lui Cretzianu la Berna şi s'a definitivat în timpul conferinţei de pace dela Paris,ajungând la perfecţiune după ajungerea în străinătate a lui Grigore Niculescu Buzeşti.După plecarea în străinătate a lui Grigore Niculescu Buzeşti,Vişoianu a început lucrul organizat între conducerea mişcării din Bucureşti şi reprezentanţii grupului din străinătate.Dela centru se trimeteau instrucţiuni reprezentând punctul de vedere al conducerii şi se primeau scrisori informative şi rapoarte".

Acuzatul Florin Roiu pentru susţinerea acestei afirmaţiuni,în declaraţia dela fila 321,322 vol.3,invoacă ca fapte concrete următoarele:"Radu Niculescu Buzeşti şi Camil Demetrescu erau oamenii cari făceau legătura între Maniu şi Pogoneanu.Afirm cu certitudine că aceştia aduceau lui Pogoneanu instrucţiuni despre activitatea de partid,diverse informaţiuni pentru presa din străinătate,cari erau apoi trimise de Pogoneanu mai departe în străinătate"şi apoi"am văzut personal pe Pogoneanu şi Radu Niculescu Buzeşti scriind scrisori adresate lui Cretzianu,Buzeşti,Vişoianu".

Că aceşti acuzaţi aflaţi peste graniţă erau destinaţi de organizaţia de complotişti în frunte cu acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache să joace rolul de membrii ai guvernului,cari trebuiau la momentul oportun să se autoproclame în opoziţie cu guvernul legal al ţării instaurat la 6 Martie 1945,mai rezultă şi din declaraţiile acuzatului Florin Roiu dela dosar fila 372 vol.3,care arată că acest guvern ar fi venit în ţară în momentul izbucnirii insurecţiei şi referindu-se la o convorbire avută cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu declară:"Grupul din străinătate nu trebuia organizat erarhic,pentrucă încă nu era momentul să apară ca un guvern aflat în Exil.Imputernicirile date de Grigore Niculescu Buzeşti şi cari au însemnat începutul erarhizării,dar cari trebuiau totuşi ţinute în secret,evidenţiază că încă dela acea dată, se pusese problema organizării guvernului,care cu siguranţă avea să ia forma concretă la sosirea în străinătate a grupului Mihalache",declaraţie menţinută şi în faţa instanţei.

Având în vedere că în privinţa grupului din străinătate inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea care a participat la consfătuirile secrete ce au avut loc la sora sa şi în Palatul Stirbey şi deci cunoaşte bine conţinutul planului de acţiune numit Memorandum,în pregătire pentru a se da lovitura de stat,a declarat că în străinătate urma să se constituie un comitet secret aşa cum se hotărâse prin acest Memorandum şi astfel în declaraţia dela dosar vol.3 fila 687 precizează:"Comitetul secret din străinătate

./.

s'ar fi compus din: Grigore Niculescu Buzeşti preşedinte, apoi în ordinea importanţei Alexandru Cretzianu şi Constantin Vişoianu"; declaratie repetată şi în şedinţă publică cu ocazia interogatoriului;

Având în vedere că această mărturisire este confirmată şi de acuzaţii Radu Niculescu Buzeşti şi Emil Oprişanu şi anume: acuzatul Radu Niculescu Buzeşti fratele fugarului Grigore Niculescu Buzeşti şi cel care a supravegheat în timpul consfătuirei din casa Stirbey arată:"In preajma plecării fratelui meu,în cursul unei convorbiri în care venesu sporadic în discuţii şi chestiuni legate de continutul negocierilor duse cu americanii,am auzit pronunţându-se numele dlor Cretzianu,Gafencu,ca acelea ale unor persoane ce ar fi trebuit să ocupe un loc de frunte în cadrul grupului din afară"; iaracuzatul Emil Oprişanu complice în complot şi care a fost la Paris ca membru în delegaţia română la conferinţa de pace,unde după cum singur a declarat a avut misiunea dată de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu,să ia contact cu membrii cercului complotist din străinătate,arată în declaraţia dela fila 584 vol.3 următoarele:"Organizaţia de rezistenţă care s'a închegat în străinătate,are în frunte şi un comitet de conducere,compus din Grigore Gafencu,Alexandru Cretzianu,Grigore Niculescu Buzeşti şi Constantin Vişoianu".In această declaraţie mai arată că acest comitet lucra după ordinele şi instrucţiunile date de acuzatul Iuliu Maniu,declaraţiuni menţinute şi în instanţă.

Având în vedere că aceste constatări ale acuzatului Emil Oprişanu şi-le întemeiază pe faptul că plecând la Paris,el cunoştea din ţară toate vederile acestui partid şi în legătură cu aceasta precizează:"Din discuţiile avute la Paris cu membrii grupului Gafencu- Cretzianu,am putut constata în primul rând existenţa unei desăvârşite unităţi de vederi între Partidul Naţional Tărănesc şi grupul Cretzianu.Atât cei din ţară cât şi cei din străinătate urmăreau acelaş obiectiv comun: răsturnarea regimului instaurat la 6 Martie 1945,cu ajutorul elementelor din ţară grupate în jurul Partidului Naţional Tărănesc şi a intervenţiei americane din afară".

Coordonarea acţiunei duse în ţară cu cea din străinătate se făcea tot după directivele acuzatului Iuliu Maniu şi în acest sens acuzatul Emil Oprişanu precizează:"Din discuţiile avute cu dl.Coste,care avea în acelaş timp calitatea de secretar general al grupului Gafencu - Cretzianu,prezent la

./.

conferința păcii,am înțeles că acțiunea lor se găsește pe linia atitudinei luată în materie de politică externă de Partidul Național Țărănesc,iar ei acționau ca mandatarii acestui partid după cum se dovedește și din mesagiul ce-l primisem pentru dl.Buzești și Pogoneanu spre a fi trimis dlui Maniu.Tot în timpul șederii mele la Paris,dl.Costa m'a încunoștiințat că dl.Gafencu a pregătit pentru dl.Maniu un raport asupra conferinței de pace și asupra situației politice internaționale,raport care urma să fie transmis la Bucuresti prin mijloacele de care dispunea grupul.Acțiunea dlui Pogoneanu cât și a grupului din străinătate,nu erau acte de inițiativă proprie,ci rezultatul unor directive pornite dela dl.Maniu,cu care dl.Victor Rădulescu Pogoneanu se găsea în contact permanent".

Având în vedere însă că proba concludentă a activității acestui comitet și a legăturilor lui cu Partidul Național Țărănesc nu se face numai cu declarațiile precise ale acuzaților ci și cu actele originale formate din scrisori și dări de seamă pe care membrii acestui comitet din străinătate le-au trimis președintelui Partidului Național Țărănesc acuzatului Iuliu Maniu,astfel că declarația acuzatului Emil Oprișan în care arată că acuzatul Grigore Gafencu a trimis acuzatului Iuliu Maniu un raport despre activitatea sa la conferința de pace dela Paris,este confirmată de chiar scrisoarea în original a acuzatului Grigore Gafencu cu data de 8 Septembrie 1946 și de raportul acestuia din 15 Octombrie 1946.Aceste scrisori au fost găsite în caseta acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu,împreună cu o serie de acte ce se află la dosarul de documente,casetă ce a fost descoperită în ruinele unui garaj din Ploești.

Având în vedere că în scrisoarea din 8 Septembrie 1946,adresată acuzatului Iuliu Maniu,acuzatul Grigore Gafencu, printre altele scrie:"Am lucrat ca o delegație oficială,trimițând adrese și primind răspunsuri",din care se evidențiază legătura și raportul de dependență a grupului din străinătate față de Partidul Național Țărănesc prin acuzatul Iuliu Maniu șeful partidului, căruia i se raporta despre activitatea dusă la conferința de pace dela Paris de grupul ilegal din străinătate Gafencu - Cretzianu, în opoziție cu delegația oficială a guvernului român.

Având în vedere că în scrisoarea dela dosar vol.6 fila 68 - 70,acuzatul Grigore Gafencu informează pe acuzatul Iuliu Maniu despre o întâlnire ce a avut loc la Paris cu trădătorul poporului jugoslav Macek,care sosise din America și în care scrisoare printre altele i-a comunicat următoarele:"Oamenii politici americani ar fi arătat mult interes,în deosebi pentru mișcarea țărănească și pentru partidele care o reprezintă.Ei ar privi cu ochi buni

strânsa apropiere dintre partidele țărănești din Jugoslavia, România, Polonia și Ungaria. Dl. Macek a avut în această privință convorbiri cu dl. Gh. Dimitrov șeful partidului agrarian bulgar, aflat actualmente la Waschington, precum și cu dl. Eckhart, fostul președinte al partidului micilor agricultori din Ungaria. Deoarece este cu neputință să aibă relațiuni cu partidul său din Croația, dl. Macek și-a exprimat dorința ca fruntașii partidului Național Țărănesc Român să caute pe o altă cale directă să stabilească un contact cu locțiitorul său din Zagreb A. Chesutici, care a fost eliberat acum doi ani din închisoare și mai departe proectul de federalizarea Europei sprijinit cu căldură de Wiston Churchil și mareșalul Smuths, am să arăt interesul și speranțele pe care aceste proecte le trezesc în România, într'o serie de articole pe care le voiu publica"; deci acuzatul Iuliu Maniu era ținut la curent permanent cu tot ceace grupul din străinătate făcea, ceace dovedeste odată mai mult starea de dependență a grupului față de Partidul Național Țărănesc.

Având în vedere că această permanentă legătură a centrului complotist din străinătate cu acuzatulIuliu Maniu, nu este confirmată numai de scrisorile acuzatului Grigore Gafencu ci și de scrisorile acuzatului Alexandru Cretzianu; astfel acesta în scrisoarea din 2 Septembrie 1946 aflată la dosar vol.6 fila 105, scrisă depe vasul Aquitania în drum spre America, îi comunică următoarele acuzatului Maniu: "Am primit la Londra în ajunul plecării textul instrucțiunilor Dvs. din 1 August 1946. Dela Londra v'am trimis prin dl. Pogoneanu, schimbul de scrisori ce l-am avut cu dl. Cornel Bianu, cu privire la adeziunea D-sale la grupul de organizare al acțiunei din străinătate, textul memoriului suplimentar depus după publicarea proectului de tratat de pace cu România; interwiurile date de dl. Gafencu ziarelor etc. Voiam să vă raportez în mod precis, dacă am putut îndeplini mandatul ce ați binevoit a-mi da prin scrisoarea Dvs. din 27 Mai 1946 și de aceea nu v'am mai scris dela plecarea mea din Istambul. In ce priveste activitatea desfășurată la Paris, veți primi o dare de seamă amănunțită din partea dlui Gafencu".

Considerând că din cele expuse în acea scrisoare rezultă fără posibilitate de dubiu că grupul din străinătate acționa după directivele și instrucțiunile acuzatului Iuliu Maniu ca șef al Partidului Național Țărănesc, întrucât acuzatul Alexandru Cretzianu arată clar că el răspundea unui mandat primit din partea acuzatului Iuliu Maniu precizând chiar scrisoarea din 27 Mai 1946.

./.

Având în vedere că acest grup din străinătate era alimentat din fondul de 6 milioane franci elvețieni, care fond după cum s'a stabilit în desbateri și din actele dosarului, a fost transferat în mod ilegal de acuzatul Constantin Vișoianu în calitatea sa de ministru al Afacerilor Străine în guvernul Rădescu și succesor al acuzatului Grigore Niculescu Buzești, la dispoziția acuzatului Alexandru Cretzianu și depusă pe numele acestuia la Banca "Union de Bank Suisses" din Elveția, întrucât la procesul lui Cretzianu s'a stabilit că el și-a însușit peste 3 milioane franci elvețieni, restul nemai putând fi ridicați, întrucât între timp în urma procesului intentat de Statul Român, suma a fost blocată.

Că acești bani însușiți din avutul Statului de către acuzatul Alexandru Cretzianu cu complicitatea acuzatului Constantin Vișoianu, au constituit primul fond de finanțare al activității criminale a centrului complotist din străinătate, mai rezultă și din declarația acuzatului Emil Oprișanu, care după cum s'a arătat mai sus atunci când a fost la Paris în delegația guvernului la conferința de pace, a fost însărcinat de acuzatul Pogoneanu să ia contact cu membrii centrului complotist din străinătate și să se informeze despre activitatea subversivă ce duc, arată în declarația dela dosar fila 630 vol.3, următoarele: "Referitor la fondurile din care se alimentează mișcarea de rezistență din străinătate, știu că o bună parte din fondul de 6 milioane franci elvețieni transferați de Vișoianu la ordinul lui Cretzianu, a fost deblocată și este utilizată de D-sa (Cretzianu) pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere a acelora care colaborează cu D-sa și cu dl. Gafencu", declarație care și-o menține și în fața instanței.

Că deasemenea mai rezultă că acest fond alimenta grupul din străinătate și din declarația inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea, care precizează: "L-am auzit pe dl. Grigore Niculescu Buzești, vorbind de afectarea acestui fond cu prilejul întrevederii cu ofiterii americani la Palatul Știrbey, când D-sa a arătat că toți acei care lucrează în străinătate după dispozițiunile dlui Maniu, sunt subvenționați din fondul sus amintit".

Având în vedere că în legătură cu procesul ce a avut loc referitor la acest fond de 6 milioane franci elvețieni, acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a sustras dela Ministerul Afacerilor Străine, o serie de documente pe care le-a trimis în străinătate, luând și o serie de măsuri în vederea apărării acuzatului Alexandru Cretzianu, printre cari a căutat și chiar obținut o consultație, neoficială, din partea dlui avocat EMIL OTTULESCU.

./.

Având în vedere că această împrejurare este confirmată atât de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, cât şi de scrisoarea din 27 Mai 1936, pe care Victor Rădulescu Pogoneanu a primit-o din Berna dela Gh. Anastasiu, cel mai apropiat colaborator al acuzatului Alexandru Cretzianu. Din acea scrisoare Anastasiu mulţumeşte lui Pogoneanu pentru materialul documentar trimis şi apoi îi povesteşte mersul procesului, spunând între altele: "Tribunalul din Berna având în vedere importanţa litigiului a admis blocarea până la pronunţarea acţiunii însăşi. Azi suma este aşadar blocată de Curtea de Apel. In ziua în care se va pronunţa asupra acţiunii civile prin acceptarea sau respingerea excepţiunilor de competenţă invocată de noi, implicit va avea să se pronunţe şi asupra blocării. Iţi mulţumesc pentru materialul documentar trimis. Iţi mulţumesc, am şi expediat lui Radu cele ce îi erau destinate".

Că în legătură cu acest fond există şi scrisoarea acuzatului Alexandru Cretzianu din 16 Octombrie 1945, prin care cere sfatul acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti tot asupra acestei chestiuni şi se plânge că primeşte invitaţiuni dela Ministerul Afacerilor Străine de a depune această sumă; în care scrisoare se mai vede că între acei ce se aflau în străinătate şi cei aflaţi în ţară se întrebuinţau cuvinte convenţionale;

Că de altfel asemenea cuvinte convenţionale se găsesc şi în scrisorile acuzaţilor Grigore Niculescu Buzeşti, Constantin Vişoianu şi Alexandru Cretzianu cum şi în scrisorile lui Gh. Anastatiu, unde se întrebuinţează expresii ca: "Nepotul plecat în America"; "Burlacul vânător" şi altele;

Având în vedere că din lămuririle date de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, în declaraţia dela fila 26 dosar vol.2, se evidenţiază că în adevăr se întrebuinţau în acţiunea conspirativă cuvinte convenţionale şi anume, a explicat că: "Burlacul vânător" este acuzatul Constantin Vişoianu; "Nepotul plecat în America" este V.V.Pella; "Dumitru" sau "Preşedintele" este acuzatul Iuliu Maniu; "B" este Grigore Niculescu Buzeşti, "B.B." este Burton Berry; "Cei în Drept" sau "Cei trei" (şefi ai opoziţiei) sunt, Maniu, Brătianu şi Titel Petrescu.

De altfel tot prin cod abreviat se arătau şi anumite fapte, astfel în scrisoarea acuzatului Constantin Vişoianu din 20 Mai 1946, fraza privitoare la primirea scrisorii de neîncredere înseamnă că Gafencu a primit instrucţiuni importante din partea acuzatului Maniu; "Afacerea Nicolae" înseamnă încercarea de a se crea în Elveţia aşa zisul grup - subversiv - român şi altele, iar în anumite

./.

cazuri cari prezentau urgenţă,in ceace priveşte răspunsul se folosesc telefonic tot expresii convenţionale pe care le stabilesc adhoc prin scrisorile ce se expediau fie din ţară fie din străinătate;

Apoi in scrisoarea secretă a acuzatului Alexandru Cretzianu expediată din Berna la 26 Octombrie 1946,s'a stabilit cifrul viitoarei convorbiri telefonice,in care trebuia să se comunice dacă acuzatul Iuliu Maniu va semna impreună cu Macek,Gavrilovici şi Gh.Dimitrov,declaraţia Blocului partidelor agrare şi anume,fraza convenţională trebuia să cuprindă răspunsul acuzatului Iuliu Maniu la această intrebare prin cuvintele:"Sănătate excelentă" "sănătate destul de bună", "sănătate proastă"; in funcţie de admitere,totală,refuz etc.

Având in vedere că aşa cum s'a stabilit acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu prin mijlocirea acuzaţilor Florin Roiu,Emil Oprişanu şi Emil Lăzărescu,funcţionari la Ministerul Afacerilor Străine,a sustras in mod sistematic acte şi documente,constituind secrete de Stat,dela Ministerul Afacerilor Străine,folosind pentru aceasta şi pe prietenul lor comun acuzatul Camil Demetrescu,deasemenea funcţioner la acel Minister şi anume au sustras:arhiva fostului Rege Carol II,arhiva lui Mihai Antonescu cum şi o serie de alte documente referitoare la activitatea diplomaţilor reacţionari di'nainte de instaurarea in ţară a regimului democrat,cari arhive după ce au fost cercetate de Victor Rădulescu Pogoneanu acasă la el,o parte au fost reţinute,după o altă parte s'au scos foto copii, iar o altă parte au fost arse,inapoindu-se Ministerului Af.Străine numai acele documente pe care le-a hotărâtx acuzatul Pogoneanu.

Că tot aceşti acuzaţi Emil Oprişanu,Florin Roiu şi Emil Lăzărescu,toţi funcţionari la Ministerul Afacerilor Străine,au informat permanent pe acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu asupra textelor secrete ce se primeau dela diplomaţii din străinătate,al celor trimise misiunilor româneşti din străinătate,cum şi asupra textelor telegramelor cifrate,punând la dispoziţia acuzatului Pogoneanu şi textele complecte ale convenţiilor incheiate de România cu alte state,informaţiuni şi documente,care apoi erau trimise de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu grupului de complotişti din străinătate.

Având in vedere că asupra acestei chestiuni acuzatul Emil Oprişanu a recunoscut că a dat documente şi informaţiuni acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu,astfel in declaraţia sa dela fila 643 dosar vol.3,a declarat:"le-am dat regulat pe măsură ce primeam telegrame cifrate,privind convenţii incheiate intre România şi ./.

nia şi ţările prietene,comunicări ale ambasadelor şi legaţiilor române în străinătate,precum şi alte informaţiuni şi telegrame ce ar fi putut interesa pe dl.Pogoneanu.Am început am făcut aceste transmiteri din proprie iniţiativă,iar apoi la solicitarea repetată făcută de dl.Pogoneanu şi de Roiu" şi după ce a enumărat documentele strict secrete ce s'au scos cu stirea sa din Ministerul Afacerilor Străine,acuzatul Emil Oprişanu a precizat:"Stiu că toate cele declarate mai sus erau trimise dlor Gafencu şi Cretzianu iar o serie de informaţiuni şi dlui Gh.Anastasiu la Berna".

Că tot din declaraţia acuzatului Emil Oprişanu,mai rezultă că documentele secrete furnizate,erau trimise în mod sistematic nu numai lui Cretzianu la New-York şi lui Gafencu la Berna,dar şi lui Grigore Niculescu Buzeşti,sosit în Elveţia la sfârşitul anului 1946;

Având în vedere că referitor la aceste documente acuzatul Emil Lăzărescu a recunoscut că a ajutat acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu la sustragerea documentelor secrete din Ministerul Afacerilor Străine,la ducerea valizelor cu documente acasă la Pogoneanu şi că a participat la examinarea lor,astfel în declaraţia sa dela fila 652 vol.3 a precizat "Am fost solicitat în mai multe rânduri de dl.Roiu să-i dau voie să se uite în telegramele dela Cifru, pentru dl.Pogoneanu",iar în declaraţia dela fila 665 vol.3 arată:" Erau documente diferite: scrisori,rapoarte ale miniştrilor noştri în străinătate,cereri,adrese,etc.Stiu că materialul care a fost reţinut de Pogoneanu,findcă în momentul trierii D-sa spunea:"Acesta priveşte pe Camil,de acesta se ocupă Roiu".

Deci din această declaraţie rezultă că acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu îşi avea lucrul organizat pe compartimente, iar din declaraţiile acuzaţilor Florin Roiu şi Emil Oprişan,rezultă că sustragerea documentelor s'a făcut în mai multe rânduri şi că schimbul de scrisori dintre acuzaţii Iuliu Maniu - Victor Rădulescu Pogoneanu şi alţi complotişti din ţară,cu grupul de complotişti din străinătate nu se făcea pe cale obişnuită,ci în mod secret prin mijlocirea reprezentanţilor Misiunei Americane şi anume prin dnii Burton Berry şef al acestei misiuni,consilierii Roy Melbourne,şi Charles E.Hulick; general Cortland Schuyler şef al misiunei militare şi prin mijlocirea reprezentanţilor misiunei engleze şi anume dnii: Ivon F.Porter secretarul acestei misiuni şi colonel Eduard Gh.Mastelson şef al serviciului economic al misiunei militare şi în afară de aceasta,legătura cu centrul din străinătate se făcea şi prin reprezentanţii serviciului secret american Tom Hall şi James Hamilton.

./.

Având în vedere că din declaraţiile acuzaţilor s'a stabilit că acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu prin acuzaţii Florin Roiu şi Radu Niculescu Buzeşti, înmâna reprezentanţilor misiunilor americane şi engleze din România, atât scrisorile lor cât şi scrisorile acuzatului Iuliu Maniu şi ale altor complotişti, precum şi copiile documentelor strict secrete sustrase din Ministerul Afacerilor Străine, pentru a fi trimise în mod clandestin la New-York, Londra, Berna, Ankara şi Paris şi că prin acesti reprezentanţi ai misiunilor americane şi engleze, veneau scrisori şi documente dela acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti, Grigore Gafencu, Alexandru Cretzianu şi Constantin Vişoianu şi dela alţi membrii ai centrului complotist din străinătate.

Că în această privinţă acuzatul Florin Roiu a declarat după cum se vede la dosar vol.3 fila 351, următoarele: "Imi amintesc cu precizie că am fost chemat de Pogoneanu, mi s'a dat un plic voluminos şi dispoziţiunea să-l duc lui Hulick. Mi-a comunicat că plicul va fi luat de Berry şi dus lui Cretzianu, pe care trebuia să-l prindă înainte de a pleca în Elveţia. In acest plic al cărui conţinut nu mi l-a divulgat şi care era deschis, erau câteva scrisori adresate lui Cretzianu din partea lui Niculescu Buzeşti, a lui Pogoneanu şi a familiei Stirbey, precum şi o scrisoare bătută la maşină şi semnată de Iuliu Maniu adresată lui Cretzianu. In scrisoarea sa Maniu cerea lui Cretzianu să plece în Apus ca să organizeze forţele în vederea luptei din străinătate. Pe Berry, Hulick şi Melbourne îi găseam la Misiunea Americană"; iar acuzatul Pogoneanu a recunoscut primirea şi trimiterea materialului documentar declarând: "Aceste scrisori precum şi materialul arătat în ele ca şi restul materialului documentar aflat în caseta mea, depusă la N.N.Popescu, le-am primit prin domnii Berry şi Hulick, precum şi prin generalul Schuyler"; şi în fine la confruntarea dintre acuzaţii Pogoneanu şi Roiu, acuzatul Pogoneanu a confirmat declaraţia acuzatului Roiu, că toate documentele adunate în favoarea lui Cretzianu, în legătură cu procesul intentat pentru cei 6 milioane franci elveţieni, au fost expediate prin mijlocirea şefului Misiunei Americane Burton Berry şi a consilierilor Melbourne, Hulick dela aceiaş misiune, fiind înmânate de Pogoneanu, declarând: "Este exact, mai adaug că am trimis în străinătate şi corespondenţă prin dl. Melbourne".

Având în vedere că pe lângă aceste declaraţii ce indică reţeaua de transmisiuni, legătura continuă a grupului complotist din străinătate cu centrul complotist din ţară al Partidului Naţional Tărănesc în frunte cu acuzatul Iuliu Maniu şi tutelarea activităţii acestui grup de către acuzatul Iuliu Maniu se dovedeste din

./.

darea de seamă asupra conversaţiilor ce au avut loc în Octombrie 1946 între acuzatul Iuliu Maniu şi şeful Misiunei Americane din România dl.Burton Berry,care se întorsese dela Waschington,dare de seamă care a fost găsită în arhiva secretă a acuzatului Maniu,care arhivă se păstra în casa acuzatului Serdici şi pe care se văd corecturile făcute personal de către acuzatul Maniu prin care i-a dat forma şi conţinutul exact al convorbirilor.

Că din această dare de seamă rezultă că Burton Berry a declarat:"Activitatea grupului Gafencu la Paris a fost cu totul satisfăcătoare,că atât Gafencu cât şi Cretzianu au făcut o muncă foarte utilă şi că delegaţia americană a apreciat foarte mult munca grupului Gafencu, iar acuzatul Iuliu Maniu răspunzând i-a mulţumit pentru această comunicare ca şi pentru ajutorul dat înlesnindu-i trimiterea în străinătate a acestor domni pentru reprezentarea intereselor(sale) partidului.

Având în vedere că în legătură cu această conversaţie acuzatul Vasile Serdici care a servit ca tranzlator de limba engleză la această întâlnire,confirmând faptul că această dare de seamă corespunde întocmai conţinutului convorbirii a declarat:"Dela sfârşitul lunei Septembrie sau începutul lunei Octombrie 1946,am fixat dlui Maniu o audienţă la dl.Berry,imediat la întoarcerea acestuia din America.In această întrevedere dl.Berry i-a mulţumit dlui Maniu pentru activitatea dusă la Paris în timpul conferinţei de pace de către echipa D-sale formată din Ganefcu,Tillea,Cretzianu".

Având în vedere că tot din această dare de seamă găsită în arhiva acuzatului Iuliu Maniu rezultă că la aceste tratative s'au discutat şi alte chestiuni şi alte probleme,printre cari cea mai importantă este aceea că acuzatul Iuliu Maniu a cerut şefului Misiunei Americane din România dlui Burton Berry ca să sprijine în străinătate un guvern, în opoziţie cu guvernul legal al Tării,cease dovedeste că scopul acestei întrevederi a fost de a lupta pe toate căile,cerând chiar concursul unor puteri străinee pentru răsturnarea prin forţă a regimului democrat din România,fapt ce reese şi din notele rezumative ale dării de seamă făcute de acuzatul Vasile Serdici cu ocazia întrevederii,după cum se vede la fila 1o2 dosar vol.6,el fiind interpretul acuzatului Maniu de limba engleză care a luat parte la discuţii şi anume:"Dl.Maniu exprimă apoi dlui Berry părerea că ar fi foarte avantajos dacă D-sa ar putea proteja în în străinătate un guvern .- Domnul Iuliu Maniu socoteşte că un succes relativ în alegeri nu este nici un folos şi pentru acest motiv crede mai util în circumstanţele imediatului viitor,existenţa unui guvern în străinătate.-

./.

Că deci din aceasta se evidenţiază o nouă dovadă că acuzatul Iuliu Maniu încă din toamna anului 1946,când se ducea tratativele cu reprezentanţii serviciului secret american,el iniţia şi dirija creiarea în străinătate a unui guvern de impostori,XXXXXXXX XXXXXXXXXXXX,din foştii diplomaţi cari au refuzat să se întoarcă în ţară,complectat cu emisarii Partidului Naţional Ţărănesc,trimişi clandestin peste graniţă,solicitând şi ajutorul unor puteri străine căutând să submineze ordinea legitimă din ţară şi să împingă acţiunea lor,până la răsturnarea prin violenţă a acestei ordini constituţionale.

Având în vedere că în vederea realizării înţelegerii încheiate cu reprezentanţii serviciului de spionaj american,în Septembrie 1946,înţelegere prevăzută în Memorandum,acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache cu concursul direct al acuzaţilor colonel în rezervă Stoika Stefan şi lt.colonel în retragere Stătescu Dumitru, înfiinţează la 7 Noembrie 1946 o organizaţie militară a Partidului Naţional Ţărănesc,căreia pentru a-i ascunde scopurile subversive, îi dau denumirea camuflată de "Cerc Profesional Militar",de care urma să se folosească la momentul oportun pentru lovitura de Stat pusă la cale şi după cum s'a stabilit în Memorandum,nimeni în afară de anumiţi împuterniciţi nu trebuia să cunoască scopul final,scop care trebuia să iasă în evidenţă numai la momentul oportun la acea oră fixată "H".

Că din procesul verbal al primei consfătuiri de constituire al organizaţiei militare şi din raportul preşedintelui adunării general Negrei Gabriel,adresat acuzatului Iuliu Maniu aflat la dosar vol.6,rezultă că ceace s'a creiat nu a fost un cerc profesional cum a căutat să-l denumească,ci o organizaţie militară politică cu ramificaţiuni în întreaga ţară,în sarcina căreia cădea menţinerea legăturii cu militarii,atât cu cei trecuţi în rezervă cât şi cu cei din serviciul armatei active şi ducerea unei acţiuni de dezagregare prin elementele armate;

Având în vederecă din procesul verbal de consfătuire,din raportul generalului Negrei şi din declaraţiile acuzatului Nicolae Penescu din instanţă,rezultă clar că organizaţia militară a Partidului Naţional Ţărănesc depindea direct de acuzatulIuliu Maniu, preşedintele partidului şi că era sub conducerea acuzatului Ion Mihalache vice preşedinte al partidului ajutat de acuzaţii colonel Stoika Stefan şi lt.colonel Stătescu, că aceştia în scopul de a adormi vigilenţa organelor de stat au hotărât să camufleze organizaţia militară sub firmă profesională,însă prin misiunile,prin

./.

activitatea desfăşurată,prin modul de executare se stabileşte că niciodată această organizaţie nu s'a ocupat cu probleme profesionale ci numai cu agitaţii în rândurile militarilor şi cu pregătire de acţiuni militare împotriva regimului democratic din ţară,instaurat la 6 Martie 1945;

Având în vedere că din depoziţia martorului general Stoika Grigore dată în instanţă sub prestare de jurământ rezultă că denumirea de cerc profesional,secţia militară a primit-o după alegerile din 1946,ca să camufleze organizaţia militară sub această denumire şi că în urmă martorul şi-a dat seama că este organizaţie subversivă care era dirijată de acuzatul Ion Mihalache şi generalul Negrei prin acuzatul colonel Stoika Stefan şi că prin aceasta s'a căutat să se organizeze elementul de insurecţionare armată a ţării sau coloana vertebrală pe baza căruia să se sprijine această mişcare;

Considerând că denumirea de cerc profesional militar dată acestei organizaţii,a fost de fapt un mijloc de a camufla adevărata activitate subterană anti-naţională,teroristă şi de spionare a membrilor ei,iar modul de recrutare a noilor membrii, prin informarea despre trecutul lor,atragerea şi convingerea lor lor de a fi soldaţi disciplinaţi şi devotaţi ai organizaţiei şi partidului primind misiunni de a recruta la rândul lor în mod discret alţi membrii,precum şi obligaţia de a recruta ofiteri activi,sau de a se lega cu ofiterii activi pentru a cunoaşte starea de spirit a ofiterilor,subofiterilor şi trupei şi pentru a se şti orientarea politică a comandanţilor şi a ofiterilor in general,toate acestea duc la dovada că această organizaţie nu urmărea apărarea intereselor profesionale a membrilor,aşa cum vrea să arate acuzaţii şi in special acuzatul Ion Mihalache,ci cu totul alte scopuri şi anume pentru a se putea da lovitura de stat şi a răsturna prin violenţă guvernul democrat dela cârma ţării.

Că din depoziţia martorului general Stoika Grigore rezultă că prin formarea unei forţe armate şi a unor formaţiuni para-militare,prin formarea de nuclee şi formaţiuni la unităţile armatei cum şi formări de cuiburi la sate,se urmărea răsturnarea guvernului şi că şi-a format această convingere din momentul în care a văzut instrucţiunile date de acuzatul Ion Mihalache prin inginerul Popescu Botoşani,profesor C.A.Constantinescu şi prin colonelul Stoika Stefan şi chiar direct de acuzatul Mihalache;

Având în vedere că de altfel aşa după cum reiese şi din declaraţiile acuzaţilor Ion Mihalache,colonel Stoika Stefan şi lt.colonel Stătescu Dumitru cum şi din depoziţiile martorilor

./.

general Stoika Grigore și lt.colonel Mihăilescu Ticuță,pentru cel care era atras ca membru al acestei organizații militare,nu era nevoie să fie și membru al Partidului Național Țărănesc,ci era suficient ca noul membru să manifeste atitudini anti-democrate, pentru a deveni membru al organizației,ba chiar și șef de organizație județeană,iar din depoziția martorului general Gheorghiu Emil din instanță,rezultă că acuzatul Ion Mihalache i-a explicat că Partidul Național Țărănesc duce lupta pentru răsturnarea regimului actual și că primește oameni de acțiune,in care scop i-a vorbit de linia I-a și de baricade,accentuându-i că răsplata va fi a acestora,incât din cele discutate martorul a ajuns la convingerea că Partidul Național Țărănesc urmărește să ajungă in lupta pentru răsturnarea regimului,să intrebuințeze elemente de forță;

Având in vedere că din procesul verbal nr.1x al adunării de constituire a cercului profesional militar și din declarațiile martorilor Ion Senti și Cârje Nicolae,rezultă că acuzatul Ion Mihalache a condus și secția de informații și documentare a organizației militare creiată de el personal și in mod special,care a constituit orgamul de informare al Partidului Național Țărănesc, dispunând de o rețea proprie de agenti informatori,care strângeau in mod regulat informațiuni secrete privind activitatea instituțiunilor de stat;

Că așa cum s'a stabilit din actul dosarului și desbaterile orale,această organizație militară a Partidului Național Țărănesc,avea ca scop: atragerea și pregătirea elementelor militare din cadrul disponibil și armata activă ca să activeze in vederea răsturnării prin forță a regimului democratic din România și intocmirea de planuri militare cu privire la organizarea unei a doua armate,cum și de transformarea armatei active intr'un instrument sigur in mâna reacțiunii din România,atât împotriva regimului democrat din țară cât și in vederea așteptatului celui de al doilea războiu; iar activitatea așa zisului cerc militar era împărțită in 4 comisii: 1/. Comisia de organizare tehnică militară sub președinția generalului Stoika Grigore ; 2/. Comisia juridică sub președinția generalului Zorzor Vasile; 3/. Comisia de informare și documentare sub președința colonelului C.Dumitrescu și 4/. Comisia de organizare și de legătură cu armata; impărțire făcută numai cu scopul de a camufla adevărata activitate practică,subversivă a organizației militare;

Având in vedere că din declarațiile martorilor Albu

./.

Gheorghe,Caman Teodor și Walter Paul,dela cercetări și din instanță rezultă că în atingerea scopurilor finale ale complotului, organizația militară a Partidului Național Țărănesc,prin conducătorul ei de fapt acuzatul colonel Stoika Stefan a dat instrucțiuni membrilor săi să recruteze cât mai mulți ofiteri și subofiteri activi,constituind în fiecare unitate cuiburi ale organizației, cari la un moment dat trebuiau să aresteze pe ceilalți ofiteri cari nu făceau parte din organizație și în special pe ofiterii cu convingeri democrate pentru ca apoi repede să ocupe cu ușurință instituțiile publice,coordonând această acțiune cu aceea a civililor din Partidul Național Țărănesc.

Că din depoziția martorului general Stoika Grigore din instanță rezultă că în acest scop s'au luat măsuri punându-se în vedere tuturor să meargă la circumscripțiile respective să înceapă acțiunea de forță pentru răsturnarea regimului,alegându-se persoane energice și hotărâte de către generalul Negrei,cari erau apoi prezentate acuzatului Ion Mihalache și că se urmărea formarea de nuclee la unități care trebuiau să desvolte din ce în ce mai mult activitatea cu scopul final răsturnarea guvernului democrat.

Că se urmărea o cât mai largă legătură între partid și armată,pentru ca Partidul Național Țărănesc să-și apropie armata și să poată conta pe ea la un moment prielnic,rezultă și din faptul că fiecare din ofiterii de rezervă sau deblocați care aveau cunoscuți printre ofiterii din activitate sau ale căror unități erau în garnizoanele respective,trebuiau să țină legătura cu aceștia și apoi după cum rezultă din depoziția martorului slt. Walter Paul,legătura se ținea prin manifeste cu conținut subversiv,adresate ofiterilor,subofiterilor și trupei,manifeste care se dădeau dela om la om,se punea pebirouri,pe mese în sertare sau dulapuri,contându-se mai mult pex spfriji nul ofiterilor din cadrul disponibil,pe care acuzatul colonel Stoika Stefan îi-asigura în numele șefului Partidului Național Țărănesc Iuliu Maniu că vor fi reintegrați în armată odată cu venirea la putere a Partidului Național Țărănesc,iar militarilor activi li se promitea avansarea.

Având în vedere că pentru a se creia o stare de spirit favorabilă insurecției și se făcea de către membrii organizației militare a Partidului Național Țărănesc,o continuă propagandă în unități,de defăimare a regimului democrat din România și a realizărilor sale,întrebuințându-se toate mijloacele de denaturare a adevărului și a realităților,iar acțiunea de propagandă subversivă era metodic și persistent susținută cu scopul de a recruta membrii pentru Partidul Național Țărănesc și de desagregare a

./.

unităţii armate, pentru ca armata să nu poată fi un aparat capabil de a susţine regimul democratic.

Această acţiune era susţinută în special prin manifeste, imprimate de tineretul militar din Partidul Naţional Ţărănesc, care manifeste erau aduse la şedinţele cercului profesional militar şi răspândite agentilor din unităţi; membrii organizaţiei militare a Partidului Naţional Ţărănesc şi agentii de ai lor în unităţi erau instigaţi în primul rând de acuzatul colonel Stoika Stefan să fure documente militare secrete dela Ministerul de Războiu, dela Marele Stat Major, dela comandamente şi unităţi şi să le predea oamenilor de legătură sau direct acuzatului colonel Stoika Stefan .

Deci se urmărea prin aceasta să se cunoască organizarea, intrucţia şi dotarea armatei; datele obţinute se predau serviciului secret al unor puteri străine, iar prin informatori speciali activitatea publică şi particulară a membrilor armatei era spionată.

Ca urmare acestora unul din membrii organizaţiei şi om de încredere plutonierul Constantinescu a adus la 1 Septembrie 1946 copia unor instrucţiuni dela Ministerul de Războiu, iar la o şedinţă a organizaţiei militare martorul Cazan Teodor a declarat atât la cercetări cât şi în instanţă că a auzit pe acuzatul colonel Stoika Stefan discutând despre copia unui ordin secret ce fusese adus dela o unitate militară în legătură cu supravegherea militarilor ce urmau a fi puşi în cadrul disponibil.

Având în vedere că din declaraţiile acuzatului colonel Stoika Stefan şi ale martorilor general Negrei, maior Petecău, colonel Stoenescu, Gh. Constantinescu, Bunescu şi Popescu Botoşani rezultă că autorii morali şi îndrumătorii principali ai acestei activităţi subversive sunt acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache şi în legătură cu aceasta acuzatul colonel Stoika Stefan a declarat: "Afirm cu tărie că toate instrucţiunile referitoare la activitatea organizaţiei militare atât în comisie cât şi pe teren le primeam dela dl. Ion Mihalache, fie direct fie prin intermediul altora", şi apoi că într'o şedinţă plenară a organizaţiei militare acuzatul Ion Mihalache a expus atribuţiunile cercului militar în cadrul general al partidului, caracterizându-l drept creierul militar al partidului;

Că deasemeni acuzatul colonel Stoika Stefan a declarat că prin legăturile sale cu diferite personalităţi ale partidului, era informat asupra punctului de vedere al partidului în toate chestiunile politice anti-guvernamentale, putând deci încadra lucrările organizaţiei militare în aceste vederi, iar martorul general Negrei şi acuzatul lt. colonel Stătescu, confirmă că organizaţia

militară a Partidului Național Țărănesc era sub conducerea și subordinele directe ale acuzatului Ion Mihalache, din declarațiile cărora rezultă că rapoartele de activitate ale cercului militar profesional, întocmite de colonelul Stoika Stefan cât și cele ale avocatului Mituș Ionescu erau duse aproape totdeauna acuzatului Ion Mihalache de către plutonier major sanitar Conciaruc, care era secretar adjunct al acestei organizații, fapt care mai rezultă și din declarația martorului Albu Gheorghe atât dela cercetările preliminare cât și ceea dată în fața instanței.

Având în vedere că din declarațiile acuzatului colonel Stoika Stefan și a martorilor general Stoika Grigore și comandor Cioroiu Mircea, dela primele cercetări menținute și în fața instanței, rezultă că din ordinele acuzaților Iuliu Maniu și Ion Mihalache și după directivele acestora, cercul profesional militar a trecut la realizarea celui de al doilea plan criminal, anume organizarea unei armate camuflate în țară și în străinătate, armată care să servească Partidului Național Țărănesc ca instrument pentru preluarea puterii prin violență în vederea așteptatului războiu mondial alături de puterile imperialiste, în care scop în primăvara anului 1947 acuzatul colonel Stoika Stefan a ținut în prezența acuzatului Ion Mihalache la cercul profesional militar, o conferință intitulată "Armata de Mâine", iar după conferință a luat cuvântul și acuzatul Ion Mihalache, care a expus țelurile politice ale Partidului Național Țărănesc insistând asupra celor ce reveneau organizației militare și a arătat că rostul fiecărui membru al cercului profesional militar, nu este de a lucra în birouri, ci de a acționa pe teren;

Că acuzatul Ion Mihalache după cum rezultă din declarația martorului general Stoika Grigore și a acuzaților colonel Stoika Stefan și lt.col. Stătescu Dumitru, a mai adăugat că dorința sa este ca națiunea să fie înarmată și fiecare cetățean să aibă în casa sa armă și ranița, pentru a fi complect echipat în caz de nevoie, dând sugestii de elaborarea unui plan de organizarea armatei și în această privință acuzatul colonel Stoika Stefan a precizat: "Ca urmare conferinței dlui Mihalache și pe baza sugestiilor date de D-sa, organizația militară prin comisia de organizare prezidată de generalul Stoika Grigore a alcătuit planul de organizarea armatei"; deci rezultă din aceasta că acest plan a fost elaborat la sugestia acuzatului Ion Mihalache care dirija cercul profesional militar și din însărcinarea generalului Negrei Gabriel, după cum rezultă și din depoziția martorului general Stoika Grigore din instanță, care a lucrat acest plan;

./.

Având în vedere că din declarațiile acuzaților Vasile Serdici și colonel Stoika Stefan, rezultă că "Planul de organizarea armatei", textul conferinței "Armata de Mâine" și "statutele cercului profesional militar", au fost predate de către acuzatul colonel Stoika Stefan, acuzatului Vasile Serdici, care la rândul său le-a înmânat acuzatului Iuliu Maniu, iar acesta după ce le-a văzut, le-a trasmis prin acuzatul Vasile Serdici, pentru a fi văzute și aprobate, unei legații străine, în scopul de a lua cunoștiință de ele și a solicita ajutorul acelei țări;

Având în vedere că din examinarea planului de organizarea armatei elaborat de cercul profesional militar, aflat la dosar vol.6 fila 595 - 600 și recunoscut de către martorul general Stoika Grigore și acuzatul colonel Stoika Stefan, rezultă că acest plan conține următoarele: organizarea armatei și a masselor înarmate se va face după felul cum germanii s'au organizat și înarmat după 1918ă întregul sistem de organizare, instrucție și dotare, trebuie cu grijă și în mod ingenios camuflată instruirea infanteriei neputând fi ușor camuflată, se arată că ea nu se va face întrucât oamenii dela vatră au deja instrucția bine făcută, că în schimb se poate face ușor camuflarea instruirei unităților de blindate, aviație și specialități în cadrul unităților de grăniceri, jandarmi și poliție.- Dacă pentru unitățile blindate sau aviație nu se va putea dispune de suficiente care de luptă sau avioane, în schimb pot fi onstruiți mulți ofițeri și piloți cari se formează și se instruiesc mult mai ușor ca infanteriștii, artileriștii, cavaleriștii și se pot instrui în mai multe serii. Instruirea acestor specialiști se va face în societățile civile de transport terestre și aeriene. Pentru practica tragerii se vor face concentrări de primăvară spre toamnă pe câte 15 zile, centrele de instrucție ale infanteriei, cavaleriei și artileriei, vor fi mai reduse pentru a putea camufla pe cele ale aviației și tancurilor. In ce privește camuflarea materialelor cu cari armata trebuie dotată, ea se va face prin amenajarea anumitor fabrici în așa fel încât la trebuință să poată fi ușor transformate pentru fabricații de războiu.- La aceste fabrici se vor afla în permanență ingineri și maiștri cari să poată fi trimiși în străinătate la fabricile reputate, unde se învață fabricarea tancurilor și avioanelor moderne perfecționate, iar paralel cu aceasta să se

./.

orice cele necesare şi armatei în ţară, la fabrici şi ateliere mai mici. Deasemenea să se asigure în străinătate stocuri de tancuri şi avioane de unde să fie aduse în ţară pe calea aerului, în timpul tensiunei diplomatice, pregătirea ofiţerilor şi subofiţerilor care vor conduce această armată se va camufla astfel: -a subofiţerilor se va face odată cu contigentele de trupă, iar a ofiţerilor în cursuri de informaţii la şcoala superioară de războiu, în număr cât mai mare permis de trupe de ocupaţie şi chiar în număr mărit prin generali şi colonei din rezervă;

Din toate acestea se evidenţiază cât se poate de clar că planul acesta nu se referea la organizarea armatei legale a statului, atunci când ar fi venit la putere Partidul Naţional Tărănesc, cum vrea să arate acuzaţii, ci urmarea scopul arătat mai sus de a da lovitura de stat şi a răsturna prin violenţă regimul democrat din ţară şi a fi adus la putere Partidul Naţional Tărănesc, pentru că altfel nu era necesar a se expune în plan modul de camuflare al instrurii oamenilor şi al materialelor prin amenajare de fabrici, cari să fie uşor transformate pentru fabricaţie de războiu şi în orice caz nu s'ar fi referit la aducerea în ţară de tancuri şi avioane din străinătate pe calea aerului în timpul tensiunei diplomatice şi nici la mărirea numărului de ofiţeri la cursurile de informaţii prin generali şi colonei din rezervă, atunci când vorbeşte de pregătirea ofiţerilor cari vor conduce armata prevăzută în planul întocmit de cercul profesional militar al Partidului Naţional Tărănesc;

Având în vedere că scopul urmărit de Partidul Naţional Tărănesc prin acest plan de organizare al armatei elaborat de cercul profesional militar se evidenţiază şi din procesele verbale Nr.47 din 28 Februarie 1947 şi Nr.5 din 3 Martie 1947, din care rezultă şi scopul urmarit prin creierea acestui cerc profesional militar şi anume în procesul verbal Nr.47 dela dosar 6 documente fila 645, se prevede: "In acest spirit s'a organizat şi funcţionează cercul profesional militar al Partidului Naţional Tărănesc înfiinţat de trei luni ce s'a văzut marele număr de militari scoşi din armată şi venind în Partidul care a fost confirmat prin alegeri a fi cel mai puternic din ţară şi din orientul mijlociu şi a cărui ideologie se apropie de a partidelor democratice din occidentul care conduce lumea"; deci acest cerc nu a fost înfiinţat cu mulţi ani înainte cum vrea să arate acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache că a funcţionat şi când partidul a fost la putere;

./.

apoi că "acest cerc va cuprinde o mare parte din cadrele active ale armatei de rezervă care este baza armatei de mâine și vlaga națiunei. Partidul Național Țărănesc are interes nu numai electoral să polarizeze cât mai multe din aceste elemente disciplinate, cu școala a două mari războaie, cu o cultură morală omogenă și una tehnică de diferite specialități și a le iniția în ideologia democratică a timpului potrivit, pentru statul țărănesc spre a nu-i lăsa să cadă sub influențe extremiste. Avem între ei veterani maturi și tineri ofiteri și grade inferioare, da toate categoriile dela general de corp de armată, stat major sau tehnic și politehnic până la plutonier și maiștrii, complicitate specifică a acestui cerc. Unii pot face parte din cercul de studii pentru concepții și alții din diferite cercuri profesionale pentru execuție. Prin aceste caracteristici cercul profesional militar se deosebește de celelalte cercuri de specialitate unică; (unii) membrii lui sunt de mai toate specialitățile (militare, strategie și tactică, stat major, tehnică, aviație, industrie, profesori, administrație, medici, economiști, juriști etc.). Un asemenea rezervor de energii și de competențe nu trebuie neglijat, ca până acum, el este disponibil, căci majoritatea elementelor nu au ocupațiuni absorbante, de aceea statul ar trebui să-i întrebuințeze, cum se făcea în Germania, unde elementele scoase din armată erau puse în funcțiuni și nu se creia ca la noi o clasă de nemulțumiri, cum moralul zdruncinat, că-nu au cu ce să se întrețină, de aceea armata germană era atât de formidabilă" și mai departe se arată "ne ocupăm mai mult de tinerii deblocați, în preocupările noastre educative politice; pentru ei cercul este o academie. Facem propagandă pentru program, ideologie, șefi și organizația noastră; în trei luni numărul membrilor s'au înzecit; avem înscriși peste 18 generali, 35 colonei și restul până la peste 400 ofiteri, subofiteri și maiștri și se înscriu mereu"; apoi mai departe trecând la explicațiunile pentru ce se ocupă de acest tineret, procesul verbal precizează: "Partidul Național Țărănesc trebuie să găsească o întrebuințare sau să sprijine acest tineret desrădăcinat; dar nu o poate face cu ușurință în dauna celor care stau lângă el, tot timpul și sunt bătrâni. Tinerii cum v'am mai spus le sunt necesari sunt dinamici, fizicul îi domină, ei produc mișcare, revoluție, revoluție, dezechilibru, războiu și chiar desastru (ex. Alexandru Machedon, Napoleon, Carol XII, Wilhelm, Hitler, Japonezul, Antonescu, Codreanu); Din apoi bătrânii cari aduc (moderație) ponderație, căci

la ei predomină psihicul și totodată aduc echilibru,refacerea,pacea (Clemenceau,Foch,Joffre,Rousvelt,Churchil,Degaulle,Stalin,Maniu etc.).Unui bătrân îi cunoșteți trecutul și poți ști ce poate,îl poți alege; pe un tânăr nu,oricât de genial ar părea,nu putem ști ce devine și aduce (Hitler); bătrânul de obiceiu să-l punem deci la conducere și pe un tânăr la execuție.Bătrânii au făcut România mare,cei tineri s'o administreze,cu sfatul lor (al bătrânilor).".In rezumat procesul verbal arată"că se organizează cercul profesional militar treptat și pe țară precizând "căci avem posibilitatea sub autoritatea dlui președinte I.Mihalache,bratul stâng al șefului Partidului Național Țărănesc și de acord cu dl. Mihai Popovici și cu secretarul general al Partidului Național Țărănesc,numai așa va fi o organizație bine legată.Legăturile vor fi strânse,mai ales că multe elemente vor fi și în organizațiile politice și în cele profesionale"; apoi mai departe ca încheiere arată:"Criza morală care bântuie lumea și mai ales țara noastră,este mai periculoasă decât criza economică,care este de fapt o urmare a crizei morale.Criza economică punein cumpănă viața materială a indivizilor,dar nu poate fi înlăturată prin mijloace tehnice,dacă nu dăiluie criza morală care pune în cumpănă viața socială și națională; iar mijloacele de a o înlătura sunt de ordin spritual,deci mai grele de deținut decât cele tehnice.Lupta contra crizei morale revine și elementelor militare,care au condus și au experiența mijloacelor sprituale de educație in cariera lor" și înfine încheind procesul verbal din 28 Februarie 1947 care precizează la început că sunt prezenți în acea ședință Ion Mihalache,Bunescu secretar,Popescu Botoșeni secretar general al Cercului Profesional Militar și peste 200 militari și că a ținut ședință plenară anunțată sub președinția acuzatului Mihalache,termină cu următoarele cuvinte:"Să avem dar încredere în conducerea Partidului Național Țărănesc a cărui reprezentant este în mijlocul nostru",proces verbal semnat de generalul Negrei președintele cercului profesional militar;

Că în procesul verbal nr.5 din 3 Martie 1947 aflat la dosar de documente vol.6 fila 640 se prevede că biroul cercului profesional militar a Partidului Național Țărănesc s'a întrunit în acea zi cu scopul principal de a se vedea stadiul lucrărilor comisiei de organizare de sub președinția vice președintelui general Stoika Grigore și după ce arată cine sunt prezenți precizează:"Dl.președinte general Gh.Negrei,exprimă următoarele și

./.

şi le complectează prin secretar: 1/. în şedinţa dela 28 Februarie 1947 la care a asistat dl.preşedinte al Capitalei,cu secretarii săi regionali şi ai Capitalei,s'a accentuat din partea dlui I.Mihalache şi a noastră,mai ales în sensul crizei morale care se agravează şi care ne va cere prevedere,muncă şi sacrificiu pentru a lupta contra ei.Se apropie timpul de hotărâri decisive,din partea adversarilor şi de prevedere din partea noastră şi a colaboratorilor noştrii. Trebuie dar ca Dvs.şefi în cercul profesional militar să pregătiţi elemente de luptă şi de sacrificiu,dintre tinerii dinamici mai ales cari sub conducerea celor bătrâni să fie gata a ajuta pe şefii de sectoare şi de circumscripţii pentru a pregăti elemente nemilitare din vreme,sub conducerea temeinică a elementelor Dvs.,contra orică rei suprinderi,aveţi masse populare,dar trebuie să aveţi şi conducere conştientă".Şi după ce arată chestiunile expuse de generalul Stoika Grigore,la punctul 7 se prevede că a expus în rezumat ciorna proectului de organizarea armatei,cu menţiunea că în şedinţa viitoare să fie expus complect şi ataşat la procesul verbal ce se va încheia,fapte şi împrejurări care arată precis scopul şi preocuparea cercului profesional militar al Partidului Naţional Ţărănesc.

Că de altfel acuzatii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache vedeau în acest cerc profesional militar,o adevărată pârghie de reazim în acţiunea lor,pentru răsturnarea prin violenţă a regimului democrat dela cârma ţării,deoarece după cum s'a arătat mai sus într'una din şedinţele acestei organizaţii militare,la care a participat şi acuzatul Mihalache,acesta a caracterizat în calitatea sa de şef al organizaţiei militare,cercul profesional militar drept "creierul militar al partidului" şi această caracterizare explică în întregime cauza pentru care tot acuzatul Ion Mihalache,cu ocazia unei vizite ce i s'a făcut de către martorii general Gheorghiu Emil şi comandor Cioroiu Mircea în Februarie 1947,le-a expus acestora că pe el nu-l interesează omul de prestigiu sau de competenţă,că acum este epoca omului de acţiune,a omului de baricade şi că actualul regim trebuie răsturnat pentru a se salva ţara.

Având în vedere declaraţia martorului comandor Cioroiu Mircea dată în instanţă din care rezultă că el a fost de faţă la discuţia dintre acuzatul Mihalache şi general Gheorghiu Emil,cu care ocazie a auzit când Mihalache a spus că nu-l interesează programul ci omul şi după o serie de discuţii a spus că acum se găseşte în luptă contra guvernului actual,să a precizat că el contează pe omul de acţiune şi că în cazul reuşitei va pune la conducere un om mai puţin pregătit intelectual,dar care a simţit cotul alături de

./.

el,discuţie ce a avut loc la două luni după alegeri,martorul conchizând că intenţia sa rezultată din acea convorbire a fost că Mihalache a terminat mijloacele obişnuite de luptă şi că ultimul mijloc este violenţa în răsturnarea guvernului democratic din România.

Având în vedere că organizaţia militară a Partidului Naţional Ţărănesc avea întinse ramificaţii în toate judeţele şi că a existat un plan militar conspirativ,după cum rezultă şi din depoziţia martorului lt.colonel Mihăilescu Ticuţă şi declaraţia acuzatului Nicolae Penescu din instanţă şi anume: martorul lt. colonel Mihăilescu Ticuţă a declarat că i s'a cerut să întocmească un plan informativ sprijinit pe mijloacele actuale pe care le are Partidul Naţional Ţărănesc,că acest plan a fost elaborat şi că prevedea în el organizarea de birouri informative pe lângă fiecare cerc profesional judeţean,urmând să fie centralizate la biroul respectiv care făcea parte din secţia de documentare şi informaţii a cercului profesional militar pe ţară; iar acuzatul Nicolae Penescu a confirmat în instanţă că a existat un plan militar conspirativ precizând:"Am fost surprins de modul cum se lucra.Odată când m'am sesizat de o dispută între generalul Gheorghieş şi generalul Negrei pentru funcţia de preşedinte al cercului profesional militar pe ţară şi am cerut relaţiuni,generalul Negrei îmi spune: întreabă pe Maniu,eu ştiu că sunt preşedintele organizaţiei militare a Capitalei şi vreau să fie preşedintele organizaţiei pe ţară" şi mai departe a precizat:"Am auzit că dl. Mihalache odată când mă găseam la dl.Maniu spunând:am să vă spun dle Maniu ce am aranjat cu generalii,deşi eram numai noi trei, era probabil un secret" şi că altădată primind vizita unui colonel dela Tulcea care i-a spus că este preşedintele secţiei militare,a întrebat pe generalul Negrei cum se poate să fie organizaţie militară la Tulcea,la care acesta i-a răspuns :"întreabă pe Maniu".

Că din depoziţia martorului lt.comandor Cicroiu Mircea din instanţă mai rezultă că Partidul Naţional Ţărănesc nu întrebuinţa un lucru pe faţă,ci din contră o luptă subversivă şi aceasta dedusă din confidenţialitatea relatărilor,martorul precizând că din discuţiile avute cu cpt.comandor Mocanu a înţeles că se conta pe sprijinul Marii Britanii şi Americei,care mergeau până la sprijin militar şi că se conta pe un nou conflict mondial,precizând că i s'a vorbit de diferite materiale,armament dela ţărani rămas dela nemţi şi care urma să fie utilizat după dispoziţiile Partidului;

./.

Având in vedere că din depoziţia martorului cpt. comandor Mocanu Gheorghe din instanţă rezultă că iniţiatorul mişcării de rezistenţă era acuzatul Iuliu Maniu ca şef al Partidului Naţional Ţărănesc, că obiectivul mişcării era regimul actual, iar momentul se aştepta când urma să se treacă la violenţă în ţară, concomitent şi în străinătatea, cu ajutorul organizaţiilor ce existau şi cu grupările din munţi dotate cu arme şi infine că dorinţa declanşării unui nou războiu exista la Partidul Naţional Ţărănesc şi in special la conducerea partidului, martorul precizând că in privinţa acţiunii in Partidul Naţional Ţărănesc existau două feţe, una apărea legală şi alta subversivă.

Că in legătură cu acţiunea de răsturnare prin violenţă a regimului democrat din ţară acuzatul Nicolae Penescu a recunoscut la interogator că pela inceputul lunei Martie 1947 a fost intr'o zi cu acuzatul Iuliu Maniu la Misiunea Americană din România unde acuzatul Maniu a vorbit cu şeful misiunei dl. Burton Berry arătând că acuzatul Maniu a intrebat pe dl. Berry, care ar fi opinia guvernului american, in cazul când Partidul Naţional Ţărănesc ar intreprinde in ţară o agitaţie pentru răsturnarea guvernului la care dl. Berry a răspuns că va cere relaţii guvernului american şi infine că intr'o zi in luna Aprilie 1947, când era acasă la acuzatul Iuliu Maniu, acesta a scos o bucată de hârtie pe care erau adrese către reprezentanţa americană din România in care se spunea:" sfătuiţi pe dl. Maniu să nu intreprindă agitaţiuni in acest sens (adică in sensul răsturnării guvernului), nefiind momentul oportun pentru aceste agitaţiuni"; ceace explică in mod limpede că acuzatul Iuliu Maniu in dorinţa sa de a veni la putere Partidul Naţional Ţărănesc, a recurs la ajutorul unor puteri străine să-i sprijine acţiunea intreprinsă in mod ilegal, mergând până la ajutor militar.

Având in vedere că in legătură cu intervenţia cerută de acuzatul Iuliu Maniu şefului Misiunei Americane din România, acuzatul Vasile Serdici arată la interogator că la câteva zile s'a primit nota Acheson, un formular, in textul căruia se spunea că să fie sfătuit Iuliu Maniu că intrebuinţarea violenţei nu este oportună şi că acuzatul Ion Mihalache a declarat la interogator că a cunoscut nota subsecretarului de stat American Acheson, care era răspuns la cererea lui Maniu, in legătură cu agitaţiile ce urma să le intreprindă in ţară pentru răsturnarea guvernului dela cârma ţării.

Având in vedere că tot in vederea pregătirii elementelor ce trebuiau să participe la acţiunea de violenţă preconizată in planul complotului, acuzatul Iuliu Maniu a sprijinit elementele legionare din tineretul universitar, stăruind in antrenarea şi educarea lor pe linia violenţei huliganice, iar acuzatul Ion Mihalache le-a intărit ideologia fascistă prin discursurile ţinute; ei au căutat să spargă unitatea muncitorească, organizând foştii muncitori indepărtaţi din serviciu, ca elemente şi anti-democratice, pe care i-a pus să lucreze conspirativ, constituind din partea Partidului Naţional Tărănesc grupuri teroriste inarmate şi ascunse in diferite localităţi şi in munţii, a conceput planuri de atac ale oraşelor, arestarea şi chiar exterminarea adversarilor politici, fapte care rezultă şi din declaraţiile acuzatului Nicolae Penescu, care in instanţă a declarat: "Dl. Maniu a adus la conducerea Partidului Naţional Tărănesc elemente legionare". Mai târziu pe prof. Gerota, după aceea l-a numit pe Viţa Augustin la conducerea tineretului naţional tărănesc, care n'a putut rămâne multă vreme şi m'am pomenit incetul cu incetul la conducerea tineretului cu elemente foste legionare. Incepuseră să practice organizarea pe cercuri asemănătoare cuiburilor XXXXXXXXXX, cum şi ~~dtara~~ crearea unei scoli de cadre conduse de foştii legionari, in frunte cu ing. Veţeleanu. Am convocat o şedinţă de birou şi am arătat dlui Maniu că nu pot tolera această situaţie, Dl. Maniu era ocupat şi până la ora 1,30 am rămas fără decizie. Peste două-trei zile am primit o adresă dela dl. Bărbuş preşedintele tineretului universitar, in sensul că are incredere in dl. Veţeleanu şi in ceilalţi şi că nu-i schimbă. Maniu favorizează aluviunea aceasta de tineret fost legionar, findcă găsea in el, elemente dinamice pentru lupta de opoziţie pe care o duceam. La un moment dat apare la club şi biroul de presă condus de Serdici ca angajaţi: Boşca Mălin şi N. Beldeanu. La câtva timp am fost informat că in cele două camere care au fost atribuite acestui birou de presă, au loc intâlniri de elemente din afara partidului. Am convocat comisia de presă şi am cerut inlăturarea lui Boşca Mălin. Dnii Serdici, Ghiţă Pop, Mihăilescu şi Aurel Dobrescu care conduceau biroul de presă s'au opus. Puţin timp după aceea apare intr'un proces "Sarmisegetuza" un oarecare Sârbu, care eram informat că frecventează clubul. Am luat măsuri să se facă perchezitie in birou şi spre surprinderea mea găsesc in biroul presei blanchete cu en-tetul

./.

"Sarmisegetuza" şi alte notiţe din care reeşea activitatea comună a lui Boşca Mălin, Beldeanu şi Sârbu. Am aflat în urmă că aceasta a dispărut. Eu am înţeles că organizaţia muncitorească era făcută pentru ca să atragă muncitorimea şi să încerce în felul acesta să spargă unitatea clasei muncitoare, care era grupată în sânul partidelor muncitoresti. Incontestabil că activitatea membrilor era clandestină".

Având în vedere că această declaraţie a acuzatului Nicolae Penescu se coroborează cu depoziţiile martorilor Istrate Alexandru şi Moceanu Gheorghe cari au arătat că la Piatra Craiului la Zărneşti şi la Lugoj erau înarmaţi cu puşti mitraliere, arme şi pistoale tineri de către fruntaşi ai Partidului Naţional Ţărănesc, trimiterea lor fiind făcută de Ghiţă Pop şi Anton Ionel Mureşanu care trimetea alimente şi bani, iar buletinul presei Partidului Naţional Ţărănesc îl tipărea cu scop de a le face educaţie potrivnică intereselor ţării şi a-i pregăti să comită asasinate, martorii precizând că ei au fost îndemnaţi să asasineze pe comandantul Legiunei pe şeful Poliţiei şi prefectul dela Dej.-

Că în legătură cu organizaţiile clandestine, scopul lor şi legătura lor cu Partidul Naţional Ţărănesc, mai sunt şi declaraţiile martorilor Victor Novac, Pleşnilă Eugen, Nicolae Popescu Zorica, Marcel Popovici, Tanţu, Chintescu, Paliacu şi Steanţă, audiaţi în instanţă care au confirmat existenţa acestor organizaţii, rolul lor şi interesul pe care îl avea Partidul Naţional Ţărănesc în pregătirea elementelor ce formau organizaţiile, martorul Novac precizând că au primit şi asistenţă dela Partidul Naţional Ţărănesc, martorul Popovici Marcel arătând că la Lugoj îi pregătea pentru o acţiune mai mare care era în curs, pentru aruncarea în aer a clădirilor instituţiilor, arestarea funcţionarilor poliţieneşti şi punerea în stăpânire pe oraş, iar martorul Nicolae Popescu Zorica a precizat că i-a spus lui Mihalache că are două organizaţii cari nu se încadrează în partid, că ele funcţionează paralel cu partidul şi că Mihalache a susţinut că este de acord dacă urmează să aranjeze chestiunea mai târziu, împrejurări cari fac să evidenţieze că acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache conducătorii Partidului Naţional Ţărănesc, nu numai că aveau cunoştinţă de această organizaţie dar că ei sprijineau elementele ce formau organizaţiile, antrenându-le pe linia trasată de partid cu scopul de a sparge unitatea muncitorească şi în felul acesta să contribue pentru răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România, prin răzvrătire şi insurecţionare întrucât s'a dovedit că această organizaţie au fost şi înarmate în acest scop.

./.

Considerând deci că din toate acestea rezultă că acuzatul Iuliu Maniu și Ion Mihalache urmăreau ca prin organizarea tineretului universitar cu elemente foste legionare și prin constituirea de grupuri teroriste dintre muncitori, să pregătească lovitura de stat pentru răsturnarea regimului democrat și venirea la cârma țării a Partidului Național Țărănesc pe calea violenței.

Având în vedere că legătura și interesul ce-l purta Partidul Național Țărănesc acestor organizații, rezultă mai precis din raportul de activitate al secției juridice înființată la 15 Aprilie 1946, raport aflat la dosar de documente vol.6 fila 905-909, în care se arată ca justificare a activității secției că trebuie să se îngrijească de arestați, enumerând o serie, printre care sunt trecuți 4 arestați din lotul celor dela 8 Noembrie 1945, un arestat din procesul organizației T., 16 arestați din procesul "Sarmisegetuza", 2 arestați dela Malaxa, 8 arestați în legătură cu organizațiile "Sumanele Negre" și arată că la 16 Septembrie 1946 mai sunt închiși o serie de persoane printre care arată un condamnat în procesul organizației T., 4 condamnați în procesul "Sarmisegetuza", în recurs, 14 condamnați în procesul lotului dela lo Mai, dintre cari 6 la Aiud, 6 la Jilava și 2 la C.M.C., 4 arestați la Jilava în instrucție în procesul "Sumanelor Negre", înfine arătând că sunt 8 dosare în recurs la Curtea Militară de Casare și Justiție și la alte instanțe. In încheiere raportul justifică că s'a dat asistență tuturor membrilor indiferent de vechime în parte, precum și simpatizanților care erau arestați pentru acțiuni politice, cari confirmau principiile Partidului Național Țărănesc și le întăreau și termină cu indicațiunea că aceasta este apelul președintelui Partidului Național Țărănesc; apoi la fila 913 - 914 dosar vol.6, se găsesc listele de fonduri strânse și înfine la filele 917 - 998 dosar vol.6 se găsesc actele justificative că Partidul Național Țărănesc a ajutat pe cei închiși și pe familiile lor.

Având în vedere că în urmărirea aceluiaș scop, răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, acuzații au trecut dela o crimă la alta, dela minciuni la falsificarea realităților din țară, dela insultă și calomnie împotriva regimului dela cârma țării, la ponegrirea țării peste hotare și dela complot împotriva statului la crima de înaltă trădare fără a-și alege metodele de lucru și nici armele de luptă.

Astfel acuzatul Iuliu Maniu în calitatea sa de șef al Partidului Național Țărănesc a întreținut legături cu agenții străini nu numai prin mijlocirea acuzatului Grigore Niculescu Buzești ci și în mod personal și anume, folosind desele sale vizite în mod obișnuit

./.

la misiunile americane şi engleze din Bucureşti şi dela aceste tratative dintre acuzatul Iuliu Maniu şi reprezentanţii misiunilor americane şi engleze din România, fostul şef al Partidului Naţional Ţărănesc, a mers până la acţiuni calificate trădare, la organizarea unei reţele de informatori în instituţiile de stat, la încercarea de a împânzi armata cu agentii săi informatori şi la redactarea unor buletine confidenţiale regulate pentru informarea misiunilor anglo-americane din România;

Având în vedere că fapta acuzatului Iuliu Maniu de a fi condus şi iniţiat această acţiune de trădare încadrată cu oameni de încredere din conducerea fostului Partid Naţional Ţărănesc prin trei agenturi având fiecare un şef, rezultă din declaraţiile acuzaţilor Vasile Serdici, Victor Rădulescu Pogoneanu, Florin Roiu şi Emil Oprişanu, dela cercetările preliminare şi instanţă;

Astfel prima agentură era condusă de acuzatul Vasile Serdici care personal colecta şi preda documente constituind secrete de stat agentilor serviciului de spionaj anglo-american, şi în această privinţă acuzatul Vasile Serdici a recunoscut că la cererea căpitanului Key din misiunea engleză de aprezenta materiale documentare într'o formă mai complectă, acesta a fost nesatisfăcut şi la o a doua întâlnire i-a reproşat spunându-i:" aceea nu mi-ai dat Dumneata mi-a dat dl. Maniu", deci se constată că acuzatul Serdici era unul din acei cari furnizau documente secrete agentilor străini şi pe lângă aceasta însuşi acuzatul Iuliu Maniu se îndeletnicea cu oficiul de furnizare de documente constituind secrete de stat agentilor misiunilor anglo-americane din ţară;

Având în vedere că această acţiune a acuzatului Iuliu Maniu mai rezultă şi din altă declaraţie a acuzatului Vasile Serdici, mâna dreaptă a lui Maniu în ce priveşte furnizarea regulată de informaţiuni secrete reprezentantilor misiunilor americane şi engleze din România, în care a spus:"Maniu însăşi îmi preda note informative primite direct de dânsul pentru a le transmite misiunilor "; acuzatul Vasile Serdici mărturisind în această privinţă că de îndată ce obţinea informaţiuni mai preţioase le prezenta şefului său Iuliu Maniu, care îi spunea:"Sunt foarte interesante şi vor interesa foarte mult misiunile, dă-le că sunt interesante".

Din acestea rezultă că principala preocupare a acuzatului Iuliu Maniu în această direcţie, era de a fi cât mai mult pe plac agentilor serviciului de informaţii anglo-american, fără ca să fi tresărit sau să se fi cutremurat de faptele sale, ba din contră el era acela care încuraja pe ceilalţi acuzaţi să meargă până la capăt, iar când materialul ce i se părea acuzatului Maniu destul

de bine întocmit, el ordona acuzatului Serdici să lucreze mai atent şi să-l predea fără întârziere misiunilor anglo-americane şi în această privinţă acuzatul Serdici a recunoscut că atunci când prezenta un material documentar acuzatului Iuliu Maniu, material care era cerut de consilierul Melbourne dela misiunea americană, acuzatul Iuliu Maniu l-a sfătuit să facă o lucrare cât mai atentă şi s'o predea cât mai repede lui Melbourne;

Având în vedere că acuzatul Vasile Serdici a recunoscut că din ordinul acuzatului Iuliu Maniu a livrat la diferite epoci, reprezentanţilor misiunei americane din România, consilierilor Melbourne şi Hulick şi reprezentanţilor misiunei engleze în România secretar de legaţie Porter, ataşat de presă căpitan Key şi ataşat comercial Robinson, următoarele materiale documentare mai importante: "Informaţiuni privitoare la situaţia din armată, informaţiuni privitoare la producţia de petrol şi gaz metan; informaţiuni privitoare la colectarea şi distribuirea cerealelor din recolta anului 1946; informaţiuni privitoare la rezultatele reformei agrare în ţară; textul complect al convenţiilor economice încheiate între România şi ţările străine; informaţiuni privitoare la situaţia uzinelor Reşiţa; informaţiuni asupra situaţiei politice din ţară; despre situaţia producţiei în diferite sectoare importante ale industriei; informaţiuni privitoare la Marele Stat Major al armatei române; informaţiuni în legătură cu problemele speciale cerute de americani şi englezi despre unii membrii ai guvernului şi alte informaţiuni cu caracter politic, economic şi militar".

Că de altfel acuzatul Vasile Serdici în legătură cu aceasta a arătat că reprezentanţii misiunilor americane şi engleze: Hulick, Melbourne şi Porter, nesatisfăcuţi de informaţiile date de el din proprie iniţiativă sau din ordinul acuzatului Iuliu Maniu, spuneau pe faţă că-i interesează un subiect sau altul şi îi dădeau tot timpul să le procure, precizând: "Când le predam dnii Hulick, Melbourne şi Porter, îmi cereau să le spun sursa şi o notau pe document cu arătarea calităţii persoanei, deci din aceasta rezultând că acuzatul Vasile Serdici furniza documente şi informaţiuni constituind secrete de stat atât din ordinul acuzatului Iuliu Maniu cât şi din proprie iniţiativă reprezentanţilor misiunilor anglo-americane din România.

A doua agentură organizată de acuzatul Iuliu Maniu era condusă de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu ajutat de acuzatul Florin Roiu funcţionar la Ministerul Afacerilor Străine, care se în-

./.

deletnicea cu sustragerea unor documente secrete de stat,care erau apoi predate reprezentanţilor misiunilor anglo-americane şi în această privinţă acuzatul Florin Roiu a mărturisit că din ordinul acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu a predat consilierului Melbourne,scrisori adresate grupului român din străinătate format din Gafencu,Cretzianu,Buzeşti şi Vişoianu,scrisori cari ajungeau în mâna destinatarilor şi arătând că a deschis una din acele scrisori confidenţiale,precizează că era o scrisoare a acuzatului Iuliu Maniu către acuzatul Cretzianu,în care îi spunea că dacă pleacă în Apus,să-l reprezinte,să organizeze acolo o acţiune politică şi că în afară de corespondenţa între Iuliu Maniu şi grupul din străinătate,acuzatul Florin Roiu a recunoscut că a mai predat lui Melbourne şi o serie de documente constituind secrete de stat.

Având în vedere că martorii Florica Spirescu şi Constantin Tincu au predat diferite documente acuzatului Roiu pentru Pogoneanu şi anume martora Florica Spirescu în instanţă a precizat:"Am declarat şi recunosc că am dat lui Pogoneanu prin Roiu trei documente,nota guvernului referitor la lege,protocolul cu guvernul dela Belgrad şi convenţia dintre guvernul român şi guvernul bulgar,arătând că a făcut aceasta din prietenie pentru Pogoneanu deşi atunci nu mai era la Ministerul Afacerilor Străine,iar martorul Tincu Constantin tot funcţionar la Ministerul Afacerilor Străine,a declarat în instanţă referitor la aceasta următoarele:"In Minister el,Roiu era acela care se ocupa cu strângerea de acte.I-am mai dat convenţia româno-sovietică dela Moscova din 1947,cu anexele secrete.Aceste date am aflat că au fost transmise la americani" şi în încheiere arată că a dat actele ştiind că ele parvin lui Pogoneanu care avea autoritatea la Ministerul Afacerilor Străine şi când le-a dat lui Roiu pentrucă el era acela care aduna acte pentru Pogoneanu;

Din acestea rezultă că acuzatul Iuliu Maniu a predat fără sovăire documentul cu caracter diplomatic constituind secrete de stat,reprezentanţilor misiunilor anglo-americane,folosindu-se în acest scop chiar de funcţionari superiori din Ministerul Afacerilor Străine şi că au fost predate lui Melbourne şi Porter chiar copii după telegramele cifrate ale Ministerului nostru de Externe,prin intermediul acuzatului Florin Roiu.

Având în vedere că acuzatul Emil Oprişan confirmând cele relatate de martorii Constantin Tincu şi Florica Spirescu, ambii funcţionari la Ministerul Afacerilor Străine,a declarat:

./.

"Referitor la scopul şi frecvenţa vizitelor lui Roiu la misiunea britanică şi americană,declar că din cele ce îmi spusese Roiu,el se ducea la cele două misiuni susmenţionate de câte două-trei ori pe săptămână cel puţin"; astfel că din aceastea se vede regulalitatea cu care funcţiona serviciul de informare al acuzatului Iuliu Maniu şi apoi acuzatul Emil Oprişan a mai precizat:"Tot din spusele sale ştiu că Roiu,informa ambele misiuni asupra evenimentelor şi faptelor diverse din ţară şi când avea posibilitatea ne punea la dispoziţie textele actelor confidenţiale.Tot odată d-sa depozita spre păstrare sigură,actele importante ale dlui Pogoneanu.Am întrebat odată pe dl.Roiu dacă a pus în siguranţă materialul aflat la dl.Pogoneanu şi d-sa mi-a spus că acest material este în loc sigur,la americani"; iar în ce priveşte legăturile acuzatului Roiu cu secretarul misiunei engleze dl.Porter,acuzatul Emil Oprişan a declarat:"In lipsa dlui Roiu dela biroul cifrului,am primit în locul d-sale mai multe telefoane în diverse rânduri dela dl.Porter,prin secretarul acestuia,cerând să fie chemat la telefon de dl.Roiu.Comunicându-i dlui Roiu la întoarcerea sa în birou că a fost căutat de dl.Porter,îmi aduc aminte că odată a exclamat: of,iar Porter, ăsta m'a înebunit".

Având în vedere că acuzatul Florin Roiu a confirmat în întregime declaraţiile acuzatului Emil Oprişan privitoare la vizitele sale regulate la reprezentanţii misiunilor americane şi engleze din România,recunoscând legăturile sale cu consilierul Melbourne dela misiunea americană şi cu Porter secretar al misiunei engleze,cărora le livra în mod regulat documente secrete de stat,printre cari şi copiile telegramelor cifrate ale Ministerului nostru de Externe şi ale convenţiilor încheiate de România cu alte state;

Că în legătură cu aceasta,furnizarea de documente,mai rezultă şi din depoziţia martorului Neamţu Octavian,care a declarat în instanţă că acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a adus la el o valiză spunându-i că în ea sunt acte în legătură cu actul dela 23 August 1944 şi că ducându-se pela Pogoneanu a văzut la el pe acuzaţii Florin Roiu,Buzeşti,Oprişan,Camil Demetrescu şi Lăzărescu;

Având în vedere că acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu a confirmat în instanţă la interogator declaraţiile acuzaţilor Florin Roiu şi Emil Oprişanu,recunoscând că a însărcinat pe acuzatul Florin Roiu să ducă la misiunile anglo-americane unele documente printre cari a enumerat: textele convenţiilor economice româno-

sovietice,textul protocoalelor româno-jugoslav şi cele româno - bulgar,şi că a primit dela colaboratorii săi coacuzaţi în acest proces diferite informaţii şi documente din Ministerul Afacerilor Străine,acelea potrivit declaraţiei lor respective; deci se evidenţiază că acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu era acela care conducea această agentură,pentru furnizarea de documente şi informaţiuni constituind secrete de stat din Ministerul Afacerilor Străine şi predate misiunilor anglo-americane.

A treia agentură organizată de acuzatul Iuliu Maniu se ocupa cu strângerea informaţiunilor cu caracter militar sau privind aparatul de stat şi în acest scop acuzatul Ion Mihalache care era capul acestei agenturi,se servea de agentul său Nicolae Cârjă şi de aşa zisele cercuri profesionale militare ale fostului Partid Naţional Ţărănesc.

Având în vedere că martorul Cârjă Nicolae în declaraţia sa dela primele cercetări a declarat că acuzatul Ion Mihalache i-a cerut anumite informaţiuni politice şi economice în deosebi a insistat asupra informaţiunilor militare,depozi de muniţiuni,aeroporturi militare,construcţii militare pe malul Mării Negre; martorul Cârjă precizând că acuzatul Ion Mihalache dispunea de o echipă de informatori şi că informaţiile strânse de el erau predate prin acuzatul Vasile Serdici misiunilor anglo-americane din România. Din declaraţia sa martorul Cerjă a făcut precizarea că nu numai că a dat acest material,dar că acuzatul Serdici i-a cerut să-l dea în două exemplare în limba engleză din care unul pentru misiunea americană şi altul pentru misiunea engleză,cum şi un exemplar în limba română pentru acuzatul Iuliu Maniu.

Că în declaraţia sa dată în instanţă sub prestare de jurământ martorul Cârjă Nicolae a arătat că a fost la acuzatul Ion Mihalache cu alţi prieteni epuraţi din serviciu,unde au stabilit să facă un buletin informativ economic,politic şi militar,că informaţiunile urmau să i le comunice acuzatului Mihalache prin telefon,întrebuinţând nume conspirativ,că i-a furnizat material informativ,cu care a fost trimis de Mihalache la acuzatul Serdici,care i-a spus că acest material îl prezintă la misiunile anglo-americane,precizând că s'au primit informaţii dela Marele Stat Major şi dela Comandamentul Sovietic şi că toate au fost predate acuzatului Serdici; apoi martorul arată că acuzatul Serdici i-a cerut informaţiuni economice sovietice-române şi că i-a predat două exemplare,unul pentru acuzatul Maniu; a precizat deasemenea că acuzatul Ion Mihalache a acceptat să i se facă o

gardă personală,din agentii informatori,că l-a însărcinat ca informator şi l-a îndemnat să aibă legătură cu misiunea americană,iar acuzatul Serdici i-a spus că are nevoie de informaţii în legătură cu armatele sovietice şi de cine urmăreşte pe membrii misiunilor anglo-americane.

Având în vedere că în această privinţă şi martorul Santi Ioan a declarat în instanţă că au fost primiţi de acuzatul Mihalache mai mulţi băieţi epuraţi,care au propus să facă serviciu de siguranţă şi informaţii pentru Partidul Naţional Ţărănesc,că acuzatul Mihalache după ce a întrebat pe fiecare,s'a oprit asupra lui Nicolae Cârjă,care ştia englezeşte şi i-a cerut să facă legătura cu misiunile anglo-americane; că a predat acuzatului Mihalache o lucrare ce se referea la cazarea trupelor sovietice şi la tranşeele făcute pe malul Mării Negre.

Pentru serviciile aduse Nicolae Cârjă a fost angajat de misiunea americană ca portar la Lido,în baza recomandaţiunii acuzatului Serdici Vasile,fapt ce rezultă şi din declaraţia acuzatului Serdici,ceace întăreşte şi mai mult prezumţia că acesta a servit de curier între acuzaţii Ion Mihalache,Vasile Serdici şi misiunile anglo-americane;

Având în vedere că după cum s'a stabilit din actele dosarului şi din desbaterile orale şi aşa zisele cercuri profesionale militare au furnizat acuzatului Ion Mihalache informaţiuni cu caracter militar,care au fost apoi predate reprezentanţilor misiunilor anglo-americane,tot prin agentura acuzatului Vasile Serdici şi în această privinţă martorul lt. colonel Mihăilescu Ticuţă,a arătat că i s'au cerut să întocmească planul de organizare al unui serviciu de informaţii militare care a şi fost pus în aplicare; că în acest plan era vorba de informaţiuni asupra stării de spirit din armată şi asupra dispozitivului din unităţile militare;

Că în cadrul acestor informaţii,martorul lt.colonel Mihăilescu Ticuţă,a declarat în instanţă că a fost însărcinat de generalul Negrei Gabriel şi general Stoika Grigore să elaboreze un plan al serviciului de informaţii şi că se căuta prin organizaţia militară să se capteze starea de spirit din armată şi din lumea muncitoare cum şi starea de spirit a cetăţenilor,toate acestea să dea pulsul ţării,proect pe care l-a citit generalului Stoika şi colonelului Stoika Ştefan şi că s'a modificat în loc de organizaţia militară s'a spus cercul profesional; martorul precizând că planul acesta,anteproect,nu

./.

era pentru timpul când ar fi venit la putere Partidul Naţional Ţărănesc,ci pentru momentul de acum,pentru că atunci când ar fi venit la putere,avea intregul aparat de stat şi armata regulată,

Având in vedere că in afară de aceste trei agenturi care erau canalurile de scurgere a informaţiunilor secrete de stat spre misiunile anglo-americane,s'a stabilit că acuzatul Iuliu Maniu a ordonat acuzatului Vasile Serdici să redacteze un buletin de informaţii zilnic,pentru uzul misiunilor anglo-americane,buletin care a şi fost redactat.Acest buletin cuprindea articole tendenţioase despre armata română,despre flota ţării noastre şi o serie de articole calomnioase la adresa regimului democrat din România ,cum şi diferite ştiri false despre situaţia vitelor din ţară şi asupra evenimentelor din ţară,buletin care a constituit o importantă sursă de informare greşită,de calomnie, indreptate impotriva ţării noastre,pentru presa străină,deoarece multe din datele cuprinse in acest buletin,s'au regăsit in notele de protest adresate guvernului român de către Statele Unite ale Americei şi ale Angliei;

Astfel in acest buletin pentru străini au fost publicate următoarele ştiri inventate şi calomnioase; dispariţia flotei române,nimicirea vitelor de tracţiune,ştiri false la cauzele evenimentelor sângeroase dela 8 Noembrie 1945,ştiri falsificate despre măsurile administrative ale guvernului român luate in vederea intăririi cadrelor de prefecţi şi primari,diferite zvonuri calomnioase privitor la armata sovietică şi altele.

Având in vedere că in legătură cu ştirile publicate in acest buletin,martorul Tancu Gheorghe a declarat in instanţă că a fost chemat acasă la acuzatul Vasile Serdici şi că acesta i-a cerut acordul româno-rus comercial din 1945,sub motiv că vrea să ţină un discurs in Parlament,martorul precizând că a fost de două ori la Serdici,odată pentru acordul din 1945 in toamna anului 1946 după alegeri şi a doua oară pentru acordul din 1947,in primăvara 1947; iar martorul Ghiţulescu Dumitru a declarat in instanţă că acuzatul Serdici i-a cerut nişte date statistice relativ la reforma agrară,pe care i le-a pus intr'un plic şi le-a dus acasă la poartă;

Că deci din acestea rezultă că acuzatul Vasile Serdici căuta pe toate căile să obţină informaţiuni şi documente,pentru a le publica,binenţeles dându-le forma de ştiri falsificate cu caracter tendenţios,unele chiar calomnioase la adresa guvernului ţării şi a regimului democrat din România;

./.

Având in vedere că acuzatul Vasile Serdici care se bucura deopotrivă de increderea şi a acuzatului Iuliu Maniu şi a serviciului de informaţii anglo-americane,in mod nelimitat,pentru serviciile aduse,dându-le informaţii destul de preţioase,avea şi rolul de interpret de limba engleză,al acuzatului Iuliu Maniu in convorbirile acestuia cu reprezentanţii misiunilor anglo-americane,cari convorbiri erau ele insăile un prilej de informare,asupra unor secrete de stat ale ţării noastre,cu care ocazii acuzatul Iuliu Maniu trata direct ca un agent al reprezentanţilor străini.

Având in vedere că in legătură cu aceasta acuzatul Iuliu Maniu pus in faţa dovezilor şi a declaraţiilor şi colaboratorilor săi principali a fost nevoit să recunoască faptele,arătând la interogator in instanţă că l-a rugat pe acuzatul Vasile Serdici să comunice anumite lucruri şefilor misiunilor anglo-americane din România,precizând:"Intr'adevăr mai multe chestiuni l-am rugat pe Serdici să comunice anumite lucruri şefilor de misiuni anglo-americane;"apoi casa acuzatului Iuliu Maniu era deschisă agenţilor serviciului de informaţii anglo-americane sau reprezentanţilor misiunilor americane şi engleze din România,fapt recunoscut şi de acuzatul Iuliu Maniu la interogator,spunând:"Adesea domnii aceştia veneau neanunţaţi la mine şi prin urmare nu puteam să pregătesc interpretul di'nainte.Când veneau la mine eu trebuia să ingrijesc de un interpret şi de obiceiu acesta era la mine in casă,pentrucă este un englez Porter care ştie româneste şi care venea cu aceşti domni";deci rezultă din aceasta că totul era aranjat, pentrucă acest englez Porter care se găsea la acuzatul Iuliu Maniu in casă,nu era altul decât reprezentantul serviciului de informaţii englez din România;

Având in vedere că un alt aspect al activităţii de trădare a acuzaţilor este acela al cererii continue către unele ţări străine de a interveni in treburile interne ale României şi din actele dosarului şi desbaterile orale a rezultat suficiente dovezi şi in mod neindoios că acuzatul Iuliu Maniu in calitatea sa de şef al Partidului Naţional Ţărănesc şi conducător al reacţiunii din România,a făcut cu bună ştiinţă,repetate apeluri la intervenţia străină,căutând şi dorind prin aceasta războiul civil şi chiar izbucnirea unui nou războiu mondial;

Astfel s'a stabilit că acuzatul Iuliu Maniu incepând cu diferite apeluri şi proteste către reprezentanţii misiunilor

./.

militare şi dplomatice americane şi engleze din România,prin care cerea acestor ţări să nu recunoască guvernul legal al României, a trecut la repetate cereri făcute în convorbiri confidenţiale, ce le-a avut cu reprezentanţii străini de a se grăbi intervenţia străină pentru răsturnarea regimului democrat din România şi a ajuns la oferta ruşinoasă de a provoca condiţiile favorabile unei astfel de intervenţii,prin creierea unei tensiuni politice şi a unei activităţi subterane în vederea declanşării unui războiu civil; din aceste împrejurări de fapt rezultând că acuzatul Iuliu Maniu,mergând pe linia trădării intereselor naţionale,într'un efort de convingere pentru grăbirea acestor intervenţii,a jucat rolul de simbriaş al unor cercuri străine,oferind ţara şi poporul român marilor financiari şi provocatori la un nou războiu;

Având în vedere că cele de mai sus se stabilesc şi din convorbirea acuzatului Iuliu Maniu cu şeful misiunei engleze în România dl.Holman la care convorbire a asistat şi acuzatul Vasile Serdici ca tranzlator care a declarat că a auzit când acuzatul Iuliu Maniu a cerut ministrului Angliei,ca Anglia şi America să intervină în mod hotărât pentru schimbarea guvernului din România la care dl.Holman,după cum arată acuzatul Vasile Serdici a răspuns că toate vin la vremea lor; că actualmente Anglia are nenumărate interese răspândite pe tot globul ca de altfel şi Statele Unite.Că nici Anglia nici Statele Unite nu pot face presiuni în mod simultan în mai multe părţi; în acest moment le interesează în primul rând apărarea Mediteranei,iar apoi după aceea vine Grecia şi Turcia apoi rândul Coreei,al Germaniei, al Austriei şi apoi al României,acuzatul Vasile Serdici precizând că dl.Holman conchidea că există un fel de listă de prioritate,referitor la eforturile pe care le face Anglia şi Statele Unite ale Americei.

Deasemenea aceasta se mai stabileşte şi din convorbire a acuzatului Maniu avută cu dl.Holman la sfârşitul lunei Martie sau începutul lunei Aprilie la care a asistat şi dl.Porter, din care se evidenţiază şi scopul urmărit de acuzatul Maniu şi în această privinţă acuzatul Vasile Serdici a declarat:"La sfârşitul lui Martie sau începutul lui Aprilie 1947,dl.Maniu a vizitat pe dl.Holman,fiind asistat de dl.Porter,iar eu am fost ca interpret.La această întrevedere dl.Maniu a cerut dlui Holman să-i faciliteze dlui Mihalache plecarea în Anglia,dl.Holman a ripostat acoperindu-şi urechile spunând "Nici nu am auzit ce aţi spus Dle Maniu" şi a repetat această frază.Dl.Maniu a insistat şi a arătat că echipa D-sale din străinătate este slabă şi ca

./.

stare plecarea D-lui Mihalache se impune. Dl.Holman a răspuns ca nici nu poate fi vorba de asea ceva, că dacă insă Dl.Mihalache plecând va ajunge in vre-o zonă Engleză, atunci el (Holman) va interveni să i se dea drumul mai departe".

Având in vedere că insă fondul criminal al apelurilor acuzatului Iuliu Maniu la intervenia străină, apare cu deosebită precizine in interwiewurile acordate de el ziaristului American Lawrance, corespondentului ziarului New-York Times, in Iunie 1947, după cum se vede la fila 340 dosar vol.6 documente, căruia i-a declarat că simplele nóte diplomatice nu sunt suficiente pentru răsturnarea regimului Groza, din aceastea rezultând că acuzatorul Iuliu Maniu dorea si pregătea României o soartă asemănătoare cu acea a Greciei.

Având in vedere că această latură a activităţii criminale a acuzatului Iuliu Maniu, ar fi rămas poate pentru mult timp numai in parte cunoscută, dacă nu s'ar fi decoperit arhiva secretă a acuzatului in care s'a găsit intre alte documente, despreconvorbirile sale cu sefii misiunilor diplomatice ale Angliei si Statelor Unite ale Americei, darea de seamă a convorbirii acuzatului Iuliu Maniu cu seful misiunei Americane din România Dl. Burtton Berry, care a avut loc la sfârsitul anului 1946, când acuzatul Iuliu Maniu i-a expus acestuia pe larg punctul său de vedere privitor la perspectivele relatiunilor de după război dintre statele invingătoare in cel de al II-lea Război Mondial şi după ce a trecut la obisnuitele calomnii la adresa guvernului democratic al ţării si i-a cerut sfat pentru actiunea sa a afirmat: " Partidul nostru si cu mine suntem singurii in măsură a dirija opinia publică din România", la care Dl. Burton Berry i-a răspuns aproape lui Maniu "Nu aveti decât o singură cale de ales, acea a răbdării si a curajului. Pe această cale veti câştiga altfel veti pierde totul". Inprejurări cari evidentiază odată mai mult activitatea si scopul urmărit de Partidul National Tărănesc prin seful său acuzatul Iuliu Maniu.

Având in vedere că din acestea se stabilesc că apelurile acuzatului Iuliu Maniu la interventia unor State străine in treburile interne ale României aveau două obiective: 1) De a obtine cât mai repede această interventie pentru răsturnarea regimului Democrat din România, chiar pe calea violentei 2) spre a servi cercurilor străine ca argumente in campania lor aţâţătoare inpotriva ţărilor cu regimuri democratice noui, deoarece s'a constatat că de mai multe ori acuzatul Iuliu Maniu, se plângea sefilor misiunilor diplomatice Americană si Engleză din România, de intâr-

ziere a acestor intervenţii in treburile interne ale României şi că şefii misiunilor diplomatice americane şi engleze răspundeau in mod invariabil că rândul României nu a sosit,că Anglia şi America au o listă de prioritate a statelor in care trebuie să se producă intervenţia lor şi anume: Grecia,Turcia,Coreia,Germania, Austria şi după aceea România;

Având in vedere insă că pentru ca această intervenţie să se producă trebuia ca opinia publică din ţările respective Anglia şi America,să fi fost impresionate de acţiuni violente ce urmau să se producă in ţara noastră,in care scop in tratativele duse de acuzatul Iuliu Maniu prin imputernicitul său acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti cu agenţii serviciului de spionaj american Hall şi Hamilton,se arată că pentru a justifica intervenţia străină, era necesară creiarea unor organizaţiuni subterane,care să provoace acţiuni de violenţă in vederea răsturnării regimului democratic şi in scopul justificării şi grăbirii intervenţiei străine in treburile interne ale României,incă din toamna anului 1946 s'a creiat această organizaţie clandestină,care a inceput să-şi desfăşoară activitatea de subminare a guvernului şi a regimului democrat din România atât in ţară cât şi in străinătate.

Astfel in primăvara anului 1947 după ce organizaţia clandestină,nu numai că a fost creiată,dar a şi inceput activitatea pentru răsturnarea regimului democrat,prin violenţă,iar in străinătate după sosirea acolo a acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti, activitatea centrului complotist a devenit mai intensă,acuzatul Iuliu Maniu a considerat pregătirea incheiată,in măsura in care să-i permită să procedeze la realizarea planurilor loviturii de stat,alcătuită in colaborare cu reprezentanţii serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americei şi de aceea la sfârşitul lunei Martie sau inceputul lunei Aprilie 1947,acuzatul Iuliu Maniu a vizitat din nou pe dl.Burton Berry şeful misiunei Statelor Unite ale Americei din România,căruia acuzatul Iuliu Maniu i-a cerut să intervină pe lângă guvernul Statelor Unite ale Americei să trimită guvernului român o notă de protest in termeni aspri cu privire la situaţia din România;

Având in vedere că acuzatul Vasile Serdici,care a servit de interpret de limba engleză in tratativele duse de acuzatul Iuliu Maniu cu şeful misiunei americane din România Burton Berry, referitor la aceasta a declarat:"Pela sfârşitul lui Martie sau in primele zile ale lui Aprilie 1947,dl.Maniu m'a insărcinat să cer audienţa dlui Berry.Când am primit confirmarea audienţei,am inştiinţat pe dl.Maniu.La dl.Berry am fost primiţi la ora 17 in cabi-

./.

netul ministrului la misiune. Era prezent dl. Melbourne consilier de legaţie" şi acuzatul Vasile Serdici descrie cele discutate la această intrevedere precizând:"Dl. Maniu a susţinut că are destule forţe de care dispune Partidul Naţional Ţărănesc şi cari sunt mai numeroase decât cele ale guvernului, că el poate să bată in loc de a fi bătut şi cu aceste forţe el poate să răstoarne guvernul. El insă nu vrea să recurgă la violenţă, fără a cunoaşte părerea americanilor. La aceastea dl. Berry i-a răspuns lui Maniu că aceasta este o intrebare esenţială şi că-i va răspunde in câteva zile. Dl. Maniu a repetat cu această ocazie că el nu luptă numai pentru România şi că nu trebuie să se uite că el luptă şi pentru America şi pentru Anglia".

Având in vedere că urmarea acestei intervenţii făcută de acuzatul Iuliu Maniu, s'a primit răspunsul Statelor Unite ale Americei, foarte curând, in câteva zile, cum spusese şeful misiunei americane dl. Berry şi anume, acuzatul Vasile Serdici fiind invitat de consilierul Melbourne dela Misiunea americană, acesta i-a inmânat o scrisoare pentru acuzatul Iuliu Maniu, pe care a şi inmânat-o, scrisoare ce cuprindea nota răspuns a Subsecretariatului de stat al Statelor Unite ale Americei dl. Acheson şi după cum declară acuzatul Serdici care a tradus această notă răspuns, secretarul de stat adjunct american Ackeson, comunica acuzatului Maniu că guvernul Statelor Unite ale Americei sfătuieste pe Maniu să nu intrebuinţeze incă violenţa, nefiind momentul oportun pentru aceasta.

Că, această notă răspuns a secretarului de stat adjunct american Ackeson acuzatul Iuliu Maniu a comunicat-o şi acuzaţilor Ion Mihalache şi Nicolae Penescu la o consfătuire ţinută in casa lui Nestor Badea, după cum rezultă şi din declaraţiile acuzatului Nicolae Penescu care a precizat că in Aprilie 1947 acuzatul Iuliu Maniu l-a informat că având in vedere situaţia din ţară, ar vrea să răstoarne guvernul şi că Maniu i-a transmis această notă a secretarului de stat adjunct american Ackeson, al cărei conţinut era identic cu cel relatat de acuzatul Vasile Serdici, şi era un răspuns la intervenţia făcută de acuzatul Maniu şeful misiunei americane din România, notă pe care şi acuzatul Ion Mihalache a declarat la interogator că o cunoaşte;

Având in vedere că aşteptarea acuzatului Maniu la intervenţia făcută de a i se da ajutorul cerut de către americani şi neoportunitatea declanşării acţiunii de violenţă pentru răsturnarea regimului democrat din România, este lămurită şi justificată mai complect de către acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti, care in-

treţinea legături cu oamenii politici şi agenţii americani, prin scrisoarea din 3 Aprilie 1947, către acuzatul Iuliu Maniu, aflată în dosarul de documente vol.6, în care îi face cunoscut acuzatului Maniu că răsturnarea guvernului prin violenţă la acea dată, este considerată deocamdată prematură, astfel:"Nu vreau ca acest raport să ne descurajeze, nu vreau să afirm în el că nu vom primi nici un ajutor pentru cauza noastră pe care o continuăm dar ca acest ajutor nu este decât o chestiune de timp. Sunt convins că-l vom avea în momentul oportun. Recunoscut ca atare de cei cari sunt chemaţi să decidă, discursul lui Truman este foarte edificator în această privinţă. Adevărat deocamdată Statele Unite sunt preocupate numai de Grecia şi Turcia. Nu cred totuşi că această politică în general şi în mod principal ar fi limitată din punct de vedere teritorial. Desigur că va fi aplicată în fiecare caz în parte corespunzător momentului respectiv. Se socoteste că rândul României nu a sosit", şi mai departe acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti scrie acuzatului Iuliu Maniu următoarele:"Nu vreau ca raportul meu să fie înţeles în sensul că sunt pentru încetarea sau încetinirea activităţii partidului. Am vrut să spun numai că nu este nevoie să li se spună anglo-saxonilor despre necesitatea unei schimbări imediate a regimului dela noi, ceace ei o consideră prematură. E clar fireste că deocamdată partidul va continua să se organizeze. Altă chestiune pe care am vrut să v'o subliniez priveste colaborarea partidelor agrare din Europa răsăriteană. Imi dau perfect de bine seama de importanţa acestui lucru. Cred că propunerea lui Macek de a se proceda imediat la afirmarea publică a solidarităţii agrare în Europa răsăriteană şi la sesizarea neîntârziată a organizaţiei Naţiunilor Unite, despre problemele regimurilor politice actuale din ţările Europei orientale, este încă prematură. Aşi fi vrut să fiu înţeles. In ceace mă priveste nu fac rezerve faţă de esenţa insăşi a ideii, ci numai faţă de alegerea momentului oportun. Acelaş raţionament vreau să-l fac şi în legătură cu chestiunea apelului comun la Naţiunile Unite, tocmai în momentul actual. In încheiere voiu spune că noi trăim unul din cele mai delicate şi hotărâtoare momente".

Că deci din scrisoarea de mai sus rezultă fără posibilitate de dubiu sau de o altă interpretare că acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti, şef al subcentrului complotist din străinătate, dă să înţeleagă acuzatului Iuliu Maniu şeful organizaţiei de complotişti aflat în ţară, de ce deocamdată este prematur demersul făcut de Iuliu Maniu pe lângă şeful misiunii americane în România dl. Burton Berry şi raportat de acesta la Waschington în

./.

care demers conducerea Partidului Național Țărănesc arăta că socotește necesar de a proceda imediat la acțiuni violente, în vederea răsturnării puterii legale din țară.

Deasemenea din conținutul scrisorii de mai sus, rezultă că acuzatul Grigore Niculescu Buzești, considera în Aprilie 1947 ca prematur și apelul așa zisului bloc al partidelor agrare către organizația Națiunilor Unite, însă pela sfârșitul lunei Septembrie 1947, acuzatul Grigore Niculescu Buzești, recunoaște de acum că momentul a sosit și împreună cu Gh.M.Dimitrov, Nagy Ferentz, Macek și alții redactează documentul provocator și calomnios, raportul adresat adunării generale a organizației Națiunilor Unite, care reprezintă o încercare de a submina suveranitatea și independența națională a țărilor nouilor democrații, document care însă s'a soldatz cu un eșec.

Ca urmare acestora acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache ajungând la convingerea că toate eforturile lor făcute în lupta pentru răsturnarea guvernului legal al țării, nu au dat rezultatele așteptate, au luat hotărârea nu numai de a dinamiza activitatea subcentrului complotist din străinătate, dar să-și creieze în emigrație un așa zis guvern ppopriu cu ajutorul unor state străine și în vederea realizării acestor scopuri, în Iulie 1947 acuzatul Iuliu Maniu a organizat plecarea clandestină din țară a acuzaților Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Lazăr, astfel în ziua de 14 Iulie 1947, în apropiere de comuna Tămădău la 45 klm.de București, autoritățile polițienești au arestat în momentul îmbarcării în două avioane I.A.R., pe următorii: Ion Mihalache, Nicolae Penescu cu soția, Nicolae Carandino cu soția, Ilie Lazăr, dr.Constantin Gafencu, subinginer Popescu Gheorghe, frații Eugen și Dumitru Borcea și piloții Gheorghe Preda și Romulus Lustig.

Având în vedere că din declarațiile piloților Gheorghe Preda și Romulus Lustig, dela cercetările preliminare și din instanță, rezultă că ei au fost convinși de a lua parte la această fugă de către subinginerul Popescu Gheorghe și dr.Constantin Gafencu și conform itinerariului stabilit, avioanele trebuiau să aterizeze la San-Stefano în Turcia, iar pentru executarea fugei, piloții au hotărât să utilizeze ocazia ce li s'a ivit când au primit ordin de serviciu pentru executarea unui zbor de lungă durată într'o misiune specială.

Având în vedere că martorii sunbinginer Popescu Gheorghe și dr.Constantin Gafencu confirmă cele declarate de piloții Gheorghe Preda și Romulus Lustig, martorul dr.Constantin Gafencu

./.

precizând că el a comunicat dr.Vlad Hategamu,fiul fruntaşului naţional ţărănist Emil Hategamu,intenţia sa de a fugi în străinătate,iar dr.Vlad Hategamu a transmis conţinutul acestei convorbiri acuzatului Iuliu Maniu,despre care stia dela nepotul acestuia Romulus Boilă, că vrea să trimită câtiva fruntaşi ai Partidului în străinătate.

Că din actele dosarului şi din desbaterile orale a rezultat că la cererea acuzatului Iuliu Maniu,martorul dr. Vlad Hategamu a invitat pe dr.Constantin Gafencu să viziteze pe acuzatul Iuliu Maniu la 13 Iulie 1947,ceace dr.Constantin Gafencu a şi făcut şi cu această ocazie acuzatul Iuliu Maniu s'a informat în mod amănunţit asupra caracteristicelor tehnice avioanelor,asupra itinerariului ce şi l-au propus şi despre piloţii pe care a reuşit să-i câştige pentru fugă,acuzatul Iuliu Maniu cerând martorului dr.Constantin Gafencu să-l mai viziteze în seara aceleiaş zile,pentru a-i prezenta pe oamenii cari trebuiau să plece,ceace dovedeste că Iuliu Maniu intenţiona cu adevărat să trimită câtiva fruntaşi ai Partidului Naţional Ţărănesc în străinătate.

Având în vedere că din depoziţiile martorilor dr.Constantin Gafencu,rezultă că în seara zilei de 13 Iulie 1947,el împreună cu martorul Gheorghe Popescu,au fost primiţi de acuzatul Iuliu Maniu la sanatoriul Dr.Jovin,unde se afla,care i-a prezentat pe amândoi acuzaţilor Ion Mihalache şi Nicolae Carandino,martorul Constantin Gafencu declarând că acuzatul Iuliu Maniu adresându-se lui şi lui Gheorghe Popescu,când a vorbit despre cei 4 naţionali-ţărănişti, care urmau să fie trimişi de el în străinătate,a afirmat:"Acestia sunt inima şi mintea Partidului",împrejurare care întăreste convingerea că acesti 4 naţionali-ţărănişti acuzaţii Ion Mihalache,Nicolae Penescu,Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr,erau trimişi peste graniţă, să formeze în străinătate cu cei aflaţi acolo acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti,Grigore Gafencu,Alexandru Cretzianu şi Constantin Vişoianu,guvernul de rezistenţă preconizat de seful Partidului Naţional Ţărănesc acuzatul Iuliu Maniu,aşa cum rezultă că el ceruse şi şefului Misiunei Americane din România Burton Berry,cu ocazia întrevederilor avute şi la care asistase ca interpret acuzatul Vasile Serdici.

Având în vedere că acuzaţii Ion Mihalache,Nicolae Penescu, Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr,au confirmat rolul conducător al acuzatului Iuliu Maniu în organizarea fugei lor peste graniţă,declarând acuzatul Ion Mihalache "Maniu mi-a spus că ocaziunea plecării s'a ivit şi să viu seara la ora 9 la D-sa în casele Dr.Jovin,ca să cunosc pe cei cu care plec.Am sosit la ora 9,când mi-au comunicat că vor veni la ora 11,că e vorba să mai meargă d-nii Carandino,Ilie Lazăr, Penescu.Dl.Maniu mi-a arătat o schiţă,desen,cu locul întâlnirii Sos.

./.

Iancului, rond. Intâlnirea trebuia să aibă loc acolo, înaintea plecării dela Bucuresti la Tămădău, a persoanelor care urmau să plece". Acuzatul Nicolae Penescu a declarat: "In ziua de 13 Iulie am fost chemat de dl. Maniu la sanatoriul Dr. Jovin, când mi-a spus că trebuie să plec". Acuzatul Carandino: "In seara zilei de 13 Iulie 1947 am luat hotărârea de a părăsi ţara cu avionul la ordinul dlui Maniu. Destinaţia era spre Turcia. Am fost chemat de preşedintele Partidului Naţional Tărănesc în ziua de 13 Iulie 1947, pela orele 2o, pentru a-mi comunica plecarea împreună cu alte trei persoane d-nii Ion Mihalache, Ilie Lazăr şi Nicolae Penescu"; iar acuzatul Ilie Lazăr a declarat: "In după amiaza zilei de 13 Iulie 1947, am fost vizitat de secretarul d-lui Iuliu Maniu, ing. Romulus Boilă, care mi-a comunicat că dl. preşedinte ar dori să ne vedem la orele 9 la verişoara D-sale, unde probabil va lua masa, la dna. Ionescu din str. Tokio lo. Aci m'am întâlnit cu dl. preşedinte Iuliu Maniu, la ora 9,3o. Dl. preşedinte mi-a comunicat că dacă doresc a pleca în noaptea aceasta cu un avion, s'ar putea să plec. La intrebarea cu cine ar urma să plec, el mi-a comunicat cu d-nii Mihalache, Penescu şi Carandino. M'a mai întrebat dacă am ceva bani, i-am răspuns că voiu face rost. S'a stabilit tot atunci ca să mă întâlnesc la dl. Maniu în casa lui Romulus Boilă cu dl. Carandino, care urma să mă conducă la locul plecării".

Având în vedere că acuzatii de mai sus au făcut aceleaş declaraţii şi în faţa instanţei la interogator, menţinându-şi în instanţă şi declaraţiile date cu ocazia cercetărilor preliminare.

Că deci din aceasta mai rezultă că aceşti acuzaţi nu plecau pentru interesele lor personale aşa cum vor să arate, ci ei plecau trimişi de şeful Partidului Naţional Tărănesc, cu un scop bine definit care nu putea fi altul decât de a forma guvernul propriu xxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxă a cărui sprijinire acuzatul Iuliu Maniu o ceruse şefului Misiunei Americane în România dlui Burton Berry.

Că de altfel însăşi acuzatul Iuliu Maniu a recunoscut rolul său conducător în pregătirea plecării lor peste graniţă, prin confirmarea declaraţiilor acuzatilor Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Ilie Lazăr şi Nicolae Carandino, şi această recunoaştere se coroborează cu faptul că acuzatul Iuliu Maniu a insistat pe lângă şeful Misiunei Americane în România dl. Burton Berry, să sprijine în străinătate un guvern xxxxxxxxxxxxx, cerere repetată şi şefului Misiunei Engleze în România dl. Holman, căruia i-a mai cerut cu altă ocazie să-i înlesnească plecarea din ţară a acuzatului Mihalache, cum şi cu împrejurarea că tot acuzatul Iuliu Maniu a însărcinat pe acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti cu conducerea subcentrului complotist din străinătate, căruia i-a dat împuterniciri speciale din partea Partidului, acolo unde urma

./.

să plece acuzatul Ion Mihalache şi ceilalţi 3 pentru ca împreună cu cei aflaţi în străinătate să formeze guvernul sub depedenţa străină, cu scopul evident de a fi opus guvernului legal al ţării şi de a lupta pentru răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România, contând şi pe sprijinul militar al unor puteri străine.-

Având în vedere că acuzatul Iuliu Maniu a declarat atât la cercetările preliminare în faţa organelor de anchetă cât şi în faţa instanţei la interogator, că el le-a dat însărcinări acuzaţilor Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr şi că plecarea lor a fost de ordin politic, iar în şedinţă cu ocazia confruntării, Iuliu Maniu a stăruit în a-l desminţi pe acuzatul Ilie Lazăr, care c uta să arate că nu i s'ar fi dat o misiune; din aceasta rezultând suficientă dovadă că plecarea acestor acuzaţi a fost pentru a duce mai departe lupta contra regimului democrat, cu directive din partea Partidului Naţional Tărănesc, prin şeful partidului acuzatul Iuliu Maniu, iar nu pentru interese personale sau de altă natură, cum caută să argumenteze acuzaţii; Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr;

Că, de altfel şi dinnscrisorile găsite asupra acuzaţilor susnumiţi cu ocazia arestării lor în momentul îmbarcării în avioane, rezultă că ei mergeau într'o misiune importantă, iar din depoziţie martorului Dr.Constantin Gafencu, dată în instanţă se evidenţiază că totul era pus la punct cu privire la plecarea lor şi la însărcinările date fiecăruia, acest martor declarând cu privire la evenimentele din seara zilei de 13 Iulie 1947, petrecute în momentul plecării, că a auzit în convorbirile dela acuzatul Iuliu Maniu, că erau fraze, care evidenţiau că s'a discutat anterior aceste lucrări, Iuliu Maniu afirmând că ei să reprezinte interesele României în străinătate acolo unde se vor duce şi că toată discuţia se referea la un punct deja stabilit, deci din aceasta rezultă că atunci în faţa martorului erau numai cuvinte de despărţire formale, folosite din prudenţă pentrucă Dr.Gafencu Constantin nu facea parte din grupul politic şi era mai tânăr.-

Având în vedere că aşa cum s'a stabilit şi cum a reeşit din toate probele dela dosar şi din cele administrate în instanţă, misiunea celor 4 acuzaţi Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino, şi Ilie Lazăr, era de a participa la activitatea comitetului secret din străinătate, că prin acţiunea lor şi a acestui comitet ca şi prin ulterioara lui transformare în guvern, sub dependenţă străină, se aducea cea mai gravă stirbire independenţei

./.

...lui, în Minută vorbindu-se de contractul permanent cu cercu... străine; apoi cunoscându-se doctrina şi mai ales practica statelor imperialiste asupra independenţei şi suveranităţii statelor mici, se evidenţiază că prin aderarea lor la un asemenea comitet, cei 4 acuzaţi au participat la complot în sectorul referitor la ştirbirea independenţei naţionale şi că deci acesta era sensul plecării lor în ziua de 14 Iulie 1947 dela Tămădău.-

Având în vedere că în legătură cu acest fapt actele dovedesc că unii membrii ai comitetului secret, numiţi încă din Septembrie 1946, se găsesc în Statele Unite ale Americei, acuzatul Alexandru Cretzianu fiind stabilit acolo din Septembrie 1946, apoi acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti şi Constantin Vişoianu, trebuiau să plece acolo şi că hotărârea aceasta era cunoscută tuturor complotiştilor, cel puţin de prin luna Mai 1947, pentrucă Gheorghe Anastasiu unul din colaboratorii grupului din străinătate scrie la 21 Mai 1947, acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, între altele că este convins de prezenţa lui Vivi (Vişoianu) şi Buzel (Grigore Niculescu Buzeşti), acolo(în America la Cretzianu), va avea repercursiuni sensibile, fapt ce s'a şi adeverit deoarece ziarele din zilele trecute au adus vestea că ei au şi sosit în Statele Unite ale Americei.-

Că şi acuzaţii Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr, urmau să plece tot în America, rezultă din declaraţiile acuzatului Ion Mihalache, din faţa instanţei, care a arătat că acuzatul Iuliu Maniu le-a spus să caute să ajungă în America, precizând la interogator "Dl. Maniu mi-a spus căutaţi să ajungeţi în America" şi tot din declaraţia acuzatului Ion Mihalache se înlătură şi orice îndoială asupra faptului că activitatea ce aveau s'o desfăşoare în străinătate era legată de aceea a membrilor comitetului secret anterior numiţi, întrucât acesta a precizat: "In Elveţia ştiam că voiu găsi şi pe Grigore Niculescu Buzeşti şi pe Constantin Vişoianu", desigur care îi aşteptau să plece împreună din Elveţia în America, însă evenimentele dela Tămădău şi apoi procesul au pus capăt aşteptării lor.-

Că scopul plecării acuzaţilor dela Tămădău era participarea la comitetul secret din străinătate, în cadrul planului complotului, rezultă şi din declaraţiile acuzaţilor Iuliu Maniu şi Ion Mihalache, făcute în faţa instanţei la interogator, când Iuliu Maniu a declarat: "Ideia de a pleca Dl. Mihalache şi câţiva prieteni în străinătate era mai veche"; iar în ce priveşte vechimea acestei plecări acuzatul Ion Mihalache a declarat: "Programul îl făcusem de astă toamnă"; declaraţie care se coroborează şi cu împrejurarea că

estăx toamnă şi anume la 18 şi 30 Septembrie 1946 s'au pus bazele complotului consemnate în"Minuta" şi "Memorandumul",aflate la dosar când s'a hotărât ca alături de acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti şi Constantin Vişoianu,să plece în străinătate în aceleaşi scopuri criminale atât acuzatul Ion Mihalache cât şi alte personalităţi politice din opoziţie,cum şi cu faptul că acuzatul Iuliu Maniu a cerut cu ocazia unei întrevederi şefului Misiunei Engleze din România dlui Holman,să înlesnească plecarea din ţară a acuzatului Ion Mihalache; scopul pentru care urma să plece rezultă mai categoric din motivele acestei intervenţii şi anume,din aceea că acuzatul Iuliu Maniu susţinea faţă de dl.Holman că echipa sa din străinătate ar fi slabă,adică urma ca acuzatul Ion Mihalache vice preşedintele partidului,să complecteze echipa de acolo,care după părerea acuzatului Iuliu Maniu era slabă ca activitate;

Având în vedere că aceasta rezultă şi din declaraţia inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea,care în instanţă la interogator întrebat fiind în legătură cu faptul dacă se hotărâse cu prilejul tratativelor dintre Grigore Niculescu Buzeşti şi agenţii americani, să plece anumite personalităţi politice din ţară,a declarat:"Buzeşti a fost rugat să dea o listă precisă a personalităţilor care urma să plece.Buzeşti a spus că singurele personalităţi ar fi Vişoianu şi Mihalache,Că pentru ceilalţi va prezenta o listă ulterior";

Că deci din aceasta se evidenţiază şi rostul pentru care acuzatul Iuliu Maniu a declarat că ideia plecării,materializată la 14 Iulie 1947 era mai veche,iar acuzatul Ion Mihalache că programul era făcut de astă toamnă şi în fine că din toate acestea se dovedeşte că plecarea dela Tămădău era un element al complotului îndreptat împotriva Statului pentru răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România şi pentru ştirbirea independenţei naţionale;

Astfel fiind activitatea acuzaţilor atât pe plan intern cât şi pe plan extern,în organizaţiile subversive,în legătură cu agenţii străini şi în aceea de furnizare de documente constituind secrete de stat,agenţilor unor puteri străine,este dovedită cu actele dosarului şi desbaterile orale şi anume declaraţiunile martorilor dela primele cercetări; general Negrei Gabriel,filele 3 - 15; general Zorzor Vasile,filele 20 - 76; general Gheorghieş Alexandru, filele 80 - 124; general Stoika Grigore,filele 129 - 150; general Gheorghiu Ermil,filele 154 - 160; colonel Dumitrescu Constantin,filele 164 - 194; colonel Pencu Gheorghe,filele 197 - 218; lt.comandor Cioroiu Mircea,filele 223 - 262; căpitan comandor Mocanu Gheorghe, filele 264 - 278; lt.colonel Mihăilescu Ticuţă,filele 280 - 293;

./.

maior Fetecău Ion,filele 298 - 315; căpitan de rezervă Zaharia Marin,filele 320 - 348; slt.Walter Paul,filele 354 - 370; plut. major Albu Gheorghe,filele 372 - 397; maistru Cazan Teodor,filele 402 - 436; toate în volumul IV anexa a. ,din a căror depoziţii se evidenţiază activitatea în ce priveste organizaţia militară a Partidului Naţional Ţărănesc; martorii Pop Ghiţă, filele 440 - 457; Nestor Badea,filele 463 - 471; Stefan Mihăilescu,filele 473 - 481; Zaharia Boilă,filele 483 - 516; lt.colonel Vâlceanu Ion,filele 518 - 521; Pitpinic Gheorghe,filele 523- 525; Rusu Vasile,filele 527 - 536; Ionescu Gheorghe,filele 538 - 543; Ionescu Vasile,filele 545 - 558; Nicolae T.Popescu Zorica,filele 560 - 581; Bunescu Alexandru,filele 583 - 587; Popescu Mehedinţi,filele 589 - 605; Emil Hateganu,filele 607 - 615; Aurel Leucuţia filele 617 - 637; Mihail Răutu,filele 644 - 648; Iovipalle Nicu,filele 650 - 652; şi preot Atanasie Popescu,filele 654 - 658;din volumul IV anexa a. din a căror depoziţie rezultă activitatea şi drumul trasat cu tendinţe de dreapta de subversivitate şi de anti-sovietism şi a membrilor,acuzaţi şi a Partidului Naţional Ţărănesc; apoi martorii Paliacu Nicolae,filele 660 - 667; Steanţă Dumitru Oprea,filele 670 - 674; Fedorciuc Octavian,filele 676 - 677; lt.colonel Plesnilă Eugen,filele 679 - 680; Chintescu Gheorghe,filele 682 - 683; Tântu Mihail,filele 685 - 687; Victor Novac,filele 689 - 707,sergent major Istrate Alexandru,filele 712 - 726; sergent major Mocanu Gheorghe,filele 731 - 757; Popovici Marcel,filele 765 - 767 şi Ioniţoiu Cicerone,filele 769 - 772,deasemenea toate în volumul IV anexa a.,depoziţii cari dovedesc activitatea subversivă şi de legătură cu organizaţiunile teroriste ale Partidului Naţional Ţărănesc şi în special a conducerii partidului prin acuzatul Iuliu Maniu,şeful partidului şi Ilie Lazăr membru marcant în partid.

Că toate aceste declaraţii ale martorilor se coroborează cu recunoaşterile acuzaţilor dela primele cercetări,ale căror declaraţii se găsesc după cum urmează:Iuliu Maniu,filele 2 - 85; Ion Mihalache,filele 90 - 410; Nicolae Penescu,filele 416 - 728; Nicolae Carandino,filele 735 - 903; toate în volumul I.; apoi Ilie Lazăr filele 2 - 88; Vasile Serdici,filele 92 - 350; colonel Stoika Stefan,filele 354 - 455; lt.colonel Stătescu Dumitru,filele 459 - 529;toate în volumul II şi înfine Victor Rădulescu Pogoneanu filele 2 - 107; Radu Niculescu Buzeşti,filele 115-271; Camil Demetrescu,filele 279 - 292; Florin Roiu,filele 293 - 532; Emil Oprişanu,filele 537 - 644; Emil Lăzărescu,filele 649 - 674; şi Ion De Mocsony-Styrcea,filele 679 - 714;

./.

Având în vedere că în ce priveste activitatea de trădare imputată unora dintre acuzaţi,privind furnizarea de documente constituind secrete de stat,se dovedeste cu declaraţiile martorilor dela primele cercetări şi anume: Cecilia Rădulescu Pogoneanu,filele 168 - 230; Popescu Nicolae,filele 235 - 259; Neamţu Octavian,filele 264 - 302; Tincu Constantin,filele 307 - 312; Rădulescu Mihai,filele 318-351; Florica Spirescu,filele 355- 358; Nicolae Cârje,filele 362-400; Senti Ion,filele 404 - 406; George Tancu,filele 408 - 411; şi Ghiţulescu Dumitru filele 413 - 415; toate în volumul V anexa b., iar fuga dela Tămădău este dovedită cu declaraţiile martorilor şi anume: ing.Avramescu Aurel,fila 3 - 16; dr.Gafencu Constantin,fila 21 - 58; Lustig Romulus fila 64 - 79; Preda Gheorghe fila 85 - 100; dr.Vlad Haţeganu,fila 107 - 132; şi Popescu Gheorghe,fila 138 - 162;

Având în vedere că faptele pentru care au fost trimisi în judecată acuzaţii şi care au fost reţinute în sarcina lor de instanţă, se dovedesc în special din depoziţiile martorilor audiaţi în instanţă şi anume: general Stoika Grigore,General Gheorghiu Ermil,general Gheorghieş Alexandru,lt.comandor Cioroiu Mircea,căpitan comandor Mocanu Gheorghe,lt.colonel Mihăilescu Ticuţă,maior Fetecău Ion,sublocotenent Walter Paul,plut.major Albu Gheorghe,maistru Cazan Teodor, privind activitatea în cadrul organizaţiei militare; depoziţiile martorilor Nestor Badea,Zaharia Boilă,Mitpinic Gheorghe,Nicolae T. Popescu Zorica,Popescu Mehedinţi,Iovipalle Nicu şi Ion B.Georgescu, privind orientarea Partidului Naţional Tărănesc,pe membrii săi şi în special pe acuzaţii conducători ai Partidului Naţional Tărănesc; martorii Paliscu Nicolae, Steanţă Dumitru,lt.colonel Pleşnilă Eugen Tantu Mihail,Victor Novac,Istrate Alexandru, Mocanu Gheorghe şi Popovici Marcel,care evidenţiază activitatea subversivă şi legătura Partidului prin conducătorii lui cu organizaţiunile teroriste,apoi martorii Popescu Nicolae,Neamţu Octavian,Tincu Constantin,Florica Spirescu,Nicolae Cârje,Senti Ion şi Ghiţulescu Dumitru,privind furnizarea de documente constituind secrete de stat şi în fine martorii dr.Gafencu Constantin,Popescu Gheorghe,dr.Vlad Haţeganu,Lustig Romulus şi Preda Gheorghe,privind fuga dela Tămădău,toate acestea coroborate cu răspunsurile la interogator ale acuzaţilor în instanţă;

Având în vedere că pe lângă acestea ,declaraţiunile inculpaţilor şi depoziţiile martorilor se coroborează şi cu actele dela dosarul de documente volumul 6 şi anume: documentele complotului Partidului Naţional Tărănesc,filele 3 - 64; corespondenţa între grupul complotist al Partidului Naţional Tărănesc din ţară cu grupul complotist din străinătate şi în special scrisorile celor fugiţi peste graniţă filele 64 - 215; documentele care privesc activitatea subversi

./.

vă a acuzaţilor Iuliu Maniu, Ion Mihalache şi a Partidului Naţional Tărănesc din trecut ca o încoronare fiind faptele comise după 6 Martie 1945, filele 219 - 591; documentele care evidenţiază activitatea subversivă a organizaţiei militare, cercul profesional militar al Partidului Naţional Tărănesc, filele 594 - 699; documentele cari arată activitatea subversivă a biroului de presă al Partidului Naţional Tărănesc, filele 7o1 - 87o; documentele cari evidenţiază legătura Partidului Naţional Tărănesc cu organizaţiile clandestine şi ajutorarea de către Partidul Naţional Tărănesc a celor urmăriţi de autorităţi sau condamnaţi în diferite procese ale organizaţiunilor politice cari exprimau punctul de vedere al partidului filele 88o - 998; actele din care se vede armamentul, muniţiunile şi materialul subversiv găsit la diverşi fruntaşi din Partidul Naţional Ţărănesc din ţară, filele 1oo3 - 1o6o şi în fine acte care privesc documentele sustrase din arhivele statului, filele 1o63 - 1o68, toate în volumul 6 documente;

Având în vedere că susţinerile acuzaţilor prin care caută să se desvinovăţească sau să-şi atenueze răspunderea, nu pot fi ţinute în seamă pentrucă ele sunt combătute de probele administrate în proces şi contrazise de însăşi declaraţiile acuzaţilor făcute fie la cercetările preliminare fie în faţa instanţei;

Astfel susţinerea acuzatului Iuliu Maniu că nu era vorba de a forma un guvern în străinătate, este contrazisă de însăşi declaraţia acuzatului că trimiterea lui acuzatul Ion Mihalache şi a celorlalţi acuzaţi prieteni ai săi din străinătate, a fost de ordin politic, explicând că trebuia să informeze lumea despre situaţia din România; apoi faptul că Iuliu Maniu a cerut şefului Misiunei Americane în România dlui Burton Berry să sprijine un guvern al rezistenţei în străinătate, după cum se dovedeşte din Minuta dela dosar volumul 6 file 4o - 45 şi intervenţia acuzatului Iuliu Maniu pe lângă şeful Misiunei Engleze din România dl. Holman de a facidita plecarea din ţară a lui Ion Mihalache şi explicaţia dată şefului Misiunei că echipa sa din străinătate este slabă, deci că voia să o întărească cu autoritatea vice preşedintelui partidului, evidenţiază complect că totul era aranjat pentru a se forma un guvern propriu în emigraţie sau de rezistenţă cum însuşi acuzatul Iuliu Maniu l-a denumit, atunci când a corectat în acest sens personal Minuta întocmită de acuzatul Vasile Serdici, care reprezenta convorbirea avută cu dl. Burton Berry, adică i-a dat conţinutul exact al instrucţiunilor;

Apoi susţinerea acuzatului Iuliu Maniu că acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti nu a fost împuternicitul său, este combătută de

./.

lumea despre situaţia din România; apoi faptul că acuzatul Iuliu Maniu a cerut şefului Misiunei Americane din România dlui Burton Berry cu ocazia unei întrevederi să sprijine un guvern al său în străinătate, după cum se dovedeşte din Minuta dela dosar volumul 6 file 40 - 45 şi intervenţia acuzatului Maniu pe lângă şeful Misiunei Engleze din România dl. Holman, de a facilita plecarea din ţară a acuzatului Ion Mihalache şi explicaţia dată şefului Misiunei Engleze că echipa sa din străinătate este slabă, adică el voia s'o întărească cu autoritatea vice preşedintelui partidului, evidenţiază complect că totul era aranjat pentru a se forma un guvern propriu în emigraţie XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXX, atunci când a corectat în acest sens personal Minuta întocmită de acuzatul Vasile Serdici, care reprezenta convorbirea avută cu dl. Burton Berry, adică i-a dat conţinutul exact al discuţiunilor.

Afirmaţiunea acuzatului Iuliu Maniu făcută pe această notă că recunoaşte numai corecturile dar conţinutul textului nu-i aparţine susţinând că nu le-a exprimat acelei idei, este puerilă, pentrucă nu se poate susţine de un intelectual că odată ce şi-a corectat textul unei convorbiri, nu şi-a însuşit şi conţinutul.

Apoi susţinerea acuzatului Iuliu Maniu că Grigore Niculescu Buzeşti nu ar fi fost împuternicitul său este combătută de declaraţiile acuzaţilor Radu Niculescu Buzeşti, Victor Rădulescu Pogoneanu şi a însăşi declaraţia sa în care a arătat că a ştiut de această plecare şi că i-a pregătit o scrisoare cum şi de recunoaşterea acuzatului că a semnat o scrisoare împreună cu cei doi şefi ai partidelor de opoziţie Constantin I. C. Brătianu şi Constantin Titel Petrescu, în care constata că Grigore Niculescu Buzeşti este membru de partid şi că expune în străinătate vederile Partidului Naţional Ţărănesc;

Cu privire la Memorandum deşi acuzatul Iuliu Maniu a declarat că nu-l cunoaşte, totuşi aceasta se dovedeşte cu declaraţiile coacuzaţilor Victor Rădulescu Pogoneanu şi Ion De Mocsony-Styrcea, din a căror declaraţie rezultă că singurul care cunoştea Memorandumul, planul complotului, era Iuliu Maniu în calitate de şef al Partidului Naţional Ţărănesc şi în numele căruia Grigore Niculescu Buzeşti a dus tratativele cu reprezentanţii serviciului de spionaj american şi apoi mandatul dat lui Grigore Niculescu Buzeşti de a reprezenta Partidul Naţional Ţărănesc în străinătate, este unul din punctele prevăzute în planul complotului, în Memorandum şi înfine stăruinţa acuzatului Iuliu Maniu de a se complecta echipa din străinătate cu grupul Mihalache, pentru care a intervenit pe lângă dl. Holman şeful Misiunei Englezedin România, de a facilita această plecare, era

./.

tot un punct din planul complotului în Memorandum.

In ce privește acțiunea de subversivitate și de violență despre care acuzatul Iuliu Maniu susține că nu le-a practicat, aceasta rezultă din depozițiile martorilor general Stoika Grigore, general Gheorghieș Alexandru, general Gheorghiu Ermil, comandor Cioroiu Mircea, comandor Mocanu Gheorghe, plut. Albu Gheorghe, maistru Cazan Teodor și din declarațiile acuzaților Nicolae Penescu, Vasile Serdici, Victor Rădulescu Pogoneanu și Ion De Mocsony-Styrcea, din ale căror depoziții se evidențiază complect că se lucra subversiv și se mergea până la se întrebuința violența pentru doborârea regimului democrat și a guvernului dela cârma țării; apoi depoziția martorului Ion R. Georgescu din care rezultă că Partidul Național Țărănesc după 23 August a avut o atitudine de necolaborare cu elementele muncitorești și că din contră a intrat în colaborare cu fasciștii și legionari începând campania anti-democratică, creind agitații șovine, că a auzit dela șeful organizației Dolj că se vorbea la centru de un războiu civil, complectează probele că se lucra subversiv și se urmărea ca pe cale violentă să se doboare regimul democrat;

De altfel, faptul că se urmărea întrebuințarea violenței rezultă și din împrejurarea că acuzatul Iuliu Maniu a cerut părerea șefului Misiunei Americane din România dl. Burton Berry și ca rezultat al acestei intervenții s'a primit răspunsul guvernului american, nota secretarului de stat adjunct american Ackeson, care a fost tradusă de acuzatul Vasile Serdici, văzută de acuzatul Penescu și cunoscută de acuzatul Ion Mihalache, aceasta pe lângă planul complotului acel Memorandum, organizațiile subterane și rolul Cercului Profesional Militar care elabora planul de organizarea armatei;

Susținerea acuzatului Iuliu Maniu că nu ar fi dat documente și informații, este combătută de declarația acuzatului Vasile Serdici care a arătat că tot ce a dat Misiunilor Anglo-Americane a dat din ordinul și din îndemnul acuzatului Iuliu Maniu, recunoscând că printre alte documente a dat și planul primit dela acuzatul colonel Stoika Ștefan, dela organizația militară (care era planul general de organizarea armatei), pe care l-a dat consilierului american Melbourne și înfine chestiunea privind întăriturile făcute de ruși pe malul Mării Negre pe care deasemenea Iuliu Maniu o neagă că a discutat-o, este arătată tot de acuzatul Vasile Serdici, ca fiind discutată cu ocazia interwievului acordat ziaristului Lorenz dela ziarul New-York-Times.

Având în vedere că susținerea acuzatului Ion Mihalache că nu a cunoscut acțiunea acuzatului Iuliu Maniu și că el ar fi străin de complot, este combătută de declarația acuzatului Nicolae

./.

xxxxxxx Penescu care a afirmat că odată când se găsea la acuzatul Iuliu Maniu acasă, acuzatul Mihalache i-a spus lui Maniu "O să vă spun ce am aranjat cu generalii" deşi erau numai ei trei de faţă, ceace acuzatul Nicolae Penescu apreciază că se ferea de el şi se deduce deci că acuzatul Mihalache ţinea la curent pe acuzatul Maniu cu cele discutate în secret cu generalii şi apoi este combătută de depoziţia martorului general Stoika Grigore care a afirmat că la secţia militară se punea în vedere din ordinul acuzatului Mihalache, ca membrii să meargă la circumscripţiile respective, să inceapă acţiunea de forţă pentru răsturnarea regimului şi că se alegeau persoane energice şi hotărâte de către generalul Negrei, care erau prezentate acuzatului Mihalache ca şef al secţiei militare, căreia i se prezentau şi procesele verbale de şedinţă ale cercului profesional militar, cum arată generalul Stoika Grigore; apoi depoziţia generalului Gheorghieş Alexandru care a arătat că a rămas surprins când a auzit că se lucrează în secret la un plan de organizare cu ştirea a două - trei persoane, că a fost chemat de Mihalache acasă şi i-a spus să comunice generalului Negrei, să ascundă arhiva şi că din discuţiile avute cu membrii cercului profesional militar, a căpătat convingerea că se urmărea o cale revoluţionară şi că era o acţiune subversivă; apoi depoziţia martorului Senti Ioan şi în special a martorului Nicolae Cârje care a arătat că acuzatul Ion Mihalache a primit să i se facă un buletin informativ şi să se intrebuinţeze nume conspirative de către cei ce dau informaţiile, că acuzatul a insistat ca martorul să aibă legături cu misiunile anglo-americane findcă ştie englezeşte şi în fine faptul că Mihalache pleca în străinătate conform înţelegerii cu Iuliu Maniu pentru a complecta echipa de acolo care era slabă aşa cum a spus Iuliu Maniu în întrevederea cu şeful Misiunei Engleze dl. Holman, când i-a cerut să-i faciliteze plecarea lui Mihalache, toate acestea conduc la convingerea că acuzatul Mihalache a cunoscut întreaga acţiune a acuzatului Iuliu Maniu şi planul complotului pentru răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România.

In ceace priveşte rolul acuzatului Ion Mihalache în organizaţia militară şi în elaborarea planului general de organizarea armatei, rol pe care acuzatul Mihalache caută să-l arate cât se poate de redus sau chiar inexistent, Tribunalul constată că din desbaterile orale şi din actele dosarului a resultat că acuzatul Ion Mihalache a avut rol de iniţiere în elaborarea planului de organizarea armatei şi acela de şef al organizaţiei mi-

./.

litare în calitate de vice președinte al Partidului Național Țărănesc, așa cum reiese și din depoziția martorului general Grigore Stoika, care a declarat că planul de organizarea armatei a fost întocmit de el, la sugestia acuzatului Ion Mihalache și din însărcinarea generalului Negrei și apoi Tribunalul apreciază că dacă Mihalache nu a lucrat efectiv la întocmirea acestui plan, el dând numai sugestia în calitate de șef al cercului profesional militar pe Capitală și ca vice președinte al Partidului, nu înseamnează că el nu a avut nici un rol așa cum vrea să arate acuzatul și deci instanța înlătură ca neconcludentă în cauză această susținere, mai ales că martorul general Stoika Grigore a mai declarat că acuzatul Mihalache dirija organizația militară prin generalul Negrei și acuzatul colonel Stoika Stefan, prin care se căuta să se organizeze elemente de insurecționare, martorul adăugând că și-a format convingerea că se urmărea răsturnarea guvernului, prin formarea unei forțe armate și a unor formațiuni paramilitare și prin formarea de nuclee și cuiburi în armată, convingere formată din momentul ce a văzut instrucțiunile date de acuzatul Ion Mihalache prin inginerul Popescu Botoșani, profesor Constantinescu și prin colonel Stoika Stefan și chiar direct de acuzatul Mihalache; că se ținea ședințe secrete restrânse la organizația militară unde se discuta planul de organizare al armatei și se aducea la cunoștință /rezultatul acuzatului Mihalache, graba ce se punea în organizarea cercului profesional militar pe județe, toate acestea au făcut pe martori să creadă că se urmăreau acțiuni subversive, iar trimiterea la teren și trecerea acestor cercuri profesionale militare pe linie politică a fost motivul conferințelor și dispoziția acuzaților Ion Mihalache și Iuliu Maniu, adică să schimbe de orientare în cercul profesional militar, așa cum arată și acuzatul colonel Stoika Stefan și anume că acuzatul Mihalache își impunea punctul său de vedere în organizația militară a Partidului Național Țărănesc.

Infine faptul că acuzatul Ion Mihalache a ținut conferința în care a spus ca fiecare cetățean să aibă acasă arme și ranița, să fie pregătiți în orice moment iar martorul general Gheorghiu Ermil a declarat că acuzatul Mihalache i-a spus că duce lupta pentru răsturnarea regimului actual, că primește oameni de acțiune, vorbindu-i de oameni de linia I-a și de baricade, accentuându-i că răsplata va fi a acestora, declarație confirmată și de martorii comandor Cioroiu Mircea și general Gheor-

./.

ghieş Alexandru şi complectată cu însăşi declaraţia acuzatului Mihalache în care a arătat că trebuie să recunoască, că dintre toate secţiile profesionale cea mai activă a fost a ofiterilor de rezervă şi înfine cu declaraţia acuzatului colonel Stoika Stefan care a afirmat că acuzatul Mihalache a căutat să-şi impună conduita sa, precizând că aşa cum vrea Mihalache să facă mergea sigur la subversivitate, toate acestea evidenţiază complect rolul acuzatului Mihalache în organizaţia militară.

Privitor la plecarea la Tămădău pe care acuzatul Ion Mihalache caută s'o explice că ar fi de ordin personal, această susţinere Tribunalul o înlătură ca neserioasă şi constată că sunt suficiente dovezi că această plecare era pusă la cale de mai'nainte, că nu era de ordin personal ci avea un caracter politic şi anume să se formeze în străinătate guvernul xxxxxxxxxxxx opus guvernului legal al ţării, aşa după cum a reeşit din declaraţia acuzatului Iuliu Maniu care a afirmat că plecarea era de ordin politic, că el a iniţiat-o şi din împrejurarea că Iuliu Maniu a cerut şefului Misiunei Engleze din România dlui Holman să faciliteze plecarea lui Mihalache din ţară, sub motiv că echipa sa din străinătate ar fi slabă şi din declaraţia inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea care a declarat că acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti a spus reprezentantilor serviciului de spionaj american, că cei hotărâţi a pleca imediat din ţară sunt acuzaţii Vişoianu şi Mihalache, restul urmând a fi destinaţi ulterior, coroborat cu faptul că se căuta modalitatea plecării încă din toamna anului 1946, pe timpul când se ducea tratativele între acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti şi reprezentantii americani, ca o executare a condiţiunilor planului complotului, Memorandum, şi înfine cu declaraţia acuzatului Nicolae Penescu care a declarat că ştie că cei din străinătate nu se înţelegeau şi de aceea a crezut că plecarea lui Mihalache este condiţionată de a fi ponderator şi de a coordona activitatea celor din străinătate.

In ceace priveste memoriul depus de acuzatul Mihalache la ultimul cuvânt, instanţa apreciază că acuzatul caută să-şi grefeze faptele pe chestiuni de natură politică, ocolind răspunderile din punct de vedere penal, iar activitatea şi munca depusă de acuzatul Mihalache pentru ţărănimea muncitoare din România, pe care caută să o evidenţieze a fi fost prodigioasă, este desminţită şi fixată de martorul Iovipalle Nicu din a cărui depoziţie rezultă că Partidul Naţional Tărănesc în loc să profite de prilejul că erau ruşii în ţară, de a sprijini muncitorimea, s'a asociat cu Partidul Naţional Liberal, ceace denotă că ţinuta partidului nu putea fi democratică, că în provincie s'au înscris şi legionari în Parti-

./.

dul Naţional Ţărănesc,că deşi Mihalache era cel dintâi care trebuia să se grăbească să facă reforma agrară,nu a făcut-o şi deci nu a făcut nimic pentru ţărănime şi infirm că în Partidul Naţional Ţărănesc la centru se aştepta un războiu între Marile Puteri şi se aconta şi un războiu civil în ţară,ceace demonstrează că în acest mod căuta Mihalache să îndrepte situaţia ţărănimii pentru care trâmbiţa că a luptat şi luptă întotdeauna.

Susţinerea acuzatului Nicolae Penescu că nu ar fi ştiut de planul complotului şi în special că se urmăreşte o acţiune violentă pentru răsturnarea guvernului,Tribunalul o înlătură pentrucă pe de o parte este contrazisă de declaraţiile din care se evidenţiază întreaga acţiune a Partidului Naţional Ţărănesc pe plan intern şi în special din punct de vedere al activităţii organizatorice,iar pe de altă parte acuzatul Penescu a recunoscut că a însoţit pe acuzatul Iuliu Maniu la Şeful Misiunei Americane din România dl.Burton Berry,atunci când Iuliu Maniu a cerut părerea guvernului american prin dl. Berry,pentru a începe o acţiune de răsturnarea guvernului,precizând că sensul acestei acţiuni era de a se întrebuinţa violenţa şi că a luat cunoştinţă de nota secretarului de Stat adjunct american Ackeson,care era răspunsul guvernului american la aceste intervenţii,la care se adaugă împrejurarea că acuzatul Nicolae Penescu era secretar general al Partidului Naţional Ţărănesc şi întocmea referatele şi memoriile,deci îşi putea da seama de ceace se urmăreşte,chiar dacă n'ar fi cunoscut intenţia acuzatului Iuliu Maniu,cum caută să susţină Nicolae Penescu,toate acestea fiind confirmate de acuzatul Iuliu Maniu,referitor la întrevederea cu Burton Berry şi acuzatul Ion Mihalache care au declarat că au cunoscut nota Ackeson.

Cu privire la plecarea din ţară a acuzatului Nicolae Penescu a susţinut că această plecare ar fi avut un caracter personal,susţinere care nu poate fi luată în considerare pentrucă acuzatul Iuliu Maniu cel care i-a trimis în străinătate,a declarat că plecarea a fost de ordin politic şi că le-a dat însărcinări,iar acuzatul Nicolae Carandino a declarat că Iuliu Maniu le-a dat să înţeleagă că vor lucra pentru Partidul Naţional Ţărănesc,apoi expresia acuzatului Iuliu Maniu,că aceştia sunt inima şi mintea partidului,când i-a recomandat seara înainte de plecare martorului dr.Constantin Gafencu,evidenţiază că nu era o plecare pentru interese personale şi înfine chiar acuzatul Nicolae Penescu în declaraţia dată în instanţă la interogator arată că interpretarea logică a plecării acestui grup

era desigur de a se forma în străinătate un guvern.

Apărarea acuzatului Nicolae Carandino că el nu crede că ziarul "Dreptatea" împingea opinia publică până la insurecţie, este o părere personală pe care instanţa nu poate s'o ţină în seamă, deoarece această directivă către insurecţie rezultă din toate împrejurările de fapt coroborate cu actele materiale ale Cercului Profesional Militar şi ale organizaţiilor subversive, teroriste, subterane şi diversioniste şi cu găsirea materialului şi armamentului la unii membrii ai Partidului Naţional Ţărănesc, iar în ce priveşte susţinerea sa că nu a făcut complot, aceasta este contrazisă de însuşi declaraţia acuzatului că a scris în ziar articolele ce i se impută, că îşi ia răspunderea afirmând că este gazetar de semnătură, chiar dacă linia de conduită şi tonul vehement întrebuinţat i-ar fi fost impus de acuzatul Iuliu Maniu, toate acestea duc la concluzia că el cunoştea acţiunea complotului şi deci Tribunalul înlătură ca neconcludente susţinerile acuzatului.

Susţinerea acuzatului Ilie Lazăr că el nu ar fi avut nici un amestec în formarea gărzilor Iuliu Maniu şi în organizaţiile subversive şi de terorişti, este combătută de faptul că el a ţinut discursuri de încurajare la plecarea acestor batalioane din str. Sfinţilor, unde se vede că îşi avea domiciliul acuzatul Iuliu Maniu, fapt arătat de acuzatul Vasile Serdici, ceace şi acuzatul Ilie Lazăr recunoaşte, dar caută să arate că discursul ţinut acestor oameni ce plecau în Ardeal avea un alt înţeles, apoi faptul că el s'a întâlnit cu Gavrilă Olteanu, care conducea unul din aceste batalioane, apoi cu Tantu, Ghinea şi Groşeanu în Calea Griviţei, cu care a discutat despre activitatea echipei de terorişti, apoi declaraţia acuzatului Iuliu Maniu că Ilie Lazăr era la secţia muncitorească, recunoaşterea sa că s'a întâlnit cu generalul Aldea, cu care a discutat despre existenţa organizaţiei "Haiducii lui Avram Iancu" şi în fine legătura sa cu procesul "Sumanelor Negre" în care a şi fost condamnat, toate acestea evidenţiază rolul său în această acţiune şi în această direcţie.

Susţinerea sa că a stat mai mult la Ungaria deci nu ar fi putut organiza acţiuni subversive, este combătută de însăşi logica faptelor şi din contră Tribunalul apreciază că această clandestinitate a făcut ca el să se poată ocupa cu partea organizatorică a grupurilor de muncitori ai Partidului Naţional Ţărănesc în masse de manevră şi acţiuni teroriste ale organizaţiilor subterane şi diversioniste şi în consecinţă instanţa înlătură această susţinere a acuzatului Ilie Lazăr ca neconcludentă în cauză.

Participarea la complot pe care caută să o nege acuzatul Ilie Lazăr, rezultă din întâlnirea sa cu agentul serviciului

./.

de spionaj american Hamilton la Năsăud, la un congres al Partidului Național Țărănesc, întâlnire pe care acuzatul o recunoaște, dar cu aer de naivitate vrea să arate că nu a discutat cu el nimic și că s'a întâlnit întâmplător; pe când martorii Nicolae Paliscu și Steanță Dumitru au făcut declarații că Hamilton le-a spus că are cunoștință de organizațiile lor, de la Năsăud unde luase parte la congresul Partidului Național Țărănesc; apoi plecarea sa la Tămădău este o indicațiune precisă de participare la complot, că el pleca în străinătate să completeze guvernul de rezistență, opus guvernului legal din țară și înfine declarația acuzatului Iuliu Maniu care a afirmat că le-a dat și însărcinări celor 4 la plecare, de rolul fiecăruia în străinătate, iar în ce privește pe Ilie Lazăr arată că intenția sa ora ca acesta să studieze în străinătate problemele muncitorești.

Referitor la acuzatul Vasile Serdici, acesta după ce a arătat destul de clar activitatea sa în raport de aceea a acuzatului Iuliu Maniu în legătură cu misiunile anglo-americane din România, trecând la informațiile furnizate, susține că nu i-a dat Cârje buletinul de probă ci numai un "Curiculum Vitae", susținere care însă nu poate fi luată în considerare, întrucât s'a dovedit că pentru serviciile aduse Cârje a fost primit în serviciul la Lido de către americani, la intervenția acuzatului Serdici; iar în ce privește participarea sa la complot, este evidențiată prin însăși declarația acuzatului că a luat parte la întrevederile acuzatului Iuliu Maniu la misiunile anglo-americane, el făcând chiar oficiul de translator, deci a cunoscut conținutul convorbirilor și ceace voia să facă scuzatul Iuliu Maniu.

Susținerea acuzatului colonel în rezervă Stoika Stefan, că secția militară s'a transformat în cerc profesional în 1946, pentrucă în statutele Partidului Național Țărănesc nu era prevăzută secția militară, ci cercuri profesionale, nu poate fi luată în considerare pentrucă faptele au arătat că aceasta a fost un mijloc de camuflare a activității subterane, pentru a-i ascunde scopurile subversive, în sarcina căruia cădea menținerea legăturii cu militarii din rezervă și activitatea, organizație prevăzută în planul complotului în Memorandum, care avea rolul de a pregăti acțiuni militare împotriva regimului democrat și scopul de a servi ca instrument pentru lovitura de Stat și luarea puterii de către Partidul Național Țărănesc pe cale violentă.

De altfel însuși acuzatul colonel Stoika Stefan, a declarat că acuzatul Mihalache a intrat pe arenă căutând să le imprime linia de conduită, că el se consulta cu generalul Gheorghieș și cu generalul Gheorghiu Ermil, voind să facă acte de autoritate, să-i subordoneze Partidului Național Țărănesc și că organizația așa cum vroia s'o facă Mihalache, sigur că putea deveni subversivă.

./.

In ce priveşte planul de organizare al armatei,acuzatul colonel Stoika Stefan,vrea să arate că nu l-ar fi dat acuzatului Serdici şi că la cercetări a spus că dacă Serdici spune că i l-a dat,spune şi el că da,lăsând să se tragă concluzie echivocă, acest fapt însă este lămurit pe deplin din depoziţiile martorului general Grigore Stoika,care a precizat că acest plan după ce a fost elaborat din însărcinarea generalului Negrei şi la sugestia acuzatului Mihalache,l-a dat acuzatului colonel Stoika Stefan, vice preşedintele cercului profesional militar şi din declaraţia acuzatului Vasile Serdici care a precizat că a primit planul dela colonel Stoika şi l-a dat acuzatului Iuliu Maniu şi ca apoi din ordinul acuzatului Maniu l-a transmis consilierului american Melbourne dela Misiunea Americană din România.

Activitatea în cadrul cercului profesional militar care indică o participare la complot,acuzatul colonel Stoika Stefan, caută să o treacă numai acuzatului Mihalache,care şi-a abandonat ideile folosind de etichetă organizaţia militară spre a-şi face organizaţii pe ţară,susţinând că nu şi-a dat seama că merge la complot,susţinere care nu poate duce la o atenuare a răspunderii,deoarece toate acestea colonelul Stoika a acceptat această linie de conduită,cu toate că şi-a dat seama că devine organizaţie subversivă,mai ales după trimiterea membrilor în teren la circumscripţii pentru linia I-a de baricade cum a spus Mihalache şi înfine faptul că acuzatul colonel Stoika a ţinut şi conferinţa "Armata de Mâine",cu tendinţe de insurecţionare, cu care ocazie a luat cuvântul şi acuzatul Mihalache îndemnând la acţiune pe teren şi la înarmarea fiecărui cetăţean cu arma şi raniţa acasă.

Susţinerea sa că nu a primit informaţii dela membrii din organizaţie,este contrazisă din depoziţia martorului Cazan Teodor,care a declarat că a auzit pe colonelul Stoika discutând despre copia unui ordin secret ce îi fusese adus dela o unitate militară şi de faptul dela 1 Septembrie 1946,când plutonierul Constantinescu unul din membrii organizaţiei a adus copia unor instrucţiuni dela Ministerul de Războiu şi înfine planul de organizarea armatei face parte tot din seria de informaţii pe care le strângea şi le transmitea mai departe la conducerea Partidului Naţional Ţărănesc,iar de acolo mergeau la reprezentanţii misiunilor anglo-americane din România,astfel că toate acestea evidenţiază activitatea colonelului Stoika şi Tribunalul înlătură ca neconcludente în cauză susţinerile sale;

Acuzatul lt.colonel Stătescu Dumitru a susţinut că nu ar fi avut nici un rol în conducerea secţiei militare,decât

acces de casier și că nu și-a dat seama că se urmărește o acțiune de răsturnarea guvernului prin violență,susținere care însă este combătută de realitatea faptelor,el fiind membru în cercul profesional militar al Partidului Național Țărănesc,care avea rol de a recruta membrii cooperând cu acuzatul colonel Stoika Ștefan la atragerea militarilor deblocați și activi,apoi el avea cunoștință de scopurile planului de organizarea armatei din care rezultă și participarea sa la complot,în special din cunoașterea că prin trecerea ofiterilor la Ministerele adecuate specialității lor,se eluda tratate de pace,dețiind ca la mijloc este o camuflare în scop subversiv și în consecință înlătură susținerile sale.

Cu privire la acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu,care a susținut că n'a știut că Grigore Niculescu Buzești a avut un mandat pentru ducerea tratativelor cu cei doi americani,această susținere a sa este contrazisă de însă-și declarația acuzatului, în care a afirmat că Grigore Niculescu Buzești în cursul tratativelor a invocat calitatea sa de membru al Partidului Național Țărănesc și că acesta a vizitat în două trei rânduri pe acuzatul Iuliu Maniu la epoca acestor tratative,apoi este combătută de declarația inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea,care a declarat că acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu era prieten cu acuzatul Grigore Niculescu Buzești care la întrevederea din 18 Septembrie 1946 când a fost de față și Victor Rădulescu Pogoneanu,a afirmat că reprezintă Partidul Național Țărănesc,apoi chiar acuzatul Pogoneanu a declarat cu privire la întocmirea mandatului din partea acuzatului Maniu,că datele le-a primit dela Grigore Niculescu Buzești,care îi spusese că Iuliu Maniu a căzut de acord să-i dea un asemenea mandat,deci din toate acestea rezultă că el a putut ști că Grigore Niculescu Buzești era împuternicitul acuzatului Iuliu Maniu în calitate de șef al Partidului Național Țărănesc,pentru ducerea tratativelor cu reprezentanții serviciului de spionaj american.

De altfel acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu,a arătat pe larg toată activitatea sa și a recunoscut loial toate faptele imputate,căutând a-și lua răspunderea și pentru acuzații care i-au furnizat documentele din Ministerul Afacerilor Străine,documente pe cari a susținut că le întrebuința în legătură cu românii din străinătate și nu cu informarea reprezentanților misiunilor străine, dar care susținere este contrazisă de recunoașterea acuzatului că a însărcinat pe acuzatul Florin Roiu ca să remită reprezentanților anglo-americani unele documente.

Acuzatul Radu Niculescu Buzești a recunoscut faptele imputate însă a susținut că nu a luat parte la toate discuțiunile

./.

fratelui său Grigore Niculescu Buzești cu reprezentanții serviciului de spionaj american Hall și Hamilton, pentrucă nu era destinat să asiste la discuții ci numai să-i cunoască pe americani, prin aceasta căutând să-și atenueze răspunderea, ori din toate împrejurările faptice se deduce că el era la curent cu creierea complotului și a guvernului în străinătate și întreaga mișcare de rezistență pentrucă desigur fratele său Grigore l-a pus în cunoștință de tot ceace se plănuia, mai ales că el plecând din țară, era necesar ca acuzatul Radu Niculescu Buzești să țină legătura cu șeful Partidului Național Țărănesc, acuzatul Iuliu Maniu cum s'a și întâmplat, el fiind acela care a dus mandatul de împuternicirea fratelui său, dela acuzatul Pogoneanu, care l-a redactat la acuzatul Maniu de l-a semnat și apoi după ce acuzatul Camil Demetrescu l-a dus și l-a semnat și ceilalți doi șefi ai partidelor de opoziție, tot acuzatul Radu Niculescu Buzești l-a dus și l-a înmânat agentului american Hamilton, pentru a fi transmis în Elveția fratelui său Grigore, deci susținerea sa nefiind concludentă instanța o înlătură ca atare.

Acuzatul Camil Demetrescu recunoscând faptele a căutat să arate că a stat în mașină când s'au scos din Ministerul Afacerilor Străine documentele de către acuzatul Pogoneanu și că el a crezut că participă la un lucru licit, fiindcă acestea îl interesau pe Pogoneanu, că aceste documente nu erau o arhivă de Stat și înfine că blanchetele pentru pașapoarte i-au fost date de Pogoneanu să le păstreze și că ele nu au fost întrebuințate; aceste argumente însă nu sunt de natură a fi ținute în seamă, pentrucă din ansamblul faptelor rezultă că el a luat parte la scoaterea actelor din Minister, a ajutat la trierea lor la Pogoneanu acasă, deși recunoaște că nu era în drept să se ducă documentele la o persoană particulară, apreciind cu abilitate că aceasta ar constitui un act de indelicatețe din partea funcționarului; apoi faptul că era prieten cu acuzatul Pogoneanu, că ținea legătură cu Grigore Niculescu Buzești și cu diverși oameni politici, că a păstrat o parte din actele referitoare la evenimentele dela 23 August 1944 și blanchetele de pașaporte, evidențiază că el a participat la complot ajutând prin actele sale pe autorii principali ai complotului.

Susținerea acuzatului Florin Roiu că el a dat documentele de bună credință acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu nu poate să fie socotită că a fost de natură colegială cum vrea să arate acuzatul, pentrucă din cercetări și din desbaterile orale a rezultat că el cunoștea existența complotului și în

./.

special cunoştea clandestinitatea şi subversivitatea Partidului Naţional Tărănesc,pe plan intern mai ales pe plan extern cum şi drumul ce-l luau documentele sustrase din Ministerul Afacerilor Străine,el fiind acela care din îndemnul acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu transmitea documentele la misiunile anglo-americane,ceeace acuzatul Florin Roiu a recunoscut în întregime la interogator şi în faţa instanţei,astfel că susţinerea sa se înlătură ca neconcludentă în cauză.

Cu privire la acuzatul Emil Oprişanu acesta deşi a recunoscut faptele,a căutat să arate că materialul dus la acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu acasă,nu ar fi aparţinut Ministerului Afacerilor Străine,după spusele lui Pogoneanu,însă tot el a declarat că i-a spus acuzatului Pogoneanu să-l pună în Siguranţă materialul ce l-ar compromite şi că a aflat ulterior că a fost depus la americani; că a transmis telegrame cifrate şi informaţii acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, şi acuzatului Florin Roiu,făcând acestea din prietenie pentru Pogoneanu; toate acestea însă nu pot să-l apere de răspundere mai ales că el era director adjunct al cabinetului şi Cifrului din Ministerul Afacerilor Străine ,că deci şi-a putut da seama de importanţa documentelor,apoi faptul că la plecarea la Paris la conferinţa păcii,unde a luat contact cu acuzaţii din străinătate,a lăsat dipoziţii lui Lăzărescu despre o supracifrare,toate acestea duc la stabilirea că el a cunoscut complotul şi a participat la această infracţiune,mai ales că din declaraţiile acuzatului Emil Lăzărescu rezultă că el urmărea prin această supracifrare să intre în legătură cu acuzatul Pogoneanu şi cu Partidul Naţional Tărănesc.

Acuzatul Emil Lăzărescu deşi a cunoscut activitatea acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu pe care singur o arată că era o activitate periculoasă,fiindcă se luau anumite precauţiuni,totuşi prin faptul că a acceptat să lucreze cu Pogoneanu, dându-i informaţiuni din Ministerul Afacerilor Străine,rezultă că a participat la complot,apoi a dat posibilitatea complotiştilor de a lua cunoştinţă de telegramele cifrate,după plecarea acuzatului Oprişan la Paris,a ajutat la trierea şi la arderea unor acte la acuzatul Pogoneanu acasă,evidenţiază că participarea la complot şi că în această calitate i-a transmit şi acuzatul Oprişanu dispoziţia de supracifrare când a plecat la Paris.

In ceeace priveşte inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea, acesta a arătat cu lux de amănunte toate faptele în special privind tratativele duse de acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti ca

./.

ca împuternicit al acuzatului Iuliu Maniu în calitate de şef al Partidului Naţional Ţărănesc cu reprezentanţii serviciului de spionaj american Hall şi Hamilton, din declaraţia sa evidenţiindu-se complect planul complotului, atât pe plan extern cât şi intern şi cari date corespund cu actele cari definesc complotul, a susţinut însă că nu a denunţat această infracţiune fiind constrâns prin temerea ce o avea faţă de ameninţarea agenţilor americani, însă această susţinere instanţa apreciază că nu constituie o scuză care să-l apere de răspundere, pentrucă fiind vorba de un complot îndreptat împotriva Statului, de care luase cunoştinţă era dator să denunţe şi putea să găsească modalitatea să aducă la cunoştinţa autorităţilor fără să aibă vre'o neplăcere, mai ales că însuşi inculpatul a recunoscut că după ce a luat cunoştinţă de complot a plecat în provincie la ţară, ca să i se piardă urma, tăinuind faptele cunoscute şi că abia mai târziu după aproape un an a fost ameninţat de către agentul american, astfel că Tribunalul înlătură ca neconcludentă în cauză susţinerea inculpatului, cu atât mai mult cu cât el denunţând, se punea la adăpostul autorităţii Statului;

Astfel fiind din răspunsul la interogator se evidenţiază că acuzaţii în general au recunoscut faptele imputate, unii în mod direct şi cu precisiuni, alţii în mod indirect şi că susţinerile lor prin cari au căutat unii să-şi micşoreze rolul în angrenajul faptelor din acest proces iar alţii să-l arate inexistent, nu sunt decât simple argumente, cari nu pot răsturna dovezile administrate în cauză şi cari duc la stabilirea faptelor recunoscute în majoritatea lor de către acuzaţi, recunoaşteri care coroborate cu faptele şi împrejurările descrise în legătură cu fiecare dintre acuzaţi, fac ca ele să fie de natură a duce la convingerea că ele sunt expresiunea adevărului.

In ceeace priveşte martorii apărării audiaţi în instanţă, acuzaţii nu au putut cu depoziţiile lor să aducă contra dovezi în descărcarea vinovăţiei lor, întrucât aceşti martori se referă unii la alte date şi împrejurări decât faptele imputate, alţii făcând aprecieri personale privind viaţa acuzaţilor anterioară faptelor pentru care sunt trimeşi în judecată;

Astfel martora Arestiţa Cazimir care a lucrat ca translatoare la memoriile întocmite de acuzatul Penescu în colaborare cu celelalte partide de opoziţie, nu-şi poate da seama dacă buletinele conţineau calomnii; martorul Grigore Graur arată viaţa şi activitatea anterioară faptelor din proces a acuzatului Iuliu Maniu şi Nicolae Carandino şi descrie anumite discuţiuni avute cu aceştia

./.

în afară de proces, martorul Sergiu Dan descrie colaborarea sa cu acuzatul Carandino la ziarul lui Seicaru şi dela ziarul "Dreptatea " făcând aprecieri personale cu adăugirea că după plecarea sa ziarul nu mai avea aceiaş linie, devenindu-se mai vehement tonul, nemai fiind în faza de colaborare cu celelalte partide şi că i s'a plâns Carandino că această linie este imprimată de conducerea Partidului Naţional Ţărănesc şi înfine că se întâlnea cu acuzatul Ilie Lazăr care îi povestea ce a auzit la radio Moscova; martorul Vasile Netea, descrie viaţa anterioară procesului a acuzaţilor Ilie Lazăr şi Iuliu Maniu, martorul Vilhelm Macek Skoda, arată că acuzatul Ilie Lazăr a fost avocatul Societăţii Skoda, de unde a fost îndepărtat de Goering; martora Alice Sturdza arată că acuzatul Ilie Lazăr a fost un timp bolnav, că a fost martor la procesul profesorului Constantinescu Iaşi şi că acuzatul Iuliu Maniu a avut o atitudine dârză faţă de regimul Antonescu; martorul Mihail Romniceanu se referă la memoriile trimise de cele trei partide de opoziţie adresate celor trei mari puteri, în special ale Partidului Naţional Liberal, arătând că nu cunoaşte atitudinea Partidului Naţional Ţărănesc în legătură cu greutăţile ţării pe timpul secetei, făcând afirmaţii că acuzatul Iuliu Maniu nu s'a asociat cu Partidul Naţional Liberal la intervenţia de ajutor pentru Moldova la americani, pentru care precizează că Dinu Brătianu a consultat pe acuzatul Ion Mihalache şi înfine că a cerut ca partidele de opoziţie să aibă reprezentanţi la conferinţa păcii; martorul Constantin Titel Petrescu a recunoscut că a semnat scrisoarea împuternicire dată de acuzatul Iuliu Maniu acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti şi care a fost adusă de acuzatul Camil Demetrescu, care era semnată de Iuliu Maniu şi de Constantin I.C.Brătianu, pe care a adăugat ca Grigore Niculescu Buzeşti să ia contact cu partidele socialiste din Vest şi să-i informeze Partidului Socialist Intependent din România, arată că a colaborat la actul dela 23 August 1944 cu Iuliu Maniu, că pe atunci nu a fost vorba de acţiuni subversive şi nu a observat la Iuliu Maniu o manifestare anti-democratică, că a redactat împreună pe timpul alegerilor memorii ce au fost trimise celor trei mari puteri, pe care le aducea la cunoştinţa guvernului, că acuzatul Carandino a stat în lagăr pe timpul regimului antonescian, pentru atitudinea sa depe acea vreme, că la Palatul Regal în noaptea de 23 August 1944 era şi acuzatul Pogoneanu acolo, nu-şi aduce aminte dacă a văzut şi pe acuzatul Roiu, că-l ştia pe acuzatul Ilie Lazăr

./.

democrat,iar cu privire la acordul de apărarea alegerilor arată că nu s'a făcut mai nimic,că nici nu au reuşit,repetă că a semnat mandatul dat acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti şi că el nefiind un membru al Partidului său nu putea de insărcinări să reprezinte partidul şi de aceea a adăugat să ia contact cu partidele socialiste din Vest şi arată că nu a fost preavizat de Iuliu Maniu inainte de trimiterea acestui mandat,că acuzatul Nicolae Carandino a colaborat la ziarul lui Seidaru, unde a colaborat şi Ştefan Voitec şi infine că Iuliu Maniu avea conducerea blocului şi lupta pentru scoaterea germanilor din ţară.Martorul Ion Borcoman relevă că acuzatul Serdici a dat instrucţiuni in alegeri de păstrarea legalităţii,martorului Gheorghe Ionescu Bălăceanu se referă la relaţii de serviciu cu inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea şi că i-a dat o scrisoare dela Pogoneanu pe care după ce a citit-o Styrcea a aruncat-o in foc,că era neliniştit şi a plecat la Bucuresti, de unde s'a reintors la Bălci tot in aceiaş stare de nelinişte şi că intrebându-l i-a spus că este viaţa in pericol şi infine că a stat timp de 9 luni la ţară spunând că nu-l mai interesează Bucurestiul. Martorul Eugen Filotti arată că la pregătirea materialului pentru actul dela 23 August 1944 a lucrat şi acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu şi referindu-se la actele duse acasă de către Pogoneanu apreciază că sunt lucrări care necesită o concentrare mai mare şi că pentru acestea un funcţionar superior poate lua acte acasă,insă cu ştirea Ministerului; că Pogoneanu era foarte bine pregătit pentru o lucrare ca aceea dela Comisia Păcii şi de aceea l-a rugat să o termine când a plecat din Minister,dar că nu s'a terminat,că Pogoneanu a făcut o corectură celor două memorii in legătură cu actul dela 23 August 1944,că Pogoneanu a avut o discuţie şi o eşire faţă de Tătărăscu referitor la politica ţării noastre,de a nu se depărta de puterile din occident şi că el nu a fost de acord cu această eşire,arată rolul comisiei pentru studiul păcii,unde actele nu erau sută in sută secrete,telegramele cifrate se păstrau la Direcţia Cifrului,că este posibil să fi fost trimis acuzatul Florin Roiu in cadrul serviciului la legaţiile străine,nu poate preciza de câte ori,nu l-a bănuit de nesinceritate,a auzit că a fost delegat să inventorieze Legaţia Sovietică in 1941 şi infine apreciază că nu intra in uzanţa serviciului ca un funcţionar trecut in cadrul disponibil să ia acte acasă,iar actele Ministerului consistuesc documente de Stat.

./.

Martorul D'Albon Ion arată că acuzatul Florin Roiu putea să ia cunoştinţă de acte în legătură cu serviciul său,că între funcţionarii Ministerului Afacerilor Străine exista un schimb de informaţii cari se bazau pe buna credinţă să nu transpire în afară,în camera Cifrului nu putea intra orice funcţionar,că Cifrul îl schimba numai directorul Cifrului sau secretarul general, face aprecieri din viaţa de student a acuzatului Florin Roiu şi apreciază că Emil Lăzărescu ca pe un funcţionar foarte bun şi înfine precizează că tratativele şi convenţiile sunt secrete şi nu se pot publica cât timp nu sunt autorizate de Minister; martorul Cordescu Romulus arată că a descifrat telegrame referitor la procesul Cretzianu,care erau considerate ca secret de stat şi că ministrul Ralea a spus că se fac indiscreţii în ţară iar acuzatul Emil Oprişanu a făcut un raport din care a arătat că indiscreţiunile nu se fac la Cifru ci la alte direcţii,că acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu era exigent în serviciu,iar după ce a fost scos din serviciu a trecut Florin Roiu în locul lui; martorul Teodorescu Arghezie face aprecieri personale referitor la activitatea literară a acuzatului Carandino; martorul G.Zambaciam considera în 1940 pe Carandino ca pe un progresist,un pro-sovietic, findcă făcea apologia lui Stalin; martorul Botez Călin arată că acuzatul Oprişan în perioada di'naintea războiului spunea că Germania va pierde războiul şi că noi ar trebui să fim alături de Rusia,că el condamna pe cei plecaţi din ţară,că el s'a întors în ţară deşi avea posibilitatea să plece în America; martorul Mercuţ Tănase arată că Oprişan i-a dat părerea să se înscrie în Partidul Comunist Român;martorul Dumitru Bezdogan că a apreciat pe acuzatul Florin Roiu ca pe un bun funcţionar şi nu l-a crezut capabil de acţiuni subversive; martorul general Burnea Ion,că-l cunoaşte pe acuzatul lt.colonel Stătescu Dumitru de când a eşit ofiter şi i-a făcut impresia unui om cinstit loial şi de caracter,este fire retrasă,nu a auzit că se ocupa cu propagandă subversivă şi că în carieră nu s'a afirmat fiind suferind de ochi; martorul lt.colonel Spiridoneanu arată că acuzatul lt.colonel Stătescu era casierul organizaţiei militare,că lucra în comisia de organizare,dar nu prea venea că avea necazuri familiare,că lt.colonel Stătescu s'a opus când colonelul Dumitrescu a făcut afirmaţii de natură a supăra Uniunea Sovietică iar când un ofiter a avut o atitudine contra unui membru al Partidului Comunist Român,lt.colonel Stătescu l-a scos afară,martorul maior Bocescu Ion nu ştie dacă lt.colonel Stătescu se ocupa de

./.

captarea in organizaţie de ofiteri activi; martorul doctor Ion Tănăsescu cunoaşte pe acuzatul Florin Roiu de mic copil şi că nu a observat ceva ce să-i dea de bănuit că ar nutri sentimente anti-democratice; martorul Simion Docteur arată că locotenentul colonel Stătescu Dumitru in epoca antonesciană a dat ajutor la mulţi evrei; martorul locotenent colonel Firea Victor că lt.colonel Stătescu Dumitru a fost trimis la Circumscripţia III-a de către generalul Negrei,el nu i-a dat nici o directivă politică,declară că a văzut insă pela organizaţie şi ofiteri activi şi cunoaşte că erau şi ofiteri activi inscrişi in Partidul Naţional Tărănesc; martora Maria Marascanu arată că i-a rezervat la cerere inainte de 13 Iulie 1947 acuzatului Nicolae Penescu, o cameră la sanatoriul Dr.Jovin la Sinaia,să se odihnească,că acuzatul Ilie Lazăr a stat internat in sanatoriul Dr.Jovin când a fost suferind,ştie că acuzatul Iuliu Maniu era in tratament la sanatoriul Dr.Jovin,că era suferind şi că la data arestării se găsea internat in acel sanatoriu,necesitând o ingrijire permanentă faţă de boala sa şi infine martorul Dumitru Ionescu arată că acuzatul lt.colonel Stătescu Dumitru dădea indicaţii de a se lucra cu uşile deschise.

Deci din toate aceste depoziţii rezultă că unii din martori nu se referă la chestiuni in legătură cu faptele imputate şi reţinute de instanţă in sarcina acuzaţilor,astfel că ele nu pot răsturna probele administrate in dovedirea faptelor,iar alţii dau chiar unele lămuriri de natură a intări acele dovezi cari stabilesc faptele reţinute de către instanţă in sarcina acuzaţilor din acest proces.

Deasemenea nici susţinerile apărării in ceace priveşte chestiunile de fapt,nu au fost de natură a zdruncina probatoriile făcute in acest proces,pledoariile domnilor apărători fiind unele simple argumente de fapt fără dovezi,altele formând descrierea persoanei acuzatului apărat in raport de faptele imputate, cu aprecieri personale trase din viaţa anterioară a acuzatului, iar altele prin analizarea probelor au dus in mod indirect la intărirea dovezilor şi la recunoaşterea faptelor imputate.

Astfel fiind din actele dosarului şi din desbaterile orale,din depoziţiile martorilor,documentele dosarului şi recunoaşterile acuzaţilor,rezultă suficiente dovezi că acuzaţii au comis faptele pentru cari au fost trimişi in judecată şi că susţinerile lor nu sunt de natură a inlătura aceste dovezi sau a le diminua şi in consecinţă Tribunalul reţine ca dovedite in

./.

sarcina acuzaţilor următoarele fapte:

1. In sarcina acuzatului Iuliu Maniu faptele de: complot, inaltă trădare, tentativă la surparea ordinei constituţionale, răsvrătire, insurecţie armată, instigare la inaltă trădare prin necredinţă şi participare la tentativa de trecere frauduloasă a frontierei.

2. In sarcina acuzatului Ion Mihalache faptele de: complot, inaltă trădare, tentativă la surparea ordinei constituţionale, răsvrătire, insurecţie armată, şi incercare de trecere frauduloasă a frontierei.

3. In sarcina acuzatului Nicolae Penescu faptele de: complot, şi incercare de trecere frauduloasă a frontierei.

4. In sarcina acuzatului Nicolae Carandino faptele de: complot şi incercare de trecere frauduloasă a frontierei.

5. In sarcina acuzatului Ilie Lazăr faptele de: complot şi incercare de trecere frauduloasă a frontierei.

6. In sarcina acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti, faptele de: complot, inaltă trădare, tentative la surparea ordinei constituţionale, răsvrătire, insurecţie armată şi trecerea frauduloasă a frontierei.

7. In sarcina acuzatului Grigore Gafencu faptele de: complot, inaltă trădare, tentative la surparea ordinei constituţionale, răsvrătire şi insurecţie armată.

8. In sarcina acuzatului Alexandru Cretzianu, faptele de: complot, inaltă trădare, tentative la surparea ordinei constituţionale, răsvrătire şi insurecţie armată.

9. In sarcina acuzatului Constantin Vişoianu, faptele de: complot, inaltă trădare, tentative la surparea ordinei constituţionale, răsvrătire, insurecţie armată şi trecere frauduloasă a frontierei.

10. In sarcina acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, faptele de: complot şi instigare la inaltă trădare prin necredinţă.

11. In sarcina acuzatului Emil Oprişanu faptele de: complot şi trădare prin necredinţă.

12. In sarcina acuzatului Florin Roiu faptele de: complot şi inaltă trădare prin necredinţă.

13. In sarcina acuzatului Emil Lăzărescu, faptul de complot.

14. In sarcina acuzatului Camil Demetrescu faptele de: complot şi instigare la inaltă trădare prin necredinţă.

./.

15. In sarcina acuzatului Vasile Serdici, faptele de: complot, surparea ordinei constituţionale şi instigare la înaltă trădare.

16. In sarcina acuzatului Radu Niculescu Buzeşti, faptul de complot.

17. In sarcina inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea faptul de nedenunţarea complotului.

18. In sarcina acuzatului colonel in rezervă Stoika Stefan, faptul de complot.

19. In sarcina acuzatului lt.colonel in retragere Stătescu Dumitru faptul de complot.

Tribunalul nu reţine in sarcina acuzatului Ion Mihalache faptul de port ilegal de armă, intrucât pe lângă împrejurarea că avea permis, cum susţine acuzatul, se găsea încă în termenul prevăzut de art.48 din legea nr.19o/947 pentru a putea preda arma conform legii.

In drept ?

Având în vedere că prin comiterea faptelor mai sus arătate şi cari fapte au fost reţinute de instanţă ca dovedite in sarcina lor, acuzaţii s'au făcut pasibili de dispoziţiunile următoarelor texte de lege, cari au fost enunţate de preşedinte în şedinţă publică şi anume:

1. Acuzatul Iuliu Maniu de art.227 al.1,2,3 C.P.comb.cu art.184 al.1 C.P., cu art.186,2o7,21o,211 C.P.; art.184,186 al.2 C.P. de art.21o al.1 C.P., de art.211 C.P., de art.19o punctul 1 C.P. comb.cu art.12o C.P.şi art.2o7 C.P.comb.cu art.96 şi 97 al.1 C.P.; de art.579 C.J.M.comb.cu art.12o C.P.toate comb.cu art.lol pct.1 şi lo3 C.P., cu I.D.nr.856/38,1108/38 şi art.482 C.J.M.

2. Acuzatul Ion Mihalache, de art.227 al.1,2,3 C.P.comb.cu art.184,186,2o7,21o şi 211 C.P.; de art.184 al.1 C.P., de art. 2o7 C.P.comb.cu art.96 al.1 C.P., de art.21o al.1 C.P., art.211 C.P., art.579 C.J.M.toate comb.cu art.lol pct.1 şi lo3 C.P.cu I.D.nr.856/38,11o8/938 şi cu art.482 C.J.M.

3. Acuzatul Nicolae Penescu de art.227 al.1,2,3 C.P.comb. cu art.184 al.1 C.P.şi art.2o7 C.P., de art.579 C.J.M.toate comb cu art.lol pct.1 C.P.şi cu I.D.nr.856/938,11o8/938 şi cu art. 482 C.J.M.

4. Acuzatul Nicolae Carandino, de art.227 al.1,2,3 C.P.comb. cu art.184 al.1 şi art.2o7 C.P., de art.579 C.J.M.toate comb.cu art.lol pct.1 C.P., cu I.D.nr.856/938,11o8/938 şi cu art.482 C.J.M.

./.

5. Acuzatul Ilie Lazăr,de art.227 al.1,2,3 C.P. comb.cu art.184 al.1 C.P.şi art.2o7 C.P.; de art.579 C.J. M.toate comv.cu art.lol pct.1 C.P.,cu I.D.nr.856/938,11o8/ 938 şi cu art.482 C.J.M.

6. Acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti ,de art.227 al.1,2,3 C.P.comb.cu art.184 al.1 C.P.,art.186,2o7,21o şi 211 C.P.,de art.184 al.1 C.P.de art.186 al.2 C.P.,de art. 2o7 C.P.comb.cu art.96 şi 97 al.1 C.P.,de art.579 C.J.M. toate comb.cu art.lol pct.1 şi art.lo3 C.P.,cu I.D.nr.856/ 938,11o8/938 şi cu art.482 C.J.M.

7. Acuzatul Grigore Gafencu,de art.227 al.1,2,3 C.P.comb.cu art.184 al.1 C.P.,art.186,2o7,21o şi 211 C.P., de art.184 al.1 C.P.,de art.2o7 C.P.comb.cu art.96 şi 97 al. 1 C.P.toate comb.cu art.lol pct.1 şi art.lo3 C.P.cu I.D.nr. 856/938,11o8/938 şi cu art.482 C.J.M.

8. Acuzatul Alexandru Cretzianu,de art.227 al.1,2, 3 C.P.comb.cu art.184 al.1,art.186,2o7,21o şi 211 C.P.,de art.184 al.1 C.P.,de art.2o7 C.P.comb.cu art.96 şi 97 al.1 C.P.,toate comb.cu art.lol pct.1 şi art.lo3 C.P.,cu I.D.nr. 856/938,11o8/938 şi cu art.482 C.J.M.

9. Acuzatul Constantin Vişoianu de art.227 al.1,2, 3 C.P.comb.cu art.184 al.1 C.P.de art.186,2o7,21o,211 C.P.; de art.184 al.1 C.P.,art.2o7 C.P.comb.cu art. 96 şi 97 al.1 C.P.,de art.579 C.J.M.toate comb.cu art.lol pct.1 şi art.lo3 C.P.cu I.D.nr.856/938,11o8/938 şi cu art.482 C.J.M.

1o. Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu,de art.227 al.1,2,3 C.P.comb.cu art.184 al.1 C.P.,cu art.186,2o7,21o, 211 C.P.,de art.19o pct.1 C.P.comb.cu art.12o C.P.toate comb. cu art. lol pct.1 şi cu art.lo3 C.P.cu I.D.nr.856/938,11o8/ 938 şi art.482 C.J.M.

11. Acuzatul Emil Oprişanu de art.227 al.1 şi 2 C.P., comb.cu art.184 al.1 C.P.de art.19o C.P.,toate comb.cu art. lol pct.1 şi art.lo3 C.P.,cu I.D.nr.856/938,11o8/938 şi art. 482 C.J.M.

12. Acuzatul Florin Roiu,de art.227 al.1 şi 2 C.P.comb. cu art.184 al.1 C.P.,de art.19o pct.1 C.P.,toate comb.cu art. lol pct.1 şi art.lo3 C.P.cu I.D.nr.856/938,11o8/938 şi art. 482 C.J.M.

13. Acuzatul Emil Lăzărescu,de art.227 al.1 şi 2 C.P. comb.cu art.184 pct.1 C.P.cu I.D.nr.856/938,11o8/938 şi cu art. 482 C.J.M.

14. Acuzatul Camil Demetrescu,de art.227 al.1 şi 2 C.P.

comb.cu art.184 al.1 C.P.,de art.190 C.P.comb.cu art.121 pct.1 C.P.şi cu art.230 al.2 C.P.toate comb.cu art.101 pct.1 şi art. 103 C.P.cu I.D.nr.856/938,1108/938 şi cu art.482 C.J.M.

15. Acuzatul Vasile Serdici,de art.227 al. 1 şi 2 C.P. comb.cu art.184 al.1 şi art.207 C.P.,de art.190 pct.1 C.P.comb. cu art.120 C.P.toate comb.cu art.101 pct.1 şi art.103 C.P.cu I.D. nr.856/938,1108/938 şi art.482 C.J.M.

16. Acuzatul Radu Niculescu Buzeşti de art.227 al.1,2, şi 3 C.P.comb.cu art.184 al.1,art.186,207,210 şi 211 C.P.şi cu I.D.nr.856/938,1108/938 şi cu art.482 C.J.M.

17. Inculpatul Ion De Mosseny-Styrcea,de art.228 C.P. comb.cu I.D.nr.856/938,1108/938 şi art.482 C.J.M.

18. Acuzatul colonel în rezervă Stoika Ştefan,de art.227 C.P.comb.cu art.210 şi 211 C.P.comb.cu I.D.nr.856/938,1108/938 şi art.482 C.J.M.

19. Acuzatul lt.colonel în retragere Stătescu Dumitru,de art.227 C.P.comb.cu art.210 şi 211 C.P.şi cu I.D.nr.856/938 ,1108/938 şi cu art.482 C.J.M.

Având în vedere că potrivit dispoziţiunilor art.227 C.P. când două sau mai multe persoane de comun acord,au luat hotărârea de a săvârşi vreuna din crimele prevăzute la art.184 C.P.- trădare,la art.186 C.P.- războiu contra Statului,la art.207 C.P. - surparea ordinei constituţionale; la art.210 C.P.- răsvrătire; la art.211 C.P.- insurecţie armată, comit crima de complot;

Având în vedere că infracţiunea de complot este considerată ca o crimă contra Siguranţei interioare a Statului în legătură cu crima contra Siguranţei exterioare a Statului şi că această infracţiune este caracterizată prin aceea că se pedepseşte şi simpla hotărâre luată de comun acord,de două sau mai multe persoane,fără existenţa unui început de executare,chiar şi fără acte preparatorii şi de execuţie,

Având în vedere că în speţă după cum s'a stabilit,organizarea şi conducerea acestui complot îndreptat împotriva Statului Român,revine acuzatului Iuliu Maniu şeful Partidului Naţional Ţărănesc.

Considerând că faptele acuzatului Iuliu Maniu de a fi intrat în legătură cu agenţii organelor de spionaj americani,Hall şi Hamilton,prin acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti,împuternicitul său,cu scopul creierii de organizaţiuni conspirative pentru o lovitură de Stat violentă,organizaţiuni completate cu armament,

./.

echipament şi fonduri din afară,constituie în drept crima de complot prev.şi pen.de art.227 al.1,2,3 C.P.;

Având în vedere că urmare acestei înţelegeri s'au creiat în ţară organizaţiunile clandestine arătate la expunerea în fapt,după Sumanele Negre,Haiducii lui Avram Iancu,a fost cercul profesional militar,care a elaborat planul de organizare al armatei,apoi trecerea membrilor la activitate pe teren,înarmarea în sensul ca fiecare om să aibă acasă la el armă şi raniţa,oamni de baricade cum rezultă din declaraţiile acuzaţilor Ioan Mihalache,colonel Stoika Ştefan,lt.colonel Stătescu Dumitru şi depoziţiile martorilor general Stoika Grigore,general Gheorghieş Alexandru,general Gheorghiu Ermil şi alţii; iar în străinătate avea scopul creierii unui guvern în emigraţie xxxxxxxxxxxxxxxxxxx,opus celui legal din ţară,dovedit prin trimiterea acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti în străinătate,prin legăturile cu acuzatul Grigore Gafencu,Alexandru Cretzianu şi Constantin Vişoianu; prin complectarea grupului de acolo cu cei ce urmau să plece la 14 Iulie 1947 şi anume: acuzaţii Ion Mihalache,Nicolae Penescu,Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr; formarea unei armate compuse din legionari,criminali de războiu şi alte persoane fugite din ţară şi înfine prin aceea că subordona acest comitet secret care urma să devină guvern,puterilor străine conform înţelegerii acuzatului Iuliu Maniu cu Burton Berry şeful Misiunei Americane din România în toamna anului 1946,fapte dovedite prin minuta dela dosar vol. 6,prin declaraţiile acuzaţilor Nicolae Penescu,Ion Mihalache, Nicolae Carandino,Ilie Lazăr,Victor Rădulescu Pogoneanu,Ion De Mocsony-Styrcea,Radu Niculescu Buzeşti,Camil Demetrescu,colonel Stoika Ştefan,Vasile Serdici,depoziţiile martorilor general Stoika Grigore,general Gheorghieş Alexandru,general Gheorghiu Ermil,lt.comandor Ciorolu Mircea,căpitan comandor Mocanu Gheorghe,slt.Walter Raul,maistru Cazan Teodor, Palisca Nicolae, Steanţă Dumitru şi scrisorile primite din străinătate.

Având în vedere că elementele constitutive ale crimei de complot prev.şi pen.de art.227 C.P.sunt următoarele: 1/. O hotărâre luată; 2/. De comun acord de două sau mai multe persoane; 3/. In scopul de a comite vreuna din infracţiunile arătate în acest text la cele trei aliniate şi 4/. Cu intenţiune,adică urmărind în mod voluntar şi conştient scopul criminal al săvârşirei acestei infracţiuni.

./.

Considerând că aceste elemente sunt întrunite în speţă întrucât o hotărâre a fost luată şi anume: 1) hotărârea a fost luată atunci când acuzatul Iuliu Maniu a trimis pe acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti împuternicitul său să ia contact şi să trateze în numele său cu agenţii străini în scopul arătat mai sus; 2). hotărîrea a fost luată de comun acord de mai multe persoane şi s'a constatat că între toţi acuzaţii din acest proces trimişi în judecată pentru complot, a existat un perfect acord; 3). scopul a fost de a comite infracţiunile prevăzute în cele trei aliniate de sub art. 227 C.P. adică trădare, războiu (civil), contra Statului, surparea ordinei c constituţionale, răzvrătire şi insurecţie armată, după cum s'a arătat la expunerea în fapt şi apoi legătura cu reprezentanţii unor puteri străine, creieri de organizaţiuni clandestine de şoc, tentative de creierea unui fuvern fantomă şi a unei armate peste frontieră, etc.; 4). cu intenţiunea culpabilă rezultată din voinţa cu care au lucrat, întrevederile avute cu membrii serviciului de spionaj american, formarea de organizaţiuni clandestine, predările de material documentar, etc., acuzaţii erau conştienţi de scopul propus, au activat pentru acest scop, care tindea la răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România, şi prevăzând finalitatea criminală propusă, care era ştirbirea independenţei Statului Român, iar prin înţelegerea cu agenţii unor puteri străine spre a provoca războiu contra Statului, se tindea la distrugerea unităţii Statului şi prin aceasta înlesneau sau aduceau ocupaţiune străină; instigarea locuitorilor să se ridice contra puterilor constituţionale ale Statului prin înarmarea lor unii contra altora în scop de a provoca războiu civil în ţară şi prin insurecţionarea armată care era organizarea de grupe armate de şoc, cărora le înlesnea procurarea de arme şi muniţiuni;

Că deci, toate elementele componente necesare crimei de complot sunt îndeplinite în speţă atât pentru acuzatul Iuliu Maniu cât şi pentru ceilalţi acuzaţi participanţi la acest complot.-

Având în vedere că fapta acuzatului Iuliu Maniu de a fi căutat să ştirbească şi să surprime independenţa naţională a Statului Român, prin înfiinţarea în străinătate a unui organ de conducere al organizaţiilor conspirative puse sub control american, care organ urma să aibă caracterul unui guvern opus celui legal din ţară, apreciat ca una din cele mai importante etape în realizarea acţiunei ce se plănuia, iar pentru scopul urmărit de a fi intrat în legătură cu acuzatul Grigore Gafencu la Berna, cu Bianu la Londra, cu Augustin Popa la Roma şi cu acuzatul Alexandru Cretzianu, echipă pe care după perfectarea înţelegerii cu reprezentanţii ser-

./.

...ului de spionaj american Hall şi Hamilton, a complectat-o cu acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti şi Constantin Vişoianu, pe cari i-a trimis clandestin în străinătate, apoi conform acestei înţelegeri de a fi organizat fuga din ţară a altor membrii importanţi din Partidul Naţional Ţărănesc şi anume acuzaţii Ion Mihalache, vice Preşedintele Partidului, Nicolae Penescu secretarul general al Partidului, Nicolae Carandino, Directorul ziarului "Dreptatea", oficiosul partidului şi Ilie Lazăr, membru marcant al partidului, în vederea complectării a acestui guvern fantomă, stabilit în Septembrie 1946, concomitent cu tratativele duse de Grigore Niculescu Buzeşti cu Hall şi Hamilton, de a fi tratat personal acuzatul Iuliu Maniu cu Burton Berry, şeful misiunei americane în România, creierea unui guvern fantomă în străinătate, cu care ocazie hotărându-se şi înfiinţarea unei armate în străinătate, care la momentul oportun să acţioneze concomitent cu acea din ţară şi să înlesnească trecerea trupelor străine pe teritoriul României şi în fine de a fi completat activitatea sa prin trimiterea peste frontieră a acelui memoriu confecţionat de secretarul general al partidului, întocmit ca o consecinţă a înţelegerii din casa Stirbey şi care a servit acuzatului Grigore Gafencu la acţiunea dusă de acesta la conferinţa de pace dela Paris, graţie cărei acţiuni s'a impus României condiţiuni extrem de grele prin tratatul de pace, constituie în drept crime de înalta trădare prevăzută şi pedepsită de art.184 pct.1 C.P.;

Având în vedere că această infracţiune făcând parte din capitolul crimei contra Siguranţei exterioare a Statului, diferă fundamental de cele contra Siguranţei interioare a Statului, din punct de vedere obiectiv şi subiectiv şi anume: obiectiv, crimele contra Siguranţei exterioare a Statului sunt mult mai grave decât celelalte pentrucă, cele dintâi tind să distrugă independenţa sau Siguranţa naţiunei, cele de al doilea sunt datorită acelora cari în dorinţa de răsturnare a unor instituţiuni sociale sau guvernamentale, întrebuinţează mijloace violente; iar subiectiv infracţiunile contra Siguranţei exterioare a Statului implică desconsiderarea celei mai esenţiale datorii de fidelitate cari leagă orice naţional de ţara sa, ceeace corespunde unei profunde imoralităţi;

Având în vedere că elementele constitutive ale crimei de înaltă trădare prev. şi pen. de art.184 C.P. sunt: 1) orice faptă săvârşită de un cetăţean român; 2) cu intenţiune frauduloasă, adică urmărind în mod voluntar şi conştient scopul final

..

delictos al infracțiunei și 3). de a știrbi independența Statului.

Considerând că din analiza faptelor în speță,toate elementele componente ale crimei de înaltă trădare imputată acuzatului Iuliu Maniu sunt întrunite întrucât: 1).textul arată că orice faptă,ori acuzatul Iuliu Maniu a săvârșit faptele de mai sus; acuzatul este cetățean român; 2).intențiunea frauduloasă rezultă din voința și activitatea dusă,hotărând creiarea unui guvern și a unei armate subterane în străinătate,activitate complectată prin acțiunea dela conferința de pace dela Paris,acuzatul era conștient de scopul propus,care tindea la știrbirea independenței naționale sau la supunerea teritoriului Statului Român unui alt stat străin, poate chiar la distrugerea unității Statului,adică a urmărit în mod voluntar și conștient scopul criminal al săvârșirii infracțiunii prev.în art.184 C.P.

Având în vedere că acest fapt este dovedit după cum s'a arătat cu actele dosarului și din special cu Minuta Memorandumului, Aide Memoire din dosarul cu documente volumul 6 și declarațiile acuzaților Ion De Mocsony-Styrcea,Radu Niculescu Buzești,Victor Rădulescu Pogoneanu,Vasile Serdici,Ion Mihalache și Nicolae Penescu,date la cercetările preliminare și în instanță;

Având în vedere că fapta acuzatului Iuliu Maniu de a se fi pus în înțelegere cu agenții unor puteri străine și anume de a fi luat legătura directă cu Burton Berry șeful misiunei americane în România și indirectă cu agenții serviciului de spionaj american Hall și Hamilton prin împuternicitul său acuzatul Grigore Niculescu Buzești în vederea creierii unei armate clandestine în străinătate,ca la momentul oportun să activeze alături de trupele străine înlesnind prin aceasta pătrunderea lor pe teritoriul național,care însă nu și-a ajuns scopul,constituie în drept crima de înaltă trădare prev.și pen.de art.186 al.2 din C.P.;

Având în vedere că elementele constitutive ale infracțiunei de trădare din art.186 al.2 C.P.,sunt următoarele: 1). un cetățean român; 2).care cu intențiune frauduloasă,adică urmărind în mod voluntar și conștient scopul delictos de a provoca răsboi contra Statului Român,sau de a înlesni ori de a aduce ocupațiune străină; 3).înlesnește sau se pune în înțelegere cu unul sau mai multe guverne străine sau cu agenții lor;

Considerând că în speță elementele componente ale acestei infracțiuni sunt întrunite întrucât: acuzatul este cetățean român,intențiunea frauduloasă rezultă din voința cu care a lucrat dedusă din cele cerute șefului misiunei americane Burton Berry și din declarația inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea,care a spus că

trupele străine vor fi ajutate să pătrundă pe teritoriul țării,deci a urmărit in mod voluntar și conștient scopul final delictos al săvârșirii acestei infracțiuni care tindea la provocarea de războiu contra Statului Român și de a înlesni ocupația străină,in care scop s'a pus în înțelegere cu agenții unor guverne străine;

Având in vedere că fapta acuzatului Iuliu Maniu de a fi luat hotărârea să comită astfel de violență pentru răsturnarea prin forță a regimului democrat din România,deci cu scopul de a schimba forma constituțională,in care scop căuta să instige pe locuitorii țării să se ridice in contra puterii constituționale a Statului,fără însă să fi trecut la executarea acestei hotărâri,constituie în drept tentativa crimei de surparea ordinei constituționale prev.și pen.de art.207 C.P. comb.cu art.96 - 99 din C.P.;

Considerând că elementele acestei infracțiuni sunt întrunite întrucât: 1).hotărârea de a comite acte de violență rezultă din intervenția acuzatului Maniu la șeful misiunei americane din România Burton Berry,căruia i-a solicitat părerea guvernului american spre a începe o acțiune de violență pentru răsturnarea guvernului,după cum rezultă și din declarațiile acuzaților Vasile Serdici și Nicolae Penescu,la care s'a primit răspunsul,nota Acheson ministrul adjunct la Departamentul de Stat American,primită și tradusă de acuzatul Serdici, văzută de acuzatul Nicolae Penescu și cunoscută de acuzatul Ion Mihalache,cum și din acceptarea să se creieze și formațiuni para-militare cum a fost cercul profesional militar și organizațiuni teroriste cum au fost Sumanele Negre și altele,cu care Partidul Național Țărănesc avea legături,cum s'a văzut din acte dela dosarul de documente. 2).scopul de a schimba forma consutituțională a Statului și de a instiga pe locuitori să se ridice în contra puterii constituționale,rezultă din aceea că hotărârea de a întrebuința violența avea de scop răsturnarea regimului democrat din România și intronarea din nou în țară a regimului burghezo-capitalist; 3).intențiunea frauduloasă rezultă din voința acuzatului Iuliu Maniu de a întrebuința violența așa cum s'a și exprimat in întrevederea cu Burton Berry,din hotărârea de a se creia armată clandestină în străinătate,care să acționeze la momentul oportun cum și creierea de organizațiuni subterane teroriste și diversioniste,ai căror membrii erau instigați la acțiuni de violență,adică au urmărit in

./.

mod voluntar și conștient scopul delictos al săvârșirii infracțiunii,fără însă a fi ajuns să pună în executare această hotărâre.

Ca urmare hotărârei luată în consfătuirile avute cu reprezentanții americani Hall și Hamilton,cercul profesional militar era transformat în organizație militară conspirativă,după directivele date de acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache și în acest scop în toamna anului 1946,membrii cerului profesional militar cari până atunci erau înscriși și activau numai la centru au primit dispozițiuni să se înscrie la circumscripție,deci se intenționa prin aceasta începerea unei activități pe teren cu propagandă printre militarii din Cadrul Disponibil și pătrunderea acestei proagande chiar în cazărmi printre cei activi,cu scopul creierii de unități de șoc,spre a fi folosite drept forță armată în realizarea loviturii de Stat preconizată; iar sfaturile acuzatului Ion Mihalache cu ocazia conferinței dela cercul profesional militar,ca fiecare om să aibă pregătite acasă arma și muniție și să fie format ca om de baricadă,învederează scopul final care era al războiului civil pentru răsturnarea prin forță a regimului democrat,apoi întocmirea planului general de organizarea armatei de către generalul Stoika Grigore,din însărcinarea generalului Negrei la ordinul acuzatului Iuliu Maniu și după cum s'a stabilit la sugestia acuzatului Ion Mihalache, plan care a fost predat de generalul Stoika Grigore prin acuzatul colonel Stoika Stefan,acuzatului Serdici,iar acesta l-a prezentat acuzatului Iuliu Maniu,care,după ce l-a studiat l-a restituit acuzatului Serdici cu dispozițiunea să fie predat consilierului Melbourne dela misiunea americană,ceiace s'a și executat.Deci studierea și predarea planului fără adnotări și modificări din partea acuzatului Iuliu Maniu echivalând cu aprobarea categorică a conținutului și cu o totală edificare a sa cu caracterul lui în vederea scopului urmărit și înfine caracterul de clandestinitate imprimat de conducerea cercului profesional militar,a fost sesizat de o parte de membrii cercului,unii din ei părăsind organizația, în plus s'au dat dispozițiuni de către acuzatul Nicolae Penescu pentru creierea de nuclee favorabile Partidului Național Țărănesc, prin tineretul militar subordinele lui Mitus Ionescu,toate acestea constituiesc în drept crima de răsvrătire prev.și pen.de art. 21o din C.P.

Având în vedere că elementele constitutive ale acestei infracțiuni sunt întrunite în speță,întrucât: 1).instigarea locuitorilor de a se înarma unii contra altora rezultă din îndemnul acuzatului Ion Mihalache la conferință,de a fi pregătiți cu

./.

arme şi remiţa aceea, de a trece membrii în teren la circumscripţii şi de a fi oameni de baricadă, propaganda printre militari; 2). scopul de a provoca război civil rezultă din intervenţia acuzatului Iuliu Maniu la şeful misiunei americane în România Burton Berry, cerându-i părerea spre a începe o acţiune violentă de răsturnarea guvernului democrat, din aprecierea acuzatului Ion Mihalache că el contează pe omul de acţiune, afirmând că se găseşte în luptă contra guvernului care trebuie răsturnat, apoi trimiterea membrilor la circumscripţii, îndemn la înarmare, planul general de organizare al armatei şi din declaraţiile acuzaţilor colonel Stoika Stefan, lt. colonel Stătescu Dumitru, Vasile Serdici şi Nicolae Penescu şi depoziţiile martorilor general Negrei Gabriel, general Stoika Grigore, general Gheorghieş Alexandru, general Gheorghiu Ermil şi slt. Walter Paul; 3). intenţiunea frauduloasă reiese din toată activitatea acuzaţilor, din măsurile luate cu voinţă şi din modul clandestin de a lucra, adică a urmărit în mod voluntar şi conştient scopul delictos al săvârşirii de acţiune;

Avînd în vedere că pe lângă cele de mai sus arătate la infracţiunea de răzvrătire, faptul că acuzatul Ion Mihalache, conformându-se planului general conceput de acuzatul Iuliu Maniu, a organizat secţiile militare din ţară, numind şefi de organizaţie ofiteri membrii şi membrii de partid, toţi elemente antidemocratice şi fosti în mişcări de dreapta, apoi propaganda în unităţi prin manifeste şi agenti de a se creia unităţi de şoc înarmate, pentru a servi ca forţe la lovitura de stat în pregătire constituie în drept crima de insurecţie armată prev. şi pen. de art. 211 din C.P.;

Avînd în vedere că elementele acestei infracţiuni sunt întrunite pentrucă: 1). punerea la cale să se organizeze trupe armate, imputată acuzatului Iuliu Maniu rezultă din planul general de acţiune al acestuia de a răsturna prin violenţă regimul democrat şi instaurarea din nou a regimului burghezo-capitalist, organizarea fiind atribuită acuzatului Ion Mihalache, care s'a conformat directivelor date de acuzatul Iuliu Maniu, apoi s'au găsit la acele organizaţiuni militare, un vast material, ceace arată că se înlesnea procurarea de armament, adunat în scopul urmărit, acela de a-şi creia trupe armate, de a provoca insurecţiunea contra puterii statului: 2). intenţiunea frauduloasă de a provoca insurecţie contra puterii Statului, rezultă din modul cum au căutat să activeze în această direcţie, din manifestarea acuzaţilor că sunt în luptă contra guvernului, cerând şi sprijin

străin,organizaţiuni subterane,teroriste existente in ţară,apoi făcând să se creieze şi in străinătate o armată in acest scop, după cum se dovedeşte cu depoziţiile martorului general Grigore Stoika şi cu declaraţiile acuzaţilor Vasile Serdici,Nicolae Penescu,colonel Stoika Ştefan şi inculpat Ion De Mocsony-Styrcea, adică a urmărit in mod voluntar şi conştient,nu numai in mod direct scopul delictos al organizării trupelor şi inarmarea lor, dar şi acela de a provoca insurecţie contra puterii Statului;

Având in vedere că fapta acuzatului Iuliu Maniu de a fi ţinut legătură directă cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu,lăsat de acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti in ţară,să înlocuiască pe acesta,după ce el a fugit in străinătate şi de a fi determinat prin acesta,pe acuzaţii Florin Roiu şi Emil Oprişanu funcţionari la Ministerul Afacerilor Străine,de a organiza adunarea sistematică din informaţiuni şi documente constituind secrete de Stat,material care a fost scos de aceştia din Ministerul Afacerilor Străine şi predat parte acuzatului Iuliu Maniu,parte trimis acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti şi altor componenţi ai grupului din străinătate şi o altă parte unei misiuni străine constituie in drept crima de instigare la inaltă trădare prin necredinţă prev.şi pen.de art.12o C.P.comb.cu art.19o C.P., ale cărui elemente sunt intrunire intrucât faptul material al indemnului,al instigării la sustragerea documentelor constituind secret de Stat,este relevat din declaraţiile acuzaţilor Victor Rădulescu Pogoneanu,Emil Oprişanu,Camil Demetrescu,Radu Niculescu Buzeşti,Florin Roiu,Emil Lăzărescu şi Ion De Mocsony-Styrcea şi din actele dosarului de documente; informaţiile şi documentele au fost in fapt predate; iar in chestiunea frauduloasă rezultă din voinţa cu care a lucrat,din legăturile cu misiunile străine,cu grupul din străinătate,din scrisorile dela dosar,prin acest indemn şi-a dat seama de urmare,adică a urmărit in mod voluntar şi conştient scopul delictos al săvârşirii infracţiunei

Infine fapta acuzatului Iuliu Maniu,de a fi indemnat pe acuzaţii Ion Mihalache,Nicolae Penescu,Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr să plece in străinătate,in scopul de a forma acolo un guvern XXXXXXXXXXXX,opus celui legal din ţară şi de a fi organizat această fugă a acuzaţilor susnumiţi in două avioane militare,luând legătură cu cei doi aviatori prin dr.Vlad Hatieganu,dr.Constantin Gafencu şi Gheorghe Popescu,cari acuzaţi au şi fost prinşi de organele poliţieneşti in apropierea comunei Tămădău la o depărtare de 45 kl.depărtare de Bucureşti in ziua

./.

de 14 Iulie 1947, constituie în drept delictul de instigare la încercare de trecere frauduloasă a frontierei prev.și pen.de art.120 C.P.comb.cu art.579 C.J.M.și cu art.96,97 din C.P.ale cărui elemente sunt deasemenea întrunite deoarece un îndemn a existat, recunoscut de acuzatul Iuliu Maniu și confirmat de acuzații Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Lazăr, cari dealtfel au și fost prinși la Tămădău, la care se adaugă organizarea acestei plecări de către acuzatul Iuliu Maniu, recunoscută de acesta; iar intențiunea delictoasă rezultă din scopul urmărit prin plecarea în străinătate a acestor patru acuzați, dedusă din intervenție acuzatului Iuliu Maniu la șeful misiunei engleze în România dl.Holman și din chiar mărturisirea acuzatului Maniu, adică și aci sa urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictos al săvârșirii infracțiunii.

Având în vedere că fapta acuzatului Ion Mihalache de a fi participat în calitatea sa de vice președinte al Partidului Național Țărănesc la activitatea dusă de șeful Partidului Național Țărănesc Iuliu Maniu, al cărui colaborator direct era, care a intrat în legătură cu agenții organizațiunii de spionaj american Hall și Hamilton prin acuzatul Grigore Niculescu Buzești, cu scopul creierii de organizațiuni conspirative pentru răsturnare de stat violentă, organizațiuni complectate cu armament, echipament și fonduri din afară, constituie în drept crima de complot prev.și pen.de art.227 al.1,2, 3 din C.P.

Având în vedere că activitatea acuzatului Ion Mihalache în cadrul acestui complot se evidențiază prin aceea că în urma înțelegerii cu acuzatul Iuliu Maniu a înființat cercul profesional militar, cu aparență legală, dar cu activitate practică subversivă, făcând parte din înțelegerea de a se înființa centre de activitate subsersivă în vederea creierii în țară în opoziție cu clauzele tratatului de pace, a unei armate cu un efectiv mai mare, a sugerat în anul 1947 organizației militare pe Capitală a Partidului Național Țărănesc de sub conducerea sa, cercul profesional militar, elaborarea așa zisului plan general de organizarea armatei, care a fost întocmit de generalul Stoika Grigore și care prevedea organizarea complectă a unor unități înarmate în străinătate, compusă din legionari, criminali de război și alte persoane fugite din țară, în vede-

./.

rea folosirei lor pentru efectuarea loviturii de stat ce era in curs de pregătire,apoi legătura sa cu agentii străini,cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu şi cu oamenii săi din grupul de peste frontieră,organizarea unui serviciu de informaţii,economic,politic şi militar şi infine indemnul de a trece la teren şi de a se inarma fiecare cu arma şi raniţa acasă,de a fi oameni de baricadă, unităţi de şoc,consituirea unui guvern fantomă in străinătate,culminând cu fuga dela Tămădău,cu scopul de a pleca clandestin din ţară pentru a complecta guvernul de rezistenţă din afară,in scopul colaborării cu mişcarea de rezistenţă din interior,toate acestea coroborate cu activitatea acuzatului Iuliu Maniu şi a celorlalţi acuzaţi,sunt suficiente probe că acuzatul Ion Mihalache a participat la complotul organizat de acuzatul Iuliu Maniu şi impreună au activat pentru realizarea scopului propus după cum s'a făcut dovada cu declaraţia acuzatului Radu Niculescu Buzeşti, care a spus că Iuliu Maniu nu avea secrete faţă de Ion Mihalache şi declaraţiile acuzaţilor colonel Stoika Stefan,Nicolae Penescu, martorul general Grigore Stoika,scrisorile primite de şeful Partidului Naţional Ţărănesc din străinătate şi cele stabilite de Iuliu Maniu cu reprezentanţii misiunilor diplomatice anglo-americane din România,ca urmare căror inţelegeri Ion Mihalache a fost trimis peste graniţă,spre a forma un g u v e r n, opus guvernului legal al ţării.

Considerând că,elementele constitutive sunt intrunire in speţă intrucât; 1).hotărârea de a participa a fost luată atunci când s'a inţeles cu acuzatul Iuliu Maniu,in toamna anului 1946 să plece din ţară spre a forma guvernul de rezistenţă,in timp ce se duceau tratativele cu agentii serviciului de spionaj american Hall şi Hamilton prin acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti,despre care a fost pus in curent,căci Iuliu Maniu nu avea secrete faţă de Mihalache cum a spus Radu Niculescu Buzeşti şi ca urmare inţelegerei,Iuliu Maniu a solicitat d-lui Holman şeful misiunei engleze in România facilitarea plecării acuzatului Mihalache din ţară,pentru a intări echipa din străinătate; 2).hotărârea a fost luată in comun de mai multe persoane stabilindu-se intre toţi acuzaţii un perfect acord; 3).scopul s'a văzut la expunerea in fapt care era răsturnarea prin violenţă a guvernului democrat dela cârma ţării, pentru care au luat legătura cu reprezentanţii străini,hotărând crearea de organizaţiuni clandestine,unităţi de şoc,organizaţiuni militare pe judeţe cu şefi militari,incercarea de a se crea un guvern fantomă in străinătate şi a unei armate peste frontieră;

./.

4). intenţia culpabilă rezultă din voinţa cu care a lucrat in inţelegere cu acuzatul Iuliu Maniu, apoi din voinţa de a forma organizaţiuni clandestine, din indemnul la trecerea in teren, la inarmare cu arme şi muniţe aceă a fiecărui cetăţean membru al organizaţiei, organizarea de armata peste frontieră, strângerea de material informativ şi infine din acceptarea de a pleca peste graniţă la 14 Iulie 1947, pentru a forma guvernul XXXXXX XXXXXXXX in străinătate, aşa cum şi-au propus, era conştient de acel scop, a activat pentru acest scop care tindea la răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România, după cum insuşi acuzatul Ion Mihalache a afirmat faţă de martorul comandor Cioroiu Mircea, că se găseşte in luptă contra guvernului şi că actualul regim trebuie răsturnat, a prevăzut finalitatea criminală propusă care era ştirbirea independenţei Statului Român, aducerea de război contra Statului şi ocupaţiune străină; instigarea locuitorilor să se ridice contra puterilor constituţionale ale Statului, prin inarmarea lor unii contra altora in scop de a provoca război civil in ţară şi la insurecţionare cum a arătat martorul general Stoika Grigore, care urma organizare de trupe de şoc, cărora le inlesnea procurarea de armament şi muniţiuni; etc.;

Astfel fiind, toate elementele crimei de complot sunt intrunite şi pentru acuzatul Ion Mihalache;

Având in vedere că acuzatul Ion Mihalache a căutat să ştirbească sau chiar să suprime independenţa naţională a Statului Român, prin activitatea dusă alături de acuzatul Iuliu Maniu, in calitatea sa de vice preşedinte al Partidului Naţional Ţărănesc, infiinţându-se in străinătate un organ de conducere al organizaţiilor conspirative, care erau puse sub control american şi care urma să aibă caracterul unui guvern opus celui legal din ţară, in care scop acuzatul Iuliu Maniu a luat legătura cu acuzatul Grigore Gafencu şi alţii, a complectat echipa cu acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti şi Constantin Vişoianu şi după inţelegerea cu reprezentanţii serviciului de spionaj american Hall şi Hamilton, a organizat fuga din ţară a celor patru acuzaţi printre cari şi acuzatul Ion Mihalache, in scopul de a complecta guvernul din străinătate, ceiace acuzatul Ion Mihalache a acceptat şi a voit a activa in acest scop, participând la activitatea acuzatului Iuliu Maniu, fiind de acord a se creia guvernul fantomă, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXX, de a se forma o armată in străinătate, care să acţioneze concomitent cu cea din ţară şi să inlesnească trecerea

./.

trupelor străine pe teritoriul României, fapte care in drept constituesc crimă de inaltă trădare prev.și pen.de art.184 al.1 C.P.

Considerând că elementele constitutive ale crimei de inaltă trădare cerute de art.184 C.P. sunt intrunite in speță intrucât: 1).textul arată orice faptă, ori acuzatul Ion Mihalache participând la activitatea acuzatului Iuliu Maniu a săvârșit faptele arătate mai sus, acuzatul este cetățean român; 2).intențiunea frauduloasă rezultă din activitatea dusă alături de acuzatul Iuliu Maniu, din voința de a acționa fiind de acord la crearea unui guvern xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxe și a unei armate subterane in afara țării, era conștient de scopul propus, scop care tindea la știrbirea independenței naționale sau la supunerea teritoriului statului, suveranității unui stat străin, poate chiar distrugerea unității statului, adică a urmărit și el in mod voluntar și conștient scopul delictos al săvârșirii infracțiunei;

Având in vedere că această infracțiune este dovedită după cum s'a arătat la analizarea faptelor arătate pentru acuzatul Iuliu Maniu, la cari fapte a participat și acuzatul Ion Mihalache care a completat activitatea sa cu incercarea de a părăsi clandestin țara conform ințelegerii cu Iuliu Maniu, cu intențiunea de a coordona echipa din străinătate și de a forma guvernul - fantomă - opus celui legal din țară și in felul acesta să perfecteze știrbirea independenței naționale a Statului Român;

Având in vedere că fapta acuzatului Ion Mihalache, de a fi luat hotărârea să comită acte de violență pentru răsturnarea prin forță a regimului democrat din România cu scopul de a schimba forma constituțională, in care scop a căutat să instige pe locuitori să se ridice in contra puterii constituționale a Statului, fără insă să fi trecut la executarea acestei hotărâri, constitue in drept tentativa crimei de surparea ordinei constituționale prev.și pen.de art.207 C.P.comb.cu art.96,97 C.P.

Având in vedere că elementele componente ale acestei infracțiuni sunt intrunite intrucât; 1).hotărârea de a comite acte de violență rezultă din activitatea dusă de acuzatul Ion Mihalache, in special la secția militară, organizație subversivă, camuflată in cerc profesional militar, dând directive și impunându-și punctul său de vedere după cum a arătat acuzatul colonel Stoika Stefan și trimiterea la teren a membrilor, afirmația acuzatului Mihalache că acum este epoca omului de acțiune, indemnându-i să se ridice contra puterilor constituționale, apoi nota Acheson, care a fost cunoscută de acuzatul Mihalache și care era un răspuns al ministrului adjunct dela Departamentul de Stat al State-

./.

lor Unite ale Americei, la intervenţia acuzatului Iuliu Maniu pe lângă dl. Burton Berry şeful misiunei americane în România, căruia i-a cerut părerea guvernului american spre a începe o acţiune violentă de răsturnarea regimului democrat, legătura Partidului Naţional Ţărănesc cu organizaţiile teroriste, după cum s'a văzut din actele dela dosarul de documente; 2). scopul de a schimba forma constituţională a Statului şi de a instiga locuitorii de a se ridica în contra puterii constituţionale, rezultă din aceea că hotărârea de a comite acte de violenţă avea de scop răsturnarea regimului democrat în România şi intronarea din nou a regimului burghezo-capitalist; 3). intenţiunea frauduloasă rezultă din toată activitatea dusă în special la secţia militară şi din cele afirmate faţă de martorii comandor Cioroiu Mircea şi general Gheorghiaş Alexandru, că el contează pe omul de acţiune, că regimul actual trebuia răsturnat, îndemnul său de a trece în teren şi de a se înarma membrii Partidului Naţional Ţărănesc, aderarea la hotărârea de a se creia armata clandestină în străinătate, eludarea tratatului de pace prin elaborarea planului general de organizarea armatei de către cercul profesional militar, ce era sub conducerea sa pe capitală, toate acestea completate cu nota Acheson, pe care a declarat că o cunoaşte, rezultă că a urmărit în mod voluntar şi conştient scopul delictos al săvârşirii infracţiunei, fără însă a fi ajuns să pună în executare această hotărâre;

Că, în urma înţelegerii avute de acuzatul Iuliu Maniu cu reprezentanţii serviciului de spionaj american Hall şi Hamilton, cercul profesional militar a fost transformat în organizaţie militară conspirativă, după directivele date de acuzaţii Iuliu Maniu şi Ion Mihalache şi în care scop în toamna anului 1946, membrii cercului profesional militar, cari până atunci erau înscrişi şi activau numai la centru au primit dispoziţiuni dela acuzatul Ion Mihalache de a se înscrie la circumscripţii şi să activeze în teren, ceeace arată că se intenţiona prin aceasta începerea unei activităţi pe teren cu propagandă printre militarii din Cadrul Disponibil şi pătrunderea acestei propagande chiar în cazărmi printre cei activi, având scopul de a se creia unităţi de şoc, spre a fi folosite drept forţă armată în realizarea loviturii de Stat preconizate, apoi sfaturile date de acuzatul Ion Mihalache, cu ocazia conferinţei dela Cercul profesional militar, ca fiecare om să aibă acasă pregătite arma şi raniţa şi să fie format ca om de baricadă şi înfine întocmirea planului general de orga-

./.

nizarea armatei, de către generalul Grigore Stoika, din însărcina-
rea generalului Negrei Gabriel, şi după sugestia acuzatului Ion
Mihalache, evidenţiază scopul final care era al războiului civil,
pentru răsturnarea prin forţă a regimului democrat din România,
fapte care în drept constituiesc crima de răzvrătire prev. şi
pen. de art. 210 C.P.

Având în vedere că, elementele cerute de art. 210 C.P.,
sunt întrunite în speţă întrucât : 1). Instigarea locuitorilor
de a se înarma unii contra altora, rezultă din activitatea dusă
de acuzatul Ion Mihalache, la Cercul Profesional Militar, şi în
special din îndemnarea sa cu ocazia acelei conferinţe de a fi
pregătiţi cu arma şi raniţa acasă fiecare membru şi cetăţean,
de a trece în teren membrii acestui care şi de a fi oameni de
baricadă; propaganda între militari şi afirmaţia acuzatului Miha-
lache că acum este timpul omului de acţiune, conchizând că va
răsplăti pe acela care va simţi actul cu el; 2). Scopul de a pro-
voca războiu civil rezultă din aprecierea acuzatului Ion Mihala-
che că el contează pe omul de acţiune, afirmând că se găseşte
în luptă contra guvernului care trebuie răsturnat, din elabora-
rea planului general de organizarea armatei şi din declaraţiile
acuzaţilor colonel Stoika Ştefan, lt. colonel Stătescu Dumitru,
Nicolae Penescu, Vasile Serdici şi din depoziţiile martorilor
general Stoika Grigore, general Negrei Gabriel, general Gheorghi-
aş Alexandru, general Gheorghiu Emil şi sublt. Walter Paul; 3).
Intenţiunea frauduloasă reiese din activitatea dusă şi din orga-
nizaţiile subterane şi în special Cercul Profesional Militar,
din măsurile luate cu voinţă şi de modul clandestin dea lucra,
adică a urmări în mod voluntar şi conştient scopul fraudulos al
săvârşirii infracţiunii.

Având în vedere că pe lângă toate acelea arătate mai
sus cari constituiesc răzvrătirea, fapta acuzatului Ion Mihalache,
care conformându-se planului general conceput de acuzatul Iuliu
Maniu, a organizat secţiile militare din ţară, numind şefi de
organizaţii, ofiteri, membrii şi membrii de partid, toţi elemente
anti-democratice şi foşti în mişcările de dreapta, apoi propaganda
prin unităţi, prin manifeste şi agenţi, de a se creia unităţi
de şoc înarmate, pentru a servi ca forţe la lovitura de Stat în
pregătire, constituieaz în drept crima de insurecţie armată prev.
şi pen. de art. 211 C.P.

Având în vedere că şi din această infracţiune elemen-
tele cerute de art. 211 C.P. sunt întrunite, deoarece : 1). punerea
la cale să se organizeze trupe armate, rezultă din aceea că acu-

zatul Ion Mihalache s'a conformat directivelor date de acuzatul Iuliu Maniu şi a dat dispoziţiuni de a se organiza trupe armate şi formaţiuni para-militare, cari erau prevăzute cu armament şi muniţiuni, dovada făcându-se şi cu găsirea la acele organizaţiuni militare a unui vast material deci şi intenţiunea procurării de armament şi muniţiuni, adunate în scopul urmărit, acela al creierii de trupe armate pentru a provoca insurecţiune contra puterii Statului ; 2). Intenţiunea frauduloasă de a provoca insurecţie armată contra puterii Statului, rezultă din modul de acţiune, din manifestarea acuzatului Ion Mihalache că se găseşte în luptă contra guvernului, cerându-se şi sprijin străin, apoi din legătura cu organizaţiile clandestine şi teroriste din ţară, fiind de acord pentru creiarea şi în străinătate a unei armate în acest scop, după cum s'a văzut din depoziţia martorului general Grigore Stoika, din declaraţiile acuzaţilor Vasile Serdici, Nicolae Penescu, colonel Stoika Ştefan şi Ion De Mocsony-Styrcea, adică a urmărit în mod voluntar şi conştient, scopul delictuos atât al organizării trupelor şi înarmarea lor cât şi provocarea insurecţiei armate contra puterii Statului.

Că în ceeace priveşte infracţiunea de trădare, reţinută în sarcina acuzatului Ion Mihalache, se mai stabileşte că acuzatul a strâns şi informaţii cu caracter militar, politic şi economic, în care scop s'a folosit în această activitate de funcţionari epuraţi din Siguranţa Generală a Statului şi din Serviciul Secret de Informaţii, după cum rezultă din declaraţia martorului Nicolae Cârjă, care a afirmat că acuzatul Mihalache i-a cerut informaţiuni politice şi economice şi în deosebi că a insistat asupra informaţiilor militare ca: depozite de muniţiuni, aeroporturi militare, construcţii pe malul Mării Negre, precizând că Mihalache dispunea de o echipă de informatori, iar informaţiunile strânse de el erau predate prin acuzatul Vasile Serdici, misiunilor anglo-americane din România, dela cari aşteptau o intervenţie în treburile interne ale României şi în fine că el, Cârjă, a fost la acuzatul Mihalache cu alţi prieteni epuraţi din serviciu în acest scop, ceeace rezultă şi din declaraţia martorului Ion Genti, unde au stabilit să facă un buletin informativ economic, politic şi militar.

Considerând că elementele cerute de art.184 al.1 C.P. sunt întrunite şi prin aceste fapte şi că acuzatul Ion Mihalache prin această activitate a căutat să ştirbească independenţa naţională a Statului Român, deoarece el a căutat să obţină o inter-

./.

venție străină în treburile interne ale României;

Infine, faptul acuzatului Ion Mihalache, de a fi acceptat să plece clandestin din țară, la îndemnul acuzatului Iuliu Maniu, cu scopul de a forma în străinătate acolo un guvern care era opus celui legal din țară, în care scop a și păcat cu mașina în noaptea de 14 Iulie 1947 din București, să se îmbarce în avion împreună cu acuzații: Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Lazăr, după directivele date de acuzatul Iuliu Maniu, fiind prinși arestat de autoritățile polițienești în ziua de 14 Iulie 1947 în apropierea comunei Tămădău la 45 kl. de București, în momentul când urma să se îmbarce în avion pentru plecare din țară, constituie în drept delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei prev. și pen. de art. 579 C.J.M.

Având în vedere că și elementele cerute de art. 579 C.J.M. sunt întrunite în speță deoarece : 1). Faptul material al încercării de a eși clandestin din țară, constă în aceea că acuzatul Ion Mihalache a încercat să iasă din țară în ziua de 14 Iulie 1947 spre a trece frontiera în mod clandestin, prin locuri nepermise, în care scop a plecat în noaptea de 14 Iulie 1947 din București cu mașina, spre a se îmbarca împreună cu acuzații Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Lazăr, în avioanele ce așteptau în acest scop lângă com. Tămădău, fapt recunoscut și de acuzat ; 2). Eșirea din țară se făcea prin alte locuri decât acelea destinate trecerii călătorilor și fără formele legale ; 3). Intențiunea delictuoasă rezultă din voința de a pleca din țară pe cale clandestină, adică a urmărit și aici în mod voluntar și conștient scopul delictuos al săvârșirii acestei infracțiuni.

Având în vedere că activitatea depusă de ceilalți acuzați în cadrul acestui complot se circumscrie pentru fiecare acuzat în parte, după cum urmează :

Acuzatul Nicolae Penescu în calitate de secretar general al Partidului Național Țărănesc, persoană de încredere și apropiată a acuzatului Iuliu Maniu, la curent cu tot ce se plănuia în forurile statutare ale Partidului, el fiind acela care după cum se vede în planul complotului, Memorandum, avea însărcinarea de a recruta elemente pentru organizațiile subversive în curs de pregătire și de a mări numărul membrilor organizațiilor militare cu ofiteri din cadrul disponibil și cel activ, el a dirijat organizarea tineretului militar prin Mituș Ionescu, a întocmit din ordinul acuzatului Maniu, memoriile calomniatoare și inexacte asupra situației din țară pe care le-a predat misiunilor anglo-americane din

./.

România prin acuzatul Vasile Serdici,cu scopul de a provoca intervenţie străină inx treburile interne ale României,a adunat date şi material care erau comunicate acuzaţilor Grigore Gafencu,Grigore Niculescu Buzeşti,Alexandru Cretzianu,Constantin Vişoianu şi grupului din străinătate,care erau trimese acestora în afară prin funcţionari ai misiunilor anglo-americane din Bucureşti,în scopul creierii guvernului xxxxxxxxxx din străinătate,opus celui legal din ţară şi a acceptat ordinul acuzatului Iuliu Maniu şeful Partidului Naţional Ţărănesc de a fugi din ţară,pentru a complecta grupul complotiştilor din afară care urma să formeze guvern de rezistenţă,în vederea intensificării activităţii de răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România,acţiune însă întreruptă de arestarea acuzatului la Tămădău la 14 Iulie 1947 în momentul când se îmbarca în avion.

Având în vedere că aceste fapte au fost dovedite prin declaraţiile acuzaţilor Vasile Serdici,Iuliu Maniu,colonel Stoika Stefan,Ion Mihalache,depoziţia martorului sublt.Walter Paul,procesul verbal de confruntare şi coroborat cu recunoaşterea acuzatului Nicolae Penescu.

Considerând că faptele acuzatului Nicolae Penescu mai sus arătate,constituiesc în drept infracţiunea de complot în scop de trădare şi de surparea ordinei constituţionale prev. şi pen.de art.227 al.1,2,3 C.P.comb.cu art.184 al.1 C.P.şi cu art.207 C.P.

Având în vedere că elementele constitutive cerute de aceste texte sunt întrunite în speţă întrucât :1).Hotărârea de a participa la complot a fost luată când s'a desăvârşit planul complotului,Memorandum,de acord cu acuzatul Iuliu Maniu,şeful Partidului Naţional Ţărănesc,apoi cu acuzatul Ion Mihalache vice preşedintele Partidului şi în urmă cu ceilalţi acuzaţi toţi membrii ai Partidului Naţional Ţărănesc; 2).Hotărârea a fost luată de comun acord de mai mult de două persoane; 3).Scopul a fost de a săvârşi infracţiuni de sub art.184 al.1 C.P.-trădare prin ştirbirea independenţei naţionale a Statului- şi art.207 C.P.-surparea ordinei constituţionale - aşa după cum s'a arătat mai sus,evidenţiată cu încercarea de fugă din ţară pe cale clandestină,pentru a complecta grupul celor ce urmau să formeze guvernul - fantomă - din străinătate,opus celui legal din ţară; 4).Intenţiunea culpabilă rezultă din voinţa cu care a activat în scopul sus arătat,în calitate de secretar general

./.

al Partidului Național Țărănesc și de persoana de încredere a acuzatului Iuliu Maniu,care era în înțelegere cu agenții unor puteri străine; acuzatul Nicolae Penescu a cunoscut scopul propus pentru care a activat conștient,știind că duce la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România,el prevăzând finalitatea actelor delictoase propuse,care erau știrbirea independenței statului și surparea ordinei constituționale,adică acuzatul a urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictos al săvârșirii infracțiunii;

Având în vedere că prin activitatea desfășurată în cadrul complotului,se tindea la scopul prevăzut în art.184 C.P.care arată că orice faptă săvârșită de un cetățean romîn cu intențiune frauduloasă,în scopul de a știrbi independența Statului; ori după cum s'a arătat mai sus acuzatul Nicolae Penescu,a dus o activitate destul de rodnică în organizațiile subversive și în întocmirea de memorii calomnioase care au fost predate misiunilor anglo-americană,cu scopul de a provoca intervenție străină în treburile interne ale României,deci se tindea la o știrbire a independenței funcționale a Statului,activitate complectată cu acceptarea de a fugi din țară din ordinul acuzatului Iuliu Maniu,pentru a contribui la formarea xxxxxxxxxx guvernului xxxxxxxxx din străinătate,prin care se urmărea intervenția străină în treburile interne ale Statului Român,fiind prins la Tămădău la 14 Iulie 1947,când voia să se îmbarce în avion,astfel că elementele infracțiunii de complot în scop de trădare sunt pe deplin împlinite.

Că deasemenea prin activitatea desfășurată în cadrul complotului se tindea și la scopul prevăzut în art.207 C.P.,deoarece prin hotărârea de a conduce activitatea organizatorică a Partidului Național Țărănesc,unde se recrutau oameni care aveau misiuni de a lua parte la realizarea loviturii de Stat ce era în curs de pregătire,de a fi luat măsuri în vederea măririi numărului membrilor organizațiilor militare conspirative ale Partidului Național Țărănesc și de a fi intensificat recrutarea de membrii printre ofiterii deblocați și în special printre ofiterii activi,se tindea la schimbarea formei constituționale și la instigarea locuitorilor de a se ridica în contra puterilor consituționale ale Statului,astfel că și elementele infracțiunii de complot în scop de surparea ordinei constituționale sunt întrunite.

Având în vedere că fapta acuzatului Nicolae Penescu,de a fi acceptat să plece din țară în mod clandestin,din ordinul acuzatului Iuliu Maniu,șeful Partidului Național Țărănesc,cu scopul de a forma în străinătate un guvern xxxxxxxxxxxx,opus celui legal din

./.

ţară,în care scop a şi plecat în seara zilei de 14 Iulie 1947, să se îmbarce în avion împreună cu acuzaţii Ion Mihalache,Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr,aşa cum dăduse directive acuzatul Iuliu Maniu,şeful Partidului Naţional Ţărănesc,fiind prins şi arestat de autorităţile poliţieneşti în apropierea comunei Tămădău,fapt recunoscut de acuzat constituie în drept delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei p.p.de art. 579 C.J.M.

Considerând că elementele cerute de art.579 C.J.M.sunt întrunite întrucât: 1).Faptul material al încercării de a eşi din ţară în mod clandestin,după cum s'a arătat mai sus,constă în aceia că acuzatul a încercat să iasă din ţară spre a trece frontiera în mod clandestin,prin locuri nepermise,în care scop a plecat în noaptea de 14 Iulie 1947 din Bucureşti,cu maşina spre a se îmbarca împreună cu acuzaţii Ion Mihalache,Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr,în avioanele ce aşteptau lângă comuna Tămădău,unde a şi fost arestat în momentul îmbarcării în avion,aşa cum a şi recunoscut; 2).Prin alte locuri decât acelea destinate trecerii călătorilor,trecerea se făcea în ascuns şi fără forme legale de eşire din ţară; 3).Iar intenţiunea delictoasă rezultă din voinţa de a pleca pe cale clandestină,adică,acuzatul a urmărit în mod voluntar şi conştient scopul delictos al săvârşirii acestei infracţiuni.

Acuzatul Nicolae Carandino în calitate de şef al presei şi director al ziarului Dreptatea,oficiosul Partidului Naţional Ţărănesc şi membru în delegaţia permanentă a partidului, a avut rol de frunte în organizarea complotului condus de Iuliu Maniu şi Ion Mihalache,care avea de scop răsturnarea guvernului democrat prin violenţă; urmând directivele date de acuzatul Iuliu Maniu şeful Partidului Naţional Ţărănesc,a dus prin ziar o campanie vehementă împotriva guvernului,caracterizată printr'o critică subiectivă,plină de ură şi de calomnii,putând a slăbi disciplina şi capacitatea de luptă a armatei,a ţinut cuvântări aţâţătoare cu lozinca "Rezistaţi",adică tocmai în scopul urmărit de complotişti şi participarea sa la complotul organizat de Iuliu Maniu şi Ion Mihalache se evidenţiază prin încercarea de fugă din ţară,fiind prins şi arestat la 14 Iulie 1947 la Tămădău, încercarea de a pleca din ţară era cu scopul de a completa grupul de complotişti din străinătate format din Grigore Niculescu Buzeşti,Constantin Vişoianu,Alexandru Cretzeanu,Grigore Gafencu şi alţii şi de a se încadra în lupta partidului dusă în străinătate,contra regimului democrat din România,împreună cu Ion Miha-

./.

lache, Nicolae Penescu şi Ilie Lazăr, "intim şi mintea partidului", aşa cum acuzatul Iuliu Maniu a spus martorului Constantin Gafencu, fapte dovedite prin declaraţiile acuzaţilor Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Nicolae Penescu, cu depoziţiile martorilor Dr. Constantin Gafencu, cu colecţia ziarului Dreptatea, care a fost adusă dela Academia Română, la cererea acuzatului şi apărătorului său şi coroborat cu recunoaşterea acuzatului la cercetări şi în instanţă.-

Că, faptele acuzatului Nicolae Carandino constituiesc în drept infracţiunea de complot în scop de trădare şi de surparea ordinei constituţionale, prev. şi pen. de art.227 al.1, 2,3 C.P. comb. cu art.184 al.2 C.P. şi cu art.207 C.P.-

Având în vedere că elementele constitutive cerute de textele de mai sus sunt întrunite deoarece: 1). Hotărârea de a participa la complot a fost luată odată cu desăvârşirea planului complotului, de acord cu acuzatul Iuliu Maniu şi apoi cu acuzatul Ion Mihalache, şi în urmă şi cu ceilalţi acuzaţi, când a intensificat campania contra guvernului actual prin ziare; 2). Hotărîrea a fost luată de mai mult de două persoane; 3). Scopul a fost de a săvârşi infracţiunile de sub art.184 al.1, adică trădare prin ştirbirea independenţei Statului şi art.207 C.P. surparea ordinei constituţionale, aşa cum s'a arătat, activitate evidenţiată cu încercarea de a fugi din ţară,pentru a completa grupul celor ce urmau să formeze în străinătate un guvern opus celui legal din ţară; 4). iar intenţiunea culpabilă rezultă din voinţa cu care acuzatul a activat în acest scop, în calitate de director al ziarului Dreptatea, oficios al partidului şi de membru în delegaţia permanentă a Partidului Naţional Ţărănesc; acuzatul Carandino era conştient de scopul propus pentru care a activat, scop pe care l-a cunoscut, şi activitatea a desfăşurat-o ştiind că duce la rasturnarea prin violenţă a regimului democrat din România, el prevăzând finalitatea actelor delictoase propuse care erau: ştirbirea independenţei naţionale a Statului şi surparea ordinei constituţionale, adică acuzatul a urmărit în mod voluntar şi conştient scopul delictos al săvârşirii acestor infracţiuni.-

Având în vedere că prin activitatea desfăşurată în cadrul complotului se urmărea scopul prevăzut în art.184 C.P., în care se prevede că orice faptă săvârşită de un cetăţean român cu intenţiune frauduloasă, în scopul de a ştirbi independenţa Statului; ori după cum s'a arătat mai sus acuzatul Carandino a dus o activitate remarcabilă în folosul organizaţiei subversive a Partidului Naţional Ţărănesc, prin campania vehementă de presă dusă de ziarul Dreptatea împotriva guvernului şi a regimului democrat din România, putând

./.

şi disciplina şi capacitatea de luptă a armatei, şi ca urmare ordinului acuzatului Iuliu Maniu pentru creierea complotului, a ţinut cuvântări cu lozinca "Rezistaţi", întărind scopul urmărit de complotişti, activitate complectată cu acceptarea de a fugi din ţară la ordinul acuzatului Iuliu Maniu pentru a contribui la formarea guvernului din străinătate prin care se urmărea intervenţia străină în treburile interne ale României, deci se tindea la o ştirbire a independenţei naţionale a Statului Român, prin aceste acte preparatorii, acuzatul fiind chiar prins în noaptea de 14 Iulie 1947, la Tămădău, când urma să se îmbarce în avion pentru plecare, din toate acestea rezultă că elementele infracţiunii de complot în scop de trădare sunt pe deplin întrunite.-

Că, deasemenea prin activitatea desfăşurată în cadrul complotului se tindea şi la scopul prevăzut în art.207 C.P., deoarece prin acţiunea dusă de acuzatul Carandino în calitate de director al Ziarului Dreptatea, oficiosul Partidului Naţional Ţărănesc, prin scrierea articolelor pline de ură la adresa regimului democrat şi a guvernului dela cârma ţării, însoţite de un ton vehement şi de a fi ţinut cuvântări aţâţătoare cu lozinca "Rezistaţi", se tindea la schimbarea formelor constituţionale a Statului şi la instigarea locuitorilor de a se ridica în contra puterilor constituţionale ale Statului, astfel că şi elementele infracţiunii de complot în scop de surparea ordinei constituţionale sunt pe deplin întrunite.-

Având în vedere că, fapta acuzatului Nicolae Carandino, de a fi acceptat să plece clandestin din ţară la ordinul acuzatului Iuliu Maniu, şeful Partidului Naţional Ţărănesc, cu scopul de a forma în străinătate un guvern, opus celui legal din ţară, în care scop a şi plecat în seara zilei de 14 Iulie 1947, să se îmbarce în avion, împreună cu acuzaţii Ion Mihalache, Nicolae Penescu şi Ilie Lazăr, după cum primise instrucţiuni dela acuzatul Iuliu Maniu, fiind prins şi arestat de autorităţile poliţieneşti în apropierea comunei Tămădău, fapt recunoscut de acuzat, constituie în drept delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei, prev. şi pen. de art.579 C.J.M.-

Considerând că elementele componente ale acestei infracţiuni sunt întrunite. întrucât(1).Faptul material al încercării de a eşi din ţară în mod clandestin, constă în aceia că acuzatul a încercat sa iasă din ţară fraudulos, spre a trece frontiera prin alte locuri nepermise, în care scop a ple-

./.

cat în noaptea de 14 Iulie 1947, din Bucureşti, cu maşina spre a se îmbarca împreună cu acuzaţii Ion Mihalache, Nicolae Penescu şi Ilie Lazăr în avioanele ce-i aşteptau lângă comuna Tămădău, unde a şi fost arestat de organele poliţieneşti în momentul când se urca în avion, aşa cum a recunoscut acuzatul; 2). Prin alte locuri decât acelea destinate trecerii călătorilor, trecerea se făcea în ascuns şi fără formele legale de eşire din ţară; 3). Iar intenţiunea culpabilă rezultă din voinţa de a pleca pe cale clandestină, adică acuzatul a urmărit şi aici în mod voluntar şi conştient scopul delictos al săvârşirii infracţiunii.-

Acuzatul Ilie Lazăr, în calitate de membru în delegaţia permanentă a Partidului Naţional Ţărănesc şi secretar general al organizaţiei naţional-ţărăniste în Ardeal, fiind persoana de încredere şi apropiată a acuzatului Iuliu Maniu, a avut rol de frunte în organizarea complotului îndreptat împotriva Statului condus de Iuliu Maniu şi Ion Mihalache, având de scop răsturnarea prin violenţă a regimului democrat dela cârma ţării, cu sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei şi ale Angliei, a recrutat terorişti şi legionari în organizaţia aşa zisă muncitorească a Partidului Naţional Ţărănesc, pe care o conduce, de care s'a servit ca masă de manevră în acţiunile teroriste dela Malaxa din Februarie 1945, şi din Piaţa Palatului la 8 Noembrie 1945, apoi participarea sa la procesul Sumanelor Negre în care a şi fost condamnat a organizat gărzile "Iuliu Maniu", cărora le-a imprimat un caracter şovin şi anti-democratic, el ţinând legătura dintre diferite organizaţiuni teroriste şi grupuri înarmate clandestine şi acuzatul Iuliu Maniu, în vederea folosirii ulterioare a acestor organizaţii în lovitura de Stat în curs de pregătire, recrutând şi oameni cari urmau să ia parte la răsturnarea prin violenţă a guvernului democrat şi în fine prin însăşi participarea sa la încercarea de fugă din ţară fiind prins la Tămădău, se situează în capul complotului; el executând fără şovăire dispoziţiunile acuzatului Iuliu Maniu, care împreună cu agenţii americani Hall şi Hamilton, trebuiau să trimită oameni de frunte din partid, în străinătate, pentru a primi însărcinarea să formeze un guvern pentru răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România, fapte dovedite cu declaraţiile acuzaţilor Iuliu Maniu, Nicolae Penescu şi coroborate cu recunoaşterea acuzatului.-

Având în vedere că faptele acuzatului Ilie Lazăr constituiesc în drept crima de complot în scop de trădare şi de surparea ordinei constituţionale prev. şi pen. de art.227 al.1,2,3 C.P. comb. cu art 184 al.1 C.P. şi cu art.207 C.P.-

./.

Considerând că elementele constitutive cerute de aceste texte sunt întrunite deoarece: 1). Hotărârea de a participa la complotul organizat de acuzatul Iuliu Maniu a fost luată dela desăvârşirea planului complotului Memorandum dintre împuternicitul acuzatului Iuliu Maniu, acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti şi agenţii americani Hall şi Hamilton, întrucât acuzatul Ilie Lazăr era omul de încredere al acuzatului Iuliu Maniu, însărcinat cu organizarea şi conducerea grupului de muncitori ai Partidului Naţional Tărănesc, ca masă de manevră, pentru a putea da lovitura de Stat ce era în curs de pregătire; 2). Hotărîrea a fost luată de mai mult de două persoane; 3). Scopul a fost de a săvârşi infracţiunile de sub art.184 al.1 C.P., adică trădare prin ştirbirea independenţei naţionale a Statului şi de sub art.207 C.P., surparea ordinei constituţionale, aşa cum s'a arătat mai sus, iar prin participarea sa la fuga dela Tămădău, acuzatul Ilie Lazăr se situează în planul complotului, pentrucă el a executat fără sovăire dispoziţiile acuzatului Iuliu Maniu, care împreună cu agenţii străini Hall şi Hamilton hotărâseră să trimită în străinătate oameni de frunte din partid, pentru a primi însărcinarea în vederea scopului propus de complotişti şi anume de a forma în străinătate un guvern, opus celui legal din ţară, pentru răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România şi 4). Iar intenţiunea culpabilă reiese din voinţa cu care a activat în acest scop, în calitate de membru în delegaţia permanentă a Partidului, a cunoscut scopul propus, pentru care acăactivat conştient, ştiind că tinde la răsturnarea prin forţă a regimului democrat, acuzatul prevăzând finalitatea actelor sale frauduloase ce-şi propusese, care erau ştirbirea independenţei Statului şi surparea ordinei constituţionale, adică a urmărit în mod voluntar şi conştient scopul fraudulos al săvârşirii acestor infracţiuni.-

Având în vedere că prin activitatea desfăşurată în cadrul complotului se tindea la scopul prevăzut de art.184 al.1 C.P., care prevede că cetăţeanul român care săvârşeşte vreo faptă cu intenţiune în scop de a ştirbi independenţa Statului, ori aşa cum s'a arătat mai sus acuzatul Ilie Lazăr a avut o activitate complotistă caracterizată prin organizarea şi conducerea grupului de muncitori ca masă de manevră şi a acceptat să plece în străinătate pentru a completa guvernul, prin care se urmărea să se obţină intervenţia unor state străine în treburile interne ale României, deci se tindea la o ştirbire a independenţei naţionale a Statului, acuzatul fiind chiar prins de

./.

autoritățile polițienești la 14 Iulie 1947, la Tămădău; deci elementele infracțiunii de complot în scop de trădare sunt pe deplin întrunite.-

Că, deasemenea prin activitatea desfășurată în cadrul acestui complot se tindea și la scopul prevăzut în art.207 C.P., întrucât activitatea dusă de acuzatul Ilie Lazăr în organizarea și conducerea grupului de muncitori ai Partidului Național Țărănesc în masă de manevră pentru răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, ducea la schimbarea formei constituționale și la instigarea locuitorilor de a se ridica în contra puterilor constituționale a Statului, astfel că și elementele infracțiunii de complot în scop de surparea ordinei constituționale sunt întrunite.-

Având în vedere că, fapta acuzatului Ilie Lazăr, de a fi acceptat să plece clandestin din țară la ordinul acuzatului Iuliu Maniu, șeful Partidului Național Țărănesc, în scopul de a forma în străinătate un guvern, care era opus celui legal din țară, în care scop a și plecat în noaptea de 14 Iulie 1947, cu mașina din București să se îmbarce în avionul la Tămădău, împreună cu acuzații Ion Mihalache, Nicolae Penescu și Nicolae Carandino, după cum primise instrucțiuni dela acuzatul Iuliu Maniu, fiind prins și arestat de autoritățile polițienești în apropriere de comuna Tămădău, când se îmbarca în avion, fapt recunoscut de acuzat, constitue în drept delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei prev. și pen de art.579 C.J.M.-

Considerând că elementele infracțiunii prevăzute în art.579 C.J.M., sunt întrunite deoarece: 1). Faptul material al încercării de a eși clandestin din țară, constă în aceia că acuzatul a încercat să iasă din țară în mod fraudulos, spre a trece frontiera prin alte locuri nepermise în care scop a plecat în noaptea de 14 Iulie 1947, din București, cu mașina spre a se îmbarca împreună cu acuzații Ion Mihalache, Nicolae Penescu și Nicolae Carandino, în avioanele ce-i așteptau lângă Comuna Tămădău, unde a și fost arestat de organele polițienești în momentul când se urca în avion, așa cum a recunoscut acuzatul; 2). Prin alte locuri decât acelea destinate trecerii călătorilor, treceri cari se făcea în ascuns și fără formele legale de eșire din țară; 3). Iar intențiunea culpabilă rezultă din voința de a pleca pe cale clandestină, adică acuzatul a urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictos al săvârșirii infracțiunii.

Acuzatul Grigore Niculescu Buzești, în calitate de membru în Partidul Național Țărănesc și de împuternicit în mod special ca persoană de încredere a acuzatului Iuliu Maniu și la curent cu întreaga activitate complotistă a acuzaților Iuliu Maniu și Ion Mihalache, a avut rol de frunte în organizarea complotului împotriva

./.

.tatului, prin care complot se pregatea răsturnarea prin violenţă a guvernului democrat dela cârma ţării, cu sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei şi ale Angliei; astfel conformându-se directivelor date de acuzatul Iuliu Maniu, el a dus tratativele secrete în Septembrie 1946, cu organele Serviciului de Spionaj American Hall şi Hamilton, a întocmit la început "Minuta" şi apoi planul complotului contra Statului "Memorandum", care a fost pus la baza activităţii ulterioare a complotiştilor şi care au fost apoi predate reprezentanţilor organelor de spionaj american din ordinul acuzatului Iuliu Maniu, pentru a fi expediate la Waschington, apoi în vederea realizarii în străinătate a celor prevazute în "Memorandum", conformându-se instrucţiunilor acuzatului Iuliu Maniu, după ce a săvârşit în Septembrie 1946, un act de trădare, în Octombrie 1946, a fugit din ţară, trecând fraudulos frontiera cu ajutorul reprezentanţilor misiunilor militare americane, pe vordul unui avion american, iar după ce a ajunssîn străinătate, pe baza împuternicirilor speciale date de acuzatul Iuliu Maniu şi de ceilalţi doi şefi ai partidelor de opoziţie, în conformitate cu planul expus (Memorandum), acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti s'a pus în fruntea centrului complotist din străinătate, luând conducerea grupului de complotişti ce urmau să formeze guvernul fantomă, el menţinând şi mai departe legătura cu agenţii străini în vederea scopului propus, fapte dovedite cu declaraţiile acuzaţilor Iuliu Maniu, Ion de Mocsony-Styrcea, Victor Rădulescu Pogoneanu, Radu Niculescu Buzeşti, coroborate cu "Minuta" şi "Memorandum" şi cu scrisorile acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti, dela dosarul cu documente.-

Având în vedere că faptele acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti mai sus arătate, constituesc în drept înfracţiunile de complot în scop de trădare, de surparea ordinei contituţionale, de razvrătire şi de insurecţie armată prevazută şi pen. de art.227 al.1,2,3 C.P., comb. cu art.184 al.1 C.P., cu art. 186 C.P. şi cu art.207 şi 210, 211 C.P.; crima de înaltă trădare p.p. de art.184 pct.1 C.P.; trădare p.p. de art.186 al.2 C.P.; tentativa de surparea ordinei constituţionale p.p. de art.96 şi 97 C.P., comb. cu art.207 C.P. şi trecerea frauduloasă a frontierei p.p. de art.579 C.J.M."

Având în vedere că elementele constitutive ale crimei de complot p.p. de art.227 al.1, 2, 3 C.P., sunt întrunite în speţă, întrucât: 1). Hotarârea a fost luată atunci când acuzatul Grigore

./.

Niculescu Buzeşti a fost trimis de acuzatul Iuliu Maniu să ia contact şi să trateze în numele său cu agenţii serviciului de spionaj american, în scopul arătat la cele trei aliniate de sub art.227 C.P., şi când el a acceptat propunerea; 2). Hotarârea a fost luata de comun acord de mai mult de două persoane, întrucât s'a stabilit că între toţi acuzaţii: Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Grigore Niculescu Buzeşti şi ceilalţi, a existat un perfect acord; 3). Scopul a fost de a comite infracţiunile prevăzute în cele trei aliniate de sub art.227 C.P., adică trădare, războiu contra Statului, surparea ordinei constituţionale, răsvrătire şi insurecţie armată, după cum s'a arătat la expunerea în fapt şi apoi legătura cu reprezentanţii puterilor străine, creiarea de organizaţiuni clandestine de şoc, tentativa creierii unui guvern fantomă în străinătate şi a unei armate peste frontieră; 4). Intenţiunea frauduloasă rezultă din voinţa cu care a lucrat, de întrevederile avute cu membrii serviciului de spionaj american Hall şi Hamilton şi din cele stabilite în "Minută" şi "Memorandum", acuzatul era conştient de scopul propus, a activat pentru acest scop, care tindea la răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România, el prevăzând finalitatea criminală dorită care era ştirbirea independenţei naţionale a Statului Român, iar prin înţelegerea cu agenţii unor puteri străine spre a provoca războiu contra statului, se tindea la distrugerea unităţii Statului şi prin aceasta se înlesnea să se aducă ocupaţie străină, instigarea locuitorilor să se ridice în contra puterii constituţionale a Statului, înarmarea lor unii contra altora spre a provoca războiu civil în ţară şi insurecţionare armată, care era organizarea de trupe armate de şoc, cărora le înlesnea procurarea de arme şi muniţiuni, adică acuzatul a urmărit în mod voluntar şi conştient scopul fraudulos al săvârşirii infracţiunilor.-

Având în vedere că fapta acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti, de a fi căutat să ştirbească independenţa naţională a Statului Român, prin cele stabilite în planul complotului "Memorandum", cu agenţii serviciului de spionaj american şi din însărcinarea şi cu asentimentul acuzatului Iuliu Maniu, anume de a fi contribuit la înfiinţarea în străinătate a unui organ de conducere al organizaţiilor conspirative, puse sub control american, care organ urma să aibă caracterul unui guvern opus celui legal din ţară, din care scop a plecat clandestin din ţară, pe bordul unui avion american, iar după fuga lui în străinătate, pe baza împuternicirilor speciale

./.

... de acuzatul Iuliu Maniu şi de ceilalţi doi şefi ai partidelor de opoziţie şi în conformitate cu planul complotului "Memorandum", s'a pus în fruntea centrului complotist din străinătate, menţinând mai departe legătura cu organele serviciului de spionaj american, de a se continua cele stabilite în planul complotului, printre cari tentativa de a se creia în străinătate o armată care la momentul oportun să acţioneze concomitent cu cea din ţară şi să înlesnească trupelor străine trecerea lor pe teritoriul României, constitue în drept crima de înaltă trădare prev. şi pen. de art.184 al.1.C.P. şi art.186 al.2.C.P.-

Considerând că elementele constitutive cerute de art. 184 C.P., sunt întrunite, întrucât acest text arată că orice faptă săvârşită de un cetăţean român cu intenţiune a comite crima de trădare, ori acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti, a săvârşit fapta de mai sus şi era cetăţean român, iar intenţiunea frauduloasă rezultă din voinţa şi activitatea desfăşurată, din cele stabilite cu agenţii serviciului de spionaj american, conştient că activitatea sa ducea la supunerea teritoriului Statului Român, suveranităţii unui stat străin, deci la ştirbirea independenţei statului, adică a urmărit în mod voluntar şi conştient scopul fraudulos al săvârşirii acestei infracţiuni.-

Că, şi elementele cerute de art.186 al.2.C.P. sunt întrunite, întrucât acuzatul era cetăţean român iar intenţiunea frauduloasă rezultă din activitatea depusă cu voinţă, el fiind omul de încredere al acuzatului Iuliu Maniu, şeful Partidului Naţional Ţărănesc, după cum a reeşit din declaraţiile inculpatului Ion De Mocsonyi-Styrcea, şi din cele cerute de acuzatul Iuliu Maniu, şefului Misiunei Americane din România, Burton Berry, cari tindeau la provocarea de răsboiu contra Statului, înlesnirea ocupaţiei străină în înţelegere cu agenţii unor guverne străine, în speţă cu agenţii serviciului de spionaj american, adică acuzatul a urmărit şi aici în mod voluntar şi conştient scopul delictos al săvârşirii infracţiunei.-

Având în vedere că din activitatea desfăşurată de acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti în cadrul complotului, se tindea la scopul urmărit şi anume acela prevăzut în art.207 C.P. deoarece a luat hotărîrea de comun acord cu acuzatul Iuliu Maniu, şeful Partidului Naţional Ţărănesc şi ceilalţi acuzaţi, să comită acte de violenţă cu sprijinul unor puteri străine, pentru răsturnarea prin forţă a regimului democrat din România, toate acestea ducând la scopul de a se schimba forma constituţională a Statului, în care scop prin activitatea sa

tindea la instigarea locuitorilor să se ridice în contra puterii constituţionale a Statului.

Că, prin acţiunea desfăşurată în cadrul acestui complot se tindea şi la scopul prevăzut în art.21o C.P., instigarea locuitorilor de a se înarma unii contra altora se deduce din activitatea depusă de acuzat ca om de încredere al acuzatului Iuliu Maniu, după ce a întocmit planul complotului a fugit în străinătate, punându-se în fruntea grupului de complotişti de acolo, în vederea creierii guvernului - fantomă -, el continuând a avea legături cu agentii străini în vederea scopului propus de a se provoca războiu civil care mai rezultă şi din scrisorile trimise din străinătate, acuzatului Maniu şi din modul clandestin de a lucra în legătură cu realizarea planului complotului.

Că, deasemenea prin activitatea acuzatului se urmărea şi scopul prevăzut de art.211 C.P., întrucât punerea la cale de a se organiza trupe armate se deduce din aceia că s'a conformat directivelor date de acuzatul Iuliu Maniu al cărui om de încredere era şi fiind la curent cu întreaga activitate complotistă a acuzatului Iuliu Maniu, Ion Mihalache şi ceilalţi, a întocmit planul complotului cu agentii serviciului de spionaj american, în care plan se prevedea şi organizarea de trupe armate atât în ţară cât şi în străinătate, cari să acţioneze concomitent la ora "H" stabilită cu agentii americani, adică avea de scop atât organizarea trupelor şi înarmarea lor cât şi provocarea insurecţiei armate contra puterii Statului.

Astfel fiind rezultă că sunt întrunite toate elementele infracţiunii de complot în scop de trădare de surparea ordinei constituţionale, de răzvrătire şi de insurecţie armată.

Având în vedere că sunt întrunite şi elementele cerute de art.96,97 C.P.comb.cu art.2o7 C.P.- tentativa de surparea ordinei constituţionale, întrucât aşa cum s'a arătat mai sus acuzatul a luat hotărârea de a comite acte de violenţă pentru răsturnarea prin forţă a regimului democrat din România, cu scopul de a schimba forma consituţională a Statului, şi de a introna din nou regimul burghezo-capitalist, căutând conform planului complotului să instige pe locuitori să se ridice în contra puterii constituţionale, dar fără să se fi trecut la executarea acestei hotărâri, iar

./.

intenţiunea culpabilă rezultă din activitatea dusă în legătură cu stabilirea planului complotului dintre el ca împuternicit al şefului Partidului Naţional Tărănesc şi agenţii serviciului de spionaj american; din fuga lui în străinătate şi din activitatea dusă în fruntea grupului complotist de-acolo, în vederea aceluiaşi scop, adică acuzatul a urmărit în mod voluntar şi conştient scopul delictos al săvârşirii acestei infracţiuni, dar nu s'a ajuns să se pună în executare această hotărâre;

Cu privire la infracţiunea din art.186 al.2 C.P. reţinută în sarcina acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti şi arătată mai sus, rezultă că elementele acestei infracţiuni sunt întrunite deoarece acuzatul era cetăţean român şi din activitatea de usă în cadrul planului complotului "Memorandum" stabilit între el ca împuternicit al acuzatului Iuliu Maniu, şeful Partidului Naţional Tărănesc şi agenţii Serviciului de Spionaj American Hall şi Hamilton, rezultă intenţiunea frauduloasă de a ajuta să pătrundă pe teritoriul ţării trupele străine, adică a urmărit cu intenţiune frauduloasă şi conştient scopul delictos de a provoca războiu contra Statului Român şi de a aduce ocupaţiune străină în ţară.

Infine, fapta acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti, de a fi acceptat să plece clandestin în străinătate, trecând fraudulos frontiera ţării în Octombrie 1946, din îndemnul acuzatului Iuliu Maniu şi cu ajutorul reprezentanţilor misiunei militare americane pe bordul unui avion militar american şi după ce a ajuns în străinătate, pe baza împuternicirilor speciale date de acuzatul Iuliu Maniu şef al Partidului Naţional Tărănesc şi de ceilalţi doi şefi ai Partidelor de opoziţie, în conformitate cu planul complotului, acuzatul s'a pus în fruntea centrului complotist din străinătate, luând conducerea acestui grup de complotişti ce urma să formeze guvernul fantomă xxxxxxxxxxxxxxxx, în care scop el a menţinut mai departe legăturile cu agenţii străină, constituie în drept infracţiunea de trecere frauduloasă a frontierei p.p. de art.579 C.J.M.

Având în vedere că elementele cerute de art.579 C.J.M. sunt întrunite în speţă întrucât: 1). Faptul material al eşirii clandestine din ţară constă în aceia că acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti a eşit din ţară în Octombrie 1946, în

./.

Alexandru Cretzianu şi alţii, a existat un perfect acord; 3). Scopul a fost de a comite infracţiunile prev. in cele trei aliniate de sub art. 227 C.P., adică trădare, războiu contra Statului, surparea ordinei constituţionale, răzvrătire şi insurecţie armată, aşa cum s'a arătat la expunerea faptică şi in special legătura cu agentii străini şi cu cercurile imperialiste in timp ce se afla in străinătate, căutarea de a obţine amestecul guvernelor străine englez şi american in afacerile interne ale României; 4). Intenţiunea frauduloasă rezultă din voinţa acuzatului cu care a lucrat şi din aceia că la conferinţa de pace dela Paris, a presentat memoriul in numele acuzatului Iuliu Maniu, care a avut urmări dezastruoase pentru Statul Român, coroborat cu scrisorile sale către acuzatul Iuliu Maniu şi calomniile aduse regimului democrat din ţară; acuzatul era conştient de scopul propus, a activat in acest scop, care tindea la răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România, el prevăzând finalitatea criminală propusă, care era: ştirbirea independentei Statului Român, iar prin legătura cu agentii străini şi cu cercurile imperialiste spre a provoca războiu contra Statului şi aducerea de ocupaţie străină, se tindea la distrugerea Statului, la instigarea locuitorilor de a se ridica contra puterilor constituţionale ale Statului, inarmarea lor unii contra altora de a provoca războiu civil in ţară, şi la insurecţionarea armată, crearea de organizaţiuni de trupe de soc in străinătate, cărora le înlesnea procurarea de arme şi muniţiuni, pentru a acţiona in vederea scopului propus.

Având in vedere că prin faptele acuzatului de a fi zădărnicit permanent şi asidu încercările guvernului legal al ţării, de însănătoşire şi progresare a politicei interne, de a fi calomniat in presă regimul democrat actual din ţară, şi de a fi căutat să obţină amestecul guvernelor străine in treburile interne ale ţării, se tindea la scopurile prevăzute in art. 184 al. 1 C.P. şi art. 186 al. 2 C.P.; întrucât din activitatea desfăşurată în grupul complotiştilor din străinătate şi in special de activitatea sa desfăşurată la conferinţa de pace dela Paris, acuzatul era conştient şi-şi da seama că activitatea sa duce la ştirbirea independenţei Statului Român şi la supunerea teritoriului Statului Român suveranităţii unui stat străin şi la provocarea de războiu contra Statului şi prin aceasta se tindea la înlesnirea de ocupaţie străină in înţelegere cu agentii unor puteri străine, astfel că, elementele infracţiunii de complot in scop de trădare şi de războiu contra Statului sunt pedeplin întrunite.

./.

ascuns prin locuri nepermise,pe bordul unui avion american; 2).Eşirea din ţară s'a făcut prin alte locuri decât cele destinate trecerii călătorilor şi fără formele legale; 3).Intenţiunea delictoasă rezultă din voinţa de a pleca din ţară pe cale clandestină şi din cunoştinţa sa că acest fapt este pedepsit de lege,adică a urmărit în mod voluntar şi conştient scopul delictos al săvârşirii infracţiunii.

Acuzatul Grigore Gafencu aflându-se în străinătate a refuzat să se întoarcă în ţară şi ca membru al complotului din străinătate,a participat la crearea fondului de 6 miliarde franci elveţieni,din care s'a cheltuit peste 3 miliarde franci elveţieni,pentru realizarea în străinătate a acţiunilor criminale în vederea pregătirii loviturii de Stat; împreună cu acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti, Alexandru Cretzeanu şi Constantin Vişoianu,a dus activitate care tindea la răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România,cu ajutorul cercurilor imperialiste americane şi engleze şi ca urmare dispoziţiunilor date de acuzatul Iuliu Maniu,a zădărnicit în mod permanent şi asiduu acţiunile guvernului legal al ţării cu caracter de politică externă iar prin presă şi prin legăturile cu agentii străini a calomniat în mod permanent regimul democrat actual şi a căutat să obţină amestecul guvernelor străine,american şi englez în treburile interne ale Statului Român şi înfine cu ocazia conferinţei de pace dela Paris a prezentat din partea acuzatului Iuliu Maniu,acel memoriu care a avut ca rezultat pentru România,de a i se impune condiţiuni grele prin tratatul de pace,după cum reiese din declaraţiunile acuzaţilor Ion De Mocsony-Styrcea, Victor Rădulescu Pogoneanu, Radu Niculescu Buzeşti şi Iuliu Maniu şi din scrisorile sale aflate la dosarul de documente.

Având în vedere că faptele acuzatului Grigore Gafencu de mai sus arătate,constituiesc în drept infracţiunile de complot în scop de trădare,de surparea ordinei constituţionale,de răzvrătire şi de insurecţie armată p.p.de art.227 al.1,2,3C.P.comb.cu art.184,186, C.P.art.207,210 şi 211 C.P.; crima de înaltă trădare p.p.de art.184 C.P.şi tentativa de surparea ordinei constituţionale prev.şi pen.de art.96,97 C.P.comb.cu art.287 C.P.

Având în vedere că elementele constitutive ale crimei de complot prev.şi pen.de art.227 al.1,2,3 C.P.sunt întrunite în speţă, deoarece: 1).Hotărârea a fost luată atunci când acuzatul Grigore Gafencu a acceptat să facă parte din grupul complotiştilor din străinătate,complot care avea de scop infracţiunile dela cele trei aliniate de sub art.227 C.P.;2).Hotărârea a fost luată de mai mult de două persoane şi s'a stabilit că între acuzaţii Grigore Gafencu,Grigore Niculescu Buzeşti,Iuliu Maniu,Ion Mihalache,Constantin Vişoianu,

./.

[i]aliste, căutând să obţină amestecul guvernelor străine în [tr]eburile interne ale României, el fiind acela care a prezentat la conferinţa păcii dela Paris memoriul în numele acuzatului Iuliu Maniu care a avut urmări dezastruoase pentru Statul Român, era conştient că activitatea sa duce la ştirbirea independenţei naţionale a Statului, adică a urmărit în mod voluntar şi conştient scopul delictos al săvârşirii infracţiunii, prin care se evidenţiază intenţiunea culpabilă în săvârşirea acestei infracţiuni.-

Că prin acceptarea dispoziţiunilor date de acuzatul Iuliu Maniu şi prin activitatea epusă, acuzatul Grigore Gafencu a luat hotărîrea de a comite acte de violenţă cu scopul de a schimba forma constituţională a Statului Român, fără a se fi trecut la executarea acestor acte, din care activitatea şi în special din acţiunea dusă la conferinţa de pace dela Paris şi din scrisorile sale trimise în ţară r zultă şi intenţiunea frauduloasă, astfel că sunt întrunite şi elementele infracţiunii de tentativă de surparea ordinei constituţionale p.p. de art.96, 97 C.P. comb. cu art.207 C .P.-

Acuzatul Alexandru Cretzianu aflându-se în străinătate, refuză să se întoarcă în ţară şi în calitate de membru al centrului complotist din străinătate, ca om de încredere al acuzatului Iuliu Maniu, împreună cu acuzatul Grigore Gafencu şi apoi cu acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti şi Constantin Vişoianu, a adus activitate care tindea la răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România, cu ajutorul cercurilor imperialiste engleze şi americane, el fiind acela care a cheltuit împreună cu acuzaţii Grigore Gafencu, Grigore Niculescu Buzeşti, Constantin Vişoianu şi alţii din fondul special constituit din banii Statului, peste 3 milioane franci elveţieni, pentru realizarea în străinătate, a acţiunilor criminale în vederea pregătirii loviturii de Stat în ţară, având şi sprijinul cercurilor imperialiste anglo-americane, prin activitatea sa a zădărnicit acţiunile guvernului cu caracter de politică externă, a calomniat regimul democrat şi a căutat să obţină amestecul guvernelor străine în treburile interne ale României, activitate rezultată din declaraţiile acuzaţilor Ion De Mocsony-Styrcea, Victor Rădulescu Pogoneanu şi din scrisorile aflate la dosarul cu documente, vol.6.-

Având în vedere că faptele acuzatului Alexandru Cretzianu arătate mai sus constituesc în drept infracţiunile de complot în scop de trădare, de surparea ordinei constituţionale, de răzvrătire, de insurecţie armată p.p. de art.227 C.P. al.1,2,3 comb. cu art. 184 pct.1.,186 al.2 P.C., 207, 210, 211 C.P.; crima de înaltă trădare p.p. de art.184 pct.1 C.P. şi tentativa de surparea ordinei constituţionale p.p. de art.96,97 C.P. comb. cu art.207 C.P.-

Având în vedere că elementele crimei de complot prev. de

./.

Având în vedere că prin activitatea desfăşurată de acuzatul Grigore Gafencu în cadrul complotului se tindea la scopul prevăzut în art.207 C.P., deoarece de comun acord cu ceilalţi acuzaţi a hotărât să comită acte de violenţă cu sprijinul unor puteri străine, pentru răsturnarea prin forţa a regimului democrat din România, în scopul de a schimba forma constituţională a ţării în care scop se tindea la instigarea locuitorilor ţării de a se ridica în contra puterii constituţionale a Statului şi deci elementele infracţiunii de complot în scop de surparea ordinei constituţionale sunt întrunite în speţă.-

Că, prin acţiunea sa desfăşurată în cadrul acestui complot se tindea şi la scopul prevăzut în art.210 C.P., întrucât activitatea se desfăşoară ca om de încredere al acuzatului Iuliu Maniu, şeful Partidului Naţional Ţărănesc, tindea la instigarea locuitorilorde a se înarma unii contra altora, mai ales că el făcea parte din grupul de complotişti care urma să formeze guvernul fantomă din care activitate rezultă şi scopul de a provoca războiu civil în ţară, toate acestea complectate cu acţiunea întreprinsă la conferinţa de pace dela Paris, astfel că elementele infracţiunii de complot în scop de răsvrătire sunt deasemenea pe deplin împlinite.-

Că, deasemenea prin activitatea sa în cadrul complotului se tindea şi la scopul prevăzut în art.211 C.P. deoarece acuzatul s'a conformat dispoziţiunilor date de acuzatul Iuliu Maniu, şeful Partidului Naţional Ţărănesc, era la curent cu activitatea complotistă a acestuia şi a celorlalţi acuzaţi, adusă o activitate din care se desprinde că se urmărea să se pună la cale organizarea de trupe armate în ţară şi străinătate, ca să acţioneze concomitent la o anumită oră stabilită de cei care au întocmit planul complotului, din acestea evidenţiindu-se scopulncătre care se tindea atât organizarea trupelor şi înarmarea lor cât şi către provocarea insurecţiei armate contraputerii Statului şiastfel elementele infracţiunii de complot în scop de insurecţionare armată sunt şi acestea întrunite.-

Considerând că din activitatea acuzatului Grigore Gafencu rezultă că sunt întrunite elementele constitutive ale crimei de trădare p.p. de art.184 C.P. care arată că orice faptă săvârşită de un cetăţean român în scopul de a ştirbi independenţa Statului cu intenţiune constituie crima de trădare, ori aşa cum s'a arătat mai sus acuzatul Grigore Gafencu a avut o activitate complotistă caracterizată prin aceia că făcea parte din grupul complotiştilor din străinătate, avea legătură cu agenţii străini şi cu cercurile

./.

tindea la știrbirea independentei Statului și la provocarea de războiu contra Statului și prin aceasta la inlesnirea de ocupație străină in ințelegere cu agentii unir puteri străine,astfel că elementele crimei de complot in scop de trădare și de război contra Statului sunt pe deplin intrunite.

Că,prin faptele acuzatului se tindea și la scopul prevăzut de art.2o7 C.P.,intrucât de comun acord cu ceilalți acuzați,a hotărât să comită acte de violență cu sprijinul unor puteri străine,pentru răsturnarea prin forță a regimului democrat din România,in scopul de a schimba forma constituțională,in care scop a căutat să instige pe locuitorii țării să se ridice in contra puterii constituționale a Statului, deci sunt intrunite elementele infracțiunii de complot in scop de surparea ordinei constituționale.

Având in vedere că prin acțiunea dusă in cadrul complotului se tindea și la scopul prevăzut in art.21o C.p.care reiese din activitatea desfășurată de acuzat in străinătate,fiind in legătură cu șeful Partidului Național Tărănesc și cheltuind din fondul special format din avutul Statului,blocat pentru această acțiune,tinzându-se către instigarea locuitorilor de a se inarma unii contra altora,el făcând parte din grupul de complotiști din străinătate,care urmau să formeze acolo un guvern, de care activitate rezultă că se urmărea scopul de a se provoca război civil in țară,care mai rezultă și din scrisorile trimise in țară acuzatului Iuliu Maniu,șeful Partidului Național Tărănesc, astfel că elementele infracțiunii de complot in scop de răsvrătire sunt pe deplin intrunite.

Că,deasemenea prin activitatea desfășurată in cadrul complotului se tindea și către scopul prevăzut in art.211 C.P., aceasta rezultând din faptul că s'a conformat dispozițiunilor date de acuzatul Iuliu Maniu șeful Partidului Național Tărănesc și era la curent cu activitatea complotistă a acestuia și a celorlalți acuzați din activitatea sa evidențiindu-se că se urmărea organizarea de trupe armate in țară și străinătate,care să acționeze concomitent la o anumită oră stabilită prin cei cari au intocmit planul complotului,scop cunoscut de acuzatul Cretzianu și astfel că elementele infracțiunii de complot in scop de insurecție armată sunt intrunite atât in ce privește organizarea de trupe și inarmarea lor cât și provocarea insurecției armate către care se tindea.

./.

art.227 al.1,2,3,C.P.sunt intrunite în speţă,intrucât: 1).Hotărârea a fost luată când acuzatul a acceptat să facă parte din grupul complotiştilor din străinătate,complot ce avea scopul arătat la cele trei aliniate de sub art.227 C.P.;2).Hotărârea a fost luată de mai mult de două persoane intrucât s'a stabilit că între acuzaţii Alexandru Cretzianu,Constantin Vişoianu,Grigore Gafencu,Grigore Niculescu Buzeşti,Iuliu Maniu,Ion Mihalache şi alţii,a existat un perfect acord; 3).Scopul a fost de a comite infracţiunile prevăzute la cele trei aliniate de sub art.227 C.P.adică: trădare,războiu contra Statului,surparea ordinei constituţionale,răzvrătire şi insurecţie armată,aşa cum s'a arătat la expunerea în fapt,în special legătura grupului din străinătate cu grupul complotist din ţară,intrebuinţarea din fondul special de 6 milioane franci elveţieni constituit din banii Statului Român,a peste 3 milioane franci elveţieni, pentru realizarea scopurilor criminale de a se pregăti lovitura de Stat şi căutarea de a se putea obţine amestecul guvernelor străine în afacerile interne ale României;4).Intenţiunea frauduloasă rezultă din voinţa acuzatului cu care a lucrat şi din intrebuinţarea fondului special format din banii Statului,transferat pe numele său de acuzatul Constantin Vişoianu pe când era ministrul Afacerilor Externe,în scopul arătat,coroborat cu scrisorile acuzatului trimise în ţară,acuzatul era conştient de scopul propus,a activat pentru acest scop care tindea la răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România,el prevăzând finalitatea criminală propusă,care era stirbirea independentei naţionale a Statului Român,iar prin legătura cu agentii străini se provoca războiu contra Statului şi se aducea ocupaţiune străină,prin aceasta se tindea la distrugerea Statului,la instigarea locuitorilor de a se ridica contra puterilor constituţionale ale Statului,inarmarea lor unii contra altora,de a provoca războiu civil în ţară şi la insurecţionarea armată care era organizarea de trupe de soc în străinătate,cărora le inlesnea procurarea de arme şi muniţiuni.

Având în vedere că prin activitatea desfăşurată de acuzat se tindea la scopul prevăzut în art.184 al.1 şi 186 al.2 C.P., intrucât acuzatul a zădărnicit permanent şi asidu încercările guvernului legal al ţării de însănătoşire şi progresare a politicei interne,a calomniat prin presă regimul democrat actual şi a căutat să obţină amestecul străin în treburile interne ale României,intrebuinţând în acest scop peste 3 milioane franci elveţieni din avutul Statului,însuşiţi în scop de a face propagandă împotriva intereselor ţării,acuzatul era conştient că activitatea sa tindea la supunerea teritoriului Statului Român suveranităţii unui Stat străin,deci se

Niculescu Buzeşti şi alţii din grupul din străinătate,în scopul realizării în străiăătate a acţiunilor criminale,în vederea loviturii de Stat în pregătire,având şi ajutorul cercurilor imperialiste engleze şi americane,prin activitatea sa a zădărnicit acţiunile guvernului cu caracter de politică internă,a calomniat regimul democrat actual şi a căutat să obţină amestecul guvernelor străine în afacerile interne ale Romniei,activitate rezultată din declaraţiunile acuzaţilor Victor Rădulescu Pogoneanu,Radu Niculescu Buzeşti,Ion De Mocsony-Styrcea şi din dosarul cu documente în care se află scrisorile sale şi a celorlalţi acuzaţi.

Având în vedere că faptele de mai sus reţinute în sarcina acuzatului Alexandru Vişoianu,constituiesc în drept infracţiunile de complot în scop de trădare,de surparea ordinei constituţionale,de răzvrătire şi de insurecţie armată,p.p. de art.227 al.1,2,3, C.P.comb.cu art.184 al.1,186 al.2,2o7,21o, şi 211 C.P.,crima de înaltă trădare p.p.de art.184 al.1 C.P., tentativa de surparea ordinei constituţionale p.p.de art.96 97 C.P.comb.cu art.2o7 C.P.şi întrucât a plecat clandestin din ţară pe bordul unui avion american acest fapt constitue în drept delictul de trecere frauduloasă a frontierei,prev.şi pen.de art.579 C.J.M.

Având în vedere că elementele constitutive ale crimei de complot p.p.de art.227 al.1,2,3,C.P.sunt întrunite în speţă,deoarece: 1).Hotărârea a fost luată atunci când acuzatul a acceptat să facă parte din grupul complotiştilor din străinătate,în care scop a şi plecat clandestin din ţară în toamna anului 1946,complot ce avea scopul arătat la cele trei aliniate de sub art.227 C.P.;2).Hotărârea a fost luată de comun acord cu mai mult de două persoane,deoarece s'a stabilit că între acuzaţii Constantin Vişoianu,Alexandru Cretzianu,Grigore Gafencu,Grigore Niculescu Buzeşti,Iuliu Maniu,Victor Rădulescu Pogoneanu,Ion Mihalache şi ceilalţi a existat un perfect acord; 3).Scopul a fost de a comite infracţiunile prevăzute la cele trei aliniate de sub art.227 C.P.adică:trădare, război contra Statului,surparea ordinei constituţionale,răzvrătire şi insurecţie armată,după cum s'a arătat la expunerea în fapt,în special legătura grupului din străinătate cu grupul complotist din ţară,întrebuinţarea fondului special de 6 milioane franci elveţieni pentru propagandă şi realizarea scopului criminal de a se pregăti lovitura de Stat,fond pe care în calitatea sa de ministru al Afacerilor Străine,l-a

./.

Având în vedere că în speţă sunt întrunite şi elementele crimei de trădare prevăzută de art.184 al.1 C.P.,deoarece acuzatul avea calitatea de cetăţean român,a comis faptele de mai sus şi anume: a zădărnicit permanent şi asiduu încercările guvernului legal al ţării de însănătoşire şi progresare a politicei interne a calomnist prin presă regimul democrat din România,a căutat să obţină amestecul străin în treburile interne ale ţării în care scop a întrebuinţat peste 3 milioane franci elveţieni din avutul Statului,bani cheltuiţi din acel fond special pus la dispoziţia sa de acuzatul Vişoianu pe când era ministru de Externe,iar intenţiunea culpabilă rezultă din voinţa cu care a activat şi din toată acţiunea desfăşurată în grupul complotiştilor din străinătate şi în special din activitatea dusă în urma întrebuinţării fondului de peste 3 milioane franci elveţieni ce aparţinea ţării, acuzatul era conştient că activitatea sa duce la supunerea teritoriului Statului Român unui stat străin,deci la ştirbirea independenţei naţionale a Statului Român,adică acuzatul a urmărit în mod voluntar şi conştient scopul criminal al săvârşirii acestei infracţiuni.

Infine,considerând că prin acceptarea dispoziţiunilor date de acuzatul Iuliu Maniu şi prin activitatea depusă,acuzatul Alexandru Cretzianu a luat şi hotărârea de a comite acte de violenţă cu scopul de a schimba forma constituţională a Statului Român,fără însă să fi trecut la executare,din care activitate şi în special din întrebuinţarea fondului de 6milioane franci elveţieni,însuşiţi pentru propagandă în contra actualului regim democrat din România şi din scrisorile trimise în ţară rezultă intenţiunea frauduloasă şi astfel,sunt întrunite şi elementele infracţiunii de tentativa de surparea ordinei constituţionale p.p. de art.96,97 asp.comb.cu art.207 C.P.

Acuzatul Constantin Vişoianu,membru al complotului din străinătate,om de încredere al acuzatului Iuliu Maniu şi la curent cu întreaga activitate complotistă a acestuia şi a celorlalţi acuzaţi,împreună cu acuzaţii Alexandru Cretzianu,Grigore Gafencu şi apoi cu Grigore Niculescu Buzeşti,a dus activitate care tindea la răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România,el fiind acela care a transferat pe când era ministru de Externe suma de 6 milioane franci elveţieni bani ai Statului Român,dela Ankara la Berna,pe care sumă a pus-o la dispoziţia acuzatului Alexandru Cretzianu care a cheltuit din acest fond peste 3 milioane franci elveţieni împreună cu acuzatul Grigore Gafencu,Grigore

./.

 205

in contra puterii constituţionale a Statului, deci sunt întrunite elementele infracţiunii de complot în scop de surparea ordinei constituţionale.

Având în vedere că prin activitatea desfăşurată în cadrulcomplotului de către acuzat, se tindea şi la scopul prevăzut în art. 21o C.P., care rezultă din acţiunea dusă în străinătate, fiind în legătură cu grupul complotist din ţară şi din aceia că în calitatea sa de ministru al Afacerilor Străine a dispus transferarea unui fond de 6 milioane franci elveţieni ce aparţinea Statului, din care s'a cheltuit peste 3 milioane franci elveţieni, în scop de propagandă împotriva intereselor ţării, activitate din care rezultă că se urmărea instigarea locuitorilor ţării de a se înarma unii contra altora, acuzatulfăcând parte din grupul de complotişti din străinătate, care urma să formeze guvernul - fantomă, - din care se evidenţiază că se urmărea provocarea de război civil în ţară, completată cu fuga lui peste graniţă şi scrisorile trimise, fiind în înţelegere cu acuzatul Iuliu Maniu, Victor Rădulescu Pogoneanu şi ceilalţi complotişti, astfel că elementele infracţiunii de complot în scop de răzvrătire sunt deasemenea întrunite.

Că deasemenea prin acţiunea desfăşurată în cadrul acestui complot se tindea şi către scopul prevăzut de art. 211 C.P., care rezultă din faptul că s'a conformat dispoziţiunilor date de acuzatul Iuliu Maniu, şeful Partidului Naţional Ţărănesc, şi era la curent cu activitatea complotistă a acestuia şi a celorlalţi acuzaţi, fugind chiar peste graniţă în urma acestor dispoziţii, în scopul de a intra în grupul complotiştilor din străinătate, după ce a dispus transferarea fondului dela Ankara la Berna, din care s'a cheltuit pentru propagandă împotriva intereselor ţării, din aceasta evidenţiindu-se o activitate din care se desprinde că se urmărea punerea la cale de organizare de trupe armate în ţară şi străinătate, care să se ionaze concomitent la o anumită oră stabilită de cei care au întocmit planul complotului, scop cunoscut de acuzatul Vişoianu, astfel că elementele infracţiunii de complot în scop de insurecţie armată sunt întrunite, atât în ce priveşte organizarea de trupe şi înarmarea lor cât şi provocarea insurecţiei armate spre care se tindea.

Având în vedere că sunt întrunite şi elementele crimei de trădare prevăzută în art. 184 al. 1 C.P., întrucât acuzatul avea calitatea de cetăţean român, a comis faptele de mai sus, şi anume a zădărnicit permanent încercările guvernului legal al

./.

transferat dela Ankara la Berna şi trecut pe numele acuzatului Alexandru Cretzianu şi faptul că a căutat să obţină amestecul guvernelor străine în treburile interne ale României. 4). Intenţiunea frauduloasă rezultă din voinţa cu care a lucrat, din modul cum a acţionat în transferarea fondului de 6 milioane franci elveţieni ce aparţinea Statului şi pe care l-a pus la dispoziţia complotiştilor, din care s'a cheltuit peste 3 milioane franci elveţieni, coroborat cu scrisorile acuzatului trimise în ţară şi cu fuga lui peste frontieră pe bordul unui avion american, acuzatul era conştient de scopul propus, a activat pentru acest scop care tindea la răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România, el prevăzând finalitatea criminală depusă, care era ştirbirea independenţei naţionale a Statului, iar prin legătura cu agenţii străini se provoca război contra Statului şi aducerea de ocupaţie străină prin aceasta tinzându-se la distrugerea Statului, la instigarea locuitorilor de a se ridica contra puterilor constituţionale ale Statului, inarmarea lor unii contra altora spre a provoca război civil în ţară şi la insurecţionarea armată care era organizarea de trupe de şoc în străinătate, cărora le inlesnea procurarea de arme şi muniţiuni.

Având în vedere că prin activitatea desfăşurată de acuzat se tindea la scopul prevăzut în art.184 şi 186 C.P., deoarece acuzatul a zădărnicit permanent şi asidu incercările guvernului legal al ţării, de insănătoşire şi progresare a politicei interne, a calomniat în presă regimul democrat actual şi a căutat să obţină amestecul străin în treburile interne ale ţării, în care scop a transferat şi fondul de 6 milioane franci elveţieni, pe când era ministru de Externe, pe numele acuzatului Cretzianu la Berna, din care s'a cheltuit peste 3 milioane franci elveţieni din avutul Statului în scop de propagandă împotriva intereselor ţării, acuzatul era conştient că activitatea sa tindea la supunerea teritoriului Statului Român, suveranităţii unui stat străin, deci se tindea la ştirbirea independenţei naţionale a Statului şi la provocarea de război contra Statului şi prin aceasta la inlesnirea de ocupaţie străină în înţelegere cu agenţii unor puteri străine, astfel că elementele crimei de complot în scop de trădare şi de războiu contra Statului, sunt pe deplin întrunite.

Că, prin acţiunea acuzatului se tindea şi la scopul prevăzut în art.207 C.P., deoarece de comun acord cu ceilalţi acuzaţi a hotărît în cadrul complotului să comită acte de violenţă cu sprijinul unor puteri străine, pentru răsturnarea prin forţă a regimului democrat din România, cu scopul de a schimba forma constituţională, în care scop se urmărea instigarea locuitorilor ţării să se ridice

pleca din ţară pe cale clandestină şi din activitatea depusă în scopul plecării şi după ce a ajuns în străinătate, adică acuzatul a urmărit în mod voluntar şi conştient scopul delictos al săvârşirii acestei infracţiuni.

Acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, intim colaborator al acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti, omul de încredere al acuzatului Iuliu Maniu, şeful Partidului Naţional Ţărănesc, la curent cu întreaga activitate complotistă a acestora, în timpul când Grigore Niculescu Buzeşti, se afla în ţară, a dat directive grupului de complotişti din străinătate, din ordinul acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti, iar după fuga acestuia din ţară, a organizat legăturile acuzatului Iuliu Maniu cu acest grup prin personalul misiunilor americane şi engleze din România. In Septembrie 1946, Victor Rădulescu Pogoneanu a participat cu Grigore Niculescu Buzeşti, la tratativele duse de aceste cu reprezentanţii serviciului de spionaj american Hall şi Hamilton şi la stabilirea minutei complotului, iar după plecarea acestuia din ţară a organizat un sistem permanent de sustragerea documentelor secrete din arhivele şi camera de cifru dela Ministerul Afacerilor Străine, personal şi prin instigarea acuzaţilor Florin Roşiu, Camil Demetrescu, Emil Opriţan şi Emil Lăzărescu, funcţionari la acest departament, documente cari au fost predate grupului de complotişti din străinătate şi reprezentanţilor misiunilor americane şi engleze din România, după cum s'a stabilit din declaraţiile acuzaţilor Emil Opriţanu, Camil Demetrescu, Radu Niculescu Buzeşti, Ion Bo Meszony-Styrcea, Emil Lăzărescu, Florin Roiu, coroborate cu recunoaşterea sa, după ce împreună cu acuzatul Radu Niculescu Buzeşti şi cu ajutorul reprezentanţilor serviciului de spionaj american au organizat fuga din ţară a acuzatului Constantin Vişoianu, pe bordul unui avion militar american.

Având în vedere că faptele acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu mai sus arătate, constituiesc în drept infracţiunile de: complot în scop de trădare, de surparea ordinei constituţionale, de răzvrătire şi de insurecţie armată, p.p. de art.227 al.1,2,3, C.P.comb.cu art.184 al.1,186 al.2, 207,210 şi 211 C.P.şi instigare la crima de înaltă trădare prin necredinţă p.p.de art.120 C.P.comb.cu art.190 C.P.

Având în vedere că elementele constitutive ale crimei de complot prevăzute de art.227 al.1,2,3,C.P.sunt întrunite în speţă întrucât: 1).Hotărârea a fost luată atunci

./.

ţării,de însănătoşire şi progresare a politicei interne,a calomniat prin presă regimul democrat din România,a căutat să obţină amestecul străin în treburile interne ale ţării,în care scop a transferat şi fondul de 6 milioane franci elveţieni,pe când era ministru de Externe dela Ankara la Berna,şi trecut pe numele acuzatului Alexandru Cretzianu,iar intenţiunea culpabilă rezultă din voinţa cu care a activat şi din toată acţiunea desfăşurată în grupul complotiştilor din străinătate şi în special din acţiunea dusă în urma transferării şi întrebuinţării fondului de peste 3 milioane franci elveţieni,ce aparţinea ţării,acuzatul era conştient că activitatea sa duce la supunerea teritoriului Statului Român,unui stat străin,deci la ştirbirea independenţei naţionale a Statului,adică acuzatul a urmărit în mod voluntar şi conştient scopul criminal al săvârşirii acestei infracţiuni.

Infine,considerând că prin acceptarea dispoziţiunilor date de acuzatul Iuliu Maniu şi prin activitatea depusă,acuzatul Constantin Vişoianu,a luat şi hotărârea de a comite acte de violenţă,cu scopul de a schimba forma constituţională a Statului Român,fără însă să fi trecut la executare,din care activitate şi în special prin faptul că a dispus transferarea fondului de 6 milioane franci elveţieni, din care s'a cheltuit pentru propagandă contra actualului regim democrat şi din scrisorile trimise în ţară rezultă intenţiunea frauduloasă şi astfel sunt întrunite şi elementele infracţiunii de tentativa de surparea ordinei constituţionale,prev.şi pen.de art.86,87 C.P.comb.cu art.207 C.P.

Având în vedere că fapta acuzatului Constantin Vişoianu, de a fi acceptat să plece clandestin în străinătate,trecând fraudulos frontiera în Octombrie 1946,din îndemnul acuzatului Iuliu Maniu şi cu ajutorul reprezentanţilor misiunei americane în România,pe bordul unui avion militar american,iar după ce a ajuns în străinătate a intrat în rândurile complotiştilor,făcând parte din grupul celor care urmau să formeze guvernul de rezistenţă,în care scop a menţinut mai departe legăturile cu agenţii străini,constituie în drept infracţiunea de trecere frauduloasă a frontierei,p.p.de art.979 C.J.M.

Având în vedere că elementele constitutive ale acestei infracţiuni sunt întrunite în speţă,întrucât: 1).Faptul material al eşirii din ţară în mod clandestin constă în aceia că acuzatul a eşit din ţară în Octombrie 1946 în ascuns; 2).Prin locuri nepermise pe bordul unui avion militar american,eşirea din ţară făcându-se prin alte locuri decât cele destinate trecerii călătorilor şi fără formele legale; 3).Intenţiunea delictoasă rezultă din voinţa de a

dea la scopul prevăzut in art.184 şi 186 C.P.,adică ştirbirea independenţei naţionale a Statului Român şi războiul contra Statului,deoarece acuzatul a stabilit legătura cu agenţii americani prin acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti,care era împuternicitul special al acuzatului Iuliu Maniu,ca şef al Partidului Naţional Tărănesc,a făcut legătura acuzatului Iuliu Maniu cu grupul complotist din străinătate,a contribuit la înfiinţarea acestui organ de conducere al organizaţiilor conspirative puse sub control american care urma să aibă caracterul unui guvern,a menţinut legătura cu organele serviciului de spionaj americo,pentru a se continua cele stabilite in planul complotului,printre cari tentative de a se creia in străinătate o armată care la momentul oportun să acţioneze concomitent cu cea din ţară şi să inlesnească trecerea trupelor străine pe teritoriul României,imprejurări din care rezultă că elementele infracţiunii de complot in scop de trădare şi de războiu contra Statului sunt pe deplin intrunite.

Că,din activitatea depusă de acuzatul Pogoneanu in cadrul acestui complot rezultă că se tindea şi la scopul prevăzut in art.207 C.P.,intrucât acuzatul a luat hotărârea de comun acord cu acuzatul Iuliu Maniu şeful Partidului Naţional Tărănesc,cu acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti membru marcant in partid,Radu Niculescu Buzeşti,Constantin Vişoianu şi alţii, să comită acte de violenţă cu sprijinul unor puteri străine pentru răsturnarea prin forţă a regimului democrat din România, scop care tindea la schimbarea formei constituţionale a Statului,acuzatul şi-a putut da seama că activitatea se tinde către instigarea locuitorilor de a se ridica in contra puterilor constituţionale ale Statului şi astfel elementele infracţiunii de complot in scop de surparea ordinei constituţionale,sunt pe deasemenea pe deplin implinite.

Considerând că din aceiaşi activitate a acuzatului rezultă că se urmărea şi scopul arătat in art.21o C.P.,intrucât acuzatul ca om de incredere al acuzatului Iuliu Maniu şi de legătură al acestuia şi intim colaborator al acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti,lăsat de acesta in ţară pentru legătura dintre grupul din afară şi Iuliu Maniu prin funcţionarii Misiunilor anglo-americane,a continuat a avea legături cu agenţii străini in vederea scopului propus,din care imprejurări rezultă că se tindea către scopul de a se provoca războiu civil ,prin instigarea locuitorilor de a se inarma unii contra altora ce se

./.

când acuzatul a acceptat și a luat parte cu acuzatul Grigore Niculescu Buzești la tratativele duse de acesta din ordinul acuzatului Iuliu Maniu cu reprezentanții serviciului de spionaj american și s'a întocmit "Minuta" antemergătoare Memorandumului, planul complotului, continuată când a dat directive grupului din străinătate și apoi când a făcut legătura acuzatul Iuliu Maniu cu grupul de complotiști din străinătate, prin misiunile anglo-americane, în scopul arătat la cele trei aliniate de sub art.227 C.P. 2). Hotărîrea a fost luată de comun acord de mai mult de două persoane întrucât s'a stabilit că între acuzații Iuliu Maniu, Grigore Niculescu Buzești, Victor Rădulescu Pogoneanu, Constantin Vișoianu, Alexandru Cretzianu și ceilalți acuzați a existat un perfect acord 3). Scopul a fost de a comite infracțiunile prevăzute în cele trei aliniate de sub art.227 C.P., adică: trădare, războí contra Statului, surparea ordinei constituționale, răzvrătire și insurecție armată, după cum s'a arătat la expunerea faptelor, apoi legătura cu reprezentanții puterilor străine, creierea de organizațiuni clandestine de soc, tentativa creierii unui guvern fantomă xxxxxxx xxxxxxxxxx în străinătate și a unei armate peste frontieră care să acționeze concomitent cu cea din țară la acea oră "H", stabilită de complotiști la redactarea planului complotului, de care acuzatul a avut cunoștință cum a și recunoscut; 4). Intențiunea frauduloasă rezultă din voința cu care a lucrat, din întrevederile pe care le-a avut cu membrii serviciului de spionaj american Hall și Hamilton, din legăturile cu acuzatul Iuliu Maniu și stabilirea legăturii cu grupul complotiștilor din străinătate și din cele stabilite în convorbirile avute în Septembrie 1946 când s'a pus bazele complotului și s'a redactat Minuta antemergătoare Memorandumului, acuzatul era conștient de scopul propus, a activat în vederea realizării acestui scop care tindea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, el prevăzând finalitatea criminală propusă care era: știrbirea independenței Statului, iar prin legătura și înțelegerea cu agenții străini spre a provoca războiu contra Statului, se tindea la distrugerea unității Statului și prin aceasta se înlesnea ocupațiunea străină, instigarea locuitorilor să se ridice contra puterilor constituționale ale Statului, înarmarea lor unii contra altora spre a provoca războiu civil în țară și insurecționarea armată care era organizarea de trupe armate de soc, cărora le înlesnea procurarea de arme și muniţiuni.

Având în vedere că prin activitatea desfășurată de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, în cadrul acestui complot se tin-

./.

numai o parte s'au înapoiat la Minister,întrucât parte au fost distruse iau o altă parte au fost trecută peste frontieră,informaţiunile şi documentele obţinute dela aceşti trei acuzaţi le-a transmis mai departe grupului de complotişti din străinătate şi reprezentanţilor misiunilor anglo-americane din România,deci unor persoane şi unor guverne străine cari nu aveau calitatea de a lua cunoştinţă de ele,de unde rezultă că acuzatul a urmărit în mod voluntar şi conştient scopul delictos al săvârşirii infracţiunii.

Acuzatul Emil Oprişanu,funcţionar la Ministerul Afacerilor Străine,acceptând îndemnul acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu,a sustras şi trasmis acestuia personal şi prin acuzatul Florin Roiu,documente şi informaţiuni,telegrame cifrate etc.constituind secrete de Stat,care au fost date de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu reprezentanţilor misiunilor anglo-americane din România,parte din aceste documente şi informaţiuni au fost transmise şi centrului complotist din străinătate, prin acuzatul Alexandru Cretzianu,spre a servi la desăvârşirea complotului,apoi la Paris când a fost membru în delegaţia română la conferinţa de pace,delegaţie condusă de ministru de Externe dela atunci Gh.Tătărăscu,a stabilit legătura cu acuzatul Alexandru Cretzianu căruia i-a transmis informaţiuni secrete de Stat,datorită lipsei de control a ministrului şef al delegaţiei,iar pentru a putea comunica în secret cu complotiştii din ţară în calitatea sa pe care o avea la Ministerul Afacerilor Străine,de director adjunct al cifrului şi delegat la conferinţa de pace,a întocmit un supra-cifru pe care l-a transmis în ţară acuzatului Emil Lăzărescu şi înfine a ajutat acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu să sustragă dela Ministerul Afacerilor Străine,o cantitate apreciabilă de documente în cinci valize,cari nu s'au mai înapoiat toate la Minister,parte din ele au fost distruse iar parte trecute peste frontieră de către Pogoneanu,fapte stabilite din declaraţiile acuzaţilor Florin Roiu,Emil Lăzărescu,Camil Demetrescu,Victor Rădulescu Pogoneanu şi coroborate cu recunoaşterea sa.

Având în vedere că faptele de mai sus reţinute în sarcina acuzatului Emil Oprişanu,constituiesc în drept infracţiunile de complot în scop de trădare p.p.de art.227 al.1 şi 2, C.P.comb.cu art.184 al.1 C.P.şi trădare prin necredinţă p.p.de art.190 C.P.

Având în vedere că elementele constitutive ale infracţiunii de complot prev.de art.227 al.1 şi 2 C.P.sunt întru-

./.

evidenţiază din toată activitatea acuzatului,încât elementele infracţiunii de complot în scop de răzvrătire sunt întrunite.

Că,deasemenea tot din activitatea desfăşurată de acuzatul Pogoneanu,rezultă că se urmărea şi scopul prevăzut de art.211 C.P. şi anume din împrejurarea că s'a conformat directivelor date de acuzatul Iuliu Maniu direct şi prin intermediul acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti,al căror colaborator şi om de încredere era şi fiind la curent cu întreaga activitate complotistă a acestora şi a celorlalţi acuzaţi,a luat parte la întocmirea planului complotului cu agenţii serviciului de spionaj american,contribuind la întocmirea Minutei acestui plan,în care se prevedea şi organizarea de trupe armate în ţară şi străinătate,care să acţioneze concomitent la ora stabilită cu agenţii americani şi deci şi elementele infracţiunii de complot în scop de insurecţionare armată sunt întrunite privitor la organizarea trupelor şi înarmarea lor şi la provocarea insurecţiei armate contra puterii Statului.

Având în vedere că fapta acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu de a fi atras în acest complot pe acuzaţii Camil Demetrescu,Florin Roiu,Emil Oprişanu şi Emil Lăzărescu,funcţionari la Ministerul Afacerilor Străine,folosind situaţia sa de funcţionar superior,consilier de legaţie în Ministerul Afacerilor Străine şi de a fi determinat pe aceşti acuzaţi să sustragă documente din Ministerul Afacerilor Străine şi să aducă informaţiuni constituind secrete de Stat,cari documente şi informaţiuni obţinute,au fost livrate de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu mai departe centrului complotist din străinătate şi reprezentanţilor misiunilor anglo-americane din România,care nu aveau calitatea de a lua cunoştinţă de ele,constituie în drept infracţiunea de instigare la crima de înaltă trădare prin necredinţă prev.şi pen.de art.12o C.P.comb.cu art.19o C.P.

Având în vedere că elementele constitutive ale infracţiunii prevăzute în art.12o comb.cu art.19o C.P.sunt întrunite, întrucât acuzatul ca funcţionar public şi fost funcţionar public, la Ministerul Afacerilor Străine,a îndemnat pe acuzaţii de mai sus să sustragă documentele,acuzatul era cetăţean român şi intenţiunea frauduloasă rezultă din dointa sa cu care a lucrat şi din aceia că a transmis documentele şi informaţiile culese unor persoane care nu aveau dreptul să ia cunoştinţă de ele,aceasta conform planului complotului,a determinat pe acuzaţii Oprişan,Florin Roiu şi Lăzărescu să-i procure dela Ministerul Afacerilor Străine,informaţiuni şi documente constituind secrete de Stat,după ce el sustrăsese o cantitate apreciabilă de documente în cinci valize,din cari

./.

stat acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu,personal şi prin intermediul acuzatului Florin Roiu,cari documente şi informaţiuni au fost transmise de Pogoneanu mai departe grupului de complotişti din străinătate şi reprezentantilor misiunilor americane şi engleze din România,o parte din documente şi informaţiuni acuzatul le-a transmis direct grupului de complotişti din străinătate,prin acuzatul Alexandru Cretzianu când a fost în delegaţia română la conferinţa de pace dela Paris, deci unor persoane şi agentii unor guverne străine care nu aveau calitatea să ia cunoştinţă de ele,din toate acestea reieşind că acuzatul a urmărit în mod voluntar şi conştient scopul delictos al săvârşirii acestei infracţiuni.

Acuzatul Florin Roiu,funcţionar la Ministerul Afacerilor Străine în Direcţia Cifrului,fost colaboratoul acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti,după fuga acestuia din ţară,a continuat să conlucreze cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu,ducând o activitate contra intereselor Statului el. cunoscând existenţa complotului,pente clandestinismului şi subversivităţii pe care pornise Partidul Naţional Ţărănesc, precum şi drumul ce-l luau documentele secrete sustrase din Ministerul Afacerilor Străine; în acest scop a procurat acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu documente secrete pe cari le-a predatdin ordinul acestuia agentilor străini,recunoscând şi în rând documentele printre cari şi memoriul trimis lui Grigore Gafencu care l-a prezentat la conferinţa de pace la Paris,o analiză a situaţiei interne făcută de Grigore Niculescu Buzeşti,studiul asupra situaţiei economice şi textul complect al acordului dela Moscova cu anexele secrete,studiul asupra stabilizării şi protocolul încheiat la Belgrad,fapte care s'au stabilit din declaraţiile acuzaţilor Victor Rădulescu Pogoneanu,Emil Oprişanu şi din depoziţia martorei Cecilia Pogoneanu,coroborate cu recunoaşterea acuzatului că a furnizat documente şi informaţiuni.

Având în vedere că faptele de mai sus stabilite şi reţinute în sarcina acuzatului Florin Roiu,constituiesc în drept elementele infracţiuni de complot în scop de trădare p.p.de art.227 alineatul 1 şi 2 C.P.comb.cu 184 al.1 C.P., şi crima de trădare prin necredinţă p.p.de art.190 C.P.

Că,elementele crimei de complot p.p.de art.227 al. 1 şi 2 C.P.sunt întrunite deoarece: 1)Hotărârea a fost luată atunci când acuzatul Florin Roiu a dus activitate alături de acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti şi după fuga acestuia din

./.

nite întrucât: 1).Hotărârea a fost luată atunci când acuzatul a acceptat propunerea făcută de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, de a-i furniza documente şi informaţiuni ce constituiau secrete de Stat,cunoscând scopul pentru care se cereau documentele,apoi când a luat legătura la Paris cu acuzatul Alexandru Cretzianu,căruia i-a transmit şi documente şi informaţiuni constituind secrete de Stat şi înfine când au întocmit supra-cifrul prin care să comunice secret cu complotiştii din ţară,toate acestea în scopul arătat la alineatul 1 şi 2 de sub art.227 C.P.; 2).Hotărârea a fost luată de comun acord de mai mult de două persoane întrucât s'a stabilit că între acuzaţii Victor Rădulescu Pogoneanu,Emil Oprişanu,Alexandru Cretzianu,Grigore Niculescu Buzeşti,Iuliu Maniu,Constantin Vişoianu şi alţii,a existat un perfect acord; 3).Prin aceasta aveau scopul să se comită infracţiunile dela alineatul 2 sub art.227 C.P. adică: trădare după cum s'a arătat la expunerea în fapt,conform planului complotului stabilit între cei cari au întocmit Memorandumul,acuzatul era conştient de scopul propus,a activat în vederea realizării acestui scop care tindea la răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România,el prevăzând finalitatea criminală propusă care era ştirbirea independenţei Statului Român,împrejurări din care rezultă intenţiunea delictoasă,adică inculpatul a urmărit în mod voluntar şi conştient scopul delictos al săvârşirii infracţiunii.

Considerând că prin activitatea desfăşurată de acuzatul se tindea către scopul prevăzut în art.184 al.1 C.P.şi anume din acţiunea dusă în ţară şi în legătură cu cele procurate acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu,care era om de încredere şi de legătură al acuzatului Iuliu Maniu,şeful Partidului Naţional Ţărănesc şi din cea dusă în străinătate,ca membru în delegaţia română la conferinţa de pace dela Paris,de unde a întocmit şi transmis în ţară acel supra-cifru pentru a putea comunica cu complotiştii din ţară,din acestea rezultând că se tindea către ştirbirea independenţei Statului Român şi deci elementele infracţiunii de complot în scop de trădare sunt pe deplin întrunite.

Având în vedere că în speţă sunt întrunite şi elementele infracţiunii de trădare prin necredinţă,p.p.de art.190 C.P. întrucât: 1).Acuzatul Emil Oprişanu era funcţionar public,director adjunct al cifrului din Ministerul Afacerilor Străine; 2).cu intenţiune frauduloasă care rezultă din activitatea desfăşurată la îndemnul acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu şi din cunoaşterea scopului urmărit,a transmis şi divulgat mai multe documente şi informaţiuni dela Ministerul Afacerilor Străine constituind secrete de

./.

 210

Acuzatul Emil Lăzărescu, funcţionar la Ministerul Afacerilor Străine, cu gradul de consul în Direcţia Cifrului, deşi cunoştea caracterul subversiv al acţiunei, a acceptat să conlucreze cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu şi astfel în vederea scopului propus conform planului complotului, a procurat acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu informaţiuni din Ministerul Afacerilor Străine, constituind secrete de Stat, iar după plecarea acuzatului Emil Oprişanu dela Direcţia Cifrului, a continuat să dea complotiştilor posibilitatea de a lua cunoştinţă de conţinutul telegramelor cifrate ce se găsea la dispoziţia sa în serviciu, apoi a mai ajutat pe acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu la arderea unor documente ce acesta le sustrăsese din Ministerul Afacerilor Străine şi în fine conform înţelegerii a primit dela acuzatul Emil Oprişanu dela Paris, când acesta era membru în delegaţia română la conferinţa de pace, un supra-cifru, cu care să-şi cifreze informaţiunile ce urma să i le transmită la Paris şi pe care acuzatul Oprişanu să le predea acuzaţilor Alexandru Cretzianu şi Grigore Gafencu aflaţi în străinătate, fapte stabilite din mărturisirea acuzatului şi din declaraţiile acuzaţilor Emil Oprişanu şi Victor Rădulescu Pogoneanu.

Având în vedere că faptele acuzatului Emil Lăzărescu expuse mai sus, constituie în drept infracţiunea de complot în scop de trădare p.p.de art.227 aliniatul 1 şi 2 C.P.comb.cu art.184 pct.1 C.P.

Având în vedere că elementele constitutive ale infracţiunii de complot sunt întrunite întrucât:1). Hotărârea a fost luată atunci când a acceptat să conlucreze cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, deşi cunoştea caracterul subversiv al activităţii acestuia, a dus activitate alături de el în vederea realizării planului complotului, i-a procurat informaţiuni constituind secrete de Stat; 2). Hotărârea a fost luată de comun acord de mai mult de două persoane pentrucă s'a stabilit că între acuzaţii Victor Rădulescu Pogoneanu, Grigore Niculescu Buzeşti, Alexandru Cretzianu, Emil Oprişanu, Emil Lăzărescu, Florin Roiu, Camil Demetrescu, Iuliu Maniu şi alţii, a existat un perfect acord; 3). Scopul a fost de a comite infracţiunea prevăzută în aliniatul 1 şi 2 de sub art.227 C.P., adică trădarea, acuzatul era conştient de scopul propus, a activat în vederea realizării acestui scop care tindea la răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România, conform planului complotului el prevă-

./.

țară a acceptat și continuat să conlucreze cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, căruia i-a furnizat și documente și informațiuni constituind secrete de Stat, dând ajutor autorilor principali în organizarea complotului a cărui existență o cunoștea și când a

a asigurat legătura între acuzații Grigore Niculescu Buzești, Constantin Vișoianu, Victor Rădulescu Pogoneanu și reprezentanții misiunilor anglo-americane din România; 2). Hotărârea a fost luată de comun acord cu mai mult de două persoane, întrucât s'a stabilit că între acuzații Grigore Niculescu Buzești, Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Constantin Vișoianu, Victor Rădulescu Pogoneanu și ceilalți acuzați a existat un perfect acord; 3). Scopul a fost de a comite infracțiunea prevăzută la alineatul 2 de sub art. 227 C.P. adică trădare, acuzatul era conștient de scopul propus, a activat în vederea realizării acestui scop care tindea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România, conform planului complotului, el prevăzând finalitatea delictoasă propusă care era știrbirea independenței naționale a Statului Român, de unde reiese intențiunea delictoasă.

Având în vedere că din activitatea desfășurată de acuzatul Florin Roiu se evidențiază că se tindea la scopul prevăzut de art. 184 C.P., întrucât conform planului complotului a asigurat legătura între complotiști și reprezentanții misiunilor angloamericane din România, conștient că activitatea sa ducea la contribuirea scopului urmărit de a se știrbi independența Statului Român, astfel că elementele infracțiunii de complot în scop de trădare sunt pe deplin întrunite.

Având în vedere că sunt întrunite și elementele crimei de trădare prin necredință p.p. de art. 120 C.P., deoarece: 1). Acuzatul Florin Roiu era funcționar public la Ministerul Afacerilor Străine; 2). Cu intențiune frauduloasă care rezultă din activitatea depusă și din recunoașterea scopului pentru care se procurau documentele, el cunoscând existența complotului, a transmis și divulgat mai multe documente și informațiuni constituind secrete de stat recunoscute de acuzat, pe care le-a și enumărat în declarația sa, cunoștea drumul ce-l luau aceste documente secrete de stat, care erau transmise reprezentanților misiunilor americane și engleze din România, din îndemnul acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, cu care a colaborat, conștient de scopul propus adică le-a transmis unor persoane și unor agenți ai unor puteri străine, cari nu aveau calitatea să ia cunoștință de ele, deci a urmărit în mod voluntar și conștient scopul delictos al săvârșirii infracțiunii.

./.

să participe la realizarea planului complotului contra Statului în vederea răsturnării prin violență a regimului democrat din România,ducând activitate alături de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu,care i-a transmis actul de împuternicire al acuzatului Grigore Niculescu Buzești,mergând personal la cei doi șefi de partide de opoziție Constantin Brătianu și Titel Petrescu,care au semnat împuternicirea de acord cu Iuliu Maniu,cu toate că cunoștea activitatea subversivă a complotiștilor,acuzatul a continuat să facă această legătură între ei,în scopul arătat la alineatul 1 și 2 de sub art.227; 2).Hotărârea a fost luată de comun acord de mai mult de două persoane deoarece s'a stabilit că între acuzații Iuliu Maniu, Grigore Niculescu Buzești,Victor Rădulescu Pogoneanu,Camil Demetrescu,Constantin Vișoianu și ceilalți a existat un acord perfect; 3)-Scopul a fost de a se comite infracțiunea prevăzută în alineatul 1 și 2 de sub art.227 C.P.adică trădarea și 4).A activat cu intențiune în vederea realizării acestui scop care rezultă din toată acțiunea sa și din voința cu care a activat pentru acest scop care tindea conform planului complotului la care a aderat,la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România,acuzatul prevăzând finalitatea criminală propusă care era știrbirea independenței naționale a Statului Român.

Că,prin activitatea dusă de acuzatul Camil Demetrescu se tindea la scopul prevăzut în art.184 C.P.deoarece prin legătura între complotiști,participarea la întocmirea actelor de împuternicirea lui Grigore Niculescu Buzești din partea acuzatului Iuliu Maniu,prin punerea sa în serviciul acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu,activitate recunoscută de acuzat,se tindea la supunerea teritoriului Statului Român suveranității unui stat străin,conștient că prin activitatea aceasta contribuie la scopul urmărit acela de știrbirea independenței naționale.

Având în vedere că fapta acuzatului Camil Demetrescu, de a fi ajutat pe acuzații principali,din îndemnul acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu să sustragă documente și informațiuni din Ministerul Afacerilor Străine,cari constituiau secrete de stat,participând și el personal la scoaterea din Minister a unui pachet cu pașapoarte diplomatice în valizele de cifru,date de Victor Rădulescu Pogoneanu,constituie în drept infracțiunea de complicitate la crima de trădare prin necredință p.p.de art.121 C.P.comb.cu art.190 C.P.și art.230 al.2 C.P.

./.

zând finalitatea delictoasă propusă care era ştirbirea independentei Statului Român,imprejurare din care rezultă şi intenţia delictoasă.

Considerând că prin activitatea desfăşurată de acuzat se tindea(şi)la scopul prevăzut in art.184 alinietul 1 C.P., intrucât furnizarea de informaţiuni acuzatului Pogoneanu posibilitatea dată complotiştilor de a lua cunoştinţă de conţinutul telegramelor cifrate şi înţelegerea cu acuzatul Opriganu primind dela acesta când era la Paris un supra-cifru,cu care să-şi cifreze informaţiunile pe care să li trimită in străinătate,ducea la contribuirea activităţii pentru supunerea teritoriului Statului Român suveranităţii unui stat străin şi prin aceasta la ştirbirea independenţei naţionale a Statului,astfel că elementele infracţiunii de complot in scop de trădare sunt intrunite in speţă.

Acuzatul Camil Demetrescu funcţionar la Ministerul Afacerilor Străine,prin activitatea sa a ajutat pe autorii principali in organizarea planului complotului pentru răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România,in care scop conform directivelor date de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu,acceptând propunerea acestuia,a luat parte la sustragerea de documente din Ministerul Afacerilor Străine ce constituia secrete de stat,apărate prin legi,a sustras un pachet cu formulare de paşaporte diplomatice in scop de a fi folosite ulterior la trecerea frontierei de către complicii din acest complot.iar in toamna anului 1946 a participat la intocmirea actelor de imputernicirea acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti,din partea acuzatului Iuliu Maniu,ca şef al Partidului Naţional Ţărănesc,imputernicire dată pentru străinătate,act transmis de către acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu,pe care personal au obţinut semnăturile celor doi şefi ai partidelor de opoziţie,fapte stabilite din declaraţiile acuzaţilor Victor Rădulescu Pogoneanu şi Florin Roiu,coroborate cu recunoaşterea sa.

Având in vedere că faptele de mai sus stabilite şi reţinute in sarcina acuzatului Camil Demterescu,constituiesc in drept crima de complot in scop de trădare p.p.de art.227 alinietul 1 şi 2 C.P.comb.cu art.184 pct.1 C.P.şi complicitate la crima de inaltă trădare prin necredinţă p.p.de art.121 c.p.comb.cu art.19o c.p.şi cu art.23o al.2 cp.

Considerând că elementele constitutive ale crimei de complot prevăzute de art.227 al.2 C.P.sunt intrunite in speţă intrucât: 1).Hotărârea a fost luată atunci când acuzatul a accepta

p.p.de art.120 C.P.comb.cu art.190 C.P.

Având în vedere că elementele constitutive ale crimei de complot p.p.de art.227 aliniatul 1,2,3, C.P.sunt întrunite în speță întrucât: 1).Hotărîrea a fost luată atunci când acuzatul Vasile Serdici a acceptat să participe la organizarea complotului împotriva Statului,de către acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache,în scopul de a răsturna prin violență regimul democrat din România,când a acceptat să transmită misiunilor străine din România,informațiuni în directă legătură cu complotul,făcând și pe interpretul în limba engleză în convorbirile acuzatului Iuliu Maniu,cu reprezentanții misiunilor anglo-americane din România, deci la curent cu întreaga activitate subversivă a acestuia și când a acceptat ordinul acuzatului Iuliu Maniu de a transmite agentilor străini diferite documente secrete cu caracter militar și economic printre cari cele referitoare la colectarea cerealelor,reforma agrară,convenția sovieto-română,extracția petrolului,gazul metan și planul de organizare al armatei,toate acestea în scopul arătat la aliniatul 1,2,3, de sub art.227 C.P.; 2).Hotărîrea a fost luată de comun acord de mai mult de două persoane,întrucât s'a stabilit că între acuzații Iuliu Maniu,Vasile Serdici,Ion Mihalache,Nicolae Penescu,colonel Stoika Stefan și ceilalți a existat un acord perfect; 3).Scopul a fost de a comite infracțiunile de sub art.227 C.P.,adică trădare și uzurparea ordinei constituționale după cum s'a arătat la expunerea în fapt și 4).Intențiunea frauduloasă rezultă din voința cu care a lucrat,deși cunoștea activitatea subversivă a organizatorilor complotului,el fiind acela care a îndeplinit oficiul de interpret în limba engleză din toate convorbirile pe care le-a avut acuzatul Iuliu Maniu cu reprezentanții misiunilor anglo-americane din România,din legăturile pe care acuzatul le-a făcut între conducătorii misiunilor anglo-americane din România și Iuliu Maniu și din transmiterea documentelor în legătură cu planul complotului,acuzatul era conștient de scopul propus,a activat în vederea realizării acestui scop,care tindea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din România,el prevăzând finalitatea criminală propusă,care era știrbirea independenței națională a Statului Român și instigarea locuitorilor de a se ridica împotriva puterilor constituționale ale Statului.-

Având în vedere că prin activitatea desfășurată în cadrul planului complotului de către acuzatul Vasile Serdici,se întindea la scopul prevăzut în art.184 pct.1 C.P.și la acele pre-

./.

Considerând că în speţă sunt întrunite elementele cerute de aceste texte deoarece acuzatul a înlesnit comiterea crimei de trădare, fiind în înţelegere cu autorii dinainte şi în cursul executării infracţiunii, cu intenţiune care rezultă din aceia că acuzatul cunoştea scopul pentru care se sustrăgea din Ministerul Afacerilor Străine, documentele şi informaţiunile constituind secrete de Stat, pentrucă era în înţelegere cu autorii complotului şi cu autorii sustragerii, el fiind în legătură directă cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, din inaemnul căruia se scoteau din Minister documentele secrete, acuzatul era funcţionar public, funcţionar superior în Ministerul Afacerilor Străine, a participat cu voinţă şi cu intenţiune în vederea realizării scopului propus, adică a urmărit în mod voluntar şi conştient scopul delictos al săvârşirii infracţiunii, din aceasta rezultând că acuzatul ia favorizat pe autorii complotului, conştient că prin ajutorul său contribuie la realizarea planului complotului ce tindea la răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România şi la ştirbirea independenţei naţionale a Statului Român.

Acuzatul Vasile Serdici, membru marcant în Partidul Naţional Ţărănesc, prin activitatea sa a participat la complotul organizat împotriva Statului, prin aceia că a transmis informaţiuni în directă legătură cu complotul, misiunilor străine anglo-americane din România, a asistat pe acuzatul Iuliu Maniu făcând oficiul de translator de limba engleză, în toate convorbirile pe care acesta le-a avut cu agenţii străini şi cu reprezentanţii misiunilor engleze şi americane din România, apoi în calitate de şef al presei străine a Partidului Naţional Ţărănesc a executat ordinul acuzatului Iuliu Maniu, şeful Partidului, transmiţând diferite informaţiuni cu caracter militar şi economic, cele prevăzute la expunerea în fapt, asigurând legătura dintre misiunile americane şi engleze şi acuzatul Iuliu Maniu şi înfine fiind la curent cu acţiunea de subminare a Statului prin activitatea de translator, conform dispoziţiunilor date de acuzatul Iuliu Maniu şi a alcătuit o reţea de informatori pe care i-a instigat să-i procure informaţiuni cu caracter secret din diferite instituţiuni de Stat, fapte stabilite din declaraţiile acuzaţilor Iuliu Maniu, Nicolae Penescu, Ion Mihalache şi colonel Stoika Ştefan şi coroborate cu recunoaşterea sa.

Având în vedere că faptele de mai sus stabilite şi reţinute în sarcina acuzatului Vasile Serdici, constituiesc în drept crima de complot în scop de trădare şi de surparea ordinei constituţionale p.p.de art.227 aliniatul 1,2,3, C.P.comb.cu art. 184 şi 207 C.P.şi instigare la crima de trădare prin necredinţă

./.

activa în străinătate,în numele partidelor din opoziție, din România,pe care a transmis-o agentului străin Hamilton spre a fi expediată fratelui său după plecarea lui în străinătate; a asigurat legătura dintre acuzații Iuliu Maniu și Victor Rădulescu Pogoneanu și a transmis corespondența schimbată de aceștia primită prin mijlocirea funcționarilor misiunilor anglo-americane venite din străinătate dela grupul de complotiști și înfine împreună cu acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu și cu concursul agentului străin Hamilton,a facilitat în toamna anului 1946 fuga în străinătate a acuzatului Constantin Vișoianu membru în complot,care a fost luat pe bordul unui avion militar american.

Având în vedere că faptele de mai sus stabilite și reținute în sarcina acuzatului Radu Niculescu Buzești, constituiesc în drept crima de complot în scop de trădare de surparea ordinei constituționale,de răzvrătire și de insurecție armată,p.p. de art.227 aliniatul 1,2,3 C.P comb.cu art.184 al.1,186 al.2,207,210 și 211 C.P.

Având în vedere că elementele constitutive ale crimei de complot p.p.de art.227 al.1,2,3, C.P.sunt întrunite în speță întrucât: 1).Hotărârea a fost luată atunci când acuzatul a acceptat însoțindpe fratele său Grigore Niculescu Buzești să ia parte la consfătuirea acestuia cu agenții serviciului de spionaj american,deci era perfect la curent cu creierea complotului,a guvernului din străinătate,cu mișcarea de rezistență și organizarea răzvrătirii și insurecției din țară,când a ținut legătura acuzatului Iuliu Maniu cu fratele său Grigore Niculescu Buzești,primind și transmițând dela și pentru aceștia corespondența schimbată între ei și grupul din străinătate,continuată când a transmis mandatul de împuternicire pentru fratele său și când a ajutat la fuga în străinătate a acuzatului Vișoianu,activitate dusă în scopul arătat la cele trei aliniate de sub art.227 C.P.; 2).Hotărârea a fost luată de comun acord de mai mult de 2 persoane,deoarece s'a stabilit că între acuzații Iuliu Maniu,Ion Mihalache,Constantin Vișoianu,Victor Rădulescu Pogoneanu,Grigore Niculescu Buzești și ceilalți,a existat un acord perfect după cum rezultă din declarațiile acuzaților Victor Rădulescu Pogoneanu,Florin Roiu și Ion de Mocsony-Styrcea; 3).Scopul a fost de a comite infracțiunile prevăzu-

./.

văzut în art.207 C.P.care rezultă din acţiunea întreprinsă din ordinul şi alături de acuzatul Iuliu Maniu,căruia i-a înlesnit legătura cu reprezentanţii misiunilor anglo-americane din România,aşa cum de altfel a şi recunoscut,acuzatul fiind conştient că activitatea sa ducea la realizarea acestor scopuri şi contribuia la supunerea teritoriului Statului Român suveranităţii unui stat străin deci la ştirbirea independenţei naţionale a Statului,iar prin hotărîrea luată de comun acord cu ceilalţi acuzaţi,participanţi la complot de a comite acte de violenţă cu sprijinul unor puteri străine pentru răsturnarea prin forţă a regimului democrat din România,scopul urmărit fiind acela de a se schimba forma constituţională a Statului,pentru care urma instigarea locuitorilor ţării să se ridice în contra puterilor constituţionale ale Statului,din care împrejurări rezultă că elementele componente ale infracţiunii de complot în scop de trădare şi de surparea ordinei constituţionale sunt întrunite.

Având în vedere că sunt întrunite şi elementele infracţiunii de instigare la trădare prin necredinţă p-p.de art.120 C.P. comb.cu art.190 C.P.,deoarece acuzatul conformându-se dispoziţiunilor date de acuzatul Iuliu Maniu şi-a organizat o reţea de informatori pe care i-a instigat să-i procure informaţiuni cu caracter secret din diferite instituţiuni de Stat,această îndemnare şi determinare a fost cu intenţiune care rezultă din voinţa de a aduna documente şi informaţiuni secrete şi de a transmite reprezentanţilor misiunilor anglo-americane din România,documente constituind secrete de stat,care au şi fost transmise agenţilor străini după cum a şi recunoscut acuzatul,conştient că acţiunea sa duce la realizarea planului complotului,acuzatul are cetăţenia română şi din voinţa de a transmite documentele şi informaţiunile conform planului complotului unor persoane cari nu aveau dreptul să ia cunoştinţă de ele rezultă şi din intenţiunea culpabilă,adică acuzatul a urmărit în mod voluntar şi conştient scopul delictos al săvârşirii infracţiunii.

Acuzatul Radu Niculescu Buzeşti,a participat la complotul organizat de Iuliu Maniu,Ion Mihalache,împotriva Statului,prin aceia că a însoţit pe fratele său Grigore Niculescu Buzeşti la casa Stirbei unde a luat parte la consfătuirea acestuia du agenţii serviciului de spionaj american Hall şi Hamilton,era perfect la curent cu activitatea subversivă a complotiştilor,cunoscând tentativa formării guvernului - fantomă -,organizarea mişcării de răzvrătire şi insurecţie din ţară,a acceptat această activitate ca membru al Partidului Naţional Ţărănesc,a conlucrat în vederea scopului final propus,iar în Octombrie 1946 a primit dela acuzatul Iuliu Maniu împuternicirea specială dată de acesta,fratelui său Grigore Niculescu Buzeşti,de a

./.

te in cele trei aliniate de sub art.227 C.P., adică, trădare, război contra Statului, surparea ordinei constituţionale, răzvrătire şi insurecţie armată, după cum s'a arătat la expunerea în fapt; apoi legătura cu reprezentanţii misiunilor străine, creiarea de organizaţiuni clandestine de soc, tentativa creierii unui guvern de rezistenţă în străinătate şi a unei armate peste frontieră care să acţioneze concomitent cu cea din ţară la acea oră "H" stabilită de complotişti când au redactat planul complotului, de care acuzatul a avut cunoştinţă, ceace în parte a şi recunoscut; 4). Intenţiunea frauduloasă rezultă din voinţa cu care a lucrat, din întrevederile ce le-a avut cu agenţii străini, din legăturile dintre acuzatul Iuliu Maniu şi fratele său Grigore Niculescu Buzeşti, acuzatul era conştient de scopul propus, a activat în vederea realizării acestui scop, care tindea la răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România, el prevăzând finalitatea criminală propusă care era: ştirbirea independenţei naţionale a Statului Român, iar prin legătura şi înţelegerea cu agenţii străini se urmărea provocarea de războiu contra Statului şi se tindea la distrugerea unităţii Statului, la înlesnirea ocupaţiei străine şi la instigarea locuitorilor ţării să se ridice contra puterilor constituţionale ale Statului, la înarmarea lor unii contra altora spre a se provoca războiu civil în ţară şi insurecţionare armată şi anume: organizarea de trupe armate de soc cărora le înlesnea procurarea de arme şi muniţiuni.

Având în vedere că din activitatea desfăşurată în cadrul complotului de către acuzatul Radu Niculescu Buzeşti, se tindea la scopul prevăzut în art.184 şi 186 din C.P. şi în special din legăturile dintre complotişti şi agenţii străini din ţară şi străinătate, prin contribuţia la înfiinţarea organului de conducere al organizaţiilor conspirative puse sub control american, care urma să aibă caracterul unui guvern opus celui legal din ţară şi din menţinerea legăturii pentru continuarea celor stabilite în planul complotului, printre cari tentativa de a se creia în străinătate o armată care la momentul oportun să acţioneze concomitent cu cea din ţară şi să se înlesnească trecerea trupelor străine pe teritoriul român, toate acestea evidenţiind că acuzatul a lucrat cu voinţă şi intenţiune, că era conştient că activitatea sa duce la ştirbirea independenţei Statului şi la provocarea de războiu contra Statului, astfel că sunt pe deplin întrunite elementele infracţiunii de complot în scop de trădare şi de războiu contra Statului.

Că din activitatea desfăşurată de acuzat în acest complot se tindea şi la scopul prevăzut în art.207 C.P. şi anume din aceia că a luat hotărârea de comun acord cu acuzatul Grigore Nicu-

./.

lescu Buzeşti membru în partid, Iuliu Maniu şeful partidului, Victor Rădulescu Pogoneanu, Constantin Vişoianu şi alţii şi să comită acte de violenţă cu sprijinul unor puteri străine pentru răsturnarea prin forţă a regimului democrat din România, în scopul de a schimba forma constituţională a Statului, în care scop se urmărea instigarea locuitorilor ţării să se ridice în contra puterilor constituţionale, deci sunt întrunite şi elementele infracţiunii de complot în scop de surparea ordinei constituţionale.

Având în vedere că, tot din activitatea desfăşurată în cadrul complotului de către acuzat se tindea şi către scopul prevăzut în art.210 C.P., în special din acţiunea dusă de acuzat ca om de încredere şi de legătură al acuzatului Iuliu Maniu, fiind frate cu Grigore Niculescu Buzeşti, împuternicit special pentru străinătate, din legătura între aceştia şi reprezentanţii misiunilor străine, în vederea scopului propus a continuat a avea legături din care se evidenţiază că se urmărea scopul provocării de războiu civil pentru care urma să se instige locuitorii de a se înarma unii contra altora, care se evidenţiază din modul clandestin de a lucra în vederea realizării planului complotului şi astfel că şi elementele infracţiunii de complot în scop de răzvrătire sunt deasemenea întrunite.

Că, deasemenea din activitatea desfăşurată de acuzat în cadrul complotului se tindea şi la scopul prevăzut în art.211 C.P., şi anume din împrejurarea că s'a conformat directivelor date de acuzatul Iuliu Maniu, direct şi prin fratele său Grigore Niculescu Buzeşti, al căror om de încredere şi de legătură era şi fiind la curent cu întreaga activitate complotistă a acuzaţilor Iuliu Maniu, Grigore Niculescu Buzeşti, Victor Rădulescu Pogoneanu, Constantin Vişoianu şi ceilalţi acuzaţi, a luat parte la întocmirea planului complotului cu agenţii serviciului de spionaj american, contribuind la întocmirea planului cu prezenţa sa chiar de pază aşa cum recunoaşte, spre a nu fi descoperiţi complotiştii, plan în care se prevedea şi organizarea de trupe armate atât în ţară cât şi în străinătate, cari să acţioneze concomitent la ora stabilită cu agenţii americani şi deci sunt întrunite şi elementele infracţiunii de complot în scop de răzvrătire atât în ce priveşte urmărirea de a se organiza trupe, înarmarea lor, cât şi de a se provoca insurecţie armată contra puterii Statului.

Acuzatul colonel în rezervă Stoika Stefan, membru în Partidul Naţional Ţărănesc, preşedinte şi apoi prim vice-preşedinte al Cercului Profesional Militar, a dus activitate pentru reali-

./.

zarea planului complotului,fiind omul de încredere al acuzaţilor Iuliu Maniu şi Ion Mihalache,având rolul de frunte în pregătirea complotului,lui revenindu-i misiunea specială de a pregăti şi organiza militarii din cadrul disponibil şi activ pentru creiarea unui organ principal al complotiştilor în vederea răzvrătirii şi insurecţiei armate,acuzatul a îndemnat conform presiunilor acuzatului Nicolae Penescu,la mărirea numărului membrilor Cercului Profesional Militar şi a dus activitate pentru trecerea în teren a membrilor conform dispoziţiunilor şi sugestiilor acuzatului Ion Mihalache,în conferinţa din Aprilie 1947,împreună cu acuzatul Ion Mihalache a luat măsuri pentru organizarea militară pe judeţe,el dirijând această activitate,ca şi intensificarea propagandei în unităţi,cu scopul discreditării regimului actual şi aţâţarea spiritelor împotriva regimului democrat,toate acestea în vederea planului stabilit de complotişti,pentru realizarea răzvrătirii,acuzatul tot în vederea pregătirii complotului a dat dispoziţiuni pentru culegerea de informaţiuni militare referitoare la organizare,instruirea şi dotarea unităţilor şi din ordinul acuzaţilot Ion Mihalache şi Iuliu Maniu,a însărcinat un grup de ofiteri,membrii ai organizaţiei militare,să elaboreze aşa-zisul plan de organizare al armatei,care a fost întocmit înlăuntrul Cercului Profesional Militare,în vederea folosirii ulterioare a forţelor prevăzute pentru executarea complotului contra Statului,în curs de pregătire şi care plan a fost transmis consilierului Melbourne dela Misiunea Americană din România,prin acesta se prevedea creiera unei armate în afară care să colaboreze cu forţele subversive din interior la momentul oportun,după cum s'a stabilit din declaraţiile acuzaţilor Ion Mihalache,Iuliu Maniu, Vasile Serdici,Nicolae Penescu,colonel Stătescu Dumitru şi din depoziţiile martorilor General Stoika Grigore,general Negrei Gabriel,lt.colonel Ticuţă Mihăilescu,sublocotenent Walter Paul şi plutonier Albu Gheorghe,coroborate cu recunoaşterea sa.

Având în vedere că faptele de mai sus stabilite şi reţinute în sarcina acuzatului colonel de rezervă Stoika Stefan,constituiesc în drept crima decomplot în scop răzvrătire şi de insurecţie armată,prev.şi pen.de art.227 aliniatul 1,2,3,C.P.comb. cu art.21o şi 211 C.P.

Având în vedere că elementele constitutive ale crimei de complot prevăzute în art.227 al,1,2,3,C.P.sunt întrunite în speţă,întrucât:1).Hotărârea a fost luată atunci când a acceptat să conlucreze ca om de încredere al acuzaţilor Iuliu Maniu şi Ion Mihalache,în vederea realizării complotului,la Cercul Profe-

./.

sionul Militar,dirijând activitatea acestui cerc militar conform dispozițiunilor date de organizatorii complotului pentru realizarea loviturii de Stat în curs de pregătire,pentru care a luat măsuri de întocmirea planului de organizarea armatei ce era în contradicție cu tratatul de pace și transmis unui agent străin,apoi strângerea și transmiterea de documente și informațiuni constituind secrete de Stat,pentru conducătorii complotului acuzatilor Iuliu Maniu și Ion Mihalache,în scopul arătat la cele trei alineate de sub art.227 C.P.;2).Hotărârea a fost luată de comun acord de mai mult de două persoane întrucât s'a stabilit că între acuzații Ion Mihalache,colonel Stefan Stoika,Nicolae Penescu,Vasile Serdici și alții,a existat un acord perfect;3).Scopul a fost de a comite infracțiunile prevăzute la al.1,2,3,de sub.art.227 C.P.,adică răzvrătire și insurecție armată,după cum s'a arătat la expunerea în fapt, apoi crearea de organizațiuni clandestine de soc și a unei armate peste frontieră și în țară,cari să acționeze concomitent la ora stabilită de complotiștii care au întocmit planul complotului contra Statului,de care acuzatul a avut cunoștință; 4).Intențiunea frauduloasă rezultă din voința cu care a lucrat în organizarea și conducerea Cercului Profesional Militar,ca organizație de bază în realizarea planului complotului,acuzatul era conștient de scopul propus,a activat în vederea realizării acestui scop,care tindea la răsturnarea prin violență a regimului democrat din Romania,el prevăzând finalitatea criminală propusă,care era instigarea locuitorilor să se ridice și să se înarmeze unii contra altora spre a provoca războiu civil în țară și insurecționare armată prin organizarea de trupe armate de soc cărora le înlesnea procurarea de arme și munițiuni .

Considerând că prin activitatea desfășurată de acuzatul colonel în rezervă Stoika Stefan în cadrul complotului, se tindea la scopurile prevăzute în art.210 și 211 C.P.,în special din activitatea dusă în dirijarea organizației militare subversivă Cercul Profesional Militar ,unde a lucrat ca om de încredere al acuzatilor Ion Mihalache și Iuliu Maniu,organizatorii complotului,dispunând conform sugestiilor date de Ion Mihalache să se întocmească planul general de organizarea armatei,în care se prevedea forțe în contradicție cu tratatul de pace spre a fi folosite ulterior în executarea complotului contra Statului,a continuat să țină legătura în vederea soc-

./.

pului propus, împrejurări din care se evidenţiază că se urmărea înarmarea locuitorilor ţării şi să se ridice unii contra altora pentru a se provoca războiu civil în ţară, şi organizarea de trupe armate în cadrul Cercului Profesional Militar, în vederea insurecţiei armate, astfel că sunt întrunite toate elementele infracţiunii de complot în scop de răsvrătire şi insurecţie armată.

Acuzatul Locotenent Colonel în retragere Stătescu Dumitru, membru al partidului şi al Cercului Profesional Militar, casierul acestui cerc, a dus activitate în vederea realizării complotului contra Statului, ai cooperând împreună cu acuzatul colonel de rezervă Stoika Stefan, la atragerea în complot a militarilor deblocaţi şi activi, la întocmirea aşa zisului plan de organizarea armatei, fiind la curent cu scopurile pentru a fost creiat acest plan, care avea ca rezultat final răsturnarea prin violenţă a guvernului democrat din România, fapte stabilite din depoziţiile martorilor general Stoika Grigore, general Negrei Gabriel, lt. colonel Ticuţă Mihăilescu, sublocotenent Walter Paul şi plutonier Albu Gheorghe, toate acestea coroborate cu recunoaşterea sa.

Având în vedere că faptele de mai sus reţinute în sarcina acuzatului lt. colonel în retragere Stătescu Dumitru constituiescin drept infracţiunea de complot în sop de răsvrătire şi de insurecţie armată, p.p. de art. 227 aliniatul 1 şi 2, C.P. comb. cu art. 21o şi 211 din C.P.

Având în vedere că elementele infracţiunii de complot sunt întrunite în speţă întrucât: 1). Hotărârea a fost luată atunci când acuzatul a acceptat să participe la complot prin cooperarea sa cu acuzatul colonel rez. Stoika Stefan, în atragerea militarilor deblocaţi şi activi în acest complot şi la întocmirea planului de organizare al armatei, fiind la curent cu scopul pentru care era creiat planul; 2). Hotărârea a fost luată de comun acord de mai mult de două persoane, între acuzaţii colonel rez. Stoika Stefan, Ion Mihalache, Vasile Serdici, lt. colonel Stătescu Dumitru şi ceilalţi existând un acord; 3). Scopul a fost de a comite infracţiunile de sub art. 227 C.P., adică răsvrătire şi insurecţie armată, cum s'a arătat la expunerea în fapt, conform planului complotului, acuzatul era conştient de scopul propus, a activat în vederea realizării acestui scop care tindea la răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România el prevăzând finalitatea delictoasă propusă care era instigarea locuitorilor de a se înarma unii contra altora şi de a provoca războiul civil în ţară şi insurecţionarea armată prin organizarea de trupe armate de acu. cărora le înlesnea procurarea de arme şi muniţiuni.

împrejurări din care rezultă şi intenţiunea delictoasă.

Considerând că din activitatea dusă de acuzat în cadrul complotului se tindea la scopul prevăzut în art.210 şi 211 C.P. şi anume din colaborarea cu acuzatul-colonel în rez. Stoika Ştefan în organizaţia militară subversivă Cercul Profesional Militar,unde conformându-se directivelor date de organizatorii complotului a contribuit la atragerea în complot a militarilor activi şi deblocaţi şi la întocmirea planului de organizarea armatei,în care se prevedea forţe în contradicţie cu tratatul de pace ce urmau să fie folosite ulterior în executarea planului complotului,apoi organizarea de trupe armate de şoc cari să acţioneze concomitent la ora stabilită de complotişti,împrejurări din care se evidenţiază că se urmărea scopul de a se provoca război civil în ţară şi insurecţionarea armată, astfel că sunt pe deplin întrunite elementele infracţiunii de complot în scop de răzvrătire şi insurecţie armată.

Din toate acestea Tribunalul constată că fiecare dintre acuzaţii de mai sus începând cu acuzatul Iuliu Maniu şi terminând cu locotenent colonel în retragere Stătescu Dumitru,au participat cu voinţă la organizarea complotului,care a existat în curs de pregătire şi îndreptat împotriva Statului şi a regimului democrat din România,contribuind fiecare cu acţiunea sa la realizarea acestui plan,după cum s'a arătat în dreptul fiecăruia,activitatea desfăşurată,momentul în care a fost luată de fiecare hotărârea de participare la acest complot,înlănţuirea faptelor materiale,din care se evidenţiază că această hotărâre a fost luată de comun acord de toţi acuzaţii prin legăturile ce au existat între ei,în scopul arătat la fiecare în parte,cu intenţiune care rezultă din voinţa de a activa pentru lovitura de Stat în curs de pregătire,acuzaţii erau conştienţi că scopul propus duce la răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România,au activat pentru acest scop,cu tendinţa manifestă de a înfrunta dispoziţiunile legale şi în consecinţă Tribunalul stabileşte că toate elementele infracţiunilor reţinute în sarcina acuzaţilor,sunt pe deplin întrunite.

Având în vedere că în ce priveşte inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea,acesta a participat la întrevederile acuzatului Grigore Niculescu Buzeşti,cu agenţii serviciului de spionaj american Hall şi Hamilton,când s'a stabilit planul complotului,a cunoscut scopurile acestor întrevederi şi a fost la curent cu cele prevăzute în Minută şi Memorandum şi cu toate că şi-a dat seama că se pună la cale un complot contra Statului şi contra

./.

regimului democrat din România,nu a denunţat autorităţilor faptul şi pe autorii com-plotului,fapt stabilit din mărturisirile sale şi din declaraţiile acuzaţilor Victor Rădulescu Pogoneanu şi Radu Niculescu Buzeşti.

Având în vedere că fapta inculpatului Ion De Mocsony_Styrcea arătată mai sus,stabilită şi reţinută în sarcina sa,constituie în drept delictul de nedenunţarea complotului p.p.de art.228 C.P.

Având în vedere că elementele acestei infracţiuni sunt intrunite întrucât:1).Omisiunea de a denunţa complotul este dovedită şi recunoscută de inculpat aşa cum-s'a arătat la expunerea în fapt,inculpatul mărturisind că a luat parte la ducerea tratativelor dintre acuzatul Grigore Niculescu Buzeşti,ca împuternicit special al acuzatului Iuliu Maniu şef al Partidului Naţional Ţărănesc şi agenţii serviciului de spionaj american Hall şi Hamilton şi că a asistat la întocmirea Minutei,Memorandumului,deci a luat cunoştinţă de organizarea complotului şi cu toate acestea deşi şi-a dat seama că se pune la cale un complot împotriva Statului şi a regimului democrat,totuşi nu l-a denunţat autorităţilor faptul şi pe autorii complotului,deşi a avut timpul material de a denunţa, 2).Intenţiunea delictoasă rezultând din aceia că inculpatul a luat cunoştinţă de organizarea complotului şi şi-a dat seama că se pune la cale un complot contra Statului şi regimului democrat,a căutat să ţină ascuns existenţa acestui complot care urmărea lovitura de Stat şi răsturnarea guvernului dela cârma ţării prin mijloace violente,adică inculpatul a urmărit în mod voluntar şi conştient scopul delictos al acestei infracţiuni.

Astfel fiind,atât în fapt cât şi în drept toate infracţiunile reţinute în sarcina acuzaţilor sunt complect dovedite şi urmează a se aplica sancţiunile legale;

Având în vedere că în ce priveşte susţinerea apărării referitoare la încadrarea în drept a faptelor imputate şi reţinute în sarcina acuzaţilor şi anume,apărarea din partea unora din acuzaţi, a susţinut că unele infracţiuni nu ar fi fost calificate şi încadrate în textele corespunzătoare materialităţii faptelor,Tribunalul apreciază că aceste susţineri nu sunt întemeiate faţă de probele administrate şi analiza acestor probe în raport de faptele reţinute ca dovedite în sarcina acuzaţilor şi în consecinţă respinge aceste susţineri ca neconcludente şi neîntemeiate.

Astfel,susţinerea apărării prin dl.avocat Vlad Dimitriu, că punctul Tămădău nu ar fi pe o zonă în stare de asediu şi că nefiind un punct de frontieră,ar lipsi elementele infracţiunii de încercare de trecere frauduloasă a frontierei,Tribunalul constată că în ce priveşte competenţa ea a fost atribuită instanţei militare

./.

prin decretul lege Nr.856/938,care până în acest moment nu a fost ridicată;

Că,chiar dacă punctul Tămădău nu ar fi într'o zonă în stare de asediu,acuzații sunt urmăriți și trimiși în judecată în acelaşi timp pentru alte infracţiuni mai grave,săvârşite pe teritoriul Municipiului Bucureşti,cari atrag competenţa exclusivă a instanţei militare şi deci susţinerea apărării pe acest temei este nefondată şi Tribunalul o respinge ca atare.

Considerând că şi susţinerea că Tămădăul nefiind un punct de frontieră ar lipsi unul din elementele infracţiunii, este deasemenea neîntemeiată deoarece după cum s'a stabilit din probele dela dosar şi din desbaterile orale,acuzaţii Ion Mihalache,Nicolae Penescu,Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr,au avut intenţiunea să plece pe cale clandestină din ţară,în care scop au şi plecat din Bucureşti cu maşinile în noaptea de 14 Iulie 1947,pentru a se îmbarca în avioane la Tămădău,aşa cum se înţelesese Iuliu Maniu şeful Partidului Naţional Ţărănesc, cu cei doi piloţi prin Dr.Gafencu şi subinginerul Popescu;până în momentul îmbarcării în avioane s'au petrecut diferite acte materiale cari duc la concluzia neîndoioasă că acuzaţii urmăreau să treacă frontiera în mod fraudulos pe calea aerului,acte materiale cari marchează intenţiunea delictoasă şi care au fost întrerupte independent de voinţa acuzaţilor, fiind surprinşi şi arestaţi în noaptea de 14 Iulie 1947 în momentul când se urcau în avioane;

Că deci,localitatea Tămădău deşi nu este un punct de frontieră,totuşi din cele mai sus arătate rezultă că locul acesta a fost ales în ascuns de acuzaţi de comun acord cu cei cari urmau să-i transporte peste frontieră,ca teren bun de decolarea avioanelor şi nu au ales unul din punctele stabilite de autorităţile de resort pentru plecările avioanelor în străinătate,aşa cum ar fi trebuit să facă dacă ar fi înţeles să părăsească teritoriul ţării în mod legal; iar înlănţuirea faptelor materiale anterioare duc la concluzia univocă de intenţiunea acuzaţilor de a pleca peste graniţă în mod clandestin şi în consecinţă Tribunalul respinge ca nefondată susţinerea apărării pe acest temei.

Că în ce priveşte aserţiunea apărării asupra punctului de frontieră anume că spaţiul aerian corespunde cu terenul fizic,instanţa nu are a lua în discuţiune aceasta,pentrucă în speţă acuzaţilor nu li se impută o trecere frauduloasă a fron-

./.

tierei ci numai tentativa de trecere frauduloasă a frontierei.

Cu privire la susţinerea apărării prin dl.avocat Ionel Teodoreanu,referitor la calificarea infracţiunii prevăzută în art. 190 C.P.şi anume supunând deliberării instanţei infracţiunea sub aspectul art.197 C.P.; Tribunalul constată că această infracţiune este bine calificată şi încadrată în textul art.190 C.P.pentru toţi acuzaţii trimişi în judecată sub calificarea de trădare prin necredinţă,deoarece atât acuzatul Emil Oprişanu cât şi ceilalţi acuzaţi au recunoscut că au sustras şi procurat documente şi informaţiuni constituind secrete de Stat,care au fost transmise unor persoane străine ce nu aveau calitatea să ia cunoştinţă de ele şi din probele administrate s'a stabilit că faptul material al sustragerii, transmiterii sau divulgării constă în aceia că acuzaţii în calitatea lor de funcţionari publici au procurat de bună voie toate acestea,conştienţi de fapta lor,şi nu s'a evidenţiat în decursul timpului cât au durat desbaterile,că vre'unul din acuzaţi ar fi comis aceste fapte din neglijenţă,ci din contră, s'a stabilit că procurarea şi transmiterea documentelor sau informaţiunilor s'a făcut cu voinţă şi intenţiune,în scopul de a contribui la realizarea planului complotului îndreptat împotriva Statului ce tindea la răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România şi astfel instanţa respinge ca nefondată cererea de schimbare de calificare făcută de apărare;

Referitor la cererea de schimbare de calificare a apărării,pentru acuzatul Camil Demetrescu din participare la complot p.p. de art.227 C.P.al.1 şi 2,comb.cu art.184 pct.1 C.P.,în nedenunţarea complotului p.p.de art.228 C.P.,Tribunalul constată că faptele materiale ale acuzatului Camil Demetrescu însumate,duc la concluzia univocă că el a făcut parte din acest complot,a activat în scopul realizării complotului prin activitatea desfăşurată,conştient de scopul propus,iar nu că acuzatul ar fi luat cunoştinţă în vre'un mod oarecare de complot şi să nu fi denunţat,astfel că instanţa respinge şi această cerere a apărării ca nefondată.

Deasemenea Tribunalul respinge şi cererea de schimbare de calificare formulată de apărare din partea acuzatului colonel în rezervă Stoika Stefan,deoarece s'a stabilit că şi acesta prin activitatea desfăşurată la Cercul Profesional Militar,a participat la complotul organizat împotriva Statului,conştient de scopul propus care era răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România şi nu s'a stabilit că el ar fi avut numai cunoştinţă de existenţa complotului şi nu l-a denunţat.

./.

In ceace priveşte susţinerea inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea şi a apărătorului său,că nu a denunţat complotul de care avea cunoştinţă,din teamă afirmând că ar fifost ameninţat cu moartea de către agentii americeni,invocând art. 130 din C.P.

Văzând dispoziţiunile art.130 din C. .

Având în vedere că pentru ca un inculpat să beneficieze de dispoziţiunile acestui text se cer următoarele condiţiuni: a).Constrângerea morală să fie produsă prin ameninţări, cari să contiuie un pericol direct; b).Acest pericol să fie relativ la viaţa,integritatea corporală,sănătatea şi libertatea a sa sau a unei rude sau persoane de care ar fi legat printr'o puternică afecţiune; c).Pericolul să nu fi putut fi înlăturat prin alte mijloace;

Considerând că din analizarea elementelor de fapt se constată că inculpatul Ion de Mocsony-Styrcea a luat cunoştinţă de organizarea complotului îndreptat contra Statului în Septembrie 1946 şi această pretinsă ameninţare s'a produs cu mult mai târziu şi anume chiar după ce o parte din acuzaţi participanţi la complot,au trecut la săvârşirea unora din infracţiunile prevăzute la cele trei aliniate de sub art.227 C.P. şi că deci aşa fiind chiar sub această latură,inculpatul n'ar mai fi putut beneficia nici de absolvirea de pedeapsă prevăzută în art.228 C.P.care cere ca denunţul să să producă mai înainte de consumarea faptului;

Considerând că în speţă această pretinsă ameninţare nu constituie un pericol direct,în sensul art.130 C.P.,deoarece aceasta, avusese loc cu mult timp după ce s'a trecut la săvârşirea unor infracţiuni prevăzute în art.227 şi că după data ameninţării,pretinşii ameninţători părăsiseră deja ţara,încât nu mai putea fi vorba de un pericol direct asupra vieţii,integrităţii corporale,sănătăţii şi libertăţii persoanei sale;

Având în vedere că în afară de cele arătate mai susacest pretins pericol invocat,putea să fie înlăturat prin alte mijloace şi anume,prin aceia că inculpatul Ion De Mocsony-Styrcea odată cu denunţarea acestui complot se punea şi la adăpostul autorităţilor constituite în Stat,care i-ar fi garantat şi salvat viaţa şi integritatea corporală,sănătatea,libertatea etc.

Că,dacă nu a făcut aceasta,rezultă că inculpatul în mod voit,a ţinut ascunsă existenţa complotului,participând sufleteşte prin tăcerea sa la acest complot,pentrucă autorii complotului să lucreze nestingheriţi şi să poată ajunge la scopul ce

şi leau propus, care era răsturnarea prin violenţă a regimului democrat din România şi instaurarea din nou a regimului burghezo-capitalist.

Că în consecinţă inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea nu i se poate aplica neculpabilitatea trasă din art.130 C.P., neintrunind elementele acestui text de lege.

Astfel fiind Tribunalul înlătură ca neconcludentă susţinerea inculpatului Ion De Mocsony-Styrcea şi a apărării sale pe acest temei şi menţine infracţiunea de nedenunţarea complotului în sarcina inculpatului.

In consecinţă culpabilitatea acuzaţilor fiind stabilită, instanţa urmează a face în cauză aplicaţiunea textelor de lege arătate în dreptul fiecăruia şi care a fost citite în şedinţă publică de către preşedinte, fără a se face vre'o schimbare de calificare.

Cu privire la circumstanţele atenuante Tribunalul apreciază că ele există numai în favoarea acuzaţilor Victor Rădulescu Pogoneanu, Emil Oprişanu, Florin Roiu, Emil Lăzărescu, Camil Demetrescu, Vasile Serdici, lt.colonel în retragere Stătescu Dumitru, pentru toate faptele, trase din împrejurările de fapt şi din aceia că nu s'a dovedit un grad de perversitate în declaraţiunile făcute în cursul cercetărilor şi în faţa instanţei, cum şi în favoarea acuzaţilor Grigore Gafencu şi Constantin Vişoianu, numai în ce priveşte crima de trădare prevăzută în art.184 al.1 C.P., circumstanţe trase din împrejurările de fapt şi cari se referă numai la persoana acuzaţilor de mai sus, iar în ce priveşte pe ceilalţi acuzaţi instanţa apreciază că nu există circumstanţe atenuante.

Deasemenea Tribunalul apreciază că în ce priveşte pe acuzaţii Iuliu Maniu, Ion Mihalache şi Victor Rădulescu Pogoneanu, sunt în cazul de a se ţine seama la aplicarea sancţiunilor de dispoziţiunile art.31 din C.P. întrucât primii doi acuzaţi au depăşit vârsta de 60 ani, iar al treilea acuzat este infirm.

Având în vedere că potrivit dispoziţiunilor art.326 C.J.M. în caz de condamnare instanţa de judecată urmează a se pronunţa şi asupra cheltuielilor făcute cu cercetarea, instruirea şi judecarea procesului, care cad în sarcina celor condamnaţi şi a se hotărî şi asupra corpurilor delicte;

Având în vedere că pentru acuzaţii în sarcina cărora s'a reţinut crima de trădare sau de complot în scop de trădare, potrivit dispoziţiunilor art.193 C.P., instanţa urmează a pronunţa şi pedeapsa confiscării averii.

./.

Că,in conformitate cu dispozițiunile art.2o1 C.P., dacă acuzatul a comis mai multe infracțiuni calificate crime sau delicte,inainte de a fi fost condamnat definitiv pentru vre'una din ele,se aplică dintre pedepsele stabilite în instanță pentru fiecare dintre aceste infracțiuni,pedeapsa cea mai gravă care poate fi sporită cu un plus în proporțiile stabilite sub art. lol din C.P.

Având în vedere că acuzații judecați în prezență au fost arestați și că în conformitate cu prevederile art.488 C.J.M. judecătorii urmează să hotărască totdeauna dacă detențiunea preventivă trebuie imputată în total sau în parte în cuantumul pedepsei și că apreciindu-se este cazul a le socoti acuzaților întreaga detențiune preventivă

Având în vedere că parte din acuzați sunt ofiteri și subofiteri în rezervă,astfel că potrivit dispozițiunilor art.481 C.J.M.urmează a li se aplica și pedeapsa degradării militare,întrucât faptele reținute în sarcina lor sunt calificate crimă;

Pentru toate aceste motive de fapt și de drept,Tribunalul în unanimitate de voturi și în unire cu concluziunile reprezentantilor Ministerului Public,declară culpabili pe următorii:

1/. <u>IULIU MANIU</u>,pentru crima de complot în scop de trădare,de surparea ordinei constituționale,de răzvrătire și de insurecție armată,p.p.de art.227 al.1,2,3,C.P.,comb.cu art.184 al. 1, 186 al.2,2o7,21o și 211 C.P.,inaltă trădare p.p.de art.184 pct.1, 186 al,2 C.P.,răzvrătire,insurecție armată p.p.de art.21o,211 C.P., instigare la crima de trădare prin necredință p.p.de art.12o C.P., comb.cu art.19o pct.1 C.P.,surparea ordinei constituționale,tentativa acestei infracțiuni p.p.de art.2o7 C.P.comb.cu art.96 și 97 al. 1 C.P.și instigare la trecerea frauduloasă a frontierei p.p.de art. 12o C.P.comb.cu art.579 C.J.M.toate comb.cu art.lol pct.1 și 1o3 din C.P.cu I.D.Nr.856/38, I.D.Nr.11o8/38 și art.482 C.J.M.

2/. <u>ION MIHALACHE</u>,pentru crima de complot în scop de trădare,de surparea ordinei constituționale,de răzvrătite și de insurecție armată p.p.de art.227 al,1,2,3,C.P.comb.cu art.184 pct. 1 ,186 al,2,2o7,21o și 211 C.P.; trădare p.p.de art.184 al.1 C.P., tentativa de surparea ordinei constituționale p.p.de art.2o7 C.P. comb.cu art.96 al,1 C.P.,răzvrătire și insurecție armată p.p.de art.21o al,1 și 211 C.P.și încercare de trecere frauduloasă a frontierei p.p.de art.579 C.J.M.,toate comb.cu art.lol pct.1 și 1o3 C.P. cu I.D.Nr.856/38, I.D.Nr.11o8/38 și art.482 C.J.M.Il declară neculpabil pentru infracțiunea de port ilegal de armă p.p.de art.32 comb. 35 pct.1 din legea Nr.19o/947,in./baza art.48 din aceiași lege.

3/. NICOLAE PENESCU, pentru crima de complot în scop de trădare și de surparea ordinei constituționale și delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei p.p.de art.227 al.1,2,3 comn.cu art.184 pct.1 și 2o7 C.P.,de art.579 C.J.M.toate comb.cu art.1o1 pct.1 C.P.cu I.D.Nr.856/938, I.D.Nr.1188/938 și cu art. 482 C.J.M.

4/. NICOLAE CARANDINO, pentru crima de complot în scop de trădare și de surparea ordinei constituționale și pentru delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei p.p.de art.227 al.1,2,3, C.P.comb.cu art.184 pct.1 și 2o7 C.P.,de art.579 C.J.M. toate comb.cu art.1o1 pct.1 C.P.cu I.D.Nr.856/938,I.D.1108/938, și cu art.482 C.J.M.

5/. ILIE LAZAR, pentru crima de complot în scop de trădare și de surparea ordinei constituționale și pentru delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei p.p.de art.227 al. 1,2,3,comb.cu art.184 al.1 și 2o7 din C.P.,de art.579 C.J.M.toate comb.cu art.1o1 pct.1 C.P.cu I.D.Nr.856/938 și I.D.Nr.11o8/938 și cu art.482 C.J.M.

6/. GRIGORE NICULESCU BUZESTI, pentru crima de complot în scop de trădare,de surparea ordinei constituționale,de răzvrătire și de insurecție armată, crima de trădare,tentativa de surparea ordinei constituționale și trecere frauduloasă a frontierei p.p.de art.227 al,1,2,3, C.P.comb.cu art.184 pct.1,186 al,2, 2o7,21o,211 C.P.,de art.184 al,1 C.P.,art.186 al,2 C.P.,art.2o7 comb.cu art.96 și 97 al,1 C.P.art.579 C.J.M.toate comb.cu art. 1o1 pct.1 și 1o3 C.P.,cu I.D.Nr.856/938 și 11o8/948,art.482 C.J.M și cu art.364 C.J.M.

7/. GRIGORE GAFENCU, pentru crima de complot în scop de trădare,de surparea ordinei constituționale,de răzvrătire și de insurecție armată,crima de trădare și tentativa de surparea ordinei constituționale,p.p.de art.227 al,1,2,3,C.P.comb.cu art.184 al.1,186 al,2,2o7,21o și 211 C.P.,de art.184 al.1și art.2o7 comb. cu art.96 și 97 C.P.toate comb.cu art.1o1 și 1o3 C.P.cu I.D.Nr. 856/938 și 11o8/938,art.482 C.J.M.și cu art.364 C.J.M.

8/. ALEXANDRU CRETZIANU, pentru crima de complot în scop de trădare,de surparea ordinei constituționale,de răzvrătire și de insurecție armată; crima de trădare și tentativa de surparea ordinei constituționale p.p.de art.227 al.1,2,3, C.P.comb. cu art.184 pct. 1,art.186 al,2,21o,2o7,211 C.P.,de art.184 al.1 C.P.și art.2o7 comb.cu art.96 și 97 al.1 C.P.toate comb.cu art. 1o1 și 1o3 C.P.cu I.D.Nr.856/938 și 11o8/938,cu art.482 C.J.M.și cu art.364 C.J.M. ./.

9/. CONSTANTIN VIȘOIANU, pentru crima de complot în scop de trădare, de surparea ordinei constituționale, de răsvrătire și insurecție armată; crima de trădare, tentativa de surparea ordinei constituționale și delictul de trecere frauduloasă a frontierei p.p. de art.227 al.1,2,3, C.P. comb. cu art.184 al.1,186 al.2,207,210,211 C.P., de art.184 al.1 C.P., art.207 comb. cu art.96 și 97 al.1 C.P. și art.579 C.J.M. toate comb. cu art.101 și 103 C.P., cu I.D.Nr.856/938 și 1108/938, art.482 și cu art.364 C.J.M.

10/. VICTOR RADULESCU POGONEANU, pentru crima de complot în scop de trădare, de surparea ordinei constituționale, de răsvrătire și de insurecție armată și pentru instigare la crima de trădare prin necredință p.p. de art.227 al. 1,2,3, C.P. comb. cu art.184 al.1,186 al.2,207,210 și 211 C.P., de art.190 pct.1 C.P. comb. cu art.120 C.P. toate comb. cu art. 101 și 103 C.P. cu I.D.Nr.856/938 și 1108/938 și art.482 C.J.M.

11/. EMIL OPRIȘANU, pentru crima de complot în scop de trădare și trădare prin necredință, p.p. de art.227 al.1 și 2 C.P. comb. cu art.184 pct.1 C.P. de art.190 C.P. toate comb. cu art.101 și 103 C.P. cu I.D.Nr.856/938 și 1108/938, și art.482 C.J.M.

12/. FLORIN ROIU, pentru crima de complot în scop de trădare și înaltă trădare prin necredință p.p. de art.227 al. 1 și 2 C.P. comb. cu art.184 al.1 C.P.; de art.190 pct.1 C.P., toate comb. cu art.101 și 103 C.P. cu I.D.Nr.856/938 și 1108/938, și cu art.482 C.J.M.

13/. EMIL LAZARESCU, pentru crima de complot în scop de trădare p.p. de art.227 al.1 și 2 C.P. comb. cu art.184 al.1 C.P. cu I.D.Nr.856/938 și 1108/938 și cu art.482 C.J.M.

14/. CAMIL DEMETRESCU, pentru crima de complot în scop de trădare și instigare la crima de înaltă trădare prin necredință p.p. de art.227 al.1 și 2 C.P. comb. cu art.184 pct. 1 C.P., de art.190 C.P. comb. cu art.121 pct.1 C.P. și art.230 pct.2 C.P. toate comb. cu art.101 și 103 C.P. cu I.D.Nr.856/938 și 1108/938 și cu art.482 C.J.M.

15/. VASILE SERDICI, pentru crima de complot în scop de trădare și de surparea ordinei constituționale și instigare la crima de trădare prin necredință p.p. de art.227 al.1 și 2 C.P. comb. cu art.184 al.1 C.P., și art.207 C.P., de art.190 pct.1 C.P. comb. cu art.120 C.P., toate comb. cu art.101 și 103 C.P. cu I.D. Nr.856/938 și 1108/938 și cu art.482 C.J.M.

16/. RADU NICULESCU BUZEŞTI, pentru crima de complot in scop de trădare, de surparea ordinei constituţionale, de răzvrătire şi de insurecţie armată p.p.de art.227 al.1,2,3, C.P.comb.cu art.184 al.1 C.P., art.186 al.2 C.P.art.207,210 şi 211 C.P.comb.cu art.I.D.Nr. 856/938 şi 1108/938 şi cu art.482 C.J.M.

17/. Colonel in rezervă STOIKA STEFAN, pentru crima de complot in scop de răzvrătire şi de insurecţie armată p.p.de art.227 al.1 şi 3 C.P.comb.cu art. 210 şi 211 C.P., şi cu I.D.Nr.856/938 şi 1108/938, şi cu art.482 C.J.M.

18/. Lt.colonel in retragere STATESCU DUMITRU, pentru crima de complot in scop de răzvrătire şi de insurecţie armată, p.p.de art. 227 al.1 şi 3 C.P.comb.cu art.210 şi 211 C.P.cu I.D.Nr.856/938 şi 1108/938 şi cu art.482 C.J.M.

19/. ION DE MOCSONY-STYRCEA, pentru delictul de nedenunţarea complotului p.p.de art.228 C.P.comb.cu I.D.Nr.856/938 şi 1108/938 şi cu art.482 C.J.M.

Asemenea cu unanimitate de voturi declară că sunt circunstanţe atenuante numai in favoarea acuzaţilor VICTOR RADULESCU POGONEANU, EMIL OPRISANU, FLORIN ROIU, EMIL LAZARESCU, CAMIL DEMETRESCU, VASILE SERDICI şi lt.colonel in retragere STATESCU DUMITRU, pentru toate faptele precum şi in favoarea acuzaţilor GRIGORE GAFENCU şi CONSTANTIN VISOIANU, dar numai in ce priveşte crima de trădare prev. şi ped.de art.184 al.1 C.P.şi că nu sunt circunstanţe atenuante in favoarea celorlalţi acuzaţi.

Cu unanimitate de voturi declară că acuzaţii IULIU MANIU, ION MIHALACHE şi VICTOR RADULESCU POGONEANU, sunt in cazul de a li se aplica dispoziţiunile art.31 C.P., primii doi depăşind vârsta de 60 ani iar al treilea din cauza infirmităţii fizice.

In consecinţă,

T R I B U N A L U L,

In numele legii,

H O T A R A S T E:

Făcând aplicaţiunea art.227 al.1,2şi 3 C.P.comb.cu art.184 al.1 C.P.cu art.186 al.2 C.P.şi cu art.211 C.P., cu unanimitate de voturi condamnă pe IULIU MANIU, la 10 (zece) ani temniţă grea şi 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de complot in scop de trădare şi de insurecţie armată.

Făcând aplicaţiunea art.227 al.1 şi 3 C.P.comb.cu art. 207 şi cu art.210 C.P., cu unanimitate de voturi il condamnă la 10 (zece) ani detenţiune riguroasă şi 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de complot in scop de surparea ordinei constituţionale şi de răzvrătire.

./.

Făcând aplicațiunea art.184 pct.1 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la muncă silnică pe viață,pentru crima de înaltă trădare,transformându-se pedeapsa în temniță grea pe viață conform art.31 C.P.,condamnatul având vârsta de 75 ani.

Făcând aplicațiunea art.186 al.2 C.P.cu unanimitate de voturi îl condamnă la 25 ani muncă silnică și 10 (zece) ani degradare civică pentru crima de trădare,care se transformă în 25 (douăzeci și cinci) ani temniță grea,conform art.31 C.P.condamnatul având vârsta de 75 ani.

Făcând aplicațiunea art.210 al.1 C.P.,îl condamnă cu unanimitate de voturi la 10 (zece) ani detențiune riguroasă și 5 (cinci) ani degradare civică,pentru crima de răzvrătire.

Făcând aplicațiunea art.211 C.P.cu unanimitate de voturi îl condamnă la 25 (douăzeci și cinci) ani muncă silnică care se transformă în 25 (douăzeci și cinci) ani temniță grea,potrivit art. 31 C.P.și 10 (zece) ani degradare civică,pentru crima de insurecție armată.

Făcând aplicațiunea art.120 C.P.comb.cu art.190 pct.1,C.P., cu unanimitate de voturi îl condamnă la muncă silnică pe viață,care se transformă în temniță grea pe viață conform art.31 C.P.,pentru instigarea la crima de înaltă trădare prin necredință.

Făcând aplicațiunea art.207 C.P.comb.cu art.96,97 pct.1 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 12 (doisprezece) ani detențiune simplă pentru tentativa de surparea ordinei constituționale.

Făcând aplicațiunea art.120 C.P.comb.cu art.579 C.J.M.cu unanimitate de voturi îl condamnă la 12 (doisprezece) ani închisoare corecțională pentru instigare la trecerea frauduloasă a frontierei.

Conform art.101 și 103 C.P.condamnatul IULIU MANIU, va executa pedeapsa cea mai grea,adică munca silnică pe viață,transformată în temniță grea pe viață potrivit art.31 C.P.și degradarea civică pe 10 (zece) ani.

In baza art.193 C.P.,îl condamnă și la confiscarea averii.

In baza art.326 C.J.M.îl obligă la plata sumei de lei 50.000 (cincizeci mii),cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art.227 al. 1 și 2 C.P.comb.cu art. 184 pct.1,186 al.2 și 211 C.P.,cu unanimitate de voturi condamnă pe ION MIHALACHE,la 10 (zece) ani temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de complot în scop de trădare și de insurecție armată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 3 C.P.comb.cu art.207 C.P.și cu art.210 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 10 (zece) ani detențiune riguroasă și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de complot în scop de surparea ordinei constituționale și de răzvrătire.

Făcând aplicațiunea art.184 pct.1 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la muncă silnică pe viață,care se transformă în temniță grea pe viață potrivit art.31 C.P.,condamnatul având vârsta de 65 ani,pentru crima de înaltă trădare.

Făcând aplicațiunea art.207 C.P.comb.cu art.96 al.1 C.P., cu unanimitate de voturi îl condamnă la 12 (doisprezece) ani detențiune simplă,pentru tentativa de surparea ordinei constituționale.

Făcând aplicațiunea art.210 al.1 C.P.cu unanimitate de voturi îl condamnă la 10 (zece) ani detențiune riguroasă și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de răzvrătire.

Făcând aplicațiunea art.211 C.P.cu unanimitate de voturi îl condamnă la 25 (douăzeci și cinci) ani muncă silnică,care se transformă în 25 (douăzeci și cinci) ani temniță grea,potrivit art. 31 C.P.și la 10 (zece) ani degradare civică pentru crima de insurecție armată.

./.

Făcând aplicațiunea art.579 C.J.M.cu unanimitate de voturi îl condamnă la 12 (doisprezece) ani închisoare corecțională pentru delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei.

Conform art.1o1 și 1o3 C.P.condamnatul ION MIHALACHE, va executa pedeapsa cea mai grea,adică munca silnica pe viața, transformată în temniță grea pe viață potrivit art.31 C.P.și 1o (zece) ani degradare civică.

In baza art.193 C.P.il condamnă și la confiscarea averii.

In baza art.326 C.J.M.il obligă la plata sumei de lei 5o.ooo (cincizeci mii) cheltuieli de judecată.

Achită de orice penalitate pe ION MIHALACHE,pentru infracțiunea de port ilegal de armă p.p.de art.32 comb.cu art. 35 pct.1 din legea 19o/947,în baza art.48 din aceiași lege.

Făcând aplicațiunea art.227 alinistul 1 și 2 C.P.comb. cu art.184 pct.1 C.P.cu unanimitate de voturi condamnă pe NICOLAE PENESCU,la 5 (cinci) ani temniță grea și 2 (doi) ani degradare civică pentru crima de complot în scop de trădare.

Făcând aplicațiunea art.227 C.P.comb.cu 2o7 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 5(cinci) ani detențiune riguroasă pentru crima de complot în scop de surparea ordinei constituționale.

Făcând aplicațiunea art.579 C.J.M.cu unanimitate de voturi îl condamnă la 5 (cinci) ani închisoare corecțională pentru delictul de încerc re de trecere frauduloasă a frontierei.

Conform art.1o1 pct.1 C.P.condamnatul NICOLAE PENESCU va executa edeapsa cea mai grea,adică 5 (cinci) ani temniță grea și 2 (doi) ani degradare civică.

In baza art.193 C.P.il condamnă și la confiscarea averii.

Conform art.326 C.J.M.il obligă la plata sumei de lei 5o.ooo (cincizeci mii) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 2 C.P.comb.cu art.184 pct.1 C.P.,cu unanimitate de voturi condamnă pe NICOLAE CARANDINO ,la 6 (șase) ani temniță grea și 2 (doi) ani degradare civică,pentru crima de complot în scop de trădare.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 3 C.P,comb.cu art.2o7 C.P.,,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 6 (șase) ani detențiune riguroasă și 2 (doi) ani degradare civică pentru crima de complot în scop de sur area ordinei constituționale.

Făcând aplicațiunea art.579 C.J.M.cu unanimitate de voturi îl condamnă la 6 (șase) ani închisoare corecțională,pentru delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei.

Conform art.1o1 pct.1 C.P.condamnatul NICOLAE CARANDINO,va executa pedeapsa cea mai grea,adică 6 (șase) ani temniță grea și 2 (doi) ani degradare civică.

In baza art.193 C.P.il condamnă și la confiscarea averii.

Conform art.326 C.J.mil obligă la plata sumei de lei 1ooo (una mie) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 2 C.P.comb.cu art.184 pct.1 C.P.,cu unanimitate de voturi condamnă pe ILIE LAZAR,la 1o (zece) ani temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de complot în scop de trădare.

./.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 3 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 10 (zece) ani detențiune riguroasă și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de complot în scop de surparea ordinei constituționale.

Făcând aaplicaațiunea art.579 C.J.M.cu unanimitate de voturi îl condamnă la 12 (doisprezece) ani închisoare corecțională pentru delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei.-

Conform art.101 pct.2 C.P.condamnatul ILIE LAZAR va executa pedeapsa cea mai grea sporită cu un plus de 2 (doi) ani adică12 (doisprezece) ani temniță grea,și 5 (cinci) ani degradare civică.

In baza art.193 C.P.îl condamnă și la confiscarea averii.

Conform art.326 îl obligă la plata sumei de lei 50.00 (cincizeci mii) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 2 comb.cu art.184 pct.1 cu art.186 al.2 și 211 C.P.comb.cu art.364 C.J.M.,cu unanimitate de voturi,condamnă în contumacie pe GRIGORE NICULESCU BUZEȘTI,la 10 (zece) ani temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de complot în scop de înaltă trădare și de insurecție armată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 3 C.P.comb.cu art. 207 și cu art.210 C.P.comb.cu art.364 C.J.M.,cu unanimitate de voturi îl condamnă în contumacie la 10 (zece) ani detențiune riguroasă și 5 (cinci) ani degradare civică,pentru crima de complot în scop de surparea ordinei constituționale și de răzvrătire.

Făcând aplicațiunea art.184 pct. 1 C.P.comb.cu art. 364 C.J.M.cu unanimitate de voturi îl condamnă în contumacie la muncă silnică pe viață și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de înaltă trădare.

Făcând aplicațiunea art.186 al.2 C.p.comb.cu art. 364 C.J.M.cu unanimitate de voturi îl condamnă în contumacie la 25 (douăzeci și cinci) ani muncă silnică,pentru crima de trădare.

Făcând aplicațiunea art.96 al.1 C.P.comb.cu art. 207 C.P.și cu art.364 C.J.M.cu unanimitate de voturi îl condamnă în contumacie la 12 (doisprezece) ani detențiune simplă pentru tentativa de surparea ordinei constituționale.

Făcând aplicațiunea art.579 C.J.M.,comb.cu art.360 C.J.M.,cu unanimitate de voturi îl condamnă în lipsă la 12 (doisprezece) ani închisoare corecțională pentru delictul de trecere frauduloasă a frontierei.

Conform art.101 C.P.condamnatul GRIGORE NICULESCU BUZEȘTI,va executa pedepsoaa cea maigrea adică muncă silnică pe viață și 5 (cinci) ani degradare civică.

In baza art.193 C.P.îl condamn și la confiscarea averii.

Conform art.326 C.J.mil obligă la plata sumei de lei 50.00 (cincizeci mii) lei cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 2 C.P.comb.cu art. 184 pct.1, 186 al.2 și 211 C.P.,și cu art.364 C.J.M.,cu unanimitate de voturi condamnă în contumacie pe GRIGORE GAFENCU,la 10 (zece) ani temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de complot în sop de trădare și de insurecție armată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 3 C.P.comb.cu art. 207 și 210 C.P.și cu art.364 C.J.M.,cu unanimitate de voturi îl

./.

condamnă în contumacie la lo (zece) ani detențiune riguroasă și 5 (cinci) ani degradare civică,pentru crima de complot în scop de surparea ordinei constituționale și de răzvrătire.

Făcând aplicațiunea art.184 pct.l C.P.,comb.cu art. 364 C.J.M.și cu art.157 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă în contumacie la 2o (douăzeci) ani muncă silnică și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crimă de înaltă trădare.

Făcând aplicațiunea art.2o7 C.P.comb.cu art.96 al.l C.P.și cu art.364 C.J.M.,cu unanimitate de voturi îl condamnă în contumacie la 12 (doisprezece) ani detențiune simplă,pentru tentativa de surparea ordinei constituționale.

Conform art.lol C.P.condamnatul GRIGORE GAFENCU,va executa pedeapsa cea mai grea,adică 2o (douăzeci) ani muncă silnică și 5(cinci) ani degradare civică.

În baza art.193 C.P.il condamnă și la confiscarea averii.

Conform art.326 C.J.M.il obligă la plata sumei de lei 5o.ooo (cincizeci mii) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.l și 2,C.P.comb.cu art. 184 pct.l C.P.,cu art.186 al.2 și art.211 C.P.,comb.cu art.364 C.J.M.,cu unanimitate de voturi condamnă în contumacie pe ALEXANDRU CRETZIANU,la lo (zece) ani temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de complot în scop de trădare și de insurecție armată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.l și 3,C.P.comb.cu art. 2o7 și 21o C.P.și cu art.364 C.J.M.,cu unanimitate de voturi îl condamnă în contumacie la lo (zece) ani detențiune riguroasă și 5(cinci) ani degradare civică,pentru crima de complot în scop de surparea ordinei constituționale și de răzvrătire.

Făcând aplicațiunea art.184 pct.l C.P.comb.cu art.364 C.J.M.,cu unanimitate de voturi îl condamnă în contumacie la muncă silnică pe viață și la 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de înaltă trădare.

Făcând aplicațiunea art.2o7 C.P.comb.cu art.96 pct.l C.P.și cu art.364 C.J.M.,cu unanimitate de voturi îl condamnă în contumacie la 12 (doisprezece) ani detențiune simplă,pentru tentativa de surparea ordinei constituționale.

Conform art.lol C.P.condamnatul ALEXANDRU CRETZIANU, va executa pedeapsa cea mai grea,adică muncă silnică pe viață și 5 (cinci) ani degradare civică.

În baza art.193 C.P.il condamnă și la confiscarea averii.

Conform art.326 C.J.M. il obligă la plata sumei de lei 5o.ooo (cincizeci mi) cheluieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.l și 2,C.P.comb.cu art.184 pct.l,186 al.2 și art.211 C.P.,și cu art.364 C.J.M.,cu unanimitate de voturi condamnă în contumacie pe CONSTANTIN VISOIANU, la lo (zece) ani temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de complot în sop de trădare și de insurecție armată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.l și 3 C.P.,comb.cu art.2o7 și 21o C.P.și cu art.364 C.J.M.,cu unanimitate de voturi îl condamnă în contumacie la lo (zece) ani detențiune riguroasă și 5 (cinci) ani degradare civică pentru crima de complot în scop de surparea ordinei constituționale și de răzvrătire.

Făcând aplicațiunea art.184 pct.l C.P.comb.cu art. 364 C.J.M.și cu art.157 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă în contumacie la 15 (cincisprezece) ani muncă silnică pentru crima de trădare și 5 (cinci) ani degradare civică.

Făcând aplicațiunea art.2o7 C.P.comb.cu art.96 pct.l C.P.și cu art.364 C.J.M.,cu unanimitate de voturi îl condamnă în

./.

contumacie la 12 (doisprezece) ani detențiune simplă,pentru tentativa de surparea ordinei constituționale.

Făcând aplicațiunea art.579 C.J.M.comb.cu art. 360 C.J.M.,cu unanimitate de voturi îl condamnă în lipsă la 12 (doisprezece) ani închisoare corecțională,pentru delictul de trecere frauduloasă a frontierei.

Conform art.101 C.P.condamnatul CONSTANTIN VISOIANU,va executa pedeapsa cea mai grea,adică 15 (cincisprezece) ani muncă silnică și 5 (cinci) ani degradare civică.

In baza art.193 C.P.îl condamnă și la confiscarea averii.

Conform art.326 C.J.M.îl obligă la plata sumei de lei 50.000 (cincizeci) mii)cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 2 C.P.comb.cu art.184 pct.1 C.P.,cu art.186 al.2 și art.211 C.P.și cu art. 157 C.P.,cu unanimitate de voturi condamnă pe VICTOR RADULESCU POGONEANU ,la 10 (zece) ani închisoare corecțională ,pentru faptul de complot în scop de trădare și de insurecție armată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 3,comb.cu art. 207 și 210 C.P.și cu art.157 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 10 (zece) ani detențiune simplă pentru crima de complot în scop de surparea ordinei constituționale și de răsvrătire.

Făcând aplicațiunea art.190 pct.1 C.P.,comb.cu art.120 C.P.și cu art.157 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 25 (douăzeci și cinci) ani temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică pentru instigare la crima de trădare prin necredință,pedeapsă transformată din 25 (douăzeci și cinci) de ani muncă silnică conform art.31 C.P.,condamnatul fiind infirm.

In baza art.101 C.P.condamnatul VICTOR RADULESCU POGONEANU,va executa pedeapsa cea mai grea,adică 25 (douăzeci și cinci) ani temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică.

In baza art.193 C.P.îl condamnă și la confiscarea averii.

Conform art.326 C.J.M.îl obligă la plata sumei de lei 50.000 (cincizeci mii) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 2comb.cu art. 184 pct.1 C.P.și cu art.157 ,cu unanimitate de voturi condamnă pe EMIL OPRISANU,la 3 (trei) ani închisoare corecțională pentru faptul de complot în scop de trădare.

Făcând aplicațiunea art.190 pct.1 C.P.comb.cu art. 157 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 3 (trei) ani temniță grea și 2 (doi) ani degradare civică pentru crima de trădare prin necredință.

Conform art.101 C.P.,condamnatul EMIL OPRISANU, va executa pedeapsa cea mai grea,adică 3 (trei) ani temniță grea și 2 (doi) ani degradare civică.

In baza art.326 C.J.M.îl obligă și la plata sumei de lei 500 (cinci sute) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 2,C.P.comb.cu art.184 pct.1 C.P.și cu art.157 C.P.,cu unanimitate de voturi condamnă pe FLORIN ROIU, la 5 (cinci) ani închisoare corecțională,pentru faptul de complot în scop de trădare.

Făcând aplicațiunea art.190 pct.1 C.P.,comb.cu art.157 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 5 (cinci)

./.

ani temniță grea și 3 (trei) ani degradare civică pentru crima de trădare prin necredință.

Conform art.101 C.P.condamnatul FLORIN ROIU,va executa pedeapsa cea mai grea,dică 5 (cinci) ani temniță grea și 3 (trei) ani degradare civică.

In baza art.193 C.P.îl condamnă și la confiscarea averii.

Conform art.326 C.J.M.,îl obligă la plata sumei de lei 10.000 (zece mii) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 2 C.P.comb.cu art.184 pct 1 C.P.și cu art.157 C.P.,cu unanimitate de voturi condamnă pe EMIL LAZARESCU,la 2 (doi) ani închisoare corecțională pentru faptul de complot în scop de trădare.

Conform art.326 C.J.M.il obligă la plata sumei de lei 500 (cinci sute) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 2 C.P.comb.cu art.184 pct.1 C.P.și cu art.157 C.P.,cu unanimitate de voturi condamnă pe CAMIL DEMETRESCU,la 10 (zece) ani închisoare corecțională pentru faptul de complot în scop de trădare.

Făcând aplicațiunea art.190 C.P.comb.cu art.121 pct.1 C.P. și cu art.230 al.2 C.P.toate comb.cu art.157 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 15 (cincisprezece) ani temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică,pentru instigare la crima de trădare prin necredință.

Conform art.101 pct.1 și 103 C.P.condamnatul CAMIL DEMETRESCU,va executa pedeapsa cea mai grea adică 15 (cincisprezece) ani temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică.

In baza art.193 C.P.îl condamnă și la confiscarea averii.

Conform art.326 C.J.M.il obligă la plata sumei de lei 50.000 (cincizeci mii) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 2,C.P.comb.cu art.184 pct.1 C.P.,și cu art.157 C.P.,cu unanimitate de voturi condamnă pe VASILE SERDICI,la 5 (cinci) ani închisoare corecțională pentru faptul de complot în scop de trădare.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 3 C.P.comb.cu art.207 C.P.,și cu art.157 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 10 (zece) ani detențiune simplă pentru crima de complot în scop de surparea ordinei constituționale.

Făcând aplicațiunea art.120 C.P.,comb.cu art.190 pct.1,C.P. și cu art.157 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 10 (zece) ani temniță grea și 3 (trei) ani degradare civică,pentru instigare crima de trădare prin necredință.

Conform art.101 C.P.condamnatul VASILE SERDICI,va executa pedeapsa cea mai grea,adică 10 (zece) ani temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică.

In baza art.193 C.P.,îl condamnă șiela confiscarea averii.

Conform art.326 C.J.Mil obligă la plata sumei de lei 50.000 (cincizeci mii) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 2 C.P.,comb.cu art.184 al.1,C.P.,cu art.186 al.2 și 211 C.P.,cu unanimitate de voturi condamnă pe RADU NICULESCU BUZESTI,la 5 (cinci) ani temniță grea și 3 (trei) ani degradare civică pentru crima de complot în scop de trădare și de insurecție armată.

Făcând aplicațiunea art.227 al.1 și 3 C.P.comb.cu art.207 și 210 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 10 (zece) ani detențiune riguroasă și 5 (cinci) ani degradare civică,pentru crima de complot în scop de surparea ordinei constituționale și de răsvrătire.

./.

Conform art.101 C.P.condamnatul RADU NICULESCU BUZEŞTI, va executa pedeapsa cea mai grea,adică 10 (zece) ani detenţiune riguroasă şi 5 (cinci) ani degradare civică.

In baza art.193 C.P.,îl condamnă şi la confiscarea averii.

Conform art.326 C.J.M.îl obligă la plata sumei de lei 50.000 (cincizeci mii) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicaţiunea art.228 C.P.,cu unanimitate de voturi condamnă pe ION DE MOCSONY-STYRCEA,la 2 (doi) ani închisoare corecţională pentru delictul de nedenunţarea complotului.

Conform art.326 C.J.M.îl obligă la plata sumei de lei 50.000 (cincizeci mii) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicaţiunea art.227 al.1 şi 2,comb.cu art.211 C.P., cu unanimitate de voturi condamnă pe Colonel în rezervă STOIKA ŞTEFAN ,la 5 (cinci) ani temniţă grea şi 3 (trei) ani degradare civică,pentru crima de complot în scop de insurecţie armată.

Făcând aplicaţiunea art.227 al.1 şi 3 C.P.comb.cu art.210 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 8 (opt) ani detenţiune riguroasă şi 5 (cinci) ani degradare civică,pentru crima de complot,în scop de răzvrătire.

Conform art.101 C.P.,condamnatul STOIKA ŞTEFAN, va executa pedeapsa cea mai grea,adică 8 (opt) ani detenţiune riguroasă şi 5 (cinci) ani degradare civică.

Conform art.326 C.J.M.îl obligă la plata sumei de lei 50.000 (cincizeci mii) cheltuieli de judecată.

Făcând aplicaţiunea art.227 al.1 şi 2 comb.cu art.211 C.P. şi cu art.157 C.P.,cu unanimitate de voturi condamnă pe lt.colonel în retragere STATESCU DUMITRU,la 1 (un) an închisoare corecţională pentru faptul de complot în scop de insurecţie.

Făcând aplicaţiunea art.227 al.1 şi 3 comb.cu art.210 C.P. şi cu art.157 C.P.,cu unanimitate de voturi îl condamnă la 1 (un) an detenţiune simplă,pentru faptul de complot în scop de răzvrătire.

Conform art.101 C.P.condamnatul STATESCU DUMITRU,va executa pedeapsa cea mai grea,adică 1 (un) an detenţiune simplă.

Conform art.326 C.J.M.îl obligă la plata sumei de 5000 (cinci mii) cheltuieli de judecată.

In baza art.488 C.J.M.,se impută pedeapsa întreaga detenţiune preventivă tuturor condamnaţilor judecaţi în prezenţă şi cari au fost arestaţi-

In baza art.326 al.2 C.J.M.se confiscă în folosul Statului corpurile delicte din acest proces.

In conformitate cu dispoziţiunile art.481 C.J.M.Tribunalul mai condamnă la degradare militară pe: Ion Mihalache,maior în rezervă,Nicolae Penescu căpitan în rezervă,Nicolae Carandino sublocotenent în rezervă,Ilie Lazăr sublocotenent în rezervă,Grigore Niculescu Buzeşti,sublocotenent în rezervă,Grigore Gafencu maior în rezervă, Victor Rădulescu Pogoneanu sergent T.R.în rezervă,Camil Demetrescu sublocotenent în rezervă,Vasile Serdici căpitan în rezervă,Emil Lăzărescu plutonier T.R.rezervă,Radu Niculescu Buzeşti sublocotenent în

./.

rezervă, Stoika Stefan colonel în rezervă, Florin Roiù sublocotenent în rezervă și Constantin Vișoianu locotenent în rezervă.

Tribunalul reintrând apoi în ședință publivă, președintele conformându-se dispozițiunilor art. 321 C.J.M. a dat citire în public dispozitivului de mai sus.

Dată și citită în ședință publică, astăzi 11 Noembrie 1947 (anul una mie nouă sute petruzeci și șapte, luna Noembrie, ziua unsprezece) la București, la orele 20,30.

Se invită dl. procuror militar a ordona grefierului să citească în prezența sa această sentință condamnaților și să-i încunoștiințeze că au dreptul de recurs la Curtea Militară de Casare și Justiție, conform art. 332 C.J.M.

Dăm putere și ordonăm tuturor agentilor puterii publice de a executa această sentință, tuturor procurorilor pentru a ei aducere la îndeplinire, comandantilor și ofiterilor forței publice de a da ajutorul legalment cerut.

Spre credință prezenta sentință s'a semnat de noi:

PRIM PRESEDINTELE TRIBUNALULUI MILITAR BUCURESTI
Colonel Magistrat
Dr. Alexandru Petrescu

Membrii: Col. Mag. Vasilescu Mihai
Colonel Irimița Alexandru

Prim Grefier
Tudor Petrescu Joițeanu

PROCES VERBAL.

Astăzi 11 Noembrie 1947 (anul una mie nouă sute petruzeci și șapte, luna Noembrie, ziua unsprezece), între orele 21 - 21,30, sentința de față s'a citit de noi Primul Grefier al Tribunalului Militar București Secția I-a, tuturor condamnaților în prezența d-lui Prim Procuror Militar și a gardei sub arme, condamnații au fost încunoștiințați că au dreptul de recurs la Curtea Militară de Casare și Justiție, conform art. 332 C.J.M.

PRIM PROCUROR MILITAR
Colonel Magistrat
Alexandru Georgescu

PRIM GREFIER
Tudor Petrescu Joițeanu.

R.P.R.

Grefa Tribunalului Militar București Secția I —

Prezenta copie depe sentința N° 1988 din 11.XI.1947 aflată în dosarul N° 5262/1947 fiind conformă cu originalul se certifică de noi, Primul grefier al Tribunalului Militar.

Sentința a rămas definitivă prin respingerea recursului de către Curtea militară de casare și justiție cu decizia N° 687 din 7 Mai 1949. —

București la 25 Februarie 1950. —

Prim Grefier

[signature]

Prezentul dosar conține 226 file (225 + fila I/
și a fost verificat astăzi 13.05.2003, de către HRIȚCU LUMINIȚA -

~~Conține [illegible] ([illegible] sute cinci zeci și unu) file~~ [illegible signature]

Ds. Conține 225 (două sute douăzeci și cinci) file.

Chirilă

